Bayram Tunca

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.5.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bayram Tunca (2000)

İşte Ben Buyum
Çoktur benim huyum
Onu sevdiğimi duyun
Yanıyorum buz koyun
Yörük'tür esas soyum

Ben aşkta daha toyum
Olur mu onsuz doyum
Ölürsem yanına koyun
Belki, o an olur doyum

Sanki mağma közlerim
Ela mı, eladır gözlerim
Acı ve tatlıdır sözlerim
Az manidardır şiirlerim

Hakka karşı eğik başım
Batıla karşı diktir başım
Haksızlığa çatıktır kaşım
Lâvı söndürür gözyaşım

Nasırlı mi nasırlı ellerim
Hamal gibi bükük belim
Yarık mı yarık topuğum
Toprak misali dudağım

Ateş parçasıdır ellerim
Tatlı beyazdır bedenim
Tam, bir atmıştır boyum
Lale sümbüldür boynum

Okşanmaya hasret başım
Gerilmiş yay misali kaşım
Onsuz tatsız/tuzsuz aşım
Ortalamanın yarısı yaşım

Bulanık aktı durdu çayım
Çilesiz hiç geçmedi ayım
Kızını vermedi, ah dayım
İçim yanmakta her daim

Ben, dertli öten bir sazım

Karaydı benim alın yazım
Koptu teli çalmıyor sazım
Başta yazılmış alın yazım

Ben de dertli bir sazdım
Onun için şiirler yazdım
Onu sevince biraz azdım
Granitlere ismini kazıdım

Sevdim bi muhacir kızını
Çoktu çekemedim nazını
Verin benim çileli sazımı
Anlatayım sizi alınyazımı

Benim adım, şair Bayram
Ezelden beri içerim ayran
Kahır çekerim yok kayran
Hakiki dostu nasıl ayıram

Dert çeke çeke dertli oldum
Şiirler yaza yaza şair oldum
Bu hususta az mahir oldum
Ben de şairlere dahil oldum

Esas çok söyleyecek sözüm
Yoktur hiç dünyalıkta gözüm
Kozan Yörüğüdür, esas özüm
Şimdilik bu kadarcıktır sözüm

İşte, ben bayram hep buyum
Dün neysem bugün de oyum
Isınmakta artık benim suyum
Elbet bi gün kazılacak kuyum
B. TUNCA/25.06.2000

Merahabalar Şair Dostum,
Şiirime ve dolaysıyla şahsıma gösterdiğiniz ilginiz ve desteğinizden dolayı teşekkür eder, devamını ümit ederim. Şiirlerimi antolojinizi eklemekle sanki şahsımı hanenizde konuk etmişsiniz gibi sevindirdiniz. Sağolun va-rolun, Ben de Size sağlık mutluluk ve başarılar temenni ederim.
Hayranlarım
Hayranlarım, hayranlarım! ben de size hayranım
Sizler de olmasanız; yoktur benim hiç kayıranım
Şiirle bazen üzüp, bazen güldüren şair Bayram'ım
Hayat öykülerimi şiir diliyle anlatan bir garibanım

Sizin destekleriniz, şairliğime ilham kaynağı oldu
Çoğu zaman destekleriniz mutluluk gözyaşım oldu
Bir çobanken, sizlerin desteğiyle Bayram şair oldu
Hiç tanımadığı, görmediği, sizlerin can dostu oldu

Her kim şiirlerimi okursa; onu sadık bir dost bilirim
Her kim hatamı söylerse; eksikliğimi gideren bilirim
Yorumlarınızı kızmak değil, bilakis çok mutlu olurum
Yorumlarınızla belki daha mükemmel bir şair olurum

Sizler benim mutluluk ve ilham kaynağım oldunuz
Sizler benim, en sadık şiir sever dosttum oldunuz
Ta diyar-ı gurbette bile benim şiirlerimi okudunuz
Güzel mesajlarınızla, kalbimde dantel dokudunuz

İlgi ve iltifatınızla kalbimin bamteline dokundunuz
Muhabbetinizle tâ kalbimin içine kadar sokuldunuz
Her biriniz belleğimde, ayrı ayrı kayda sokuldunuz
Bundan böyle, her biriniz benim can dostumsunuz

B.Tunca/16.08.2001-15.45

Adem/Alem

Bak, yine gidiyor şu alemden bir adem
Sorsana ne götürüyor buradan o adem
Bir ihtimal diyeceği şudur birazcık azık
Eğer ki hazırlamamışsa azık çok yazık

B. Tunca/28.04.2003-14.28

Bayram Tunca

Adem/Badem

Ah var ya sen benim bademim olsaydın
Ben de olaydım, senin ela gözlü ademin
Mesir macunu yapsaydık balla bademden
O zaman vazgeçilir miydi ballı bademden
O vakit vazgeçer miydi? adem bademden

B. Tunca/29.06.2003-12.29

NOT:Son iki satırdan hangisi daha uygun

Bayram Tunca

Ağaç Budaması

Ağcın dalları bir bir budanmış
Leyla, şair Bayram’a adanmış
Bayram da, Leyla'ya dadanmış
Bayram ne şanslı bir oğlanmış

Leyla, Bayram için allanıp pullanmış
Allah tarafından Bayram’a yollanmış
Kem nazarlardan melekle kollanmış
Şair Bayram, ne şanslı bir oğlanmış

Budanmış ağaç yaprakları gazel oldu
Leyla ile Bayram’ın vuslatı güzel oldu
Bu vuslat neticesi, Halis ile Muhlis oldu
Onlar bu mutluluğu tadalı onca yıl oldu

Ağacın budağı, sanki Leyla'nın dudağı
Hasretten olsa gerek, sanki kır toprağı
Şair aşk suyu verince, oldu gül pembe
Söyle Leyla’m şanslı değil misin sende

Budanan ağcın yeşil dalları, yere serilmiş
Mevsimlerden güz, hava da çok serinmiş
Sevenler kavuşunca çok mu çok sevinmiş
Sen de sevin Leyla’m bu şair de seninmiş
B. Tunca/25.10.2001-12.00

Öneli Not:
Besteye namzet tüm şiirlerim noter tasdiklidir.
İzinsiz yazılı veya görsel basında kullanılamaz.
Beste yapmak isteyeni, gerekli kolaylık yapılır.
İrtibat Tel: 0212-639 34 90-0212-486 01 00

Bayram Tunca

Ağam Paşam

Ağam/paşam, hiç olur mu böyle yaşam
Sizler sefa sürün, bizler gariban yaşam
Söyleyin bu nasıl adalettir ağam/paşam
Demokrasiyse, gelin beraber yaşayalım

Demedim, hiç köprüden geçene kadar ayıyı dayı
Hiç minnet etmedim hayatta ne dadıyı, ne kadıyı
Hayatta hiç bel bağlamadım ne amcayı ne dayıyı
Zilletle yaşamaktansa, izzetle binerim ben kayığı

Bugüne dek, hiç kimseye demedim ağam/paşam
Ömür boyu izzetle sürdürdüm gariban bir yaşam
Bayram der; zilletle yaşmaktansa, izzetle ölürüm
Aç/açık kalsam da şehit gibi kefensiz gömülürüm

Ademoğlu/10.022002-08.30

Önemli Not:
Besteye namzet tüm şiirlerim noter tasdiklidir.
İzinsiz yazılı veya görsel basında kullanılamaz.
Beste yapmak isteyeni gerekli kolaylık yapılır.
İrtibat Tel: 0212-639 34 90-0212-486 01 00

Bayram Tunca

Ağızdan Çıkan Kurşun

Hani derler ya, eline, diline, beline, sahip ol
Ben dilim yüzünden çok çile çektim bol bol
Başıma ne geldiyse, hep onun yüzünden geldi
Başıma gelmekle kalmayıp, yüreğime de deldi

Dilim yüzünden ne çektiğimi gel bir de bana sor
Anlatayım desem, senin dayanabilmen, çok zor
Ben çektiklerimin bir kısmını, şiirlerime döktüm
Ben yaşanmazları yaşayım derken, bak çöktüm

İlk görür görmez, hemen kalbimden vuruldum
İki dudak arasından çıkan kurşunla vuruldum
Yıllarca hep derman arayıp, beyhude yoruldum
Gitmediğim ne yer, ne de tabip kaldı, yoruldum

Ağızdan çıkan söz, ya kurşun gibi hedefini vurur
Ya da geri döner, şair Bayram gibi sahibini vurur
Bayram ağzından çıkan kendi kurşunuyla vuruldu
Yıllarca derdine derman arayıp, beyhude yoruldu

Şair bundan böyle hep sükut hakkını kullanıyor
Çünkü, konuştuklarının çoğu, aleyhinde oluyor
Doluyor artık doluyor, şairin ahir ömrü doluyor
Yoluyor artık yoluyor şair hep saç/baş yoluyor

Hani kim demişti, hayat aşkla daha güzel olurdu
Eskiden belki öyle olurdu; fakat insanlar bozuldu
Günümüzde insan, dostuna bile güvenemez oldu
Her gülen yüz, gerçeği göstermiyor, hayat zordu

Şair der, sen sen ol, eline, diline, beline, sahip ol
Ağzından çıkan kurşunla vurulursan, işin çok zor
O zaman, seni de benim gibi biri, tam orta da kor
O vakit de hayatın zehir zemberek olur, bilmiş ol
B. TUNCA/25.01.2001-14.04

Bayram Tunca

Ağlamak İstiyorum-1-

Bugün yine hava sisli mi sisli
Ağlamak istiyorum, hisli hisli
O'nun hasretiyle ciğerim pişti
Şu ömrüm, çileyle gelip geçti

Yine doldu karla/kışla şu barajım
Kapakları zorluyor, gönül barajım
Eğer ki açmazsam, patlar barajım
O an heder olur, gizemli bağlarım

Bugün yağmur yüklü bulut gibiyim
Boranlı başım, buğuludur gözlerim
bir yel deyse, hep için için ağlarım
Azgın derya dalgası misali hislerim

Bugüne kadar sayısız kere ağladım
Akan gözyaşımla, sineme dağladım
Geçmiş ve geleceğim adına ağladım
Ağlayışlarımı da kaderime bağladım

Dil zikirden/el duadan karıncalansın
Akan gözyaşım yanağımda iz yapsın
Gözyaşlarım sinemde kurşun eritsin
O, aşkından yanan kuluna çevirtsin

Ne zaman seyretsem mazi filmimi kahrolurum
Cürmüme, hakkıyla ağlayamayışıma üzülürüm
Riyakar ağlamak ve sızlamaktan O'na sığınırım
Enbiya ve evliya misali ağlayabilsem, sevinirim

Öylesi ağlamak isterim ki; görülüp/duyulmasın
Hicranlı gözyaşlarımla, cehennem ateşi sönsün
Ağlayış ve yakarışımı bir tek Rab görüp duysun
Yeter ki, duam dergah-ı ilâhi de ma-kes bulsun

B. Tunca/13.09.2001-10.30

Bayram Tunca

Ağrı ve Sadakat

Ağrılar vardır, Ağrı Dağından da ağır
Yükler vardır, tüm dağlardan da ağır
Ağrılar vardır, bir ömür boyu bağırtır
Gece gündüz imdat çığlıkları çağırtır

Yüreklerde sancı, başlarda müthiş ağrı
Sevdalımızın volkan gibi yanıktır bağrı
Ömür boyu inlese de bitmez ki ağrıları
Hasreti bitse, belki biraz azalır ağrıları

Kaldırmaz ki bu baş, bu kadar ağırlığı
Çekemez ki bu kalb, bu kadar sancıyı
Zaten, her bir yangın artırıyor, bu sancıyı
Dilerse, ancak Mevlam dindirir bu sancıyı

Sancı vardır, doğum sancısından da ağır
İstersen, sen bir ömür boyu her an bağır
Eğer ki dostlarda olmuşlarsa, sanki sağır
Ağrı, kasırga gibi yıkıcı, lav gibi yakıcıdır

O zaman yanarsın gece gündüz cayır cayır
Zaten yanmıyor mu alemi İslâm cayır cayır
Zaten yanmıyor mu halkımız da cayır cayır
Onun için kendi dertlerini unutmuştur şair

Eğer bulamazsan başka dost, bu şairi çağır
O saçları adedince, canını vermeye hazırdır
Kuşlar gibi kanat çırparak gelmeye hazırdır
Gece gündüz her an, emirlerinize amadedir

Nasıl güzellikler paylaşılırsa, mutluluk artar
Ağrılar ve girdaplı sancılar paylaşılırsa azalır
Gerçek dava adamı olanlar da bundan haz alır
Ateşte yansalar dahi gönülleri gül gülistandır

Ben yanmışım zaten, bari başkaları yanmasın
Ben çoktan razı olmuşum, akkorlarda yanmayı
Vücudum yanarken gönlüm gül gülistan olsun
İlke edinmişiz, her insanın imanını kurtarmayı
B. Tunca/04.04.2002-16.25

Bayram Tunca

Ah Anam

Kollarını beşik yapıp salladın
Yediğim her lokmayı balladın
Her türlü kötülükten kolladın
Büyütüp beni askere yolladın

Gelin veya damat gibi süsledin
Her şeye rağmen hiç küsmedin
Ayrıldığımda yollarımı gözledin
Hasretimle de ciğerini közledin

Başımın tacı, derdimin ilâcı anam
İnan senin hakkını hiç ödeyemem
Senin kadar hiç kimseye sevmem
Hiçbir vakit sana öf bile diyemem

Sırtımı dayadım, palamut ağacına
Ben nasıl dayanayım senin acına
Anam derdim, çoğu kez o bacıma
Kim anlar ki hasretinle yandığıma

Sırtımı dayadım, kuru ardıç ağacına
Nasıl da dayanırım senin yokluğuna
Anam bilip, anam dedim, analığıma
Kim derman olur ki, benim sancıma

Ah anam, dolandım hep köşe bucak
Bulamadım senin ki gibi sıcak kucak
Sensiz, benim garip halim ne olacak
Desene, Bayram daha çook donacak

Acım birken, sensiz oldu, elvam elvan
Çook kuru ekmek yedim, yavan yavan
Ne çok yayan yürüdüm, çıplaktı taban
Ne de yaman üşüdüm, yavandı kaban

Sırtımı dayadıklarım vefasız çıktılar anam
Yediklerimi, bir bir boğazımı tıktılar anam
Feryad-ı figanların ta arşı âlâya çıktı anam
Çilelerimi dayanamadım, canım çıktı anam

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Ah Anam Ah

Kınamayan dostlar garip baktığıma
Ne edeyim, yine anam geldi aklıma
Kaybettim anamı, kaldım tek başıma
Hâlâ anamı ararım bakmayın yaşıma

Ölürsem, koyun onun yanına naşımı
Sakın silmeyin akan o göz yaşlarımı
Belki O, ona mukabil gösterir anamı
Hayatta olsaydı verirdim ona canımı

Ah anam ahh, sen yoklukların kadını
Unutamadım unutamam senin tadını
Kalbimin ortasına yazdım senin adını
Yaşatacağım ebediyen senin itibarını

B. Tunca/18.01.2003-18.01

Bayram Tunca

Ah Babam Ah

Kınamayın, böyle garip garip baktığıma
Ne edeyim yine babam geliverdi aklıma
Yitirdim babamı, kalakaldım tek başıma
Hâlâ babamı arıyorum bakmayın yaşıma

Öldüğümde, onun yanına koyun naşımı
Sakın ola silmeyin hicranlı gözyaşlarımı
Muhtemel ona mukabil görürüm babamı
Yaşasaydı verirdim uğrunda tatlı canımı

Ah garip babam ah sen zorlukların adamı
Sen gidince, akbabalar yağma etti obamı
Hiç unutmadım unutamam ki ben babamı
Yaş kemale ersede çırayla ararım babamı

Belleğimin ilk satırına yazdım onun ismini
Hiç unutamadım, unutamam onun cismini
Korkmasın asla lekeletmem ben onun adını
Olsaydı hayatta verirdim ona kanımı/canımı

B. Tunca/18.01.2003-18.01

Bayram Tunca

Ah Bacım Ah

Ah nasıl sevmem, ben seni bacım
Anamın yokluğunda sendin ilâcım
Sen olmasaydın nasıl dinerdi acım
Sensin benim cihandaki tek ilacım

Çilen, dağlardan bile ağırdır senin
Yüreğin, volkan gibi yanıktır senin
Verilseydi çilen, dağları kavururdu
Atılsaydı kahrın, deryayı kuruturdu

Senin de ezelden yazılmış alın yazın
Hep gamlı yaslı söylerdi gönül sazın
Bilirim, ne baharın belliydi, ne yazın
Arş-ı âlâyı titretirdi ağlayışın/niyazın

Değirmen taşlarını öğütürdü sabrın
Metanet ve cesaret verirdi o tavrın
Acılarımı unuttururdu ana şefkatin
Nedense, olmazdı kimseye nefretin

Anadolu gibi bereketliydi, ak ellerin
Tatlıydı dilin, Ay gibi güleçti cemalin
Anamın ak sütü gibi paktı o yüreğin
Damarımdaki kanım gibi de sıcaktın

Sen dekorunla bir Anadolu anasıydın
Şen ekolünle de bir Yörük güzeliydin
İsminle köylü kızlarımızı anımsatırdın
Cisminle de canım anamı hatırlatırdın

Örme saçların, hilal kaçlarınla o nazlımı
Kınalı ellerin, ince belinle yine o edalımı
Tatlı dilin, güler yüzünle, o canım anamı
Hisli oluşunla hatırlatırdın tüm analarımı

Hiç unutmadım, unutmam ki asla iyiliğini
Yemeyip yedirip, giymeyip giydirdiklerini
Beni bir anne gibi, koruyup kollamalarını
Hem dahi kendin muhtaçken yaptıklarını

Ne vakit görsem seni, anam gelir aklıma
O gelemese de hayalı dikilir tam karşıma
Eğer seni anam deyip sarılırsam şaşırma
Hisli hisli ağlayıp da şu sineme dağlama

Sen ağlarsan, hazan olur benim bağlarım
Ta o günden beri, ana hasretiyle yanarım
O gün bu gündür, seni hep anam sanırım
Seni anam gibi sever başıma taç yaparım

Her özlem duyduğumda yarama ilaç yaparım
Sen de olmasan ben şu dünyada ne yaparım

O an, ben şu dünyayı beş kuruşa bile satarım
Ben seni anam gibi sever başıma taç yaparım

B. Tunca/11.04.2002-14.30

Bayram Tunca

Ah Bağdat

Ahh Bağdat, Bağdat/Bağdat
Kalmadı dilimizdeki eski tat
Gel şu kalpteki ateşi bir bak
Alevleri göğe yükseliyor bak

Gözyaşlarıyla sulandı hurma
Bak kan karıştı Fırat suyuna
Durma hey insanoğlu durma
Tez el koy bu vahim duruma

Bağdat'ta çiçek açmaz hurma
Vurma be kahpe zalim vurma
Durma hey, ademoğlu durma
Tez el koy, bu vahim duruma

Bak Bağdat'tan yükseliyor duman
Bağdat'ta masumların hali yaman
Düşman Bağdat kalbine aldı nişan
Bak, Fırat'a karıştı gözyaşıyla kan

Irak'tan geliyor kanadı kırık turna
Bak feryatlar arşa yükseldi durma
Masumları kol kanat ger vurdurma
Kudurma be hey düşman kudurma

Düşen güdümlü füzeler yakıp/yıkar
Kimi uzaktan, kimi yakından bakar
Masumların gözyaşı oluk oluk akar
Keşmekeş olan Dünya canımı sıkar

Hiroşima canileri hortladı Bağdat'ta
Masum insanları, katlettiler sokakta
Adalet/özgürlük/demokrasi hep lafta
Gözü dönmüş caniler yine aynı safta

Gülmedi Bağdat bizden koptu kopalı
Bağdat'ın yolları ambargodan kapalı
Yıllarca diktatörle yaşadı dışa kapalı
Aylar oldu, Bağdat'ta kıyamet kopalı

Gelen zalim, giden zalimi aratır oldu
Yağmacı/talancıları gözyumulur oldu
Azatlık vadedenler kaosa seyirci oldu
Nice masumların dünyası zindan oldu

Asırlar önce bir adem Bağdat'tı kurdu
O gün bugün gelen vurdu giden vurdu
Ne Bağdatlılar güldü, ne Fırat duruldu
Bağdat, yine bugün kalbinden vuruldu

B. Tunca/09.04.2003-19.09

Bayram Tunca

Ah be Yâr Nerdesin

Kanımda kanın, canımda canın
Neredesin ah benim tatlı canım
Hem kanımda/hem canımdasın
Yıllardır sen neredesin sultanım

Nerdesin nerdesin sevdiğim nerdesin
Gel ki elim eline, dizim dizine deysin
Gözüm gözüne, yüzüm yüzüne deysin
Kiminin başı yere/kiminin göğe deysin

Nerdesin nerdesin sevdiğim nerdesin
Gözüm gözüne, közüm közüne deysin
Kollarım narin beline altın kemer olsun
Kanım kanına/canım canına feda olsun

Nerdesin be sevdiğim nerdesin neredesin
Gel ki tenim tenine, benim benine deysin
Her şeyim her şeyine, tam tamına deysin
Sevinç mutluluğumuz ta arş-ı alaya ersin

Nerdesin be sevdiğim nerdesin neredesin
Yerde misin gökte misin in misin cin misin
Gelmeyeceksen, söyle elcin yerini bildirsin
Uçup gelem, belki de sızımı sen dindirirsin

B. Tunca/20.04.2003-14.20

Bayram Tunca

Ah Bir Bilsen

Ah bir bilsen, kaç defa yutkundum
Ah bir bilsen, kaç kez dilimi ısırdım
Hep sabrettim o sözü söylememek için
Şeytan ile düşmanın sevinmemesi için

Ama, her insanın da bir dayanma gücü var
Elbette, benim de bir dayanma gücüm var
Sabrım taşarsa benim de bir tek sözüm var
Dikkat et, her insanın dost ve düşmanı var
B. TUNCA/30.04.2001-10.30

Bayram Tunca

Ah Bir Bilseniz

Ah bir bilseniz gül diye kaç kez dikene sarıldım
Darılacak kimse bulamadım, kaderime sarıldım
Ah bir bilseniz, üzüntüden kaç parçaya ayrıldım
Derdime çare yokmuş sonunda kefene sarıldım

B. TUNCA/07.05.2001-15.50

Bayram Tunca

Ah Bu Geceler

Ah bu geceler, sensiz hiç geçmiyor
Sanki lastik misali uzadıkça uzuyor
Ah bu heceler, sensiz sonu gelmiyor
Ne söyleyip, ne yazsam kâr etmiyor

Bu gece yine sen yoktun yanımda
Sadece siluettin vardı, yatağımda
Kaç gecedir, hülyalarınla avunuyorum
Her şeye rağmen yine seni seviyorum

Hülyalarımda alabildim, seni kucağıma
Rüyalarımda okşadım, o ipek saçlarına
Tatmin olmayıp öptüm gül yanağından
Yetmedi kaç kez bal aldım dudağından

Dudağının dört mevsim tadı var dudağımda
Kor parçası ellerinin sıcaklığı kaldı ellerimde
Şeker şerbet dilinin, tatlılığı kaldı şu dilimde
Ateşli aşkının harareti kaldı tüm bedenimde

Tahminim, sen de yanıyorsundur her gece
Bak, yanışın sözlerine aksetmiş, hece hece
İkimiz de aynı ateşle, yanmaktayız her gece
Söyler misin daha ne kadar yanalım böylece

Bak gecem bitmediği için şiirim de bitmiyor
Siluetin gözlerimin önünden hiç de gitmiyor
Gecelerin hülyası gibi rüyaları da hiç bitmiyor
Sevilen ve sevenlerin, sevda ve aşkı bitmiyor

N hülyalarım, n rüyalarım artık tatmin etmiyor
Tâ uzaktan seni seviyorum demekte yetmiyor
Geleceksen gel artık, kalbim aşkından tekliyor
Şair Bayram da sensiz gecelerde seni bekliyor

B. TUNCA/05.07.2001-13.45

Bayram Tunca

Ah Ege'm

Ege'nin dağlarında dağlandım
Ege'nin bağlarında bağlandım
Ben gençliğimde Ege'me bağlandım
Beşik kertmesiyle o yâre bağlandım

Hasrettim yıllarca, Ege'me ve Egelime
Ben ne çok özledim Ege'mi ve Egelimi
Hasretleriyle közledim yıllarca ciğerimi
İstenirse canımı veririm Ege ve Egelime

Ege'nin dağlarındaki yeşil zeytin çok acı mı acı
Ölüm Allah'ın emri, ayrılık hasreti ondan da acı
Egeli Leyla'dır benim dermansız derdimin ilâcı
Ah Egeli, başkaları acımadı, bari sen olsun acı

Ah Egelim, Egelim seninle ne edelim
Gel de seninle biraz muhabbet edelim
Ege'nin bağlarının yaprağı sararmış, güz mü geldi
Gözüm seğriyor acep senin başına bir hal mi geldi

Ege'nin ovaları olmuş bembeyaz acep kar mı yağdı
Bugün kulağım çok çınladı, acep beni o yâr mı andı
Görenler sanki kızgın çölde gezen bir Mecnun sandı
Yüreğim, yıllarca Leyla'nın hasretiyle kor gibi yandı

Şu hayat yolunda düşe kalka yürürken çektim çok acı
Çoğu zaman, anam oldu, evdeki benden de çileli bacı
Dost ve akrabalar oldular zor günümde birer yabancı
Dünya han, kullar hancı, acep ne vakit biter, bu sancı

Şair der aslen Egeliyim ama Ege'ye ve Egeliye hasretim
Sadece Ege'ye hasret olsam neyse Egelime de hasretim
Gelse de yaz yeşillense Ege'min yeşil bağları bahçeleri
Kavuşursak Egelimle o an yeşillenir, gönlümün bağları

Dağlarında lâle sümbül açar, papatya kokar ovalarında
Kuşlar, kelebekler, arılar uçar, bağları ve bahçelerinde
Cemreler düşer, nazlı gelin gibi akan çay ve nehirlerine
Eğer kavuşsam Leyla'ma, o an cemreler düşer nehrime

Hor görmeyin dostlar, Ege'm ile Ege'lime olan ilgime
Ben gençliğimi bıraktım, Ege'min bağ ve bahçelerinde
Ben gönlümü kaptırdım, o Ege'nin bağ ve bahçelerinde
Tâ ezelden beri, hayranımdır Ege'm ve Egeli sevdiğime
B. TUNCA/09.01.2002-10.55

Bayram Tunca

Ah Eski Dostlar

Ah eski dostlar eski dostlar
Soldu oturduğumuz postlar
Ekser fos çıktı yeni dostlar
Beni öldürecek bu kaoslar

Dağlar oluşturdu gökteki kara bulutlar
Tıpkı yumak misali başımdaki umutlar
Dört bir yanımda, ulumakta aç kurtlar
Ah nereye gittiler acep o eski dostlar

B. Tunca/10.10.2003-10.10

Bayram Tunca

Ah Eskişehirli

Ahh Eskişehirli, eskittin beni
Nereden de çok sevdim seni
Rabbim kaderime yazmış seni
Ne edem sevdim bir kere seni

Resmimizi aldım elime
Yine sıcak bastı tenime
Hasretin bastı gönlüme
Özledim özledim yollarını gözledim

O gizemli bakışlarına
O sıcak muhabbetine
O tatlı dilli sohbetine
Özledim özledim yollarını gözledim

O dilinin lâl-ü güher sözlerine
O büyüleyici yıldızlı gözlerine
O Ay'ın on dördü gibi yüzüne
Özledim özledim yollarını gözledim

O sıcacık bakışlarına
O sıcacık kalp atışına
O sıcacık kucağımdaki yatışlarına
Özledim özledim yollarını gözledim

Allah ne güzel yaratmış bu suyu
İçime de koymuş bu güzel huyu
İçiyorum bu berrak suyu kana kana
Eskişehirliyi de arıyorum, yana yana

Hayli zaman oldu, terk edip gideli
Hayli zaman oldu, geri dönmeyeli
Hayli zaman oldu, hasreti çok koyalı
Hayli zaman oldu, hatırımı sormayalı

Aah Eskişehir'lim, gel artık, gel
Hep kokunu getiriyor, esen yel
Halimi/hatırımı, sormuyor hiç bir el
Hasretine dayanamıyor artık bu bel

Hasretinden oldu gözyaşlarım sanki sel
Sanki bugünlerde Eskişehir'li de oldu el
Kokusunu değil de kendisini getirse yel
Şair Bayram'a kem nazarla bakmasa el

B. TUNCA/22.06.2000

Bayram Tunca

Ah Gel Kaynanam Gel

Gel kaynana gel çok şikayetim var sana
Hele baksana kızın ne hale getirdi bana
Bazen şikayet edesim geliyor seni O'na
Anam olduğundan kıyamıyorum ki sana

Sen hiç de böyle tanıtmamıştın bu kızına
Bak, tabibler dahi dindiremiyorlar sızıma
Eğer ki acı söylersem sakın hiç de kızma
Sen, hiç mi anlatmadın, bu hayatı kızına

Onun bu kadar çok çektireceğini bilseydim
Hiç gönlümü yoluna halı gibi serer miydim
Hiç onu bir Ferhat misali çok sever miydim
Acep onu bu kadar çok sevmesem miydim

Şair o günden beri, inleyen dertli bir neydi
Gözyaşı deryaya, inleyişi de semaya deydi
Bu kızının elinden, dilinden, çektiğim neydi
Biliyorum, bu çektiklerim, alınyazım/çileydi

Hani onun on parmağında ayrı hüner vardı
Anca, beşini gördüm acep başka neyi vardı
Nazı ve acı sözlerinden başka da neyi vardı
Baharımda, kaç kez beyaz gömlek arattırdı

Onu hayatın gerçeklerini anlatmak çok zordu
O, hayatta beni dostlarımdan dahi çok yordu
Önce aşkıyla yaktı, sonra da külümü savurdu
O, çilemle birlikte hayatta yakan ak bir kordu

Gel kaynanam gel hanemizin has misafiri ol
Gel kaynanam gel gönlümüzün tek sultanı ol
Gel kaynanam gel başıma taç/derdime ilaç ol
Düşünüp/taşındım, yok başka da bir çıkar yol

Zor kaynanam zor, ona laf anlatmak çok zor
İnanmıyorsan gel de yerdeki/göktekilere sor
Yıllarca, bu dert yüreğime akkor gibi yakıyor
Damadın Şair Bayram senin yollarını bakıyor

B. Tunca/10.05.2002-10.10

Bayram Tunca

Ah Gülüm

İlk gözümü/gönlümü sende açsaydım
Keşke, ilk seni görüp, seni sevseydim
İlklerimi, iliklerimde sende tatsaydım
Senden gayrilerinden hep kaçsaydım

Aaah Gülüm, kâtip arzun ben olaydım
Arzu ve isteklerini de, bir bir soraydım
Yerine getirmek için seferber olsaydım
Getiremediğimde karınca gibi olsaydım

Gönül sarayımı, sadece sana açsaydım
Ömür boyu sarayımda konuk etseydim
Ne iyi olurdu muradımı sende erseydim
Mutluluktan da ta arşı alaya deyseydim

Yıllarca senin gibi bir yabangülü düşlerdim
Ben de senin gibi bir gülüm olsun isterdim
Ömür boyu; aşkımla gülmüş olsun isterdim
Ben de, onun sevdiği bülbül olmak isterdim

Aşk ateşimden ömür boyu korlansın isterdim
Her an, aşkımla şarj ve deşarj olsun isterdim
Hayatım boyunca koklayıp okşamak isterdim
Kem nazarlardan koruyup/kollamak isterdim

Ne edem kader işte; acele edip, kışta geldim
Baharda gelen, o yabangülünü yâr olamadım
Koynuma alıp, bir kerecik olsun koklayamadım
Gül suyuyla, kar suyuyla hiç de pâklayamadım

Farklı zaman, farklı mekanda, gelmişiz dünyaya
Ah Leyla'm, tersine çeviremeyiz ki artık dünyayı
Haşa, sanki Allah, zıtlıklar için yaratmış dünyayı
Belki de bundan birlikte gelmemişizdir dünyaya

B. TUNCA/29.07.2001-10.20

Bayram Tunca

Ah Kardeşim

Ah benim çileli kardeşim
Yine ağrıyor dertli başım
Her aklıma gelişinde, akar gözyaşım
İçimi burkar ağabeylik yapamayışım

Kendi çilemden, eğilemedim hiç derdine
Vicdanen yiyip bitiriyorum kendi kedime
Bir gün olsun, eğlendiremedim gönlünce
Biliyorum ağabeylik yapamadım hakkıyla

Eğer ahrette şikayetçi olursan vay halime
Ne edem ben de anlatamadım çilemi O'na
Bağlamışlar sanki ta ezelden elimi koluma
Ezelden garip oluşum, gidiyor çok zoruma

Biz çileliydik fakat sen bizden de çileliydin
Çünkü sen üç kardeşten en küçüğümüzdün
Daha kendi ayağının üstünde duramıyordun
Aç ve susuzluğunu, derdini anlatamıyordun

Bu alemde çektiklerimin sebebini bilmiyorum
Ama orda senden dolayı sorguya çekileceğim
Sorarsa, inan senin için Allah'a ne diyeceğim
İtiraf ediyorum, suçluyum Allah'ım diyeceğim

B. Tunca/15.01.2003-15.01

Bayram Tunca

Ah Kır Çiçeğim-1-

Yüzün Ay, gözlerin yıldız, yanağın lâle
Kolların şamdanlık, ellerin sanki meşale
Gel de bak; aşkınla bana getirdiğin hale
Aşk ateşimi söndüremiyor en gür şelale

Sanki lâli- güher dökülüyor, o tatlı dilinden
Ben nasıl etkilenmem ki o tatlı sözlerinden
Gökkuşağı oluşmakta, gözlerindeki ferden
Ben nasıl etkilenmem ki o ela gözlerinden

Şen, sevgi fistanı giydirilmişsin ta ezelden
İnci mercanla süslendirilmişsin ta ezelden
Vazgeçer miyim ki senin gibi bir güzelden
Dünyayı verseler yine vazgeçmem senden

Çiçek açmış yanağında, bal var dudağında
Aşkımızın meşalesi yanıyor, ela gözlerinde
Lal-ü güher dökülüyor o bal tatlısı dilinden
Aşk badesi içmek isterim, senin ellerinden

Ah kır çiçeğim, senin şiirlerini yazmalıyım
Ama; önce Ferhat gibi dağları kazmalıyım
Sonra da Mecnun gibi çöllerde gezmeliyim
Senin kokunu tâ fi-zandan bile sezmeliyim
B. TUNCA/27.06.2001-12.45

Bayram Tunca

Ah Kır Çiçeğim-2-

Ne olurdu; daha evvel çıksaydın karşıma
Âlim Allah alırdım ben seni tam karşıma
Bir ömür boyu bakardım o hilâl kaşlarına
Bir ömür boyu okşardım o ipek saçlarına

Ah Kır Çiçeğim, fırsatı ikimiz de kaçırmışız
Yollarımızı şaşırıp da ters yönlere gitmişiz
Ne edem kader aramıza manialar sokmuş
Demek seninle burada evlenmek yokmuş

Madem kader böyleymiş biz de adaş olalım
Ömür boyu sadık iki arkadaş olarak kalalım
Cennetteki evliliğimiz için hülyalara dalalım
Nikahımız için Yaradan'ın huzuruna varalım

Huzurunda el pençe divan durup yalvaralım
Ebedi nikahımızı Rabbimize kıydırmış olalım
Şahitlerimiz kira-men kâtibin melekleri olsun
Bu da bizim aşktaki ahd-i peymanımız olsun

B. TUNCA/28.06.2001-12.45

Bayram Tunca

Ah Kula'lı Oğlan

Kulalım, Kulalım ah benim dualım
Seni nerede arayıp, nerede bulalım
Nereden geçeceksen, orada duralım
Senin gibi efe oğlanı nerede bulalım

Ah Kulalı oğlan gel de boynuma dolan
Bulamam ki senin gibi güzel bir oğlan
İstemem çok şey yeter ki; senin olam
Senin gibi oğlanı, ben nereden bulam

Kula'nın sokakları, taşlı dar patika yol
Kulalı oğlanın aşkı içimde yanan akkor
Kulalı oğlansız durmak çok mu çok zor
Ben onun için çok dualar ettim bol bol

Kula'nın evleri ekser tarihi eser
Kulalı oğlan, hep yolumu keser
Aklım, gönlüm, ona doğru eser
İnşaallah ailemle sözümü keser

Boldur; sütü, kaymağı, yoğurdu
Ah Kulalım seni kimler doğurdu
Olsun senin anan bana kaynana
İstemem başkasına yar olmana

Gediz Çayı, akar, batıya doğru
Söğüt çayı, akar, kuzeye doğru
Evleri bakar, hep güneye doğru
Yörük efesi bakar, bana doğru

Onun aşkıyla yanan akkordum
Divri Tepesinde pusu kurdum
Yörük efesi, sevgilimi buldum
Beni seviyon mu diye sordum

Ah Kulalım Kulalım delikanlım
Daha ilk görür görmez yandım
Dilim tutulup dediklerine kandım
Her şeyi, göründüğü gibi sandım

Ah şu Kula'nın dağları bozkırdı
Ah o Kulalı oğlan, gizli bir sırdı
Gezemedim, Kula'nın kırlarını
Çözemedim, o oğlanın sırlarını

Benim yarim Bayram, yörük efesi Kula'lı
Nice aylar, nice yıllar oldu, o yarimi bulalı
Yıllar oldu, dillere destan düğünümüz olalı
Yıllar oldu, nur topu gibi iki oğlumuz olalı

ADEMOĞLU/06.06.2000

Bayram Tunca

Ah Leylâ Ah

Ah Leylâ ah neredeydin sen
Hep seni aramaktaydım ben
Cayır cayır yanmaktaydı ten
Geç kalan hekim gibisin sen

Düşümde görüp, hayal kurmuştum
Hep de semada arayıp durmuştum
Meğer sandığımdan da yakınmışsın
En ahsen nazarlıklarını takınmışsın

Bilmem ki, niye kavuşamadık seninle
Her şeyimiz tıpa tıp aynıymış seninle
Keşke ta başta karşılaşsaydık seninle
Belki, kurardık sıcak bir yuva seninle

Ne etsek, son pişmanlık fayda vermez
Vakit geçmiş, tren çoktan kaçmış artık
O böyle takdir etmiş, bir şey denemez
Biz de dünya/ahret kardeş olalım artık

B. Tunca/14.03.2004-14-03

Bayram Tunca

Ah Muhacir Kızı-2-

Ay'ım, Güneş'im yıldızım
Ah benim muhacir kızım
Bitmez ki artık içimdeki sızım
Aşk ateşin yakmakta be kızım

Muhacir Kızı, evin biricik kızı
Çok mu çok, çekilmiyor nazı
Ömrümün çoğu gitti, kaldı azı
Bahtıma yazılmış muhacir kızı

Benim yârim Muhacir Kızı
Görünce içime aldı bir sızı
Ailesinden isteteceğim, ben o kızı
Bahtıma yazılmış bu muhacir kızı

Muhacirin vardır böyle güzel kızı
Onu görünce içime düştü bir sızı
Vermezlerse, kaçırırım ben o kızı
Bahtıma yazılmış, o muhacir kızı

Ah Muhacir kızı, Muhacir kızı
Ne de çokmuş, çekilmiyor nazı
Ömrün çoğu gitti, kaldı çok azı
Hiç olmazsa, gelseydi bazı bazı

Alamadım, içimde vardır bir sızı
Acaba ne yaptılar ki o güzel kızı
Vermezlerse, kaçıracağım o kızı
Bahtıma yazılmış o muhacir kızı

Nasipmiş aldım, o Muhacir kızını
Ne de çokmuş, çekemedim nazını
Verin benim elime dudu dilli sazımı
Dostlarıma anlatayım o alın yazımı

Ah Muhacir kızı, Muhacir kızı
Kalbime bıraktın, dermansız bir sızı
Ömür boyu, hiç dinmez artık bu sızı
Ne edem, bahtıma yazılmış bu yazı

Nereden de çok sevdim, ben bu muhacir kızı
Bu güne kadar dinmedi, dinmez artık bu sızı
Siz söyleyin, ben ne yapayım bu muhacir kızı
Her şeyine rağmen, ne çok seviyorum bu kızı

B. TUNCA/23.07.2000

Bayram Tunca

Ah Muhacir Kızı-3-

Ayım güneşim yıldızım
Ah benim muhacir kızım
O gün bu gündür bitmiyor içimdeki sızım
Tez gelmezsen hasretin öldürür be kızım
B. TUNCA/19.04.2001-13.10

Bayram Tunca

Ah Muhacir Kızı -1-

Semâda gördüm Ay'ı Güneş'i yıldızı
Eskişehir'de gördüm, Muhacir kızını
Anasından istettim o Muhacir kızını
Vermeselerdi, kaçırırdım ben o kızı

Gökyüzünde bir dolunay gördüm
Eskişehir'de bir edalı yâr gördüm
Yeryüzünde beyaz bir kar gördüm
Eskişehir'de kibar bir yâr gördüm

Semâdan Ay, Porsuk Çayı'na düştü
Eskişehir'de bahtıma bir güzel düştü
Onun anasına ikna etmek çok güçtü
Onu, seviyorum dedim, dilim sürçtü

Gökten Eskişehir'e bir yıldız düştü
Benim bahtıma da Eskişehirli düştü
Onu seviyorum dedim, dilim sürçtü
Onun anasına ikna etmek ne güçtü

Hava soğuk, Porsuk Çayı buz tuttu
Eskişehirli bir güzel elimden tuttu
Alıp beni, yıllarca koynunda uyuttu
Aşkıyla, tüm duygularımı doğurttu

Porsuk Çayı akıyor, doğuya doğru
Eskişehirli de bakıyor, bana doğru
O beni, ben de onu, seviyoruz doğru
Doğru, doğru aşık olduğumuz doğru

Köprübaşı Pastanesinde buluştuk
Hayaller aleminde uçan bir kuştuk
İkimiz birbirimize karşılıklı bakıştık
İkimiz birbirimize ne güzel yakıştık

O gün Anasından, mazeret izini aldık
Önce gidip evin perde ölçüsünü aldık
Sonra birbirimizin boy ölçüsünü aldık
İlk defa aşkı, ta iliklerimizde hissettik

Mutluluğumuzu dostlarımızla paylaştık
Düğünümüz oldu/ bitti baş başa kaldık
Her ikimiz de, tatlı mı tatlı sanki baldık
Aşkı ilk kez o gün ta iliklerimizde tattık

B. TUNCA/20.02.2000

Bayram Tunca

Ah Sen!

Rüyada konuk ettim seni
Dillere destan ettim seni
Başıma taç edecektim seni
Yarama ilaç edecektim seni

Gönlüme sultan etmiştim seni
Kalbime mesken etmiştim seni
Yine de yaranamadım ben seni
Mecnuna çevirttirdin sen beni

Ölümü çook arattırdın sen bana
Deli divaneye çevirdin sen beni
En çileli şair yaptırdın sen beni
Çilemle yaşamayı öğrettin bana
22.03.2002/15.55

Bayram Tunca

Ah Şu Geceler

Yine sessizliğe büründü, mehtaplı geceler
Bak dökülüyor gözden yaş, dilden heceler
Şu fani dünyadan hep gelip geçiyor niceler
Gel artık sayıklayıp duruyorum kaç geceler

Yine karanlığa büründü sensiz kasvetli geceler
Hasretinden, içimde çay demledim kaç geceler
Siluetin gitmiyor gitmez gözümden kaç geceler
Hep seni sayıklayıp duruyorum, sayısız geceler

Yine deli gönül hasretinden sessizliğe büründü
Bak şafak söküp, çoban yıldızı ufuktan göründü
Bayram Mecnun'un olup, susuz çöllerde süründü
Neredesin saç sakal ağardı, ihtiyarlığım göründü

Bak yine deli gönül sensizliğin hasretiyle üzüldü
Dillerden dökülen incilerle methiyelerin düzüldü
Yokluğunda Bayram yıllarca, yetim gibi büzüldü
Bak! şair saçı sakalı ağartıp ihtiyarlığa büründü

Olaydım, olaydım; Yaban Gülüme eş ben olaydım
Olaydım, olaydım; ela gözündeki kaş ben olaydım
Olaydım, olaydım; gözlerindeki oklar ben olaydım
Olaydım, olaydım; kalbindeki ilk aşk ben olaydım

Olaydım olaydım senin Mecnun'un ben olaydım
Olaydın, olaydın sen de benim Leylâ'm olaydın
Ne olurdu, sen de bana Leylâ gibi âşık olsaydın
Ne olurdu; ben de senin aşkınla mutlu olsaydım
B. TUNCA/29.07.2001-10.20

Bayram Tunca

Ahlarım

Ahlarım tâ arş-ı âlâya çıktı
Ah o Leyla çok canımı sıktı
Dağlar gibi olan o gücümü yıktı
Nazından neredeyse canım çıktı

Ah! benim ahlarım çok çeşit çeşittir
Her biri birbirlerinden çok değişiktir
Toplasam ahlarımı sayısız katar olur
Saymayı kalksam ömrüm heder olur

Ahlarım gökyüzü bulutlarını ağlatır
Karlı dağların sinesini bile dağlatır
Kader ise; şairin elini kolunu bağlatır
Leyla'nın nazı şairi ömür boyu ağlatır

Ah, günde kaç kez ölüp ölüp dirildim
Baştan sözde sevilip, sonrada yerildim
Patlayacak atom bombası gibi gerildim
Ah bir bilseniz, kaç parça yere serildim

Benim ahlarım taa arş-ı âlâlardan duyulur
Tüm ahlar, benimkisinin yanında az sayılır
Ahlarımın yankılanışı, ta Fi-zandan duyulur
Ahlarımı duyanlar, belki dayanamaz bayılır

Arkası gelmeyen istekleriyle, ruhumu sıktı
Her gün, her gün, dır-dırlarıyla canımı sıktı
Halimi anlatayım derken, lafımı ağzıma tıktı
Çekilmez işkencesini çekmekten canım çıktı

Böyle yaşamaktansa, çok kez onu gözledim
Bilemedim! niye önce sevilip sonra yerildim
Fırtınadan etkilenen ağaç gibi yere serildim
Binbir parçacığa ayrılıp; sağa sola serpildim

Elbet bir gün ah çektirenlerden hesap sorulur
Çektirenler o an hesap vermekten çok yorulur
Belki de en ağır cezayı alır, adalet yerini bulur
O vakit ah çekenlerin ahı yerde kalmamış olur

B. TUNCA/03.07.2001-11.45

Bayram Tunca

Akortlu-Akortsuz Ses

Mutlu ailelerin akortlu aletlerinki gibi çıkar sesleri
Geçimsizlerin, akortsuz aletinki gibi çıkar sesleri
B. Tunca/07.03.2004-07.03

Bayram Tunca

Alamadım Çakır Gözlüğü

Verin bana çifte gözlüğü
Vurayım o yalan sözlüyü
Bulamadım ben tokgözlüyü
Alamadım ben çakırgözlüğü

Çakır gözlüden bana yâr olmaz artık
O yalancığı vursam da ar olmaz artık
Gençliğim var, vursam da kâr olmaz
Zaten o da bu dünyada mutlu olmaz
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Aldılar Elimden

Tam onsekize bastım
Tam sazı elime aldım
Tam türkümü yazdım
Tam bir güzel sevdim

Aldılar, elimden yaşımı
Aldılar, ellimden sazımı
Aldılar, dilimden şarkımı
Aldılar, elimden Leylâ'mı

Verin benim eski yaşımı
Verin benim, eski sazımı
Verin benim eski şarkımı
Verin benim, ilk Leylâ'mı

Ozanlar gibi çalabilseydim o sazı
Ara sıra içimi dökerdim bazı bazı
Nasıl da geldi geçti, yazım baharım
Nede karaymış şu benim alın yazım

Ben yaşsız, başsız, yaşayamam
Ben sazsız, sözsüz, yaşayamam
Ben türküsüz, öyküsüz, yaşayamam
Ben bu dünyada yârsiz, yaşayamam
B. TUNCA/15.07.2000

Bayram Tunca

Alın Dostlar Alın

Alın dostum alın heybemdeki sevdamdan
Alın dostum alın heybemdeki sitemimden
Alın dostum alın heybemdeki acılı sostan
Alın dostum alın heybemdeki şiir posttan

İster göze kaş, isterse başınıza taç yapın
İster yaraya merhem, ister aşa tuz yapın
İster yatak/yorgan, isterse minder yapın
Eğer ki beğenmezseniz o an kaldırıp atın

Özene bezene sizin için kurdum bu sofrayı
Bağım bahçemde ne varsa, koydum ortaya
İsteyen, istediği kadar yiyebilir doyuncaya
Hep açık kalsın sofram kıyamet kopuncaya

Gelecek nesiller soracak, beni siz dostlardan
Hakkımda bildiklerinizi, söyleyin abartmadan
İyiysem iyi, kötüysem kötüydü deyin küsmem
Doğruluğu benim gibi prensip edineni kızmam

Doğrulmam için doğruyu söyleyeni dost bilirim
Hatamı düzelteni sırtımdaki akrebi atan bilirim
Yurdumun her karış toprağınaysa vatan bilirim
Yüze gülüp, arkadan konuşana düşman bilirim

B. Tunca/20.07.2003-10.20

Bayram Tunca

Amel Defteri

Hepimizin defterlerini aynı noter tasdikler
Fakat defterlerimizi ayrı ayrı katipler tutar
Öyle bir tutarlar ki ne şek ne de şüphe olur
Tüm yaşantımız saniye saniyesine kaydolur

O gün tüm amellerimiz alenen ortaya konur
Kimimizin yüzü pak, kimimizin kapkara olur
Kimimiz kar ederken, kimimiz de zarar eder
Her kes burada ne ekerse, ahrete onu biçer

Bayram Tunca/01.07.2002-16.56

Bayram Tunca

Anadolu Sevgisi-2-

Gözlerimi açtım, anam çıktı karşıma
Aldım dünya haritasını tam karşıma
Birden Anadolu'm çıktı, tam karşıma
Gel de, o güzellik karşısında şaşırma

Her ikisi, birbirlerinden güzel mi güzeldi
Görünce, güzelliklerini gözüm büyülendi
Gözbebeği gibi sanki özel yaratılmışlardı
Kendilerini de diller destan ettirmişlerdi

Nasıl bir sevgileri var ki hiç çıkmaz içimden
Hiçbir zaman düşmezler, zikir ve fikrimden
Gurbete gitsem, o kokuları tüter burnumda
Hep dokuları tüllenir, adeta gözbebeğimde

Kuş gibi çıkıp baktım, semadan güzelliğine
Sanki, cennet bahçelerinden bir bahçeydin
Hayran kaldım bereket fışkıran o toprağına
Kokun ve dokunla ne de çok büyüleyiciydin

Al Bayrağımızın dalgalanışı, bir bambaşkaydı
Dağ-taş, ova-ırmak ve denizlerin çok farklıydı
Cazibeli oluşundan, başım dönüp, düşecektim
Bir de yerden göğe bakmak için hemen indim

En iyi martılar çıkarıyordu Anadolu'nun tadını
Sanki bırakmışlardı o mavi denize kendilerini
Sevinç çığlığı atıyorlardı, göklerde durmadan
Hem de o kadar insan çokluğunu aldırmadan

Ilık esen rüzgarla, ağaç dalları raks ediyordu
Yapraklar öpüşüyor, kuşlar da cıvıldaşıyordu
Koyun/ kuzu, yeşil yaylalarında meleşiyordu
Anadolu insanları da karınca gibi çalışıyordu

Anadolu'yu ta Edirne'den Ardahan'a arşınladım
Anadolu'ma göz koyanı, vallahi de kurşunlarım
Anadolu'mu, anam babam bilir, dil uzattırmam
Dil uzatanın dilini, el uzatanın o elini kopartırım
B. Tunca/15.04.2002-17.35

Bayram Tunca

Anadolu Sevgisi-3-

Medeniyetin beşiğisin sen
Etle tırnağımız gibisin sen
Ayıramazlar seni bizlerden
Ecdadımızdan mirassın sen

Karlıdır dağı, taşlıdır yolları
Yanıktır Anadolu'mun bağrı
Acıdır, Anadolu insanımın ağıtı
Değirmen taşıdır anamın sabrı

Ondandır benim hep yiyip içtiğim
Ondandır benim hep evim barkım
Ondandır benim beşiğim tabutum
Onun için hep ona benzer huyum

Irmaklar akar kayalara çarpa çarpa
Sis bulutları gider, yalpa yapa yapa
Kuşlar gider, kanatlarını çırpa çırpa
Anadolu'ya yollar gider sarpa sarpa

Su akıp gider, denize çağlaya çağlaya
Bir gelin gider, gurbete ağlaya ağlaya
Anası ağıt yakar yürek dağlıya dağlıya
Her gün bir güneş batar ağlaya ağlaya

Yükseklere, yıldızlı kar yağar lapa lapa
Gurbete bir yar gider arkaya baka baka
Sanki sel olur, gözlerinden yaş aka aka
Gurbette bir yar yaşar hasret çeke çeke

Nice yiğitler uğrunda can verir seve seve
Analarımız ağıt yakar, gözyaşı döke döke
Şairlerimiz, şiir yazar, maniler düze düze
Anadolu'ma tren gider, dumanı tüte tüte

Doğun ayrı bir güzel, batın ayrı bir güzel
Güneyin ile kuzeyin, bambaşka bir güzel
Yazın ayrı bir güzel, kışın ayrı bir güzel
İlk ve sonbaharın daha da ayrı bir güzel

Senin, havan, suyun, toprağın, ne güzel
Sen, sanki bizler için yaratılmışsın özel
Sen ebediyen yurdumuz olarak kal güzel
Dünyada bulunmaz, senin gibi bir güzel

Yanık yürekli analar bacılar ağıtlar yakar
Benim gibi nice halk şairimiz şiirini yazar
Yanık sesli ozanlarımız da türkünü söyler
Uğrunda ölen, nice şehidimiz sende yatar
B. Tunca/16.04.2002-09.20

Bayram Tunca

Anadolu Sevğisi-1-

Anadolu'm Anadolu'm benim cennet yurdum
Ben senin bahçende doğdum, sende doydum
Senin o güzel öykülerini, ta beşikte duydum
Senin uğruna, atam gibi ben de baş koydum

Anadolu'm Anadolu'm ah benim dert ortağım
İlk otağımı senin bağrındaki Söğüt'e kurdum
Seni düşmanından, gözbebeğim gibi korudum
Serhat boylarında, çok at koşturup yoruldum

Anadolu'm Anadolu'm ah benim güzel yurdum
Her şeyin, ilkini sende gördüm sende duydum
Senin sevgini, kalbimin tam ortasına koydum
Seni koruyup kollamaya ahdı peyman koydum

Dünyanın gözbebeği gibi çok cazibeli oluşuna
Çaylarının damarımdaki akan kan gibi akışına
Bin bir çeşit çiçeğinin, harman olup kokuşuna
Vuruldum, dünyanın en cazip mekanı oluşuna

Her mevsim, her yöredeki güzel tabiat dokuna
Her biri, bir tarih abidesi gibi duran dağlarına
Bin bir çeşit kuşun bin bir çeşit gülde ötüşüne
Vuruldum, anam gibi şefkatli ve sıcak oluşuna

Yolların bedenimdeki hayat damarım gibi senin
Akarsuların damarımdaki akan kanım gibi senin
Her şeyin, taşın, toprağın, Leyla'm gibidir senin
Miski amber kokan toprağın, anam gibidir senin

Sen, ummanlardan daha geniş ve hoşgörülüsün
Toprağında, nice alim ve zalimleri barındırırsın
Kul nankörlük eder, sen yine de bire bin verirsin
Vefasızlık edip, kirlettiğimizi temizleyip verirsin

Senin için düşmanlar, hep kem hayal kursalar dahi
Korkma, biz varken hiç kimse, sana zincir vuramaz
Bir elimize Ay'ı, diğer elimize Güneş'i verseler dahi
Tüm dünyayı verseler, seni hiçbir şeye değişmeyiz

Saçlarımız adedince başımız olsa, her gün biri alınsa
Bu can, bu tende var oldukça, vermeyiz seni kimseye
Çünkü, uğrunda nice şehit ve gazi vererek aldık seni
Ana gibi başa taç, baba gibi kalbe sultan yaptık seni

14.04.2002-17.30

Bayram Tunca

Ancak O An Anlarız

Dünyaya gelir, düşe kalka hayat yolunda yürürüz
Hayat yolunda yürürken, nice gariplikler görürüz
Fakat her nedense çok ilgi göstermeden yürürüz
Ancak ecelimiz geldiğinde, ölüm neymiş görürüz
B. Tunca/29.09.2001-10.35

Bayram Tunca

Anlamaz

Sözlerden anlamayan, gözlerden anlamaz
Gözlerden anlamayan, közlerden anlamaz
Lisan-ı halden anlamayan, dilden anlamaz
Dilden anlamayan, hiçbir şeyden anlamaz
B. TUNCA/17.05.2001-12.45

Bayram Tunca

Anlaşılmadı Dilekçem

Ah yazdığım dilekçelerim katar oldu
Her nedense ekseri sümen altı oldu
Şu yaralı yüreğim, biraz daha soldu
O tuzu kuruları çile anlatmak zordu

Yine anlaşılmadı şu pulsuz dilekçem
Söyleyin çok mu kötü benim lehçem
Eğer o kadar kötüyse benim lehçem
Sözümü geri aldım yakılsın dilekçem

Bakın belki lisan-ı halimizden anlarsınız
Yok yok sizler ondan da anlayamazsınız
Dilden anlamayan halden de anlayamaz
Hele, kendini kral görenler hiç anlamaz

Çünkü onlar deri koltuklarında kasılırlarken
Biz dolmuş ve otobüs tavanlarına asılıyoruz
Tuzu kurular kırmızı yolluklarda yürürlerken
Bizler. çay çamur patika yollarda yürüyoruz

Bak ağzınla kuş tutsan da durumun değişmez
Nafile yazıp/çizme, bağırıp/çağırma değişmez
İlle de sesini duyurmak istiyorsan O'na duyur
Eğer O duyarsa, duyması gerekenleri duyurur

Çünkü düşmüşsün sen artık gözden gönülden
Gözden ırak olanlar, ırak olurlarmış gönülden
Unuttun mu eskidendi o senden iyisi olmayan
Bugünlerde stepne gibi atılıp kakılıp satılırsın

Şairin sözü dinlenseydi, hiç sakalı ağarır mıydı
Çile çekmeseydi, hiç başına karlar yağar mıydı
Şair, mağdur olmasaydı; hiç dilekçe yazar mıydı
Başka türlü anlatabilseydi böyle şiir yazar mıydı

B. Tunca/09.09.2001-14.00

Bayram Tunca

Anlatamadım-1-

Ne gecem belliydi, ne de gündüzüm
Hep feryat ettim anlaşılmadı sözüm
Hep de hicranlıydı, her iki ela gözüm
İnan karaydı bahtım gülmedi yüzüm

Sessiz kaldım, halimi anlayan olmadı
Bağırıp çağırdım yine anlayan olmadı
Aşka susadım, aşk suyu veren olmadı
Bir yâr sevdim, derde derman olmadı

Lisan-ı halimden hiç anlayanım olmadı
Dilekçelerimden de anlayanım olmadı
Şiirlerimden dahi anlayan dost olmadı
Hiç kimse şu derdime, derman olmadı

Sözlerimden anlayan bir yaran olmadı
Gözlerimden anlayan bir Leyla olmadı
Közlerimden anlayan bir tabib olmadı
Hiç kimse şu derdime derman olmadı

Hiç fayda vermedi, şu lisan-ı hallerim
Hiç fayda vermedi bunca acı sözlerim
Fayda vermedi hicranlı yaşlı gözlerim
Ma-kes bulmadı lâl-ü güher sözlerim

Nedense, makul görülmedi dileklerim
Fayda vermedi, yazdığım dilekçelerim
Fayda vermedi, aciz gücüm/kuvvetim
Nedense, makul görülmedi isteklerim

Bilmem ki nasıl anlatsaydım şu derdimi
Bilmem ki nasıl da tanıtsaydım kendimi
Aç susuz kaldım çiğnetmedim benliğimi
Her şeye rağmen anlatamadım kendimi

Ah ölmeden anlatabilsem gam yemem kendimi
Aç açık susuz kalsam dahi çiğnetmem bendimi
Kimse takmasa da anlatacağım kendi kendimi
Kimse anlamasa da yazacağım kendi kendimi

Belki de bu şair öldükten sonra anlar bir veli
Belki der, bu şair Bayram gerçekten çok deli
Belki der, bu şair Bayram gerçekten bir veli
Belki der, çok kahır çekmiş masumdur belli
B. TUNCA/17.10.2000-17.55

Bayram Tunca

Anlatamadım-2-

Kimseye anlatamadım kendimi
Ne gözlerimle, ne de sözlerimle
Ne kalemimle, ne de kelamımla
Anlatıp, tanıtamadım ki kendimi

Anlatmadım, onu ne çok sevdiğimi
Ne tatlı dilim, ne de lisan-ı halimle
Ne kalemim, ne de güzel kelamımla
Anlatamadım-anlatamadım kendimi

O'nu Mecnun/Ferhat misali sevdiğimi
Aşkla yanıp, hasretiyle kavrulduğuma
Kor gibi yanıp, kül gibi savrulduğuma
Anlatamadım, anlatamam ki kendimi

İlk onu tanıyıp, ilk kez onu sevdiğimi
İlk onu görüp, ilk onu aşık olduğumu
Mecnun gibi susuz çölde yüzdüğümü
Anlatamadım, anlatamadım kendimi

Hayatı sevmeyi, kadir kıymet bilmeyi
Gerçekleri görmeyi dengeli yaşamayı
Anlatmadım, onu ölümüne sevdiğimi
Anlatamadım, anlatamadım kendimi

Tam olarak anlatamadım onu kendimi
İlk onu görüp, ilk onu gönül verdiğimi
Ferhat ile Mecnun misali çok sevdiğimi
Bir türlü anlatıp, tanıtamadım kendimi
B. TUNCA/28.06.2000

Bayram Tunca

Anlatamadım-3-

Açlığımı toprakla yatıştırdım
Geceyi, gündüzü karıştırdım
Kendimi aç susuzluğa alıştırdım
Ama onu yokluğa alıştıramadım

Yatak yaptım otlara
Anlatamadım açlığımı karnı toklara
Alıştıramadım sevdiğimi yokluklara
Ben zaten alışmıştım yoksulluklara

Yastık yaptım, buz gibi taşlara
Laf anlatamadım koca başlara
Görmedi kimse gözden akan yaşlara
Acırdım açlığıma ramen karnı açlara

Anlatamadım dertsizlere derdimi
Anlatamadım kaderimi sevdiğimi
Anlatamadım yemeyip, yidireceğimi
Anlatamadım uğrunda ölebileceğimi

Yorgan yaptım o karanlık geceleri
Hep yanımdan gelip geçti niceleri
Uzaktan bakanlar, sandılar sanki deli
Sağolsun sonunda sahip çıktı bir veli

Kınamayın dostlar bunların hepsini yaşadım
Bu çileleri nasıl yaşadığımı ben de şaşardım
O günler geldikçe aklıma, şükrederim Rabbime
Rabbim kimseye muhtaç etmesin namertlerine
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Anne Acısı

Ah incir ağacı, incir ağacı
Yaprağın yemişinden acı
Ölüm Allah'ın emri, ayrılık ondan da acı
Anne başımızın tacı, derdimizin tek ilâcı

Bahçemize dikildi, incir ağacı
Başımıza yıkıldı, büyük bir acı
Felek aldı anamızı, bıraktı büyük bir acı
Bu acıyı, dayanmaz ne kardeş, ne bacı

Kimselere geçmedi, geçmez ki sözüm
Senden geldim, Sana dönüktür özüm
Ya Rab, sen bari acı yetim ve öksüzüm
Ana hasretiyle hicranlıdır her iki gözüm

Şu sinem, ana hasretiyle yanan, ak kor
Ah anam, yokluğunda kim sinesine kor
Ekser, öksüz ve yetimim diye bakar hor
Ya Rab, hakkımı yiyenlerden hesap sor

B. TUNCA/18.11.2000-17.25

Bayram Tunca

Anne Hasreti-1-

Hava sanki yazdan kalan bir gün gibi sıcaktı
O komşunun oğlu Mehmet'le oyuna dalmıştı
Köy tarafından gelen bir ses, şimşek olup çaktı
O annen geldi seni çağırıyor sesine doğru baktı

Bıraktı elindeki tüm oyuncağını koştu sese doğru
Dayısı, aldı Bayram'ı kucağına, düştü köye doğru
Şair annesini soruyor, dayısı bakmıyor ona doğru
Çünkü dayısı ağlamaktan cevap veremiyor doğru

Harman yerinde toplanmış büyük kalabalık vardı
Tüm sevenleri toplanmışlar, çoğu da ağlıyorlardı
Kalabalığa vardığında babası alıp kucağına sardı
Kalabalık içindeki musalla taşında bir gelin vardı

Yetim Bayram ölüm nedir daha henüz bilmiyordu
O babasına çocuksu sorularla annesini soruyordu
Ağlamayan baba, belli ki o gün için için ağlıyordu
Kolay değil annenin ölümünü anlatmak çok zordu

Öksüz Bayram da ilk defa böyle bir şey görüyordu
Babası da cebinden çıkarıp bol bol şeker veriyordu
Babası gibi herkes o gün ona çok ilgi gösteriyordu
Kimisi gösterelim, kimi de göstermeyelim diyordu

Şair Bayram, babasını annem nerde diye ağlıyordu
Akrabalardan birisi, onu kucağına almış, ilerliyordu
Beyaz gelinlik içinde yatan nur yüzlü gösterildi ona
Bak işte, annen burada, cennete gidiyor dendi ona

Bayram henüz daha bilmiyordu mevtin ne olduğuna
Yine de dayanamadı, attı elindeki tüm şekerleri yere
Ağlıyordu beni de gömün onun gömüldüğü yere diye
Kardeşleri de ağlıyordu anne' nereye gidiyosun' diye

Bayram hani en son giderken, geleceğini söylemiştin
Hani yaramazlık yapmazsam, seveceğini söylemiştin
Hani bir tanem deyip, bağrını basacağını söylemiştin
Hani bir daha yanımdan ayrılmayacağını söylemiştin

Kaç gün oldu bilmem, beyaz gelinlik içinde döndün
Bütün güzelliğini, yüzünde toplamış olarak döndün
Sevenlerin başına toplanmış ağlıyorlarken gördüm
Hiç ağlamayan, o babamın dahi ağladığını gördüm

Anlatayım mı? onun öldüğünü ne vakit anladığıma
Düştüğümde yavrum diye sarılanımın olmadığında
Aç, susuz ve uykusuz kalıp da onu bulamadığımda
Üşüyüp de sığınacak sıcak bir sine bulamadığımda

O yokluk hasretin sineme ak kor olup, yaktığında
Kirlendiğimde acaba biri yıkar mı diye baktığımda

Bayramda, elini öpmek isteyip de bulamadığımda
Düğünlerde güzellerin içinde onu göremediğimde

Şefkat nedir bilmezken, şefkati ondan öğrendim
Mevt ve mevta nedir bilmezken o gün öğrendim
Acı nedir bilmezdim, onun yokluğunda öğrendim
Hasret nedir bilmezdim, onun yokluğunda tattım

Belki geri dönersin diyerek hep yollarına baktım
Hasretinle bedenen yanarken ruhen sana aktım
Yıllar oldu, ne sen geldin, ne de o vuslatın geldi
Mağma misali akan o hasret ateşin sinemi deldi

Öksüz şair daha çok hasretinle yanacağa benzer
Bayram, daha ziyade susuz kalan güllere benzer
Şair Bayram, güneşini yitiren ay çiçeğine benzer
Garip Bayram, her daim anasının yollarını gözler

Gözyaşlarını mürekkep yapsa, yine anasını özler
Kalemi, altın harfle de yazsa, o yine anneyi ister
Kelamı, lal-ü güher de olsa, aciz kalıp yine özler
Şair Bayram, her daim annesiyle vuslatını gözler

Şair Bayram daha çok yazmayacağım, ağlıyorum
Hicranla dolan şu sineme, hasretinle dağlıyorum
Daha da yazmayacağım, şiirimi böyle bağlıyorum
Ah anam ah yokluğunu bugün daha iyi anlıyorum

Vuslatımız ne zamandır bilinmez; fakat geleceğim
Er de olsa, geç de olsa, bir gün mutlak geleceğim
Allah'tan, seninle kavuşmam için dua dileyeceğim
Kabul edilirse duam, bütün hasretimi gidereceğim

B. TUNCA/05.12.2000-14.05

Bayram Tunca

Anne Hasreti-2-

Varmış, yokluğunda onu sevmek
İsterdim, onu seninle tanıştırmak
İsterdim ki dünürcüm sen olasın
İsterdim, benimle gurur duyasın

Ama felek ayırdı bizleri ne edeyim
Yokluğunu ta iliklerimde hissettim
Kalabalıklar içinde tek başınaydım
En mutlu günümde bile gülmedim

Nasıl gülerdim ki, senin yokluğunda
Tüm benliğim, hep seni arıyordu ya
Birde, anası nerede demeleri var ya
Döndürüyorlardı beni, deli divaneye

Sanma ki sadece düğünümde aradım
Hem acı, hem tatlı, günümde aradım
Gördüğüm her dosttan seni sorardım
Her seferinde, yaramı tuzla sarardım

Ahh görsen, sensiz ne çabuk sarardım
Ayaz vuran arpa/buğday gibi sarardım
Senden bahsedeni yanımdan kovardım
Çünkü, her defasında yaramı yolardım

Ne dikiş tutar, ne de kabuk bağlar yaram
Sensiz hayatta gülmek sanki bana haram
Senin hasret acınla yatıp/kalkıyo Bayram
Yok ki başka da feryadımı duyan çağıram

B. Tunca/12.05.2003/12.05

Bayram Tunca

Anne Özlemi-2-

Kınamayın dostlar yine doldu gözlerim
N'edem daha ma-kez bulmadı sözlerim
Ya gelmesini/ya gel demesini beklerim
Gelemez annem, derdime dert eklerim
O gitti gideli hayat yolunda emeklerim

Okşanmaya hasret anne eliyle saçlarım
Annemi görmeye hasrettir ela gözlerim
Yıllar gelip geçse de, ben onu gözlerim
Ağarsa da saçlarım hep anamı gözlerim
Gelmeyişiyle ciğerimi ak korla közlerim

B. Tunca/19.03.2004-09.03

Bayram Tunca

Anne Özlemi

Bulamadım seninki gibi sıcak bir sine
Hasretine dayanamıyor artık, bu sine
Çok aradım, bulmadım senin gibisine
Bak ağlıyo gözlerim hasretinden yine

Bulamadım, seninki gibi âşina bir sîma
Ah anam hasretin tak etti artık canıma
Rüyamda bari, bir kere gelsen yanıma
Şefkatli ellerinle, okşasaydın saçlarıma

O günkü gibi göz göze gelsem seninle
Doya doya hasret giderseydim seninle
Bel ki, o an olurdu, en güzel bayramın
Kelebek gibi uçardı o an şair Bayramın

Bulamadım, seninki gibi helal saf bir süt
Bulamadım seninki gibi arı sütü bir öğüt
Bulamadım seninki gibi gölgeli bir söğüt
Hayatın acıları oldu, bana en güzel öğüt

Hiç bulamadım senin gibi, şefkatli bakışlısını
Hiç bulamadım senin gibi, müspet bakışlısını
Bulamadım senin gibi, ince duygu nakışlısını
Göremedim senin gibi, şefkatli kalp atışlısını

Anam bulamadım seninki gibi şefkatli bir kol
İnan bulamadım sana ulaşacak başka bir yol
Hasretinden şiirler yazdım, hep böyle bol bol
Tatmin olmayıp, yıllarca çok ağladım, bol bol

Hasretin, yıllarca içimde yanan sönmez bir kor
Ah anam! sensiz ne çektim gel bir de bana sor
Ah anam! sensiz bu dünyada yaşamak çok zor
Ah anam! senden başka kim beni sinesine kor

Hayat öyle sarp öyle dikenli ki yürümek çok zor
Öyle virajlı bir patika yol ki koşmak daha da zor
Hayatta öksüz ve yetimim diye baktılar hep hor
Sensiz şu dünyada yaşamak, ölümden dahi zor

Belki bundandır, meleklerin anneleri alkışlaması
Belki de yokluğundandır, kimileri beni dışlaması
Yetimim diye, kimileri sözle, kimileri gözle dışladı
Oğlun Bayram hasretinden ekser gurbette kışladı

Bayram, gece/gündüz vuslat duası ediyor, bol/bol
Hasretinden gün geçtikçe mum gibi eriyor bol bol
Herkes anasının kıymetini iyi bilsin, onsuz çok zor
Eğer inanmıyorsan, gel de şu öksüz Bayram'a sor

B. TUNCA/30.05.2001-14.15

Bayram Tunca

Anne Sevgisi-1-

Nasıl bir sevgin var ki hiç çıkmaz içimden
Nasıl bir ismin var ki hiç düşmez dilimden
Nasıl bir resmin var ki hiç düşmez elimden
Hiçbir şeyin düşmedi düşmez benliğimden

Ne vakit düşsem, aklımda sen, dilimde sensin
Ne zaman bir yerime bir şey batsa, dilimdesin
Ne vakit dara düşsem, ilk aklıma gelen sensin
Ezelden ebede kadar hep fikrimde zikrimdesin

Anne olsam, baba olsam da yine hep içimdesin
Çocuk da olsam, yaşlı da olsam, yine içimdesin
Dünyada kıymetini bilemedim, sen melek misin
Beşikten mezara kadar hep aklım ve dilimdesin

Başka şeyleri de sevdim; ama senin kadar asla
Başkasına da ilgi duydum; ama senin gibi asla
Çook şeye özlem duydum, ama senin gibi asla
Son nefese kadar, dilimden hiç düşmezsin asla

Hani anlatılır birisi anasını keserken elini kesmiş
Acısını ifade etmek için, yine de ah anam demiş
Kim ne söylerse söylesin, onu anlatamaz kelamı
Bu şairin de yetersiz kalır seni anlatamaz kelamı

Yine en şaheser Allah kelamı Kur-an anlatır seni
Bu şair de anlatmak isterdi en güzel şekilde seni
Her beşerin sözü gibi sönük kalır anlatmam seni
İnan, ilk günkü saf duygularımla seviyorum seni

Ah anam ah aciz dilim bu kadar dillendirebildi seni
Ne olursun affet, kalemim bu kadar yazabildi seni
Ne edem, kelamım da bu kadar ifade edebildi seni
İnan ki, ilk günkü saf duygularımla seviyorum seni

B. TUNCA/25.11.2000-15.30

Bayram Tunca

Anne Sevgisi-2-

İlk Dünyaya senin vesilenle geldim
İlk ab-ı hayat gıdamı senden aldım
İlk sıcak yatak tadını sinende tattım
İlk korku/endişemi sayende atlattım

İlk konuşmayı senin dilinden öğrendim
İlk yürümeyi senin ayağından öğrendim
İlk tebessümü senin cemalinde gördüm
İlklerimi iliklerimde senin sayenle tattım

İlk azalarımı kullanmayı senden öğrendim
İlk jimnastik hareketimi senden öğrendim
İlk mimik hareketlerimi senden öğrendim
İlklerimi senden görüp, senden öğrendim

Gözümü açar açmaz ilk güzel seni gördüm
Güzelliğinle belleğimin peteğine doldurdum
Ailemizde de en çok seni sevmeyi aşk ettim
Dövsen de öf dememeyi ahtı peyman ettim

Düştüğüm ve ağladığımda ilk seğirten sendin
Beni ilk defa edep adabı öğreten, yine sendin
İlklerimi iliklerimde tattırıp haz aldıran sendin
Sen benim başımın tacı gönlümün sultanıydın

Ana olmanla, başıma taç, derdime ilaç, oldun
Ana olmanla, övüneceğim, iffet abidem oldun
Anne olmakla, övülen şefkat kahramanı oldun
Sen benim iyilik meleğim, göz bebeğim oldun

Ah sen benim her şeyim olmana rağmen, anne
Bense, sana lâyık bir evlat olabildim mi acaba?
Eğer lâyık bir evlat olabildimse, ne mutlu bana
Yoksa ne etsem dahi hakkını ödeyemem anne

Gördüm en iyi Allah kelamı Kur'an anlatıyor seni
Ben de anlatmak isterdim, en güzel şekilde seni
Her beşerin sözü gibi sönük kalır anlatmam seni
Ama beşikten mezara kadar seveceğim ben seni

Hakkını helal et, hakkıyla yine anlatamadım seni
Çok istedimse de yine bu kadar anlatabildim seni
Ne edem kelamım da bu kadar ifade edebilir seni
Ezelden ebede kadar aynı şekilde seveceğim seni

B. TUNCA/18.12.2000-16.25

Bayram Tunca

Anne Sevgisi-3-

Tüm ağaçlar kalemim olsa
Deryalar mürekkebim olsa
Mavi gökyüzü defterim olsa
Yine, anlatamam seni anne

Ağacın yaprağı defter sayfası olsa
Deryaların suyu, mürekkebim olsa
Gökyüzü bulutları duygularım olsa
Yine de tam anlatamam seni anne

Deniz kumu kadar param olsa
Deniz suyu kadar kanım olsa
Hepsi de uğrunda harcanmış olsa
Yine de, hakkını ödeyemem anne

Bütün çiçekleri buket yaptırmış olsam
Üstünü kalbimi ambalaj yapmış olsam
Bunları uçan kuşlarla göndermiş olsam
Yine, gönlünü tam almış olamam anne

Şair Bayram yedi cihanın alimi de olsa
Yazacağı her kelimesi lâl-ü güher olsa
Yine de tam anlatamaz, sönük kalır kelamı anne
Seni en güzel, Allah kelamı Kur'an anlatıyo anne

B. TUNCA/13.01.2001-14.10

Bayram Tunca

Anne Sevgisi-4-

Beni sana ezelden bağlamışlar
Ne vakit göbek bağımı kestiler
Sanki de şah damarımı kestiler
Ama gönül bağımı kesemediler

Ben ayrılığı ilk o gün tatmıştım
Bilirsin ne acı çığlıklar atmıştım
Korkularımı o sıcak sinende attım
İlkleri, iliklerimde sayende tattım

Her sevişinde ta göz bebeğine baktım
Sevinç ve mutluluktan su misali aktım
Ah anne, ben o gün sütün gibi paktım
Yokluğunda, günah deryasında battım

Yıllarca elimden tutacak birisini baktım
N edeyim bulamadım karaymış bahtım
Sensiz niye yarar ki şu Dünyalık tahtım
Ah bilsen, sensiz ne çok düşüp kalktım

O düşüşümü görseydin, için cıız ederdi
Her düşüşümse, bir öncekinden beterdi
Sensiz beni koruyacak olan tek pederdi
Ne yazık ki Felek onu da çok erken aldı

Her ne kadar göbekbağımızı kesseler de
Kesemezler gönül bağımızı asla ve katta
O bağ öyle bir bağdır ki sanki kördüğüm
Bağların en güzeli gönül bağı gördüğüm

Nasihatlerin her an kulaklarımda çınlıyor
Her nedense, bugün içim içime sığmıyor
Dün gece, seni rüyamda gördüm cennette
Sevgi ve şefkatinle dantel ördün kalbimde

Bedenimizi kader ayırsa da, ruhen seninleyim
Açsam mazi defterini ağlatacak öykülerim var
Aş ekmek gibi teselline muhtaç bir ruhum var
Senden başka teselli edecek kimim var benim

B. Tunca/18.07.2003-18.07

Bayram Tunca

Anne Sevgisi-5-

Nasıl sevmem ben seni
Sen doğurmadın mı beni
Nasıl sevmem ben seni
Sen yoğurmadın mı beni

Nasıl sevmem ki ben seni
Bir uzvun gibi taşıdın beni
Nasıl sevmem ki ben seni
Kaf dağından aşırdın beni

Nasıl sevmem ki ben seni
İlk sevindiren sendin beni
Nasıl sevmem ki ben seni
İlk avutan sen oldun beni

Nasıl sevmem ki ben seni
İlk bağrını basan sendin beni
Nasıl sevmem ki ben seni
İlk kanatlandıran sendin beni

İlklerimi ta iliklerimde tattırdın
Yedirdiğin lokmayı ballandırdın
Dualarında benim için yalvardın
Ağladığımda ninnilerle sallardın

Düştüğümde tutup kaldıran sendin
Üşüdüğümde en iyi ısıtanım sendin
En iyi dinleyen/anlayan yine sendin
Başımın tacı, gönlümün sultanıydın

Hiç unutur muyum anne o iyiliklerini
Kulağımda küpe yaptım nasihatlarını
Prensip edindim, sende gördüklerimi
Sen sevdirmiştin, bugün sevdiklerimi

Hayallerimi peri masallarıyla süsledin
Her defasında bir damat gibi süsledin
Yaramazlıklarıma rağmen hiç küsmedin
Nasihatlarında sen de hiç küsme dedin

Ağır basar senin sevgin herkesinkinden
Senin ayrı bir yerin var kalbimde neden
Kanaatim odur ki Rabbi'mizin ihsanından
Zaten her şeyimiz verilip/alınıyor O'ndan

B. Tunca/03.08.2003-08.03

Bayram Tunca

Annededir

Baldan tatlıdır dilleri
Bereketlidir ak elleri
Hep sıcaktır sineleri
Şefkatlidir yürekleri

Annedir, hep aşkın odağı
Odur hepimizin ilk burağı
Odur en iyi sevgi yumağı
Onlar kurar, sıcak yuvayı

Ondadır hilal kaş/ipek saç
Annelere yakışır en iyi taç
Anne, başa taç, derde ilaç
Evlat pir olsa, ona muhtaç

Onların mekanı cennet-i ala
Onlara laik olabilene ne ala
Acep bizler ne dururuz hala
Alsak, onların sözlerini gala

Annedir cazibenin ana merkezi
Çeker mıknatıs misali hepimizi
Anneler, ailemizin iffet abidesi
Onlarla çoğalıyor ademin nesli

O nezaket ve zerafet kaynağıdır
Damıtılmış Anzer Balı tadındadır
Kokunun ve dokunun hülasasıdır
Nebimizin sevdiği üçten birisidir

Anneye yakışır lal-ü güher sözler
Çünkü onlardadır tüm güzellikler
Onlardadır hilal kaş/sırma saçlar
Annededir nurlu yüz, tatlı sözler

Melekleri kıskandırır ondaki vasıflar
Onları yerdeki ve göktekiler alkışlar
Cennetin anahtarı onun rızasındadır
Cennet annelerin ayağının altındadır

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Anneler

(Tüm Anneler Armağanımdır)
Rahmet üstüne rahmet iner annelerin üstüne
Görülmemiştir annelerin evladına küstüğüne
Darılsa, kırılsa da görse evladının düştüğüne
Ölümüne de olsa, hemen koşar sarılır üstüne

Hiçbir sevgi, gelmez onun sevgisinin üstüne
Kalbimizi yaptırmak lazım annelerin büstüne
Nadiren görülse de evladın anneye küstüğüne
Görülmemiştir, annelerin evladına küstüğüne

Annelere verilen paya, kimseye verilmedi
Belki de hediyelerin en güzeli annelerindi
Cennet, annelerin ayakları altında denildi
Anneye bu payeyi kazandıran acep neydi

Annenin fedakarlığını, hiçbir şey ölçemez
Annenin mükâfatını hiçbir beşer veremez
Onun içindir ki; Onlarınkini Rabb'imiz verdi
Cennet, annelerin ayakları altındadır dendi

Her kalemin, tam manasıyla yazamadığı gibi
Her kelamın da tam olarak anlatamadığı gibi
Bayram'ın kalemi de yazamaz, onun kıymetini
Şairin kelamı da kifayet etmez, onu anlatmayı

Her zaman, selam çakılması gereken anneyi
Ancak bu kadar anlatabildi, bu şairin kelamı
Ancak bu kadar yazabildi, Bayram'ın kalemi
En güzel Allah kelamı Kur-an anlatır anneyi

Tün annelere, en güzel yüce Allah verir, paye
Başka her kimin sözü olursa olsun kalır yaya
Anneye her kim öf derse, başına düşer iri kaya
Her kim annesinin rızasını alırsa, kalmaz yaya
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Not: Bu şiirimi tüm annelere " anneler günü armağanı "
Olarak yazdım. Eksiklikleri şahsımın eksiklikleridir
Eksiklikleriyle kabul buyurup, dua etseler yeter.

Not: 2-Bu şiirim bazı dergide kapak konunu yapılmıştır.

Bayram Tunca

Anneler Günü-1-

Ah dostlar, bugün yine anneler günü
Kiminin bayram, kiminin hüzün günü
Annesi olanların düğün bayram günü
Benim gibi öksüzlerin, hüzünlü günü

Her anneler günü hicranlıdır şu gözlerim
Yıllarca hep annemle vuslatımı gözlerim
Hasretiyle de ciğerimi ak korla közlerim
Ne edem, daha ma-kes bulmadı sözlerim

Kaç kere anneler günü geçirdim, annesiz
Her birisi yüreğimde bıraktı ayrı birer iz
Annelerimizin değerini çok iyi bilmeliyiz
Onları başa taç, gönle sultan yapmalıyız

Ah ne bileyim nasıl olur, annesiz sonum
Belim iki büklüm, tutmuyor elim, kolum
Ben doyamadım, siz bari annenize doyun
Annenizi, her an ta baş köşenize oturtun

Onu, başınıza taç, yüreğinize sultan edin
Sakın, ne öf deyin, ne de bedduasını alın
Sakın ola ki onun bir dediğini iki etmeyin
Sakın ha, onun rızasını almadan gitmeyin

Ben de isterdim, bugün onun elini öpmek
Onun geçeceği yollara karanfiller dökmek
Fakat bugün bana düştü, gözyaşı dökmek
Ne çok zormuş şu hayatta onsuz yaşamak

Kaç defa ablama anne dedim, dilim sürçtü
Anneyi gereği gibi anlatmak da çok güçtü
Anlatmak istedim, ama kalem elden düştü
Derman kalmadı, Bayram kuvvetten düştü

Gün geçtikçe, onu biraz daha özlüyorum
Ona olan duygularımı şiirime döküyorum
Şu hayatta annesiz ne çok kök söküyorum
Tüm annelerin elini onunki gibi öpüyorum

Onları tam anlatamadığımı çok iyi biliyorum
Acizliğimden dolayı onlardan özür diliyorum
Bu şiirimi, bir karanfil gibi, takdim ediyorum
Her günlerinin bugün gibi olmasını diliyorum

Her anne dünyada yaratılan en güzel çiçektir
Kokuları ayrı, dokuları ayrı, dekorları ayrıdır
Evrendeki tüm çiçekler de onlar gibi farklıdır
Onları, sevgi ambalajlı çiçek mutlu edecektir

Her kim olursa, olsun tam anlatamaz ki onları
Hakiki olarak yüce kelam Kur’an anlatır onları

Yine, en güzel Allah Kelamı veriyo onlara paye
Başka, her kimin sözü olursa olsun, kalır yaya

Her şair gibi Bayram da anlatmaya çalıştı bayağı
Fakat, görüldüğü gibi onun da sözleri kaldı yaya
Her kim annesine öf derse, başına düşer iri kaya
Her iki cihanda kalırlar, geçmiştekiler gibi yaya
B. Tunca/12.05.2002-08.35

Bayram Tunca

Anneler Günü-2-

Çözün şu ayağımdaki bağı
Kuş misali aşayım şu dağı
Isıtsın beni o anne kucağı
Bayram yapsın gönül bağı

Çözün şu ellerimdeki bağı
Burnumda tütüyor toprağı
Ferhat gibi delerim o dağı
Bayram eder o gönül bağı

Bakın bugün anneler günü
Çözün o dilimdeki düğümü
Çözün bileğimdeki düğümü
Görün yüreğimdeki düğünü

Bende isterdim onunla olmak
Elini öpüp, boynunu sarılmak
Gülücüklerle cemalini bakmak
Mutluluk ve neşeye boğulmak

İsterdim bugün onunla olmak
Onunla yatıp, onunla kalkmak
Mimik hareketimle güldürmek
Hasbihal edip, gönlünü almak

Ama ne edem kader ayırdı bizi
Kader senaryosu yazılı bir dizi
Hayat bu filimde verilen bir rol
Rolünü iyi oynayanın ödülü bol

Annesiz bugünü yaşamak çok zor
Eğer inanmazsan öksüz olanı sor
Kaç anneler günü gördüm annesiz
Hepsinden kalbimde kaldı derin iz

Günün hatırına gül göndersem solar
Her anneler gününde gözlerim dolar
Gül hükmünde gönderiyorum dualar
Feryatlarımı ta arşı aladakiler duyar

Bayram öksüzlere sabr-ı cemil diler
Annesi olanlarıysa mutluluklar diler
Anneleri de nice anneler günü diler
Başı okşanan öksüz gözyaşını siler

B. Tunca/11.05.2003-05.11

Bayram Tunca

Anneler Günü-3-

Depreşti yine içimdeki duygularım
Deştirmeyin derindir yaram benim
Kimilerine bayramken ben ağlarım
Gidince anam viran oldu bağlarım

Yine bugün de ona bir gül alamadım
Hasretinden yandım, ona varamadım
O toprak olmuş sinesine sarılamadım
Talih böyleymiş kimseye darılamadım

Yine bu anneler gününde de ağladım
Düşündükçe anamı ciğerimi dağladım
Manialarımı aşıp anamı kavuşamadım
Kabul buyur anam dualarımı yolladım

Sensiz mutluluk zirvesine ulaşamadım
Senin gibi asla kimseyle uzlaşamadım
Senle yaşadığım sevinci yaşayamadım
Ah anam ben senin acını taşıyamadım

Ahh bir bilsen sensiz ne acılar çekiyorum
Vuslat günümüzü çelik hayatla çekiyorum
Kabuk bağlamayan yarama tuz basıyorum
Ya gelmeni, ya da gel demeni bekliyorum

Kalmadı şu fani dünyadan hiçbir beklentim
Her geçen gün derdime dert/çile ekliyorum
Dört gözle muştulunun davetini bekliyorum
Ahirette de şefaat edeceğini ümit ediyorum

B. Tunca/08.05.2004-08.05

NOT:
Tüm annelerin anneler gününü kutluyorum
Benim gibi öksüzleri sabr-ı cemil diliyorum
Kimsenin öksüz/yetim kalmasını istemiyom
Tüm insanları sağlık/mutluluklar diliyorum

Bayram Tunca

Anneler Günündeki Tablo

Her gün kimine düğün, kimine ölüm günüdür
Ah dostlarım ah yine bugün anneler günüdür
Bir yanda gülen diğer yanda ağlayan anneler
Bir yanda gülen diğer yanda ağlayan evlatlar

Bugün gülenlerden ziyade ağlayan anneler var
Ah bir görseniz ah bir duysanız ne dertleri var
Kimi anasını/kimi babasını/ kimi evladını ağlar
Kulak versen, her birinin ağlayışı yürek dağlar

B. Tunca/09.05.2004-09.05

Bayram Tunca

Annelerin Cazibesi

Tahlil ettim anne kelimesini
Hayran kaldım o iki hecesine
Çözemedim sırlı bilmecesini
Sordum, o kelimeyi nicesine

Sevgi, şefkat kaynağıdır dendi
Ceylan gözlü, tatlı sözlü dendi
En iyi sabır kahramanıdır dendi
Kime sorsam en güzeldir dendi

Asırlardır kulaklarda yankılandı
Ömür boyu belleklerde saklandı
Hayat en güzel anneyle tatlandı
Evlatlar anne rızasıyla paklandı

Kim görse, büyülenir çehrelerini
Çok hayran bıraktılar, nicelerini
Çözemedi, hiç kimse cazibelerini
O verdi, onların bu meziyetlerini

Şefkatleri güneşten bile sıcaktır
Güneşin sıcaklığı, tenimizi ısıtır
Annemizin sıcaklığı, içimizi ısıtır
Anneler olmasa, kim içimizi ısıtır

Ne vakit, gülen bir anne görsem
Güller açar, gönlümün bağlarında
Bülbül gibi, öterim onun bağrında
O vakit yıldız gibi parlar gözlerim

Ne zaman bir anne feryadı duysam
Mutlaka, ağlayan çocuk gelir aklıma
Bakmayın, benim böyle durduğuma
Gamlıdır gönlüm, nemlidir gözlerim

Anne elinin değdiği yerlerde, gül biter
Elinin değmediği yerde, dikenler biter
Onun bulunduğu yuvada, duman tüter
Şairin burnunda da anne hasreti tüter

Dünyadaki savaşlar, bitsin artık yeter
Öksüz kalıp da olmasın çocuklar heder
Dünyada, ağlamasın artık tüm anneler
Bayramda yazmasın artık böyle şiirler

Şairin lâli güher de olsa, sönük kalır sözü
Onun anne hasretiyle hicranlıdır ela gözü
O anne hasretiyle, ciğerini ak korla közler
Bayram yıllarca annesiyle vuslatını gözler

B. Tunca/12.05.2002-15.50

Bayram Tunca

Annem Annem

Her anne sesinde, annem gelir aklıma
Kendi gelemez ki silüeti dikilir karşıma
Onun, yokluğu ve acısı, yüreğime delir
Onun, yokluğu kaderim, elden ne gelir

Derdi çeken, annesizliği de yaşanlar bilir
Annenin kıymetini, annesiz kalanlar bilir
Annenin esas değerini, anne olanlar bilir
Onların esas değer ve kıymetini Rab bilir

Hep hayal meyyal hatırlarım, onun şeklini
Hiç unutmadım, unutamam, onun tekliğini
Bir ben, bir de Rab bilir, onun ne çektiğini
Burada olmasa da ahrette görürüm şeklini

Şu Ege'nin dağlarında var, acı mı acı zeytin
Ah anacığım sen beni bir melek gibi eğittin
Ne zaman ağlasam, hep Hızır gibi seğirttin
Anne, sen benim için bulunmaz bir keyiftin

Helal etmezsen ödeyemem, senin hakkını
En güzel şiirimle bile anlatamam pâklığını
Rab'den başka, hiç kimse veremez hakkını
Dil söylemez, kalem yazmaz artık fazlasını

Yürüyemezken, destek olup sen yürüttün
Yiyemezken, mübarek elinle sen yedirdin
Giyemezken en güzel cicileri sen giydirdin
Bilemezken ilkleri belleğime sen nakşettin

Acizliğimdeki ağrı ve sızılarımı, sen dindirdin
Açlığımı/susuzluğumu her daim sen sindirdin
Ağlayışımdaki gözyaşlarımı hep sen dindirdin
Dünyada gerçek kıymetimi en iyi sen bilirdin

Yaramazlık yapsam da sen beni hep iyi bildin
Anne kıymetini bilemedim, sen melek miydin
Sen benim nazarımda, hurilerden de güzeldin
Sen benim başımın tacı/gönlümün sultanıydın

Senin özelliğini hangi kelimelerle anlatsaydım
Senin güzelliğini hangi cümlelerle anlatsaydım
Dillere destan, gönüllere destan yapabilseydim
Yine de senin için bir şey yapmış sayılamazdım

B. TUNCA/16.06.2000

Bayram Tunca

Anneye Ziyaret

Dumanlı yüce dağları, aşarak geldim
Kollarımı kanat yapıp, uçarak geldim
Hasretinle, ciğerimi dağlayıp da geldim
Üzülmeyesin diye de ağlayıp da geldim

Selam verdim, ses vermedin senden anne
Buyur edip, hoş amade etmedin sen anne
Yoksa meşgûliyetin çok muydu senin anne
Duysaydın, feryatlarımı koşardın sen anne

İsimsiz ve yosunlaşmış bir taş var başında
Yaprakları zikreden bir ağaç vardı, başında
Sararıp solmuş, bir gül vardı, başında anne
Her halde bilinmez bir hal var başında anne

Bilirim, görsen geldiğimi, açardın sineni sen
Bilirim işitsen sesimi buyur ederdin beni sen
Bilmediğim, göremediğim, bir hal vardı sende
Ne kadar feryat etsem de hiç ses yoktu sende

Yoksa daha dünyanın hesabını veremedin mi?
Bildiğim kadarıyla senin günahın yoktu, anne
Dünya hesabını vermek bu kadar çok zor mu?
Görsen nasıl düştüğümü, için cız ederdi, anne

Oysa, sen yokken ben kaç defa düştüm anne
Hem de, taşa maşa takılmadan düştüm anne
Hem kaç kez, çelmelere takılıp sürçtüm anne
Görseydin o düştüğümü için cız ederdi, anne

Beni senin kadar, hiç kimsecikler sevmedi
Beni hiç kimse senin kadar, sevip/övmedi
Hiç kimse hayatta senin gibi hoş görmedi
Senin kadar, hiç kimse değerimi bilemedi

Tam aksine bir suçlu gibi hep de hor gördüler
Tam aksine, bir suçlu gibi acımadan dövdüler
Kimi eliyle, kimi diliyle, kimi nazarla dövdüler
Öksüz ve yetimim diye de hor görüp/yerdiler

Şair Bayram der, "kim dayanır bu kadar acıya"
Hep haberimi bıraktım kuşa, ağaca, karıncaya
Köy yollarında, ne çok ağladım, eve varıncaya
Hemen ah anam deyip sarıldım evdeki bacıya
Bayram TUNCA/24.11.2000-18,18

Bayram Tunca

Anneye Minnet Duygusu

Sen benim neler, nelerime katlandın
Ben senin dilinle, sevginle tatlandım
Sen beni; sevginle ve elinle pâkladın
Senin rızanla; günahımdan aklandım

Her anne ismini duyunca; sanki aklım durur
Kalbim bir gün anneye vefa borcundan durur
Buna ağlamaktan da gözyaşı ırmaklarım kurur
Kalbimde anneye vefasızlığın üzüntüsü durur

Dokuz ay karnında, iki yıl da kucakta taşıdın
Bunlar yetmiyormuş gibi sırtında bile taşıdın
Sen; benim için hayatta çok çalışıp, çabaladın
Yeri geldi kendin açken azığını bana yedirdin

Benim için kaç kez kendini tehlikelere attın
Bana gelecek tehlikelere karşı kol kanat gerdin
Hatta babamın sert bakışlarından bile korudun
Hakkın ödenmez, beni ne zorluklarla doğurdun

En acizken, en güzel gıdayı, damağımda tattırdın
Sevgi ve şefkatinle mutluluğumu göğe değdirttin
Daha yürümekten acizken yürümeyi sen öğrettin
Maddi ve manevi her şeyden çok fedakarlık ettin

Ben hiç konuşamazken; konuşmayı sen öğrettin
Mama, su, şu bu demeyi bilmezken sen öğrettin
Ayakta durmayı, ayakta kalmayı da sen öğrettin
Her şeyden evvel Allah'a kul olmayı sen öğrettin

Gel dedin kaçtım, yapma dedin, çok şeyler yaptım
Bunca yaramazlığa rağmen, yine de sinene bastın
Kucağına alıp, sırtımı sıvazlayıp, başıma okşadın
Ne kadar büyüsem de benim hülyalarımı süsledin

Oysa ki, bugün ben senin yaptıklarını yapamıyorum
Sana gösterilmesi gereken hürmeti gösteremiyorum
Senin bana tattırdığın o lezzeti sana tattıramıyorum
Dertlerine derman olmadığıma nasıl da üzülüyorum

Zaten ne yapsam, senin yaptığının yanında zerre olur
Ne yapsam da senin hakkın tam olarak ödenmemiş olur
Ancak sen hakkını helâl edersen o zaman ödenmiş olur
Sen hakkını helâl etmezsen, sanki dünyam zindan olur
B. TUNCA/02.07.2001-17.25

Bayram Tunca

Anneye Sesleniş

Kanımda kanın
Canımda canın
Yüreğimdeki cananım
Nerdesin ah anacığım

Kanımda, canımda, sen vardın
Başımın tacı, derdimin ilâcıydın
Gönlümün de biricik sultanıydın
Ah anam sen bir melek gibiydin

Artık yokluğunda, beni kim koklar
Kem nazlardan, beni kimler saklar
Kirlendiğimdeyse, beni kim paklar
Yokluğunda, beni tek ölüm paklar

Ayrılık özlemin bana pek yaman geldi
Sensiz şu hayat bana çok yavan geldi
Sensiz bu diyar bana pek yaban geldi
Senin hasretin, benim yüreğime deldi

Uyan anam uyan
İnan yok senden başka feryadıma duyan
Sensiz şu halim, oldu çok mu çok yaman
Hasretin ağır bastı, vuslatımız ne zaman

B. Tunca/30.04.2003-14.30

Bayram Tunca

Ararım Seni

Ararım mazi albümünde resmini
Ararım..... listesinde ismini
Ararım mahşer gününde cismini
Cennet-i âlâda dahi ararım seni

Öyle bir özümlemişim ki sevgini
Her bir hücremde duyarım acını
Son hava gibi muhtacım sevgini
Anca sen dindirebilirsin sancımı
B. Tunca/26.04.2004-16.04-İst.

Bayram Tunca

Arkamda kalacaklar

Yoktur arkamda kalacak olan malım mülküm
Yok yalanım olmaz ne ağlayanım ne soranım
Pek anlaşılmayan kırık dökük ifadeli kelamım
Bir de bencileyin yetim kalacak olan kalemim

B. Tunca/09.04.2004-09.04-İst.

Bayram Tunca

Arz ve Sema

Gördüm ki arz ve sema ikiz kardeş gibi
Diğer bir deyişle uyumlu iki sevgili gibi
Nedense yer ve gökten ibret almıyoruz
Onlar gibi birlikte ağlayıp/gülemiyoruz

B. Tunca/28.03.2004-09.03-İst.

Bayram Tunca

Asker Uğurlaması

Ah daldım derin düşüncelere
Sevdiğim yar, gidiyor askere
Bırakın sarılayım onu eşkere
Belki de nasip olmaz teskere

Allı turnam niye kanat çırparsın
Sevdiğim yar niye göz kırparsın
Turnam niye süzülürsün havada
Sevdiğim niye üzülürsün karada

Ah turnam yoksa yine güz mü geldi
Söyle yar yoksa ayrılık vaktimi geldi
Veda edeceğin her halinden belliydi
Postacının o getirdiği celp tebliğiydi

Allı turnam, yine nereye gidersin böyle
Bizim ile varırsan obaya selamımı söyle
Nasipse elbet bir gün döneceğimi söyle
Eşe-dosta, ana-babaya çok selam söyle

Allı turnam, yüksekten uç ki vuramasınlar
Yâr dikkat et, teröristler pusu kurmasınlar
Dileğim odur ki sizleri melekler korusunlar
Sevenleri ayranlarsa Allah'ından bulsunlar

Allı turnam, yağmur yüklü bulutları aşta git
Yâr ne olur ne olmaz benimle helâlleşte git
Karlı dağı, engin ovaları kuş gibi uçarak git
Geçtiğin her yere sevgi tohumu saçarak git

Git dağlar/taşlar/ uçan kuşlar yoldaşın olsun
Rahmet melekleri, koruyup kollayanın olsun
Şayet şehit olursan hakkım sana helal olsun
Git ki kan ağlayan vatan millet sükun bulsun

Allı turnalar hiç vurulur mu? kanadı kırılır mı
Vatanını milletini seven asker hiç vurulur mu
Vatan şehitlerinden de hiç hesap sorulur mu
Vatansız, yarsız, hiç bu dünyada durulur mu

Yüksekten uçan allı turnalar hiç yorulur mu
Vatan aşkıyla çarpan kalpler hiç yorulur mu
Allı turnam, yağmur yüklü bulutları aş da git
Yâr ne olur ne olmaz benimle helalleş de git

Gidin allı turnam, gidin güneye doğru gidin
Gidin askerim gidin Edirne'den Kars'a gidin
Gitmek kader de varsa; elden, dilden ne gelir
Eğer nasipse, gidenler elbet bir gün geri gelir

B. Tunca/29.11.2001-18.15

Bayram Tunca

Asker Yârim

Duvarda asılı, kupürlü perde
O yar düşürdü beni bu derde
Ellerin asker yari bir bir geldi
Yârin hasreti yüreğime deldi

Acep benim yarim niye gelmedi
Acep dualarım kabul mu olmadı
Ne iyi olurdu o da gelse seherde
Has konuğum olurdu, gecelerde

Kristal avizeler tavanda asılı
Çeyizlerim sandığımda basılı
Askerim tutmuş kolumdan asılır
Babam da vermem deyip kasılır

Yârim takmış, başına ince berelik
O yare şiir yazdım, üç beş hecelik
Yârim izne gelmiş, üç beş gecelik
Hasretim bitmez ki üç beş gecelik

Dışarıda kar vardı, içimi korku sardı
Kapının zili çaldı, gelen benim yârdı
Babam haberini aldı, işler sarpa sardı
Nişan bahara, düğün teskereye kaldı
B. TUNCA/25.03.2000

Bayram Tunca

Askerlik

Geldi çattı askerlik çağı
Beni bekler asker ocağı
Ah ne sıcaktı, o anne kucağı
Ama, kışla peygamber ocağı

Veda edip, düştüm gurbet yoluna
Hasret kaldım, sevdiğimin koluna
Söyleyin, dua etsinler tüm askere
İnşallah nasip olur bize o teskere

Gidip devir alacağım şanlı sancağı
Şehit de olsam, bırakmam sancağı
Uğurunda akıtılmış, nice şehit kanı
Uğrunda vermeye hazırım, bu canı

Başımdaki saç adedince başım olsaydı
Her gün vatan uğurunda biri alınsaydı
Yine de değerdi uğurunda şehit olmayı
Ne kadar isterdim uğurunda ölebilmeyi

B. Tunca/14.02.2003.-14.14

Bayram Tunca

Askerlik Öyküsü

Bindim bir arabayı, arabam aralandı
Dostlardan ayrılınca yürek paralandı
Sevenlerim arkamdan da baka kaldı
Asker Bayram hayal deryasına daldı

Asker olduğuma kalbim o gün inandı
Anladım ki şu Dünya esastan yalandı
Askerlik bizleri birbirimizden ayırandı
Ah bir bilseydiniz, içim nasıl da yandı

Atmış birebir tertipler askere yollandı
O an anladım, asker sıladan ayrılandı
Askerlik sevenleri birbirinden ayırandı
Ah bir bilseniz yüreğim nasıl da yandı

Atmış birebir tertip gönderildim askere
Bilmem ki ne zaman nasip olur teskere
Ne olur, sıladan tez haber yazın askere
Yoksa, geçmez günler, gelmez teskere

Bura, Erzincan Er Eğitim Topçu Tugayı
İlk dört aylık erler de gönderildi buraya
Ne etsek de sokamadık ki onları hizaya
Ah bir bilseniz ne zordu buranın kış ayı

Hiç unutmam gazozla olduğum tıraşımı
Unutamam ki o eksi derecedeki eğitimi
Yoktu yaz aylarının da farkı kış ayından
İmanımız gevrerdi, o soğuk ve sıcaktan

Anladım ki, askerliği vatan için yapmışlar
Temelini de her halde Erzincan'a atmışlar
Ölümle ayrılığı, hassas terazide tartmışlar
Ölümden de ağır gelmiş, sıladan ayrılıklar

Ahh hastanede anladım, derdim çokmuş
Kışlada anladım, hayat ne kadar zormuş
Hayatta anladım, düşenin dostu yokmuş
Geç anladım, hayattın tadı/tuzu yokmuş

Yine, hüzünlendi dertli gönlüm ney gibi
Gurbet elde sıla hasreti yaktı akkor gibi
Tugayımızın yeri Erzincan'da dağın dibi
Anladım ki bazı dostlar da düşman gibi

Yine geldi hafta sonu, yine neşem yoktur
Ziyarete gelecek kimim kimsem de yoktur
Yurdumdan/yuvamdan hiç haberim yoktur
Sılaya mektup yazdım/cevap veren yoktur

Erzincan Topçu Tugayında kurdum iskele
On sekiz yaşında gelmişim ben bu askere

Eğer nasipse bi gün ben de alırım teskere
Ne olur tez mektup yazın bu garip askere

Yazdığım mektuplara cevap veren olmadı
Hal hatır sorup, gözyaşlarımı silen olmadı
Kem talihten, hiç mi hiç yüzümü gülmedi
Kışlada, sıla hasreti bir gün dahi dinmedi

Göremedim, Erzincan'ın o güzel bağlarını
Göremedim, Erzincan'ın o ceylan kızlarını
Daha fazla söyleyemem, askerlik sırlarımı
Eğer dinlersen anlatırım askerlik hatıramı

Akrabaya mektup yazdım cevap gelmedi
Kader desen, hiç mi hiç yüzüme gülmedi
Şu dünyada kadir kıymetim hiç bilinmedi
Gurbet elde gözlerimden yaş hiç dinmedi

Mektup gelmeyince, cevap yazılmaz ki
Ecel gelmeyince mezar da kazılmaz ki
Teskere verilmeyince, askerlik bitmez ki
Askerlik bitmeyince de, hasret bitmez ki

Aramıza girmiş, sıra sıra dumanlı dağlar
Sevdiklerimse, hasretimden sılada ağlar
Ah vatan borcumsa elimi kolumu bağlar
Bilemem belki de askerlik şehitlik sağlar

Bir bülbül konmuş, şu Erzincan Tugayına
Ah yazık olmaz mı ki onun gençlik çağına
Eğer ki bir şey gelirse kışlada onun başına
O vakit, şehit diye yazarsınız mezar taşına

B. TUNCA/08.08.1982

Bayram Tunca

Aşçılar

Aşçılar yapıyor her gün güzel aş
Eve gidiyorum her gün çatık kaş
Hayat çook pahalı işler oldu yaş
Kaldırmıyor bunca yükü, bu baş

Aşçılar yapıyor, her gün şahne yemek
Verirler çok emek, lezzetli olur yemek
Çok güzel olur, her çeşidinden yemek
Bize de düşer, ellerinize sağlık demek

Aşçılar yapar, her gün ayrı ayrı yemek
Her çeşidini de verirler, ayrı ayrı emek
Çok güzel olur, her çeşidinden yemek
Bize de düşer, ellerinize sağlık demek

Yemekleri çok tatlı, tatlıları daha da tatlı
Yemekleri çok tatlı, aşçıları daha da tatlı
Yaptıkları tatlı, tebessümleri daha da tatlı
Acısı/tuzlusu tatlı bilmem ki içine ne kattı

Başında vardı fesi, ne güzel buyurun sesi
Elinde kepçesi, yüzünde eksilmez neşesi
Kolda kolluğu, nereden buldu bu bolluğu
Rabbim hiç eksiltmesin bu güzel bolluğu

Önünde beyaz önlük, yemekleri günlük
Sanki dersin her çeşit yemeği düğünlük
Tezgahta çeşit çeşit aş, gözünde var yaş
Bilmem ki nasıl kaldırıyo bu yükü bu baş

Maharetli elde var maşa, usta çeker başa
Usta söylesene sen ne katıyorsun bu aşa
Yoksa; şifa mı koyduruyorsun sen bu aşa
Aşçı başı Cafer usta sen çok mu çok yaşa

Yemediğimi yiyip, sevmediğimi sevdim
Ben bu hususta sizi çok mu çok sevdim
Cafer ustam, sen çook yaşa bu hususta
Yerini kimseler dolduramaz bu hususta

Şair Bayram, ne kadar yerlerden gelip geçti
Çok aşçının aşını ekmeğini yiyip suyunu içti
Ama, yemeklerden yine de seninkisini seçti
Gördüğü aşçılar içinde sizi can dosttu seçti
B. TUNCA/01.07.2000

Bayram Tunca

Aşk Ateşi-1-

Tabipler geldiler başıma
Şöyle bir baktılar kaşıma
Biri dereceği koydu koynuma
Diğer birisi elini koydu anlıma

Yine de bilemediler niye yandığıma
Birisi adımı, diğeri de sordu yaşımı
Kalıp kalıp buz koydurdular başıma
Yine de düşüremediler, kalp ateşimi

Tabip de anlayamadı derdimi bana sordu
Diyemedim düşmandan çok dostlar yordu
Diyemedim dostlardan çok o yarim yordu
Düşmandan çok dost, dosttan çok o yordu

Doldu artık doldu, Bayram'ın ahir ömrü doldu
Yoldu artık yoldu, yetim şair saçı sakalı yoldu
Bu hayat, onun için, dikenli mi dikenli bir yoldu
Şair, bu aşka bu kadar çile değer mi diye sordu
B. TUNCA/20.04.2001-18.30

Bayram Tunca

Aşk Ateşi-2-

Aşk otağını kalbime kurdu
Aşk ateşi ta tavana vurdu
Demek ki, aşk ateşi buydu
Bu aşkı cümle alem duydu

O yarle göz göze gelip bakıştık
Birbirimize çok mu çok yakıştık
İlk aşk ateşimizi o gün yakmıştık
Sönmesin diye de hep körükledik

Bu aşkla hangi deryaya girsem kururdu
Bu aşkla hangi ağacı yaslansam kururdu
Bu aşkla hangi dağa yaslansam kül olurdu
Aşk ateşim ancak deryanda sükun bulurdu

B. Tunca/11.04.2002-10.55

Bayram Tunca

Aşk Ateşi-3-

Aşk şiirlerini yeşil yapraklara yazdım
Aşkla geçit vermeyen dağları kazdım
İsmini granit taşa tırnağımla kazıdım
Hayallerimi beyaz bulutlara yükledim

Ne seni, ne de kadere hiç küsmedim
Hızır gibi gelirsin diye, hep bekledim
Yokluğundaysa, derdimi dert ekledim
Ama, ben daha hala hiç pes etmedim

Akan aşk gözyaşlarım krater oluşturdu
Yokluğunda, Bayram ellerini ovuşturdu
Mecnun gibi hep sağa/sola koşuşturdu
Çünkü, aşk ateşin yüreğimi tutuşturdu

Görenler dediler; kimi deli/kimi de divane
Bilmezler ki gönlüm aşkından oldu virane
Yüreğimde yanan aşk ateşin sanki meşale
O aşk ateşini söndüremez ki en gür şelale

B. Tunca/10.10.2003-10.10

Bayram Tunca

Aşk Ateşi-4-

Ansızın aşk ateşi düştü sineye
Çözün şu yakamdaki düğmeye
Gideceğim sevdiğimi görmeye
Karar verdim uğrunda ölmeye

Ahbap gülme komşuna gelir başına
Ateş çemberi sardı dört bir yanıma
Çare var mı diye sordum L. hekime
Dedi ki; ivedili gitmelisin sevdiğine

Aşkıyla düştüm mecnun gibi çöllere
Gidiyorum Mevla'ya yalvara yalvara
Ya Rab ne olur kavuştur beni o yâre
Bu kulun oldu, onun aşkından avare

B. Tunca/19.01.2003/19.01.

Bayram Tunca

Aşk Çilesi-1-

Bir mecnun gibi, diyar diyar dolaştım

Anca otuzunda aşk bahçesine ulaştım

Bilmem ki ben o aşkı nerden bulaştım

Kurtulmak içinde ömür boyu uğraştım

B. Tunca/10.05.2003-10.05

Bayram Tunca

Aşk çilesi-2-

Hangi kürek mahkumu görmüştür böyle işkenceyi
Kalbime girdiğinden beri, çekiyorum en ağır çileyi
Ondan başka, hiç kimse çözemez ki bu bilmeceyi
O günden beri hep karıştırıyorum gündüzü/geceyi

B. Tunca/12.12.2003-12.12

Bayram Tunca

Aşk Çilesi-3-

Ne yalanım ne dolanım var
Çekilmesi zor bir çilem var
Ne ilmim ne de irfanım var
Ama yüreğimde sevgin var

Kalbim hep aşkın için atar
Dertlerim oldu katar katar
Aşk ateşin kor misali yakar
Gel, yoksa yanardağ patlar

Yaz ayında kış geldi sandım
Gündüzün gece oldu sandım
Gece gündüz hep seni andım
Ah aşkından nasıl da yandım

Bırak şu aşkı, deli gönül bırak
Ömrün yetmez yolları çok ırak
Yok ki; binip gidesin bir Burak
Uğrunda olacaksın kara toprak

Günlerim dökülüyor yaprak yaprak
Aşk dikenleri, batıyor pıtrak pıtrak
Ogün/bugün kalp atıyor tırak tırak
Yar aşkından olacağım kara toprak

Hislerim, değil artık eskisi gibi berrak
Aramızdaki mesafeler çok mu çok ırak
Şimdi sen bana, ben sana kaldık uzak
Yollarımızda kurulu bin bir çeşit tuzak

Eritir çeliği içimdeki yanan aşk ateşim
Arttıkça hasretin, artmakta aşk ateşim
Neredesin çık gel artık müstakbel eşim
Gelmezsen sönmez ateşim/zordur işim

B. Tunca/15.03.2004-15.03

Bayram Tunca

Aşk Eder Verem

Aşk olmasaydı hiç olur muydu o da verem
Gel yabangülüm yollarına gönlümü serem
Yoksa yakında belki ben de olurum verem
Gönlüm yetmez ise uğrunda canımı verem
B. TUNCA/01.07.2001-10.05

Bayram Tunca

Aşk Gözyaşlarım

Gözyaşlarım kutup buzlarını eritti
Bir Yabangülün aşkı beni delirtti
Gece-gündüz, deli gömleği giydirtti
Aşkıyla kulun kölen olayım dedirtti

Gözyaşlarım sinemde kurşun eritti
Yabangülün aşkı Mecnuna çevirtti
Bu nasıl aşk ki, kendini çok sevdirtti
Geçit vermeyen dağları bile deldirtti

Akan gözyaşlarım, yanaklarımı dağladı
Bir Yaban Gülün aşkı basiretimi bağladı
Şair, Leylâ'nın aşkından ömür boyu ağladı
Şair Bayram çektiği çileyi kaderine bağladı
B. TUNCA/19.06.2001-11.35

Bayram Tunca

Aşk İmtihanı

Aşk imtihanların en çetini
Yener ademin en metinini
Karartır dünya ve ahretini
Korumalı her kul kendisini

Aşka davet ediyordu gizemli hava
Adem'le Havva aşkla geldiler tava
Dünya onlara dahi oldu kızgın tava
İlk aşk imtihanını kaybetti onlar da

Aşkta imtihanla yatıp imtihanla kalkıyorum
Gece gündüz hep imtihan stresi yaşıyorum
İmtihanı kaybetmekten ne çok korkuyorum
Nefsimi helal dairesi keyfe kafidir diyorum

Neticede verilecek olan mükafatı biliyorum
Bazen, baş kaldıran nefsimi taşla eziyorum
Bazen Mecnun bazen Kerem gibi geziyorum
Tüm ademe helal dairesine davet ediyorum

B. Tunca/19.04.2004-19.04

Bayram Tunca

Âşk Ortaklığı

Siluetim, anılarım var, belleğinde
Parmak izlerim var, senin teninde
Sevgim aşkım var, senin yüreğinde
Mühür izlerim var, senin yanağında

Mayam var, senin aşın ekmeğinde
Hem kale gibi tapun vardır bende
Aşkın, sevgin, anıların belleğimde
Evlilik resmimiz var albümümüzde

Dünya ve ahiret adına şahitlerimiz var
Arzda eş-dost, gökte meleklerimiz var
Hiç kimse hak iddia edemez senden artık
Hiç kimse kem nazarla da bakamaz artık

Hem tescillettim sen ebedi benimsin artık
Korkma! aynı hakka sen de sahipsin artık
Ben de seninim başkasına bakamam artık
Kimse, ikimize kem nazarla bakamaz artık

Eşit haklar içeren, şirketimiz var bizim
Birlikte yaşadığımız hayatımız var bizim
Birlikte yaşayacağımız yazımız var bizim
Birlikte suladığımız, fidanlarımız var bizim

Şirketin şartlarına birlikte karar vermiştik
İlk madde ölmek var dönmek yok demiştik
Her ahval ve şartlarda yola devam demiştik
Şirketi bozmamaya, ahd-i peyman etmiştik

Bu şirkette sermaye üstünlüğü de yoktur
Bu şirketin fesine Nebinin de rızası yoktur
Bu şirkettin kâr zararı, eşit paylaşılmaktadır
Şirketin defteri, meleklere tutturulmaktadır

Kâr zararımız da ancak orada belli olacaktır
Şirkette benim mesuliyetim daha da ağırdır
Senin mesuliyetin az avantajın daha çoktur
Emir böyle, bir şey demeğe, hakkım yoktur

Bak şirketimiz meyvelerini vermeye başladı
Şirketimize şimdilik iki tane yeni üye katıldı
Rabbim, bu şirketimizi kem nazarlardan korusun
Dünya ve ahiret adına sermayesi (kârı) bol olsun

Bu öyle bir şirket ki yediğimiz içtiğimiz hep aynı
Gecemiz, gündüzümüz, aylarımız, yıllarımız aynı
Bu ortaklığımızı bozarsa ancak kara toprak bozar
Bu da Onun takdiridir, kimin gücü yetip de bozar
B. TUNCA/14.10.2001-11.50

Bayram Tunca

Aşk Yangını

İki kıvılcımın busesiyle meydana gelmiş
Asırlarca geçit vermez dağları deldirmiş
Nice deryaları tuz göllerine çevirttirmiş
Kaç Ferhat ve Mecnun'u deliye çevirmiş

Nicelerini dermansız dertlere düşürmüş
Nicelerini kızgın çöllerde süründürtmüş
Nicelerini canından malından bezdirmiş
Nicelerini Ferhat ve Mecnun'a çevirtmiş

Nicelerine sayısız aşk şiirleri yazdırtmış
Nicelerine yanık aşk türküleri söyletmiş
Nicelerine kulun kölen olayım dedirtmiş
Nicelerini Ferhat ve Mecnun'a çevirtmiş

Bu öyle bir yangın ki her kul aciz kalıyor
Ta beni ademden beri, insanları yakıyor
Ta kıyamete kadar da yakacağı benziyor
Düştüğü deryalardan, alevler yükseliyor

Bunu en eğil itfaiyeci bile söndüremiyor
Kim değerse, elektrik çarpmışa dönüyor
Yıldırım misali düştüğü sinelere yakıyor
Aşk ateşi, diğer yangınlara benzemiyor

Ne tabipler, ne tabibeler çare bulabiliyor
Aşk yangını, kutup buzlarını dahi eritiyor
Mecnunları kum deryalarında yüzdürüyor
Ferhatlara geçit vermez dağları deldiriyor

Nice şairlere, sayısız aşk şiirleri yazdırıyor
Nice halk ozanına, aşk türküleri söyletiyor
Nice Mecnun ile Leyla'ya, hayatı öğretiyor
Bu aşk, ta ebede kadar süreceğe benziyor

Bu yangını çıkaran önce Leyla'yı sevdiriyor
Sonra, yaratıklarına aşk gömleği giydiriyor
Amyantlı elbise giyenler dahi kurtulamıyor
Fani aşkla yananlara baki aşkını arattırıyor

Faniyim, fani olanların, aşklarını istemem,
Acizim, aciz olanların da aşklarını istemem
Ben, O'nun cenneti cemalini görmek isterim
Yoksa, bastırılmaz içimdeki ebedilik isteğim
B. Tunca/17.06.2002-17.17

Bayram Tunca

Aşka Odaklanma

Tâ ezelden aşka odaklanmışım ben
Çünkü ilk aşkla kucaklanmışım ben
Her baktığım cisimde aşkı yaşıyorum
Her nefes alış verişte aşkı yaşıyorum

Aşkı yaşamak için tekrar doğmak isterdim
Kınamayın dostlar, bastırılmıyor ki hislerim
Ta ezelden aşkla yoğrulanın birisi de benim
Yaratılış hamurunda aşk mayası olan benim

Her görüp, duyduğumla aşkı yaşayan benim
Her dokunup, tattığımla aşkı yaşayan benim
Her söyleyip, yazdığımla aşkı yaşayan benim
Aşkı yaşayıp doymaya ömrü yetmeyen benim

Seninle aşk-ı hakikiyi yaşamak isteyen kişi benim
Beş duyumla aşkı seninle yaşamak isteyen benim
Senin kaderine yazılan, yetim şair Bayram benim
Yoksa, hiçbir şeyle yatışıp, bastırılmaz ki hislerim

Hakiki aşkı yaşamaya, ne gece ne de gündüz yetiyor
Aşkı mecazi ve aşkı hakikiyi yaşamaya vakit yetmiyor
Duygularımla hissettiğim aşkı yaşamaya güç yetmiyor
Aşkı yaşamaya/doymaya hiç kimsenin ömrü yetmiyor

Aşkı ne yaşamaya, ne yazıp söylemeye, ömür yetmiyor
Bugüne kadar kaç Ferhat'ın ömrü yetti onu yaşatmaya
Bugüne kadar kaç Leyla'nın ömrü yetti aşkı yaşatmaya
Aşkı anlatmaya hiçbir şair ve ozanın da ömrü yetmiyor

Bayram der yaratılış hamurumuzda aşk mayası olmasa
Hiç olur muydu tâ ben-i Âdem'den beri Leylâ ile Mecnun
Şair der, hiç çekilir miydi bu hayat, aşk-ı hakiki olmasa
Hiç tadı/tuzu olur muydu; Dünya ve Cennet nimetlerinin
B.TUNCA/07.01.2002/15.05

Bayram Tunca

Aşkı Yaşamak İçin

Senelerce hülyalarımda konuk ettim
Kavuşmak için koşucu gibi seğirttim
Aşk ateşiyle yanan, ne ilk/ne tektim
Ah bi bilseniz, aşktan ne çok çektim

Bazen gecemden gündüzüme kattım
Bazen gündüzümden geceme kattım
Aşkı doymak için durmadan çalıştım
Ama aşktan yana da karaydı bahtım

B. Tunca/06.04.2003-16.04

Bayram Tunca

Aşkın Marifeti

Aşk, insanları önce yağlar
Sonra basiretlerini bağlar
Daha sonra sinelerini dağlar
Görenler onların halini ağlar

Kimini gül, kimini de kül eder
O kimini deli, kimini veli eder
Kimini Kerem, kimini verem eder
Nice aşıkları yolunda toprak eder

Delil mi istersin, maziye bak yeter
Niceleri gibi uğrunda öldü o peder
Bak, şair Bayram'ı bile yaptı heder
Nebi helal dairesi keyfe kafidir der

Aşk ne aş gibi yenir ne su gibi içilir
Ne aşktan ne de o yardan vazgeçilir
Sel verilip sır verilmeyen çile çekilir
Bir gün gelir o bedenden can çekilir

B. Tunca/09.09.2003-09.09

Bayram Tunca

Aşkın Tarifi

Muhabbettin mayası
Sevgimizin kaymağı
Kalptir onun oymağı
Bazen bal bazen ağı

Aşk sırlı bir gönül işidir
Aşkı yaşayan, iki kişidir
Biri erkek, diğeri dişidir
Düştüğü sinelere pişirir

Aşk sevginin süzülmüş şeklidir
Aşk bazen baldan daha tatlıdır
Bazen de, zehirden dahi acıdır
Aşk aşık maşukun iksir ilacıdır

O, gizemli deryalarda saklıdır
Her insanoğluna göre farklıdır
Ne zaman nereye düşçe sırdır
Kimsine kalkan, kimsine zırdır

Her gönül, aşka ezelden mehillidir
Aşık maşuklar, daha çok mehillidir
Aşk, kimine zehir/kimine panzehir
Kendine güveniyorsan diline değir

O, yanardağ maması misali kordur
Tutuştuğu vakit söndürmek zordur
Bazen sönen yanardağ gibi durulur
Gün gelir, yanardağ misali kudurur

Tarifini kim yapmış ki, ben yapayım
Aşk çook ağır bastı ben ne yapayım
Bekar yaşayım dedim yaşayamadım
Evlenip doyayım dedim doyamadım

Aşkı kim doymuş ki ademoğlu doysun
Aşktan çok çile çektim, herkes duysun
Aşk deryasına düşersen akkor olursun
Aman dikkat, sende şair gibi kül olsun

B. Tunca/15.03.2003-15.03

Bayram Tunca

Ateş Olsan

Rüzgar olsan anca kırıp dökersin
Tahrip kolay/tamir zordur bilirsin
Bilirim daima kolay yolu seçersin
Unutma, ne ekersen onu biçersin

Taş olsan ancak yerinde ağır olursun
Çaya düşsen nispetince bulandırırsın
Göle düşsen çapınca dalgalandırırsın
Ama, yine suda boğulan sen olursun

Ateş olsan, ancak düştüğün yeri yakarsın
Cehennemi görsen ateşim deme korkarsın
Hatta arkanı bakmadan ta fizana kaçarsın
Sen ki cirmini bakmayıp niye hava atarsın

B. Tunca/15.03.2004-15.03

Bayram Tunca

Aya Gidelim

Gel seninle aya gidelim aya
Gökteki yıldızları saya saya
Bulutların üstünden kaya kaya
Ayda aşkı yaşayalım doya doya

Gel aya gidelim aya
Yıldızlarda verelim mola
Girelim seninle kol kola
Ayda aşkı yaşayalım doya doya

Gel Aya gidelim aya
Mavi gökyüzü denizinden yüze yüze
Şiirler yazam, methiyeler düze düze
Ayda aşkımızı yaşayalım, doya doya

Bayrağımızdan uçurtma yapalım
İpini de gökkuşağından yapalım
Bayrağımızı, Ay'a yıldıza asalım
Aşkımızı gökyüzünde yaşayalım

Aşkı yaşmak için dar geliyor bana yeryüzü
Yeryüzünden daha güzel geliyor, gökyüzü
Yanlış anlaşılmasın şair Bayramın bu sözü
O aşkımızı anlatmak istiyor işin geçek özü

B. Tunca/31.01.2002-11.08

Bayram Tunca

Aynada Gördüklerim

Bir elimde gençlik, diğer elime şimdiki resmim
Kendi kendime sordum nerde benim gençliğim
Akıl durdu, dil tutuldu, karşıdaki ayna konuştu
Öyle konuştu ki; her şeyi alenen ortaya koydu

Aynalar sadık bir dost gibi gerçekleri gösteriyor
Her baktığımda az daha yaşlandığımı gösteriyor
Saç ve sakalımdaki beyaz kıllar onu doğruluyor
Şöyle ihtar ediyor geçlik gitti, ihtiyarlık geliyor

Ölüm, yaş-baş tanımıyor, her yaşa-başa geliyor
Aynanın yansıttığı gerçeklerden ibret alan alıyor
Göz kapaklarım sanki patlamış cam çizgileri gibi
Alın çizgim hayatta yürüdüğüm patika yollar gibi

Baştaki saçlar sanki hazan görmüş yapraklar gibi
Yüzdeki gamzeler solmaya yüz tutmuş güller gibi
Gözler ışığa hasretlikten feri bitmiş yıldızlar gibi
Bacaklar sanki işkence görmüş mahkûmünki gibi
B. TUNCA/05.08.2001.14.45

Bayram Tunca

Aynadır

Güneş, gündüzün güzelliğini gösteren bir aynadır
Ay ise, gecenin gizemliliğini gösteren bir aynadır
Eşler de birbirlerinin güzelliğini yansıtan aynadır
Tüm cisimler, O'nun güzelliğini gösteren aynadır
B. Tunca/29.03.2002-17.35

Bayram Tunca

Aynen Öyle Eriyor

Semadan düşen kar nasıl toprağın sinesinde eriyor
Toprağa düşen bütün canlılar da aynen öyle eriyor
Semadan yağan rahmeti, toprak nasıl içine çekiyor
Kullar da O'nun sevgisini, aynen öyle içine çekiyor
B. Tunca/12.12.2002.12.12

Bayram Tunca

Aynı Aynı Her Şeyimiz Aynı

Anamız aynı, babamız aynı
Allah'ımız aynı, Nebimiz aynı
Kitabımız aynı, Sünnetimiz aynı
Biz Âdemoğlu her şeyimiz aynı

Dinimiz aynı, imanımız aynı
İlmimiz aynı, irfanımız aynı
Sözümüz aynı, özümüz aynı
Biz bir milletiz, her şeyimiz aynı

Vatanımız aynı, bayrağımız aynı
Vatanımız aynı, vatandaşımız aynı
Soyumuz, suyumuz, huyumuz aynı
Biz bir milletiz, her şeyimiz aynı

Köyümüz aynı, kasabamız aynı
İllerimiz aynı, ilçelerimiz aynı
Ülkemiz aynı, ülkümüz aynı
Biz bir milletiz, her şeyimiz aynı

Kanımız aynı, canımız aynı
Sevgimiz aynı, sevenimiz aynı
Sevincimiz aynı, kederimiz aynı
Biz bir milletiz, her şeyimiz aynı

Yediğimiz aynı, içtiğimiz aynı
Duygumuz aynı, düşüncemiz aynı
Arzumuz aynı, isteklerimiz aynı
Biz bir milletiz, her şeyimiz aynı

Yaşımız aynı, yaşantımız aynı
Giydiğimiz aynı, içtiğimiz aynı
Doğumumuz aynı, mevtimiz aynı
Biz bir milletiz, her şeyimiz aynı

Duygumuz aynı, dualarımız aynı
Dilimiz aynı, dinlediklerimiz aynı
Dostumuz aynı, düşmanımız aynı
Biz bir milletiz, her şeyimiz aynı

Kaşımız aynı, gözümüz aynı
Elimiz aynı, ayağımız aynı
Kolumuz aynı, kalbimiz aynı
Biz bir milletiz, her şeyimiz aynı

Genimiz aynı, tenimiz aynı
Kanımız aynı, canımız aynı
Zenginimiz aynı, fakirimiz aynı
Biz bir milletiz, her şeyimiz aynı

Malımız aynı, mülkümüz aynı
Doğduğumuzda giydiğimiz aynı

Öldüğümüzde de giydiğimiz aynı
Biz bir milletiz, her şeyimiz aynı

Dünyamız aynı, dünyalığımız aynı
Fani dünyaya getirdiğimiz aynı
Dünyadan götürdüğümüz aynı
Biz bir milletiz, her şeyimiz aynı

Aynı, aynı her şeyimiz aynı
Sayılmayacak kadar özelliğimiz aynı
Yazılmayacak kadar güzelliğimiz aynı
Ademoğluyuz, her şeyimiz benzer aynı
B. TUNCA/01.07.2000

Bayram Tunca

Ayrılık

Ayrılık kalplere yakan akkor
Ayrılanları kim koynuna kor
Özlemle yaşamaksa çok zor
Ayrılık acısını yaşanlara sor

Ayrılıkların kimi kısa kimi uzun
Her ayrılık akabinde var hüzün
Ayrılık deyince dolar iki gözüm
Ayrılıktan dolayı yanıktır özüm

Kiminin gözü, kiminin yüreği yaslı
Ayrılıktır çoğu mutsuzlukların aslı
Çokların ki gibi içime hasret bastı
Gelse de sona erse şu ayrılık faslı

Ah, şu alemde ayrılıklar çeşit çeşit
Her birisinin acısı sanki ölüme eşit
Vuslata verilmiş, tek sırattan geçit
O geçit sanki de iğne deliğine eşit

Sordum nicesine var mı ayrılığa çare
Dediler bulamadı Lokman hekim bile
Olsaydı hiç gezer miydik avare avare
Ah olsaydı, hiç gitmez miydik o yare

Hep derlerdi, ayrılık ölümden de beter
Öyle olmasaydı hiç olur muyduk heder
Nice kul, benim gibi ayrılık acısı çeker
Bu çilden kurtulmak için hep dua eder

Biz ne ayrılıklar gördük ciğer dağlatan
Biz ne ayrılıklar gördük ulusça ağlatan
Hak olmasa, ayrılırlar mıydı aramızdan
Hikmetinden sual edemeyiz ki Rab'den

Kulak verdim feryatların çoğu ayrılıktan
Ayrılmış ekser, anadan/babadan/yardan
Her birisi vuslat dilemekte Yaradan'dan
Diyorlar ya Rab engelleri kaldır aradan
Hepsi diyorlar; ya Rab vuslat ne zaman

B. Tunca/10.12.2003-12.10

NOT:
Bil ki; ayrılık günü mezarım kazılır benim
Yokluğunda toprak olur şu nazenin tenim

Bayram Tunca

Ayrılık Acısı

Yoktur, bu dermansız derdimizin ilacı
Çok dolandım cihana, yok bunun ilacı
Siz de dolanmayın beyhude yoktur ilacı
Ancak, bizzat tadılırsa, anlaşılır bu acı

Her kul, eninde sonunda tadar bu acıyı
Kimi çok erken, kimi geç tadar bu acıyı
Şair, çok erken tadanlardandır bu acıyı
Kim bizzat yaşarsa, o an anlar bu acıyı

Nasıl ki yenilen baharat acıları, çeşit çeşittir
Hayatta yaşanılan acılar da çok çeşit çeşittir
Kimi anne, kimi baba, kimi eş, kimi dost acısı
Ama bunlardan en acısı da annenin ölüm acısı
B. Tunca/12.05.2002-15.50

Bayram Tunca

Ayrılık hasreti

Söyler misin niye gözlerin yaşlı
Bak benim de şu yüreğim yaslı
Ayrılıktır mutsuzluğumuzun aslı
Gel ki sona ersin şu ayrılık faslı

Sensiz şu hayat hep tatsız tuzsuz
Gecelerim geçmekte hep uykusuz
Sensiz her yanım buz kesiyor buz
Vuslatla erir ancak sinemdeki buz

B. Tunca/04.01.2004-14.04

Bayram Tunca

Ayrılık İstasyonları

Kiminin istasyonu gar/kimininki liman
Ayrılıkların her biri birbirinden yaman
Aktörü anne/baba, eş/dost yani insan
En acıklı olanı istasyonu musalla olan

B. Tunca/02.04.2003-08.04-İst.

Bayram Tunca

Ayrılık Sancısı

Ayrılık nedeniyle birbirimize olduk iki ayrı yabancı
Dünyada var mıdır, bundan daha ağır acı bir sancı
Unutma şu dünya han, kullar da geçici birer hancı
Biz birbirimizi anlamazsak, diner mi ki içteki sancı

B. Tunca/24.12.2003-10.24

Bayram Tunca

Ayrılık Yorumu

Eğer ki ok çıkmışsa bir kere yayından
Herkes razı olmalıdır, kendi payından

B. Tunca/22.02.2004.22.02

Bayram Tunca

Ayrılsak da Helalleşelim

Dargın durmayalım barışalım
Gel seninle hayatı paylaşalım
Uyumlu eşler olmaya çalışalım
İllâ da gideceksen helalleşelim

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Azalarım

Ey Gözüm,
Ey gözüm, sana şudur; son sözüm
Sakın ha harama bakma be gözüm
Helal dairesi keyfe kafidir derler
Bilen bilir de bilyen bana ne der
Ey Kulağım,
İyi şeyleri dinle ki lezzet alasın
Kötü şeyler dinlersen elem alırsın
İyi şeyler dinlersen, hakkın yolunda olursun
Kötü şey dinlersen, şeytan yolunda olursun
Ey Dilim,
Vücudumun bulunmaz bekçisi ol
Bana gelenleri iyi tat, doktorum ol
Helal olanı içeri, haram olanı dışarı kov
Güzel kelamı söyle, kötü kelamı da kov
Ey Burnum,
Hep güzel kokuları kokla
Hep Cennet kokularını kolla
Rastlarsan, cennet kokularını, bana yolla
Nerde rastlasan, pis kokuyu, hemen solla
Ey Ellerim,
Siz olmasanız söylemez dilim tutmaz belim
Her hayırlı işin ucundan tut ki hayrın olsun
Şer işlere alet olma ki hesabım kolay olsun
Yoksa bakın ben de sizi Ona şikayet ederim
Ey Ayaklarım,
İyi bilirim ki siz olmasanız, ayakta duramam
Siz olmasanız hiçbir hayırlı işte bulunamam
Vücudumun direği ayağım, hep hayırda koştur
Zaten şu fani dünyanın geri kalanı, hep boştur
Ey Aklım,
Sen de bir hikmete binaen yaratıldığın bil
Seni yaratanın da Allah olduğunu, iyi bil
Müspet düşünürsen hayattan lezzet alırsın
Menfi düşünürsen hayattan elem alırsın

Şair der, her aza bir fabrikanın çarkı gibidir
O çarklardan birisi bozulsa fabrika arızalıdır
O çarklardan birisi ters işlese, dişliler kırılır
Çark hükmündeki azalar, uyumlu olmalıdır
B. TUNCA/22.12.2000-14.15

Bayram Tunca

Azrail

Yoksa sen gaddar bir melek mı sın
Rekorunu, kimseye kaptırmıyorsun
Hem kimi acıdın ki beni acıyacaksın
Bir gün, benim de canımı alacaksın

Obursun benimle de doymayacaksın
Daha nicelerinin de canını alacaksın
Nebi, veli dahi olsa istisna etmezsin
Aslında var ya, sen en adil meleksin

Ne var ki senin de kötüye çıkmış adın
Hani derler ya adın çıkacağını o çıksın
Bu yüzden, ben de ne çok çile çektim
Kahır çekenler içinde de, sanki tektim

Ne olurdu, akılbalî olmadan gelseydin
Sayısız kere ahd-ı peymanımı bozdum
Nefsime uyup ne çok cürümler işledim
Ne olurdun dostlarım gibi üzmeseydin

Kaç defa ben seni dört gözle bekledim
Hem de muştulu bir yar gibi bekledim
Beyaz bayramlığımı giyip de bekledim
Her gün günah üstüne günah ekledim

Getireceğin davetiyeyi kabullenmiştim
Huşuyla icabet etmeye odaklanmıştım
Ne geldin, ne de gelmenden sır verdin
Ama birkaç defa sanki gelir gibi oldun

Sende beni dostlarım gibi çok beklettin
Yıllarca gelmedin derdime dert eklettin
Adın gibi kendin de korkunç birisi misin
Yoksa, anlatılanlara göre şefkatli misin

Ben, hep muştulu birisi olarak bekledim
Tebliğini öyle yapacağını ümit ediyorum
Gerçi sende benim gibi bir emir kulusun
İnşaallah bir cani muamelesi yapmazsın
B.Tunca/20.06.2002-09.50

Bayram Tunca

Baba-1-

Hanenin ve ailenin orta direği
Çok güçlüdür bükülmez bileği
Hep hayırda koşturur, bilmez hileyi
Sanki, dünyanın en yakışıklı erkeği

Baba değince oba aklıma gelir
Oba değince baba aklıma gelir
Ne obasız baba, ne de babasız oba olur
Babasız obada, hayat sanki zindan olur

B. TUNCA/02.02.2001-15.00

Bayram Tunca

Baba Hasreti

Adınla, şanınla, sen bir ekoldün
Giyimin kuşamınla bir dekordun
Senin varlığın bana güven verirdi
Senin nasihatin bana ümit verirdi

Bayram, senin gibi olmayı özenirdi
Tüm mimik hareketini taklit ederdi
Seninle hayatı yaşamak ne güzeldi
Seninle yaşamak, her şeye bedeldi

İlk ata binme zevkimi seninle tattım
İlk korkumu, senin himayende attım
Bütün ilklerimi senin sayende tattım
Seni kaderle kaybettim kara bahtım

Gözüm simana, gönlüm sevgine hasret
Kolum koluna, kulağım o sesine hasret
Bütün benliğim, senin benliğine hasret
Yetim şair Bayram babasına çok hasret

Senin hasretin, bana çok mu çok koydu
Senden ayrılalı, sayısız aylar, yıllar oldu
Görenler benden ziyade, hep seni sordu
Ama senin ölümünü anlatmak çok zordu

Çünkü inanmak istemiyordu dostların
Atıcılığın ve de efeliğinle ün yapmıştın
Hep anlatırlar bir atışla 9 kuş vurduğunu
Sadakatinle gönüllerdeki taht kurduğunu

Sensiz geçen günlerim ay, aylarım yıl oldu
Gittiğinden beri, en yakınımız bile, el oldu
Bıraktığın o üç çiçeğe de kırağı vurup soldu
Bıraktığın servete, yağmacılar hep el koydu

Senin hasretin sanki içimde yanan bir kordu
Senin hasretin ve hayatın o acıları çok zordu
Şair Bayram, 'gelse de vuslat, bitse bu hasret'
Yoksa, daha ölmeden bitirecek beni bu hasret

B. TUNCA/02.02.2001-15.00

Bayram Tunca

Baba Sevgisi

Nazarımdaki en adaletli baba sensin
Evimiz ve ailemizin orta direği sensin
Dünyaya geliş vesilemden biri sensin
Sanki dünyada en güçlü erkek sensin

Ah yemeyip yedirdin, giymeyip giydirdin
Her halinle bize kendini ne çok sevdirdin
Helal kazancınla, hep bizim kanımızdasın
Gösterdiğin sevgi/şefkatinle canımızdasın

Her akşam sarılıp da kollarında uyusam
Gözümü açtığımda hep yanımda bulsam
Seninle övünüp, mutluluklara gark olsam
Ne fark ederdi, gözünde çocuk görünsem

Bebekliğimin nasıl geçtiğini bilemiyorum
Belleğimdeki albümümde çok mutluydum
Az zamanda seninle çok mutluluk yaşadım
Seninleyken vaktin nasıl geçtiğini şaşardım

Sırtın ter, elin ayağın, nasır olsa, çalışırsın
Gece gündüz demez karınca gibi çalışırsın
Kendinden ziyade, hep bizim için çalışırsın
Aile ve obamızı kem nazarlardan korursun

Bize yedirdiğin her helal lokma sadakadır
Bize gösterdiğin her güler yüz sadakandır
Baba bize giydirdiğin her elbise zekatındır
Bize öğrettiğin her müspet ilim sevabındır

Keşke, biraz daha yaşayıp da dede olsaydın
Ben oğul, sen de torun sevgisine doysaydın
Ben senin, sen de onunun elinden tutsaydın
Ne olurdu, hayatta torun sevgisini tatsaydın

Senin dünyada yapacağın daha çok şey vardı
Benim de sana soracağım daha çok şey vardı
Senden, öğreneceğim daha çook şeyler vardı
Birlikte yapacağımız daha çook işlerimiz vardı

Ne edem, kader erken ayırdı bizi birbirimizden
Ama, o derin sevgin hiç eksilmedi yüreğimden
O dekor, ekol ve siluetin, hiç gitmez gözümden
Ben kadere razıyım, inşallah O'da razıdır bizden

B. TUNCA/02.02.2001-10.35

Bayram Tunca

Babadadır

Bükülmez güçlü bilekler babadadır
Eğilip bükülmez beller babadadır
Bonkör (cömert) eller babadadır
O cepkenli yelekler de babadadır

Haşin bakışlar babadadır
Şefkatli kollar babadadır
Merhametle atan yürekler babadadır
İçten sevme, içten ağlama babadadır
B. TUNCA/02.02.2001-15.00

Bayram Tunca

Babalar

Babalar gördüm, kendini siper etmiş bu vatana
Babalar gördüm, kendini feda etmiş bu vatana
Babalar gördüm, evladını şehit vermiş bu vatana
Hey dost, gel sen ve ben sahip çıkam bu vatana

Babalar bilirim, mezarını cephelere kazdıran
Babalar bilirim, ismini şehit olarak yazdıran
Babalar bilirim, ismini gazi olarak yazdıran
Babalar bilirim, Çanakkale geçilmez yazdıran

Babalar bilirim, adını tarihe altın harfle yazdıran
Ölmek var fakat dönmek yok deyip gemiyi yakan
Kahraman olmasına rağmen, alçak gönülle bakan
Babalar bilirim, yüzünden nur, ağzından bal akan

Babalar gördüm, sırtı terli, elleri nasırlı, çalışan
Helal kazancıyla, evine karınca gibi rızk taşıyan
Babalar gördüm, nice yokluk ve sıkıntılara alışan
Her şeye rağmen, raiyetini mutlu etmeye çalışan

Babalar gördüm, her şeyini feda etmiş milletine
Bir ömür boyu sarf etmiş milleti için himmetine
Raiyeti için yemeyip yediren, giymeyip giydiren
Milletinin selameti için her şeyini feda edebilen

Babalar gördüm, fedakar ve hoşgörü timsali
Babalar gördüm, cömertlik ve hasbilik timsali
Babalar gördüm, kahramanlık ve yiğitlik timsali
Babalar gördüm, dürüstlük ve doğruluk timsali

Bayram der, 'keşke bu babalardan biri olsaydım'
Gönüllerde taht kuran, bir baba da ben olsaydım
Ölsem de gönüllerde ve dillerde yaşayabilseydim
Ne edem, acele edip, yazda değil de kışta geldim
B. TUNCA/03.03.2001-10.05

Bayram Tunca

Babalar Günü

Ah bak yine bugün babalar günü
Babası olana en iyi bayram günü
Öksüz ve yetim olana hüzün günü
Bugün kimine yaz kimine kış günü

Bugün, kiminin bahar, kiminin güz günü
Kimi babanın düğün, kimininse acı günü
Babası olanların, neşe ve mutluluk günü
Şair gibi yetim olanların da kederli günü

Ben de isterdim, babama bir hediye almak
Babam deyip, elini öpüp, boynuna sarılmak
Ne edem, kaderde varmış babayla ayrılmak
Ne edeyim, kaderimmiş bugün yetim olmak

Ne edem kaderde varmış, acıyla yoğrulmak
Hayat mücadelesinde varmış çok yorulmak
Hayat nedir ki iki nefes arasındaki yaşamak
Hem şaire yakışmaz ki daha fazla bağırmak

Hem, her şeyi veren de alan da O değil mi
Hem mülk O'nundur, istediğini yapamaz mı
Elbette yapar, ve yapıyor, kim ne diyebilir ki
Şair Bayram da, kader mahkumu değil mi ki

Babası olanlar, babasının kıymetini bilsinler
İnan ki babasının bir dediğini iki etmesinler
Hediye yerine sıcak bir buse versinler yeter
Babacığım, evimizin direğisin desinler yeter

Yoksa, hayatta babasızlık ölümden de beter
Ölmeseydi peder, olur muydum böyle heder
Baba olsam da aklımdan hiç çıkmıyor peder
Her baba, evladına kızsa bile onu çok sever

Sevmeselerdi, verebilirler miydi ömürlerini
Sevmeselerdi, verebilirler miydi servetlerini
Onlar aileleri için verirler bütün servetlerini
Onlar, yüreklerinde gizlerler aile sevgilerini

Bütün babaların, babalar günü kutlu olsun
Babaların mutluluğuyla evler neşeyle dolsun
Bu evlerin her biri cennet bahçesi gibi olsun
O an ülkemizde her gün babalar günü olsun

B TUNCA/16.06.2001-17.35

Bayram Tunca

Babanın El Veda Değişi

Mevsimlerden bahar günlerden salıydı
Veda zamanı değil/kavuşma zamanıydı
Canlılar kış uykusundan yeni uyanmıştı
Arz yeşile, gökyüzü maviye boyanmıştı

Son vedalaşma olacağını hangimiz bilebilirdik ki
O gün patika yolda benimle birlikte epey yürüdü
Lisan-ı haliyle yolumuz buraya kadar oğlum dedi
Bir ihtimal, bilmeyerek beni doyuncaya dek öptü

Her zamanki gibi cebinden çıkarıp bol şeker verdi
Son kez başımı o nazırlı eliyle okşayarak uğurladı
Bilmem nedendir söyledikleri hiç aklımda kalmadı
Ama hiç unutmam o şekerin dilimde bıraktığı tadı

O günden sonra günlerim aylar gibi geçmez oldu
Bilmem kaç gün/kaç ay oldu, babam gelmez oldu
Artık hanemizde ocak yanmaz, aş kaynamaz oldu
Hanemizde yüzler gülmez benizlerimiz solar oldu

Her soruşumda baban yakında gelecek deniyordu
Sonradan anlaşıldı ki yetim bayram avutuluyordu
Baba özleminden şairin gözyaşları hiç dinmiyordu
Kahır dolu akkorlu hasret günleri sürüp gidiyordu

Köyümüze araba gelmesi pek hayrı alamet değildi
Çünkü, o günlerde ya jandarma, ya cenaze gelirdi
Bilmem ki bu vakitte şu gelen araba neyin nesiydi
İhtimal ki yolunu gözlediğim babamın cenazesiydi

Araba obaya doğru yönelince sanki kıyamet koptu
Ninem çoktan anlamış ki hüngür hüngür ağlıyordu
Acı haber tez duyuldu, ahali gözyaşlarına boğuldu
Olan olmuş babam apantis ameliyatından ölmüştü

B. Tunca/10.04.2004-10.04-İst.

NOT:
Bu vedalaşma, hayatta bana ibretli ders olmuştur
Dostlarla her ayrılışım son ayrılışım gibi olmuştur
Benden siz dostlarıma tavsiyem sizde böyle yapın
Her yaptığınız işi, son defa yapıyormuş gibi yapın

Bayram Tunca

Babanın vaatleri

(Yaşanmış bir öyküdür)
Hani bir şekere bir türkü söyletmiştin
Hani bir mükafatla neler yaptırmıştın
Gönderdiğin yerlere koşarak gitmiştim
Söylediğin işleri de severek yapmıştım

Elimden tutup gezdirmen bana ümit verirdi
Yanımda olman ayrı tat, ayrı güven verirdi
Şakan ve latifen bana ayrı bir keyif verirdi
Sen bizimle olunca, hayat çok kolay gelirdi

Hani bir şekere Mehmet ile güreştirmiştin
Hani şeker aşkıyla Mehmet'i yendirmiştin
Hani mükafat olarak havaya hoplatmıştın
Hanı Pazar'dan şeker ile düdük alacaktın

Hani karne pekiyi olursa, bisiklet alacaktın
Hani büyüdüğümde en iyi arabayı alacaktın
Hani büyüdüğümde en güzel kızı alacaktın
Hani yaşlandığında hep yanımda kalacaktın

Hani düştüğümde elimden tutup kaldıracaktın
Hani yaralarımı en iyi tabiplere sardıracaktın
Hani askere gittiğimde ziyaretime gelecektin
Ah babacığım unuttum, daha neler yapacaktın

Bilirim hayatta olsaydın sözünde durur alırdın
Çünkü, sen hayatta hep sözüne sadık kalırdın
Ne edelim, kader bu, çok erken ayırdı ikimizi
Elden ne gelir, Allah yazmadı mı? kaderimizi

Şair Bayram der, babalar sözünde durur
Ama, ne zaman kader gelir babayı vurur
O zaman, babanın vaatleri oğluna miras olur
Oğulla da düşen bu mirasa sadık kalma olur
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Bağdat'ın Düşüşü

Tarihe, şerh düşmek istedim
Bağdat'ın mazisine düşledim
O da kem talihli acep neden
Ya güzelliği, ya özelliğinden

Ah yine boy saldı felaket ve şer
Aciz kaldı şerri önlemekte beşer
Neden güçlü güçsüzü ezip geçer
Güçlü ekser, kaba kuvveti seçer

Bugün tarihe şerh düşmek gerek
Zaten, tüm olanları şahittir melek
Ah yağmacılarca yağmalandı Irak
İşgal gücü, seyirci kaldı buna bak

Akar, Irak'ın ortasından iki ırmak
Yakışmaz bize zalime dost olmak
Yakışmaz bize harbe taraf olmak
Bize yakışır mazluma dost olmak

Bağdat'tan yanık kokuları geliyor
Masumların feryadı yürek deliyor
Yetişin bak, Bağdat elden gidiyor
Bağdat'la birlikte, her şey gidiyor

Saddam'ı laf anlatmak, çook güçtü
Koalisyona karşı savaşmakta güçtü
Göktaşı gibi bombalar, Irak'a düştü
Bugün Bağdat, düşman eline düştü

Geçti düşman bir bir Dicle ile Fırat'a
Dicleyle Fırat köprüleri andırır sırata
Ses hızı yetişemiyor, uçaktaki sürata
Her düşen bomba azap indirir surata

Her nedense direnmedi halk düşmana
Çoğu adem gibi canım çok sıkıldı buna
Tarih şahit olmamıştır böylesi bozguna
Yağmacılar andırıyordu adeta kuzguna

Saldırıyorlardı önüne gelen her binaya
İşgal güçlerise, göz yumuyordu onlara
Yağmadan nasibini aldı her resmi bina
Yağmacıları, lanet yağdırdı tüm Dünya

Aniden, kayboldu ortalıktan elit tabaka
Sanki yer yarıldı girdiler yerin ta altına
Elbet bi gün çıkacaklar halkın karşısına
O zaman, tükürmeli onların suratlarına

Keşke, kaçacaklarına ölselerdi şerefleriyle
Hem halk, hem Hak katında olurlardı yüce

Tarihe kara leke olarak geçip kalırlar cüce
Böyle yapmakla rezil oldular tüm dünyaya

B. Tunca/15.04.2003-15.04

Bayram Tunca

Bahar Esintileri

Sema kaldırdı kalın perdeyi
Yeryüzü serdi güzel sofrayı
Güneş verdi muştulu haberi
Görseydin bahardaki neşeyi

Şairin kalemi kağıtla öpüştü
Harfler şevkle el ele tutuştu
Heceler kuşlar misali uçuştu
Kelimelerle dörtlükler oluştu

Cemre suya/toprağa, düştü
Onlar neşeyle el ele tütüştü
Kuşlar, yuvalarından uçuştu
Sevenlerin yürekleri tutuştu

Kayalıklarda, keklikler ötüyor
Bülbüller, güllere dil döküyor
Gökyüzü perdelerini söküyor
O, tüm güzelliğini gösteriyor

Sular çağladı, kuşlar ötüştü
Bülbülle gül neşeyle öpüştü
Kara bulutlar gitti, güneş açtı
Bahar geldi, etrafa neşe saçtı

Ağaçlar, rengarenk çiçekler açtı
Böcekler obalarının kapısını açtı
Kuzular meleşti, sevenler elleşti
Bahar geldi, her taraf güzelleşti

Karıncalar patika yollarda katar oldu
Kuzular meleşip hoplayıp zıplar oldu
İnsanoğlunun yüreği, sevinçle doldu
Bahar geldi, canlıların bayram-ı oldu

Oldu/oldu, bu şairin de bayramı oldu
Onun da nur topu misali iki oğlu oldu
Birisi sağ kolu, diğeri de sol kolu oldu
Artık Bayram da iki oğlan babası oldu

B. Tunca/10.02.2002-08.30

Bayram Tunca

Bahar Hakirası

Her baharda olur sayısız doğum
Her çiçekte belki yüz bin tohum
Her tohumla olur sayısız doğum
Hiç olur mu bu güzelliğe doyum

Bir çiçekte, belki de on bin tohum
Bak çiçekler açmış boğum boğum
Her baharda, oluyor böyle doğum
Hiç olur mu böyle doğuma doyum

Her bir dalda sayısız yeşil yaprak
Hele dur da o dala ibretle bir bak
Estikçe meltem, öpüşüyor yaprak
Bir anne gibi, besliyor ona toprak

Yapraklarıyla gizlemiş, dikenlerini dal
Uzatmış meyveyi, lisanen diyor gel al
O'nun namına ikram ediyor sanki bal
Aman Allah'ım bu ne de güzel bir hal

Her çiçeğin, dokusu/ kokusu ayrı ayrı
Her ağacın meyvesinin rengi/tadı ayrı
Her dalın, meyvesinin şekli şemali ayrı
Kalem yazmıyor daha ne söylem gayrı

B. TUNCA/15.05.2003-15.05
Not: 1
Bu şiiri yazarken, görüp kokladığım
Birkaç çiçek oldular ilham kaynağım

Öneli Not: 2
Besteye namzet tüm şiirlerim noter tasdiklidir.
İzinsiz yazılı veya görsel basında kullanılamaz.
Bestelemek isteyeni, gerekli kolaylık gösterilir
İrtibat Tel: 0212-639 34 90-

Bayram Tunca

Bahar Sevinci

Bakınca bahardaki güneşe
Ekser kulda olur pür neşe
Açar bin bir çeşit menekşe
Melekler de alkışlar bu işe

Taçlandırılmış tüm çiçekler
Yeşile bürünmüş arzdakiler
Sanki duvak gökte bulutlar
Ana rolünü almış topraklar

Harman olmuş gül kokuları
Mest ediyor bahar dokuları
Aşka davet ediyor insanları
Perçinletiyor aşkı sevenleri

İbretle bir bak hele şu doğaya
Amin der, tüm varlık bu duaya
Hamt olsun hayatı veren Allah'a
Kavuştursun bizi nice baharlara

Bulutlar nazar boncuğu sanki bak
Arzdaki sular durulup akar berrak
Okşarcasına eser ılgıt ılgıt rüzgar
Öpünce güneş, arz mis gibi kokar

Çiçekten çiçeğe, konar kelebekler
Kimi Keremini/kimi Aslısını bekler
Yapılır has dualar, tutulur dilekler
En hassas şekilde çarpar yürekler

Dokusu, kokusu, mest ediyor insanı
Şükürler olsun yine kavuştuk nisanı
Bak her birinin ayrı ayrı libası/lisanı
Gelince bahar kaynıyor insanın kanı

Mevsimler ister kış, ister bahar olsun
Yeter ki bahar gözlüm yanımda olsun
O yanımdayken, her şey gül gülistan
O yokken yanımda, dünya kabiristan

B. Tunca/01.04.2004-08.04-İst.

Bayram Tunca

Bahardaki Hasret

Ağaçlar filizlendi
Kuşlar kümelendi
Bülbüller dillendi
canlılar neşelendi

Bağ bahçenin toprağı eşelendi
Arzdaki tüm canlılar neşelendi
Bahar geldi, ağaçlar çiçek açtı
Sevenler sevdiğiyle kucaklaştı

Göçmen kuşlar yuvaya döndü
Herkesin sevdiği sılaya döndü
Sensiz yüreğim hazana döndü
Bak gözpınarlarım çöle döndü

Ellerin askeri, hep sılaya döndü
Gözlerden akan yaş, sele döndü
Sen yokken, dostlarım ele döndü
Gel artık, yüreğim hazana döndü

Ellere baharken, bana hazan oldu
Kaç bahar geçi, hala gelmez oldu
Gitti gideli, yüzüm hiç gülmez oldu
Dostlar bile, hal hatır sormaz oldu

Esen yeller bana ayaz mı ayaz oldu
Nice bahar geldi geçti kaç yaz oldu
Soldu artık soldu benim benzim soldu
Doldu artık doldu benim ömrüm doldu

Beklemekten, yoruldu artık yoruldu dizlerim
Gözlemekten yoruldu artık yoruldu gözlerim
Arttı artık arttı, yüreğimdeki hasret közlerim
O'na çok yakardım ma kez bulmadı sözlerim

B. Tunca/10.02.2002-08.30

Bayram Tunca

Bahtiyar ve Talihsiz Sayma

Kendimi en bahtiyar sayarım ümmetin oluşumdan
En bahtsız sayarım senin sahaben olamayışımdan
Ama ümit varım, kardeşlerim diye seslenişinizden
Yine ümit varım, dünya ve ahret adına vadinizden
İnşallah siz de razısınızdır bu mücrim kulunuzdan

B. Tunca/04.03.2004-03.04

Bayram Tunca

Bamteli

Hangi kapı tokmağına dokunduysam,
Sanki bamteline dokunmuş oluyorum
Ta derinlerden gelen ahlar işitiyorum
Duyup/gördüklerimden şok oluyorum

Artık utanıyorum derdim var demeyi
Sıkıyorum geride kalan birkaç dişimi
Dört elle sarılıyorum çalıştığım işimi
Artık daha çok seviyom evdeki eşimi

B. Tunca/17.07.2003-17.07

Bayram Tunca

Basiretim Bağlandı

İlk gelişinde, görüşmemiz sağlandı
İkincisinde de tanışmamız sağlandı
Üçüncüsünde, yakınlaşmamız sağlandı
Dördüncüde basiretim hepten bağlandı

O gün gelişinle, yakınlığımı sağladın
O sıcacık bakışınla sevgimi kazandın
Dualarınla, bülbülün olmamı sağladın
O edalı bakışınla, basiretimi bağladın

O ilk bakışınla, ciğerimi dağladın
İkinci bakışınla, kalbimi bağladın
Üçüncü bakışınla, gönlümü bağladın
En son bakışınla basiretimi bağladın

İlk tebessümünle, gülmemi sağladın
Edalı görünüşünle, sevgimi sağladın
Kahve ikramınla elimi-kolumu bağladın
Can alıcı bakışınla, basiretimi bağladın

Kaderimizle o buluşmamız sağlandı
Sevenlerimizle tanışmamız sağlandı
Dostlarımızla nişanlanmamız sağlandı
O günden sonra gönlüm tam bağlandı

O gün mutluluktan mı neden ağladın
Beyaz gelinliğine, al duvak bağladın
O gece, bulunmaz mutluluklar sağladın
Ondan sonra hepten benliğimi bağladın
B. TUNCA/15.01.2000

Bayram Tunca

Bastıramadım

Duygularımı bir türlü bastıramadım
Sayısız şiirler yazdım bastıramadım
Kitaplaştırıp dostları ulaştıramadım
Anca, internet sayesinde ulaştırdım

Bu hususta arşınlamadığım yol kalmadı
Aşındırmadığım yayınevi kapısı kalmadı
Dil dökmediğim editör, yayıncı kalmadı
Şairlik adına da aşkım, şevkim kalmadı

Şiirlerimi, hangi editöre gösterdimse,
Çoğunun gözü korkup, dediler şöyle;
Sen şiir değil, destan yazmışsın kardeşim
Diyemedim onlara, şiirlere sığmazdı çilem

Buna rağmen, yazmaya devam ediyorum
Bir gün bir yayınevi basar ümit ediyorum
Bu temennimle yazmaya devam edeceğim
Ta ki bu can tenden çıkana dek yazacağım

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Başkasına Yapsaydın

Bana yaptığını güle yapsaydın kururdu
Bana yaptığını ağaca yapsaydın kururdu
Bana yaptığını pınara yapsaydın kururdu
Bir başkası olsaydı inan ki seni vururdu

Bana yaptıklarını taşa yapsaydın yarılırdı
Bana yaptıklarını göğe yapsaydın yarılırdı
Bana yaptıklarını ateşe yapsaydın sönerdi
Başkası olsaydı, inan seni tarihe gömerdi

Senin bana yaptığını taş olsa, dayanamazdı
Senin bana yaptığını kuş olsa, dayanamazdı
Senin bana yaptığını ağaç olsa, dayanmazdı
Bilmem, bu şair bunca yıl sana nasıl dayandı

Bana yaptığını kuşlara yapsaydın, uçamazdı
Bana yaptığını ceylana yapsaydın, kaçamazdı
Bana yaptıklarını çeşmeye yapsaydın akmazdı
Başkası olsaydı, hiç gözünün yaşına bakmazdı

O günden beri kaç kez kolumu kanadımı kırdın
O günden beri kaç defa kafamı gözümü yardın
İnan düşmanın olsaydım bu kadar yapamazdın
Öyle zalimdin ki, hiç de kadir kıymet bilmezdin

Sana yazdığım sitem şiirlerim katar katar oldu
Bu günlerde de kafamın tası, iyicene atar oldu
Dost-düşman, herkes kem nazarla bakar oldu
Leylâ'm, ne olur yeter artık, bak sabrım doldu

Bayram Tunca

Başlık Parası

Çiğ yağmış, yapraklarda var yaşlık
Adettir, bizde kızlara isterler başlık
Şu sevdiğim Leyla, bilmem ki kaçlık
Biz anlaştık, ama babası ister başlık

Rahmet yağmış, her yer olmuş ıslak
Başlık isteyenleri, çok mu çok kızsak
Başlıkla, sevenler olmuş sanki tutsak
Başlığı kaldırıp evliliğin yolunu tutsak

Ah şu başlık parası, bizlerin baş belası
Alıp/verenin çok mu çok ağırdır cezası
Başlık nedeniyle olmaz evliliğin kazası
Aşıklar için çok ağırdır, başlığın cefası

Başlık, alanın da verenin de yüz karası
Başlık, birbirini sevenlerin gönül yarası
Kaldırsaydık şu başlığı, bozulmazdı ara
Asırlarca da kanayıp durmazdı bu yara

Verdiler elimize, paslanmaz birer kaşık
Biz, birbirimize olmuşuz aşık ile maşuk
Babası istiyor, dağlar ağırlığında başlık
Ağır geldi başlık ne yapacağımızı şaştık

Bizde birbirlerine sevenlere derler âşık
Biz birbirimize olmuşuz, sırılsıklam âşık
Dilerim, bozmaz ikimizin arasına başlık
Ağır geldi başlık ne yapacağımızı şaştık

Biz bugün tam on sekiz yaşımıza bastık
Sevgi ve muhabbeti, gönül bağına astık
Başlığı kaldırıp, taa tavana arasına attık
Oturduk nikah masasına, imzamızı attık

İkimize verdiler, kuş tüyünden bir yastık
Dediler, ikinizi birlikte kocatsın bu yastık
Sıcacık çorba yapmışlar, sadece bir taslık
Biz evlilikte tam on üçüncü yılımızı bastık
B. TUNCA/15.05.2000

Bayram Tunca

Bayram-1-

Sanki dün gelip, bugün gidiyor Ramazan
Kimisi gelişine, kimisi de gidişine, hayran
Ağlayan öksüz ve yetime, az olur kayıran
Geliyor bayram, belki o gün çıkar kayıran

Kimi ziyaret, kimi de ticaret bekleyişinde
Kimi el öpme, kimi öptürme bekleyişinde
Kimi dert, kimi sevinç dökme bekleyişinde
Mahkum af, mağdurlar adalet bekleyişinde

Hükümet af deyip, saldı mahkumları dışarı
Bazı ailelere sevinç, bazılarına hüzün sardı
Mahkuma sevinç, mağdura da hüzün sardı
Bazı haneye sevinç, bazılarına hüzün sardı

Nice analar gördüm, ağlıyorlardı mezarlıkta
Nice bacılar gördüm, ağlıyorlardı mezarlıkta
Nice babalar gördüm, ağlıyorlardı mezarlıkta
Nice kızanlar gördüm, ağlıyorlardı mezarlıkta

Çok az çocuk gördüm, oynuyorlardı parklarda
Çok çocuklar gördüm, boynu büküktü sokakta
Çok az çocuk gördüm, giyebilmişti bayramlığını
Ne çok kızan gördüm, giyememişti bayramlığını

Çocuklar gördüm, oynuyordu, oyuncağıyla
Çocuklar gördüm, mutluydu aile kucağında
Çocuklar gördüm, hasreti anne baba kucağına
Çocuklar gördüm, hasreti küçük bir oyuncağa

Babalar gördüm, alamamışlardı bayramlığını
Babalar gördüm, bürünmüşlerdi bayramlığını
Anneler gördüm, alamamışlardı bayramlığını
Analar gördüm, alıp giymişlerdi bayramlığını

Televizyonda ağlarken gördüm Filistinli anaları
Televizyonda ağlarken gördüm Çeçenli anaları
Filistin'de vurulmuştu, sayısız masum çocuklar
Çeçenistanda da pek farklı değildi katliyamlar

Yollara baktığımda, yine ağlıyordu ana/babalar
Yollara baktığımda, yine ağlıyordu nice çocuklar
Yollara baktığımda, yine ağlıyordu nice akrabalar
Çünkü, yine trafik kurbanı olmuştu, nice insanlar

Gazetelere baktığında, bir tarafta ağlıyor insanlar
Diğer tarafta hiç aldırmadan eğleniyordu insanlar
Kimisi, gidemezken en yakın akraba ziyaretlerine
Kimileri de gidebiliyordu, ta fi-zanlara eğlenmeğe

İşte her şeye rağmen yine de güzeldir bayramlar
Çünkü çoğu kimseler, onun güzelliğine hayranlar

Nice dargınların, barışmasına vesile olur bayramlar
Geçici de olsa, sevinmektedir ne çok garip insanlar

Aylarca, yıllarca ayrılık orucu tutanlar, oruç açıyor
Birçok dargın ve kırgın aileler, bayramla barışıyor
Nice gam ve kederli bugün mutlu olmaya çalışıyor
Halkımız her şeye rağmen, bayramda mutlulaşıyor

Ağlayanların çoğu, gözyaşını bu bayramda sildi
Üzüntülerini geçici de olsa, içine atmasını bildi
Nice kırık kalbler, bayram ziyaretleriyle tamir oldu
Gönüller arasında, tekrar sevinç salıncağı kuruldu

Şair der, ramazan benim arkadaşımdı, o da gitti
Bugün adaşım olan, çok sevdiğim bayram geldi
Biliyor ve üzülüyorum, her giden gibi o da gider
Her gelip-gidenler gibi, bir gün, bu şair de gider

Bugüne kadar nedense, giyemedim bayramlığımı
Ama, bir gün mutlaka giyeceğim, o bayramlığımı
İsterdim ki; o bayramlığımı giymeden, af dileyim
Bütün, günah ve hatalarımdan dolayı af edileyim

Dualarımın kabul edildiğini de sadece ben bileyim
İşte o zaman, gerçek bayramım olduğunu bileyim
İşte o vakit getirin, o beyaz bayramlığımı giyeyim
Yoksa, her gün bayram olsa, ben onları neyleyim

Siz de bilirsiniz, ecdadımız ne demişti bu hususta
Cür-mü hatalar af ola, o an bayram-ı bayram ola
İşte, tüm insanoğlunun esas bayramı o vakit ola
Bilmem ki; bu da nasip olur mu? benim gibi kula
B. TUNCA/26.12.2000-11.25

Bayram Tunca

Bayram Arifesi

Nasıl da çarçabuk gelip geçti, Ramazan
Arefe gelmese, anlamazdı gittiğini insan
Ne de çabucacık geliverdi, şu güzel arife
Hiç gitmeseydi, bayramın müjdecisi arife

Tâ arefeden başlanırdı bayram hazırlığına
O gün, doyulurdu, börek, çörek kokusuna
O gün, kim ne yaparsa dağıtırdı komşuna
Ziyarete gidilirdi, mezarlıktaki mevtalara

Küçüklere tutturulurdu, arefe günü kuş oruçlar
Daha bayram gelmeden bayram ederdi çocuklar
Çünkü, her yakın komşu, bir şeyler getiriyorlardı
Çocuklar, sevinçten hangisini yiyeceğine şaşardı

O gün çocuklar, ümitle yatıp, neşeyle kalkardı
Sabah büyüklerle, bayram namazına giderlerdi
Bayram namazı sonrasında el öpmeler başlardı
Tabi ki cepler şeker, çıkolata ve parayla dolardı

Gün geçtikçe azalmaktadır, o güzel adetlerimiz
Nerede kaldı, o eski güzel ramazan günlerimiz
Nerede kaldı, o eski bulunmaz arefe günlerimiz
Nerede kaldı, o eski güzelim örf ve âdetlerimiz

Bayram der, keşke yaşatabilseydik o güzelliği
Keşke yeni nesile gösterebilseydik o güzelliği
Belki o zaman olmazdı, bu günkü bu soğukluk
Belki de komşuluk bağının artmasını sağlardık

Şair der, ben eski ramazan ve arefeyi arıyorum
Ben eski dost ve o günün özlemiyle yanıyorum
O günlerin hatıralarıyla, yaşamaya çalışıyorum
Günümüzün âdetlerine, alışmaya çalışıyorum
B. TUNCA/26.12.2000-14.14

Bayram Tunca

Bayram Gelmiş Neyime

Bayram gelmiş benim neyime
Gönderim benim o sevdiğime
Sevdiğim yâr olmazsa, bayram mı olur
Yâr olmazsa, kim derdime derman olur

Bayram gelmiş benim neyime
Gönderin benim asker yârime
Asker yârim gelmezse, bayram mı olur
Ondan başka kim derdime derman olur

Bayram gelmiş benim umrum mu
Bırakın benim kader mahkumumu
Bırakmazsanız benim bayramım mı olur
Ondan başka, kim derdime derman olur

Yâr olmazsa, ne bayram ne de seyran olur
Bayramlarda bile dostlarımın hepsi el olur
Yârsız geçen bayramlarda, gözyaşım sel olur
Yâr olmayınca bayramların tadı tuzu mu olur

Yâr yanımda olursa, her günüm bayram olur
Hele bir de af olursa, esas bayram o an olur
Yüce yaradan af ediyor, kullar af etmez mi
Bu kadar günaha, bu kadar çile yetmez mi

Sevenlerim yanımda olmazsa, bayram mı olur
Elini öpeceklerimin hasretiyle bayram mı olur
Elimi öpeceklerin yokluğuyla, bayram mı olur
Sevdiklerim yanımda olmazsa bayram mı olur
B.TUNCA/27.02.2002-13.35
Not: Af edilmeyi günahların affı anlamında kullandım

Bayram Tunca

Bayram Kutlaması

Bugün günlerden bayramdır bayram
Her kul, sevdiğine hayrandır hayran
Hakiki dostsa, dostunu arayıp soran
Bayramınızı kutlar dostunuz bayram

B. Tunca/01.02.2004-09.30

Bayram Tunca

Bayram Manzaraları

Bayram yeri değil, sanki olmuş cenk yeri
Kaçan boğalar da arenaya çevirmiş o yeri
Kimi bıçak, kimi satır, kimi balta, almış elini
Kimi kurban keseceği yerde, kesmişler elini

Kimi kurbanlık, kimi de hastane yolunda
Kimi Gazinin, kimi de Niyazi'nin peşinde
Kimi yaralının, kimi de hastane peşinde
Kimi dostunun, kimi de postun peşinde

Kimi sürücüler sanki cenge gider gibi gidiyor yolda
Ya kendisi, ya da başkasına kurban ediyor sonunda
Her bayram, bilmem kaç kişi veririz trafiğe kurban
En güzel senaryo bile, geri kalırdı bu manzaradan

Bayram 'bayramları ruhuna uygun kutlayalım'
Her iş gibi kurbanlarımızı da ehline kestirelim
Kurban keserken, oramızı buramızı kestirmeyelim
Bayramı arena veya cenk meydanına çevirmeyelim
B. TUNCA/09.03.2001-14.30

Bayram Tunca

Bayram Sevinci

Kavuşmak için anaya babaya
Hisli duygularla düşülür yola
Kulak verilse duyulur şu nida
Ya Rabb'i kavuştur bizi sılaya

Anlaşılır gelişi alametlerinden
Hazırlanır her şey ta arifeden
Görülmeye değer, halkın telaşı
Dört gözle beklenir onun gelişi

Geldi mi bayramlar öpülür eller
Dökülür dillerden tatlı nameler
Çoban yıldızı gibi parlar gözler
Dolunay gibi güler çoğu yüzler

Yediden yetmişe neşelenir adem
O günden beri, böyledir her dem
Hiç kimse/kimseyi bakmasın kem
Barışa en güzel bayramdır hakem

Vesiledir küskünlerin barışmasına bayram
Ondan olsa gerek, çoğu adem ona hayran
Bayram, ademe verilen en güzel armağan
Esas beraat günümüzdür en azam bayram

B. Tunca/23.11.2003-11.23

NOT:
Her ne kadar benden bahsedilmese de
Bugünlerde hep adımın zikredilmesine
Kulak kapartıp, sağa sola bakınıyorum
Acaba diyerek aşına bir sima arıyorum
Bayram diyen ademin bayramını kutlar
Hepinize mutluluk dolu nice bayramlar

Bayram Tunca

Bayramda Ana Hasreti

Yine depreşti içteki hasret duygularım
Yaşamadıysanız bilemezsiniz dostlarım
Ben yaşadım dünyada anasızlık çok zor
Bayramda ana hasreti içte yanan akkor

Her bayram baş tacım anam gelir aklıma
Kınamayın dostlar, böyle garip baktığıma
Neyleyim ben anasız şu dünyalık tahtıma
İsyan edemem, Rab'im yazmış bu yazıma

Elinden yediklerimin tadı daha dimağımda
Dilinden duyduklarımın yankısı kulağımda
Sıpsıcak sevgisi taptaze duruyor kalbimde
Ah yıllar oldu bekliyorum baş tacım nerde

Hayli zaman oldu rüyamda dahi görmeyeli
Ah bir bilseniz nasıl da özledim baş tacımı
Söyleyin onsuz kim dindirir içimdeki acımı
Ya Rab ne olur, rüyada bari görsem anamı

Mazide bekleyenimdi bugün bekleyen ben oldum
Yokluğunda her mevsim iliklerime kadar dondum
Ya Rab ne olur, rüyada da olsa, göstersen anamı
Ne gitmek, ne de görmek istiyorum onsuz obamı

Ben de isterdim bayramlarda anamın elini öpmek
Dolunay misali o gül yüzünü görüp onunla olmak
Ne kadar isterdim hal hatır sorup, gönlünü almak
Ama ne edeyim varmış yazıda bugün onsuz olmak

B. Tunca/02.02.2004-02.02

Bayram Tunca

Bayramda Baba Hasreti

Depreşti içimdeki hasret duygularım
Tatmayan bilemez bu acıyı dostlarım
Yaşadım, dünyada babasızlık çok zor
Baba hasreti, yürekteki yanan akkor

Şu dünyada babasızlık her şeyden beter
İnan ki bir gün öldürecek beni bu keder
Hiç böyle olur muyduk, ölmeseydi peder
Elden ne gelir ki, böyleymiş bizim kader

Her an obamın direği babam gelir aklıma
Kınamayın dostlarım böyle garip oluşuma
Aslında benim de gitmiyo böylesi hoşuma
İsyan edemem, Rab'im yazmış alınyazıma

Şu dünyada babasızlık obasızlıktan da zor
Bayramda baba hasreti içimi yakan ak kor
Benim gibi yetimleri ekser adem bakar hor
İnanmazsan, git yerdeki ve göktekilere sor

Benim gibi yetim olan Nebim, biricik tesellim
Yetimlik hürmetine belki der, bu da ümmetim
Benim de sonsuzdur Nebimize karşı hürmetim
Ona laik ümmet olabilmektir, say ve gayretim

B. Tunca/02.02.2004-02.02

Bayram Tunca

Bekar sanıyorlardı

Çoğu, daha düne dek hep bekar sanıyordu
Kimileri, kelebek gibi etrafında dönüyorlardı
Bilmiyorlardı ki, şair seni kalbinde taşıyordu
Her şey, seninle ilgili şiirler yazınca anlaşıldı

Ne yazık ki o zaman iş işten çoktan geçmişti
O zaman, kimileri ah, kimileri de tüh be dedi
Bazıları gitti, hakiki sevenler yine devam etti
Kalanlar şair Bayram için teselli olmaya yetti

Bayram'a en güzel teselli, Hacı Bayram veliydi
Çünkü, o veli zatın dahi, bir buçuk dostu vardı
Bu ademin ne kerameti var ki, çok dostu olsun
Hem olacaksa, kemiyetli değil/ keyfiyetli olsun

B. Tunca/18.11.2002-11.18

Bayram Tunca

Bekledim/Beklerim

Canlıların baharı beklediği gibi bekledim
Toprağın rahmeti beklediği gibi bekledim
Sevenlerin yârini beklediği gibi bekledim
Uğrunda ölümü göze alaraktan bekledim

Gözlemekten fersiz kalsa da şu gözlerim
Beklemekten bitap düşse de şu bedenim
Şu dünyada ma-kez bulmasa da sözlerim
Cennete bile koysalar seni arar gözlerim

Uğrunda geçse de yıllar hiç pes etmedim
Mezarımı gelmesen de dualarını beklerim
Dünyada gelmesen de cennette beklerim
Eğer ki gelirsen sevincimi sevinç eklerim

Saymakla bitmez ki; senden beklentilerim
Yanlış anlaşılmasın n mal n mülk beklerim
Sadece ve sadece bir tek sevgini beklerim
Onu da çok görürsen hayır duanı beklerim
Eğer onu çok görürsen ölümümü beklerim

B. Tunca/14.01.2004-14.01

Bayram Tunca

Belli

Şu dünyanın hali bellidir belli
Şu ademoğlunun sonu da belli
İster bir yıl yaşasın ister bin elli
Her canlının sonu, ölümdür belli

Biz, imtihan için yaratılmışız belli
Aslında sorulacak sorular da belli
Klavuzumuz ile kitabımız da belli
Her şeyin aynen yazıldığı da belli

Yaşımız olunca yirmi, otuz, kırk, elli
O vakit iş işten geçmiş olacağı belli
Kırk elli yaşına kadar oynarız iki telli
İş işten geçince de, eyvah deriz belli

B. Tunca/10.08.2002-10.10

Bayram Tunca

Ben

Benlikten Allaah'a sığınırım
Ben neyim ki benlik edeyim
Dün neysem, bugün de oyum
Yarın da değişmez hiç huyum

Gariplerden, garip bir kulum
Hak yoludur, her daim yolum
Kozan Yörüğüdür esas soyum
Her adem gibi ölümdür sonum

Dünya han, ben bir yolcuyum
Sayılsam, bilmem kaçıncıyım
Ben ne ilk, ne de sonuncuyum
Ondan gelip, O'na dönücüyüm

Görmedim anadan babadan sefa
Görmedim, bazı dostlardan vefa
Çok çektim, macir kızından cefa
Anlıma yazılmış, bu yazı bir defa

Anlatamadım derdimi hiç kimseye
Yetişemedim gözyaşlarımı silmeye
Öğretemedim kadir kıymet bilmeye
Cesaret edemedim bırakıp gitmeye

Ben o vefasıza, ne çok diller döktüm
Anlatabilmek için ne çok kök söktüm
Çaresizliğimden, kaç kez diz çöktüm
Anlatamadım içimi Rabbime döktüm

Saçlarımdan önce sakalıma ak düştü
Ne edem, benim bahtıma da o düştü
Bir zaman şair Bayram da bir güçtü
Bak bugün yaşlanıp ele ayağa düştü

Anam yok ki derdimi ona anlatayım
Babam yok ki halimi ona arzedeyim
Derdim çoktur hangisini dayanayım
Vefasız dost çok hangisine inanayım
B. TUNCA/20.09.2000-16.35

Bayram Tunca

Ben Böyle Bilirim

Yiyip/içtiklerimi son lokmam bilirim
Giydiklerimi de son giydiğim bilirim
Sevdiklerimi en son sevgilim bilirim
Her şeyin Allah'tan geldiğini bilirim

Gördüklerimi son gördüğüm bilirim
Duyduğumu son duyduğum bilirim
söyleyeceklerimi son sözüm bilirim
O'nsuz yaşamayı ölmek gibi bilirim

Kıldığım her namazımı son namazım
Tuttuğum oruçlarımı da son orucum
Yaptığım ibadetlerimi kulluk borcum
Yaptığım dualarımı son duam bilirim

B. Tunca/09.11.2002-09.11

Bayram Tunca

Ben Çekiyorum

Sensizliğin acısını ben çekiyorum
Yokluğun sancısını ben çekiyorum
Sensizliğin hasretini ben çekiyorum
Bütün sıkıntıları hep ben çekiyorum
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Ben de Çekiyorum

Kimi çeker, kendi elinden/dilinden
Ben de çekiyorum, kendi dilimden
Onu seviyorum dedim, kendiliğimden
Gelse de kurtulsam, sevdanın elinden

Kimileri çeker, kendi elinden/dilinden
Ben de çekiyorum, Muhacir gelinden
Nasıl kurtulurum, onun aşk alevinden
Domdom kurşunuyla vurdu sinemden

Her insanın çektiği, kendi kaderinden
Ben de çekiyorum, kendi kaderimden
Rabbim korusun, daha da beterinden
Gelse de kurtulsam aşkının alevinden

Hiçbir şey gelmez ki, artık benim elimden
Seviyorum dedim, ta o gün kendiliğimden
Bir tel olsun verse, o ipek saçının telinden
Belki de kurtulurum, elin elinden/dilinden

Artık ses kısıldı, söz çıkmaz oldu dilimden
Hep yardım bekleyip/durdum birilerinden
Seviyorum dedim, ta o gün kendiliğimden
Ah gelse de kurtulsam, sevdasının elinden

Çekiyor, çekiyor şair Bayram'da çekiyor
Belki de bilmeyerek yaptıklarının cezasını
Kendi dili, kendi eli ve kaderinin cezasını
Çekilmesi güç çilelerinin acılarını çekiyor

Şair, çilesinin neticesini düşüp, sabır ediyor
Beterin de beteri vardır deyip, dişini sıkıyor
Kalbindeki acık aşk yaralarını pamuk tıkıyor
Leyla'nın, vurdum duymazlığı canını sıkıyor
B. TUNCA/24.06.2000

Bayram Tunca

Ben Ne Yapayım Aslanım

O mahalleyi uğrasam taşlanırım
Anasını görünürsem haşlanırım
Onu görmezsem tez yaşlanırım
Söyle! ben ne yapayım aslanım

Yağmurlara yakalansam, ıslanırım
Leyla'yı görürsem, ona yaslanırım
Onu görmesem, çabuk hastalanırım
Sen söyle, ben ne yapayım aslanım

Onu başkasıyla görsem kıskanırım
Onu görmezsem, çabuk yaşlanırım
Ben ondan, çok mu çok hoşlanırım
Sen söyle, ben ne edeyim aslanım

Ben yıllarca çok mu çok perişanım
Sorarsan söylerim, niye perişanım
Ben de onun mecnunu/hastasıyım
Sen söyle, ben ne edeyim aslanım

Yapmadığım, bazı şeylerden pişmanım
Yaptığım, bazı şeylerden de pişmanım
Ah bir bilseniz son halimi ne perişanım
Gel sen söyle, ben ne yapayım aslanım

Yapmadı dostların yaptığını düşmanım
Dostlarım sanki oldu, şimdi düşmanım
Ben yaptığım bazı şeylerden pişmanım
Gel sen söyle, ben ne yapayım aslanım
B. TUNCA/25.07.2000

Bayram Tunca

Ben Neler Gördüm

Önce gülü, sonra dikenini gördüm
Önce iyiyi, sonra da kötüyü gördüm
Önce dost, sonra da düşmanlık gördüm
Ah ben şu dünyada, neler neler gördüm

Güller görüp, hep gülleri koklarım sanmıştım
Meğer, gerçek hiç de öyle değilmiş, aldandım
İyilik görüp, hep iyilerle birlikte olurum sandım
Saflığımdan, iyilikten çok kötülük görüp yandım

Hep dost görüp, hep dostça yaşarım sanmıştım
Hiç düşünemedim, onun da düşman olabileceğini
Nereden bileyim; dostların da arkadan vuracağını
Nereden bilirdim, destek yerine köstek olacağını

Hep iyilerle olup, iyilerle kalacağımı sandım
Hiç düşünmedim, iyilerin de kötüsü olacağını
Hiç düşünmedim, dosttan da zarar göreceğimi
Hiç düşünmedim, dosttan vefasızlık göreceğimi

Bilseydim, vefasızlık yaparak terk edeceğini
Bilseydim, dost gözüküp, arkadan vuracağını
Hiç sarmaşık çiçekleri gibi sana sarılır mıydım
Hiç vefalı bir dost olarak, birlikte kalır mıydım?
B. TUNCA/26.07.2000

Bayram Tunca

Ben Seni (!) Bilirdim

Ben seni adil bilirdim
Meğer sen de çok.....
Ben seni alim bilirdim
Meğer sen de çok.....

Birçok yönden sana hüsn-ü zanım vardı
Verilecek saçlarım adedince canım vardı
Yıktın ummanlar gibi olan hüsnü zannımı
Bugün istesen, vermem bir damla kanımı

Adın aynı, yapacağın iş çok farklı olacak
Adın memur, yaptığın iç çok ağır olacak
Aynı işi Ahmet yaparsa, o müdür olacak
Aynı işi Mehmet yapsa, o memur olacak

Şonrada bunun adı fedakarlık mı olacak
Özlenen o adalet anlayışı böyle mi olacak
Eğer böyle diyorsan, bunu kurtlar yapmaz
Benim gibisi taksa bile, başkaları takmaz

Elbette, bir gün bu haksızlığın hesabı sorulur
Haksızlık yapanlar, hesap vermekten yorulur
Belki de hesabı ağır olur sırattan bile kovulur
O zaman, adalet gerçek değerini bulmuş olur
B. TUNCA/10.08.2001

Bayram Tunca

Beni de Böyle Kabul Et

(Yâre sitem)
Belki, aradıklarını bulamadın bende
Ben de aradığımı bulamadım sende
On parmağında on hüner var dendi
Altısını gördüm sende, kalanı neydi

Ben aramıyorum, ötesini/berisini
Bak sende arama, ötesini/berisini
Ben karıştırmıyorum, ilerisini/gerisini
Bak sende karıştırma, ilerisini/gerisini

Şükret, benim gibisini kavuştuğuna
Şükret, mutlu etmek için çalıştığıma
Şükret, senin gibisine kabullendiğime
Benim gibi kabullensene sen de bana

Prensiptir güzel gören, güzel düşünür
Güzel düşünen, hayatından lezzet alır
Sen de benim gibi güzel yanlarımı gör
Hoş gör ki neticesindeki mutluluğu gör

Belki dünya adına bir şey veremedim sana
Belki de umduklarını tam veremedim sana
Ama, neyim varsa, en güzelini verdim sana
Ne olursun sende bu halimle kabullen bana

Her şeyine rağmen çok seviyorum seni
Benim gibi, sen de böyle kabul et beni
Değiştirmeye kalkma, değiştiremezsin beni
Ben de çok çalıştım değiştiremedim ki seni

Ben çocuk değilim bundan sonra da olamam
Her gün yaptığın karşısında sacımı yolamam
Genç yaşta soldurdun, daha fazla da solamam
Senin gibi olamam, beni böyle kabul et tamam
B. TUNCA/10.11.2000-17.15

Bayram Tunca

BenimYarim

Heybeleri var, iki gözlü.
Benim yarim, ela gözlü.
Benim yarim bana sözlü.
Benim yarim, açık sözlü

25.10.2000-16,37

Bayram Tunca

Beyaz Gömlek

Ne vakit beyaz giysem yakışmış diyorlar
Herhalde, beyazı çok sevdiğimi biliyorlar
Ondandır ki son bayramlığım da beyazdır
Bunun üzerine de ancak bayrağım yakışır

Ta o gün beyaz bir gömlek sipariş ettim
Onu o gün giymek için yıllarca beklettim
Ay yıldızlıma, sarıp sarmalayıp beklettim
Hem de içine vasiyetimi koyup beklettim

O öyle bir gömlek ki ne cebi var, ne cepkeni
Ne yakası, ne de fiyakası var, o şairin kefeni
Hiç provasız ne de yakışır o şairin bedenine
O ne çok benzer sonsuza açılanın yelkenine

Eğer ki bir gün bu gömleği giyip de gidersem
Sakın öldü demeyin, O'nu görmeye gidiyorum
O'nun emanetini, O'na bizzat vermeye gidiyorum
O'ndan bir davet geldi, icabet etmeye gidiyorum
B. TUNCA/07.06.2001-13.45

Bayram Tunca

Bil ki

Kalemimle kağıdımın öpüştüğü her an
Kanımın damarda mama gibi aktığı an
Aşkın yüreğime akkor misali yaktığı an
Bil ki o vakit sana aşk şiiri yazdığım an

B. TUNCA/12.10.2000-12.12

Bayram Tunca

Bin Türlü Ah İşittim

Sordum niye duruyorsun öyle durgun
Dedi ki, hayatta yedim sayısız vurgun
Çile çekmekten düştüm böyle yorgun
Dedi yaramı kanatmak için mi sordun

Sormaz olaydım bin türlü çile dinledim
Oturup onunla birlikte ney gibi inledim
Ogün/bugündür gözyaşlarımı silmedim
Ondan gamlı başka bir dost görmedim

Görünce benden dertliyi dilimi yuttum
Yaralarımı tuz basıp güneşte kuruttum
Sayısız dertlerimin hepsini de unuttum
Sahip olduklarımı fazlasıyla razı oldum

B. Tunca/24.05.2003/11.24

Bayram Tunca

Bir Çift Göz

Sendeki, o bir çift çakır göz
Yaptı yüreğime sönmez köz
Nerede kaldı o verdiğin söz
Gel de sen, şimdi bu işi çöz
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Bir Garip Yazın

Ağlarım hep hazin hazin
Ne kışım belli, ne yazım
Ne karaymış alın yazım
Ölürsem bir garip yazın
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Bir Gayem Vardı

Bir tek gayem vardı, o da derdimi anlatabilmekti
Bir tek emelim vardı, o da gayeme ulaşabilmekti
Bir tek isteğim vardı, o da aşkımı duyurabilmekti
Bir tek amacım vardı, o da aşkımı doyurabilmekti
B. TUNCA/11.07.2001-10.10

Bayram Tunca

Bir Güzele

Kaptırdım gönlümü bir güzele
Canım kurban, böylesi güzele
Allah yaratmış, özene bezene
Şiirler yazdım sayısız düzüne

Bakarsam bayılırım Ay yüzüne
Bir bakışta aşık oldum gözüne
Kurban olurum, o tatlı sözüne
Yarim olsa bal yaparım özüne
B. Tunca/30.08.2002-16.30

Bayram Tunca

Bir Kız Çıktı Karşıma-1-

Patika yolda yürürken, bir kız çıktı karşıma
Boyu boyuma, suyu suyuma, denkti arşıma
Nereden de çıkıverdi birden bu kız karşıma
Ah öyle bir sevda bıraktı ki şu garip başıma

Her an siluetiyle dikilip duruyor tam karşımda
Tâ Fi-zana'da bile, peyda oluyor hep karşımda
Hülyalarım ve rüyalarımın has konuğu oluyor
İnci mercan ve cazibesiyle sanki hurim oluyor

Sevdası, çoğu zaman Mecnuna çeviriyor beni
Çoğu kez, ummanlar çölünde gezdiriyor beni
Bazen geçit vermeyen dağları deldiriyor beni
Aşkıyla, her an ak korken küle çeviriyor beni

Hayat yolunda yürürken bir kız çıktı karşıma
Bir gün bu kıza gönlümü kaptırırsam şaşırma
İstediğimde vermezlerse, kaçırırsam şaşırma
Bayram, eğer sevdiysem sakın onu kaptırma
B.TUNCA/08.01.2002-14.35

Bayram Tunca

Bir Rüyanın Öyküsü-1-

Rüyada bile görmeye hasret kalmıştım
Hasretinle çok tatlı hülyalara dalmıştım
Kaç gece susuz yatıp, susuz kalkmıştım
Bugece, hasretinle az uykuya dalmıştım

Senle cennet numun bir yerde buluştuk
Sanki de, sevinçten uçan bir çift kuştuk
Yılların hasretini gidermek için konuştuk
Nice güzelliği, has bir bahçede paylaştık

Gidilecek bir menzili, karadan gidecektik
Sarp ve dikenliydi, yürünecek olan yollar
Etrafımızı da sarmıştı amansız düşmanlar
Ne kadar çetin de olsa, bu yolu aşacaktık

Sen bana geriye dön ikazında bulundun
Ben ise, aradıklarımı, sende bulmuştum
Dön desen de, hiç geriye döner miydim
Sen önden ben arkadan ilerdik o yoldan

Düşmanlar sarmıştı, dört bir yanımızdan
Karadan ilerleme imkanı hiç kalmayınca
O Cennet gibi gizemli, vadiden geçerken
O menzile ulaşmak için daldık bir ırmağa

Irmağın, sağ ve solunda düşmanlar dizilmiş
Oradan geçerken yakalama planı düzülmüş
Fakat, önlerinden geçerken sizi göremediler
Bana gördüklerinden, bana doğru yöneldiler

Onlardan kaçayım derken, bu sefer oldum sizden
Siz cennet ırmağından yüzerek deryaya ulaşırken
Bense, çalı/çırpıya takılıp, o deryaya ulaşamadım
Seninle bir daha buluşamadım o telaşla uyandım
B. Tunca/07.04.2002-17.55

Not: 06.04.2002 cumartesi günü gecesinde
gördüğüm bir rüyanın öyküsünün şiiri

Bayram Tunca

Bir Tanem

Dertlerimden, dertlerine hiç eğilemedim bir tanem
Çilemden, derdin nedir diye soramadım bir tanem
Bir gün olsun gönlünce eğlendiremedim bir tanem
Seni mesut edemedim, ne olur, beni afet bir tanem
B. TUNCA/07.05.2001-15.50

Bayram Tunca

Birlikten Kuvvet Doğar

Bir rakamının tek başına hiçbir kuvveti yoktur
Ama yana yana geldiklerinde kuvvetleri çoktur
Sen ve ben ayrıyken, anlamsız bir harf gibiyiz
Ama yan yana geldiğimizde de her şey gibiyiz
B.TUNCA/03.02.2002-08.45

Bayram Tunca

Biz de Böyle Yaparlar

Ayranı yayıkta, sevmeyi kayıkta yaparlar
Sürmeyi gözde, sevmeyi sözde yaparlar
Düğünü yazda, sünneti güzde yaparlar
Bizde âdet böyledir, işte böyle yaparlar

Yata yapağıdan, yorganı yünden yaparlar
Kilimi yünden, çulu keçi kılından yaparlar
Keçeyi yünden, neşeyi oyundan yaparlar
Bizde örf/adet böyle, işte böyle yaparlar

Yoğurdu sütten, tereyağını ayrandan yaparlar
Peyniri sütten, höşmerimi peynirden yaparlar
Çökeleği ayrandan, ayranı yoğurttan yaparlar
Bizde ört/âdet böyle, işte hep böyle yaparlar

Unu buğdaygillerden, ekmeyi undan yaparlar
Yufkayı yastaşta, yastaşı da ağaçtan yaparlar
Pekmezi üzümden, sevmeyi gözden yaparlar
Bizde örf/âdet böyle, işte hep böyle yaparlar

Keşkeği dibek taşta, damadı gerdekte döverler
Nişanı küçük yaşta, düğünü malumda yaparlar
Aşı ekmeği korlu ocakta, aşkı kucakta yaparlar
Bizde âdet böyledir, ekseriyetle böyle yaparlar

Kepeneği keçeden, keçeyi de yünden yaparlar
Evlenmeyi ya düğün, ya da kaçmayla yaparlar
Yaban Güllerini, çok küçük yaştayken kaparlar
Bizde âdet böyledir, ekseriyetle böyle yaparlar

Peyniri tuluma, kese yoğurdunu yükseğe asarlar
Güllerle bülbüller vakit gelince o mührü basarlar
Onların mutluluğunu görenler ne de çok şaşarlar
Bizde adet böyledir, nedense hep böyle yaparlar
B. TUNCA/16.03.2000

Bayram Tunca

Biz Türk Milletiyiz

Biz anamızın gözyaşlarıyla sulanmışız
Babamızın nasırlı elleriyle okşanmışız
Ninemizin o masallarıyla büyütülmüşüz
Siyasilerimizin vaatleriyle uyutulmuşuz

B. Tunca/06.12.2002-12.06

Bayram Tunca

Bizim Dağlar

Oy bizim dağlar bizim dağlar
Yolumuzu kesiyor elin dağlar
Hasretiniz yüreğimi ak kor gibi dağlar
Hasretinizden gözlerim hicranla ağlar

Her ne kadar, benzese de dağlar birbirine
Elin dağları hiç de benzemiyor bizimkisine
Gurbette bakıp bakıp ağlarım elin dağlarına
Hasretim ülkemizin mor sümbüllü dağlarına

Bizim dağlar sıralıdır, çamları çok çıralıdır
Her birisi, benim gibi çok mu çok yaralıdır
Bir dokunsan bin ah işitirsin bahtı karalıdır
Her birinin, öyküsü türküsü destanı vardır

Hayalimde canlanır dağlarımızın güzelliği
Burnumda tüter dağlarımızın o mis kokuları
Kulağımda yankılanır dağlarımızın türküleri
Belleğimde kayıtlıdır, dağlarımızın öyküleri

Ne zaman duysam dağlarımızın türkülerini
Ne zaman okusam dağlarımızın öykülerini
Sanki destanını yazdıran kahramanı olurum
Duygulanıp, göğsüm kabarır, gurur duyarım

Destanı yeniden yazılmak gerekirse, hep hazırımdır
Bir ağacına değil, bir çakıl taşına bile canım fedadır
Hiç bir şeye değişmem dağlarımızın taşını toprağını
Ecdadımız kanlarıyla yazmışlar her birinin destanını
B.TUNCA/10.12.2001-11.55

Bayram Tunca

Bizim Evler

Bizim evler çiçek kokulu
Bizim evler sanat dokulu
İlk burada başladık okulu
Sanki de en iyi ana okulu

Bizim evler beyaz badanalı
Ekser tek katlı bir/iki odalı
Bizim evler taştan kerpiçten
Uçardık bu evlerde sevinçten

Bizim evlerde halı/kilim dokunur
Mübarek günlerde mevlüt okunur
Okunan/dokunan belleğe sokulur
Sılâ hasreti sineme batan ok olur

Ah bizim evler hep güneye bakar
Bizim evler mis gibi toprak kokar
Anamın yaptıkları burnumda tüter
Düşündükçe sılâya gözyaşım akar

Burada ilmek ilmek sevgi dokunurdu
Herkes her şeye sevgiyle dokunurdu
Öğretilenler akla sevgiyle sokulurdu
Anneden ziyade babadan korkulurdu

Bizim evlerde pişen komşuya da düşerdi
Her şeyin tabisi yenir, çok şükür edilirdi
Ondan olsa gerek, çok bet bereket vardı
Büyüye küçüğe saygı sevgi hürmet vardı

Ahh bizim evler bir bir tarihi eser oldular
Bizleri, bu güzelim evlerimizden kovdular
Değerlerimiz, birer ikişer hep yok oldular
Bizleri, şehirlerdeki varoşlara doldurdular

B. Tunca/20.01.2004-20.01

Bayram Tunca

Borçsuz Kul Yok

Aslında her insan benim gibi borçlu doğuyor
Bu öyle bir borç ki kefil bile kabul edilmiyor
Bazılarının vadesi uzun bazısının kısa oluyor
Her ademoğlu kendi borcunu canıyla ödüyor
Bayramtunca@hotmail.com
10.05.2002-10.10

Bayram Tunca

Boş Durmadım

Ta o günden beridir hiç boş durmadım
Hep kalbim ve belleğimde seni taşıdım
Ömür boyu bir mecnun gibi yollarını arşınladım
Sana kem nazarla bakan sineği bile kurşunladım
B. Tunca/09.09.2001-09.55

Bayram Tunca

Böyle mi Olacaktı

Bir zamanlar önümde rehberimdin
Bir zamanlar arkamda desteğimdin
Ne zaman önümden çekildin, yolda düştüm
Ne vakit arkamdan desteğini çektin düştüm

Dedin ki öğren ayağının üstünde durmağa
Durmak istedim ama düşürdüler ele ayağa
Bir daha, hiç mi hiç kalkamaz oldum ayağa
Ayakta kalabilmek için çook direndim baya

Hani! ben büyümüştüm, bak yine düştüm
Kalkmak istedim, çelmeye takılıp düştüm
Önce ben bir güçtüm, şimdi çaptan düştüm
Hayat yolunda, hep bir şeye takılıp sürçtüm

Yakından olmazsa, uzaktan desteğiniz lazım
Dünyalık olmasa da manevi desteğiniz lazım
Dünyada olmasa da ahrette desteğiniz lazım
Referanslar yetmiyor, bizzat desteğiniz lazım

Hani bizi iyi şeyler gösterip, daha iyi olacaktı
Hani kendisi için istenilen...içinde istenecekti
Hani inanan insanlar, hep kardeş olacaklardı
Hani acı ve tatlı şeyler hep eşit paylaşılacaktı

Hani kardeşi açken, herkes açlığı hissedecekti
Hani nefisler hep kardeşler için feda edilecekti
Hani bir sonra ki yıllarımız daha da iyi olacaktı
Hani o anlatılanlar, sinelerde ma kes bulacaktı

Her şey evvelinde iyi, ahirinde kötü mü olacaktı
Başta dost olanlar, sonunda düşman mı olacaktı
Kimileri ağam paşam, kimisi de garip mi olacaktı
Anlayamadım yalan Dünya hep böyle mi olacaktı

Rehberimiz ümit vadetmeseydi, ümidimi yitirirdim
İmanım olmasaydı, yalan dünyada aklımı yitirirdim
Sevdiğim insan olmasaydı, çoktan ilişkimi bitirirdim
Az da olsa, vefalı dostlar olmasa sağlığımı yitirirdim

Söyleyeceklerimi tam söyleyemedim, dilim tutuldu
Yazacaklarımı da tam yazamadım, kalemim tutuldu
Galiba, niceleri gibi yetim şair Bayram'da unutuldu
Hatırlatayım dedim, elim/ayağım her şeyim tutuldu
B. TUNCA/15.07.2000

Bayram Tunca

Böyle mi Yapılır

Ata binmiş gelin, indirilir mi
Sevenler kalbten sildirilir mi
Acı haber hemen bildirilir mi
Akan gözyaşı tez dindirilir mi

Turna vurulur, kanadı kırılır mı
Yârsız bir dünyada durulur mu
Sevenlerin önüne set olunur mu
Onlardan, hiç hesap sorulur mu

Çalışan demir hiç paslanır mı
Meyvesiz ağaç hiç taşlanır mı
Sevenler hiç çabuk yaşlanır mı
Sevenler hiç böyle haşlanır mı

Sevenler hiç ayrı koyulur mu
Sevenler bu kadar yorulur mu
Yabangüllerine hiç doyulur mu
Sevenden hiç hesap sorulur mu

Bayram der; sevenleri ayırmayın
Vefasızlık yapanı hiç kayırmayın
Şair der; 'sevenleri ayrı koymayın'
Birbirini sevenleri ayırıp yormayın
B. TUNCA/02.06.2000

Bayram Tunca

Bu Bayram-2003-

Karlar altında kaldı kara toprak
Yeryüzü kefen mi giymiş bi bak
Kurbanlık seçildi Irak halkı bak
Vakit nakitken, kalk ayağa kalk

Bu bayram çekti perdeyi gökyüzü
Yine kurban verdi ülkem bir sürü
Kim dinledi ki, büyüklerin sözünü
Trafik canavarı dinlesin sözünüzü

Dokuz günlük tatili fırsat bildi adem
Sıla özlemiyle düştü yollara her dem
Kimi ulaştı sılaya, kimi kaldı yollarda
Ülke genelinde, kar kaplıydı yollarda

Bugünlerde kulak kabartıyor bayram
Çünkü bugünlerde ekser ona hayran
Nasıl sevinmesin ki şu yetim Bayram
Belki ona da olur elbette bir kayıran

Bayram, bize gönderilen en iyi bir ihsan
Her şeye rağmen, sevinmeli bütün insan
Sevgi gülücükleri dağıtmalı ona kavuşan
Kulların damarlarından akmalı sıcak kan

Gelince bayram biraz olur garibi kayıran
Bir savaş arifesine rast geldi bu bayram
Temennim sevince boğulsun bütün insan
İnananı, yardımlaşmayı emrediyor İslâm
B. Tunca/12.02.2003-12.02
NOT: 1
Hey dost, zulme sessiz kalmayasın
Bir gün, aynı zulmü sende uğrarsın
O an, sende imdat çığlıkları atarsın
Gelecek itfaiyecinin ışığını bakarsın

Mevsimin soğunu taa iliklerimizde,
savaşın soğukluğunu benliğimizde,
Hissettiğimiz anda idrak ettiğimiz
Kurban Bayramınızı tebrik ederim.

Bayram Tunca

Bu Çeşme

Şu çeşme ne âlâ çeşme, su içilecek tası yok
Kırma insan kalbini, tamir edecek ustası yok
Şu oğlan, ne güzel oğlan, kırılacak kalbi yok
Kırma onun kalbini yapacak başka usta yok
B. TUNCA/25.10.2000-16.3

Bayram Tunca

Bu Gece-1-

(Sitem)
Sağıma döndüm uyuyamadım
Soluma döndüm uyuyamadım
Avazım çıktığı kadar bağırdım
Yine de, sesimi duyuramadım

Oda da kelebekler gibi dolanıp durdum
İçimdeki aşkla sabaha kadar kavruldum
Bir örümcek gibi odada mekik dokudum
Bu gece değil yatağa eve bile sığmadım

Bir mum gibi sabaha kadar yanıp eridim
Sanki, aşk şarabından içen, bir deliydim
Gece boyu, aşk ateşinden hep gezindim
Aşk ateşinden çok yandım, geç sezildim

Hasretinden Mecnun misali hep ağladım
Hicranlı gözyaşımla da, sinemi dağladım
Bakmayın, yüzümün güldüğünü iç yanık
Hasretinden ne çektiğimi melekler tanık

Çile çeken şair ise, çektiren de sanıktır
Onun lisan-ı hali buna en güzel kanıttır
Zaten O nigahban, melekleri de tanıktır
Bayram'ın yüzü gülse de içi çok yanıktır

Bu gece, uyuyayım dedim uyuyamadım
Eskileri unutmayı denedim unutamadım
Unutamadım, o eski yaşadığımız günleri
Unutamadım, o vefakar cefakar dostları

Bu gece, hasretinden inleyerek ağladım
Yine de yaptıklarını, kaderime bağladım
Bu gece vurduğun kalbimin sesini dinledim
Her şeye rağmen daha kalbimden silmedim

Sanma ki sadece bu gece hasretinden yandım
Tâ o günden beri, senin hasretinle kavruldum
Sanma ki sadece bu gece hasretinden inledim
Tâ o günden beri, hasret gözyaşımı, silmedim
B. TUNCA/05.10.2000-17.44

Bayram Tunca

Bu Gece-2-

Bu gece, yine seni rüyada gördüm
O ipeksi saçlarını ellerimle ördüm
Seni başkasından daha çok sevdim
Sevincimden sanki göklere değdim

İpek saçlarını, sazıma tel yapayım
Tatlı sözünü dilime türkü yapayım
Parmağını sazıma mızrap yapayım
Hasret ateşi yaktı ben ne yapayım

Gel artık, sen çal ben oynayayım
Gel artık sen çal ben söyleyeyim
Ya da sen söyle, ben dinleyeyim
Yoksa, bırak da ney gibi inleyim
B. TUNCA/30.04.2001-10.30

Bayram Tunca

Bu Gün Yine! ,

Bu gün yine efkarlandı o deli gönlüm.
Bu gün yine ağlamaklı masum yüzüm
Bu gün yine yanıyor, içimdeki közüm
O yare bile, geçmez oldu artık sözüm

Bayram Tunca

Bu Günlerde-2-

Bugünlerde ne ses var, ne de soluk
O gün bugündür beti benzim soluk
Gözlerimden yaş akıyor, oluk, oluk
Onsuz hayatım, hep soluk mu soluk

Kınamayın dostlar kelliğimi saçım yoluk
Hava, su, aş, ekmek her şey bana soğuk
Hayatta bulamadım, sığınacak bir kovuk
Vefasızlıktan olsa gerek yüzün çok soluk

Ona hasret feryadım, dağlarda yankılandı
Ne hikmetse, bir türlü onda yankılanmadı
Vefasız, o gün bu gündür bir kere aramadı
Neyim varsa verdim, yine de gözü doymadı
B. TUNCA/12.06.2001-16.45

Bayram Tunca

Bu Hayat Çok Zor

Of of of bu hayat ne kadar da çok zor
Düşersen bir vefasıza böyle ortada kor
Bir ömür boyu hep yakar içindeki o kor
Zor anam zor, bu çileyle hayat çok zor

Anlatsam çilemi, senin dayanman çok zor
Dağlar taşlar dayanmadı benim bu çileme
Sevdiğim yar bile, katlanamadı bu çileme
Senin katlanabilmen kolay değil, çok zor

Bana inanmazsan, git de dağlara taşlara sor
Onlara da inanmazsan, kuşlara ağaçlara sor
İkna olmadıysan, git gökteki meleklere sor
Eğer şiirlerimden anlamadıysan hepten zor

Bu hayat yolu, öyle sarp, öyle dikenlidir ki
Öyle acımasız, öyle insafsız darbeleri var ki
İnsanları çarkları arasında un gibi öğütüyor
Darbeleriyle de darbeli matkap gibi deliyor

Eğer misal istersen, gel de bu şairi gör yeter
İtikadı men etmeseydi, ederdi kendini heder
Baharımdayken bile çok ölümü arattırdı beni
Ömür boyu, Mecnun gibi çölde gezdirtti beni

Ama ben çilemin bir rol icabı verildiğini bildim
Verilen bu rolü de bihakkın oynamaya çalıştım
Çilelerimle, bu dünyada mutlu olmaya başardım
Görenlerin, bana Mecnun demelerine de alıştım
bayramtunca@hotmail.com
18.04.2002-14.55

Bayram Tunca

Bu Sabah-1-

Yanık okunan bir ezan sesiyle uyandım
Belki de böyle bir nameyi ilk duyandım
Bu ses denizin dalgaları gibi yayılıyordu
Ruhum mutluluktan nerdeyse bayılıyordu

Ezanın nameleriyle ruhum okşanıyorken
Kuşların zikriyle ruhum hülyalara dalıyordu
Denizin meltemi yüzümü ılık ılık okşuyorken
Gözlerim, canlıların hareketini seyrediyordu

Önce kuşlar sonra böcekler zikre başladılar
Tüm canlılar da lisan-ı haliyle zikrediyorlar
Kumrular ya Kuddüs, denizler ya Hay diyordu
Şair Bayram, diğer canlıların dilini bilmiyordu

Ah bir dillerini Hz. Süleyman gibi anlayabilseydi
O anki mutluluğun bedeli olarak servetini verirdi
Ümmi olduğu için ancak bu kadarını anlayabildi
O kadarıyla bile şair Bayram mutlu olmasını bildi
B. TUNCA/05.07.2001-13.45

Bayram Tunca

Bu Sabah-2-

Bu sabah hava parçalı bulutlu
Gördüğüm rüyalar bir umuttu
Neredesin yâr sevdan beni kuruttu
Galiba; Leylâ şair Bayram'a unuttu
B. TUNCA/05.07.2001-13.45

Bayram Tunca

Bu sabah-3-

Bu sabah bir aya baktım bir güneşe
Çocuklarınki gibi dopdolu içim neşe
Bu saatte ay hala öpüyordu güneşe
Bugün tüm cisimlerde var pür neşe

B. Tunca/10.01.2004-08.10

Bayram Tunca

Bugün Arife

Bak, bugün günlerden arife
Dualarımız, en güzel hulufe
Dua edelim, bütün ümmete
Belki şefaat ederler bizlere

B. Tunca/31.01.2004-13.31

Bayram Tunca

Bugün Pazar

Bugün yine pazar, gönlüm sanki oldu hazar
Bayram almış eline kalemi yârin şiirini yazar
O hasret gözyaşlarını mürekkep yapmış yazar
Şair onun hasretiyle Ferhat gibi dağları kazar

Şair Bayram bunca yıl yazdı derdini anlatamadı
Bunca yıl kazdı, bunca yıl yazdı, yine bulamadı
Şair sevgi ateşinden yanmaktan hiç kurtulamadı
Çok yazıp, çok kazdı; ama yine de onu bulamadı
B. TUNCA/24.06.2001-11.30

Bayram Tunca

Bugün Yine

Bugün yine efkarlandı o deli gönlüm
Bugün yine ağlamaklı masum yüzüm
Bugün yine yanıyor, içimdeki közüm
O yare bile geçmez oldu artık sözüm
B. TUNCA/22.06.2001-10.00

Bayram Tunca

Bugünlerde-1-

(Yare Sitem)
Ayaklarım, geri geri atıyor
Ara sıra kafamın tası atıyor
Hanım evde iş yapmayıp yatıyor
Çocuklarım hep yolumu bakıyor

Anasını söyledim değişmedi
Babasını söyledim değişmedi
Akrabasını söyledim değişmedi
Param mutlu etmeye yetişmedi

Bu inat, bu asilik, niye böyle
İsyanın sadece bana mı söyle
Ben neysem, yazıktır bu yavrulara
İnanmazsan, git de sor akrabalara

Yokluğu/garipliği ben mi yarattım
Kaderimizi/çilemizi ben mi yazdım
Sadece biz miyiz? sanıyorsun garip
Kime sorsan der senin yaptığın ayıp

Başımı alıp bu diyardan gide-sim geliyor
Çocuklarım küçük elimi kolumu bağlıyor
Daha gitmeden, baba baba diye ağlıyor
Ne zormuş, kader elimi kolumu bağlıyor

Hem verilen bu rolü ne sen ne ben talip olduk
Taa ezelden, O'nun tarafından verilmiş bulduk
Öyleyse gel, verilen bu rolü beraber oynayalım
Düşmanımızı sevindirip, dostlarımızı üzmeyelim
B. TUNCA/07.10.2000-12.36

Bayram Tunca

Bulamadım

Bir ömür boyu güller arasında dolandım
Ama hep Yaban gülün hasretiyle yandım
Ben susuz durdum; fakat gülsüz duramadım
Güller arasında senin gibi güzel bulamadım
B. TUNCA/02.07.2001-15.30

Bayram Tunca

Bulursun

Defterimi açsan, her sayfada bir şiir bulursun
Şiirimi okursan, her kelimede ikimizi bulursun
Şiirimi okursan, o günlerin anılarını bulursun
Seni bu kadar seven bir şairi nerede bulursun
B. TUNCA/07.05.2001-16.30

Bayram Tunca

Bunca Yıldır

Bunca yıldır ah çeker ağlarım
Tutmuyor artık ayak bağlarım
Koptu, dostlarla olan bağlarım
Ah edip gözyaşı döker ağlarım

Bunca yıldır felekten yedim silleyi
Sayısız kere dosttan yedim çelmeyi
Öğretemedim, o'na kadir kıymet bilmeyi
Bunca yıldır gülmedim, bilmem gülmeyi

Bunca yıl hep ağladım, hasretim gülmeyi
Sorar da dinlersen, anlatırım çile çekmeyi
Vefasızlardan yedim, hep tokadı tekmeyi
Öğretemedim, o'na kadir kıymet bilmeyi
B. TUNCA/07.10.2000-12.36

Bayram Tunca

Buruk Bayram-1-

Binlerce, anne ve babalar kurbanlık oldular
Ekonomik kriz nedeniyle işinden kovuldular
Halkımız ekonomik kriz zammından boğuldular
Milletimiz de hep yalan dinlemekten yoruldular

Mazide bende kurbanlık seçilmiştim acısı içimde
Hem de, bilfiil yirmi yıllık hizmetimin neticesinde
Hem de dağ kadar ümit bağladıklarımın hükmüyle
Hem de gıyabımda yapılan mahkemenin hükmüyle

Hiç unutamam, beyaz olmasına rağmen o kağıdı
O, gıyabımda verilen, yargı heyetinin fermanıydı
Tüylerim diken diken, ümidim pare pare olmuştu
Şair bugünküler gibi ummadığı bir anda vurmuştu

Hem de ne vurulma, dost bildiklerinin kurşunuyla
Öyle bir kurşun ki daha ölmeden öldüren kurşunla
Hedefe kilitlenen roket gibi giderken vuran kurşunla
Düşmanınki olsa neyse, dost bildiklerinin kurşunuyla

Daha hâlâ o kurşunun izleri vardır kalbimin içinde
Ölsem de silinmez artık o izler kalır kalbimin içinde
Biliyorum ve görüyorum, halk geçim sıkıntısı içinde
Siyasiler de hâlâ bir şey olmamış gibi çakır keyfinde

Şair Bayramın kurbanlıklara acizane tavsiyesi şudur
Yaradan bir kapıyı kapatırken, başka bir kapıyı açar
Hani derler ya, 'her işte vardır bir hayır' aynen öyle
Ben de baştan kurbanlık, sonra da şair oldum böyle

B. TUNCA/03.03.2001-12.12

Bayram Tunca

Büyüğün Derdi Büyük Olur

Nice dostlar gördüm, uzaktan dağlar gibi heybetliydi
Yaklaşıp kulak verdiğimdeyse, benden daha dertliydi

B. Tunca/06.03.2004-06.03

Bayram Tunca

Cebime Bakılsa

Cebime bakılsa, kağıt parçası çıkar
Kağıt parçası bakılsa, şiirlerim çıkar
Şiirlerim okunsa, çektiğim çileler çıkar
Çilemi çekmeye kalkanın da canı çıkar
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Çadır Kurdum

Çadır kurdum sarı çiçek yaylasına
Tez haber salın, anasına babasına
Onu vermesinler, benden başkasına
Ne olur bekletsinler, on sekiz yaşına

Çadır kurdum yaylanın vadisine
Haber saldım o yârin validesine
Kurban olayım, o güzelin cilvesine
Hem biz birbirimizi sevdik kime ne

Çadır kurdum, yaylamın çimenine
Ayağına giymiş güzelim yemenine
Kurban olam, o yaylanın çimenine
Biz birbirimize çok sevdik kime ne

Çadır kurdum yaylada pınar başına
Daha yenice girmiş, on yedi yaşına
Kudret sürme çekmiş o hilal kaşına
Ne olur bizi ayırmayın Allah aşkına

Kilim serdim, çadırımın tabanına
Haber saldım, anasına babasına
Sakın ha, o yârimi vermesinler yabana
Onu çok seviyorum o günden bu yana

Kışları çadır kurarlar, hep engine
Versinler sevenleri kendi dengine
Pişman olmasın, aşıklar sevdiğine
Vermesinler, kimseyi sevmediğine

Çimen üstüne kilim sermişler
İki aşık, birbirlerini sevmişler
Birlikte ahd-ü peyman etmişler
Bizi ancak ölüm ayırır demişler

Kepeneği serdik çimen üstüne
Yabangüllüyle oturduk üstüne
Aşkı nakşettik yüreğimizin üstüne
Eli sevemeyiz, bu sevginin üstüne

Güzleri, çadır kurdum, o düz ovaya
Süt doldurmuş kalaylı bakır kovaya
N olur tez haber salın anaya babaya
Sevdiğim yâri gelin getirsinler obaya

Çadır kurdum yaylaya yaylaya
Yemekler pişti kaynaya kaynaya
O güzele gelin getirdik oynaya oynaya
Ne günler geçirdik güle oynaya oynaya
B. TUNCA/10.03.2001-11.05

Bayram Tunca

Çağrı

Ah hilal kaç, sırma saçlım
İnan ne edeceğimi şaştım
Başkalarından hep kaçtım
Kalbimi bi tek sana açtım

Hasretin alev topu gibi sardı
Beklemekten saçlarım ağardı
Bak, yüzüm ayva gibi sarardı
Gel artık gel dünyam karardı

Rüya ve hayalimi süsleyen kadın
Dilimde virt, dimağımdaki tatsın
Talihime yazılan en güzel bahtsın
Mıknatıs gibi kendini çeken kadın

Senden bana bir mirastır ilk bakış
İlk o gün işlemiştin kalbime nakış
Hiç unutulur mu ki ilk bakış/yakış
Gel artık gel, bu yoluna son bakış

B. Tunca/12.02.2004-12.02

Bayram Tunca

Çakır Gözlüm

Ah çakır gözlüm hiç çakmadın mı
Hiç gözlerimin içine bakmadın mı
El edip, göz ettiğimi görmedin mi
Seni sevdiğimi, hâlâ çakmadın mı

Çeşmeye suya giderken bakmadın mı
O gün kalbimi ateş gibi, yakmadın mı
Sana verdiğim gülleri koklamadın mı
El görür diye yakanda saklamadın mı

Ah çakır gözlüm, ne olurdu çaksaydın
Gelip bir kere kalbime girip baksaydın
Belki, o an anlardın, kalbimin pâklığını
Belki görürdün onun senin için attığını

Gönderdiğim mektupları hiç açmadın mı
Gönderdiğim takılarımı hiç takmadın mı
Aşkından için için eridiğimi çakmadın mı
Gönderdiğim elcileri, kulak takmadın mı

İlk bakışta, o çakır gözlerine vurulmuştum
O çakır gözlerinin ilk hayranı ben olmuştum
O kumral saçını, ellerimle ilk ben örmüştüm
Senin güzelliğini, ilk olarak ben görmüştüm

Melekler şahit beklediğini haber salmadın mı
Kaç kez, mektubunda sevdiğini yazmadın mı
Kaç kez, benimle buluşmak için kaçmadın mı
Kaç defa, başıma dermansız dert açmadın mı

Ah benim, çakır göz, tatlı dil, güler güzlüm
Senin aşkınla için için yanan ak bir közdüm
Yıllarca yollarını bekleyen kanlı iki gözdüm
Nerdesin? gel artık, ah benim çakır gözlüm

Hani, bir ömür boyu hep beni bekleyecektin
Hani gece gündüz hep yolumu gözleyecektin
Hani gününü gün, derdine dert ekleyecektin
Hani hep ilk günkü gibi yürekten sevecektin

Ne zaman çakır gözlü görsem hep karşımdasın
Geceleri rüyama, gündüzleri hülyama süslersin
Görenler, Mecnun diyorlar, sen ne bekliyorsun
Azıcık bir ömrüm kaldı, ölmemi mi bekliyorsun

Her çakır gözlü gördüğümde yüreğim cız eder
Ahdî peyman ettim, eğer bir daha evlenirsem
Senin gibi bir çakır gözlü bulur da almazsam! ...
Beni de Yörük efesi, şair Bayram demesinler

B. TUNCA/14.07.2000

Bayram Tunca

Çaresizim,

Dünya adına neticesi belli bir muharebedeyim.
Ahreti kazanma adına hayat mücadelesindeyim.
Yıllarca, çaresiz dertlerime, çare aramaktayım.
Derdime çare olacak bir dost bulamamaktayım.

Elaman, elaman, şu dünya ne de çok yaman.
Hep geçiyor zaman, derdime yok mu derman.
Allah hım, bu nasıl, sırrı bilinmez bir ferman.
Gelen gidiyor, giden gelmiyor, bu acep neden.

Bunca tabip, bunca alim, gelip geçti, dünyadan.
Ama onlarda bulamadılar, fermanına bir derman.
Hep geldi geçti, geçiyor zaman, hem de ne yaman.
Anlaşılan yok, derdime derman, ölümüm ne zaman.

26.01.2001-11.35

Bayram Tunca

Çaresizlik

Prangalıysa zincirsiz kolların
Tarumar olmuşsa duyguların
O vakit bencileyin çaresizsin
Hem de garip ve kimsesizsin

Umutların, ümitlerin, tükendiği an
Kim fark eder ki ciğer olsa püryan
Her şeyin bir anda olmuştur ziyan
İhtimal bir dosttur arkadan vuran

Bütün çıkış yollarının kapandığı an
Umutlar ve hayallerin tükendiği an
Tüm kapıların üstüne kapandığı an
Tüm zalimlerin üstüne abandığı an

Eğer kendini boşlukta hissediyosan
Şayet güzel hayal bile kuramıyosan
Vefasızlardan vefa bekler olduysan
Çaresizsin ölüden medet umuyosan

Çaresizlik ruhen ve bedenen ölmektir
Çaresizlik her an boyna geçen ilmektir
Çaresizlik kör kuyuda naçar kalmaktır
Çaresizlik balık karnında aciz kalmadır

Çaresizsin kalabalıklar içinde yalnızsan
Feryatlarına duyan olmuyosa çaresizsin
Seni dinleyen sadece sensen çaresizsin
Çaresizsin acıyı iliklerinde hissediyosan

Yıkılır kalırsın artık asırlık çınar da olsan
Uçamazsın ki artık, kartal-şahin de olsan
Kurumaya mahkumsun, pınar/çınar olsan
Ey adem, ölüden farkın yoktur artık inan

Zaten dost yarası değil mi ki insanı öldüren
Bürütüsler değil mi, deli divaneyi döndüren
Çıkar uğruna, vefasızlıkla ocaklar söndüren
Kem düzen değil mi? tilkiyi aslanı boğduran

Var mıdır ki çaresizliği tatmayan şu dünyada
En tatmadım diyenler bile tadar ölüm anında
Ah ahbap ah ölüm nedir ki çaresizlik yanında
Bin kere aramışımdır ölümü çaresizlik anında

Şayet bir komutan ve ordun tarumar olmuşsa
Şayet bir devlet resiysen ülken işkal olmuşsa
Şayet ekser gibi yaşlanıp, ele aya düşmüşsen
Bence gerçekten sen de talihsiz ve çaresizsin

B. Tunca/17.02.2004-17.02

Bayram Tunca

Çay Aşkı

Rengi benzer kanıma
İçince karışır kanıma
Kokusu benzer hanıma
Dokusu benzer canıma

İki şekeri eritir, bir metal kaşık
Şekerler birbirlerine küllün aşık
Aşıklar olmuşlar sanki sarmaşık
Yalnız duyguları biraz karmaşık

Çay dediğin, buğu buğu tütmeli
İnsan, çay bardağını zor tutmalı
Çay da kahve misali iz bırakmalı
İkram eden, gözümüze bakmalı

Dokusu kokusu göze hoş gelmeli
İçenin, içini ısıtmalı sevgili misali
Damakta unutulmaz tat bırakmalı
Çay, her şeyiyle içtiğimizi ısıtmalı

Şekeri ikram ettiği sıcak çay eritti
Sıcak kanlılığıyla kendini sevdirtti
Ateşli bakışıyla içimin yağını eritti
Aşk ateşiyle, beni Kereme çevirtti

O yârin çook çayını içtim şekersiz
O gözlerini şeker yaptım habersiz
Aşktan çay şeker misali eridik biz
Kimine göre de sanki deliydik biz

B. Tunca/15.05.2003-12.45

Bayram Tunca

Çiçek ve Arı

Gelince bahar, yeryüzünde açar çiçekler
Bey Arısı hangi çiçeğe kanacağına şaşar
Sevincinden geçit vermeyen dağları aşar
Arıyla çiçeğin aşkını görenler kalır naçar

Geldi mi ilk bahar, tüm çiçekler koku yayar
Bey arılarıysa, çiçekler içinde çiçeğini arar
Çiçekler içindeki bi çiçek, o arıyı cezbeder
O arı da O çiçeği için her şeyini feda eder

B. Tunca/15.09.2003-15.09

Bayram Tunca

Çiçek ve Sera

Gönderilmişim gayıbtan şu çiçek serasına
Hangisi derman olursa, kalbimin yarasına
Yerleştiririm onu, yüreğimin tam ortasına
Var gücümle çalışırım onun muhafazasına

B. Tunca/24.10.2003-10.24

Bayram Tunca

Çiçekçi Kız

Rasgeldi bu gün tatlı dilli çiçekçi bir kız
Görünce gül açan cemaline içim etti cız
Tam bir şey diyecektim, bir ses dedi cız
Ahh aklımı başımdan aldı o tatlı dilli kız

Her gülüşünde, güller açıyor gül yüzünde
Kalbinin sevgi meşalesi yanıyo gözlerinde
Azer balı tatlılığı var lâli güher sözlerinde
Sanki püryan oldum yanan akkor közünde

Harmanlanmış çiçek kokusu vardı teninde
Kalbiyle ambalajladığı gülleri vardı elinde
Yılanı ininden çıkartacak söz vardı dilinde
Gümüş kemer vardı karınca misali belinde

Kalbiyle ambalajladığı, güller sundu eliyle
Yılanı bile deliğinden çıkartırdı tatlı diliyle
Zaten de bir huriye benziyordu her şeyiyle
Bu Şair Bayram'ı dahi büyüledi cazibesiyle

B. Tunca/24.07.2003-11.24

Bayram Tunca

Çiğdem

Gökkuşağıyla süslemiş, gelinliğini
Yeşil gözleriyle büyületmiş kendini
Herkesi öyle çok sevdirmiş ki kendini
Dillerde, türkü bile yaptırmış kendini

Çobanken ben de çok severdim onu
Yalnız, kardelenle karıştırırdım onu
Her gördüğümde de koklayıp okşardım onu
Bazen kıskanır yaka cebimde sakladım onu

Her cinsi gibi, o da bahar da çabuk açar
Sadece bir mevsimlik yeryüzünde yaşar
Görenler, güzelliğine hayran olup şaşar
Bir nisan yağmuru gibi çok çabuk kaçar

Çok narin, kraliçe saçı misali kökü
Hep dilde söylenen, güzel bir türkü
Çok eksilere dayanır, soyu ve kökü
O, benim de çok sevdiğim bir türkü

Her kıra çıktığımda onu yoklardım
Onu bazen bir lâle gibi koklardım
Çoğu kes de bir kardelen gibi okşardım
Kopardığımda yaka cebimde saklardım

İnce, narin, biraz da serttir iç kabuğu
Kabuktan sonrası, sanki Ege pamuğu
Yerken ab-ı hayat olurdu, sanki sütü
O, Bayramın da çok sevdiği bir türkü

Çobanken, çok yalvardım benim olması için
Başkasından kıskanıp, kalbinde taşımak için
Hep Gökte ararken, yerde buldum, ben onu
Kırlarda ararken, şehir de buldum, ben onu

Bayram der ' adı gibi kendisi de güzeldir'
Onun adı dillerde, sevgisi gönüllerdedir
Herkes gibi şair de düşürmez, dilden türküsünü
Bilmeyen varsa sorsun, ben söylerim türküsünü
B. TUNCA/29.11.2000-11.00

Bayram Tunca

Çilem Yetmez mi?

Günahkarsam Çektirdiklerin yetmez mi?

Burada çektiklerim günahımı yetmez mi?

Allah af ediyor, O sevdiğim af etmez mi?

Bu kadar ömre bu kadar çile yetmez mi?

22.09.2000-16.30

Bayram Tunca

Çoban

Pak kalpli çoban
Sana can kurban
Ne güzeldir oban
Gelin etse baban

Yamalıdır urbası
Ok gibidir asası
Belinde tabancası
Yörük efesi babası

Sırtında kepeneği
Elinde düz deyneği
Torbasında ekmeği
O sanki aşk meleği

O bilmez hiç hileyi
Yürekten üfler neyi
Giydiği sevgi yeleyi
Sanki o iyilik meleği

Matarasındadır suyu
Ahsendir onun huyu
Anten gibi beş duyu
O sanki beyaz kuğu

Kırda otlatır koyunu
Yörük derler soyunu
O bilmez kem oyunu
Sıcaktır onun koynu

Tabidir dokundukları
Tabidir yiyip içtikleri
Küllî fıtridir her şeyi
Tabi olanadır tercihi

Benzi çıra gibi kanlı
Kendi çok tatlı canlı
Onun mazisi anlı şanlı
O yörük efesi delikanlı

En iyi yoldaşı köpeği
Sevgi doludur yüreği
Kırların en iyi kelebeği
O, aşk ve sevgi meleği

Orkestra şefi gibi çoban
Davarlarsa birer figüran
Belli ritimle ötmekte çan
Dağların aslanıdır çoban

Esas hepimiz birer çoban
Herkes mesul raiyetinden

Hane reisi aile fertlerinden
Devlet reisi tüm Milletinden

B. Tunca/15.01.2004-15.01

Bayram Tunca

Çobanın Sevdası

Aldım kavalı elime, çaldım ney gibi acı acı
Tabip değil, yaban gülüdür, derdimin ilacı
Ölüm Allah'ın emri, hasretlik ondan da acı
Başkaları acımadı Yaban gülü bari sen acı

Kavalımın sesini koyun ile kuzu dinledi
Onlar bile lisan-ı haliyle meleşip inledi
Yaban gülü gelmeden hasretliğim dinmedi
Dağ taş, ağaç yaprak, ot toprak, hep inledi

Bak, saldım koyun ile kuzuyu düz ovaya
Yıllarca koşturdum durdum oraya buraya
Bir derman bulamadım, kalbimdeki yaraya
Yarim gelseydi, merhem olurdu bu yaraya

Saldım koyun - kuzuyu yeşil çayıra
Yaban Gülümle oturduk, bir bayıra
Aşkımızı ilân ettik gerisini Mevlâ kayıra
Bundan sonra, ikimizi ancak ölüm ayıra

Serdik kepeneği yeşil çimenin üstüne
Yaban güllüyle ikimiz oturduk üstüne
Kalbimize yaptık, o sevginin büstüne
Kimseyi sevmeyiz bu sevginin üstüne

Saldım koyun ile kuzuyu yeşil çimene
Biz birbirimizi ezelden sevdik kime ne
Allah kaderimizi böyle yazmış kime ne
Bundan böyle bizi ölüm ayırır kime ne

Saldım koyun ile kuzuyu ormana
El görürse, söz eder diye, gelmedim obana
Dayanamıyorum, yetim misali ayrı kalmana
Bizimkilere, dünürcü saldım, anana babana

Çok bekletme, yazıktır bu bayram çobana
Her an, aşkından yağ gibi eriyor baksana
Utanıyorsan babandan, söylesene anana
Gelin gitmek istiyom, desene bu çobana

Nihayet Yaban Gülüm, bize gelin geliyor
Çoban Bayram ile Yaban Gülü evleniyor
Görenler, ne de güzel yakışmışlar diyor
Gökteki Melek bile bu vuslatı alkışlıyor
B. TUNCA/16.03.2001-14.35

Bayram Tunca

Çocuk

Daha yokken hülyalara konuk olur
Hatta adı bile belleklere kaydolur
Her aile yuvası, onlar için kurulur
Sayısız kere, yüce divana durulur

Toprağa düşen cemre gibi düşerler
O deryada sırlı evrelerden geçerler
Bekleyenler kendilerinden geçerler
Aile onun için, her gün şafak sayar

Her çocuk, ayın on dördü gibi doğar
Mutsuzluk ve kasveti obadan kovar
Gelişiyle haneye sanki güneş doğar
Bütün aileye neşe ve sevince boğar

O içindeki akvaryuma göre şekil alır
Akvaryum bulanmazsa, o billur kalır
Akvaryum bulandırılırsa, oda bulanır
Örselenen bir gül gibi çabucak solar

O kendisi küçük, hayalleri büyüktür
Hayalleri de hep istikbale dönüktür
Gözleri ışıl ışıl, o dili tatlı mı tatlıdır
Fiziken de neşe ve enerji kaynağıdır

Dar gelir ona, evler, bağlar, bahçeler
Sığmaz kabına, kuş olup, uçmak ister
Hep kaf dağının arkasındakini düşler
O bu yıllarını hep hülyalarıyla süsler

Çoğu zaman unutur açlığını oyundan
Çocuğun huyu, gelir kendi soyundan
Karekterini alır, anne veya babadan
Tez etkilenirler bulunduğu çevreden

Acizken her şey ta ağzına kadar gelir
Büyüdükçe rızkı birer birer uzaklaşır
Daha sonra, hayat mücadelesi başlar
Hayat yolunda, tel tel dökülür saçlar

O büyüse bile, nazarlarda hep çocuktur
Bazen duygu, bazen sevinç de çocuktur
O çocukluk yıllarının anısıyla mutlu olur
Gün geçtikçe çocukluğunu çok arar olur
B.Tunca/18.06.2002-14.14

Bayram Tunca

Çocukluğa Özlem

Kıpkırmızı, elma gibiydi, yanağım
Turp gibiydi, kollarım bacaklarım
Kolay-kolay bükülmezdi bileklerim
Çocukluğuma dönmektir dileklerim

Çam kabuğundandı, tüm oyuncaklarım
Çamurdandı, yaptığım en güzel evlerim
Çam dallarına kurulurdu, hamaklarım
Kıl çadırındandı, en güzel konaklarım

Soğuk sularda çimip kırlarda atlara bindim
Sütün, yoğurdun, her şeyin tabiisini yedim
Çayırda, bayırda, çelik, çomak oynadım
Ben çocukluğuma, daha tam doyamadım

Tahtadandı kılıcım, tüfeğim, her şeyim
Kabuktandı kayığım, arabam, her şeyim
Ben o yıllarda daha çok ufacık tefeciğim
Ben ezelden beridir, hep Yörük efesiyim

Günümüzde plastikleşti tüm oyuncaklarım
Metalleşti oyuncağım, köreldi kabiliyetim
Sunîleşti çiçekler, kokuvermiyor eskisi gibi
Sunîleşti içecekler, tat vermiyor eskisi gibi

Arkadaşım Veli ile çelik çomak oynamak istiyorum
Leylâ'm ile gelin damat evcilik oynamak istiyorum
Sonrada aynı yatakta da uyuyup kalmak istiyorum
Ben ta o eski çocukluk yıllarıma dönmek istiyorum

Ben yine toprakla oynamak, suda çimmek istiyorum
Ben kelebek gibi çiçekten çiçeğe konmak istiyorum
Ben arılar gibi çiçeklerden bal toplamak istiyorum
Ben tâ o eski çocukluk yıllarıma dönmek istiyorum

Yaylamın berrak çaylarında balık avlamak istiyorum
Ben ayranı, kalaylı tasta kana kana içmek istiyorum
Ben tereyağlı katmer, yufka ekmeği yemek istiyorum
İstiyorum, istiyorum, ben köyüme dönmek istiyorum

Suyu pınar veya ağaç oluklu çeşmeden içmek istiyorum
Bol oksijenli çam kokulu yelini içime çekmek istiyorum
Çayır çimende takla atıp, hoplayıp - zıplamak, istiyorum
Dağcı gibi dağa, Tarzan gibi ağaca tırmanmak istiyorum

Sıkıldım bu şehrin yasaklı, sıkıcı, havasından, suyundan
Ben hayatın özgürlük tadını yaylamda yaşamak istiyorum
B. TUNCA/25.06.2001-15.30

Bayram Tunca

Çocukluk Macerası-1-

Bugün oğlumun yaramazlıklarına kızamıyorum
Çünkü dün aynı yaramazlıkları ben de yapmıştım
Yaramazlıkla evdekilerin başına ne işler açmıştım
Onların gel demesine aldırmayıp, dağa kaçmıştım

Meraktan, çekmeceleri kaç kez karıştırmıştım
Kaç kes babamın tıraş takımlarıyla oynamıştım
Bıyığım çabuk çıksın diye kaç kez tıraş olmuştum
Hatta bir seferinde üst dudağımı bile kestirmiştim

Hatta bir sefer babam gibi sigara içmeye kalkışmıştım
Sonrada da ablam tarafından, kıskıvrak yakalanmıştım
Ablamın, bununla bana şantaj yaptığını çakmamıştım
Ben de korkudan ablama ne istesen yaparım demiştim

Daha tüfek kadar olmadan, tüfek atmaya kalkmıştım
Amca oğlunu çizmeyi karşıya dikmeye ikna etmiştim
Zor kaldırdığım tüfeği, çizmeye nişan alarak atmıştım
Tabi neticede tüfek bir tarafa ben bir tarafa yatmıştım

Sesi duyan yengem, gelince tüfeği bırakıp kaçmıştım
Sayısını bilmem, çocukken çok yaramazlık yapmıştım
Hatırladıklarımı yazmaya kalksam, belki destanım olur
Bugün oğluma kızmıyorum belki o da yarın adam olur
B. TUNCA/03.01.2001-15.33

Bayram Tunca

Çoğu Kere...!

Ah söyledim suç oldu/söylemedim suç oldu
Deveyi hendekten atlatmaktan da güç oldu
İnanmazsan bak saçtan önce sakal ak oldu
Evvel böyle değildi ne olduysa aşktan oldu

B. Tunca/14.04.2004-14.04-İst.

Bayram Tunca

Çoktur Söylenecek Sözüm

Çoktur; vefasız dostlara söylenecek sözüm
Vefasızlara söylesem de anlaşılmaz sözüm
Aslında, dünyalıklarında yoktur hiç gözüm
Aslında Yörük efesidir benim gerçek özüm

Burada söylesem yine yanlış anlaşılır sözüm
Belki de ma-kes bulmaz havada kalır sözüm
Susma hakkımı kullanıyorum, saklıdır sözüm
Yeri geldiğinde, söylenecektir o acıklı sözüm
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Dağlar-1-

Âşıkların, maşukların, otağısınız
Hiç de hıyanet nedir bilmezsiniz
Sel verir, fakat hiç sır vermezsiniz
Değerlileri en iyi sizler saklarsınız

En güzel çiçekler sizde açarlar
En güzel bülbüller sizde öterler
Arılar en güzel balını sizde yaparlar
Şairler en güzel şiirini sizde yazarlar

Siz olmasaydınız, boğardı bizi denizler
Siz olmasaydınız, kovardı bizi rüzgârlar
Siz olmasaydınız, bizler nereye sığınırdık
Belki! o zaman rüzgarla bir yere yığılırdık

Siz korursunuz, deli rüzgârların hışmından
Siz korursunuz, deryanın azgın dalgalardan
Siz korursunuz, kar bora fırtınaların elinden
Siz olmasanız, ne yapardık tabiatın elinden

Mavi gök kubbenin sanki direği sizsiniz
Yer yüzündeki tek denge unsuru sizsiniz
Nebilerin, velilerin, gariplerin, sığınağısınız
Sığınanı kalb misali mağaranızda saklarsınız

En kıymetli hazineleri saklayan sandukasınız
Gözü yaşlı, başı dumanlıları, konuk edersiniz
Nice sırlara vakıf olur, fakat hiç sır vermezsiniz
Gizli randevuların gerçekleştirildiği mekansınız

En güzel sizden görülür, denizlerin o maviliği
En güzel sizden görülür, gök yüzünün maviliği
En güzel sizden görülür, Ay'ın Güneş'in güzelliği
En güzel sizden görülür, ovanın-vadinin gelinliği

Göz yaşı misali, suyunuzla toprağa, can verirsiniz
Gariplerin sesine yankıyla da olsa cevap verirsiniz
Nice hak erinin tokmak sesi yine sizde yankılandı
Nice yüreği yanıkların sesi, yine sizde yankılandı

Hey dağlar, kıskanıyorum Güneşin size olan ilgisine
Sabah ilk sizi görüp, akşam en son sizi terk edişine
Ondan olsa, gerek Nebiler veliler de sizi çok sevdiler
Dara düştüklerinde size yaslanıp, Allah'a yalvardılar

Ben de sizin güzelliğinize hayran olan şair Bayram'ım
Çobanken çok yaslanıp, şimdi hasret kalan Bayram'ım
Ben de sizin sırlarınıza vakıf olmaya çalışan Bayram'ım
Sizin de Onun birer neferi olduğunuzu bilen Bayram'ım
B.TUNCA/13.11.2001-10.45

Bayram Tunca

Dağlar-2-

Uzun olur dağlarda yaşayanın ömrü
Kanlı olur, dağlarda yaşayanın yüzü
Temiz olur, dağların havası ile suyu
Lezzetli olur, her şeyinin tadı, tuzu

Dağı öpmeden, inmez Güneş bağları
Görünce güneşi, açar dağların gülleri
Görünce gülleri öter dağın bülbülleri
Harman eder rüzgar, bütün kokuları

Aktıkça sular şırıl şırıl, yar gelir aklıma
Estikçe rüzgar, kokular gelir burnuma
Raks ettikçe dal, oynamak gelir içime
Çoban çalınca kavalı, yâr gelir aklıma

Geceleri Ay avize, yıldızlar spot lamba
Gel de sen, o dağlarda Leyla'yı arama
Başka kimse derman olamadı yarama
Dağlar ne olur, tez haber salın yarime

Hep belleğimizdedir, o dağların öyküsü
Kulağımızda çınlar, bülbüllerinin ötüşü
Gözümüzde tüllenir, yaylasının dokusu
Burnumuzda tüter, çiçeklerinin kokusu

Islık öttüren rüzgâra eşlik eder canlılar
Hep öter kuşlar, öpüşür yeşil yapraklar
Dağlardan, engin ovalara ırmaklar akar
Rüzgâr, dağın kokusunu harman yapar

Yanımda yâr, meskenimiz olsaydı bir dağ
O vakit olurdu, gönlüm bağ, hislerim dağ
Soğan, ekmeğin yanındaki su, olurdu bal
Başka bir şey istemezdim, yeterdi bu hal

Feryatlarıma, yalnız dağlar cevap verdiler
Ağaçlar, kuşlar, böcekler de teselli ettiler
Ağaçlar, dallarını hep canlılar için eğdiler
Kollarını benim için birer hamak yaptılar

Dara, vefasıza, düşenler hep dağa sığındı
Peygamberler bilene, bazen dağa sığındı
Aah o dağlar, sel verdi de hiç sır vermedi
Nice kıymetli hazineleri kalbinde sakladı

Dosta güven, düşmanlara korku, verirler
Hep âşıklara, maşuklara, mesken olurlar
Başı dara düşenlere, her an kucak açarlar
Kokusu, dokusuyla, doğaya neşe saçarlar

Dağlar, bu şehirlerde bağıramıyorum yasak
Buralardaki insanlar, olmuşlar sanki tutsak

İçimdeki his diyor ki, dağların yolunu tutsak
Aşkı yaşamak için dağlarda, mesken kursak

Sıkıldım ben buralarda, hiç deşarj olamıyorum
Temiz havanı ta ciğerlerime çekmek istiyorum
Berrak sularından, kana kana içmek istiyorum
O bin bir çeşit çiçeklerini, koklamak istiyorum

B.TUNCA/10.12.2001-11.55

Bayram Tunca

Daha Düne Kadar

Daha düne kadar, sen bana hasret kalan toprak
Bense, sana kavuşmak isteyen, kristal damlacık
Sen beni tüm benliğin "lisan-ı halinle" isteyince
Ben de kar misali düştüm yanan sineni sessizce

B. Tunca/22.05.2003-13.22

Bayram Tunca

Damlaya Damlaya

Damlaya-damlaya, gözyaşlarım göl oldu
Dar günümde, dostlarımın ekseri el oldu
Umutlarım bir bir yel oldu anam yel oldu
İş işten geçince nasihat edenler bol oldu

Adem görüp duydukları karşısında şok oldu
Bir iyilik için, ipe un serenlerim ne çok oldu
İş/işten geçince nasihat edenlerim çok oldu
Dünümü bilip, bugünümü görenler şok oldu

Düşmandan çok dost/dosttan çok o yordu
Bu dert, yıllarca içimde yanan bir akkordu
Derdimi anlatmak, deveyi atlatmaktan zordu
Zordu anam zordu sensiz şu hayat çok zordu

Beni düşmandan çok dost, dosttan çok o yordu
Gelen vurdu, giden vurdu, bak sırtım yağır oldu
Dostlarım neyse de bak Aslı da sanki sağır oldu
Yordu anam yordu sensiz hayat beni çok yordu

Yoruldum anam yoruldum sensiz çok yoruldum
Ah bir görseydin kaç kes Sezer misali vuruldum
Bazen sırt üsttü/bazen yüzüstü, ne çok düştüm
Darbeleri dayanamadım, sonunda yere düştüm

B. Tunca/05.07.2003-19.09

Bayram Tunca

Dara Düştüm

Kötü bir dosta düştüm
Anlayışsız yâre düştüm
Kem bir yadele düştüm
Dara düştüm, çıkış yolu yok mu ya Rab

Vefasız bir dosta düştüm
Vefasız bir yâre düştüm
Vefasız gurbete düştüm
Dara düştüm, çıkış yolu yok mu ya Rab

Her nedense, ekser kötüye düştüm
Ben dün kendi çapımda bir güçtüm
Defalarca çelmelere takılıp sürçtüm
Dara düştüm, çıkış yolu yok mu ya Rab

Düşersem elimden tutmayacak mısın
Küsersem kucağına almayacak mısın
Gidersem geri dön demeyecek misin
Dara düştüm, çıkış yolu yok mu ya Rab
B. TUNCA/07.08.2000-16.45

Bayram Tunca

Davacıyım

Koptu yine fırtınadan nakil hatları
Kesildi yine elektrik bastı karanlık
İstanbul yollarında mahsur kaldık
Davacıyım nerede o insan hakları

Zor günde ne aranıp, ne de sorulduk
Saatlerce yetkili aramaktan yorulduk
Çaldığımız kapılardan sanki kovulduk
Kaçımız kar bora fırtınadan boğulduk

B. Tunca/22.01.2003-22.01

Bayram Tunca

Davet

Sen güneşin doğduğu yerde
Bense güneşin battığı yerde
Gel de buluşalım orta yerde
Derman olalım, içteki derde

Yine daldım derin düşünceye
Ömrüm tükendi gel diye diye
Bu kadar çile, bilmem ki niye
İhtimaldir ki onu sevdim diye

B. Tunca/01.11.2003-11.01

Bayram Tunca

Dayanacak Hal Kalmadı

Kemerimi sıka sıka kemerde delik kalmadı
Dişlerimi sıka sıka ağzımda dişim kalmadı
Daha henüz aybaşı cepte metelik kalmadı
Cefadan gözde fer, dizde derman kalmadı

Bize dayanın diyorlar, dayanacak hal mi kalmadı
Zalimler ne yiyip ne içiyorsunuz diye hiç sormadı
Yazdığım dilekçelerim bir bir hep sümen altı oldu
Doldu artık doldu, dost bildiklerime sabrım doldu

Başımı alıp gidecektim, fakat çocuklarım salmadı
Bunca dualarım dergahı ilahi de ma kez bulmadı
Ne edem demek ki daha dünyada çilem dolmadı
Ya Rab bu kadar cürme bunca çile yetmez miydi

Hey dost, derdimi açtımsa size dilenci sanmayın
Hakkımda da kim ne söylerse söylesin kanmayın
Şair Bayram'ın bu halini ne acıyın, ne de kınayın
Sadece, milyonda birisi olduğunu bilip, ibret alın

Doğrusu, yoktur Bayram'ın dünyalıkta çok gözü
N etsin çok dua etti, fakat ma-kez bulmadı sözü
Şiirle anlatmak istedi ülkedeki işin gerçek özünü
Eğer ki inanmıyorsanız, araştırın sözünün özünü

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Değirmen Taşı

İnan ki, dönmüyor dostum dönmüyor
Dökme suyla değirmen taşı dönmüyor
Ama gel gör ki, dönüyor dost dönüyor
Şu baş o taştan daha da hızlı dönüyor

Hani derler ya, ateş düştüğü yeri yakar
Ne de doğruymuş gözlerimden yaş akar
Ogün bugündür, ekser ta uzaktan bakar
Onların kem bakışı, içimi nasıl da yakar

Bilin ki Ademoğlu keyfinden bağırmıyor
Saçından önce sakalı boşuna ağarmıyor
O gece gündüz hep imdat çığlığı atıyor
Ne etsin, dost bildikleri kulağını tıkıyor

Onun mesuliyeti sırtındaki yükünden ağır
Eğer ki olmuşlarsa çoğu dostları da sağır
İstersen ademoğlum bir ömür boyu bağır
Anlaşılan sırtın olmaya mahkumdur yağır

Onuruna ağır gelse de, ele ayağa düşmek
Ama ne etsin, itikatta yok kadere küsmek
Hakkı olsa gerek, vefasızlara sitem etmek
Aslında en iyisi, onları O'na havale etmek

B. Tunca/01.11.2003-11.01

Bayram Tunca

Değmezmiş be Arkadaş

Sizi bilmem de bence değmezmiş be arkadaş
Bu kadar aşka onca çile çekmeye deymezmiş
Aşk için o kadar gözyaşı dökmeye deymezmiş
Cüzi lezzet için onca çile çekmeye deymezmiş

Bileydim sonunun bu kadar çok acı olacağına
Bileydim netice de bu kadar elem vereceğine
Bileydim bu kadar âşka böyle çile çekeceğime
Bileydim bu kadar âşka onca kök sökeceğime

Sıkardım dişimi, çekmezdim bu kadar çok çileyi
Ama ne edeceksin girmişiz bir kere reyi sevdayı
Atam desem, atılmıyor satam desem, satılmıyor
Giymişiz bir kere aşk gömleğini onsuz yatılmıyor

Giymişim ateşten bir gömlek, yıllarca yanıyorum
Girdim bir kere, reyi sevdaya, yıllarca çekiyorum
Belki de yaptığım günahların cezasını çekiyorum
Görsen yaşadığım hayal kırıklığıyla ne çekiyorum

Gün geçtikçe, her şeyin faniliğini daha iyi anlıyorum
Bu aşkın derdime derman olacağına hiç sanmıyorum
Seni seviyorum demelere, artık ben de inanmıyorum
On parmağında on hüner vardır diyene inanmıyorum

İnandığım ve duyduğum bir gerçek var, onu istiyorum
Faniyim fani olanı istemem, acizim aciz olanı istemem
İsterim, fakat yâri baki birisini isterim, hiç ender hiçim
Ama O yârin Cennetui cemalini birlikte görmek isterim

B. TUNCA/02.01.2001-11.00

Bayram Tunca

Deli Gömleği

Yine bugün, deli gömleği giydirdin
Yakıp/yıktın sarayımı viran eyledin
Ne gönlümü aldın, ne özür diledin
Üstelik kılıcını da ensemde biledin

Sözlerin, taş gibi yüreğime oturdu
Özümleyemedim izzetime dokundu
Bilmem ki bu bana kaçıncı şokundu
Sanki şimşek çarpmış gibi dokundu

Gerçi yağmurun yağacağı dünden belliydi
Hava kapalı, ara sıra şimşekler çakıyordu
Şair, korunmak için bir sığınak bakıyordu
Ne sığınak, ne yığınak, ne siper bulabildi

Yaptığın karşısında bugün öyle çaresizdi ki
Eğer, istese çocuk bile evire/çevire döverdi
Taştan su çıkaran parmaklarım tutmuyor ki
Deli gömleği giydirdiğini O görmüyor mu ki

Deli gömleği giydirildiğimde dilime gelenler
Ah şu yalan dünyada garip başıma gelenler
İş işten geçince, çook oldu nasihat edenler
Haktan bulsunlar beni bu hallere getirenlar

B. TUNCA/04.06.2001-9.30

Bayram Tunca

Demek ki

Demek ki senin gibisine benim gibisi lazımmış
Demek ki benim gibisine senin gibisi lazımmış
Demek ki kaderimiz böyle yazılmış ta ezelden
Sen beni, ben seni anlamazsak ne gelir elden

B. Tunca/04.09.2002/10.54

Bayram Tunca

Denedim Denedim

Denedim, denedim, çok şey denedim
Gözünün içine bakıp, kalbini yakmaya
Yanan kalbinde, aşk meşalesi olmaya
Onun için çok şeyler denedim, olmuyor

Denedim, denedim, çok şeyler denedim
Ay yüzüne bakıp da ılık ılık içine akmaya
Başına güller takıp da karşıdan bakmaya
Onun için, çok şeyler denedim, olmuyor

Denedim, denedim, çok şeyler denedim
Aşkımı açmaya, sevgi tohumu saçmaya
Bazen bırakıp kaçmaya, dağları aşmaya
Onun için, çok şeyler denedim, olmuyor

Denedim, denedim, çok şey denedim
Gözlerimi bağlayıp, oturup ağlamaya
Dilimi ısırıp, hiç mi hiç konuşmamaya
Onun için, çok şeyler denedim, olmuyor

Denedim, denedim, çok şey denedim
Al yanağından öpüp, tatlı dil dökmeye
Bülbülü olup, duygumu içine dökmeye
Onun için, çok şeyler denedim, olmuyor

Denedim, denedim, çok şeyler denedim
Saçlarını taramayı, diyar diyar aramaya
Ayağına patik almaya, yanında kalmaya
Onun için, çok şeyler denedim, olmuyor

Denedim, denedim, çok şeyler denedim
Ailesinden isteyip, kuş sütüyle beslemeye
Yollarına güller saçıp, şiirler bestelemeye
Onun için, çok şeyler denedim, olmuyor

Denedim, denedim, çok şeyler denedim
Koluna bilezik, parmağına yüzük takmaya
Önce nişan yapıp, sonra düğün yapmaya
Onun için, çok şeyler denedim, olmuyor

Denedim, denedim, çok şeyler denedim
Alıp gezdirmeyi, sevdiğimi sezdirmeyi
Alıp saklamayı, gülsuyuyla pâklamayı
Onun için, çok şeyler denedim, olmuyor

Denedim, denedim, ne çok şey denedim
Razıydım aşkından Mecnun misali olmaya
Razıydım uğrunda canımı kanımı vermeye
Denemediğim hiç bir şey kalmadı olmuyor

B. TUNCA/21.07.2000

Bayram Tunca

Deprem (Adana Ceyhan)

Aylardan haziran, günlerden cumartesiydi
Hava da sanki cehennem sıcağı gibi sıcaktı
Bir uğultuyla dolu yağıyor gibi patırtı koptu
Korkudan sanki bütün insanların ödü koptu

O gün insanlar, sağa/sola kaçacak deniyordu
O gün, aynen öyle oldu, sanki kıyamet koptu
Ana, baba, çocuk, sevenler birbirinden koptu
İnsanlar, canı canânı bırakacak kadar korktu

Şair der; 'büyük musibetler hep umuma gelir'
Geldiğinde masum cani ayırt etmeyerek gelir
Zengin-fakiri, genç-ihtiyarı, kayırmadan gelir
İmtihan sırrı bozulmasın diye hep böyle gelir

Deprem bu kez de Adana ve çevresini salladı
Hiç de zengin misin, fakir misin diye sormadı
Hiç kimseyi istisna edip, ayrı kefeye koymadı
Yüzlerce insanın canını aldı, yine de doymadı

O gün sanki, burada küçük kıyamet kopmuştu
Bütün herkes, sağa sola kaçışmaya çalışıyordu
Ambulanslar siren, arabalar da korna çalıyordu
Deprem şokunu atlatabilen akrabasını arıyordu

Yollar trafikten kilitlenmiş, insan yaya gidiyordu
Adem, kaldırımdan ziyade, cadde de yürüyordu
Feryad-ü figan eden, matemli havayı artırıyordu
Kesildi elektrik/telefon, hiçbir yerle irtibat yoktu

İlk defa ben de kendi erkekliğimden şüphe ettim
Çünkü ben de ilk defa böyle bir deprem yaşadım
O dükkandan çıkar çıkmaz, insan seline kapıldım
İstemeyerek de olsa, eşim çocuğumdan ayrıldım

Adanalı günlerce endişeyle yatıp, korkuyla kalktı
Bazı insanlar artçı depremlerde kendini yere attı
Yüzlercesi yaralanıp, aylarca da hastanede yattı
Adana depremi, bazı insanlar için kara bir bahttı

Deprem bu sefer de Adana ve ilçelerini seçmişti
Adana depreminin şiddeti, '6.02' kuvvetine eşti
Ölenlerin sayısı "146" yaralıların sayısı bini geçti
Adana Ceyhan depremi işte böylece tarihe geçti

Şair Bayram der; bu depremden bari ibret alına
Milletçe bu hususta verilen sözlere sadık kalına
Çürük yapılaşmayla kıymayalım insanın canına
Aksi halde hiç yakışır mı Türk Milletinin şanına

B.TUNCA/15.05.2000

Bayram Tunca

Deprem (On Yedi Ağustos)

On yedi ağustos depremi tarihe geçti
Depremin şiddeti,7.04 kuvvetine eşti
Deprem bu sefer de Marmara'yı seçti
Ölenler 17 bini, yaralılar 20 bini geçti

Bir uğultuyla birlikte Marmara sallandı
45 saniyede nice kullar ölüme yollandı
Dünya ülkelerinden acil yardım yollandı
Geride kalanlar, devlet/milletle kollandı

Saat, üçü iki geçe, Marmara salandı
Bu deprem taş üstünde taş koymadı
Toprak deniz her şey yerinden oynadı
On binlerce can aldı, yine de doymadı

Allah, insanoğluna bunca nimet verdi
Ademoğulları da kıymet bilmedi yerdi
Rabbimiz, bu deprem felaketini verdi
On yedi bin âdemi toprak altına serdi

Şalladı dağı taşı ve denizi beşik gibi
İzmit ile Adapazarı'nı yaptı eşik gibi
Ayırmadı hiç yaşlı genç, zengin fakir
Nice zengini, yaptı 45 saniyede fakir

Kul önce anlayamadı, ne olduğunu
Çok geç anladı, hesap sorulduğunu
Sabah anlaşıldı, afetin esas boyutu
On binlerce, şehit ve yaralı olduğu

Ölen kulların ekseriyeti şehit ve paktı
Gazilerden oluk oluk kan/gözyaşı aktı
Cihanın dört bir yanından yardım aktı
Hayatta kalanlar nice acı ağıtlar yaktı

Altı yedi ay hiç tutmadı depremin freni
Susmadı gece gündüz ambulans sireni
Susmadı! nice insanların feryadı/figanı
Yüz binlerce ademin aktı gözyaşı/ kanı

Belki de, bu insanoğluna gizli bir ihtardı
Tüm ademoğluna korku ve endişe sardı
İlahi kudret, her yeri (dağı-denizi) yardı
Devlet millet el ele bir bir yaralar sarıldı

Ölenler için yaşlı gözle divana duruldu
Yaralılara seyyar hastahaneler kuruldu
Evsiz barksızlara, çadır kentler kuruldu
Depremde müteahhitler suçlu bulundu

Zaman zaman rahmet yağdı, sel oldu
Zaman zaman rüzgâr estikçe yel oldu

Bu zor günde bazı dostlar bile el oldu
Depremle nice tomurcuk güller soldu

Doğumları farklı, ölüm günleri aynıydı
İsmi/cismi farklı, ama ölümleri aynıydı
Ekol/dekoru farklı, fakat mevti aynıydı
Çünkü, onların hepsinin yazısı ezeliydi

Saf dışı kaldı telefonlar kesildi irtibat
Binlerce ev yıkıldı, viran oldu, berbat
Anında kesildi elektrik, bastı karanlık
Bir bir kaybolduk, her yerden arandık

Oy Marmara, Marmara
Niceleri için oldun, çok bahtı kara
Çok derin açtın, iyi olmaz, bu yara
Devlet millet el ele sarılsın bu yara

Kullar korkuyla yatıp, endişeyle kalktı
Bazı insanlar için deprem, kara bahttı
elli bin apartman depremde yan yattı
Bazı kullar korkudan kendini yere attı

Müteahhitler, çürük çürük bina yaptı
Bunları, hiç acımadan insanlara sattı
Bu binalar depremde bir bir yan yattı
Müteahhitler, vicdan hapissinde yattı

Bence, suçlular için dikilmeli darağacı
Herkes deprem için olmalı birer savcı
Ama, kul önce suçu kendinde aramalı
Sonra esas suçluyu bulup yargılamalı

Bayram, daha fazla anlatamaz bu acıyı
Dayanamaz görenin yüreği bunca acıyı
Bugüne kadar bulunmadı depremin ilâcı
Geride kalanlar çeker ölümden acı sancı

Elbet bir gün olur da yüce divan kurulur
Bütün bu suçların bir bir hesabı sorulur
Belki, o an suçlular sırattan bile kovulur
Unutma, sağlam yapıyla, insan korunur

Şair Bayram der; bundan bari ibret alına
Bu husustaki verilen sözlere sadık kalına
Bir daha kıymayalım insanın malıyla/canına
Yoksa, hiç yakışmaz, Türk Milletinin şanına

B.TUNCA/05.02.2000

Bayram Tunca

Dertliler Dert Döker

Bülbül derdini, güle döker
Gül derdini, bülbüle döker
Dertliler, derdini birbirine döker
Ölüm Allah'ın emri, ayrılık ondan da beter

Gül yaprağını, dibine döker
Arı balını, peteğine döker
Aşıklar derdini, sazına döker
Ölüm Allah'ın emri, ayrılık ondan da beter

Bülbüller hiç susmaz, hep öter
Dertliler ağlayıp, gözyaşı döker
Macir kızı alan da, benim gibi, kök söker
Ölüm Allah'ın emri, ayrılık ölümden beter

Bülbülün derdi, gülün de dikeni var
Arının balı, her güzelin bir hali var
Zenginin malı, fakirin garip hali var
İnananın Allah'ı, inanmayanın neyi var

Derdi olmasaydı, bülbül hep öter miydi
Derdi olmasaydı, şair dert döker miydi
Macir kızı almasaydı, Bayram kök söker miydi
Ayrılık ve gayrlık olmasaydı, dert çeker miydi

Bülbülün ötüşü, güzel
Gülün kokuşu, güzel
Arının bal yapışı, güzel
Her şeye rağmen, o yârin her şeyi çok güzel
B. TUNCA/22.06.2000

Bayram Tunca

Derya ve Sevda

Girdim girift bir deryaya
Girdim bir rey-i sevdaya
Derya ejderha gibi yutuyor beni
O yârin sevdası, kurutuyor beni

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Deymedi Deymedi

Deymedi deymedi ak ellerim deymedi
Deymedi deymedi pak tenim deymedi
Deymedi deymedi şu gözlerim deymedi
Deymedi deymedi kem sözüm deymedi

Deymedi deymedi kulağım şahit deymedi
Deymedi deymedi burnum şahit deymedi
Deymedi deymedi dudağım şahit deymedi
Deymedi deymedi azalarım şahit deymedi

Deymedi deymedi yeminim olsun deymedi
Ne elim, ne dilim haram lokmaya deymedi
Deymedi deymedi yeminim olsun deymedi
Ne elim ne de tenim namahreme deymedi

Eymedi eymedi o başka aşka boyun deymedi
Vermedi vermedi senden başkasına yüz verdi
Sevmedi sevmedi Bayram başka yâr sevmedi
Ama yine de bu kadar çileye bu aşk deymedi

Sanılmasın ki bu şair Bayram light/soğan erkeği
Yine sanılmasın ki şair Bayram bilmez aşkı meşki
O aşkı bilmeseydi, sayısız aşk şiiri yazabilir miydi
O helal dairesi keyfe kafidir prensibini ilke edindi

B. Tunca/24.11.2002-11.24

Bayram Tunca

Dikkat Et

Deniz sahillerinde martı var
Ahiret mizanında da tartı var
Her kulun bir mizan kartı var
Allah'ın da, iki türlü startı var

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Dilekçe Eki-2-

Egelim Egelim ne edelim
Gel de azıcık dertleşelim
Bak yaşımız oldu kırk elli
Bayram da Egeli gibi evli

Boyu sanki de selvi misali
Sireti/sureti sahabe misali
Hizmet sevdalısı olduğu belli
Tabi ki; Egeli olduğu da belli

Ah Egelim, haksızlık cana tak etti
Yetimim diye ekser bir şeyiyle itti
Kimi eli, kimi dili, kimi de gözüyle
Hatta, dost bildikleri tüm azasıyla

Egelim/Egelim haksızlıklara hiç gelemem
Bilirim derdiniz çok size bir şey diyemem
Ama, derdimi sizden başkasına diyemem
Sizi de ricadan başka bir şey söyleyemem

Ne olur dilekçelerimi havale edip geçmeyin
Havale ederseniz, o âdemoğluna seçmeyin
Çünkü, Onun bana karşı kini ve nefreti var
Bu yetim raiyetinizin sizden başka kimi var

Gediz nehri Kula'dan Menemene doğru akar
Bu mağdur raiyetiniz sahip çıkmanıza bakar
Sizde sahip çıkmazsanız bu garibi kim takar
Bilin ki o vakit hicranlı gözyaşı sel olup akar

Yoktur, aslında benim dünyalıkta fazla gözüm
Çok görmezseniz, vardır bir kaç kelam sözüm
Bu günlerde kimseciklere geçmez oldu sözüm
Ne olur şu mağduriyetime siz bulun bir çözüm

Dilekçimi havale yapıp, garip gözüyle bakmayın
Çok konuşuyorum diye de sakin kafayı takmayın
Eğer isteklerim üzdüyse n olur kusura bakmayın
Hemşehrim diye, sakın ola torpil falan yapmayın

Kimsecikler derdin nedir diye hal hatır sormuyor
Artık eskisi gibi hiç kimse adam yerine koymuyor
Dilekçelerim de birer birer hep sümen altı oluyor
Evdekiler aş ekmek isteriz diye saçlarımı yoluyor

Ekser yerde olduğu gibi bizde de haksızlıklar oluyor
Sizde bilirsiniz ki Allah ilk olarak kul hakkını soruyor
Asrımızda ekseriyetle Herkes kendi adamını koruyor
Yapılan haksızlıklar da şair Bayram’a çok dokunuyor

Gören eş dost maaş nedir ne alıyorsun diye soruyor
Çoğu zaman maaşımı söylemek benim için ar oluyor

Sizde biliyorsunuz hayat pahalı geçinmek zor oluyor
En yakınına bile, gerçekleri anlatmak çok zor oluyor

Aslında biliyorum sizin derdiniz benimkinden çoktur
Derde derman olacak, başka kimim kimsem yoktur
Nacar kalıp, dost bilip, ümit bağlayıp, açtım derdimi
Bilmem ki başka nasıl anlatabilirdim size bu derdimi

Bilirim, buradaki mesuliyetiniz dağlardan bile ağırdır
İnşaallah, buradaki gayretlerinizin neticesi olur hayır
Derdimi söylemekle hata ettimse, istediğin gibi bağır
Ne edeyim sizden başkaları olmuşlar sanki hep sağır

Adınız adıma, memleketiniz memleketime benzer
Hal ve hareketleriniz sevdiğimiz sevdalıya benzer
İnşaallah, yaptıklarınız ve yapacaklarınız ona benzer
Siz de biliyorsunuz, zaten her insan sevdiğini benzer

Memleketin memleketime benziyor, ah Menemenlim
Senin de derdin çoktur, daha fazla bir şey deyemem
Hemşehrimsin diye de, katiyen torpil geçte diyemem
Yalnız, Amirim olarak sahip çıkmazsan, hiç sevemem

Sizin beni tam anlamıyla tanımadığınızı tahmin ederim
Ama, ben sizi, tâ eskiden hasbi ve samimi biri tanırım
Vereceğim referansım, tanışmamızı vesile olur sanırım
Aşağıda gösterdiğim referanslarımda yeterlidir sanırım

B. TUNCA/10.07.2000

NOT-1-
Esasında şudur, bu işin gerçek özü
Hiç kimseye geçiremedim ben sözü
Şiirle anlatmak istedim, sözün özünü
Anlamadıysanız, bakın şair'in gözünü

Aslında, yoktur benim hiçbir kimseye kastım
Mağduriyetimi şiirle anlatmaktır esas kastım
Kozan Yörük efesidir, benim gerçekten aslım
Bu şiiri meramım için yazıp, dilekçeme astım

B. TUNCA/10.07.2000

NOT: 2
Maalesef, ekteki dilekçe de havale edildi
Tabi ki; bu dilekçem de sümen altı edildi
Amirim de tarafımdan O'na havale edildi
Bu şiirimi okuyan dostlar da, şahit edildi

Bayram Tunca

Diyemedim

Hani derler ya, damlaya damlaya göl olur
Gözyaşlarım birleşse, göl değil, derya olur
Görenler sordu sen böyle değildin ne oldu
Diyemedim düşmandan çok dostlar yordu

Görenler sordu, sen böyle değildin ne oldu
İçimde yanan ateş değil, sanki de akkordu
Ellerim istemeyerek de olsa, saçlarımı yoldu
Diyemedim, dostlardan ziyade o nazlı yordu
B. TUNCA/10.10.2000-17.55

Bayram Tunca

Doğadaki aşk

Ay'la Güneş her gün öpüşüyor
Bulutlar birbirleriyle öpüşüyor
Yağmurla toprak da öpüşüyor
Esenle yapraklar da öpüşüyor

Semadakiler birbirleriyle öpüşüyorlar
Yerdekiler de çoğunlukla öpüşüyorlar
Gökteki ve yerdekiler de öpüşüyorlar
Onlar, aşkı bizden daha iyi yaşıyorlar

Doğadaki aşık maşuklar her an öpüşüyor
Doğadaki dün ve bugünkü aşk örtüşüyor
Ama, insanların aşkı doğayla örtüşmüyor
Çünkü ademoğlu onlar kadar öpüşmüyor

Bak görülenler söylediklerimi doğruluyor
Bayram da kendi kendini hep sorguluyor
Niye insan aşkı ağız tadıyla yaşayamıyor
Bencileyin, adem aşkı yeterince bilmiyor

B. Tunca/26.10.2003-10.26

Bayram Tunca

Doğaya İbretli Bakış

Her yaprakta kristal misali çiğ damlası
Vurdukça Güneş, ışıl ışıl parlıyor hepsi
Yeryüzü adeta, işlenmiş en güzel tepsi
İçindekilerse, itinayla dizilmişler hepsi

B. Tunca/01.03.2004-09.01

Bayram Tunca

Doğruları Yazacağım

Doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlar
Doğru yazanı on beş ay hapse koyarlar
Doğru yazanı belki işinden bile kovarlar
Vatandan kovsalar, doğruyu yazacağım

Doğruyu söyleyeni, dokuz köyden kovarlar
Asrımızda yalan söyleyeni başa taç yaparlar
Günümüzde yalan yazanı göze kaş yaparlar
Dünyadan da kovsalar doğruları yazacağım

Yapılan yanlışların, özeleştirisini yazacağım
Yapılan haksızlıkların, türküsünü yazacağım
Yaşadığım çileli hayatın şiirlerini yazacağım
Cihandan da kovsalar, doğruları yazacağım

B. TUNCA/07.10.2000-12.36

Bayram Tunca

Doğum Günü

Yine gelip geçti şu ömürden bir yıl daha
Fani ömrümün çoğu gitmiş kaldı azı aha
Çok ağlayıp az güldüm, ne söylem daha
İşte geldim işte gidiyorum buradan aha
Gidersem, gelmem herkes gibi bir daha

B. Tunca/01.01.2004-01.01

Bayram Tunca

Doğum Günü Kutlaması

Ah nasılda çözüldü aramızdaki kör düğüm
O günden beri, oldu her gün ölüm günüm
Eğer mutluysan, kutlu olsun doğum günün
Olmasın benimki gibi her gün ölüm günün

B. Tunca/01.01.2004-01.01

Bayram Tunca

Doğum Yılı Kutlaması

İstemem artık söyleme bir cümle dahi
Yerime ona söyle, mutlu edersin belki
İçimdeki umutlarım dağıldı kum misali
İçimin yağları eriyor, tıpkı mum misali

Kim derdi sonu böyle olacağını bu aşkın
Bırak aksın artık, kâr etmeyen gözyaşın
Bilmem ki kaçıncısıdır bu ayrılık yaşının
Yaradıysa kutlu olsun sana ayrılık yaşın

B. Tunca/01.01.2004-01.01

Bayram Tunca

Doldurdun-Soldurdun

Önce hülyalarımı, sonra rüyalarımı doldurdun
Önce sevgini, sonra da aşk ateşini doldurdun
Aşk mengenesiyle, saçımı sakalımı yoldurdun
Nazla ömrümü bitirip, beti benzimi soldurdun

B. TUNCA/02.07.2001-15.30

Bayram Tunca

Dost Endişesi

Bazen şöyle düşünmekten alıkoyamam kendimi
Hacı Bayram Veli misal sınasam tüm dostlarımı
Acep, bir tane dahi sadık dostum kalır mıydı ki
Bazı kaygılarım nedeniyle ertelerim bu isteğimi

B. Tunca/20.02.2004-20.02
İtiraf
Hacı Bayram Veli makamında olamadığımdan,
Dostlarımı da sınamaya hakkım olmasa gerek

Sütten ağzı yananların, ayranı üfleyerek içmeleri
Çok da anormal görülmemesi gerekir zannındayım

Bayram Tunca

Dost Gözüküyorsun

(Bir Dosta Sitem)
Görünüşte dost görünüyorsun
Ama ortalıkta görünmüyorsun
Görünsen de bana görünmüyorsun
Yoksa benden endişe mi ediyorsun

Dostsan dostluğunu gel bu gün göster
Eğer ki yarını bekliyorsan, çok geç olur
Belki benim ömrüm dolup benzim solar
Belki de sana olan güvenim dolmuş olur

Her şey zamanında yapılırsa, bir anlamı olur
Zamanında yapılmayan iyiliğin ne anlamı olur
Dostluklar zor günde yapılan iyilikle belli olur
Göstereceksen bu gün göster, yarın geç olur

Yoksa başkası gibi iyice düşmemi mi bekliyorsun
Yoksa kariyerini düşünüp, geriye mi çekiliyorsun
Bak, ben ele ayağa düştüm, daha ne bekliyorsun
Yoksa, sen de mi! toprağa düşmemi bekliyorsun

Bilirsin, dün bir güçtüm, bugün ele ayağa düştüm
Belki yakında yatağa, ya da kara toprağa düşerim
Eğer ki düşersem, vefasızların çelmesiyle düşerim
Düşmek kaderimdir, nedense hep kötüye düşerim

Şu hayat yolunda hep düşe kalka geldim buraya
Belki, yakında herkes gibi ben de giderim oraya
Eğer ki bana bir fırsat verilirse orada konuşmama
Hep bir bir söyleyeceğim burada bana yapılanlara

Zaten, benim söylememe gerek var mıdır ki
Her şey, her an, kayıt altına alınmıyor mu ki
Hem yapılanların bir bir hesabı sorulmuyor mu ki
Hem dostluğun ve iyiliğin bir bedeli yok mudur ki

Söyleyeceğimi tam söyleyemedim, dilim tutuldu
Yazacaklarımı tam yazamadım, kalemim tutuldu
Dostsan dostluğunu bugün göster, yarın geç olur
Belki de yarın, şair Bayram'ın vadesi dolmuş olur

Eğer, dostluğunu göstermeyeceksen beni hedef göster
Vuranlar, vurulacak yer bulursa bir kes daha vursunlar
Öyle bir vursunlar ki belimi bir daha doğrultamayayım
Yapılanları hiç unutmadım, ebediyen de unutamayayım

B. TUNCA/15.07.2000

Bayram Tunca

Dost Hasreti

Bir dost arıyorum, özü sözü aşına
Her şeyiyle de denk olsun arşıma
Çorap ördürmesin şu garip başıma
Görürseniz haber verin Rab aşkına

Bir bülbül kondu, dağdaki dal başına
Şu hayat yolunda neler geldi başıma
Aah Felek su kattı, pişmiş tatlı aşıma
Kaybettim dostu, kaldım tek başıma

Aradım ama, bulamadım aşına bir sima
Çoklarını benzetsem de o sadık dostuma
Oturtmadım, hiç birilerini gönül postuma
Geçse de yıllar hala arıyorum o dostuma

B. Tunca/10.08.2002-10.10

Bayram Tunca

Dosta Sesleniş-1-

Bilmem ki hatırladın mı beni hey dost
Yıllar önce aynıydı oturduğumuz post
Bak, ekser dostlar çıktılar vefasız/fos
Ne olursun sen bari çıkma vefasız/fos
Bayram Tunca/25.04.2003-14.25

Bayram Tunca

Dosta Sesleniş-2-

Gün gelir de bir gün düşersen dara
Hiç vakit geçirmeden, bu dostu ara
Seninki gibi, benim de bahtım kara
Bizleri zaten başka kim arayıp sora

Vücutta dolaşır kirli ve temiz kanlar
Garibin halinden yine garipler anlar
Gereğinde feda edilir dosta mal/can
Dosta vefayla kazanılır en güzel şan

Ne mutlu, dostlarına vefalı olabilene
Helal olsun dostu uğrunda ölebilene
Azığını dostlarıyla bölüşüp paylaşana
Erilmez dost uğrunda kazanılan şana

B. Tunca/20.07.2003-20.07

Bayram Tunca

Dosta Sitem

Senin uğrunda akıttığım terim vardı
Senin uğrunda akıtacak kanım vardı
Uğrunda, verebileceğim canım vardı
Sana dağlar gibi hüsnüzannım vardı

Yıktın ummanlar gibi olan hüsnüzannımı
Verdiğin o cevabınla, dondurdun kanımı
Daha Azrail'den önce aldın sanki canımı
Gerekse severek vermem damla kanımı

Kıssalarınızdan, çok mu çok hisse aldım
Dost bildiklerime, derdimi anlatamadım
Ne edem seni hakiki dostum sanmıştım
Belki, derde derman olursun sanmıştım

Bu aşkla çok derin ümit deryasına daldım
Ah bir bilseniz, ne hayaller kurup durdum
Ulaşabilmek için, kuş gibi çırpınıp durdum
Ama şimdi de bir ayçiçeği gibi burkuldum

Sözleriniz jilet gibi bileklerimi kesti benim
Ümitlerim pare pare olup yok oldu benim
Zonk zonk atıyor beynim, titriyor bedenim
Hiç olmadı, halimden anlayan bir sevenim

Çoğaldı, iş işten geçince nasihat edenlerim
Bir iyiliği için, kırk dereden su getirtenlerim
Sağolsunlar merhem için ipe un serenlerim
Ah nerede benim hakiki candan sevenlerim

Eğer ki gülüyorsam elbet bir güldüren vardır
Eğer ki ağlıyorsam elbette bir ağlatan vardır
Böyle yazıyorsam elbette bir yazdıran vardır
Her insanoğlunun dost ve düşmanları vardır

Yazacaklarımı tam yazamadım, kalemim tutuldu
Söyleyeceğimi tam söyleyemedim, dilim tutuldu
O ret cevabınız karşısında, elim/ayağım tutuldu
Zaten bu yetim şairin elinden ne zaman tutuldu

B. Tunca/05.05.2002/11.55

Bayram Tunca

Dostluğa Davet

Heey can dostum, dost eyledim sana
Bak, gönül postumu serdim otursana
Otur Allah aşkına dertleşelim seninle
Misafirim ol, kabulümsün her şeyinle

B. Tunca/30.01.2004-13.30

Bayram Tunca

Doyamadım doyamadım

O ela gözlerine
O tatlı sözlerine
O duru yüzüne
Doyamadım doymadım

O meşale ellerine
O gizemli benlerine
O ateş topu, tenine
Doyamadım doyamadım

Gözlerindeki bakışına
Kucağımdaki yatışına
Gerdanındaki nakışına
Doyamadım doyamadım

Gözlerindeki kaşlarına
Gerdanındaki taçlarına
Onbeş/onaltı yaşlarına
Doyamadım doyamadım

Gözlerindeki süremeye
Gerdanındaki düğmeye
Pak tenine el sürmeye
Doyamadım doyamadım

(Not: ilk yazdığım şiirdir)

B.TUNCA/25.09.1999

Bayram Tunca

Doyamadım Yaylama

Mis kokulu yemyeşil dağlarına
Gül kokulu kuş öten bağlarına
Kekik kokulu, yeşil yaylalarına
Doyamadım, Murat Dağlarına

Gözyaşı misali eriyen karına
Mis kokulu çayırına/bayırına
Çeşme yapılmış, hep hayrına
Doyamadım Murat Yaylasına

Gül kokan çayırına/bayırına
Bülbül öten, dağına/bağına
Yollar yaptırmışlar, hayrına
Doyamadın onun yaylasına

Çayır çimende hoplamaya
Kırlarında çiçek toplamaya
Sık sık o yârimi yoklamaya
Doyamadım Murat Dağına

Çamına salıncak kurmaya
Esen yeline karşı durmaya
Gelip geçene onu sormaya
Doyamadım Murat Dağına

Çift oluklu çeşmeden su içmeye
Patika yollarından gelip/gitmeye
Güzeller arasından gül dermeye
Doyamadım seviyorum demeye

Derelerinden şırıl şırıl sular akar
Yeşil gözlü yârim yolumu bakar
Yaylalarından üfül üfül yeller eser
Dumanlı dağları da yolumu keser

Anlatamadım Murat Dağının güzelliğini
Görmek gerekır, onun gizemli özelliğini
Doyamadım doyamam onun güzelliğini
Keşkem sizde görseniz onun güzelliğini

B. TUNCA/15.02.2000

Bayram Tunca

Dönüşü Olmayan Yol

Acaba niye, hep sonsuz yolları arşınlıyorum
Yoksa, ömrümü yanlış yolda mı harcıyorum
Ama, bakıyorum herkes aynı yoldan gidiyor
Gelen gidiyor, giden bir daha geri gelmiyor

Öyle bir yola girmişiz ki, geriye dönüşü yok
Zaten, bu yolun başka bir alternatifi de yok
Gelen gidiyor, giden bir daha geri gelmiyor
Hiçbir ademoğlu, bunun hikmetini bilmiyor

Bu dünyanın düzeni böyle gelmiş böyle gidiyor
Kimi yüzüstü, kimi sırt üstü, sürünerek gidiyor
Kimi gülüp oynayarak, kimi çile çekere gidiyor
Öyle veya böyle, her kul bu dünyadan gidiyor

B.Tunca/28.06.2002-18.50

Bayram Tunca

Dört İlişkisi

Hava su toprak ateş lazım beşere
Haktır dört kitap itikadımıza göre
Helal kılındı dört annemiz Nebiye
Önemlidir dört halife İslamiyet'te

B. Tunca/01.05.2004-09.05

Bayram Tunca

Duydum ki

Duydum ki
Duydum ki hasretimden ağlıyormuşsun
Gelip geçenlerden beni soruyormuşsun
Ah gülüm ah, bu haberle kül ettin beni
Muradım odur ki, ivedili kavuşmak seni

Ah ağlattın beni yine be gülüm ağlattın
Hasretinle ciğerlerimi akkorla dağlattın
Her akla gelişinde, basiretimi bağlattın
Mecnun gibi kendini çöllerde arattırdın
Vuslatımız için her daim beni yalvarttın

B. Tunca/01.11.2003-11.01

Bayram Tunca

Duygusalım

Ah kestane gözlü, şeftali yanaklı, sevdalım
Aşkından çıra gibi cayır cayır yanmaktayım
O günden beri sana karşı çook duygusalım
Bilmem ki, ne olacak benim bu garip halim

Bunun en güzel ispatı, lisan-ı halim tanıktır
Eğer çile çeken bensem, çektiren o sanıktır
Kalem yazmıyo, dil söylemiyor içim yanıktır
Eğer inanmıyorsanız melekler en iyi tanıktır

Yüreğimdeki duygularım, dağı taşı çınlatıyor
Bilmem ki onun kulağını da çınlatıyor mudur
İçime bıraktığı o aşk ateşi, bedenimi yakıyor
Acaba, aynı aşk ateşi onu da yakıyor mudur

Memleketimin rotası, memleketinden geçiyor
Tam memleketinden geçerken içim cız ediyor
Aşkından yüz soluyor, ten kendinden geçiyor
Bak, fazla bekletme, Bayram'ın ömrü geçiyor

B. TUNCA/25.04.2001-11.35

Bayram Tunca

Dün Yine Vurdu

Hep derlerdi de inanmazdım
Dün başıma gelince inandım
Bazı vezir, bazen rezil oldum
Dün yine rezil mi rezil oldum

Dün yine vurdu can evimden
Kurtulamam artık el dilinden
Boynumu büktürdü, el içinde
Kaldı bedenim kan/ter içinde

Nasıl kurtulayım, onun elinden dilinden
Ah ne çileler çektim o Muhacir gelinden
Dünden beri, lime lime dökülüyor tenim
Sevmekten gayri ne suçum vardı benim

B. Tunca/07.09.2003-17.09

Bayram Tunca

Düne Kadar

Düne kadar, dağlarda ceylan avcı misaliydik
Sen kaçtın ben kovaladım ikimizde yorulduk
Ancak göz göze gelince birbirimize vurulduk
Vuslat gerçekleşince ancak o vakit durulduk

B. Tunca/22.05.2003-13.22

Bayram Tunca

Dünya-1-

Bir cihette, en güzel bir ticarethanesin
Başka cihette büyülü bir sergi sarayısın
Aslında sen en fasih bir kitab-ı kebirsin
Tüm canlı için geçici bir misafirhanesin

Seninle ne kadar çok benzeriz birbirimize
Sendeki elementlerin numuneleri bizdedir
Sendeki güzelliklerin numuneleri bizdedir
Çünkü yaratanımız benzetmiş birbirimize

Ah güzel dünya sen ne cazip ve gizemlisin
Bazen gündüzleri, bazen geceleri güzelsin
Her mevsimde ayrı bir güzel ve gizemlisin
Her mevsim, çeşit çeşit nimetler düzersin

Yalnız bazen sevindirir. bazen de üzersin
Sen, bazen en vefalı bir ana baba gibisin
Bazen de en acımasız bir düşman gibisin
Doğuşta sevindirir, ölümümüzde üzersin

Cazibenle hem hülya, hem rüyaları süslersin
Gece ve gündüzleri bin bir çeşit nimetlerinle
Bin bir Çeşit çiçeğin, kokuları ve dokularıyla
Ezelden beri, O'nun adına tablacılık yaparsın

Belli intizam ve nizam içinde, cevelan edersin
Sen O'na itaatkarlıkta bizlerden daha vefalısın
Sen vazifeni bilir, rolünü de bihakkın yaparsın
Fıtri kanunlarını uymayanlara hiç de acımazsın

Belki de bundan olsa gerek, hep kötü bilinirsin
Yerden yere vurulur, insan tarafından yerilirsin
Kimler, sana ne söylemedi ki şiirlerime sığmaz
Ekseriyet senin de bir vazifeli olduğunu bilmez

Bilselerdi, hiç bu kadar kavga ederler miydi
Kardeş kardeşi, bir cani gibi boğazlar miydi
Hiç yetmiş iki fırkaya ayrılmaya değer miydi
Bence faniliğin anlaşılsaydı hiç de değmezdi

Seni ben de severim ama sanma ki cazibenden
Senin O'nun, bir tablacısı hükmünde oluşundan
Seni ben de severim, sanma ki, baki oluşundan
O'nun tarafından, bize has yaratılmış olmandan

Hem sen de zannetme ki senin ömrün bakidir
İtikadımıza göre bil ki; senin ömründe fanidir
Yaratılan her şey fani, sadece yaratan bakidir
İtikadımıza göre oda sadece ve sadece Alladır

B. Tunca/13.03.2002/17.45

NOT: Bu şiir bir okuyucumun(.....) isteği üzerine
Yazılmıştır. Vesile olduğu için teşekkür ederim.

Bayram Tunca

Dünya-2-

Bazen kuzey kutupların kadar soğuksun
Bazen cehennem dehlizi gibi korkunçsun
Bazen de güney ekvatorun kadar sıcaksın
Bazen de cennet bahçeleri gibi gizemlisin

Vefalıyı, vefasızı hiç mi hiç ayırt etmezsin
Verdiklerin ve gösterdiklerinle sevdirirsin
Aldıklarınla da ağlatıp kendini kızdırtırsın
Aslında, tüm bunları birisi adına yaparsın

Şu dünya ademoğlu için sanki tatlı bir rüya
Sanki, idealini süsleyen, en güzel bir hülya
Çazibesini kapılıp, kurar nice sonsuz hülya
Ömür biter fakat bitmez ki o kurulan hülya

Şu insanoğlu dünya aşkıyla yanan bir püryan
Uyan artık be ey ademoğlu uyan dünya yalan
Var mıdır ki bu güne kadar gelenlerden kalan
Ne de çabuk gelip geçiyor ömür denen zaman

Ey ademoğlu hiç ölmeyecekmişsin gibi dünyana,
Her an ölecekmişsin gibi de, ahret için çalışsana
Kendin gibi fani olan şu dünyaya, meyil bağlama
Bağlarsan da sakın senden öncekiler gibi ağlama

B. Tunca/14.03.2002/14.45

Bayram Tunca

Dünya-3-

Bazen ağlatan bazen güldüren dünya
Bazen ağlayan bazen de gülen dünya
Kimini ağlatan, kimini de güldüren dünya
Ogün bugün intizam nizamla dönen dünya

Dönme dünya dönme başım dönüyor
Ahengini görünce gözüm büyüleniyor
Anlatayım desem boğazım düğümleniyor
Sendeki tüm kötülükler senden biliniyor

Her güzel gibi senin de iyi kötü yanın var
Senin de benim gibi dostun düşmanın var
Her vakit cennet nümün güzelliklerin var
Her mevsim cennet nümün nimetlerin var

Paha biçilemez, hazine sandukaların var
Bu sandukanda nice gizli hazinelerin var
Paha biçilemez gizemli akvaryumların var
Bu akvaryumlarında, inci mercanların var

Nimetlerini ve güzelliklerini sayalım denseydi
Ağaçların kalem, denizlerin mürekkep olsaydı
Gökyüzün defter, tüm insanlar katibin olsaydı
Yine de anlatmaya, hiç birinin ömrü yetmezdi

Hey dünya, senin şöyle dediğini duyar gibiyim
İnsanlar kirletmeyip, kıymetimi bilseler yeter
Tahrip etmeseler nimetim herkese yetip artar
Ben de O'nun adına hareket eden bir varlıyım

B. Tunca/15.03.2002/11.45

Not: Bu şiirdeki akvaryum gökyüzü ve denizler
Anlamında kullanılmıştır.

Bayram Tunca

Dünya-4-

Cilvelensen de güldüremezsin asla
Beni döndüremezsin, asla ve katta
Ben odaklanmışım, hakiki dünyaya
Neyleyim senin gibi yalan dünyaya

Görmüyor musun! içindeki akıtılan kanı
Oluk oluk akıtılıyor, Müslümanların kanı
Yoktur ki acısın, zalim oğlu zalimin imanı
Hiç dinmedi mazlumların gözyaşıyla kanı

Neyleyim ayaklarla başın karıştığı dünyanı
Neyleyim sapla samanın, karıştığı dünyanı
Neyleyim doğruyla yalanın karıştığı dünyanı
Neyleyim tüm masumların ağlaştığı dünyanı

Neyleyim tüm kötülerin anlaştığı dünyanı
Neyleyim savaş arenasına dönen dünyanı
Neyleyim su gibi oluk oluk kan akan dünyanı
Ne sanık ne tanık olmak isterdim bu dünyanı

Sen nebilere velilere sultanlara kalmandın
Benim gibi günahkar kullara mı kalacaktın
Adım gibi biliyorum bir gün beni de alacaksın
Ama bil ki bir gün mutlaka sen de alınacaksın

B. Tunca/21.03.2002/16.06

Bayram Tunca

Dünyanın Gariplikleri

Kimi doğuyor, kimi ölüyor
Kimi gülüyor, kimi ağlıyor
Kimi az, kimi daha çok yaşıyor
Kimi ölüyor, kimisi öldürülüyor

Kimi fakir, kimi zengin yaşıyor
Kimi aç/açık, kimisi tok yatıyor
Kimi ağlarken, kimi de gülüyor
Bayram bu garipliklere şaşıyor

Kimi duyuyor, kimi duymuyor
Kimi görüyor, kimi görmüyor
Kimi yürüyor, kimi sürünüyor
Kimi konuşuyor, kimi konuşamıyor

Kimi anlaşıyor, kimi hiç anlaşamıyor
Kimi barışıyor, kimi de hep savaşıyor
Kimi çok seviliyor, kimi hiç sevilmiyor
Kimi çok övülüyor, kimi hor görülüyor

Kimi tam inanıyor, kimi hiç inanmıyor
Kimi Allah'a, kimi başka şeye inanıyor
Kimi Allah'a kul, kimi başkasına kul oluyor
Kimi hoşgörülü, kimi nahoş görülü oluyor

Kimi yeniyor, kimi içiliyor
Kimi acı, kimi tatlı oluyor
Kimi sulu, kimi katı oluyor
Her biri ayrı renk ve tatta oluyor

Kimi yeniyor, kimi koklanıyor
Kimi aş, kimi de ilaç oluyor
Kimi pişiriliyor, kimisi çiğ çiğ yeniyor
Kimi kabuklu kimi kabuksuz yeniyor

Kimi karada, kimi de deryalarda yaşıyor
Kimi yerde sürünüyor, kimi havada uçuyor
Kiminin eti yeniyor, kiminin derisi giyiliyor
Bu garip dünya; böyle gelmiş, böyle gidiyor

Şu garip dünya bazen soğuk, bazen sıcak oluyor
Bildik bileli dört mevsim böyle devir daim oluyor
Belli ki; biri tarafından böyle devir daim olunuyor
Bazıları dünyasını kazanırken; ahretini kaybediyor

B. Tunca/26.08.2001-09.20

Bayram Tunca

Düşenin Hali

Bak düşmüş yaprak dalından yere
Sürüklüyor onu rüzgar belirsizliğe
Bencileyin toprak olacak yok yere
Hep benim gibiler eziliyorlar niye

Böyledir dostum, düşenlerin hali işte
Bi düşmeye gör bakan olmaz yüzüne
Ömür boyu çile çekersin kaç düzüne
Sakın inanma, her dostunun sözüne

B. Tunca/26.09.2003-14.26

Bayram Tunca

Düşenlerin Hali

Bencileyin düşenlerin çoğu kem bakılır
Canan da olsalar çok lakap/kulp takılır
Su veya bal olsalar onlardan tez bıkılır
Elbet bu vefasızlığa ekserin canı sıkılır

Defterlerden bir çırpıda silinip atılırlar
Hatırları hiçe sayılıp beş pula satılırlar
Az dertlerine, binden fazla dert katılır
Yüzlerine gülüp, arkadan çelme takılır

B. TUNCA/27.01.2004-10.27

Bayram Tunca

Düştüm-1-

Önce meleğin eline güçtüm
Sonra feleğin eline düştüm
Daha sonra da zalim beşerin eline düştüm
Evvel bir güçtüm, şimdi ele ayağa düştüm

Önce anne kucağına düştüm
Sonra baba ocağına düştüm
Daha sonra, İzmir'de asker ocağına düştüm
Evvelin bir güçtüm, şimdi ele ayağa düştüm

Önce Yörük çadırına düştüm
Sonra kula köyevine düştüm
Daha sonra da ülkede sayısız şehre düştüm
Eskiden bir güçtüm şimdi ele ayağa düştüm

Önce gurbet ellere düştüm
Sonra vefasız dosta düştüm
Daha sonra da vefasız bir sevgiliye düştüm
Eskiden bir güçtüm şimdi ele ayağa düştüm

Önce gözden düştüm
Sora gönülden düştüm
Daha sonra da tüm dostun dilinden düştüm
Eskiden bir güçtüm şimdi ele ayağa düştüm

Önce dizden düştüm
Sonra güçten düştüm
Daha sonra da çelmelere takılarak sürçtüm
Eskiden bir güçtüm şimdi ele ayağa düştüm

Önce karaya düştüm
Sonra saraya düştüm
En sonunda çilemi yenilerek mezara düştüm
Eskiden bir güçtüm, şimdi ele ayağa düştüm

Bayram der, her beşer az veya çok şaşar
Kimi düşerek, kimi de düşmeyerek yaşar
Ama her âdemoğlu, eninde sonunda düşer
Hiç düşmeyen, en son Azrail'in eline düşer

Nice alimler ve zalimler vardı, hepsi de düştü
Nice nebiler ve veliler vardı, onlar dahi göçtü
Nice güçlü insanlar vardı, bir bir onlar da düştü
Bütün bunları düşüren güç, ne büyük bir güçtü

B. TUNCA/27.11.2000-10.20

Bayram Tunca

Düştüm-2-

Ağustos her yer sıcaktan kavruluyordu
Bostan tarlasına, gidilmesi gerekiyordu
Büyüdüğünü ispatlamak için, talip oldu
Şair eşeğe binerek tarla yoluna koyuldu

Heybeye doldurdu karpuzu kavunu
Bindi eşeğine, düştü evinin yolunu
Bilemiyordu başına gelecek oyunu
Elindeki bıçakla soyuyordu kavunu

Bütün dikkatini verdi elindeki kavuna
Bir de bakar ki eşek sapıtmış, yoluna
Ahlat dalının altındaki gölgeye gelmiş
Ahlat dalının dikeni de başına değmiş

O, hemen ineyim derken, eşekten aşağı
Ayağı heybeye takılarak, geldi baş aşağı
Başını kurtarayım diye, kolu dayadı yere
Kolu kütürt diye kırıldı, kendi düştü yere

Bir şey olmamış gibi, hemen kalktı ayağa
Kırık kolunu aldırmadan, yine bindi eşeye
Kırık kolunu belli etmemek istiyordu kimseye
Fakat eve varır varmaz, hemen düştü döşeğe

Evdekiler sordu; ne oldu, oğlum senin koluna
O her ne kadar söylemek istemese de olanları
Onun lisan-ı hali belli ediyordu bütün olanları
Çünkü, ateşi yükselmiş, su yetişmiyordu ona

O gün baba alışveriş için gitmişti yabana
Evdekiler bilmez ve gidemezlerdi uzağa
Şair Bayram'a bekleyelim dendi, babana
Biz götürmeyiz dediler bu saattte yabana

Bayram, sabaha kadar kıvrandı durdu
Hiç durmadan hep soğuk su içti durdu
Belki de sabaha kadar bir testi su bitti
Ama neredeyse onun da dermanı bitti

Neyse ki baba geç de olsa, gelmişti
Onun kolunun kırıldığını öğrenmişti
Şafakla düştüler kırıkçı çıkıkçının yoluna
Öğleye vardılar kırıkçı çıkıkçı dükkanına

Kırıkçı şöyle bir baktı, kırık kola
Kırıkçı ileri doğru çekti kırık kolu
Kol yerine geldi, ama o acıyı kim dayana
Kırıkçı sardı sarmaladı, onun kırık kolunu

Bir bez parçasıyla, bağladı kolunu boynuna
Bir ay sonra tekrar gel deyip, gönderdi yoluna

Çocuk kırık kola rağmen, düştü oyunun yoluna
Kah sürçerek, kah düşerek, geldi yolun sonuna

Kol alçıdan çıktığında görüldü, ancak gerçek
Kol yanlış kaynamış düzelmesi zor bir gerçek
Bu yetime ders oldu, fakat kolu da ters oldu
Bu kolla, hayatın yükünü kaldırmak zor oldu

Yetim der; "siz siz olun, sakın binmeyin eşeğe"
Binerseniz de hiçbir zaman güvenmeyin eşeğe
Yoksa siz de düşersiniz benim gibi bir döşeğe
Sonra da çekersiniz benim gibi çok acılı çileğe

B. TUNCA/23.12.2000-14.30

Bayram Tunca

Düşünme/Muhasebe

Arkamda geçmişim önümdeyse geleceğim
Düşündüm elbet bir gün ben de öleceğim
Yapıp/yapmadıklarımdan hesap vereceğim
Söz, zamanımı daha iyi değerlendireceğim

B. Tunca/11.05.2004-11.05

Bayram Tunca

Düşünüyorum

Aşkından sıtmaya tutulmuş gibi tir tir titriyorum
Şende üşürsün diye sana bir iyilik düşünüyorum
Önce, ailenden usulünce istemeyi düşünüyorum
Şayet vermezlerse, sonra kaçırmayı planlıyorum

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Ecel Teri

Yelkovan akreple öpüşüyordu
Yağmur toprakla öpüşüyordu
Ara sıra da şimşek çakıyordu
Herkes derin derin uyuyordu

Hiç mi hiç böyle ıslanmamıştım
Hiç de böyle hastalanmamıştım
Sanki tenim sema terim yağmur
Vücudum olmuştu, sanki hamur

Tir tir titredi elim ayağım
Tutmadı el-ayak bağlarım
Yağmur gibi aktı tenimden terim
Her biri pınar oldu gözeneklerim

Sıkılsaydı çamaşırım ıslatırdı orayı
Çıksaydı avazım, çınlatırdı ortalığı
Kısılmıştı sesim, solmuştu benzim
Film şeridi gibi gelip geçti mazim

Yine dün gece, ecelle pençeleştim
Nefsim ve Azrail"as"la cedelleştim
Ben zaten dünden razıydım ölmeyi
Bekliyordum derin bir oof çekmeyi

Yaşmaktan çok, ölmekti benim isteyim
Ölebilseydim bir kere ölmüş olacaktım
Oysa, kaç defa ölüp ölüp dirildim ben
Nefsim dahil, ekseriyete yenildim ben

Bıktım artık, şu Dünyanın eracifinden
Baksanız ya, dört bir yanımda katliam
Güçlüler güçsüze karşı olmuş yamyam
Var mı? arşa yükselen çığlıkları duyan

Ne tanık, ne de sanık, olmak isterdim
Savaş değil de, barış görmek isterdim
Her halde ben de acele edip kışta geldim
Vadedilen yılları yeni nesil görsün isterim

B. Tunca/29.12.2002-02.29

NOT: Dün geceki rahatsızlığımın öyküsüdür.

Bayram Tunca

Edalım

Çiçekler açıyor al yanağından
Anzer balı akıyor dudağından
Işınlanıyorum, o fosforlu gözlerinden
Etkileniyorum, lâlî güher sözlerinden

Zeynep'im, Zeynep'im allı Zeynep'im
Al dudağında, anzer ballı Zeynep'im
Sözün şeker şerbetten tatlı Zeynep'im
Gözlerin yıldızlardan parlak Zeynep'im

Al yazman, inci mercan boncukla oyalı
O al yanağın sanki ezelden tabiî boyalı
Edalım sanki benim için yaratılan dualı
Yıllar oldu, hasreti sinemde akkor olalı

O günden beri, gönül sadece sana bağlı
Kalubeladan beri, gönül aşkından dağlı
Gözlerim, o gün beri hep yollarına bağlı
Yıllar oldu, hasretin sinemde akkor olalı

Ah örme saçlı, hilal kaşlı Zeynep'im
Unuttum, yaşın kaçtı be Zeynep'im
Sensiz hayatın tadı tuzu kaçtı be Zeynep'im
O günden beri, şair'in gözü yaşlı Zeynep'im

Gözlerim görmüyor artık, başka hiçbir güzeli
Sana olan bu aşkım bil ki, çok mu çok ebedi
Gezdim cihana, bulamadım senin gibi güzeli
Aylar yıllar oldu, senin için methiyeler düzeli

Yıllar oldu, alı Zeynep'i, güzeller içinden süzeli
Ah benim edalı Zeynep'im, sanki dünya güzeli
Aylar, yıllar oldu, senin hasretin beni çok üzeli
Nerde arayıp, nerde bulayım, senin gibi güzeli

Bugünlerde sıtmaya tutulmuşum gibi üşüyorum
Şende üşürsün diye sana bir iyilik düşünüyorum
Önce, ailenden usulünce istemeyi düşünüyorum
Şayet vermezlerse, sonra kaçırmayı planlıyorum

B. TUNCA/24.06.2001-11.30

Bayram Tunca

Ekonomik Kriz

Öyle bir savaş verdik ki; cephedekileri aratmazdı
Şiddeti ve etkisi ağustos depreminkinden etkiliydi
Öyle bir savaş ki; ne cephesi, ne de düşmanı belli
Aslında düşmanı siyasi ve enflasyon canavarı belli

Bu verdiğimiz savaş öyle hasar meydana getirdi ki
Öyle tesirliydi ki; Çernobil nükleerinden daha tesirli
Hasarı cephedeki ve depremdekinden daha da tesirli
Hasarı hem bedenlerde, hem de ruhlarda daha etkili

Cephedeki savaşta ölseydik belki de şehit olurduk
Biz ekonomik krizden ölmedik; fakat niyazi olduk
Ölenler belki kurtuldu, kalanlar çok saç baş yoldu
Ekonomik kriz, cephe savaşından daha çok yordu

Kısa sürede zengin daha zengin, fakir daha fakir oldu
Buna, en çok siyasilerimizin yersiz beyanı sebep oldu
Uğrunda canını vereceği ülkesinden; nefret eden oldu
Vize alabilen arkasına bakmadan ülkeyi terk eder oldu

Onbinlerce aile, yüzlerce firma, bu krizden heder oldu
Öyle aileler vardı ki, evine ekmek bile götüremez oldu
Öyle aileler vardı ki, sebze ve meyvenin tadını unuttu
Öyle aileler vardı ki, hane ve pazarının yolunu unuttu

Şu bir gerçekti ki, gariban halkımız suçsuz ve pâktı
Buna rağmen ekonomik kriz yine de halkımızı yaktı
Zam yağmurları sağanak sağanak halkın üzerine aktı
Ülkenin durumuna Uganda halkı bile, çok garip baktı

Kimileri bankaları hortumladı, kimileri de hortumlattı
Kimileri çilingir sofrasında göbek atıp, $'ı havaya attı
Halkımız baştan bir şey anlayamadı, şaşkın şaşkın baktı
Sonunda olanlar oldu, ülke ekonomik kriz batağına battı

Siyasilerimiz her zaman olduğu gibi suçu başkasına attı
Krizi anlatmak için insanlar yapmadığı eylem bırakmadı
Grev, yazar kasa, tiyatro, intihar, eşekli eylemler yapıldı
Halkımız meramını anlatamadı; gözyaşları oluk oluk aktı

Tarihten ders almamışız ki; önceki gibi masada kaybettik
Ülkenin ekonomisini önce 'imf' sonra Dervişe teslim ettik
Kurtuluruz ümidiyle 'imf' ne derse yaptık fakat yine battık
Millet olarak, Mehdi gibi bir kurtarıcının gelmesini bekledik

Ekonomik kriz için kimler neler yazıp, neler söylemedi ki
Krizden etkilenen biri olarak bir şeyler yazayım dedim ki
Tarihe ışık tutsun, fakat dil söylemez, kalem yazmaz oldu
Söyleyeceklerimi tam söyleyemedim elim ayağım tutuldu

B. TUNCA/23.07.2001-16.50

Bayram Tunca

El Kızı

El kızından yâr olmaz
Yâr olsa da kâr olmaz
Halden/dilden anlamaz
Alırsan, görmezsin yaz

Elkızı uçar gider yel olur
Sele/mele kapılır el olur
Aşkı kavuran ak kor olur
Çileyle yaşamak zor olur

Yadelden bir kız sevdim
Aşkıyla çöllerde gezdim
Cilveden candan bezdim
Vefasızlığını geç sezdim

Yadelden bir gelin aldım
O bana dost olur sandım
Yol ortasında kalakaldım
Aldandığımı geç anladım

İşişten çoktan geçmiş oldu
Ömrü hayatım çileyle doldu
Saç/sakalım bembeyaz oldu
Bugünüm, dünümden zordu

Siz siz olun yadelden kız almayın
Cilvesini, kirvesini asla kanmayın
Sizde benim gibi akkorla yanmayın
Alın asili, serin altına hasrı yaşayın

B. Tunca/21.02.2003-02.21

Bayram Tunca

El Koyun-1-

Koyunlar içinde en güzeli
Nerden baksan, olur belli
Sesimi duysa, koşar gelir
Sürüyü ardına katar gelir

El koyun bağlı sol bileğimde
O yârin aşkı var, yüreğimde
Onun silueti var, belleğimde
Askerliğim engeldir önümde

El koyun, kuzusunu meler
Leylâ, şair Bayram'ı sever
Bayram'da Leylâ'sını sever
Birbirini seveni kim neyler

El koyun bağcıklı
Öptüğüm yerden bal çıktı
El koyun boyalı mı boyalı
Onun yanağı, tabii boyalı

El koyun, kuzusunu arar
Yârsiz dünya, niye yarar
El koyun, uzaktan meler gelir
O yar, karlı dağları deler gelir

El koyun, kuzusunu kokluyor
O yâr de mendilimi kokluyor
El koyun, kırda çimen otluyor
O yârim, bana çiçek topluyor

El koyun, elimden tuz yalar
O yâr hasretimden buz yalar
El koyun, susuzluktan yanar
Kulağım çınlıyor o beni anar

El koyun, yünlü mü yünlü
O yâr, bana gönüllü mü gönüllü
O yâr suya gidiyor elleri güğümlü
Sevdiğim, çok mu çok görünümlü

El koyun, seher vaktinde kaldırır
Aç kurtlar sisli havalarda saldırır
Ne versem, el koyun boynuma sarılır
Bir gün aramasam, o yâr bana darılır

El koyun, tokalı mı tokalı
Yıllar oldu, onunla aht-i peyman yapalı
Belki aylar oldu, hasreti burnumda tüteli
Belki yıllar oldu, silueti gözümde tülleneli

Ah el koyunum ne olur, dön gel koyunum
Eğer dönmezsen, hep bükük kalır boynum

Tâ ezelden beridir, yürüktür benim soyum
El koyun ve Leylâ'sız hayata olmaz doyum

B.TUNCA/05.07.2000

Bayram Tunca

Elbette

Elbette bir manası vardır her sözümün
Görünce düğün bayramı olur gözümün
Görmediğinde yakar beni narı özümün
Dünyada bir tek odur aynası yüzümün
Odur alemde nazar boncuğu gözümün

B. Tunca/05.12.2003-12.05

Bayram Tunca

Elimde Sazım Olsaydı

Elimde bir sazım olsaydı
Evimde bir kızım olsaydı
Anlatsaydım, sazımı kederimi
Anlatsaydım, kızımı kaderimi

Bilmem, derman olur muydu sazım
Bilmem, derman olur muydu kızım
Ne edem, ma-kez bulmadı bu arzum
Ah öldürecek beni, bu dert, bu sızım

Keşke, elimde ince telli bir sazım olaydı
Keşke, evimde tatlı dilli bir kızım olaydı
Ara sıra da olsa, halimi hatırımı soraydı
Ömür boyu da sadık bir yarenim olaydı

Ben, bu hallere düşer miydim ki acaba
Bu dünyaya böyle küser miydim acaba
Nereden bilebilirdim, vefasız olacağına
Bilseydim, hiç düşer miydim; kucağına

Ne yapayım, kızım değil de oğlum oldu
Bir Muhacir Kızı sevdim, işte böyle oldu
Ne sazım, ne kızım, hep de tasam oldu
Evvel dinçtim, şimdi artık ihtiyarlık oldu

Soldu beniz soldu, doldu ömrüm doldu
Evvel böyle değildi, şimdi bana ne oldu
Ne olduysa, onu çok sevdiğimden oldu
Hasret aşkıyla sanki boğdu beni boğdu

B. TUNCA/18.06.2000

Bayram Tunca

Emanet-Enaniyet

Ayaktaki ayakkabı, sırttaki gömlek, emanet
İnsan vücudundaki el ayak her şey emanet
Bilmem ki nedendir, insandaki bu enaniyet
Her şey her şeyi yaratan Allah'ındır emanet
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Emanet Endişesi

Verdiğin nice gözler göremediler gerçekleri
Verdiğin nice kulaklar sağırdılar hakikatleri
Verdiğin nice diller haykıramadı hakikatleri
Yerinde kullanılamadık verdiğin emanetleri

B. Tunca/22.01.2003-22.01

Bayram Tunca

En Kapsamlı Albüm

Şu evren sanki zaman ayarlı çalışan bir albüm
Her manzarada O nakkaşın nakışlarını gördüm
Gördüğüm o nakışlarla, içimde dantele ördüm
Nakkaşın nakşını görmediğimde sanki kördüm

Bu albüme kim dikkatle bakarsa, hakikati görür
Canlı/cansız bütün varlıklar bu albümde yer alır
Çünkü bu albüm, en gizemli bir bilbort arşividir
Bizler gitsek de, anılarımız hep onda saklı kalır

B. Tunca/12.12.2003-12.12

Bayram Tunca

Esas Bayram

(B) ayram, tüm günahların af olduğu gündür
(A) llah'ım affederse, esas bayram o gündür
(Y) aradan affetmezse, o ne de hüsran gündür
(R) abbim affetmezse, o ne de perişan gündür
(A) llah affederse, o gün sanki düğün günüdür
(M) erhamete mazhar olursak bayram o gündür
B. TUNCA/22.02.2001-10.35

Bayram Tunca

Esas Kastım

Resmini bir bir panoya astım
Hasret yaralarıma tuz bastım
Her gün bir şiir yazıp sayfama astım
Aslında; aşkımızı anlatmaktı, kastım
B. TUNCA/05.07.2001-13.45

Bayram Tunca

Eskinin Kıymeti

Her eskimizi atmamak lazım
Dar günde o eski olur lazım
Kesildi elektrik eskiyi aradık
Kesildi gaz/su, eskiyi aradık

B. Tunca/12.02.2004.22.02

(Sakla samanı gelir Zamanı)

Bayram Tunca

Eskişehir’de Bir Evde

İkram edilen bir çay bir pasta.
Yaptı bana yabangülüne hasta.
O daha çok küçük çocuk yaşta.
Bilirsin akil yasta değil basta.
25.10.2000-16,37

Bayram Tunca

Eşitlik Yorumu-1-

O eşitliği en güzel gece/gündüzde gösteriyor
Gece gündüz yılda bir kez de olsa eşitleniyor
İnsanlar, niçin yılda bir kez olsun eşleşmiyor
Ayrılanlar niye yılda bir kes olsun sevişmiyor
Tüm gürültü/patırtılar bundan kaynaklanıyor

B. Tunca/21.03.2004-21.03

Bayram Tunca

Eşitlik Yorumu-2-

Gece gündüz bir defa da olsa, terazi gibi eşitleniyor
Ademoğlu niye yılda bir kez de olsa, dengelenmiyor
Şayet böyle yapılsaydı, ayrılık ve gayrılıklar olmazdı
Vakitsiz hem güller solmaz, hem bülbüller susmazdı

B. Tunca/21.03.2004-21.03

Bayram Tunca

Etkileniyorum

Ne zaman sarı bir zarf görsem,
Hemen betim benzim sararıyor
Başım dönüp, gözlerim kararıyor
Dostlarım neyin var diye soruyor

Ne vakit düşen sarı bir yaprak görsem,
Sanki ümitlerim tel tel olup, dökülüyor
O an başım dönüp, gözlerim kararıyor
Dostlarım, yine neyin var diye soruyor

Ne zaman yanık bir se la duysam
O an, tüylerim diken diken oluyor
Belki seninki diye kalbim duruyor
Dostlarım neyin var diye soruyor
B. Tunca/25.11.2001

Bayram Tunca

Evet Demek

Evet demek, neleri neleri kabul etmek
Hatta kefensiz gömleği baştan giymek
Hayatın çeşitli cilvelerini kabullenmek
Bu yolda, ölmek var, ama yok dönmek

Kolay mı sanıyorsun, sen evet demeyi
Eğer evet diyebildiysen, kutlarım seni
Çünkü, evet demek, büyük cesaret işi
Bu aht-ı peymanı imzalayanlar iki kişi

Biri erkek, diğeri dişi ne mutlu onlara
Yerdeki ve göktekiler alkışlıyor onlara
Deste deste türküler bestelenir onlara
Resul, Cennet bile vaat emekte onlara

O ümmetimin çokluyla övünürüm diyor
Helal dairesi de keyfe kafidir deniliyor
Bayram da, övgüye lâyık olmak istiyor
Ama hayat şartları iki de bile zorluyor

B. Tunca/13.01.2003-13.01

Dip Not:
Evlilik kötü olsaydı, hiç Nebimiz evlenir miydi
Hem ümmetimin çokluyla övünürüm der miydi
B. Tunca/13.01.2003-13.01

Bayram Tunca

Evleri Var

Evleri var, çardaktan
Ayran ikram etiler, bardaktan
Yâri giydirmişler, bayramlıktan
Ben ölürüm, onu hayranlıktan

Evleri var, kıl çadırdan
Yoğurt ikram ettiler çanaktan
Yârim öpücük verse yanaktan
Yoksa, öleceğim hayranlıktan

Çadırları var, sekiz ipli
Benim yârim, çok tipli
Çadırları var, kırk delikli
Benim yârim yedi gedikli

Çadırları var, üç direkli
Benim yâr, pak yürekli
Börek ikram ettiler, çörekli
Leylâ'nın sevgisi de sürekli

Çadırları var, beş kanatlı
O yâr al yanak/bal dudaklı
Çadırları var, sırma saçaklı
Benim sevdiğim çok ocaklı

Kilimleri var, kök boyalı
O yârin yazmaları oyalı
Al yanağı/baldudağı boyalı
Ne çok oldu, hasreti koyalı

Heybeleri, kilimleri el örmeli
O yârimin saçları, tel örmeli
Kaşı/gözü sürmeli mi sürmeli
Şair yüzünü görüp el sürmeli

Keçeleri saf kuzu yününden
Karpuzu kestiler, göğünden
Su ikram ettiler, güğümden
Ben o yari aldım, düğünden

Bakraçları da kalaylı mı kalaylı
O sevdiğim, gelin geldi halaylı
Sinileri var, beyaz bakır kalaylı
Benim yârim şimdi oldu saraylı

B. TUNCA/10.05.2000

Bayram Tunca

Evlerinin Önü-1-

Evlerinin merdiveni taştan
O yâri sevdim, çok küçük yaştan
Onu çok kıskandım, başkasından
Sevdiğimi söyleyemedim, baştan

Evlerinin avlusu taştan
Bakışları çıkardı baştan
Onu çok sevdim ta küçük yaştan
Sevdiğimi söyleyemedim, baştan

Evlerinin önü dere
Yârim gidiyor, askere
Çabuk gelse, teskere
Sevsem onu, eşkere

Evlerinin önü kaya
Günler bitmiyor saya saya
Bağrıma bastım koca kaya
Çok az kaldı o teskere aya

Evlerinin önü iğde ağacı
Hasretlik ölümden de acı
O yârim benim derdimin ilâcı
Çabuk gel artık, başımın tacı

Evlerinin önü bostan
Haber gelmez oldu o dosttan
Gelir mi dersin, asker Osman
Görmez oldu gözlerim çoktan

Evlerinin önü bakla
O yâri görürsem atarım takla
Yâr al beni, koyununda sakla
Beni soğuk kar suyuyla pakla

Evlerinin önü nehir
Ben o yârimden almıştım mehir
Düğünümüz olmaz İnşallah tehir
Onsuz bir hayat, olur bana zehir

Evlerinin önü kelek
Yârim giymiş yelek
Benim o yârim sanki bir melek
Kavuştur Allah'ım biz de gülek

B. TUNCA/27.06.2000

Bayram Tunca

Evlerinin Önü-2-

Evlerinin önü, pınar
Ateşte kazan kaynar
Düğünlerde güzeller oynar
O yâri görsem içim kaynar

Evlerinin önü, meşe
Etleri dizmişler şişe
O'nun yüzünde var neşe
Gel de sabret sen bu işe

Çeşmeleri var, çam oluk
Nereden gelir, bu bolluk
Yârim yapmış, bana yolluk
Gidiyom dedim yüzü soluk

Evlerinin yolu, taştan
Gözlerin kanlanmış yaştan
Seni söyledim, ben baştan
Askerlik var dedim, baştan

Evlerinin önü, dere
Yarim, ben gidiyorum askere
Gel de sarılayım, birkaç kere
Belki bitmeyebilir bu teskere

Evlerinin önünde pınar
Gözleri olmuş, iki pınar
Sil gözlerini, görenler bizi kınar
Bilmeyenler, bir şey oldu sanar

Evlerinin önünde, yeşil nar ağacı
Her yolun sonunda var dar ağacı
O yârdan ayrılık, ölümden de acı
Yâr sendin, benim derdimin ilacı

Asker oldum vatana arkamdan ağlama
Bırak ki gideyim elimi kolumu bağlama
Vatan millet için gidiyorum hiç ağlama
Şehit olma niyetiyle gidiyorum ağlama

Gelmem diye, ümidini hiç mi hiç kesme
Sık sık mektup yaz, sakın ilişkini kesme
Eğer ki, şehit olursam, sakın hiç küsme
Kabrimin başına gelip de ağıtlar düzme

B. TUNCA/03.03.2000

Bayram Tunca

Evlerinin Önü-3-

Evlerinin önü, düz bayır
Sakın Leyla deme hayır
Yüreğim, yanmakta çayır çayır
Evet de ki sonu da olsun hayır

Evlerinin önü, dik mi dik yokuş
Beni mest eder, o güzel kokuş
Bakışıyla işler ilmek ilmek nakış
Beni mest eder, o gizemli bakış

Evlerinin önü bir dönümlük kesik
Evlerinde var, tahtadan bir beşik
Elime verdiler, tahtadan bir kaşık
O beni, ben onu olduk ikimiz aşık

Evlerinin önünden geçer patika yol
O yâri görmezsem, kalkmaz bu kol
Onun aşkından yüreğim oldu akkor
Leylâ'sız yaşamak, ölümden de zor

B. Tunca/09.08.2002-18.45

Bayram Tunca

Evlilik Öğüttü

Teknede aynı yöne kürek çekilirse, yol alınabilir
Aksi yöne kürek çekilirse, tekne her an batabilir

B. Tunca/15.12.203-12.15

Bayram Tunca

Ey Ademoğlu-2-

Ey âdem, hani seni seven dost çoktu
Baktım, kabirde yanında kimse yoktu
En sadık dostların geldiler kabre kadar
Dememişler miydi her şey kabre kadar

Ey insan, yalnız doğdun, yalnız öldün
Bak! her şey yalanmış, sen de gördün
Şanki, daha dün doğdun, bugün öldün
İtiraf et, tarih tekerrürden ibaret gördün
B. TUNCA/28.04.2001-16.35

Bayram Tunca

Ey Ademoğlu-3-

Birisi sana bir emanet verse
Bi gün gelip onu geri istese
Sen de emanet ehli gibi onu hemen versen
Kimin ne hakkı var, sana bir şey deme o an

Aynen öyle de sendekiler emanettir
Her an bu emanet senden istenebilir
Eğer ki sen de her an onu veremeye hazırsan
Kimin ne hakkı var, sana bir şey demeye o an

Ey âdemoğlu dikkat et bundan sonra ahret var
Ahrette de yaptıklarından hesaba çekilmek var
Neticesinde ya kazanma, ya da kaybetmek var
Kazananlara cennet, kaybedene cehennem var

Ey âdem, bizi kurtaracak ne bir dal, ne bir mal var
Sadece ve sadece, ağlanacak garip bir halimiz var
Belki senin güvendiğin, ya amcan, ya da dayın var
Ama benim, sadece ve sadece bir tek Allah'im var

B. Tunca/27.11.2001-16.25

Bayram Tunca

Ey Ademoğlu-Ademoğlu

Her yaramazlığı yapan insanoğlu
Allah'a tanımaktır her işin sonu
Ölümdür, her âdemoğlunun sonu
Odur seni yaratan sen de tanı Onu
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Ey Nefsim-1-

Ey nefsim ramazan diye, niye feryat edersin
Bakıyorum mideyle birlik olup, isyan edersin
On bir ay boyunca, hiç dinlemediniz siz beni
Ramazan boyunca ben de dinlemiyorum sizi

Başka türlü ıslah olacağınız yoktu zaten sizin
İstek ve arzunuzun esiri olmuştum sanki sizin
Çoğu kere birlik olup, mağlup etmiştiniz beni
Ramazanda mağlup etme sırası bendedir seni

Ne kadar feryad-u figan etseniz de dinlemeyeceğim
Ben Allah'ın emrine uydum, hep O'nu dinleyeceğim
Ah edip ağlasınız bile, hiç gözyaşınızı silmeyeceğim
Ramazan boyunca, kalbimin namesini dinleyeceğim
B. TUNCA/14.12.2000-11.05

Bayram Tunca

Ey Nefsim-2-

Ey nefsim, aynen mızmız çocuklar gibisin
Öğleye kadar hep feryad-ı figan ediyosun
Bakıyorsun ki. isteklerini cevap veren yok
Uykuya dalan çocuk misali ses sedan yok

Bak eğer ki bayrama kadar uslu durursan
Eğer bayramda da elimi öpmeye gelirsen
O an belki çıkolata falan ısmarlayabilirim
Hatta bel ki de bayram harçlığı da veririm
B. TUNCA/14.12.2000-11.05

Bayram Tunca

Ey Yolcu

Dur kulakver şu yeryüzündeki feryatlara
Dur kulakver şu gökyüzündeki sedalara
Yoksa, duymaz mısın dağlardaki yankılara
Duymasan da görmez misin, o çırpınışlara

Yoksa seninde mi basiretin köreldi
Yoksa seninde mi kuvvetin tükendi
Ecdadın hiç kulak tıkamamıştı bu feryatlara
Atan hiç gözyummamıştı böylesi zulümlere

Yeryüzündeki feryatlar arşı alaya bile inletiyor
Hissedip, görenleri de en acı ney gibi inletiyor
Eğer bütün bu feryad-ü figanları duymuyorsan
Bayram'ın, yazıp söyleyeceğini de duymazsın

B.TUNCA/01.02.2002-14.45

Bayram Tunca

Ezan

Şu ezan ki; sözleri Nebimizden
İlk bestesi de Habeşli Bilâl'den
Mirastır o bize Peygamberimizden
Kimse silemez, onu belleğimizden

Belletildi rüyada melek tarafından
Geçirildi dünyadaki en sık elekten
Korundu bugüne kadar tahribattan
Korunacak, ebede kadar tahripten

Günde, beş vakit nida eder bülbüller
Mest olur, onu duyan aşına gönüller
Ogün bugündür, dört bir yanda inler
Yer ve göktekiler, huşu içinde dinler

Dinleyip de icabet etmeyenler de var
İcabetteki kârı aklı yetmenler de var
Ne çok ziyandadırlar, aah bir bilseler
Ne iyi olurdu, onlarda icabet etseler

Sanki de ciğerime hançer saplanıyor
Çünkü, kimisi davete icabet etmiyor
Bu hususta peygamberimiz ne diyor
Şöyle diyor "evlerini yakasın geliyor"
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Garip Bir Haldeyim

Bu gün yine çok garip bir haldeyim
Gözlerim seğiriyor, kulağım çınlıyor
Biri beni anıyor, içim içime sığmıyor
Bilemedim, Mecnun muyum neyim

Bugün yine sağ kulağım çınlıyor
Bugün yine ela gözlerim seriyor
İçimdeki bir his, yine galibe o anıyor
Zaten ondan başka beni kim tanıyor

Galiba, o yâr da beni yanlış tanıyor
Dost gibi o da beni sağlam sanıyor
Bilmiyor ki kalbim aşkından yanıyor
Dudaklarım hasretinden kavruluyor

Başım selvi gibi sağa sola savruluyor
Gözlerim hasretinden hicranla aylıyor
Göz yaşlarım da yanaklarımı dağlıyor
Bayram, olanları hep kadere bağlıyor

Kaç gündür gözüm seğriyor, kulağım çınlıyor
Onun aşkından kavruluyorum, o hiç tınmıyor
Galiba onu Mecnun misali sevdiğimi bilmiyor
Bilse de, aşkından küle döndüğümü bilmiyor

B. TUNCA/25.03.2001-14.30

Bayram Tunca

Garip Dünya

Kimi doğar, kimi ölür
Kimi ağlar, kimi güler
Her gün dolup boşalır
Gören kullar şaşakalır

Kulun kimi aç/kimi tok
Ölüm tasası içteki kok
Ölüme henüz çare yok
Onu tanık oluruz çook

Bazen yaz, bazense kış olur
Bazen bahar, bazen güz olur
Bazen kar, bazen boran olur
O zaman dostlar bile el olur

Bir yanı gece, bir yanı gündüz
Bir yanı yazken diğer yanı güz
Bir yanı baharken bir yanı yaz
Bir yanı sıcakken bir yanı ayaz

Kimi derdinden, kimi sevincinden
Ademoğulları bağırıyor avaz avaz
Dünyanın çarkı kurulmuş ezelden
Hakikat böyledir, yaz Bayram yaz

B. Tunca/29.03.2004-09.03

Bayram Tunca

Gariplik

Gariplik ta ezelden arkadaşım oldu
Bazen saklandımsa da arayıp buldu
O vefasızlar beni çok mu çok yordu
Geçti gençliğim artık ihtiyarlık oldu
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Gayrisi Neyime

Kuramadım gerçekle hayal arasında bir denge
Ne olur söyleyin, sevenleri versinler sevdiğine
Sevenler pişman olmasın, Leylâ'sına sevdiğine
Helal dairede yaşamak varken, gayrisi neyime

B. Tunca/22.07.2003-22.07

Bayram Tunca

Geceler-1-

Gecenin şiirleri geceleyin yazılır
En güzel aşk, gecelerde yaşanır
İşte ben de bu şiirimi gece yazıyorum
İşte ben de bu aşkımı gece yaşıyorum

Geceler aşık ve maşukların yoldaşıdır
Onunla doruğa ulaşır, bütün vuslatlar
Onunla sükun bulur, ekseriyetle aşklar
Onun için aşk randevuları gecelerindir

Geceleri severim benim gibi sessiz oluşundan
Sanki her şey durmuş beni dinliyor oluşundan
Geceleri yapılanların daha kıymetli oluşundan
Her şeyin (Aşkın) gerçek değerini buluşundan

Geceler inci mercanla süslenmiş geline benzer
Geceler, sanki tüm güzellikleri kalbinde gizler
Geceler sırdaştır, sel verir fakat sır vermezler
Onun için Leyla ile Mecnun hep geceyi gözler

Geceleri severim, her şeyi gizlediğinden
O yâri severim, gündüzleri özlediğinden
Onu severim, aşkı yaşama imkanı verdiğinden
Onu severim gündüzün aksini sade oluşundan

Geceleri severim, yazılması güç şiirler gibidir
Dört mevsimin geceleri, şiir dörtlükleri gibidir
Yaz, kış, ilkbahar, sonbahar geceleri şiir hecesidir
Hangisini sevdiğim sorulsa, ayıramam hece gibidir

Geceyi severim, sessiz olup, bana benzemesinden
Sessizliğimizi aldanmayın, içimiz deryalara benzer
İçimizdeki dalgalar dışımıza aksetse, her şeyi ezer
Nice Leyla ve Mecnunlar etkilenir dalgalarımızdan

Şair Bayram der, geceler aşık maşukun sırdaşıdır
Geceler, Leylâların/Mecnunların en iyi arkadaşıdır
Geceler, sevenler için en ideal, örtü ve yorgandır
Geceler, vefasızların boyuna dolanan bir urgandır

B. TUNCA/02.11.2000-02.25

Bayram Tunca

Geceler-2-

Ah şu sensiz gecen mehtaplı geceler
Ah bir dile gelse, şu içimdeki heceler
Bilmem seni anlatabilir miydi heceler
Zannetmiyorum anlatamazdı heceler

Kalplerin, sadece vuslat için çarptığı an
Gözlerin sadece sevdiği yâre baktığı an
Duygu ve sevginin en doruğa çıktığı an
Doyumsuz aşkların, en iyi yaşandığı an

Cırcır böceklerinin ritim tuttuğu geceler
Ummanların dalgalarını tuttuğu geceler
O nöbet değişimlerinin yapıldığı geceler
Aşık maşukun hemdem olduğu geceler

Kefensiz yatılıp, kefensiz kalkılan geceler
Seni anlatmaya çalıştı benim gibi niceler
Ama, kifayetsiz kaldı, lâl-i güher heceler
Âşıkların birbirlerini sarılıp yattığı geceler

Bir Perdenin kapanıp, öbürünün açıldığı an
Gözlerin kapanıp, kalp gözünün açıldığı an
Hayallerin, rüyada da olsa gerçekleştiği an
Anlatılan peri masallarının gerçekleştiği an

Ay'ın, Gökyüzünde inci gibi süzüldüğü an
Yıldızların da tespih tanesi gibi dizildiği an
Ekseriyetle sefer hazırlıklarının yapıldığı an
Duygu selinin çağlayıp, deryaya ulaştığı an

Bazen karın lapa lapa yağıp da yığıldığı an
Bazen yağmurun şakır şakır yağdığı an
Bazen çiğin kırağı olup, buz yağdığı an
Gariplerin de bir hizbe yerlere sığındığı an

Dünyaya sığmayanın bir yatağa sığdığı an
Yata sığmayanın da, bir mezara sığdığı an
Her kışın sonunda, bir baharın geleceği an
Her gecenin sonunda gündüzün olacağı an

Şair Bayram der, geceler bir Burak gibidir
Geceler değerlendirilirse, uzaklar yakındır
Nebiler bile, gecelerde vuslata ermişlerdir
Kullara, lâl-i güher mesajlar getirmişlerdir

B. TUNCA/02.11.2000-02.25

Bayram Tunca

Geçen Gün Ömürdendir

Son baharda dökülen yapraklar gibi
Başımdaki saçlarım tel tel dökülüyor
Her geçen mevsim her geçen yıl gibi
Her geçen gün ömürden götürülüyor

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Geçmesem miydim Yolundan

Geçmesem miydim Yolundan
Dün, yine yolundan geçmek zorunda kaldım
Kendimden geçip, o eski hülyalarıma daldım
Dizlerimin bağı çözülüp, yolunda kalakaldım
Beden gitti; fakat kalben sende takılı kaldım

Ta uzaktan bana doğru gelenleri sen sandım
Bulutlar arasında uçan martıları elçin sandım
Sallanan o yeşil yaprakları, senin elin sandım
Uzaktan gelen elvan kokuları seninki sandım

Karşılamaya gelmediğini geç farkına vardım
O an sanki ağustos güneşinde eriyen kardım
Kar nedir ki bir limon, bir ayva gibi sarardım
Kalbimdeki aşkın silinmesi için çok yalvardım

Bitki kadar bile sevmediğinin farkına vardım
Canlılar kadar sevmediğinin, farkına vardım
Tabiat kadar da sevmediğinin farkına vardım
Onların, lisan-ı hal sevgisini müşahede ettim

Ulu çınarların yeşil yaprakları, el sallıyorlardı
Kuşlar, böcekler, türkü ve şakı söylüyorlardı
Gökyüzü bulutları yağmur olmuş ağlıyorlardı
Çiçekler açmış, binbir çeşit koku salıyorlardı

Yağmurdan ziyade gözyaşlarım ıslattı yollarını
Arabam gitti; fakat gözüm takılı kaldı yollarına
Eğer, bir daha uğrarsam yollarına, aç kollarını
Yoksa bir daha hiç uğramam, o yeşil yollarına

B. TUNCA/17.05.2001-12.45

Bayram Tunca

Geçmişi Anımsamak

Ah nerede o çilekeşli yıllarım
Ölümü çare sandığım yıllarım
Rüya gibi geçmiş çocukluğum
Belki de ben de yaşlanıyorum

Soğan, ekmek en iyi azığımdı
Çektiğim çilemse alın yazımdı
Kırk delikli kıl çadır yazlığımdı
Şiirlerim yaşadığım anılarımdı

Yufka ekmeği en güzel azığımdı
Peynir zeytin en güzel katığımdı
En sadık dostum, gönül sazımdı
Muhacir Kızı da içimdeki sızımdı

Tere yağlı katmer, en çok sevdiğimdi
Şiirlerimse mırıldandığım türkülerimdi
Türkülerim de yaşadığım öykülerimdi
Çektiğim çileyse, hayatın törpüleriydi

Bakınız, çilelerimin kıroki haritası var anlımda
Ölmeyi çare sandığım yılların anısı belleğimde
Fakat, yine de o yılların özlemi var yüreğimde
Çünkü o günlerin elemi gitti lezzeti var bende

Bayram Tunca

Geçtiğim Yollar

Geçtiğim yollar çay çamur
Sicim gibi yağıyor yağmur
Terden oldu beden hamur
Bu aşkla, durabilirsen dur

Geçtiğim yollar toz duman
Ah ahbap halim çok yaman
Günümüz sanki ahir zaman
Söyle yâr, vuslat ne zaman

Geçtiğim yollarıma sis kapladı
Her bir zerremi hasret kapladı
Yere düştüm yüzüme bakmadı
Ne edem dua ma-kes bulmadı

Geçtiğim yollarda içim cıız etti
Onca yıllarım beklemekle geçti
Daha düne kadar ne güzel eşti
Anlamadım niye böyle es geçti

Geçtiğim yollar gençliğimi hatırlattı
Ela gözlerimden hicranlı yaşlar aktı
Gençliğimde yüreğim süt gibi paktı
Ah o gençliğim su gibi nasıl da aktı

Geçtiğim o yollar hep seni hatırlattı
Ayağıma diken, kalbime pıtrak battı
Hicranlı gözyaşlarım yollarımı ıslattı
Anılar sapan taşı gibi maziye fırlattı

Film şeridi gibi gözümde tüllendi anılar
Her biri, belleğimde taptaze canlıydılar
Kimisinden haz/kiminden de gam aldım
Her anımdan ibret dolusu dersler aldım

Kalan yolumdan daha da uzundur mazim
Ne edeyim daha ma kes bulmadı niyazım
Gel artık gel, yoksa öldürecek beni nazın
Eğer gelmezsen seninde gamlı öter sazın

B. Tunca/01.12.2003-12.01

Bayram Tunca

Gel Artık Nazlım

Dertli mi dertli, bir sazdım
Her gün birkaç şiir yazdım
Hayal değil, gerçeği yazdım
Geleceksen gel, artık nazlım

Uçan kuşa esen yele senin ismini yazdım
Yazmadığım bir yer vardı onu da yazdım
Yazmak için ne kalem, ne de kelam kaldı
Geleceksen gel artık, az bir ömrüm kaldı

Geçit vermez dağı, taşı Ferhat gibi kazdım
Kazmadığım bir yer vardı, orayı da kazdım
Kazmak için ne kazma ne de derman kaldı
Geleceksen gel artık, az bir zamanım kaldı

İsmin silinmesin diye tunç mermere kazıdım
Senin hasretinden dertli mi dertli bir sazdım
Yaz/kış, gece/gündüz, demeden hep kazdım
Gel artık nazlım, bak vasiyetimi dahi yazdım

B. TUNCA/22.06.2000

Bayram Tunca

Gel ki

Gel ela gözlerimizin hasreti bitsin
Gel sıcak ellerimizin hasreti bitsin
Alev alev yanan bedenimizin, hasreti bitsin
Volkan koru olan ruhumuzun, hasreti bitsin

Gel ki gönül bahçemize meltem yelleri essin
Tez gel ki gönül bahçemizdeki çiçekler açsın
Gel ki gözlerimiz çoban yıldızı misali parlasın
Gel ki solan yüzümüz dolunay gibi nurlansın

B. TUNCA/13.01.2001-17.05

Bayram Tunca

Gel Leylâ'm Gel

Gel sevinsin dost, kıskansın el
Gelinlik giyen bulutlar gibi gel
İlkbahardaki rahmet misali gel
Toprak misali alırım sinemi gel

Gel Leyla'm gel öyle bir gel ki
Baharda gelen muştulular gibi
Sılaya dönen kuşlar misali gel
Sevinsin yer ve göktekiler gel

Olmasın, hiçbir arzumuza yasak
Ben olmuşum sana ebedi tutsak
Gelsen de evliliğin yolunu tutsak
Seninle sımsıcak bir yuva kursak

Ahh sevdiğim Leyla'm neredesin
Şiirimde özne dilimdeki sözdesin
Her vakit özümde ve gözümdesin
Gel ki beş duyum seni özümlesin

Şiirlerimdeki öznem yüklem oldun
Hem gecem hem gündüzüm oldun
Kalbimde yanan aşk ateşim oldun
İçimdeki tek vazgeçilmezim oldun

Şu hayat yolunda kurulmuş pusu
İçimde, pusuya düşerim korkusu
Gözümde kalan yaş değil tortusu
Bak gelmezsen hayat söz konusu

Akan gözyaşlarım kurumadan gel
Aç çakal ile kurtlar ulumadan gel
Düşmanlarımıza duyurmadan gel
N olur, acı haberimi almadan gel

Mezarcı toprağımı eşelemeden gel
Mermerci mermere kazımadan gel
Azrail tebligatı tebliğ etmeden gel
Ne olur ben benden geçmeden gel

Baykuşlar obaya dünek yapmadan
Örümcekler hanemize ağ örmeden
Yeşil yapraklar gazel olmadan gel
Ne olur tenim toprak olmadan gel

Diktim gözlerimi ta o uzak ufuklara
Yüreğimde var ta ezelden beri yara
Hala gelmedi demek ki bahtım kara
Yarab, ne olur kavuştur beni o yare

B. Tunca/10.08.2003-10.08

Bayram Tunca

Gel Yanaktan Öpem

Evleri beyaz badana boyalı.
Çok oldu, o kızı göz koyalı.
Evlerinin önü vişne kiraz.
Gel de, yanaktan öpem biraz.
25.10.2000-16,37

Bayram Tunca

Gelince Bahar

Gelince bahar gönül hep onu arar
Yarsız bahar benim ne işime yarar
Daha da artırır, ona hasretimi bahar
Yanar yüreğimdeki aşk ateşi har har

Geldi mi bahar, her yanımı hasret sarar
Aşıklar kimi çölde gezer kimi dağı yarar
Kimi yuva kurar/kimisi sevdiği yari arar
Dönenleri gördükçe hasret dağları ağar

B. Tunca/25.03.2004-15.25-İst.

Bayram Tunca

Gerçek Kim Tanır

Sel yıkar gider, kumu kalır
Yâr bırakır gider gamı kalır
Bilen bilir de bilmeyen, onu dostum sanır
Ben tanıyamadım, acep onu esasen tanır

Kulaklarım çınlıyor, acep beni kim anıyor
Söyleyin dostlar beni gerçek kim tanıyor
Bilen biliyor, bilmeyen beni sağlam sanıyor
Benim gibisi de nedense, böylesine kanıyor

Ah bir bilebilseniz, yüreğim nasıl da yanıyor
Bir vefasızın yüzünden içim hep kan ağlıyor
Ayakta gören dostlarım, beni sağlam sanıyor
Bilmiyorlar ki, kanım mama gibi hep kaynıyor

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Gerçekler ve İhtimal

Gelecekle ilgili söylediklerinin çoğu oldu gerçek
Kanaatim o ki; kıyamet de pek yakında kopacak
Çünkü günümüzde ahir zaman alametleri belirdi
İnsanlar, teknolojide ilerledikçe sanki de delirdi

B. Tunca/19.01.2004-19.01

Bayram Tunca

Germe

Germe bak ip koptu kopacak
Gözlerimden yaş aktı akacak
Hem masumları kim bakacak
O an çoğu bize kem bakacak

Sönen ocağımızı başka kim yakar
Hanemize baykuşlar dünek yapar
Ayrılık ateşi, her ikimizi de yakar
Ayrılanları Nebimiz de kem bakar

Kopunca ip, her şey olur kördüğüm
Bunu doğruluyor hayatta gördüğüm
Ne kopsun o ip, ne olsun kördüğüm
Olsun, her günümüz düğün bayram

O vakit dostlar olur bizlere hayran
Koparsa ip oluruz ikimizde gariban
Olmaz o zaman bizlere hiç kayıran
Hem o vakit, kesilir Rab'den ihsan

B. Tunca/04.06.2003-13.06

Bayram Tunca

Gidiyor

Gözlerim o ufka dalıp gidiyor
Aklım tâ maziye dalıp gidiyor
Vefasız yar başını alıp gidiyor
Geçti geçliğim ömrüm bitiyor

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Gitme Anne Gitme

Gitme anne gitme daha küçüğüm
Ben sensiz gecelerde çok üşürüm
Ben dertlerimi kimlerle bölüşürüm
Gece gündüz hep seni düşünürüm

Gitme anne gitme daha büyümedim
Yürüyemem patika yollarda düşerim
Ben de bir beşerim belki de şaşarım
Ben sensiz şu hayatta nasıl yaşarım

Gitme anne gitme henüz doyamadım
Doğru dürüst göğsünde uyuyamadım
Daha sorularımın cevabını alamadım
Gitme ana gitme sevgini doyamadım

Sen gidince, kim beni kol kanat gerer
Şu dünyada senin gibi beni kim sever
İhtimal öksüzüm diye, çoğu kul yerer
Ah anam ah, senin gibi beni kim över

Ne çok yalvardım sesimi duyuramadım
O gül yüzlümün gidişini durduramadım
Çok aradım, annem gibisini bulamadım
Aç susuz durdum da onsuz duramadım

Ahh ahh geç anladım, anne başa taçmış
Bir evlat pir olsa da, anneye muhtaçmış
Ana gibi yar vatan gibi de diyar yokmuş
O cennet için anne rızasına şart koşmuş

B. Tunca/08.04.2004-08.04-İst.

Bayram Tunca

Gök Kuşağı

Bu gün İstanbul, yüzü yıkanmış çocuk gibi
Sema da kül rengi duvak takmış gelin gibi
Güneş ufukta patlayan, volkan güllesi gibi
Güneş hüzmeleri sanki renk cümbüşü gibi

Renkleri, öylesine birbiriyle uyuşmuştu ki
Bakıp görenleri adeta büyülüyordu sanki
Gündüze rağmen, öyle ışıklandırılmıştı ki
Gökyüzüne, havvayı fişek atılmıştı sanki

Ben bugün yedi renkli asma köprü gördüm
Hayranlığımdan güzel hülyalara büründüm
Bi uçundan diğer uçuna arşınlamak istedim
Tam ortasından İstanbul'a bakmak istedim

Aynısını İstanbul boğazına yapmak istedim
Ama proje sahibini ulaşıp da izin alamadım
Bu köprünün, ne ayağı, ne de desteği vardı
Bir hilal gibi sanki İstanbul'u ikiye ayırmıştı

Gördüğüm bu güzelliği, anlatmaktan acizim
Zaten anlatmaktan, çok göstermek isterdim
Ben bu gün bile, hep o güzelliği hayal ederim
Eğer bir daha görürsen, size haberdar ederim
B.TUNCA/26,10,2001-15,35

Bayram Tunca

Gökyüzü

Ey gökyüzü, öylesine süslenmiş bir gelinsin ki
Göz kamaştırıp ışık saçan güneşin tuğra sanki
Ay'ın, gelinliğine takılmış nazar boncuğu sanki
Yıldızların denizinde yüzen birer mercan sanki

Bulutların gelinliğine en uygun bir örtüdür sanki
Cisimlerin birer derviş gibi dönüp duruyor sanki
Gizemli ahengini veremez hiçbir desinatör bil ki
Her âşık gibi ben de güzelliğine hayranım bil ki

Her mevsimin her gününde farklı güzelliktesin
Geceleri ayrı, gündüzleri ayrı, bir güzelliktesin
Eşi benzeri bulunmaz bir tablo güzelliğindesin
Bu renk, bu ahenk, sahibi olan o Ressamınsın

Gündüzleri, güneşinden her cisme ısı, ışık akar
Geceleri, Ay'ın ve yıldızlarından sanki nur akar
Kudret çeşmenden, abıhayat olan rahmet akar
Tüm kullar, güzelliğine hayret ve ibretle bakar

Her an biri tarafından değiştirilen bir tablosun
Zaten aynı kalsaydın bu denli güzel olamazdın
Geceleri farklı, gündüzleri farklı görünemezdin
Güzelliğinle bizlerin gönlünde taht kuramazdın

Yeryüzünden bakıldığında başka bir gizemlisin
Gökyüzünden bakıldığında daha da gizemlisin
Sema eşi benzeri bulunmayan ayrı bir güzelsin
Sende insanoğlu gibi O sanatkarın bir neferisin

Bulutlar ardındaki, gizemli sırlarına vakıf değiliz
İtikadımıza göre, yedi katlı ruhani mekan biliriz
Biz ümmiler, ancak bize bakan yüzünüzü biliriz
Senden gelen rahmetin Rab'den geldiğini biliriz

Ey gökyüzü vefasızlığımıza rağmen ne vefalısın
Sen biz insanların kirlettiğini temizleyip verirsin
Hatta, rahmetinle tüm yeryüzünü de temizlersin
Sen de bir nefersim fakat, bizler gibi yapmazsın

Senden yağmur, kar, yağdığı gibi taş da yağabilir
Eski kavimler gibi bu günde insanlar helak olabilir
Ama, O'nun izni olmadan, hiç bir şey yapamazsın
Sen de bizim gibi O'ndan başka birini tapamazsın

Yorgun gözlerimizi dinlendirmek için sana bakarız
Daralan ufkumuzu genişletmek için sana bakarız
Rahmetin kesildiğinde gece/gündüz sana bakarız
Sen perdesin, biz aslında kudret sahibine bakarız

B. TUNCA/22.02.2001-10.35

Bayram Tunca

Gördüklerin Senindir

Şu çınarın gölgesi serindir serin
Bende gördüğün senindir senin
Üzülme, gönlüm senindir senin
Kalbimdeki aşkın derindir derin

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Gördüm/Duydum/Yaşadım

Sende gördüm aşkın tüm motiflerini
Sende işittim aşkın ahenkli müziğini
Sende yaşadım aşkın tüm renklerini
İhtimal sende yaşamışındır aynısını

B. Tunca/11.04.2004-11.04-İst.

Bayram Tunca

Görenler Dedi

Görenler dediler; kimi deli/kimi divane
Bilmezler ki gönlüm aşktan oldu virane
Yüreğimden kan akıyor, sanki de şelale
Ah o Leyla'nın elleri sanki birer meşale
B. Tunca/22.05.2003-12.15

Bayram Tunca

Görünmek

Ekser suret-i haktan görünürsün
Bin bir çeşit urbaya bürünürsün
Yaptığınla, her daim övünürsün
Bilesin, belki orada dövünürsün

Hizmette geri, ücrette önde görünürsün
Dinin ve imanınla, her daim övünürsün
Her zaman her yerde önde görünürsün
Unutma ki, belki de ahrette dövünürsün

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Göz Nuru-1-

Örümcek ağ, kuş yuva yapar
Arılar, petek petek bal yapar
İpek böcekleri de koza yapar
Canlılar verilen rolünü yapar

Leylâlar ilmek ilmek halı dokur
Eğer sorarsan şairler ne dokur
Onlar da ilmek ilmek şiir dokur
Kalpleri de kaynar, fokur fokur

Bazen, gözyaşını mürekkep yapar
Bazen de göz nurunu ilmek yapar
Şiirlerine bazen aşk mayası katar
Bazen de çile/sitem mayası katar

Bazen sevindirip, bazen de üzerler
Heceleri, tesbih gibi satıra dizerler
Satırlarıyla da methiyeler düzerler
Yazdıklarını belleklerinde süzerler

Ben de, her ademoğlu gibi biriydim
Elim, dilim ile faydalı olmak istedim
Bu aşkla, şairler kervanına katıldım
Bazen alkışlandım/bazen taşlandım

Bazen sevildim, bazen de dışlandım
Kaç defa borana yakalanıp ıslandım
Eskiden bir deliydim şimdi uslandım
Ne dersiniz galiba ben de yaşlandım

El emeği göz nuruyla şiirler yazdım
Bazen yaz, bazen güz, bazen kıştım
Hecelerle, ilmek ilmek şiir dokudum
Hislerimle bamtellerinize dokundum

Yalnız şairlik adına çook cürüm işledim
Kaş yapayım derken, çok göz çıkardım
Bazısını sevindirip, bazılarını da üzdüm
Bazen kış, bazen yaz, bazı da güzdüm

B. Tunca/20.06.2002-10.20

Bayram Tunca

Gözlerim Doluyor

O günler akla geldikçe gözlerim hep doluyor
Hafakanım deniz gibi kabarıp yüzüm soluyor
Gözlerim yaş, göz çanaklarım hicran doluyor
Şair ne ettim de neyledin diye feleğe soruyor

B. TUNCA/25.06.2001-15.30

Bayram Tunca

Gözlerim Seni Arar

Gözlerim albümlerde resmini arar
Müjdelenenler arasında ismini arar
Mahşer günü gözlerim cismini arar
Sensiz cennete koysalar niye yarar

Gözlerim görmek, burnum koklamak
Ellerim tutunmak/dudaklarım öpmek
Dilim tatmak, dimağım da tatlanmak
Gönlüm istiyor her an seninle olmak

Göz gönlün elcisi esas gönlüm seni arar
Sensiz her şey verir faydadan çok zarar
Seninle olunca her yer olur gül gülistan
Çünkü, sensin gönlümdeki en âlâ sultan

B. Tunca/09.04.2004-09.04

Bayram Tunca

Gözün Gizemleri

Sen kalbimizin ve ruhumuzun aynasısın
Sen bellekle kalb arasında bir kontaksın
Vücut yapımızın inci mercanı yakutusun
Gönül pınarımızın en güzel çağlayanısın

Ey göz! bazen hoş, bazı da nahoş bakarsın
Ey göz! bazen neşe, bazen dehşet saçarsın
Ey göz! hakikati görürsen başımızda taçsın
Hakikati görmezsen, nazarımızda bir hiçsin

Sen en güzel ve en gelişmiş bir kamerasın
Her gördüğünün filmini bellekte arşivlersin
Sen en gelişmiş geniş açılı bir teleskopsun
Dünya ve ahret adına da en güzel şahitsin

Sendeki mıknatıs özelliği hiçbir azada yoktur
Sendeki sıcaklık, Ay'da yıldızlarda dahi yoktur
Sıcacık bir bakışınla ne yürekleri hoplattırırsın
Her bakışla ya kazandırır, ya da kaybettirirsin

Bizi en güzel anlatıp/tanıtan nazar boncuğusun
Bir kitap dolusu sözün anlatamadığını anlatırsın
Şen çoğu kez, lâl-i güher sözden daha tesirlisin
Öyle etkiliysin ki; kıldan ince, kılıçtan keskinsin

Sözler birbirine benzer, fakat gözler benzemezler
Gözler sanki vücudumuzun kara kutusu gibidirler
Gözler karakterimizi en iyi tanıtan bir organımızdır
Parmak izlerimiz gibi; bizi ele veren, gözlerimizdir

Sen nurunu kalpten, emri akıldan alan, bir yıldızsın
Ummanları dolduracak kadar bereketli bir kaynaksın
Kökü bütün vücudumuzu saran sanki asırlık çınarsın
Kalb, dünyamızın dışa açılan kristal iki penceresisin

Sayende görür, sayende severiz tüm sevdiklerimizi
Senin sayende öreriz, kalplerde en güzel dantelleri
Senin sayende seyrederiz o inci mercan güzellikleri
Sayende tadarız aşkı, sayende ulaşırız mutlulukları

Sen; hem alımlı, hem çalımlı, hem çekici, hem iticisin
Kalpler arasındaki diyaloğu sağlayan en güzel ileticisin
Senin sayende önümüzü görür, yönümüzü tayin ederiz
Seni O'nun bize armağan ettiği, en iyi bir azamız biliriz

Ey göz; esasen bir saman kadar çöpü bile kaldıramazken
Nasıl oluyor da, bu kadar ağır yükü kaldırabiliyorsun sen
Etrafına etten duvar ördürüp, üstüne de okla çitiletmişsin
Akvaryumun en güzel yerine yerleştirilmiş, inci mercansın

Ey iki gözüm, size şudur son sözüm, sakın kem bakmayın
Dünyanın geçici güzelliğine aldanıp da başıma iş açmayın

Hem Nebimiz 'helal dairesi, keyfe kafidir' dememiş miydi
Hem O, her halimizi her an, nigahbandır denmemiş miydi

B. TUNCA/15.05.2001/

Bayram Tunca

Gurbet-1-

Garibim, yabancıyım, yaban eldeyim
Ben her an hâlden hâle girmekteyim
Hâlden, dilden anlamayanın arasındayım
Ben gurbet içinde, gurbeti yaşamaktayım

Her kim bir eli yağda, diğer eli balda da olsa
Her kim dağlar mesamesinde kuvvetli de olsa
Değil mi ki; o da benim gibi gurbet ellerdedir
O da benim gibi vatan hasretiyle yanmaktadır

Gönül gurbetten usandı vatanımı özlemekteyim
Sevdiklerimin hasretiyle kalbimi közlemekteyim
Ben gelmiş geçmişimi her şeyimi özlemekteyim
Fanilere dil beste, fakat bakiye gözlemekteyim

Ben vatanımda da olsa gurbetti yaşamaktayım
Ben fanilerden çok baki olanları özlemekteyim
Onun baki olan cenneti cemalini özlemekteyim
Sefere çıkacak asker gibi hazırlık yapmaktayım

Benim gurbetim rami medardan mezara kadardır
Bu benim olduğu gibi her âdemoğlunun kaderidir
Her âdemoğlunun gurbet teskeresi kendi ecelidir
Bu teskere insanın esas vatana kavuşma biletidir

B.TUNCA/30.10.2001-11.11

Bayram Tunca

Gurbet-2-

Gurbet gözlerden akan yaş
Gurbet dertlilere de sırdaş
Yuvadan ayrılanlara yoldaş
Gurbet masumlara arkadaş

Eğer, düşersen gurbet ellere
Hasret nameleri gelir dillere
Nar çiçeği dudağın, gülse bile
Kan ağlasa da yürek kim bile

Gurbet bir sır yumağı gibi bilmece
Kerametini çözemedi ki hiç kimse
Gurbette, günlük/güneşlik günde
Sanki de garipler karanlık gecede
B. TUNCA/07.08.2000-16.45

Bayram Tunca

Gurbette Gül Olmak

Hayat dediğin, doğum ile ölüm arasındaki yoldur
Diyar-ı gurbette hasret ve çile çekmek çok zordur
Gül olmak, hem de gurbette gül olmak ne zordur
Hele/hele bülbüle hasret kalmak, daha da zordur

Diyar-ı gurbette gülün derdi, çilesi bol mu boldur
Gurbette gül olmak; için için yanan bir ak kordur
Gurbet yolu ince uzun ta Fizan'a giden bir yoldur
Gurbette hasret, özlem, çile çekmek çook zordur

Gurbette hem gül, hem de abla olma ne zordur
Bir de ağabey rolünü üslenmek, daha da zordur
Hasretten kavrulursun tuzlu Çorum leblebisi gibi
Belleğindeki duygularla, savrulursun selvi misali

Gurbette sarayda da olsan memleket gözünde tüter
En âlâ yemeği yesen, memleketinki burnunda tüter
Aldığın haberle ya belin bükülür, ya da yüzün güler
Bundandır bülbül altın kafeste dahi olsa, dertli öter

Diyar-ı gurbette gül derdini, varsa bülbülüne döker
Hele bir de Leyla'sını yitirmişse; o an ah, vah çeker
Daha gençliğine doyamadan, için, için eriyip çöker
Gül, belki de Bayram'ı şöyle der; yazma artık yeter

Gurbet öyle acı ve acımasızdır ki; ölümden de beter
Vatanındaki tüm sevdiklerinin özlemi burnunda tüter
Zaten gurbette ayrılık acısı dert olarak yeter de artar
Gurbette gün geçtikçe her şeyin özlemi arttıkça artar

Gurbette bir gayen için bulunuyorsan o an sevabın artar
Hastalığa/musibete karşı sabır gösterirsen derecen artar
Şikayetçi olmaz da sabır gösterirsen hicret sevabın artar
Eğer, dost ve akrabayla alakayı kesmezsen duacın artar

B. Tunca/09.09.2001.9.55

Bayram Tunca

Gurur Duydum

Ne zaman alsam, şu kalemi elime
Öyle bir sancı girer ki şu beynime
Ne yazacağımı bilemem sevdiğime
Bizzat göstermek isterim sevgime

Suretinden çok siretine vuruldum
Deli esen yel misaliydim duruldum
Hep sevdiğin var mı diye soruldum
İsmini zikretmekten gurur duydum

Nasıl duymam ki seninle mutlu oldum
Daima senle şarj/ senle deşarj oldum
Ahh sen olmasaydın ben nice olurdum
Adını zikretmekten hep gurur duydum

Sen olmasaydın buralarda durur muydum
Görseydim yan bakanı alnından vururdum
Sen olmasaydın sudan çıkan gibi olurdum
Adını anmaktan daima haz/gurur duydum

Nasıl duymayayım ki aradıklarımı sende buldum
Seni göklerde ararken, yüreğimin içinde buldum
Beden ve ruh açlığımı senin ikramınla doyurdum
Adını tüm alemi duyurmaktan haz/gurur duydum

B. Tunca/23.04.2004-23.04

Bayram Tunca

Gurur ve Naz Olmasaydı

Şu erkeklerin gururu ile kadınların nazı olmasaydı
Belki de o vakit ayrılıklarla, gayrılıklar hiç olmazdı
O zaman sevgi ve muhabbetin tadına doyulmazdı
O an sevenler ayrılık ve gayrılıktan yorulmazlardı
B. TUNCA/11.07.2001-10.10

Bayram Tunca

Güçlü ve güçsüz Anım

En güçlü anım, nefis ve şeytanı yenilmediğim an
En güçsüz anımsa nefis ve şeytanı yenildiğim an
İsterim ki onlara mağlup olacağıma çıksın canım
Akacaksa bu uğurda varsın aksın terim ve kanım

B. Tunca/16.02.2004-16.02

Bayram Tunca

Gül

Güller içinde gördüm bir gül
Yüzünde vardı, güzel bir nur
Göz imasıyla dedi, biraz dur
Durdum ama yaptı bana kül

Yaylalarda su akıyor gürül gürül
Davullar çalıyor gümbür gümbür
O gözleri, sanki de elmas kömür
Onun aşkından oldum, sanki kül

Güller içinde, gözüme ilişti bir gül
Yüzünde vardı, dolunay misali nur
O yıldızlı gözleriyle dedi, azcık dur
Durdum ama aşkından oldum kül

Takdim ettim kalp ambalajlı bir gül
Aşk ateşiyle yaptı beni sanki de kül
Oldum onun kafesinde öten bülbül
Ahh gözleri zümrüt, saçları sümbül

B. Tunca/15.05.2003-15.05

Bayram Tunca

Gül Hasreti

Gül bülbüle, bülbül de güle hasret kalmış
Bülbül gülün hasretiyle alev alev yanmış
Bülbül hasretinden, içinde çay demlemiş
Ama, kimseye de bir şey söyleyememiş
B. Tunca/01.10.2001-13.30

Bayram Tunca

Gül Yüzlüm

Gayıbtan duyuldu adın
Her yana yayıldı şanın
Mihenk taşıdır hayatın
Ebedi kalıcı adın/tadın

Misk-i amberdir o kokun
Ahsen-i takvimdir dokun
Mirastır kutsal emanetin
O baş tacıdır ümmetinin

Gelişiniz âlemlere rahmet
Yaşayışınız bizlere sünnet
Vedanıza ağlıyor tüm ümmet
Ne olur o gün bize şefaat et

Gittin gideli gülmedi yüzümüz
Krater gölüne döndü gözümüz
Daima sana dönüktür yüzümüz
Kelimeyi tevhittir son sözümüz

Ah ne çok dolandım şu gülistanı
Göremedim ki o gül yüzlü insanı
Elbet bir gün lütfeder O ihsanını
O an görürüm o gül yüzlü insanı

Af dileyip öperim onun pak ellerinden
Hep ümit varım onun âli himmetinden
Umarım kabul eder kendi ümmetinden
Her daim olmaya çalıştım ümmetinden

Övünürüm diyordu bizlerin çokluğuyla
Övülmeye layıksak haklıdır övünmekle
Yaratılmışız, ahsen-ı takvim suretinde
Ne çok hasret çektik onun yokluğuyla

Gezsek şu gülistanın tüm dağını bağını
Harman etsek, şu güllerinin tüm yağını
Yine de değişmeyiz O'nun gül kokusunu
O vermiştir, O'nun dokusu ve kokusunu

Odur itikadımıza göre en son gelen nebi
Öyle haber vermiş gelip geçen tüm nebi
Sadakna der tüm enbiya/evliya ve veliler
Doğrulamakta, günümüzdeki tüm deliller

B. Tunca/02.12.2003-12.02

Bayram Tunca

Güller

Her gülün dokusu/kokusu farlı farlıdır
Hatta, dekoru/ekolü de farklı farklıdır
Bir ciyette benzeseler de birbirlerine
Ekseriyetle, benzemezler birbirlerine

Gül vardır, dikeni bülbüle pıtrak olur
Gül vardır, dikeni bülbüle mızrak olur
Gül vardır, hasreti bülbüle ah-u zar olur
Bülbül yine de gülün hasretiyle har olur

Gül vardır, dikeni bülbüle şırınga olur
Gül vardır, aşkı bülbüle hep akkor olur
Gül vardır, her şeyiyle bülbüle şifa olur
Böylesiyle, aşkı yaşamak ne güzel olur

Gül vardır, etrafa misk amber koku saçar
Gül vardır, etrafına çok çirkin koku saçar
Gül vardır, bülbülün başına ne işler açar
Ne talihsiz bir bülbül ki, böylesi ile yaşar

Gül vardır, has bahçesinde pak suyla sulanır
Gül vardır, bulanık/mikroplu suyuyla sulanır
Birincisi iç açarken, ikincisi de mide bulandırır
Eğer, şair daha fazla yazarsa, şiirini sulandırır

Ariflere tarif gerekmez, helal dairesi keyfe kafidir
Geçici dünya zevki için, harama girmeye deymez
Hem az bir dünya zevki; binlerce elemler verdirir
Netice itibariyle; iki cihanda da bir fayda vermez

NOT:
HER KADIN DOĞUŞTA BİR GÜLDÜR,
FAKAT! DÜŞTÜĞÜ YER ÖNEMLİDİR.

B. Tunca/17.09.2001-10.30

Bayram Tunca

Gülücük Verdi Bana

Bir bebek gülücük verdi bana
Ben de baktım onu yana yana
Dolu dolu sevmek istedim ona
Sevmeyi cüret edemedim ama

Buna ne yer/ne zaman müsaitti
Ne çok istedim okşayıp öpmeyi
Gelin kızım olur musun demeyi
Fakat cüret edemedim sevmeyi

İndim durakta, o kaldı o burakta
Bu anı hep içimde yaşar bir ukte
Gözlerimde tüllenir o gülücükleri
Çocuklar yeryüzünün kelebekleri

B. Tunca/15.06.2003-18.15

Bayram Tunca

Gülün Hali

Her gülün içten bir gülüşü bir de ağlayışı vardır
Her gülün bülbüle, bağlayıcı bir cazibesi vardır
Acaba sendeki cazibe Ay'da Güneş'te var mıdır
Acaba sendeki ağlayış en acı neylerde var mıdır
B.TUNCA/06.01.2002-10.05

Bayram Tunca

Günah ve sancı

Var mı ola şu alemde günahlar kadar çekici
Vurasım geliyor onun gözüne gözüne çekici
Dünya han, insanlar hancı içimde var sancı
Tuzağına düşürdüğü bu şair bilmem kaçıncı
B. Tunca/28.04.2003-14.28

Bayram Tunca

Güneş Tutulması

Aklımın ucundan bile geçirmek istemem de
Aramamıza bir uğursuz şeytan girecek olsa
Sanki tutulan Güneş misali kapkara olurum
Çoklarının dünyalarını da karartmış olurum
B. Tunca/06.12.2002-12.06

Bayram Tunca

Güneşin Doğuşu

Güneş ufuktan doğdu doğacak
Mutluluk beni, boğdu boğacak
Güneş ufukta, sanki altın portakal
Güneş ne olursun öylece orda kal

Güneş karabulutları kovup akeyledi
Doğuşuyla da yüreğimize pâkeyledi
Eyledi- eyledi her şeyi ne güzel eyledi
Gündüzleri gecelerden daha ak eyledi

Doğuşuyla sevinç/neşe dolar içimize
Batışıyla hasret, çile dolar kalbimize
Senin tükenmez yakıtın nurun kimden
Senin intizam ve nizamın acep kimden

Seninle olduğumuzda, ufkumuz sanki derya olur
Seninle olmadığımızda, ufkumuz sanki kuyu olur
Seninle olduğumuzda elimiz kolumuz iyi iş yapar
Sen hiç doğmasaydın, bütün cisimler ne iş yapar

Hey kul, aç gözlerini bak güneş ufuktan doğuyor
Sen de gör Güneş gece karanlığını nasıl kovuyor
Tüm varlık, onu görünce sanki yeniden doğuyor
Onun gelişiyle tüm cisimler mutluluğa boğuluyor

Ahh, hep sensizliğin hasretini çekiyoruz geceleri
Uykumuz kaçıyor, şiirlerimizi döküyoruz hecelere
Sen olmasaydın her şey çok soğuk gelirdi bizlere
Gece gibi gündüzün de karanlıkta bırakma bizleri

Her batışında, ya dönmezsen diye, düşüp üzülürüz
Seni görmezsek, öksüz/yetim çocuk gibi büzülürüz
Ne olur, sakın gidip de geriye dönmemezlik yapma
Bizleri, anasız babasız gibi yetim ve öksüz bırakma

B. TUNCA/19.07.2001-10.45

Bayram Tunca

Güneşin Gizemleri

Doğuşuna çook sevinir, batışına üzülürüm
Her batışında ya gelmezsen diye üzülürüm
Senin varlığınla hem sevinir hem övünürüm
Eğer bir gün doğmazsan hasretinden ölürüm

Sadece ben değil; tüm cisimler de sevinirler
Senin doğuşunla tüm cisimlerin yüzleri güler
Senin verdiğin mutluluğu hiçbir şey veremez
Yaptığın iyiliğin bedelini de kimse ödeyemez

Çünkü sen dört mevsim ücretsiz nur verirsin
Verirken de şükürden başka ücret beklemezsin
Verirken de iyiyi kötüyü ayırt etmeden verirsin
Biz biliyoruz ki sen bunları biri adına verirsin

Çünkü sen de O'nun emriyle hareket edersin
Onun izni dairesin içinde devr-i daim edersin
Hem de zerre miktar bile vazifeni aksatmadan
Baş döndürücü intizam ve nizamla yorulmadan

Hey Güneş, her doğuşunda seni hep öpmek isterim
Lakin, hararetinden korktuğumdan nasıl öpebilirim
Sadece uzaktan gizemlerini seyretmekle yetinirim
Her gün batışında, üzüntü ve endişeden çırpınırım

Ey Güneş, ne olur dışımı ısıttığın gibi içimi de ısıt
Annemin yokluğunu hissettirme ne olur içimi ısıt
Ey Güneş, sakın ola gidip de dönmemezlik yapma
Bizleri anasız babasız gibi yetim ve öksüz bırakma

En çok doğuş ve batışındaki büyülü gizemine doyamam
Doğarken, kaç tane gelin duvağı değiştirirsin sayamam
Hele gökkuşağı oluştuğundaki gizemini hiç unutamam
Senin gibi sadık vefalı cefakar bir başka dost bulamam

Doğuşundaki o güzelliğini anlatamaz en güzel kelam
Batışındaki o büyüleyici güzelliğini yazamaz bu kalem
Hey Güneş, o gizemli hallerini çizemez ki hiçbir ressam
Bilirim ancak O'dur o gizemli tabloları çizebilen ressam

Seni gördüğümde bütün latifelerimde sanki gül açar
Seni göremediğimde tüm latifelerimin uykusu kaçar
Karanlık gecelerde avunmaya çalışırım Ay ve yıldızla
Lakin görmeden duramam içimdeki his ve duygularla

Dünyanın en güçlü ordusu bile engel olamaz doğuşuna
Dünyanın en güçlü orduları dahi engel olamaz batışına
Aslında herkes benim gibi hayrandır doğuş ve batışına
Biz de biliriz; sen sahibinden alırsın hareket emirlerine
B. TUNCA/17.07.2001-15.30

Bayram Tunca

Günümüzde Savaş

Canlılar, ne yuva, ne yavru yaptı
Ekinler başağa gelmeden sarardı
Zaten güller solunca niye yarardı
Irakta nice kulun dünyası karardı

Yağmur değil, gözyaşı suladı toprağa
Kanla gözyaşı karıştı Dicle ile Fırat'a
Dört bir yandan düşman sardı Irak'a
Şehit düşenler, kolay geçerler sırata

Böl parçala yut prensibi uygulanıyor
Bizden koparılanlar bir bir yutuluyor
Halklar, demokrasi adına uyutuluyor
Ülkenin zenginlikleri de yok ediliyor

Kalmadı, denenmedik ölümcül silah
Nedense daha gelmedi onlara felah
Akıllı silah akılsızların eline geçince
Masum insanlar hedef oldu binlerce

Yeni silahlara koboy yapıldı insanlar
Yurtsuz yuvasız kaldı binlerce kullar
Gözyaşı kanla sulandı Irak'ta toprak
Aylarca kanlı aktı Dicle ile Fırat bak

Göktaşı misali yağdı arştan bombalar
Şehit düştü, on binlerce ana/babalar
Viran oldu, sayısız tarihi eser/obalar
Öksüz/yetim kaldı, binlerce çocuklar

Canlı yayında izledik bu çirkin savaşı
İzlerken de her an yaşadık bu savaşı
Rahmet misali suladı toprağa gözyaşı
Toprak oldu, on binlerce şehidin naşı

İğrenir oldum artık şu fani dünyadan
Nereye baksam, her daim akıyor kan
Akan kan, bir yerde daha kurumadan
Bir başka yerde başlıyor akmaya kan

Bu savaş, hamur misali çok su götürür
Nice masum insanları gözyaşı döktürür
Sözde, özgürlük adına akıtıldı nice kan
Bu vahşet ve dehşeti nasıl dayanır can

Bir tarafta, mazlum insanların gözyaşları
Diğer tarafta mağrur insanların salyaları
Bir yanda, teknolojiyle donatılmış güçler
Diğer yanda ise şadet için mevzilenenler

Arz toz duman, sema kasvet yüklü duman
Bu ne acı ne gözyaşı aman Rabb'ım aman

Milyonlarca masum insanın hali ne yaman
Ya Rab masum insanların felahı ne zaman

B. Tunca/04.04.2003-19.04

Bayram Tunca

Günümüzde Seçim

Siyasilerimiz çakır keyfinde
Halkımız ise geçim derdinde
Hâl tek kelimeyle çok vahim
Halk lisanen diyor vay halim

Çoktur bu konuda söylenecek söz
Halkın yüreği sanki yanan bir köz
Bak, hicranla ağlamakta nice göz
Seçim, seçmen için en iyi bir koz

Günümüzdeki seçim, erken doğum gibi
Simalar ve vaatler, yine öncekiler gibi
Karalama ve aklamalar bildiğimiz gibi
Manzarayı umum hep malumunuz gibi

Yine bastırılıp, astırıldı elde ne varsa
Yine söylendi, dilde gönülde ne varsa
Yine lider için kalktı, eller taa havaya
Yine parmak basıldı, kangiran yaraya

Bildik simalardan, bildik sözler iştik yine
Ümitlenmek varken, karamsarlaştık yine
İçinde bulunduğumuz halden midir neden
Halk istikbalinden endişe ediyordu neden

Çünkü daha doğmamış kaç nesil hipotekli
Tarih şahittir, halkımız İMF den çok çekti
Ama buna sebep olanları da halk seçmişti
Ne etsinler, o yüzlerin sözlerini inanmıştı

Yine koydular önümüze ağaçtan bir sandık
Oy verdiklerimiz derde deva olurlar sandık
Her geçen gün eflasyondan az daha yandık
Kimisinin yüzüne, kimisinin sözüne kandık

Bu seçim de oylarımızı sitemkar kullandık
Çünkü, görüldü ki ekser aday yine tanıdık
Eskilerden gınaya gelmiştik yeniye baktık
Kaç asır, hep muştulu bir kurtarıcı aradık

Ne yazık ki bu güne kadar daha bulamadık
Belki acele edip, bahar yerine kışta geldik
Gördüğümüz parlaklıkları güneş zannettik
Sayısını bilmem ama sayısız kere aldandık
B. Tunca/03.11.2002/11.03

Not Şiirim daha taslaktır

Bayram Tunca

Günümüzde Şair olmak

Günümüzde şair olmak demek
Zindanlara göze almak demek
Çileyi baştan kabullenmek demek
Ateşten bir gömlek giymek demek

Çilenin bin bir çeşidini göze almak
Bu yolda yürürken, vardır susamak
Belki, birileri tarafından susturulmak
Belki olasılıktır, bu yolda öldürülmek

Vardır, sanık sandalyesine oturmak
.....lerde bir cani gibi yargılanmak
Neticesinde belki var mahkum olmak
Hatta, belki ömür boyu yasaklı olmak

Bak şiir okuyanın bile kırık kolu kanadı
Ağır Mahkemede mahkum ettiler sanatı
Sanık sandalyesine oturttular sanatçıyı
Tayyib Erdoğan'da tattı bizzat bu acıyı

Günümüzde şair olmak çok zor sanattır
Şanat, televole pazarında satılmaktadır
İsterse, lâl-ü güher yazıp söylesin şair
Değilse medyatik, söylediği önemsizdir

Ondandır hem dili, hem kalemi tutuktur
Kadir/kıymet bilen yok, yüreği buruktur
Söyleyeceğini söyleyemedi, dili tutuktur
Yazacaklarını yazamadı, kalemi tutuktur

Dileğim odur ki; şairlerimiz susturulmasın
Yağmur yüklü bulutlar gibi dolup boşalsın
Söyleyeceklerini özgürce sansürsüz yazsın
Şiir severler de özgürce sansürsüz okusun

B. Tunca/09.11.2002-14.09

Bayram Tunca

Güz Mevsimi

Soluktur güzün güllerin yüzü
Kısıktır güzün bülbüllerin sesi
Güneye doğru uçar tüm kuşlar
Yuvaya doğru yönelir böcekler

Kul giyinirken, soyunur ağaçlar
Veda öpücüğü veriyor yapraklar
Yol hazırlığı yapıyor, tüm kuşlar
Veda nedeniyle arttı kalp atışlar

Rüzgarla raks edip oynar ağaçlar
Sarılıp öpüşmekte sarı yapraklar
Veda şarkısı söylüyor tüm kuşlar
Yol gösteriyor rüzgar ve bulutlar

Güzün Güneş gizemli doğup batar
Rabbim her sabah havai fişek atar
Renk cümbüşleri şelale olup akar
Şair Bayram, hayret ibretle bakar

Kalın perdeyle örter gökyüzü yüzünü
Gri bir duvakla örter yeryüzü yüzünü
Sabah doğudan batıya havai fişek atılır
O eşsiz güzellikler gözlerimi kamaştırır

Sensiz serin olur güz mevsiminde yeller
Sen yokken, yüzüme bile bakmaz, eller
Her şeyini hasretim; el-ayak, göz dudak
Bak dudaklarım oldu sanki çorak toprak

Gökyüzüne serpilmiş pırlantalı tesbih taneleri
Başlarına da dikilmiş imam olarak dolunayları
Sensiz hiç geçmiyor; serin, mehtaplı, güz ayları
Geçse de arkadan geliyor daha soğuk kış ayları

Güz mevsimde yapraklar gazel olmuş hışıl hışıl
Leyla'm, eller sanki kış uykusundalar mışıl mışıl
Yerde ateş böceği gibi ışık gökte yıldızlar ışıl ışıl
Leyla'm yollarına bakan gözlerim yanıyor ışıl ışıl

Semada katar katar olmuş, güneye gider turnalar
Yerde de sıra sıra olmuş, yuvaya giriyor karıncalar
Kopmuş dalından yapraklar toprak olmaya gidiyor
Yar neredesin, gören bekleme ömrün bitiyor diyor
B. Tunca/02.09.2001-16.15

Bayram Tunca

Güz Mü Geldi

Geliyor, yağmur yüklü bulutlar
Eğmiş başını aynı yöne ağaçlar
Direniyor, sanki sarı yapraklar
Rutubet kokuyor gri topraklar

Estikçe rüzgar, sallanıyo dallar
Raks edip, öpüşüyor yapraklar
Veda şarkıları söylüyor kuşlar
Yuvaya koşuyor tüm böcekler

Koptu yine dalından yapraklar
Ayrıldı yine yuvasından kuşlar
Arttı yine kalplerdeki vuruşlar
Kanat çırpıyor, göçmen kuşlar

Her güzde yaşarız, o yalancı baharı
Görünce hafiften yeşeren o çimeni
Sanki, bahar geliyor sanır seviniriz
Arzın sarardığını görünce üzülürüz

Döküldü yaprak, çıplak kaldı dallar
Örtüldü sarı yaprakla patika yollar
Giden gitti, gerideki yetimler ağlar
Hazan oldu, gönüldeki yeşil bağlar

Bir bir rüzgara kapıldı sarı yapraklar
Hep sarıya boyandı arzdaki topraklar
Kefensiz ölü gibi açıkta kaldı ağaçlar
Veda korosu oluşturdu, tüm varlıklar

Kimi uçarak, kimi koşarak, veda etti
Her birisi, ayrı ayrı acı keder bıraktı
Her birinin gidişi, batan bir pıtraktı
Hicranlı gözyaşım yine sel gibi aktı

Veda nidalarına, hangi yürek dayanır
Güzün gördükçe, veda eden canlıları
İşittikçe, yürek yakan veda şarkıları
Gönlüm efkarlanıp, gözlerim sulanır

Bu vedaya, anca kara toprak dayanır
Elveda edenleri, öğütüp de içine alır
Nicelerini, sır gibi bağrında saklarlar
Benim gibilerine ancak toprak paklar

B. Tunca/15.09.2002-15.15

Bayram Tunca

Güzdeki Hasret

Turnalar yerlerine martılara bırakmış
Karıncaların hepsi yuvalarına çekilmiş
Yeryüzü sanki limon sarısına boyanmış
Gökyüzü de sanki, kirli griye boyanmış

Yine güz mevsimi geldi havalar soğuyor
Hasretinden, beti benzi gittikçe soluyor
Neredesin görenler seni ondan soruyor
Adın anıldıkça, şair derin derin soluyor

Ağacın sararan yaprağı, bir bir dökülüyor
Hasretten şairin saçı da tel tel dökülüyor
Gözyaşları sel olmuş, deryaya dökülüyor
Hisleri yaprak olmuş semaya götürülüyor

Şair Bayram, hasretinden kor gibi kavruluyor
Yaprak döken rüzgarla, sağa sola savruluyor
Şairin cemalini görenler, O'nu hasta sanıyor
O hasretinden sanki yüreğinde çay demliyor

Gün geçtikçe şairin beti benzi limonlaşıyor
Gören dostları, onun bu haline çok şaşıyor
O senin hasretine rağmen yaşamaya çalışıyor
Belli ki o bunu dostlarının duasıyla başarıyor
B.TUNCA/13.11.2001-11.35

Bayram Tunca

Güzel Görmek

Her güzellin bir çirkin yanı vardır
Her çirkinin bir güzel yanı vardır
Güzel gören, ekseriyetle güzel düşünür
Güzel düşünenler de hayattan lezzet alır
B. TUNCA/01.05.2001-10.30

Bayram Tunca

Güzel Kula’m

Ah Kula’m, vah Kula’m
Ben sensiz nasıl duram
Volkanı var, Divri Tepesi
Delikanlıların Yörük Efesi

Gediz Çayı akar, batıya doğru
Söğüt Çayı akar, kuzeye doğru
Evleri bakar hep güneye doğru
Yörük efesi bakar yârine doğru

Kula’nın kavakları uzun boylu
Ekser insanları da Yörük soylu
Ege’ye akan Gediz geniş koylu
Yörük efeleri orta/ uzun boylu

Ah Kula’m, vah Kula’m
Senin tadını, nerelerde bulam
Ortadan geçer, Ank-İzm. Yolu
Yörük Efeleri orta/ uzun boylu

Ah Kula’m, vah Kula’m
Senin şu bolluğunu, nerde bulam
Senin ucuzluğunu, nerede bulam
Yörük Efesi yarimi nerede bulam

Boldur, yazın sebzesi, meyvesi
Çok ucuzdur, sebzesi, meyvesi
Çabuk dolar, köylünün heybesi
Görülmez kasaba halkının hilesi

Boldur, sütü, kaymağı, yoğurdu
Ah Kula’lı oğlan seni kim doğurdu
Doğuran anan olsun bana kaynana
Yoksa, istemem başkasının olmana

Ankara İzmir yolunda mola verilir
Kula'da yol yorgunlukları giderilir
Kula'nın tüm güzelliği teşhir edilir
Kula'nın Yörük efesi de çok sevilir

Tabiîdir, her şeyi yenir, yerilmez
Kula'nın güzeli kimseye verilmez
Meşhurdur saç kavurması, höşmerimi
Kimseye de söz söyletmem recberimi

Kula'nın diğer ilçelerden olan farkı
Garibandır halkı, istemez fazla takı
Neticede onlar da insan, yok pek farkı
Tek farkı, Yörük Efeleri insanların pâkı

Güzeldir, kara taşlısı
Güzeldir, kara kaşlısı

Güzeldir, örme saçlısı
Güzeldir, geç, yaşlısı

Kula’nın evleri hep tarihî eser
Rüzgârı ekser kuzeyden eser
Kula'nın güzelliği, nefes keser
Yörük efesi, hep yolumu keser

Sıra sıra kavun asarlar tavana
Peynir ve loru basarlar tuluma
Kırma tüfeği de asarlar omuza
Düğünde basılır damat ayağına

Şifalı kaplıca hamamı var tabii
Yanında maden suyu var tabiî
Kula'nın yiyeceği, içeceği tabiî
En iyisi de Yörük efesidir tabiî

Yata yapağıdan, yorganı yünden yaparlar
Düğünü yazdan, sünneti güzden yaparlar
Kula'nın güllerini, daha küçükten kaparlar
Yörük Efesini gören, ne yapacağını şaşar

Kilimi yünden, çulu kıldan yaparlar
Keçeyi yünden, çadırı kıldan yaparlar
Heybeyi yünden, zeybeği efeden yaparlar
Yörük Efesini görenler, hayretten şaşarlar

Kula’nın dağları vardır bozkır bayır
Gariban halkı yapar, bol bol hayır
Çoktur onun güzelliği, gel sen ayır
Kula’yı görmek istersen şairi çağır

Anlatamadım, Kula'nın güzelliğini
Yaşamak lazım, Kula'nın özelliğini
Görmek gerek, Kula'nın güzelliğini
Görmeliyiz, Kula'nın Yörük efesini

B. TUNCA/19.05.2000

Bayram Tunca

Güzel Sözler Armonisi-1-

Eğer, duyarsanız selamı
O'ndan isteyin felahımı
ADEMOĞLU/07.08.2002

Nasıl canlıların özü suysa,
Hayatın da aslı/özü sudur.
ADEMOĞLU/09.08.2002

İçimdeki sabır, taşları eritiyor
O güzelin nazı beni delirtiyor.
ADEMOĞLU/10.07.2001-10.30

Geçmişini Çok Boş Geçirenler
Gelecekleri Hoş Geçiremezler
ADEMOĞLU/23.01.2001-11.15

Sözler Geçici, Gözler Kalıcıdır.
O Yeşil Gözler Çok Can Alıcıdır
ADEMOĞLU/16.08.2001-10.30

Her yıl 365 sayfalık bir kitaptır
Bunun yarısı ak, yarısı karadır
ADEMOĞLU/14.08.2002-12.52

Şu dünyada, hep aldanan oldum
Allah şahit, hiç aldatan olmadım
B. Tunca/08.11.2002-11.08

Çileyle erken, aşkla geç tanıştım
Çileli aşkla bile yaşamayı alıştım
B. Tunca/06.02.2003-16.02

Öptüğüm Yerlerin Alev Alev Yanar.
Gören de Orada Yangın Var Sanar.
ADEMOĞLU/27.06.2001-12.15

Görülmeyen Değerlerin Paylaşımı,
Görülen Değerlerden Daha Güzeldir.
ADEMOĞLU/01.08.2001-10.30

Bayram Tunca

Güzel Sözler Armonisi-10-

Uçanların hava, kaçanların ise, karadır meskenleri
Uçanların yüksekte, kaçanların alçaktadır yuvaları
B. Tunca/11.11.2002-11.11

Dünya görüp, duyduğumuz şeylerden ibaret değildir
Görmeyip, duymayıp, fakat hissettiğimiz de dahildir
ADEMOĞLU/28.03.2002-17.10

Gönderdiğin güller kucağıma, sevgin içime sığmadı
Gönderdiğin resmin cebime, aşkın kalbime sığmadı
ADEMOĞLU/03.07.2001-16.30

Bunca Hizmetime Rağmen Bir Dikili Ağacım Olmadı
Çok Görülmezse, Mezar Taşım Bari Ağaçtan Olsaydı
ADEMOĞLU/06,09,2001,14,30

Ay geceleri, Güneş gündüzleri gökyüzünü arşınlıyor
Şair Bayram, gece/gündüz senin yollarını arşınlıyor
10.12.2002-12.10

Paramızı kaybetsek, bir şekilde tekrar kazanabiliriz
Fakat kaybettiğimiz zamanımızı tekrar kazanamayız
ADEMOĞLU/22.06.2002-08.22

Azrail'in ayak seslerini hep şah damarımda hissettim
Duyduğum gıcırtıları da, hep tabutumunki zannettim
B. Tunca/08.11.2002-12.58

Her kim benden çok annesini severse, onu kıskanırım
Her kim anasını öf derse onun adına üzülür/utanırım
B. Tunca/07.10.2002/13.35

İnsan kendini yenilemeli ki yeniliklere yenilmemeli
Tıpkı, bedenimizdeki hücrelerin yenilendikleri gibi
ADEMOĞLU/15.03.2002/15.15

Ne Kadınsız, Ne de Erkeksiz Bir Hayat Düşünülemez
Her İkisi de Birbirinin Mütemmim Cüzüdür Ayrılmaz
ADEMOĞLU/17,09,2001,10,30

Bayram Tunca

Güzel Sözler Armonisi-11-

Her gördüğün güzel ve yakışıklığı temiz mi sanırsın
Eğer ki öyle sanırsan, sen de benim gibi aldanırsın
ADEMOĞLU/16.01.2002-14,30

Dönüşsüz yolculuğun menzili, aynı olmasına rağmen,
Yolcuları ayrı zaman ve ayrı mekanda yola çıkıyorlar.
ADEMOĞLU/17.01.2001-09.25

Ondan ne kötülük gördünüz ki kirletip duruyorsunuz
O olmaşa, havasızlıktan bir gün bile yaşayamazsınız
ADEMOĞLU/01.02.2002-08.20

İlgi bekleyenler, zamanında ilgi göstermişlerse haklılar
Yoksa, ne ekersen onu biçersin prensibiyle haksızdırlar
ADEMOĞLU/29.01.2002-16.06

Ondan ne kötülük gördünüz ki yüzünü tükürüyorsunuz
Aslında siz en iyi dostunuzun yüzünü tükürüyorsunuz
ADEMOĞLU/31.01.2002-09.20

Hayatta seni daima sevindiren veya üzen biri olacaktır
Hayatta seni daima sevindiren hep ben olmak isterdim
ADEMOĞLU/13.02.2002-08.25

Yırtıcı Hayvanlar Birbirlerinin Etini Yemedikleri Halde,
Bazıları Gıybetle Kardeşlerinin Etini Acep Neden Yer? .
ADEMOĞLU/02.04.2001-16.20

Bu Güne kadar,
Şiir yolunda giderken biri tenkit etmiş ne emniyeti var.
Şiir yolunda birlikte yürüdüğümüz sayısız dosttum var.
ADEMOĞLU/19.05.2001-16.45

Gülü ayakta tutan dalıysa, beni de ayakta tutan sensin
Gülü koruyan nasıl dikeniyse, beni de koruyacak sensin
ADEMOĞLU /21.03.2002/18.08

Muhataplarıma
Varlıklıyken İyiyiydim de Dara Düştüğümde mi Kötüyüm
Genç ve Dinçken İyiyiydim de Yaşlanınca mı Kötüyüm?
ADEMOĞLU/29,08,2001,09,30

Bayram Tunca

Güzel Sözler Armonisi-12

Sadece karşılaştığımızda mı halimi hatırımı soracaksın
Eğer öyle yapacaksan ne farkın kalır diğer insanlardan
ADEMOĞLU/18.01.2001-08.25

Haram yiyip/içenler sadece karınlarını doyurmuş olurlar
Helal yiyip/içenler, hem karnını, hem ruhunu doyururlar

B. Tunca/08.11.2002-11.08

Sendeki o ela gözler, bendeki bu sözler olduğu müddetçe
Hiç korkma, kalbimizdeki aşk meşalesi hiç mi hiç sönmez
ADEMOĞLU/21.03.2002/18.08

Hiç kötü olsaydı evlilik, evlenir miydi hiç Peygamberimiz
Hiç, ümmetimin çokluğuyla övünürüm der miydi Nebimiz
B. Tunca/13.01.2003-13.01

Her sözün hangi maksatla söylendiğini ancak söyleyen bilir
Her şiirin hangi maksatla yazıldığını ancak onu yazan bilir
ADEMOĞLU/22.03.2002/13.25

Bakmayın benim böyle durgun sular gibi sessiz durduğuma
Bilmenizi isterim her hücremin atom bombası gibi olduğuna
ADEMOĞLU/11.04.2002-10.05

Nasıl ki Ay ve Güneş'in gizemleri sözle tam anlatılamazsa,
Aynen öyle de sendeki güzellikler de kelamla anlatılamaz.
ADEMOĞLU/17.01.2001-09.25

Düşünmeden konuşan, nişan almadan ateş eden atıcı gibidir
Düşünmeden yazan, bilmeden hazine arayan antikacı gibidir
ADEMOĞLU/22.09.2002-16.22

Her gün, her gün sana şiir yazmaktan, kendimi bakamıyorum.
Her gün yeni şiir yazmaktan; önceki şiirlerimi okuyamıyorum.
ADEMOĞLU/09.07.2001-10.30

Öyle Bir Söz Söyle ki Hem Ölüler, Hem de Diriler Hoşnut Olsun
Öyle bir İş Yap ki Hem Ölülere, Hem de Dirilere Faydalı Olsun.
ADEMOĞLU/27.12.2001-07.55
Birinden bir şey isterken, sanki başımdan kaynar sular dökülür
İsteğim makul görülmezse, tüylerim diken diken olup, dökülür
ADEMOĞLU/18.01.2001-14.25

Bayram Tunca

Güzel Sözler Armonisi-2-

Nefsime en fazla söz geçirdiğim an
Oruçluyken ve aciz kaldığım zaman
B. Tunca/11.11.2002-11.11

Tarih Tekerrürden İbaret Olmasaydı
Aşkla Ağzı Yanandan, Ders Alınırdı
ADEMOĞLU/18,09,2001,10,30

Şu hayat yolunda çok şey kaybettim
Ama, çok şükür aklımı kaybetmedim
B. Tunca/21.09.2002/12.21

Şu hayat yolunda nice güller gördüm
Seni görünce onları maziye gömdüm
ADEMOĞLU/04.03.2002-15.25

Ne övgü, ne de sövgüden hoşlanırım
Gerçeğin özeleştirisinden hoşlanırım
B. Tunca/07.12.2002-07.12

Nasıl ki! Yemek Pişmeden Yenmez;
Şair de Çile Çekmeden Olgunlaşmaz.
ADEMOĞLU/13,09,2001,10,30

Öptüğüm Yerlerde, Pembe Güller Açar
Ah Bir Bilsen O Başıma Ne İşler Açar
ADEMOĞLU/02.07.2001-11.30

Sevginle öyle bir doldur ki; yüreğime
Hiç boş yer kalmasın, başka sevgiliye
ADEMOĞLU/03.07.2001-16.30

Okuyup Öğrendiklerin Seninle Gider
Yaptıkların ve Yazdıkların Miras Kalır
ADEMOĞLU /28.12.2001-17.20

Acılarımın tam bittiğini zannetmiştim,
Meğer ki çilemin tam başlangıcıymış.
ADEMOĞLU/09.07.2001-10.30

Bayram Tunca

Güzel Sözler Armonisi-3-

Gülün kokuları bülbüle mutluluk verir
Bülbülün ilgisi de güle mutluluk verir
ADEMOĞLU/ 11.01.2002-15.30

Kalbimin anahtarı o ceylan gözlerindir
Beni yakan sözlerin değil; gözlerindir
ADEMOĞLU/03.07.2001-16.30

Gözlerine Baktım Alev Alev Yanıyordu.
Acaba, Kalbin Aşk İçin Nasıl Atıyordu.
ADEMOĞLU/10.07.2001-10.30

Ayrılan erkek karaya vuran balık gibi
Ayrılan kadın balıksız akvaryum gibi
ADEMOĞLU/11.08.2002-11.11

Güneş ışınlarıyla bedenimi ısıttığı gibi;
Sen de gözlerinle ruhumu ısıtır mısın?
ADEMOĞLU/10.07.2001-10.30

Gece/gündüz hep yeryüzünü arşınlarım
Kiminden ilham, kimisinden gam alırım
B. Tunca/19.12.2002-19.12

Yolumdan yürürken çok güller gördüm.
Fakat senin gibi güzelini hiç görmedim.
ADEMOĞLU/03.07.2001-16.30

Kaç kez, İstanbul'un havasını aldandım
İyi ki; havası gibi kadınını aldanmadım
B. Tunca/20.12.2002-12.20

Anlımdan vuranları belki affedebilirim
Fakat sırtımdan vuranı asla affetmem
ADEMOĞLU/24.06.2002-06.24

En iyi yapılan iş, vaktinde yapılan iştir
Zamanında yapılmayan iş, kıymetsizdir
ADEMOĞLU/22.06.2002-08.22

Bayram Tunca

Güzel Sözler Armonisi-4-

Bir çift yeşil göze, bir çift söz mest eder
Yürekten "Seni Seviyorum" demek yeter
ADEMOĞLU13.06.2002-18.08

Gülü Dikeniyle Seversen Hayat Güzeldir
Dikenine Katlanamazsan Hayat Zehirdir
ADEMOĞLU/18,09,2001,1I,30

Bazı Güzellikler Görülür de Anlatılamaz
Tıpkı, Sende Gördüğüm Güzellikler gibi
ADEMOĞLU/26,09,2001,09,30

Ne sevgisiz aşk, ne de aşksız sevgi olur
İkisi birlikte olursa, aşkın tadı o an olur
B. Tunca/15.12.2002.12.15

Aşk ta ben-i Ademden beri var olmuştur.
Belki de ta kıyamete kadar var olacaktır.
ADEMOĞLU/27,09,2001,10,30

Bilemediğim Bir Dost Beni Destekliyor.
Bilmediğim Bir Düşman Beni Köstekliyor.
ADEMOĞLU/19.05.2001-16.45

Nahoş kokan gül çok koklanmış demektir
Kuruyan gül ya susuz ya ilgisiz kalmıştır
ADEMOĞLU/ 11.01.2002-15.30

Kalbimin anahtarı, o bir çift gözlerindir.
Kalbimi yakan sözünden çok gözlerindir.
ADEMOĞLU/09.07.2001-10.30

İzzetlerin en izzetlisi Allah'ın izzetidir
Zilletlerin en zilletlisi kulların zilletidir
ADEMOĞLU/08.02.2002-14.45

Saçlarımdan önce ağartsan da sakalımı
Ben her şeye rağmen bozmam vakarımı
ADEMOĞLU/22.07.2002-15.45

Bayram Tunca

Güzel Sözler Armonisi-5-

Dünyada ilminin zekatını vermeyen alim,
Malının zekatını vermeyen zengin gibidir
ADEMOĞLU/08.02.2002-11.45

Yüreğimi yakan, o lâli güher sözlerindir.
Kalbimin anahtarı, o bir çift gözlerindir.
ADEMOĞLU/09.07.2001-10.30

Sendeki o bakışlar kalbime örer nakışlar
Bu güzelliği gören Melekler bile alkışlar
ADEMOĞLU/05.07.2002/13.05

Kadınları taşırken bir avize gibi taşımalı
Severken nazenin bir çiçek gibi sevmeli
ADEMOĞLU/31.07.2002-14.24

Her taşımda, eşyalarım Fiziken Aşınırken
Bende, Hem Fiziken, Hem Ruhen Aşındım
ADEMOĞLU/13.08.2001-10.30

Her mevsimin güzelliğini sende görürüm
Onun için seni bir gün görmesem ölürüm
ADEMOĞLU/04.03.2002-14.30

Aş Ekmeksiz, Susuz Uykusuz Hayata Evet
Fakat Sensiz ve Sevgisiz Bir hayata Hayır
ADEMOĞLU/13,09,2001,10,30

Gülü susuzluktan ziyade, ilgisizlik soldurur
Bülbülü ise susuzluktan çok hasret öldürür
ADEMOĞLU/ 11.01.2002-15.30

Rüyalarımdaki mutluluğu gün boyu aradım.
Karanlık çöküyor hala bir türlü bulamadım.
ADEMOĞLU/09.07.2001-10.30

Kuruyan gül susuz, solan gül ilgisiz kalmıştır
Böyle güllere sevgi şefkat göstermek gerekir
ADEMOĞLU/ 11.01.2002-15.30

Bayram Tunca

Güzel Sözler Armonisi-6-

Denizi dalgasız, havayı fırtınasız sananlar
Gülü dikensiz, hayattı toz pembe sanırlar
B. Tunca/11.10.2002/11.11

Ademoğlunda öyle inci mercanlar vardır ki
Hiçbir Derya ve Semada dahi bulunmaz ki
ADEMOĞLU/06.07.2001-17.30

Her Şeyin Bir Bedeli, Değeri Bulunabilir de;
Fakat Karşılıksız Sevginin Bedeli Bulunamaz
ADEMOĞLU/30,08,2001,09,30

İnsanlar öyle büyük bir define taşıyorlar ki
Hiçbir kuyumcuda ne satılır ne de bulunur.
ADEMOĞLU/06.07.2001-17.30

Damlayan Sular Nasıl Kayaları Aşındırırsa,
Gözlerden Damlayan Yaş da Kalbi Aşındırır.
ADEMOĞLU/23.01.2001-11.15

Sen Benim İçimi Sevgiyle(aşkla) Doldurdun
Ben de Senin İçini Şiirlerle Doldurayım mı?
ADEMOĞLU/02.07.2001-11.30

Ademoğlu'nun ömrü biter, fakat aşkı bitmez.
Hakiki aşkı yaşamaya kimsenin ömrü yetmez
ADEMOĞLU/01,10,2001,10,30

Yaptığın iyilikleri, tunç mermerlere kazıdım
Yaptığın kötülüklerinin ise, kökünü kazıdım
B. Tunca/21.09.2002/12.21

Gözlerimi okka, gözyaşımı mürekkep yaptım
Duygu ve düşüncemi şiirlerime maya yaptım
ADEMOĞLU/10.07.2002-16.10

Er meydanında yenenin anlından öpesim gelir
Arkadan çelme takanın yüzünü tükresim gelir
ADEMOĞLU/24.06.2002-10.10

Bayram Tunca

Güzel Sözler Armonisi-7-

Ya ben anlatamadım, ya da sen anlayamadın.
İkimiz de aşk ateşiyle, ayrı vadilerde yandık.
ADEMOĞLU/29,08,2001,09,30

Seninle bir dalda tek saplı iki meyve gibiyiz
Düşersek yada koparılırsak, birlikte ölürüz
ADEMOĞLU/27.02.2002-15.35

Seninle bir fabrikanın çarkları hükmündeyiz
Birimize bir şey olsa, ikiz de ölmüş sayılırız
ADEMOĞLU/07.03.2002-09.40

Her ademoğluna, verilen roller farklı farklıdır
Elbette ki her kulun hesabı da farklı olacaktır
ADEMOĞLU/01.07.2002/16.16

Ben seni kolay bulmadım ki kolay terk edeyim
Ben sensiz şu dünyanın güzelliğini ne edeyim
ADEMOĞLU/07.03.2002-09.45

Seninle, dengeli bir terazinin, iki kefesi gibiyiz
Herhangi bir etki ve tepkiden aynen etkileniriz
ADEMOĞLU/04.03.2002-09.35

Zamanın bu kadar kıymetli olduğunu bilseydim,
Dünü mü, bugünden daha iyi değerlendirirdim
ADEMOĞLU/22.06.2002-08.22

Her gülüşünde, yeni açan bir gül gibi oluyorsun
Seni seviyorum değişimde de kuş gibi oluyorsun
ADEMOĞLU/22.06.2002-08.22

Her gördüğüm güzelliği ve kötülüğü yazsaydım
O zaman, kiramen kâtibin meleği gibi olurdum
ADEMOĞLU/29.03.2002-18.15

Dün doğdum, bugün yaşıyor, yarın öleceğim
Ama ben seni Mecnun gibi ebedi seveceğim
ADEMOĞLU/05.08.2001-10.30

Bayram Tunca

Güzel Sözler Armonisi-8-

İstemezdim ama, eğer ki dara Düşmeseydim,
Dostlarımın sadakat derecelerini bilemezdim
ADEMOĞLU/10.07.2002-16.10

İstemeyerek İncitirsem İncinme! Demiyorum,
Şayet İncinirsen, Ne Olur Affet Beni! Diyorum.
ADEMOĞLU/13,09,2001,10,30

Seninle, bir akvaryumda yüzen iki balık gibiyiz
Eğer ki akvaryumda boğulursak birlikte ölürüz
ADEMOĞLU/27.02.2002-15.35

Nasıl ki deryalardaki dalgalar durdurulamıyor
İçimdeki dalgalar da sen olmayınca durulmuyor
ADEMOĞLU/17.01.2001-10.25

Günümüz Menfaat Pazarında Çok Dost Satılıyor
Misal Olması Bakımından; Şairi Görmeniz Yeter
ADEMOĞLU/13,09,2001,10,30

Fırtınaya maruz kalan Yaban Gülü çabuk solar
Kışın ayazına maruz kalan bülbül çabuk donar
ADEMOĞLU/05.01.2002-23.30

Nehirler nasıl deryaya ulaşmak için çağlıyorsa,
Ben de o deryaya ulaşmak için öyle ağlıyorum.
ADEMOĞLU/27.02.2002-15.35

Sırını Paylaşacağın, En Güvendiğin Birisi de Olsa,
Bir Gün Onun da Kötülük Yapabileceğini Unutma.
ADEMOĞLU/13.01.2001-18-30

Bağların en güzeli gönüllerdeki muhabbet bağıdır.
Köprülerin en güzeli kalpler arasındaki köprüdür.
ADEMOĞLU/09.07.2001-10.30

Yerin Altındakiler, Üstündekilerden Daha Çoktur
Ama Yerin Üstündekiler Kadar Gürültüleri yoktur
ADEMOĞLU/20,09,2001,10,30

Bayram Tunca

Güzel Sözler Armonisi-9-

Neyleyim neyleyim, ben yârsız bayram'ı neyleyim
Yâr olmayınca, şu garip gönlümü kiminle eğleğim
B. Tunca/05.12.2002-12.05

Hiçbir kefilin kabul edilmediği, tek borç ölümdür
Verilen bir emanetin, bizzat geri verilme şeklidir
ADEMOĞLU/10.05.2002-10.10

Nasıl her yıl, hücrelerimiz mütemadiyen yenilenir
Benim de sana olan sevgim, aynen öyle tazelenir
B. Tunca/23.12.2002-12.23

Seviyorum derken gözlerime bakmazsan inanmam
Çünkü beni sevip sevmediğini gözlerinden anlarım
ADEMOĞLU/07.01.2002-13.35

Sana gelirken bahar sabahının güneşi gibi gelirim
Ayrılırken de, güz akşamının güneşi gibi ayrılırım
ADEMOĞLU20.10.2002-10.20

Her söylediğim sözü bir maksada binaen söylerim
Her yazdığım şiiri de bir maksada binaen yazarım
ADEMOĞLU/17.01.2001-14.35

Eğer bana söyleyeceğin bir şey varsa, bugün söyle
Yarın ya beni, ya da aynı ortamı bulamazsın böyle
ADEMOĞLU/16.04.2002-09.55

Bu Gün Canım Ne Konuşmak, ne de Yazmak İstiyor.
Sadece ye Sadece Sevgiliyle Birlikte Olmak İstiyor.
ADEMOĞLU/27.06.2001-11.15

Bakıyorum gece ve gündüz de birbirine kıskanıyor
İkisi de birbirinin güzelliklerini örtmeye çalışıyor
ADEMOĞLU/28.03.2002-19.35

Vücudumdaki hücreler nasıl her yıl yenileniyorsa,
Kalbimdeki sevgin de aynen öyle her yıl yenilenir.
ADEMOĞLU/08.03..2002-16.05

Bayram Tunca

Güzel Sözler Armonisi 13

Adem ölmüş katil kahraman
Galiba günümüz ahir zaman
B. Tunca/06.12.2003-12.06

Eğer, dün sözümü dinleseydin,
Bugün o kadar çok inlemezdin
ADEMOĞLU/19.10.2003-10.19

Sözünün eri olanın eri olurum
Öyle birini bulsam deli olurum
ADEMOĞLU/22.09.2003-09.22

öğretmenim
Öğrettiğiniz ilkleri ilke edindim
Başarmak içinse, çok didindim
B. Tunca/02.08.2003-12.08

Aşk dıştan bakılınca çok kolaydır
İçten bakılınca büyük bir olaydır
ADEMOĞLU/10.05.2003-10.05

Her bir damarım birer fay hattıdır
Bütün sırlarım yüreğimde saklıdır
B. Tunca/03.07.2003/16.16

Aşk insanı önce yağlar, sonra dağlar
Yüklesen aşkın çilesini, dağlar ağlar
Ademoğlu/22.07.2003-22.07

Vadesi gelenler yaprak gibi dökülür
Geride kalanların boyunları bükülür
ADEMOĞLU/11.07.2003-11.07

Sen benzeyen değil de benzetilensin
Sen bizim gönlümüzün tek sultanısın
ADEMOĞLU/03.07.2003-11.07

Yersiz Endişe
Oğlum büyünce acep hocası kim olacak
Kızım büyünce acaba kocası kim olacak
Ademoğlu/22.07.2003-22.07

Bayram Tunca

Güzel Sözler Buketi-1-

ŞAİRİN MIRILTILARI
Yan Etkisiz En İyi İlaç sevgidir
ADEMOĞLU/10.07.2001-10.30

Gözlerin Sözlerinden Daha Tesirlidir.
ADEMOĞLU/14.08.2001-10.30

Arkaya Bakanlar, Önlerini Göremezler.
ADEMOĞLU/02.04.2001-16.20

Sen Allah'ın Verdiği En Güzel Armağansın.
ADEMOĞLU/10.07.2001-10.30

Gözler Kalem ve Kelamdan Daha Tesirlidir.
ADEMOĞLU/01.08.2001-10.30

Ben Senin Suretinden Çok Siretini Sevdim.
ADEMOĞLU/10.07.2001-10.30

Ayrılanlar, Dalından Kopan Yaprak Gibidirler.
ADEMOĞLU/29.08.2001.09.30

Dünyada Sevgi Kadar Güçlü Bir Duygu Yoktur.
ADEMOĞLU/10.07.2001-10.30

Güller öncelikle gözle, sözle, elle, sevilmeli.
ADEMOĞLU/ 11.01.2002-15.30

Lisan-ı Hal Bir Kitabın Anlatamadığını Anlatır.
ADEMOĞLU/01.08.2001-10.30

Cahilin yanında alim, alimin yanında cahilim
ADEMOĞLU/01.10.2002-01.10

Bana göre istemek vermekten daha da zordur.
ADEMOĞLU/18.01.2001-14.25

Söylemek İstediğimi Gözlerim Daha İyi Anlatır.
ADEMOĞLU/01.08.2001-10.30

Dünyada Kadın Olmasaydı, Böylesi Tat Olmazdı
ADEMOĞLU/26.02.2003-12.26

Bayram Tunca

Güzel Sözler Buketi-2-

Sen Olmasan Ben Ne Şarj Ne de Dejarz olabilirim
ADEMOĞLU/09.07.2001-10.30

Yerin altındaki hesap üstündekinden daha zordur
ADEMOĞLU/02.08.2002-18.48

Meyvelerin lezzeti kuru dallarında aranmamalıdır.
ADEMOĞLU/09.07.2001-10.30

Tarihten Ders Alınsaydı, Bugün Aşktan Yanılmazdı.
ADEMOĞLU/18,09,2001,10,30

Sevdiğini, Sözlerinden Değil Gözlerinden Anlarım.
ADEMOĞLU/01.08.2001-10.30

Gerçek Şevgi, Ölümden Sonra da Bitmeyen Sevgidir.
ADEMOĞLU/10.07.2001-10.30

Sevginin (Aşkın) Hangi Yüreğe Düşeceği Belli olmaz.
ADEMOĞLU/10.07.2001-10.30

Kalbimdeki Sevgin, Omzumdaki Yükten Daha Ağırdır.
ADEMOĞLU/14.08.2001-10.30

Değerimi Anlamanız İçin İlle de Ölmem mi Gerekiyor
ADEMOĞLU/17,09,2001,10,30

Sevginin Verdiği Lezzet Kadar Hiçbir Şey Tat Vermedi.
ADEMOĞLU/10.07.2001-10.30

Sözler Bjrbirine Benzer, Fakat Gözler Asla Benzemezler.
ADEMOĞLU/02.08.2001-10.30

Sendeki İnciler Deniz ve Göktekilerden Daha Değerlidir.
ADEMOĞLU/10.07.2001-10.30

Düşünmeden söylenen söz, karanlığa atılan taş gibidir
ADEMOĞLU/22.09.2002-16.22

Ademoğlu Gelirken Kucakta, Giderken Omuzlarda Taşınır.
ADEMOĞLU/08.08.2001-10.30

Bayram Tunca

Güzel Sözler Buketi-3-

Yaşamadıklarını Yaşatmak İsteyenler Başarılı Olamazlar.
ADEMOĞLU/02.04.2001-16.20

İnsanlar yazın, ağaçlarsa kışın soyunurlar, acep nedendir?
ADEMOĞLU/04.01.2002-18-30

Gecen ve Gündüzün Bir Terazinin İki Kefesi Gibi Olmalıdır.
ADEMOĞLU/13.01.2001-18-30

Senin Bana Verdiğin Armağan Dünyanın En Büyük Armağanıdır
ADEMOĞLU/10.07.2001-10.30

Günümüzde Sevgiyi Korumak Malımızı Korumaktan Daha Zordur.
ADEMOĞLU/10.07.2001-10.30

Bayram Tunca

Güzel Sözler Demeti-1-

Güneş, sabah yar gibi yaklaşır
Akşamları da el gibi uzaklaşır
Ay akşamları yar gibi yaklaşır
Sabahları da el gibi uzaklaşır
B. Tunca/05.09.2002-15.05

Öldüğümde cennete koysalar
Arzu/isteğin ne diye sorsalar
Seni, hurilere tercih ederdim
Zaten burda da öyle ederdim
B. Tunca/07.12.2002-07.12

Bir çift göze, bir çift göz gerek
Bir çift söze, bir çift söz gerek
O da "Seni Seviyorum" demek
Onu yürekten söylemek gerek
ADEMOĞLU13.06.2002-18.08

Kınamayınız ellerimin nasırını
Görseydiniz kalbimin yarasını
Acırdınız benim, garip halime
Anlatamadım halimi o zalime
B. Tunca/07.12.2002-07.12

Gelini gece kaldırırlar oyuna
İyiden iyiye bakarlar boyuna
Övgüler yağdırırlar 7 soyuna
Sonunda verirler elin oğluna
ADEMOĞLU25.08.2002-15.15

Yazdığım şiirlerim, beş yüzü aştı
Dayanılmaz özlemin sabrımı aştı
Gözlerimden akan sel değil yaştı
Şair Bayram ne yapacağına şaştı
ADEMOĞLU/20.10.2002-10.20

Bugünün işini etme yarına tehir
Bak felek hiç etmez mevti tehir
Ömür değin nedir ki sanki nehir
Zayi edersen, yarının olur zehir
ADEMOĞLU24.08.2002-14.24

Bayram Tunca

Güzel Sözler Demeti-2-

Estikçe rüzgar, yaprak yelleniyor
Ağacın gölgesindekiler eğleniyor
Leyla'mın ipek saçları yelleniyor
Sevdalı baş sağa sola sendeliyor
ADEMOĞLU/26.08.2002-16.46

Kamil olan anlar sözden/közden
Ben de sizi kamil biri sanmıştım
Ulvi hislerle yanınıza varmıştım
Meğer, şormalıymışım birinden
ADEMOĞLU25.08.2002-15.25

Nice şiirler yazdım, deste deste
Paylaştım dost/düşman herkesle
Bazen taşlanıp, bazen taçlandım
Çile çekmekten çabuk yaşlandım
B. Tunca/18.08.2002-18.18

Önce yaşadım, daha sonra yazdım
Yazarken anılarımı tekrar yaşadım
Ben de şaştım bunu nasıl başardım
Çünkü ne ilmim vardı ne de irfanım
B. Tunca/05.09.2002/10.55

Dağlarda/sahralarda geçti ömrüm
Dağlarda yankı buldu çile türküm
Ateşten bir gömlekti, aşk kürküm
Aşkından da buram buram tüttüm
B. Tunca/07.12.2002-07.12

Çekilmez çilem ve ahu zarım vardı
Gayri ihtiyari olarak, şairlik sardı
Atılan taşlar şu aciz başımı yardı
Bayramın bunda ne kusuru vardı
ADEMOĞLU/ 20.06.2002-17.30

Bak arkadaş, ne yaş kaldı ne de baş
Bu sözüm, sana ibret olsun arkadaş
Zor günde dost bile el olur arkadaş
O vakit gözlerinden dinmez hiç yaş
20.09.2002-09.20

Bayram Tunca

Güzel Sözler Demeti-3-

Şu fani dünya iki duraklı bir yoldur
Birisinden binilir, diğerinden inilir
Şu yalan dünya iki kapılı bir handır
Birisinden girilir, diğerinden çıkılır
ADEMOĞLU/22.05.2002-15.35

Her gün kimileri gider, kimileri kalır
Kalanlar da sanki kendini baki sanır
Yarın kendisi de gider başkası kalır
Kıyamet kapunca, dünyada ne kalır
ADEMOĞLU/ 26.08.2002-16.26

Beni, dünün nesli hiç anlayamadılar
Bu günün nesli de çok az anlıyorlar
Belki yarının gençleri anlayacaklar
Ama, onlarda beni göremeyecekler
ADEMOĞLU/15.05.2002-08.35

Her gülün kokusu ve dokusu farklıdır
Her gülün kokusu, bülbülüne hoş gelir
Ama, bir başkasına çok nahoş gelebilir
Bu da gülün, yapısı ve dokusundandir
ADEMOĞLU/ 11.01.2002-15.30

Sönmez sevdanla, diyar diyar gezerim
Bulamazsam seni, bu candan bezerim
Yıllarca senin için aşk şiirleri yazarım
Aşkınla, geçit vermez dağları kazarım
ADEMOĞLU/27.08.2002-17.27

Ne sevgisiz aşk ne de aşksız sevgi olur
İkisi birlikte olursa, esas aşk o an olur
Sevgi, yan etkisi olmayan, en iyi ilâçtır
Hakiki aşk, sevginin damıtılmış şeklidir
B. Tunca/19.12.2002-19.12

Düştüğümü görenlerin kimisi of çektiler
Kimisi de görmemezlikten gelip geçtiler
Kimisi de sağır rolüne bürünüp geçtiler
Sonunda onlar da bu alemden göçtüler
ADEMOĞLU/28.06.2002-14.38

Bayram Tunca

Güzel Sözler Demeti-4-

En Değerli İki Tablo
Hayatımda en değerli iki tablo gördüm,
Bunların biri yeryüzü, diğeri gökyüzüm
Ne vakit, birinden diğerini seyretse gözüm
Büyülenip, Ressamını görmek ister gözüm
ADEMOĞLU/23.01.2001-08.45

Yaptığım kar topları elimde su gibi eridi
Gözlerine baktığım Leylâ mum gibi eridi
Onun yaşı, daha henüz on altı/on yediydi
Aşka davet ettiği her halinden de belliydi
B. Tunca/12.12.2002.12.12

Gördüğüm tüm güller harman yapılsaydı
Aralarından birini seçme şansım olsaydı
İçlerinden sadece seni seçerdim inan ki
Zaten öyle yapmadığımı söylemezsin ki
ADEMOĞLU/28.06.2002-14.38

Sen benim en güzel ilham kaynağımsım
Senden gelen esintilerle çağlar coşarım
Şiir yolunda çocuk gibi neşeyle koşarım
Sen varken durdurmak isteyeni şaşarım
ADEMOĞLU/28.02.2002-15.05

Dişimi öyle sıktım ki ağzımı bıçak açmaz
Dilimi öyle ısırdım ki bir daha konuşmaz
Gözlerimi öyle kapadım ki daha açılmaz
Artık bundan sonra ölümden kaçınılmaz
ADEMOĞLU/20.06.2002-07.17

Eğer ki çok çekmişse, kayınpeder adayın
Bil ki bunda bir değil, bin hikmet vardır
Elbette onu bu çileyi çektiren biri vardır
Dikkat et benzer biri de seni çektirmesin
ADEMOĞLU/07.03.2002-09.40

Renklerin büyüleyici armonisi gözlerinde
Kokuların harmanlanmış şekli bedeninde
Dört mevsimin meyve aroması dudağında
Al rengin albeniliği gül pembe yanağında
B. Tunca/07.12.2002-07.12

Bayram Tunca

Güzel Sözler Demeti-5-

Kırmızıyı sevmem, her yerde dur der beni
Sarıyı birazcık severim, çünkü uyarır beni
Yeşili gördüğümde alıkoyamaz kimse beni
Yâr için delerim dağları, yararım denizleri
B. Tunca/20.12.2002-17.12

Seninle paylaştıklarımı kimseyle paylaşamam
Ben sensiz dünyada, bir gün dahi yaşayamam
Yaşarsam da sanki, canlı cenaze gibi yaşarım
Seni benden koparacak olanın aklını şaşarım
B. Tunca/30.08.2002-14.30

Kemerimi sıka sıka kemerde delik kalmadı
Dişlerimi sıka sıka ağzımda dişim kalmadı
Daha henüz aybaşı cepte metelik kalmadı
Cefadan gözde fer, dizde derman kalmadı
B. Tunca/12.12.2002.12.12

Duydum, yokluğumda dün gelin olmuşsun
Daha dün benimken, bugün elin olmuşsun
Dün tomurcuk bir gülken bugün solmuşsun
Yine de, uçan turnalardan beni sormuşsun
B. Tunca/12.12.2002.12.12

Her gördüğünü, görüldüğü gibi mi sanırsın
Eğer öyle sanırsan, bil ki sen de yanılırsın
Onların kimisi veli, kimisi de deli gibidirler
Kimisi, patlayacak atom bombası gibidirler
ADEMOĞLU/16.04.2002-09.55

Mutluluk ve acının zirvesine aşkla ulaştım
Tasmalı bir köle gibi, ömür boyu dolaştım
Ah bilmem ki bu aşkı nereden de bulaştım
Kurtulmak için de bir ömür boyu uğraştım
ADEMOĞLU/12.06.2002-14.14

Selamı duymadıkça, benim için merak etme
Bil ki yaptıklarına rağmen daha hayattayım
Eğer selamı duyarsan, o an hiç merak etme
O zaman da, göndermek istediğin yerdeyim
ADEMOĞLU/16.04.2002-09.55

Bayram Tunca

Güzel Sözler Demeti-6-

Yazdıklarım, yazmak istediğimin zerresidir
Söyleyeceklerim söylediklerimin katresidir
Çektiğim çileler, günahlarımın ceremesidir
Tattığım bunca lezzetler de O'nun lütfudur
ADEMOĞLU/08.07.2002-18.08

Her Güneş'in doğuşunda, sen varsın kalbimde
Her yağmurun yağışında, sen varsın gözümde
Her Güneş'in batışında, hasret korun kalbimde
Her Ay'ın doğuşunda, peyda olursun karşımda
B. Tunca/07.12.2002-07.12

Ademoğlunda; öyle büyük bir define vardır ki
Çoğu Ademoğlu da bunun kıymetini bilemiyor
Gereği gibi de bunların şükrünü eda edemiyor
Hem kendi hem de taşıdığı define zayi oluyor
ADEMOĞLU/11.07.2001-15.30

Seninle, bir saatin akrep ve yelkovanı gibiyiz
Bazen ayrılsak bile, günde kaç defa öpüşürüz
Aynı merkez etrafında dönen pervane gibiyiz
Birimize bir şey olsa, diğerimiz abes dururuz
ADEMOĞLU/07.03.2002-09.35

Seni akşam Ay gündüz Güneş gibi görüyorum
Fakat ben seni, onlardan daha çok seviyorum
Çünkü onları, uzaktan sevmekle yetiniyorum
Ama seni, her zaman yakından sevebiliyorum
ADEMOĞLU/22.06.2002-08.22

Dünyanın büyüklüğünü aklımı sığdıramazdım
Ama uzaydan baktığımda yanıldığımı anladım
Dünya, hayal ettiğim gibi çok büyük değilmiş
Hem, bu kadar da çok bağlanmayı deymezmiş
ADEMOĞLU/10.05.2002-10.10

Ademoğlu dünyanın aşkıyla yanan bir püryan
Uyan artık be ey ademoğlu uyan dünya yalan
Var mıdır ki bu güne kadar gelenlerden kalan
Ne de çabuk gelip geçiyor ömür denen zaman
ADEMOĞLU/15.03.2002/15.15

Bayram Tunca

Güzel Sözler Demeti-7-

Zaman, geri vitesi olmayan, bir vasıta gibidir
Kul bu vasıtada seyahat eden bir yolcu gibidir
Bu öyle bir vasıta ki, yakıtı hiç mi hiç bitmez
Yolcular da yolculuğun nasıl geçtiğini bilmez
ADEMOĞLU12.06.2002-18.08

Eğer ki gülüyorsam elbet bir güldüren vardır
Eğer ki ağlıyorsam elbette bir ağlatan vardır
Eğer çekiyorsam, elbet bir çektirenim vardır
Her ademoğlunun, dost ve düşmanları vardır
ADEMOĞLU/15.05.2002-08.35

Bu Dünya cennet bahçelerinden bir bahçe olsa
Bu bahçe, bin bir çeşit güllerle donatılmış olsa
Tatlı dil, güler yüz, ceylan gözlü gülüm olmasa
Niye yarar benim için bu dünya cennet de olsa
B. Tunca/ 04.01.2003-11.45

Yeryüzünden baktığımda gökyüzü cazip geliyor
Gökyüzünden baktığımda yeryüzü cazip geliyor
Gökyüzü cazibesiyle yeryüzü çekiciliyle çekiyor
Yeryüzü gündüz, sema gece daha cazip geliyor
ADEMOĞLU/22.06.2002-08.22

Kim Bu Rekortmen
Cellat rekortmeni kim deseler, ismini verirdim
Adalet rekortmeni kim deseler, adını söylerdim
Ezel-ebet, (gelmiş-geçmiş) en acımasız cellattır
Nebileri, velileri, sultanları bile hiç acımasızdır
ADEMOĞLU/21.06.2002-16.06

Her baharda tüm nebatat sanki potyuma çıkıyor
Her birisi renk doku ve kokusuyla endam ediyor
Her biri gizemliyle insanları sanki büyülüyorlar
Jüri olarak bizi karar vermekte çok zorluyorlar
ADEMOĞLU12.06.2002-18.08

Her gördüğüm güzelliği ve kötülüğü yazsaydım
Her duyduğum güzelliği ve kötülüğü yazsaydım
Bir de bunları, hayal ve hislerimi ilave etseydim
Sizleri bilmem ama, ben o kadarını yapamazdım
ADEMOĞLU/29.03.2002-17.35

Bayram Tunca

Güzel Sözler Demeti-8-

Sana Gelir/Giderken
Sana gelirken bahar sabahının güneşi gibi gelirim
Yanındayken de, hep ağustos güneşi gibi yakarım
Ayrılırken de, güz akşamının güneşi gibi ayrılırım
Tekrar kavuşabilmek için de zamanı iple çekerim
ADEMOĞLU20.10.2002-10.20

Gökyüzündeki yıldızlar kadar yeryüzünde kız olsa
İçlerinden, bir tanesini seçme şansım olmuş olsa
Ben yine de, baki aşkı yaşamak için seni seçerdim
Zaten seni görünceye kadar güzellere es geçerdim
B. Tunca/06.12.2002-12.06

Her gün sana bir çift söz ve bir çift gözle gelirim
Eğer ki bunlar kalbinde ma kes bulursa sevinirim
Eğer ki ma kes bulmayıp havada kalırsa üzülürüm
Üzüntümden soğukta kalan yetim gibi büzülürüm
ADEMOĞLU/29.03.2002-17.35

Ömrümden Dökülen Yaprakları Sayayım Derken;
Baştan Dökülen Saçlarımı Sayma Fırsatı Olmadı.
Her Gün Sana Yeni Bir Aşk Şiir Yazayım Derken,
Önceki Yazdığım Şiirlerimi Okuma Fırsatı Olmadı
ADEMOĞLU/27.06.2001-12.15

Akşamları seni dolun Ay gözlerini yıldız sanıyorum
Gündüzleri seni güneş, gözlerini yakut sanıyorum
Seni geceleri Ay, gündüzleri Güneş gibi seviyorum
Onun için seni severken, Ay'ım Güneş'im diyorum
ADEMOĞLU/22.06.2002-08.22

Sabahları doğuya akşamları batıya bakmak isterim
Gündüzleri arza, geceleri semaya bakmak isterim
Gündüz yüzünü, geceleri gözlerini bakmak isterim
Yoksa tatmin olmaz içindeki duygu yüklü hislerim
ADEMOĞLU/26.02.2002-09.35

Sizi bin kişi seviyorsa, bilin ki; ben onlardan biriyim.
Sizi yüz kişi seviyorsa; bilin ki; ben Onların içindeyim.
Sizi bir kişi seviyorsa; bilin ki; o yine benim.
Sizi kimse sevmiyorsa, bilin ki; ben ölmüşüm.
Bu Bir Hayranımın Sözüdür.15.07.2001/22: 28

Bayram Tunca

Güzel Sözler Demeti-9-

Hani demişler ya kadın adamı hem vezir hem rezil eder
Ben de diyorum ki; kadın adamı hem veli hem deli eder
Çünkü pek yakında belki de olabilirim bunlardan birisi
Zaten aşkıyla olmuşum deli, belki yakında olurum veli
B. Tunca/07.10.2002/13.35

Nasıl ki gökyüzündeki o yıldızlar sayılmakla baş olmaz,
Aynen öyle de sendeki inciler de sayılmakla baş olmaz.
Nasıl ki denizdeki inci mercanlar sayılmakla baş olmaz,
Aynen öyle de sendeki inciler de sayılmakla baş olmaz.
ADEMOĞLU/17.01.2001-09.25

Okuduğum kitaplardan en çok kâinat kitabından hoşlandım
Yıllarca gece gündüz okuduğum halde hiç bıkıp usanmadım
Büyüleyici oluşundan günde ancak iki sayfacık okuyabildim
Bitip bitmemesi iradem dışı olduğu için kalanına bakmadım
B. Tunca/12.12.2002.12.12

Bayram Tunca

Haberim Var Dağlar

Gözyaşlarım ırmaklarınız gibi çağlar
Size bir acı haberim var yüce dağlar
Boşuna sevinmeyin hey yüce dağlar
Bakın baraj oluyor o güzelim vadiler

Hiç kâr etmiyo artık ağlayıp/sızlamalar
Gem vuruyorlar artık sularınıza dağlar
Hiç de kâr etmiyor, bağırıp/çağırmalar
Sular altında kalıyor, o güzelim ovalar

Oy Dağlar, ne atlarınız ne de terkileri kaldı
Tek o güzel öyküleriniz ile türküleriniz kaldı
Ne o eski bağlarınız kaldı, ne de bostanınız
Sizi de kirlettiler, yoktur artık o eski tadınız

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Hafta Sonu

Bak yine geldi bugün hafta sonu
Üzgünüm yine kavuşamadım onu
Kavuşsak, yine aşk olacaktı konu
Bilmem nereyi varır bu işin sonu

Kaç haftalar gelip geçti aylar oldu
Ne çıkıp geldi, ne de arayıp sordu
Başım dumanlandı, gözlerim doldu
Hasreti yüreğimde has konuk oldu

Gerçi kavuşsaydık yine aşk olacaktı konu
Kestiremiyorum nereye varır bu işin sonu
Bu hafta sonu da benim için çok zor oldu
Onun hasreti, yüreğime yakan akkor oldu

Aşık-maşuklar çift çift gezerlerken sahilde
Bense tek başınayım acep benimkisi nerde
Ah dostlar, düşmüşüm dermansız bir derde
Gönlümün fermanı derdimin dermanı nerde

B. Tunca/10.08.2003-08.10

Bayram Tunca

Hane ve Haya

Minderi kaldırılıp, koltuk konmuş haneye
Elektronik eşyalarla doldurmuşlar haneyi
Sanki ticarethaneye çevirmişler o güzelim haneyi
Dansözü de elektronik eşyayla sokmuşlar haneye

İnsanlar, kendilerince çok iyi bulmuşlar bahaneyi
Neymiş elektronik eşyasız yaşanmazmış günümüzde
Günümüzde kalmadı, o eski hayalar çoğu hanemizde
Asrımız aratır oldu, o eski hanelerimizdeki hayayı
B. TUNCA/10.05.2001-10.30

Bayram Tunca

Hani Dememişler miydi

Dememişler miydi, 'her koyun kendi bacağından asılır'
İşte gördün, sen de neticede kendi kader ipinle asıldın
Şu fani dünyanın nesine güvenip de krallar gibi kasıldın
Bak her insan gibi sen de neticede kara toprağa basıldın
B.TUNCA/09.05.2001-16.30

Bayram Tunca

Hani Ne Demişler

Hani ne demişler her işte vardır bir hayır
Bak bu ademoğluna yapılanlar oldu hayır
Çoban Bayram, şairlikte oldu biraz mahir
O da oldu, gönüllerde taht kuran bir şair

Bayram Tunca

Hasret-1-

Elim eline, gözüm gözlerine hasret
Dilim diline, kalbim sevgine hasret
Dizim dizine, burnum kokuna hasret
Kolum koluna, kulağım sesine hasret

Bak hasretinden dudağım çorak toprak
Hasretinden ciğerim oldu patlak patlak
Bak hasretinden kalbim artıyor tak tak
Gel, yoksa, öldürecek beni bu hasretlik

Bak hasretinden Mecnun'a döndüm
Bak hasretinden yanıp küle döndüm
Bak hasretinden ayçiçeğine döndüm
Gel artık gel eskileri tarihe gömdüm

Kalbimdeki sevgini tam gösteremedim
Sinemde özlemin, gözlerimde hasretin
Her daim dilimde ismin, elimde resmin
Yine de her an, ben seni, seni özlerim

Hasretinden içime ağlayıp, dışıma güldüm
Çiçekken boynu bükük ayçiçeğine döndüm
Eskiden bir gülleyken, şimdi küle döndüm
Gel artık gel eski olanları tarihe gömdüm

Geceleyin gökyüzüne baktım, yıldızları gördüm
Yıldızların da benim gibi hasret çektiğini gördüm
Hatta, bazen hasretten kayıp gidenlerini gördüm
Kiminin Ay'ı, kiminin Güneş'i, özlediğini gördüm

Bir gün yeryüzünden bir yıldız kaydığını görürsen
Bilin ki o senin hasretinden kayan yıldız, benimdir
Çöllerde hasretinden mecnun gibi gezeni görürsen
Hasretinden mecnun gibi çöllerde gezen benimdir

Ah nerede o geçmişteki yaşattığın mutluluğun
Dilimde ismin, elimde resmin, aklımda siluetin
Sinemi kor gibi yaktı, bitmez tükenmez, hasretin
Gel ki bitsin bu hasret, yoksa öldürecek hasretin
B. TUNCA/18.01.2000-13.15

Bayram Tunca

Hasret-2-

Yıllarca beyhude o yârin yoluna bakarım
Eller bir bir evlendi, bense hala bekarım
Şu fani dünyada onu sevmekti tek kârım
Dertlerime derman olacak tabip bakarım

Hep de olur olmaz şeylere kafayı takarım
Dağlardan şelale olup, deryalara akarım
Yıllarca hasretle o yârin yoluna bakarım
Dertlerime derman olacak tabip bakarım

Ağardı saçlarımdan önce bir bir sakalım
Bir geçmişime bir de geleceğime bakarım
Ne de çabuk gelip geçmiş benim baharım
Dertlerime derman olacak tabibe bakarım

Aslında geçmişime bakılsa, çoktur zararım
Ama ben yine de O Leyla'yı arayıp sorarım
Kim ona bir şey söylese yanımdan kovarım
Dertlerime derman olacak bir tabib ararım

Onu kavuşamazsam, bu kışın sararıp solarım
Soğuk kış gecelerinde arttı Leyla'ya hasretim
Sözüm geçmedi, saçtan önce, sakalı ağarttım
Hasretiyle kül olup, yüzü limon gibi sararttım
B.TUNCA/21.11.2001.14.30

Bayram Tunca

Hasret-3-

Sağıma döndüm uyuyamadım
Soluma döndüm uyuyamadım
Duyurmak için avazımca bağırdım
Duygularımı sensiz doyuramadım

Sağıma döndüm ısınamadım
Soluma döndüm ısınamadım
Ekvator sıcağında bile ısınamadım
Ben senden başkasına ısınamadım

Gel artık gel nazlım, dermanım kalmadı
Sana uygulayacak bir fermanım kalmadı
Hasretine dayanacak hiç takadım kalmadı
Hasretimi anlatacak başka kelam kalmadı

Kalbimde sen varsın diye kimse yüzüme bakmadı
Dağda yankılanan feryadıma kimse kulak asmadı
Senden başka, hiçbir Yabangülü, beni avutamadı
Gel artık, ancak sendedir ilâcım, gücüm kalmadı

B.TUNCA/20.02.2002-02.02

Bayram Tunca

Hasret-4-

Düştüm, yine patika yollara yollara
Nice türkü yaktım Leylâ'ya Leylâ'ya
Nice şiirler yazdım, Leyla'ya Leyla'ya
Rab, kavuştur beni Leyla'ya Leyla'ya

Yine düştüm, sonu gelmez yollara yollara
Ömrü tükettim, o Leyla'ya yalvara yalvara
Aşkından düştüm deli bir sevdaya sevdaya
Ya Rabbim, kavuştur beni Leyla'ya leyla'ya

O Leyla'nın aşkıyla oldum, sanki bir Ferhat
Ah olsa da binip gitseydim, o yâre bir kırat
Sanki o yarin yolları geçilmesi güç bir sırat
Bilmem ki gerçekleşir mi kalbimdeki murat

Aah o Leyla'mın patika yolları uzak mı uzak
Yollarında kurulmuş bin bir çeşit bubi tuzak
O yarsız, şu yalan dünya sanki çorak toprak
Kavuşamazsam olurum yakında kara toprak

Ah o Leyla'mın yolları, ta Fi-zandan bile ırak
Keşke, olsa da binip gitsem o yâre bir burak
Onun gibi yâri, nerede arayıp, nerede bulak
Kavuşamazsam olurum yakında kara toprak

Onun aşkı, sanki kalpteki en büyük tokmak
Kalbim onun aşkıyla her an atmakta tak tak
Ah ahbap aşkından ne hale geldim bak bak
Belki, yakında uğrunda olurum kara toprak

B.TUNCA/27.02.2002-06.35

Bayram Tunca

Hasret-5-

Elimde kalem, dilimde kelam
Yazayım dedim üç beş kelam
Dil söylemez, kalem yazmaz oldu
Yüreğimdeki hasreti, ak kor oldu

Hasretinden, yüreğim pare pare oldu
Gözyaşlarım tunçmermeri eritir oldu
Kuş olup, uçup gitsem, o yâre doğru
Dağlar yol ver gideyim o yâre doğru

Resmi elimde, isminin namesi dilimde
Hasreti yüreğimde, silueti belleğimde
Yıllarca hasretini çektim, gurbet elinde
O her an, her şeyiyle aklım ve zikrimde

Dağlar, yol verin de gideyim yare doğru
O yârin hasretiyle ciğerim pare pare oldu
Ben Mecnun gibi avare avare gezer oldum
Onun hasretinden, dünyadan bezer oldum

Yârin hasretini iliklerimde hisseder oldum
Anlatamamaktan, çok mu çok bizar oldum
Dağlar ne olur yol verin de gelsin nazlı yarim
Ta arşı aladan duyuldu artık benim ahuzarım

Gül dalında öterken, dut yemiş bülbüle döndüm
Ayaz vuran gül yaprağı gibi lime lime döküldüm
Gül dalındaki yeşil sarmaşıkken, sararıp soldum
Onun hasretiyle dünyada ölmekten beter oldum
bayramtunca@hotmail.com
05.03.2002/15.15

Bayram Tunca

Hasret-6-

Sana söyleyecek başka söz bulamıyorum
Neredesin gel artık, sensiz duramıyorum
Ne geceleri ne gündüzleri uyuyamıyorum
Sesimi senden başkasına duyuramıyorum

Nasıl da nakşettirmişsin ismini belleğime
Kendini nasıl konuk ettirmişsin yüreğime
İsmin dilde, resmin elde, sevgin kalbimde
Gözlerim yollarında, kollarım gökyüzünde

Seni seviyorum sözlerin, hala kulaklarımda
Siluetin gözümün önünde kokun burnumda
Buram buram hasretin tütmekte benliğimde
Neredesin gel artık nazlım canım burnumda

Bak! sana söyleyecek başka sözüm kalmadı
Senden başka kimselerde de gözüm kalmadı
Daha fazla beklemeye hiç de gücüm kalmadı
Bak sana vereceğim başka özüm de kalmadı

Sen varsın diye, kimse yüzüme bile bakmadı
Arş-ı alaya çıkan feryadıma, kimse aldırmadı
Senden başka hiçbir Leylâ beni kandıramadı
Bak hasretinden bayıldım kimse kaldıramadı

B. Tunca/19.06.2002-14.14

Bayram Tunca

Hasret Ateşi-1-

Her yiğidin gönlünde bir aslan yatar
Elbette gönlümde de bir aslan yatar
Kalbim, yıllarca onun hasretiyle atar
Hasretiyle dertlerim oldu katar katar

Her yiğidin gönlünde bir sultan vardır
Elbette gönlümde de bir sultan vardır
Fakat, içimde onun hasret koru vardır
O inledikçe benim de ahuzarım vardır

Nasıl ki herkesin bir Ay'ı, Güneş'i vardır
Benim de Ay'ım, Güneş'im o sevdalımdır
Nasıl güneşsiz bitki fotosentez yapamaz
Şair de Ay'ı Güneş'i olmadan yaşayamaz

Büyük yangınlara büyük itfaiyeciler gerek
İnsanların imanı için böyle itfaiyeci gerek
Onların vücutları alevler içinde yanarken
Gönülleri gül gülistandır aldığı lezzetten

Şairin de ak kor ateşini ancak o söndürür
Hasret uzun sürerse, şairi küle döndürür
Şairin hasret ateşi, kutup buzlarını eritir
Sevdalının hasreti, deli divaneye çevirtir

Aşkıyla, Mecnun misali çöllerde gezdirtir
Söndüremez onun hasret ateşini nehirler
Hasret ateşini, ancak o deryası söndürür
Yoksa, bu hasret bir gün şairi de öldürür

Nasıl ki o her yangında, ızdıraptan inliyor
Bayram da burda gözyaşlarını hiç silmiyor
Karıştırdı o geceyi gündüzü fark edemiyor
Şair vuslat için hep Mevla'dan dua diliyor

Diyor ki bitse de bu hasret, gelse sevdalım
O zaman, çiçekler açar benim gönül bağım
Nerdesin gel artık, benim gönlümün sultanı
Dindir artık şu gözlerimden akan yaşlı kanı

Baksana, cayır cayır yanmakta alem-i İslam
Bir zaman Çeçenistan, daha dün Afganistan
Bugün Filistin, yarın neresi kestiriyor insan
Hep böyle, tarumar mı olacak, alemi İslam

Ya Rab, bitmeyecek mi bu İslam alemin çilesi
Ne zaman bitecek, bu zalimlerin zulmü, hilesi
Yok mudur ki bu karanlık gecelerin bir sabahı
Ne zamandır, Müslümanların dünyadaki felahı

17.04.2002-18.08

Bayram Tunca

Hasret Ateşi-2-

Ağaçların tüm meyvesini yemiş olsam
Deryaların bütün suyunu içmiş olsam
Semanın havasını içime çekmiş olsam
Senin âşkın olmazsa yine de doyamam

Ağaçların meyvesini sıkıp sıkıp suyunu içsem
Irmakların soğuk sularını yudum yudum içsem
Denize dalıp, Deryalardan bir bir geçip gelsem
Yine de kalbimdeki hasret ateşini söndüremem
B. TUNCA/13.01.2001-17.55

Bayram Tunca

Hasret Bastı Gönlüme

Yine hasret bastı şu hicranlı gönlüme
Hor görmeyin bir sevdalıya sevdiğime
Hasretiyle sanki kırk parçaya ayrıldım
Bizleri ayranları, çok mu çok darıldım

Onu görmek ister şu hicranlı ela gözlerim
Hasretinden ciğerimi akkorlarla közlerim
Çok yalvardım, ma-kez bulmadı sözlerim
Bak kan çanağına döndü şu ela gözlerim

Her daim, ufuklardadır hicranlı gözlerim
Gece gündüz yetim gibi yolunu gözlerim
Eğer, onu görmeden kapanırsa gözlerim
Bilin ki cennette dahi, hep onu gözlerim

Leyla'm her an hülya ve rüyalarımdadır
O benim gönlümün de biricik sultanıdır
Başımın tacı, dertlerimin de tek ilâcıdır
Biliyorum, o da hep bizler için duacıdır

Ondan ayrı yaşamak ölümden daha acıdır
Bu sanki, doğum öncesindeki bir sancıdır
Dünya han, insanlar da geçici bir hancıdır
İnşallah bu hasretimiz, geçici bir sancıdır

Fırtınalı yağmurun oluşturduğu bu çaylar
Elbette ki bir gün geçecektir bu çileli aylar
Çaylar, deryasına ulaşmak için hep çağlar
Şair de deryasına kavuşmak için hep ağlar
B. Tunca/31.03.2002-12.45

Bayram Tunca

Hasreti Burnumda Tütüyor

Heygidi Eski Dostlar-1-
Eller arar yeniyi, bense ararım, eskiyi
Eller giyer yeniyi, bense giyerim eskiyi
Eller bakar yeniyi, bense, her an eskimi
Yeniler sizin olsun, verin bana o eskimi

Her insanın eskisinden bir hatırası var
Eski sevgilinin, eski dostların nesi var
Eskilerin, yenilerden acep eksik nesi var
Yeniler sizin olsun, benim eski yarim var

Hey dost sanmayın ki ben mürteciiyim
Ben eskinin vefalısı, eskinin dostuyum
Ben eski hayranı, garibanın dostuyum
Heygidi, eski günler ve eski dostlarım

Her şey eskir ama onların anıları eskimez
Giden geri gelmez ama anıları unutulmaz
Bazen gelse de o eski verdiği tadı vermez
Eskiyi bırakıp da, yenisini almaya deymez

Bülbül altın kafeste bile eskiyi aramadı mı
Hem her ademoğlu gençliğini aramadı mı
Her vefalı dost eski dostunu aramaz mı ki
Şair Bayram niye o eski yarini aramasın ki

Hem bilirsin her gelen, gideni aratmadı mı
Hem kimi sorsan eskilerini aramıyor mu ki
Büyük küçük her şeyi Rab yaratmadı mı ki
Zaten her şey ondan dolayı güzel değil mi

Eskimi severim, belleğimdeki anılarından
Eskimi severim, vefalı sefalı olduğundan
Hem kim eskisini sevmez ki o anılarından
Şair Bayram sever, tüm eskilerini candan

Dünyaya garip gelip, ne garipler gördüm
Şu yalan dünyada, neler neler görüyorum
Daha yaşarken kaç kes ölüp, ölüp dirildim
Vefasızlık yüzünden eskilerimi çok aradım

O eski günlerimi, eski dostlarımı arıyorum
Onların hasreti ve özlemiyle kavruluyorum
Birer birer gitmekte eski dostlar şaşıyorum
Bilmem ki onlarsız hâlâ nasıl da yaşıyorum

B. TUNCA/20.06.2000

Bayram Tunca

Hasretim Bir Dosta

Gözüm simana hasret, o günden bugüne
Kalbim sevgine hasret, o günden bugüne
Kulağım sesine hasret, o günden bugüne
Her şeyim sana hasret, o günden bugüne

Hasretinden ağlıyorum dert değil çektiğim cefa
Tabip değil de sen gelsen, derdime olursun şifa
Hasretin duman olup, burnumda tüttü kaç defa
İnanki, sensiz şu fani dünyada süremedim sefa

Hasret kaldığım yüzünüzü, rüyalarımda görüyorum
Rüyalarımda da olsa, gördüğümde mutlu oluyorum
Beni görenler, benden ziyade, hep seni soruyorlar
Randevu al da azda olsa, hasret giderelim diyorlar

Eskiden ayda bir de olsa hanemizi teşrif ederdiniz
Hanemize, mutluluklar getirir, neşeler bırakırdınız
Evimize bet bereket, kendimize aşk şevk verirdiniz
Vefalılığınızla, bize aşk şevk, güç kuvvet verirdiniz

Hasretinden, mecnun gibi çölde gezinirken düştüm
Kavuşmak için kollarımı iki yana açmışken, düştüm
Kimi zaman yüzüstü, kimi zaman sırt üstü, düştüm
Ah bir bilsen, kaç kez hayat engeline takılıp sürçtüm

Bilirsiniz, eskiden kendi çapımda, bir güçtüm
Ama, gel gör ki bugün elden, ayaktan düştüm
Gel gör ki şimdi, gözden gönülden de düştüm
Ah bir bilseniz, kaç kez çelmeye takılıp düştüm

Sırtımı dayadım bir taşa, seyir eyledim yıldızları
Gördüm ki onlar da çekiyorlardı ben gibi hasreti
Hatta, bazen hasretten kayıp gidenleri bile vardı
Kimi Ay'ın kimi Güneş'in özlemini çekenler vardı

Eğer ki bir gün dünyadan kayan bir yıldız görürsen
Bilesin ki senin hasretinden kayan o yıldız benimdir
Şayet kızgın çöllerde gezinen bir Mecnun görürsen
Hasretinizden çöllerde gezinen o Mecnun benimdir

Sizinle geçen yıllarımdaki o mutluluğa hasretim
Dilimde ismin, elimde resmin aklımda da siluetin
Sinemi kor olup yaktı, bitmez tükenmez hasretin
Gel ki bitsin bu hasret, yoksa öldürecek hasretin
B. TUNCA/18.01.2000-13.15

Bayram Tunca

Hasretin Mesken Oldu

Hasretin mesken oldu kanayan kalbime
Ne olur, dilinin ucuyla da olsa; evet de
Seni seviyorum, sen benim aşkımsın de
Hem biz birbirimizi çok sevdik kime ne
B. TUNCA/05.07.2001-13.45

Bayram Tunca

Hasretinden Neler Yaptım

Hasretinden çöllerde gezdim
Sevdiğini gözlerinden sezdim
Güller arasından seni derdim
Gel, yolunu gönlümü serdim

Hasretinden inim inim inledim
Yaralı kalbimin sesini dinledim
Aşkıma cevap vermedin benim
Ama, yine kalbimden silmedim

Hasretinden yetim gibi ağladım
Yaptıklarını kaderime bağladım
Kader ipini, boynuma bağladım
Sensiz geçen yılları sayamadım

Daha ilk gördüğümde vuruldum
Yolunu arşınlamaktan yoruldum
Evvel boz bulanık akan suydum
Bugün gel gör ki nasıl duruldum

Güller arasında tek seni sevdim
Gözümde de sanki bir melektin
Nasılda her şeyinle içime girdin
Aşkta yalnız sana boyun eğdim

Hasretinden çöllerde geziyorum
Enaniyetimi aşkın için eziyorum
Bakışından bir şeyler seziyorum
Gel artık, bak yalnız geziyorum

Hasretinle Ferhat gibi yaşıyorum
Hem de yaşanmazları, yaşıyorum
Dikiş tutmayan yaramı kaşıyorum
Gel artık aşkını çok zor taşıyorum

Hasretinle hep yollarını gözledim
Kalbimi aşkın akkoruyla közledim
Gece gündüz hep seni söylendim
Ah bir bilsen seni ne çok özledim

Hasretinden Mecnun misali dolaştım
Şu yaralı kalbimi, bir tek sana açtım
Güzellerden de hep senin için kaçtım
Gel nazlım gel ne yapacağımı şaştım

B. TUNCA/12.07.2000

Bayram Tunca

Hasta Ziyareti

Alır almaz acı haberi düştüm yola
Görenler lisanen dediler hayır ola
Lisan-ı halimden kimi anlamış ola
Dediler inşallah Rab'den şifa bula

Elimde çam sakızı çoban armağanım
Başımda dosta dair duygu harmanım
Maniaları aşıp, can dosta varmalıyım
Az teselli edip/azami ibret almalıyım

Garipliklerle dolu, yol boyu ilerledim
Ağlayana rağmen, gülenleri içerledim
Ateşin düştüğü yeri yaktığını gördüm
Geçmiş olsun deyip, hal hatır sordum

Nazarlarını dikmişti, taa öteler ötesine
Neyi varsa koymuştu azığını heybesine
İkindi güneşinin gizemi inmişti yüzüne
Zaten iyilikle bezemiş Rab onun özüne

O özümlemişti hastalıktaki sabrın mükafatını
Hiç duymadım onun ağzından şikayet kelamı
İşittiğim tek şey, yolun sonu gözüktü galiba
Kabullenmişti sanki yolun sonu gözüktüğüne

Ziyaretin kısası makbul diye, müsaade istedim
İstemez olaydım, doldu gözleri/doldu gözlerim
Söyle dost, bize düşen bir vazife var mı dedim
Son isteği helallik/duaydı, onu bari verebildim

B. Tunca/25.02.2004-20.25

NOT:
Ö. Faruk ÖZKÖSE'ye atfen yazılmıştır

Bayram Tunca

Hastanın Öyküsü

(Mide Kanaması)
Hastayım, hasta, çorbayı içerim, tasta
Tek hakiki sevenlerim, arkamda yasta
Benim o Leyla'm daha çok genç yaşta
Çocuğum var, bağışla Allah'ım bağışla

Halsiz düştüm artık kalkamaz oldum
Ateşim yükseldi, sanki ak kor oldum
Hakiki dostun kimlerdi diye soruldum
Hakiki dost arayıp beyhude yoruldum

Dostlar derin açtı, iyi olmaz artık bu yara
Tez ulaştırın beni tabibe çok kanıyo yara
Ben ölürsem, kim bakar bu yavrucuklara
Karadır bahtım kara, iyi olur mu bu yara

Hasan ile Fadıl beyler girdiler iki koluma
Bilenler tarif ettiler hastahanenin yoluna
Düştük, Samatya Hastahanesinin yoluna
İçimdeki his geldim galiba yolun sonuna

Güç kuvvetten düşüp, yatağa yattım
Gelenim olur mu diye yollara baktım
Gelenim olmadı, karadır bahtım kara
Derin açıldı iyi olur mu artık bu yara

Yediğim darbelerden, midem kanıyor
Ekseriyetse hala beni sağlam sanıyor
Söyleyiniz gerçek beni kimler tanıyor
Kulağım çınlıyo acep beni kim anıyor

Ne çok, hastane/hastane dolandım
Ateşim tavana vurdukça korlandım
Garibim diye her yerden horlandım
Ayakta durmak için çook zorlandım

Çook kan kaybettim bet/beniz solu
Galiba, artık benim de ömrüm dolu
Doktorlar da neyin var diye soruyor
Yaram dosttandır demek zor oluyor

Güneşin batışıyla, kapandı o gözlerim
Güneşin doğuşuyla da açıldı gözlerim
Hayattayken hiç anlaşılmadı, sözlerim
Belki öldükten sonra anlaşılır sözlerim

Ziyaret saatlerinde hep kapıya baktım
Aşına sima göremedim karadır bahtım
Ne işe yarar, şu yalan dünyalık tahtım
İyileşirsem hesap sormaktır tek ahtım

Haber verin, dua etsin o sevdiğimize

Güzellik varken, kötülük de neyimize
Söyleyiniz, O yaratmadı mı hepimize
Cennet varken, Cehennem neyimize

Doymak bilmeyen nefsim, doymuştu
İlaçların içine sanki de şifa konmuştu
Başıma da sanki talih kuşu konmuştu
Dua olmasaydı, son nokta konmuştu

Dönüp baktım pencereden martılara
İmrendim sevinçten çığlık atmalarına
Şaştım dostların benden kaçmalarına
Çook çile çektim karadır bahtım kara

Pencereden baktım, masmavi denize
Şöyleyin Rab yaratmadı mı hepimize
İyilik etme varken, kötülük neyimize
Ölüm varken, zulüm etmek neyimize

Hastanede verirler hastaya tuzsuz aş
Hemşirelerin ekseriyeti hep çatık kaş
Kaldırmaz bunca acı ve ağrıyı bu baş
Rabb'ım, şifa vermezse, işim çok yaş

Gel ki dünya gözüyle yüzünü göreyim
Gel ki ellerimle saçlarını tel tel öreyim
Gel gör, son halimi, ben işte böyleyim
Son defa kulağına sevdiğimi söyleyim

Gerçek acizliği, hastalığımda öğrendim
Gerçek dostları, düştüğümde öğrendim
Hayatta dost gözükenleri acı söylendim
Acı gerçekleri bizzat yaşayarak örendim

Her dost gözüken, gerçek dost değilmiş
Şu yalan dünya, insan için bir zehirmiş
İnsan ömrü, O'nun verdiği bir mehilmiş
Şükür ki eline düştüğüm tabibe ehilmiş

Hor görmeyin Rabb'in bu garip kuluna
Bir düşün ki her insanoğlunun sonuna
Bir gün sen de düşersin, aynı duruma
Koş acele gir koluna öyle uzak durma

Hey tabip yavaş ol, bak kanıyor yaram
Sılamda da ağlıyor kardeşim ile ablam
Derdim çoktur, hangi birisine yanayım
Vefasız çıktı yaran hangisine inanayım

Üç gün üstü üste karyolaya bağladılar
Her iki kollarıma da şırınga bağladılar
Çocuklarım, baba baba diye ağladılar

O iki dost benim için seferber oldular

Dört ünite '0' grubu taze kan arandı
İki ünitesi vefalı dostlardan sağlandı
Kanlar arka arkaya koluma bağlandı
Halis dualarla şifa bulmam sağlandı

Gel, son kez o Ay yüzünü göreyim
Gel, son kez vasiyetimi söyleyeyim
Gel, son kez sevdiğimi söyleyeyim
Gelmeyeceksen, bıraksınlar öleyim

Tabipler Bayramı taburcu yaptılar
Muhasebeciler, onu kafayı taktılar
Dost bildikleriyse, işkence yaptılar
Kimi iyilik, kimileri kötülük yaptılar

Yıllarca fedakarlık gayesiyle çalıştım
Muhasebecilerin işkencesine alıştım
şiirlerimle çilemi anlatmaya çalıştım
İyi niyetimin kurbanı olmaya alıştım

Tabipler hastahaneden ilişkimi kesti
Muhasebeciler o ay ki maaşımı kesti
Dost bildiklerim, bir bir ilişkisini kesti
Bugünlerde nedense rüzğar ters esti

Yapılanlar belki, yaptığımın cezasıydı
Bilemiyorum, belki de bir mükafatıydı
Kanaatim bu benim için bir imtihandı
Zaten, şu fani dünya da bir imtihandı

B. TUNCA/25.02.2000
NOT:
Sabır gösterip okumakla dermansız derdime
ortak olduğunuzdan dolayı teşekkür ederim

Bayram Tunca

Hatırlatma

Hatırladın mı özün gibi verdiğin sözünü
Unuttunsa hatırlatayım istersen sözünü
Hani randevu vermiştin en uzun geceye
Çelik halatla çekiyorum o günkü geceyi

Gel, pay düşelim geride kalan ömürden
İçimde aşk ateşi yanıyor kok kömürden
Eller gibi hiç saklım gizlim yoktur senden
Seni Mecnun gibi seviyorum acep neden

Paylaşmak istiyorum değerlerimi seninle
Eminim ki her şeyini paylaşırsın benimle
Gerçi ev sahibi sensin ben misafirinimdir
Misafir bir meyyit gibi ev sahibine tabidir

Ne hayaller kurdum, o gece için aklımda
Belki anlarsın o gün gözlerimi baktığında
Gözümden anlamazsan sözümü kulak ver
Ne olur, kalbimden gelen sesi karşılık ver

B. TUNCA/01.06.2001-15.30

Bayram Tunca

Hayâl

Neyim var ki şu fani dünyada
Neyim varsa hepsi hayalimde
Onla, özgürlük doruğundayım
Hayalle her an sevdiğimleyim

Hayatta her şey hayalle başlar
İnsanı kimi taşlar/kimi alkışlar
Her sevda önce hayalle başlar
Onla yaşarız ilerlese de yaşlar

Her yaş/her başta vardır hayal
Mazimizi hatırlarız hayal meyal
Gece gündüz kurarız hep hayal
Cennete dair bile kurarız hayal

Ben de şairliğe böyle başladım
Kah alkışlandım, kah taşlandım
O yare hayalle başladı ilk aşkım
Aşk şiirleri yaza yaza yaşlandım

Ne hayaller kurdum çıkıp gelir diye
Bilirsiniz uzaklar yakın olur hayalle
İyiye/güzele dair ne varsa, hayalde
Her yaş ve her baş, her an hayalde

Ondan mirastır en güzel hayallerim
Hayalimle özgürlüğün zirvesindeyim
Hayallerim, sevinç çığlığımdır benim
Gelmese bile hayalen hep onunlayım

Tahtı Belkız gibi gelir hayalime o yarim
Ah anlayamadım mecnun muyum neyim
Ben her daim o yarle hayal alemindeyim
Hayal de olsa onulayım niye sevinmeyim

Hayallerim süsler gizemli tüm rüyalarımı
Hayallerim avutur doyumsuz duygularımı
Hep hayallerim duyurur, en tatlı sedaları
Hayallerim gösterir o gizemli güzellikleri

Zindana da koysalar, ayıramazlar beni ondan
Çünkü her daim hayalimde yaşatırım onu ben
Asla vazgeçmem ondan toprak olsa da şu ten
Saçlarımca başım olsa, fedadır cananı bu can

Bir geçmişimi bir de geleceğime hayal ederim
İstikbale dair kurduğum hayalleri iple çekerim
Güzel görüp güzel düşünmeyi prensip edinirim
Hep güzel hayal kurup, lezzet almaya çalışırım

B. Tunca/24.02.2004-12.24

Bayram Tunca

Hayal Kırıklığı-1-

Hayal kırıklığım, cam kırıklarından daha çok
Teselli edecek senden başka bir dostum yok
Döküldü ümitlerim, sonbahar yaprakları gibi
Dostluğuna ne çok ihtiyacım var, toprak gibi

B. Tunca/23.10.2003-10.23

Bayram Tunca

Hayal Kırıklığı-2-

Beni en iyi sen anlarsın diye ilk sana geldim
Ferhat misali geçit vermeyen dağları deldim
İçimdeki o gizli sırlarımı, yalnız sana verdim
Soranlara dünyadaki tek can dostum derdim

Ah sen de el gibi beni yanlış anladın dostum
Oysa yoluna serilmeye hazırdı gönül postum
Hani gönül bağımız olmuştu sanki kördüğüm
Doğru söylemek gerekirse, ben sana küstüm

Ah dost, yıktın ummanlar gibi ümit ve hayallerimi
Oysa vermeye hazırdım saçlarım adedince canımı
Ama bugün gerekse severek vermem artık kanımı
Çünkü, Azrail'den önce sanki de sen aldın canımı

B. Tunca/27.12.2003-12.27

Bayram Tunca

Hayalimdeki Güzel-2-

Peyda oldu yine hayalimde idealimdeki güzel
Hayal de olsa, onunla aşkı yaşamak ne güzel
Dolandım Dünyayı yok onun gibi başka güzel
O sanki de şair bayram için ısmarlanmış özel

Ferhat misali geçit vermeyen dağları deldirten
Benliğimi çalıp, kendi yörüngesinde döndürten
Mıknatıslı pusula gibi hep kendini yönlendiren
O sanki gayıp aleminden şaire özel gönderilen

B. Tunca/12.12.2003-12.12

Bayram Tunca

Hayalimdeki Güzel

Hey, düşümdeki ve hayalimdeki güzel
İnan sana olan sevgim/aşkım çok özel
Hep hayalimde kal böylesi daha güzel
Seni, böyle daha çok seviyorum güzel

Kaşların yay, kirpiklerinse oktur senin
Lal-ü güher dilin, lal-ü cevherdir tenin
On parmağında, on hüner vardı senin
Selvi gibi boyun, incecik nazenin belin

Sanki, ipek misali yumşacıktır ellerin
Mavi deryalar misali derindir gözlerin
Edalı mı edalıdır yoldaki yürüyüşlerin
Sanki de Ay'ın on dördü gibi cemalin

Ben senin aşk ateşinle, çölleri arşınlarım
Ben senin hasretinle o dağları arşınlarım
Seni esen yelden uçan kuştan kıskanırım
Seni kem gözle bakanın, anlını karışlarım

Senin o kokunu ta Fizandan dahi sezerim
Senin için deste deste aşk şiirleri yazarım
Senin aşkımla, sanki de dolan bir hazarım
Ele yar olursan mezarını ellerimle kazarım

Bak, dün hayalimdin bugün ideâlim oldun
O günden beri kalbimin has konuğu oldun
Yüreğime mama misali yakan akkor oldun
Daha dün bir elken, bugünse yârim oldun

B. TUNCA/02.07.2001-13.20

Bayram Tunca

Hayalinle Yaşıyorum

Gelmeyeceğini bilmeme rağmen yine yolunu baktım
Olmadığını bildiğim halde, yine de her odaya baktım
Tatmin olmayıp, tüm her şeyin altını üstünü getirdim
Aramadan bitap düşüp, kendimi zar zor yatağa attım

Tam uyur uyanıkken sanki gaipten bir sedâ duydum
Bu sedânın senin sesin olabileceği kanaatine vardım
Tez kapıya koşup açtım, lakin göremediğime şaştım
Bir değil ki her gece böyleyim, ne edeceğimi şaştım

B. TUNCA/26.06.2001-16.45

Bayram Tunca

Hayat

Hayat, doğum ile ölüm arasındaki yol
Kimi gülerken, kimi çile çeker bol bol
Hayat, biz ademoğluna verilen bir rol
Ömür az, yapılacak işler çok bilmiş ol

B. Tunca/02.02.2004-12.02

Bayram Tunca

Hayat Dediğin

Hayat dediğin, doğumla ölüm arasındaki bir yoldur
Bu yolda yürümek, kimi için kolay, kimi için zordur
Dikenlerine takılmadan, menzile ulaşmak akkordur
Yolculuğu zor olsa da, neticesindeki payesi boldur

B. Tunca/22.02.2003-02-22

Bayram Tunca

Hayat Dersi-1-

Hırsızlık nedir bilmiyordum daha
Ogün öğrendim yalınayak kalınca
Geçmiş olsun dediler eve varınca
Bu, hayatımın ilk dersi oldu bana

Her bayram bu anım gelir aklıma
Hiç unutamam o günkü saflığıma
Çaldırmıştım yepyeni ayakkabıma
Hayat, ilk dersi o gün verdi bana

Silinmeyen bir öyküdür bu aklımda
Aklıma gelir her maziye baktığımda
Hocadan hediyeydi o ayakkabım da
Unutmam, babam taşımıştı sırtında

B. Tunca/04.02.2004-19.04

Bayram Tunca

Hayatımın Şiiri

Annemin gözyaşlarıyla paklanmışım
Babamın nasırlı elleriyle okşanmışım
Ninemin masallarıyla büyütülmüşüm
Hayatın çarklarıyla da öğütülmüşüm

Küçük yaşta kaldım öksüz ve yetim
Okumaktı tek düşüncem ve niyetim
Okutmasalardı ya nice olurdu halim
Belki de olurdum o zaman bir zalim

Beni, çok ufak yaşta yuvaya koydular
Dostlarımdan çok eller halimi sordular
Düşmanımdan çok dostlarım yordular
Kötülüklerden hep melekler korudular

Önce okumaz deyip, terziye verdiler
Israrıma dayanamayıp okula verdiler
Sorulduğumda hep iyi birisidir derdiler
Yalnız yetimim diye çoğu kere yerdiler

İlkin, Kula Orta köy İlk Okulunu bitirdim
Ortasında Atatürk Orta Okulunu bitirdim
Sonunda Manisa Ticaret Lisesini bitirdim
İşte okullu yıllarımı böylece tamamladım

Atmışbirebir tertip İzmir'de oldum asker
Tertiplerim de benim gibi acemi birer er
Komutanlarımız da her gün yat kalk der
Dört ay hep yat kalk yaptık olduk heder

Dört ay sonra dediler bu kadarlık yeter
Yurdun dört bir yanına dağıtım yaptılar
Bayram'ı Erzincan Top.Tuğayına attılar
Sol koluna rütbesi takıp, çavuş yaptılar

Topçu Tugayında yaptım eğitim çavuşu
Görseydiniz acırdınız, kaldığımız kovuşu
Geçmişte atlar kalmış gerisini sen düşün
Bir kışın sofunu, bir yazın sıcağını düşün

Ekser gibi ben de her gün şafak sayarım
Haftada bir gün, soğan/patates soyarım
Bozuldu burada benim sağlığım sıhhatim
Ben, baba ocağına, ana kucağına ararım

Şafakla birlikte, Manisa'dan aldım davet
Davete hiç soluk almadan yaptım icabet
Manisa Kurşunlu Han'da oldum yönetici
Başımda vardı, " i.i" isminde bir denetici

Burada geçti, ömrümdeki en iyi yıllarım
Kayda geçirildi, buradaki bütün sırlarım

Satın alayım desem bedelini ödeyemem
öykülerimi unutayım desem, unutamam

Hizmet diyerek, Eskişehir'e gönderdiler
Altı yıl burada evirip çevirip dönderdiler
İtibarlı ve verimli geçti, buradaki yıllarım
Yine hepsi tarihe geçti, buradaki sırlarım

Şartlanmıştım otuzuna dek evlenmemeyi
Evlenemem diye, içime düşmüştü bir sızı
Tam otuzunda çıka geldi bir Muhacir Kızı
Eğer vermeselerdi dinmezdi içimdeki sızı

Ufacık tefecikken, oldum sürülere çoban
Kozan Yörüklerindendir asıl benim obam
Ah ölmeselerdi çok erken annem babam
Hiç olur muydu, yufka kaban/delik taban

Oyun çağımdayken, oldum sürülere çoban
İyi niyetimin ödülü, kaç kez oldum kurban
Tırmanıp çıktım zirveye, vurdular tekmeyi
Kalkamayıp muhtaç kaldım soğan ekmeyi

1990 da İstanbul.....dan, geldi davet
Ben de çarçabuk yaptım, bu davete icabet
Altı sene gece gündüz verdim burda emek
Emeğim karşılığında sonunda aldım sömek

Yeni yapılaşma diyerek, Antalya'ya sürdüler
Buradan vazgeçip, Adana'da süründürdüler
Üç bucuk yıl geçti Adana'da stresli bir hayat
Burada geçen yıllarım bence oldu çok bayat

Yirmi iki yıllık çalışmalarıma hiç bakmadan
Gösterdiğim referanslarıma, hiç takmadan
Gözlerimin hicranlı yaşlarını bile aldırmadan
Hiçbir resmi muameleye bile tabi tutmadan

Bir hain/cani gibi koydular kapının önüne
Hiç de sormadılar, Allah'ın o ademoğluna
Sana ne kötülük yaptı, bu gariban Bayram
Hangi vicdana sığardı ki böyle harcanmam

Üç buçuk ayda zor anlattım mağduriyetimi
Kalem ile kelam yetmedi halimi anlatmamı
Üç buçuk ay sonra anlaşıldı, masumiyetim
Geri alınmamla, az giderildi mağduriyetim

1999 da kırık bir kalple döndüm İstanbul'a
Ah ne haksızlıklar gördüm, ben şu hayatta
Geçmişte bana yapılanları, tarihe gömdüm
Düşmandan çok dosttan vefasızlık gördüm

Şu hayatta, bir stepne misali kullanıldım
İhtiyaç olduğunda adam yerine kondum
İhtiyaç olmadığında da kapı eşiğine kondum
Şu hayatta, hep iyi niyetimin kurbanı oldum

Bilirsiniz, tarlaya sürmek için lazımdır saban
Şu hayatta yürümek için lazım sağlam taban
Yoksa sağlam taban, halin benim gibi yaman
O zaman var ya, el de yaman, bey de yaman

Şu Dünya tarlasına sürmek için, lazım pulluk
Hizmette kalmak için de, lazım Allah'a kulluk
Yoksa para pul, olursun başkalarına köle kul
Belki burada kalırsın, bekar dul, çekersin zul

..... diyerek, oradan oraya gezdiler
Dünün vefalılarını, mirasyedilere ezdirdiler
Şu dünyada da can-ı canandan bezdirdiler
Ancak iş işten geçince, gerçeği sezdirdiler

Ah Şu hayatta güvenip ümit bağladıklarım
Gece/gündüz Rabbim'den dua dilendiklerim
Uğurlarında, canımı cananımı vereceklerim
Meğer, hep hayalmiş tüm bu beklentilerim

Vaatleri masum bir çocuk edasıyla kandım
Bu hayat da hep öyle devam eder sandım
Sırtımı dayadıklarım sahip çıkarlar sandım
Dünyam başıma yıkıldı, akkorlarla yandım

Kalmadı, şu dünyada takadım/dermanım
Kalmadı artık, ne arayıp, ne de soranım
Tek sadık dostum ve rehberim, Kur'ân-ım
Ahrette hesap sormaktır bir tek fermanım

Kalmadı, ümit bağlıyacağım başka kimse
Kalmadı, arkamda ağlayacak hiçbir kimse
Yok başka arkasından ağlayacağım kimse
Bir Allah 'ım var, bir de O sevdiğim kimse

Eğer varsa arkamda olan çıksın ortaya kimse
Hayatımı, her şeyimi vereyim, o insan kimse
Feryad-ü figanlarımı, kulak vermedi ki kimse
Hizmette hainlik yaptığımı söyleyemez kimse

B. TUNCA/20.10.2000
NOT:
Şimdilik fani dünya dönüp duruyor böyle.
Şair de çile çekmeye devam ediyor böyle.
B. TUNCA/22.02.2003-02.22

Bayram Tunca

Hayatın Cilvesi

Daha çekemezken bir Macir kızın nazını
Hayat yolunda rastladım bir..... kızını
Ben nasıl çekerim ikisinin birlikte nazını
Verin bana sazıma anlatayım alın yazımı

Hayatta bir Macir kızı çok kök söktürdü
Bir..... kızı da çok saçlarımı döktürdü
İkisinin sızısı şair yapıp derdimi döktürdü
Birinin nazı, diğerinin de hasreti, öldürdü

Alsaydım; sağ koluma Macir kızını
Alsaydım sol koluma..... kızını
Derman olurlar mıydı dersin acaba sızımı
Bence tabip bile dindiremezdi artık sızımı

Ah..... kızı bir de sen yaktın sineme
Nasıl olup da girdin belleğim ile kalbime
Bazen şikayet edesim geliyor seni Allah'a
Ama, kıyamıyorum ki senin şu gençliğine

Ne diyebilirim ki, sağlık ve bahtın açık olsun
İnşaallah gün gelir, sen de dengini bulursun
Hayat varsın hep böyle zıtlıklarla dolu olsun
Mecnunluğuma varsın, o sebep olmuş olsun

Eğer, bir gün çalıştığın hastaneye düşerse bu şair
Senin hasretinden dolayı düştüğünü anlasan yeter
Serum falan takmaya kalkma sevgini göster yeter
O son nefesinde bunu hissedebilirse, bu ona yeter
B. TUNCA/14.07.2001-11.30

Bayram Tunca

Hayatın Darbeleri

Ah şu darbeler darbeler, darbeledi beni
Darbeli makkap gibi delik deşik etti beni
Şu hayatın darbeleri ölümü çok arttı beni
Kadir Mevlam, ne çok çileli yaratmış beni

Yaralarım, kabuk bağlamadan kanadı benim
Çok küçük yaşımda kanatlarım kırıldı benim
Gönül sarayım, dost tarafından yıkıldı benim
Şu hayatın darbeleri belimi tez büktü benim

Kalbimin yağları, yanan mum gibi eridi benim
Saçlarımda ihtiyarlık alametleri belirdi benim
Hayat yüküyle dizlerimin bağı çözüldü benim
Hayatın darbesiyle, belim tez büküldü benim

Bak saçlarım ile dişlerim bir bir döküldü benim
Daha yaram kaynamadan dikişi söküldü benim
Şu hayatın darbelerinden gözüm korktu benim
Darbelerin şiddetiyle, başım çok döndü benim

Gelip geçmiş en çileli şairlerden biri de benim
Yıllarca, gece gündüz hep sızladı durdu tenim
Dostlarıma sitem etsem de halimi şükrederim
Biliyorum, tüm bu çektiklerim benim kaderim

Gel hey vefalı, ela gözlü, tok sözlü dostum gel
Baksana! dostlarım bile, oldular sanki birer el
Hayatın darbelerine, dayanamaz ki bu ince bel
Göz yaşlarım çay değil, sanki oldu bulanık sel
B. Tunca/10.04.2002-08.35

NOT: Uğradığım haksızlıkların neticesinde
duygularımı Türkü sözleriyle şiire
dönüştürmüş olduğum bir öykümdür.

Bayram Tunca

Hayatın Gerçekleri

Bugün çok küçüksün
Yarın emekler yürürsün
Bugün koşar yürürsün
Yarın gerçekleri görürsün

Bugün küçüksün, hoş görünürsün
Yarın büyüdüğünde hor görülürsün
Bugün seviyorken, hoş görünürsün
Yarın sevmezsen, nahoş görülürsün

Bugün sevilir, hoş görünürsün
Yarın sevilmez, hor görülürsün
Bugün çok çalışır, hoş görünürsün
Yarın çalışmazsan, hor görülürsün

Bugün sağlamsın sevilirsin
Yarın hasta olur, sevilmezsin
Bugün çalışırsın, sevilirsin
Yarın çalışmazsın sevilmezsin

Yıllar gelir geçer, çabuk büyürsün
Gözlerde eski halinle görünürsün
Bir gün sen de gerçekleri görürsün
Beni terk edersen, çok sürünürsün

Bugün ufaksın ele avca sığmazsın
Yarın dereyi görür, paçayı sıvarsın
Bugün afacansın aleme sığmazsın
Yarın iki metrelik mezara sığarsın

Bir zaman oldu, çok şirin göründün
Bir zaman oldu, yüksekte göründün
Bir zaman oldu, yerlerde süründün
En sonunda da kefenine büründün

Her insan gibi, sen de bir beşerdin
Bazen şaşıp, bazen çok şey becerdin
Haksızlıklara aldırmaz, güler geçerdin
Hayatta kötülüğü değil, iyiliği seçerdin

Şu fani dünyada fazla koşturup, yoruldun
Bulanık akan sel gibiydin bugün duruldun
Dünyadaki yaptıklarından hesap soruldun
Yaptıklarının hesabını vermekte yoruldun
B. TUNCA/05.05.2000

Bayram Tunca

Haydi Gel

Söğüdün dalları olmuş anam salkım saçak
Haydi gel, sevdiğim birlikte dağlara kaçak
Ömür dediğin üç beş gün değil mi! ne olacak
Benimle kaçmazsan o da boşa geçmiş olacak
B. TUNCA/25.06.2001-15.30

Bayram Tunca

Hayranlarım

Hayranlarım, hayranlarım! ben de size hayranım
Sizler de olmasanız; yoktur benim hiç kayıranım
Şiirle bazen üzüp, bazen güldüren şair Bayram'ım
Hayat öykülerimi şiir diliyle anlatan bir garibanım

Sizin destekleriniz, şairliğime ilham kaynağı oldu
Çoğu zaman destekleriniz mutluluk gözyaşım oldu
Bir çobanken, sizlerin desteğiyle Bayram şair oldu
Hiç tanımadığı, görmediği, sizlerin can dostu oldu

Her kim şiirlerimi okursa; onu sadık bir dost bilirim
Her kim hatamı söylerse; eksikliğimi gideren bilirim
Yorumlarınızı kızmak değil, bilakis çok mutlu olurum
Yorumlarınızla belki daha mükemmel bir şair olurum

Sizler benim mutluluk ve ilham kaynağım oldunuz
Sizler benim, en sadık şiir sever dosttum oldunuz
Ta diyar-ı gurbette bile benim şiirlerimi okudunuz
Güzel mesajlarınızla, kalbimde dantel dokudunuz

İlgi ve iltifatınızla kalbimin bamteline dokundunuz
Muhabbetinizle tâ kalbimin içine kadar sokuldunuz
Her biriniz belleğimde, ayrı ayrı kayda sokuldunuz
Bundan böyle, her biriniz benim can dostumsunuz

B.Tunca/16.08.2001-15.45

Bayram Tunca

Helal Sana Bu Kucak

Ah şu asmanın dalları salkım saçak
Bilmem ki, bizim aşkımız ne olacak
Eğer vermezlerse gel seninle kaçak
Yoksa, ikimizin de ömrü zayi olacak

Şu sinemde yanıyor akkorlu bir ocak
Yıllarca itfaiyeci aradım bucak bucak
Bilmem ki şu bizim halimiz ne olacak
Hep kaçtım gayrilerinden köşe bucak

Karşıdan baktığında, gözlerin sıpsıcak
Temas ettiğinde azalarının tümü sıcak
Demek ki her şeyinle istiyorsun kucak
Anne sütü gibi helâldir sana bu kucak

B. Tunca/26.03.2004-18.25-İst.

Yeter ki sen iste, helâl sana bu kucak
Al anne sütü gibi helâl sana bu kucak

Bayram Tunca

Hep Böyle mi Olacak

Hep Mecnunlar, Leyla'ya âşık olacak
Leyla'lar, bunun farkında olmayacak
Ferhatlar dağları şirinler için delecek
Şirinlerse, kılını bile kıpırdatmayacak

Kanımca bu hayat hiç böyle olmamalıydı
Bazen de Leyla'lar Züleyha gibi olmalıydı
Sevdikleri için bir şeylerini feda etmeliydi
O an gerçek sevgi ve aşkın tadı olmalıydı

Gerçek aşk, sevgiliyle ebedi yaşanmalıydı
Eğer böyle olmazsa ben sana âşık olamam
Çünkü ben faniyim, fani olan aşkı istemem
Gönlüm ister, bir yâr-i baki ve onun aşkını

Yoksa, hiç tatmin olmaz içimdeki o hislerim
Ben yârla cennet köşkünde oturmak isterim
Ab-ı kevser ırmaklarından yıkanmak isterim
Ben, baki aşkımız için hep hayaller kurarım

B. TUNCA/01.07.2001-10.05

Bayram Tunca

Hep Kalbimde Taşıyorum

Bugünler de hep yorgun yatıp, yorgun kalkıyorum
Hülyandan ne uyuyabiliyor ne de dinlenebiliyorum
Sanki bir hamal gibi hep seni kalbimde taşıyorum
Zayi olursun diye başka bir yere de koyamıyorum
B. TUNCA/05.07.2001-13.45

Bayram Tunca

Hep Onu Düşünürüm

Düşünmekten düştüm derde
Acep, benim sevdiğim nerde
Dertlerim oldu, perde perde
Gelip derman olsa, şu derde

Gece/gündüz hep onu düşünüyorum
Her daim ismi dilimde, resmi elimde
Hayalı belleğimde sevgisi yüreğimde
Her yerde, her an onu düşünüyorum

Kalbim patlamaya hazır atom bombası
Başım sanki pimi çekilecek el bombası
Ahh öldürecek beni, o yarimin sevdası
Acımazlar mı acep halimi anası babası

Bazı bazı daralır nefesim sararır yüzüm
Başım dumanlanıp sulanır ela gözlerim
Ne edeyim ma-kez bulmadı ki sözlerim
Hep onu düşüp, onun yolunu gözlerim

Hayallerim andırıyor, karmaşık yumağa
Kalp atışlarım benziyor, adeta tokmağa
Bak, onu düşünmekten düştüm yatağa
Belki de yakında düşerim kara toprağa

Ah o Leyla'nın aşkından düştüm bitap
Dertlerimi anlatmaya yetmez bir kitap
Anlatmaya yetmez, ne kalem ne kelam
Her daim, onu düşünüyorum vesselam

B. Tunca/17.08.2003-11.57

Bayram Tunca

Her Söze Her Yüze Kanma

Nerede gülen bir yüz görsem
Seven bir kalbi vardır sandım
Ben onu, gerçek dost sandım
Seviyorum demesine kandım

Hayatta nerede gülen aşına bir sima görsem
O gülen simanın erbabına da samimi sandım
Meğer, her gülen yüz, kalbin aynası değilmiş
Meğer ki her dost görünen has dost değilmiş

Meğer gülen yüze değil, göze bakmak lazımmış
Meğer gülen yüze değil, kalbe bakmak lazımmış
Kalbi de yarıp bakamayacağımız için bilmem ne yapmalı
Bence, her gülen yüze, her seviyorum söze, inanmamalı

B. TUNCA/07.10.2000-12.36

Bayram Tunca

Her şey Aslına Döner

Bu dünya kıyamete kadar intizam nizamla döner
Görülen intizam nizam karşısında başımız döner
Ama bir gün mutlaka her şey kendi aslına döner
Bak insanlar dahi topraktan gelip toprağa döner

B. Tunca/09.02.2004-09.02

Bayram Tunca

Her Şeyim Ol

Gülüm ol, koklayayım
Gül suyuyla pâklayayım
Yârim ol, koynumda saklayayım
Bir ömür boyu, seni koklayayım

Çiçeğim ol, aç benimle
Leylâ'm ol, kaç benimle
Seveyim seni bütün benliğimle
Sevgimizi, ilân edeyim seninle

Suyum ol, ak benimle
Aynam ol, bak benimle
Leylâ'm ol, sevineyim seninle
Sevgimi ilân edeyim, seninle

Gülüm ol, kokayım seninle
Bülbül olup, öteyim seninle
Yârim ol, övüneyim seninle
Sevgimi ilan edeyim seninle

Gözüm ol, bakayım seninle
Kulağım ol, işiteyim seninle
Sevgilim ol, yatayım seninle
Sevgimizi ilan edeyim seninle

Rüzgârım ol, es benimle
Yârim ol, söz kes benimle
Yârim ol, nişan yapalım seninle
Akışımızı da ilân edelim seninle

Yatağım ol, yat benimle
Yüreğim ol, at benimle
Yârim ol, düğün yapalım seninle
Aşkımızı perçinleştirelim seninle

Çiçeğim ol, konayım üstüne
Kalbime yaptırayım büstünü
Nereden bileyim senin küstüğünü
Kimseleri sevemem, senin üstüne

Yârim ol, nişan yapalım seninle
Yârim ol, düğün yapalım seninle
Her şeyim ol, yaşa sen benimle
Her şeyin olur, yaşarım seninle
B. TUNCA/23.04.2000

Bayram Tunca

Her Şeyim Oldun (aşkta)

Bugün pazar, benim gönlü sanki hazar
Şair oturmuş sahilde senin şiirini yazar
O yazdıkça yüreğindeki hasreti de azar
O bu nedenle, çoğu zaman dertli yazar

Ah sözlerin kor gibi içime düşüp yaktı
Benim yanışım Mecnun'unkinden farklı
Yanış nedenimi gizledim yüreğimde saklı
Benim yarim Leyla ile Şirinden daha tatlı

Aşk hayatımda bir tek idealim, emelim vardı
O da Leyla'ma ulaşıp, aşkımı duyurabilmekti
Onu yapabildim, ölsem de gam yemem artık
Ben Leyla'dan başka bir şey düşünmem artık

Daha düne kadar hülya ve rüyalarımdaydın
Bugünse, artık idealim ve tek gayem oldun
Sevgi ve muhabbetinle kalbime konuk oldun
Sen benim, Ay'ım, Güneş'im, yıldızım, oldun

Leyla, tutan ellerim, yürüyen ayağım oldun
Gören gözlerim ve duyan kulaklarım oldun
Duygum, düşüncem, idealim, aşkım, oldun
Oldun/oldun, aşkta benim her şeyim oldun

Sıçrattığın kıvılcımla tüm benliğimi alev topu yaptın
Daha elin/elime, gözün/gözüme, değmeden yaktın
Daha kolun/koluma, dizin/dizime, değmeden yaktın
Tenin/tenime, dudağın/dudağıma, değmeden yaktın

İçimdeki yangını söndürmek için, itfaiyecim olmadın
Gece-gündüz, imdat çığlıklarıma da kulağına kapadın
Aşkınla yanan sineme su yerine sanki benzin döktün
Aşkınla yanan yüreğime sanki yanardağa döndürttün

Bende benlik diye bir şey bırakmayıp alıp götürdün
Şimdi sanki ben ben değilim de senin kölen gibiyim
Seninle atıyor yüreğim, seninle bakıyor ela gözlerim
Sanki sen olmazsan, duracakmış gibi oluyor kalbim

Bak dilim sen, fikrim sen, zikrim sen, her şeyim sensin
Hülyalarımda, rüyalarımda yalnız bırakmayan da sensin
Hülyalarım ve rüyalarımda da kucağıma aldığım sensin
Aşkta benim, Leyla'm, Şirinim, Aslım, her şeyim sensin

B. TUNCA/15.07.2001-11.35

Bayram Tunca

Herkes Bir Şey Bekliyor

(Bir Durakta Yazılmıştır)
kimi doğup yürümeyi, kimi doğurup sevmeyi
kimi görmeyi, kimi gülmeyi, kimi güldürmeyi
Kimi ilgi iltifat, kimi saygı/hürmet, kimi sevgi
Beklemekle geçiriyor insan ömrünün yarısını

Kimi baba, kimi anne, kimi kızan kimi sevdiğini
Kimi amir, kimi memur, kimi işçi, kimi bekçisini
Kimi dolmuş, kimi otobüs, kimi taksi, kimi treni
Beklemekle geçiriyor insanlar ömrünün yarısını

Kimi uyumayı, kimi uyanmayı, kimisi uyandırmayı
Kimi duymayı, kimi duyurmayı, kimi de doğurmayı
Kimi öğrenmeyi, kimi öğretmeyi, kimi de sevmeyi
Beklemekle geçiriyor âdemoğlu, ömrünün yarısını

Kimi aş, kimi ekmek, kimi zeytin, kimisi de peynir
Kimi su, kimi buz, kimi tuz, kimi helalinden bir kız
Kimi yağmur, kimi kar, kimi ne o ne bu sadece yar
Ekser beklemekle geçiririz ömrümüzün yarısını biz

Kimi tabip, kimi hemşire, kimi dost, kimisi refakatcı
Kimi telefon, kimi ziyaretçi, kimisi muştulu haberci
Kimi af, kimi tahliye, kimi eski dost, kimisi ziyaretçi
Beklemekle geçiyor şu âdemoğlu ömrünün yarısını

Kimi müdür, kimi öğretmen, kimi öğrenci, kimi veli
Kimi iyi haber, kimi ziyaret, kimi ticaret, kimi ehlini
Kimi sıladaki eş dostu görmeyi, kimisi yârı görmeyi
Beklemekle geçiyor şu âdemoğlu ömrünün yarısını

Kimisi işçi, kimisi memur, kimileri ise amir olmayı
Kimi polis, kimi asker olmayı, kimisi terhis olmayı
Kimi emeklemeyip yürümeyi, kimisi emekli olmayı
Aslında, kul bekler yapılacak davete icabet etmeyi

B. TUNCA/08.08.2000

Bayram Tunca

Hesabımı Yaptım

Leke gelmesin arzuettim şanıma
Haram girmesin, istedim kanıma
Bu hususta, şahit tuttum hatuna
Sakın, beni cimrisin diye kınama

Bir geçmişimi, bir geleceğimi baktım
Hesabı çekilmeden, hesabımı yaptım
Bilmem iyimi yaptım, kötümü yaptım
Ne alıp verdimse hep kaydını yaptım

Hayatta ne yaptımsa iyi niyetle yaptım
Çok iyi niyetimin mağduru olup baktım
Ben gençken, daha temiz, daha pâktım
Haksızlık sebebiyle birazcık kara baktım

Gençken hayata daha ümitle bakardım
Söylenenleri ölümüne de olsa yapardım
Masum bir çocuk gibi çok saf ve pâktım
Yapılan haksızlıkları, çook kafayı taktım

Ahiret endişesiyle, hep hesabımı yaptım
Bilmem ki iyi mi yaptım, kötü mü yaptım
Evlendiğim günden beri hesabımı yaptım
Ne alıp, ne sattımsa, hep kaydını yaptım

Öncekileri zaten boğaz tokluğuna yapmıştım
Evlenmeden önce, çok daha temiz ve pâktım
Evlendikten sonra, bazı şeyleri kafamı taktım
Haksızlıkları içime sindiremeyip, kara baktım

Zaten, bu aleme garip gelip, garip gidiyorum
Sevdiklerim bir bir gittiler, ben ne bekliyorum
Aldım şu dünyadan payımı, ahreti bekliyorum
Yoruldum hayat darbelerinden bak tekliyorum

İşte ben Allah‘la olan bir sırrımı sizlere sattım
Sırrımı satmakla beni tanıyanları şahit yaptım
Temennim beni bilen dostlar şahitliğimi yapar
Şahitleri olmasa, şair Bayram ahrete ne yapar

Hem tanıyıp soranlarıma dedim, nasıl bilirsiniz
Onlar şöyle dediler “biz seni iyi tanır, iyi biliriz”
Ben de iyi bilen dostları, mahcup etmemek için
Çok gayret sarfettim, iyiler arasında olmak için

B. TUNCA/25.07.2000

Bayram Tunca

Hey Dağlar

Hey yüce dağlar, karların eridi mi?
Kardelenlerin yaylada belirdi mi?
Karlı suların şarıl şarıl çağladı mı?
O yâr başına al duvak bağladı mı?

Ne olur şöyle, o güzel benim için ağladı mı?
Yaban Gülün, ağlayışı yürekleri dağladı mı?
Kırlarındaki çiçekler mutluluk sağladı mı?
Çalınan davul zurna mutluluk sağladı mı?

Ey başı dumanlı dağlar, yol ver de geçeyim
Son bir kez olsun o Yaban gülümü göreyim
Yol vermezsen bıraksınlar uğurunda öleyim
Onun aşkıyla mecnun oldum, işte böyleyim

Dağlar siz söyleyin, o yârim ağlamasın öyle
Feryad-ü figan edip, karalar bağlamasın öyle
Ölürsem, onun hasretinden öldüğümü söyle
İşte bu dünya gibi sevenler de fanidir böyle

Siz de anlamazsanız benim halimden kim anlar
Yüzüme bakanların hepsi de beni sağlam sanır
Her ne kadar, yüzüm biraz gülse de içim kan ağlar
İstesem de gelemem artık onun gidişi içimi dağlar
B. TUNCA/08.04.2001-10.00

Bayram Tunca

Hey Dost-1-

Ağartsan da saçlarımdan önce sakalımı
Hiç bozmadım bozmayacağım vakarımı
Çevirtsen de kara kışa baharımı yazımı
Yine de bozmam ben bu zarif vakarımı

B. Tunca/18.08.2002-18.18

Bayram Tunca

Hey Dost-2-

Hey dost, şöyle dediğini duyar gibiyim
Gülmek sadaka hükmündedir ey adem
Derim ki; benim çektiklerimi çekseydin
Sende benim gibi çok ağlar/az gülerdin

Benim yaram bugünden değil dündendir
Benim çilem edalı bir yârin yüzündendir
Sitemlerimse onun vefasız oluşundandır
Gülmeyişimse, kem talihli oluşumdandır

B. Tunca/05.04.2003-14.05

Bayram Tunca

Hey Gardaş

Tanık olduğunun, danışkasına şahit oldum
Önce dil ile düzelteyim dedim suçlu oldum
Sonra el ile düzelteyim dedim sanık oldum
Doğruyu söyledim dokuz köyden kovuldum

Bu demek değildir ki etliyi sütlüyü karışma
Elbet yanlış yapanlarla etmeliyiz mücadele
Yoksa, kötülük ayrık otu gibi her yeri sarar
O vakit, birimize değil, hepimize gelir zarar

B. Tunca/14.02.2004-14.02

Bayram Tunca

Hey Gidi Anadolu

(İ.İ. arabası)
Hey gidi Anadolu'm, içi dışı şakirt dolu
Hey gidi Anadolu, yakın eder uzak yolu
Bilmem ki kaç kez tur etti, bütün yurdu
Vurdu vurdu o turnayı gözünden vurdu

O çok iyi bilirdi gidilecek yolu
Onun çok genişti şefkatli kolu
Her an hayırda koşturdu, bir ömür boyu
Nesli tükense de namı gider ömür boyu

O, içine sığılmazları sığdırdı
O, içine sığmayanları, römorkuna sığdırdı
İçini şakirtleri, bagajına erzakları, sığdırdı
Bir seferinde 15, diğerin de 18 kişi sığdırdı

O da benim gibi ne çekilmez çileleri çekti
Sanki, çile çekenlerden hem ilk hem tekti
Dile gelip konuşsa, yürek dayanmazdı bilin ki
Kalem bu kadar yazabildi, daha ne diyeyim ki

Canı olsaydı, dayanmazdı bu kadar çileyi
Ama o insanlar gibi bilmezdi hiç bir hileyi
O burada şakirtlerin, orada meleğin bineği
İnşaallah kabul olur onun için şairin dileği

Arşınlamadığı ne dağ, ne de ova kaldı
Yapmadığı ne hayır ne de sevap kaldı
Yapılan hayırlardan o da nasibini aldı
Kendisi emekli oldu; fakat namı kaldı

Sırtına binenler, bazen mazeret gösterdi
Ama o yorulma emaresi bile göstermedi
Gece gündüz hiçbir mazeret göstermedi
Yaz kış, gece gündüz, dur durak bilmedi

Bayram der, keramet Anadolu da mıdır
Yoksa sahibi veya içine binenlerde midir
Anadolu'nun destanı yazılsa yine de azdır
Zaten, o'nun destanını melekler yazmıştır

Şair der; Anadolu ya binenin sayısı bilinmez
Onun gerçek manevi değerine paha biçilmez
O günlerin destanı yazılsa, ondan vazgeçilmez
Onun değerini onunla seyahat etmeyen bilmez
B. TUNCA/12.11.2000-16.55

Bayram Tunca

Hey Gidi Eski Dostlar-2-

Gün geçtikçe arar oldum, eski dostları
Gün geçtikçe arar oldum, eski günleri
Gün geçtikçe arar oldum, eski sohbetleri
Gün geçtikçe arar oldum, eski mabetleri

Nerede o eski dostlar, nerede eski sohbetler
Hey gidi eski günler, hey gidi o eski dostlar
Dostlarla yapılan sohbetle giderilirdi dertler
Çayla koyulaşırdı, o eşi bulunmaz sohbetler

Geçti o günler, bir bir kayboldu eski dostlar
Çırayla aranır oldu, o eski dost ve sohbetler
Ah keşke geri gelse o eski dost ve sohbetler
Hey gidi eski günler, hey gidi o eski dostlar

B. TUNCA/07.05.2001-15.50

Bayram Tunca

Hey Güzel

Güzele/güzel mi eder, sanırsın naz
Hey Leylâ, ne olur insafa gel biraz
Başkaları acımadı sen olsun acı az
Gelirsen insafa, duyarım çook haz

Hey güzel baki mi sanırsın o güzelliğini
Her güzel gibi bir gün alırlar güzelliğini
Nice huriler gelip geçti bu fani dünyadan
Hem de gençliğini tam olarak doymadan

Sanma ki, bu güzelliğin baki kalır sende
Bir gün gelir, zerresi dahi kalmaz sende
Bu güzelliğin verilmiş bir emanettir sende
Bence, her şeyin fani olduğunu bil sende

Eğer, verilen bu güzelliği bakileştirmek istersen
Eğer, sen de 'helal dairesi keyfe kafidir' dersen
Gel sen de bu güzelliğini helal dairesinde harca
Katiyen girme gayr-i meşru yola ömür boyunca

B. TUNCA/18.03.2001-10.30

Bayram Tunca

Hey Leylâ

Aramıyorsam sakın unuttu sanma
Hakkımda kim ne söylerse kanma
Yüreğim senin için atıyor şu anda
Sevgin aynen durmakta bu canda

Sıcaklığın dolaşıyor damarlarımda
Siluetin peyda oldu tam karşımda
Bir gün çıka gelirsem, hiç şaşırma
Geldiğimde sen de fırsatı kaçırma

B. Tunca/07.12.2002-12.07

Bayram Tunca

Hey Yar-1-

Nasıl ki; toprak Güneş'i görmediği vakit gerilir
Şair de seni görmediği vakit aynen öyle gerilir
Nasıl ki; toprak Güneş'i gördüğü zaman sevinir
Şair de seni gördüğü zaman aynen öyle sevinir

B. Tunca/22.12.2002-07.07

Bayram Tunca

Hey Yâr Bil ki

Kalbimdeki sevgi meşalen hiç sönmeyecek
Bunu senden başka hiç kimse görmeyecek
Meşalemiz sönmedikçe aşkımız ölmeyecek
Değerlerini benden başkası el sürmeyecek

B. Tunca/24.09.2003-09.24

Bayram Tunca

Heygidi Eski Dostlar-1-

Eller arar yeniyi, bense arıyorum eskiyi
Eller giyer yeniyi, bense giyorum eskiyi
Eller bakar yeniyi, bense her an eskimi
Yeniler sizin olsun, verin bana o eskimi

Hey dost, sanmayın ki ben mürteciiyim
Ben eskimin vefalısı, eskimin dostuyum
Ben eskinin hayranı, gariban dostuyum
Heygidi, o eski günler ve eski dostlarım

Her insanın, eskilerinden bir anısı vardır
Eski sevgilinin, eski dostların nesi vardır
Acep, eskilerin yenilerden eksik nesi var
Eski varken, yeni aramaya ne gerek var

Her şey eskir, fakat onların anısı eskimez
Gidenler geri gelmese de anısı unutulmaz
Bazen gelse de o eski verdiği tadı vermez
Eskiyi bırakıp da, yenisini almaya deymez

Bülbül altın kafeste bile eskiyi aramadı mı
Hem her ademoğlu gençliğini aramadı mı
Her vefalı dost eski dostunu aramaz mı ki
Şair Bayram niye o eski yarini aramasın ki

Malumuz her gelen, gideni aratmadı mı ki
Hem kimi sorsan eskilerini aramıyor mu ki
Büyük küçük her şeyi Rab yaratmadı mı ki
Her şey de O'ndan dolayı güzel değil mi ki

Eskileri severim, belleğimdeki anılarından
Eskileri severim, vefalı sefalı oluşlarından
Hem kim eskisini sevmez ki o anılarından
Şair Bayram sever, tüm eskilerini candan

Dünyaya garip geldim, gariban gidiyorum
Şu hayatta neler duyup, neler görüyorum
Daha ölmeden önce ölüp ölüp diriliyorum
Vefasızlıktan o eskilerimi ne çok arıyorum

O eski günlerimi, eski dostlarımı arıyorum
Onların hasreti ve özlemiyle kavruluyorum
Birer birer gitmekte eski dostlar şaşıyorum
Bilmem ki onlarsız hâlâ nasıl da yaşıyorum

B. TUNCA/20.06.2000

Bayram Tunca

Hırsızlık

Kimi hırsızlar maddi değerleri çalarlar
Kimi hırsızlar manevi değerleri çalarlar
Maddi hırsızlığın cezası dünyada verilebilir
Manevi hırsızlığın cezası ancak orda verilir
ADEMOĞLU/21.06.2002-09.35

Bayram Tunca

Hissedilmeyen Sevgi

Severim onu ama o bilmiyor ki sevdiğimi
Nereden bilsin ki, uğrunda ölebileceğimi
Demek ki onun gibi girmiyorum rüyasına
Demek ki onun gibi girmiyorum hayaline

Bilmese de görmese de ben onu seviyorum
Gece rüyası, gündüz hayaliyle avunuyorum
Bi gün aşkımı hissedeceğini ümit ediyorum
Onu karşılıksız sevmenin hazzını yaşıyorum

B. Tunca/02.01.2003-13.02

Bayram Tunca

Hor Görülme

Bizler, nice kapılardan döndürüldük boynu bükük
Dilenci sandılar oysa ki biz rolümüzü oynuyorduk

B. Tunca/10.05.2004-10.05

Bayram Tunca

Hortumlamak/Götürmek

Sel aldığını, deryaya götürüyor
Yel aldığını, havaya götürüyor
El aldığını, yaban ele götürüyor
Azrail aldığını Allah'a götürüyor

Sel önüne geleni alıp götürüyor
Yel önüne çıkanı alıp götürüyor
El göz koyduğumu alıp götürüyor
Azrail günde kaç kişiyi götürüyor

Doğadaki hortum her şeyi hortumluyor
Hortumcular bankalarımızı hortumluyor
Kimisi de şu gariban halkımızı hortumluyor
Azrail günde kaç ademoğlunu hortumluyor

Kimi sevap, kimi günah götürüyor
Mizanda her şey ortaya dökülüyor
Günah götürenler, cehenneme dökülüyor
Sevap götürenler de cennete götürülüyor

B.TUNCA/16.11.2001-15.35

Bayram Tunca

Isınmak İstiyorum

Ellerim üşüyor ısıtmak istiyorum
Ayağım üşüyor ısıtmak istiyorum
Bedenim üşüyor ısıtmak istiyorum
Aşkının ateşiyle ısınmak istiyorum
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Islanıyor ve Yaşlanıyorum

Yağan yağmurdan, kardan, ıslanıyorum
Senin hasretinden, hep hastalanıyorum
Saçlarım ağardı, artık ben yaşlanıyorum
Gel artık, sensiz her yerden dışlanıyorum
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Izdırab

Yatağım taş toprak
Yorganım ot yaprak
Yıllarım, döküldü yaprak yaprak
Günahlarım batıyor pıtrak pıtrak
B. TUNCA/19.05.2001-16.45

Bayram Tunca

Izdırab Duyma-1-

Her gün müessesemde güzel yemekler yediğimde
Burada yediklerimi evimdekilere yediremediğimde
Yediğim lokmalar sanki, boğazımda düğümleniyor
O bu hususta ne diyor, yediğinizden yedirin diyor

Evimde yedirdiklerimi yiyemeyenleri gördüğümde
Halime şükredip, acizliğimden ızdırab duyuyorum
Her gün açlıktan dünyadaki ölenleri gördüğümde
Çilingir sofrası kuranları, Allah'a havale ediyorum

B.TURCA 07.10.2001-12.05

Bayram Tunca

İçim Sızlar-1-

Ellerine kınalar yakmış, Yörük kızlar
Gerdanına altın takmış, Yörük kızlar
Akşamları koynunda uyutsa o kızlar
Sevdiğim kızı vermediler, içim sızlar

Düğünlerde elele tutuşur Yörük kızlar
Her biri birbirinden güzel Yörük kızlar
Yanan yüreğimi söndürseydi o kızlar
Sevdiğimi vermediler, içim çok sızlar

Düğünlerde hep oynar Yörük kızlar
Çok oynamaktan, parmakları sızlar
Keşke, halden anlasaydı Yörük Kızlar
Sevdiğimi vermediler, içim çok sızlar

Pınardan su doldurur Yörük Kızlar
Soğuktan üşüdüm, içim çok sızlar
Keşkem koynunda ısıtsa Yörük Kızlar
Sevdiğimi vermediler, hep içim sızlar

Tezgahlarda halı dokur köylü kızlar
Yüreğimi de dantel dokusa o kızlar
Keşke aralarını alsalardı beni o kızlar
Sevdiğimi vermediler, içim çok sızlar

Süt sağar, Yörük kızlar
İplik eğirir, Yörük kızlar
Koynunda ısıtsa beni köylü kızlar
Sevdiğimi vermediler, içim sızlar

Tarlada çapa yapar, köylü kızlar
Ara sıra bana bakar köylü kızlar
Bakışlarıyla yürek yakar, köylü kızlar
Sevdiğimi vermediler, içim çok sızlar

Bağda üzüm keser, köylü kızlar
Yolumuzdan geçer, köylü kızlar
Her geçtiklerinde, yüreğim çok sızlar
Sevdiğimi vermediler, içim çok sızlar

Yazları orak biçip, tırmık çeker köylü kızlar
Sabah/akşam önümden geçer köylü kızlar
Daha da bekletirseniz ömrüm geçer kızlar
Sevdiğimi vermediler, her daim içim sızlar
B. TUNCA/25.03.2000

Bayram Tunca

İçimdeki Bir Ses

İçimdeki bir ses hiç rahat bırakmadı
Dilim yılarca her daim onu sayıkladı
Beş duyum senelerce hep onu aradı
Görüp duyanlar bu halimi hayıflandı

Şu ellerim, avizeye gidip gidip geldi
İçimdeki bir ses boş ver arama dedi
Arayıp da kanatma yine yaramı dedi
Bu dertse beni içten içe yiyip bitirdi

Hep onu sayıklıyormuşum rüyalarımda
Zaten, hiç rahat bırakmadı ki dünyada
Ah yaranlar ah şu gönlüm o yâre aşına
Kaderde ne varsa, o gelir kulun başına

Çilem gelmemiştir pişmiş tavuğun başına
İnsan böyle mi yapar aşığını Allah aşkına
Ne arayıp ne sordu, beni elden çok yordu
Kalpteki hasreti magma misali akkor oldu

İçimdeki bir arzu rahat bırakmadı her nefes
Görenler dedi, bu kadarına pes doğrusu pes
Her şeye rağmen, sabrımı hayret etti herkes
Ne edeyim çaresizce sayıklıyorum her nefes

B. Tunca/02.04.2004-08.04

Bayram Tunca

İçimdeki Bir Ses Diyor ki

Gönül diyor, al başını git bu diyardan
Belki de kurtulmuş olursun bu yardan
Anlamıyor bu yar ne halden ne dilden
Çekmedim ben ondan çektiğimi elden

Ahh ben neler çektim o Muhacir gelinden
Ben nasıl kurtulam onun elinden dilinden
Anlamıyor ki o yar ne halden ne de dilden
Çekmedim ki ondan çektiğim kadar elden

Denemediğim başka, hiç bir metot kalmadı
Düştüm kuvvetten, artık eski halim kalmadı
Her nedense, onunla fıtratlarımız uyuşmadı
Feryadım dağdan gayrisinde yankı bulmadı

Deymedi deymedi bu çileye bu aşk deymedi
Eğmedi eğmedi, şair kimseye boyun eğmedi
Yermedi yermedi, bir başkası böyle yermedi
Bu aşk, bana hayatımda hiç tat tuz vermedi

Yerilmekten, yere serilmekten, beter oldum
Sahralarda/maralarda deli gibi gezer oldum
Ben bu alemde, tatlı canımdan bezer oldum
Sanki, sırtından vurulan Sezer misali oldum
B. Tunca18.05.2003-08.05

NOT:
Daha bu sabah yeni çıktı fırından
Hele bir bakın sağından solundan
Şiirim nasıl gidiyor, şiir yolundan
Anlarım, nasıl gittiğini yorumdan

Deli gömleği giydirildiğimde dilime gelenler
Ah şu yalan dünyada garip başıma gelenler
İş işten geçince, çook oldu nasihat edenler
Haktan bulsunlar beni bu hallere getirenler

Bayram Tunca

İçimdeki Duygu

İçimdeki bir duygu sana yakınlık duydu
Seninle olan aşkımızı cümle âlem duydu
Benimde yegani isteğim ve arzum buydu
Ölsem gam yemem artık aşkımız duyuldu

Seni beklerken neredeyse yüreğim durdu
Bağırmaktan ses kısılıp, boğazım kurudu
Leyla nerdesin gel artık dudağım kurudu
Ölsem gam yemem artık aşkımız duyuldu

Seni düşünmekten, aklım hayalım durdu
Uğurunda döktüğüm, gözyaşlarım kurudu
Melekler bile seni sevdiğimi O'na duyurdu
Ölsem, gam yemem artık aşkımız duyuldu

Leyla ne gözde fer, ne de dizde derman kaldı
Bayram senin için gece gündüz O'na yalvardı
Beklemekten fazla değil, azıcık bir ömrü kaldı
Ölsem de gam yemem artık aşkımız nam saldı

B.TUNCA/15.11.2001-13.15

Bayram Tunca

İçimdeki Ukte

Ben, Antep fıstığını soyamadım
Bir gül gördüm, koklayamadım
O gülün, adını dahi soramadım
İçimde bir uktedir unutamadım

Elime verilen, telli sazı çalamadım
Bir Leylâ sevdim, isteyip alamadım
Şu dünyada o güzele eş olamadım
Dünyada, onun gibisini bulamadım

Bir aşk şiiri yazdım, ismini koyamadım
Bir yeşil gözlü gördüm adını soramadım
O yeşil gözlerine, bakmaya doyamadım
Ben şu dünyada gençliğime doyamadım

Muz yerine, elime nar verildi soyamadım
O Leyla'nın memleketini dahi soramadım
Onu sevdim, fakat koynuma koyamadım
Ben, şu dünyada gençliğime doyamadım

Hurma yerine, erik verdiler, yiyemedim
Bir güzel gördüm, isimin ne diyemedim
Üzüm yerine koruk verdiler, yiyemedim
O güzele benim olur musun diyemedim

Elime, acı bir soğan verdiler soyamadım
Ben şu dünyada gençliğime doyamadım
Bir yeşil gözlü kız sevdim, ama alamadım
Aklıma geldikçe, ah çekmeden edemedim

Bir yabangülü verdiler, onu da doyamadım
Ömür boyu kokladım ama yine doyamadım
Ondan başka, kimseye kalbime koyamadım
Yine de şu dünyada gençliğime doyamadım

Şair Bayram der ki; yabangülleri doyulamaz
Yabangülleri çabuk solarlar, ayrı koyulamaz
Her kulun içinde vardır bir ukte unutulamaz
Şu Dünya da baki olmadığından doyulamaz

B. TUNCA/05.10.2000-17.44

Bayram Tunca

İftar Vakti

İftar yaklaştı çeşit çeşit yemek kokuyor
Börekler yemeklerden de nefis kokuyor
Oruçluların ağızları da mis gibi kokuyor
Vakit gelen her ilimizde ezan okunuyor

Ramazanda hanelerimize bereket akıyor
Yemekler, çeşit çeşit olmuş bize bakıyor
Oruçlular eli ağzı bağlanmış gibi bakıyor
Oruçlu O'nun muştulu davetine bekliyor

Bak Güneş, bütün ihtişamıyla batmakta
Oruçluların yüreği de hop pop atmakta
İftar vakti güm diye iftar topu atılmakta
Oruçlu da besmeleyle orucunu açmakta

Oruçlu, çocuk gibi masumlaşıp süzülmüş
Sofralar çeşit çeşit yemeklerle düzülmüş
Yenmeyen yemekler çok mu çok üzülmüş
Oruç tutamayanlar ne kadar çok üzülmüş

Bak, bir taraftan güm diye iftar topu atılıyor
Diğer taraftan hafızın sedası arşa yükseliyor
Yenip/içilen insanlık mertebesine yükseliyor
Oruçluların sevinçleri gözlerinden okunuyor

Oruç tutmayanları görünce yüreğim burkuluyor
Sanki, sızlayan kalbime paslı hançer sokuluyor
Onlar adına üzülüp, kendi adıma suçlanıyorum
Hakkıyla, hakkı anlatamadığımızı düşünüyorum

B. TUNCA/27.11.2000-16.10

Bayram Tunca

İğde İle Söğüt

Ah şu iğdeyle söğüt
Almışlar, en iyi öğüt
Olmuşlar sarmaş-dolaş
Raks ediyorlar canhıraş

İğde ile salkım söğüt sarılmışlar, aşk ediyor
İğdenin kokusu, söğüdün dokusu aksediyor
İkisi derviş misali kolları yerde raks ediyorlar
Ilgıt ılgıt esen yel ile birbirleriyle öpüşüyorlar

Sanki gökyüzüne şemsiye açan iki sevgili gibi
Dallarına konan kuşlar, sanki de orkestra gibi
Cıvıldaşıyor kuşlar, öpüşüyor yeşilim yapraklar
Dekor oluşturmuş bin bir çeşit desenli çiçekler

Patika yollar yapmış; yerde gezinen karıncalar
Sanki, gök kubbeye avize olmuş Ay ile yıldızlar
Sanki, duvakları olmuş, gökyüzündeki bulutlar
Semadaki gizli fıskiyeyle yıkıyor onları yağmur

Saksılık yapıyor onlara yeryüzündeki topraklar
En güzel gelinlik dekoru oluşturuyor yapraklar
Dalları, sanki kuşlar için yapılmış en iyi hamak
Onları ibretle baksan daha neler görürsün bak

Her seferinde selam verdim, raks ettiler bana
İğde mis gibi koku/söğüt de doku verdi bana
Ben de sevip okşayarak ilgi gösterdim onlara
Bence her an koruyup kollamak gerek onlara

Söğüdün dalları sanki o yârimin saçları misali
İğdenin dalları sanki sevdiğimin kolları misali
Söğüdün dokusu sanki yârimin dokusu misali
İğdenin kokusu sanki Leylâ'nın kokusu misali

Hayran oldum; bir derviş misali raks edişlerine
Gıpta ettim, aşıklar misali sarılıp öpüşmelerine
Ben de şiirime konuk ettim iğde ile söğüdüme
Sakın unutmayın onlar için yaptığım öğüdüme

Sakın benim ki gibi kırmayın kol ve kanatlarına
Çölde hasret kalan bitki gibi bırakmayın onlara
Eğer bir gün sizler de ibretle bakarsanız onlara
Belki daha çook güzellikler görürsünüz onlarda

B. Tunca/06.09.2001-14.00

Bayram Tunca

İhtar ve Gerçekler

Yapılan iyilikleri, kötülük sandın
Şairin, sana sevmediğini sandın
Sevmeseydim, seni alır mıydım
Bunca yıl, yanında kalır mıydım

Hayat hep gül pembe geçer sandın
Hep başkaların anlattıklarını kandın
Asi olmakla daha iyi olur mu sandın
Sen, evliliği kolay bir şey mi sandın

Bırak o ham hayalleri, gerçeği bak
O, nur topu gibi iki evlat verdi bak
Bil ki, son pişmanlık kâr etmez bak
Bil ki bu mutluluğu çok ararsın bak

İnat etme, inadın cezasını çekersin
Burada ektiklerini, ahrette biçersin
Ben ölürsem, hayatta çok çekersin
Sen de bir gün, hayattan göçersin

Sanma ki, bensiz daha mutlu olursun
Hayatın yükü ağırdır çook yorulursun
O an, bu yaptığından pişman olursun
Sabrım taşarsa, gözümde hiç olursun

Bak, inan ki sana olan sabrım taşıyor
Söylediğin o sözler haddini çok aşıyor
Yaptıkların kalbimdeki yaramı kaşıyor
Eş dost, bu durumumuzu çok şaşıyor

Dikkat et ocakta pişirdiklerini taşırma
Granit taşı öğüten sabrımı da taşırma
Lütfen kendine ve özüne dön şaşırma
Dikkat et sözlerinde de ölçüyü aşırma

Kendini, bana pahalıya satmaya kalkma
Öyle ikide bir küsüp, ayrı yatakta yatma
Söylediklerimi de sakın ola yabana atma
Eğer ki mutlu edemedimse kusra bakma

Sanma ki, sadece sende var çok meziyet
Rab aşkına, gel yapma bana böyle eziyet
Aslen, acizliğini anlamaktır, esas meziyet
Yetmez mi bu kadar şaire yaptığın eziyet

Garibim diye, tepemden hiç inmiyorsun
Hal-hatır, gönül alma nedir bilmiyorsun
Şen hayatın gerçeklerini de bilmiyorsun
İyilikleri unutuyor, kötülüğü silmiyorsun

Bak ben de bulamadım, aradığımı sende
Benim aradıklarım bilmem ki acep kimde

On parmağında on ayrı hüner var dediler
Beşini gördüm sende, diğerleri neredeler

Senin bana yaptıklarını, ben yapmıyorum
Geçmiştekileri hiç de hesaba katmıyorum
Küsüp de senin gibi öyle ayrı yatmıyorum
Her şeye rağmen ordan silip atamıyorum

İnan ki eş dost bizleri kızmakta çok haklı
Ama senin bana yaptıkların çok çok farklı
Bak hayatta günler, gelip geçiyor acı tatlı
Hey Leyla senin yaptıkların, bellekte saklı

Nedense elin para görünce, tavrın değişti
Unuttun mu, ecdat bu hususta ne demişti
Ya olduğun gibi ya da göründüğün gibi ol
Senin girdiğin bu yol, sonu belirsiz bir yol

Eğer inanmıyorsan, git bir başkasına sor
Diyecektir ki bu hayat acımasız bir akkor
Eşinden başkası, bir gün seni ortada kor
Bu hayat, bu evlilik kalay değil, çook zor

B. TUNCA/30.06.2000

Bayram Tunca

İki Elin Arasındakiler

Aldım başımı iki elimin arasına
Düşündüm, kim derman olur kalbin yarasına
Tabib-i gulubtan sonra, ilk sen geldin aklıma
Gel de dermanım ol yalan çıkarma şu aklıma

Aldım resmini iki elimin arasına
Resmine baktıkça, hep siluetin geldi aklıma
Resmini öpüp, koydum göğsümün ortasına
Kalbimdeki sevgin, bir şeyler getirtti aklıma

Aldım mektubunu iki elimin arasına
Gözlerim hep seni aradı, sözcüklerin arasında
Gözün aradığını kalp buldu, satırların arasında
Gel aşkın silinmedi, duruyor kalbimin arasında

Aldım albümümüzü iki elimin arasına
Bakarken, albümün sayfaları arasına
Gözlerim takıldı, çok eski bir resmine
O an ne çok istedim görmek cismine

Biri tahtı belkıs gibi getirseydi cismine
İnan o an verirdim ona tüm servetime
Bakıp bakıp çok hayal kurdum resmine
Film gibi seyrettim anılarımızın hepsine

Aldım başımı iki elimin arasına
Düşündüm, geçmiş ile bugünün arasına
Başta mı yoksa sonda mı hata yaptığıma
Kalp kanaat getirdi başta hata yaptığıma

Çünkü, başta bu kadar çok sevmeseydim
Sonradan, bu kadar çok kahır çekmezdim
Biliyorum son pişmanlık fayda vermeyecek
Gönül, ferman dinlemedi, cezasını çekecek

Bu hususta gönül dile, dilse gönle kırgın
Gönlüm dilime diyor ki; keşke sussaydın
Dilse gönle diyor ki; keşke sevmeseydin
Aklımsa hem kalbime, hem dilime kırgın

B. TUNCA/23.01.2001-15.50

Bayram Tunca

İki Güzel Çıktı Karşıma

(Bir gerçeğin öyküsüdür)
Bir güzel görmeye gittik komşuma
İki güzel birlikte çıkıverdi karşıma
Gönül, daha ziyade küçüğüne aşına
N olur, küçüğünü verin Allah aşkına

Kahveyi getirip ikram etti bir güzel
Boşları almaya geldi, ayrı bir güzel
Her ikisi birbirinden güzel mi güzel
Bence; küçüğü büyünden de güzel

Ne adını bilir, ne de kendini tanırdım
Baktığımda adayım küçüğü sanırdım
Küçüğünü değil, ablasını teklif ettiler
Hayal dünyamın yıkmasını da yettiler

Büyüğü değil küçüğü denkti arşıma
Gönlüm daha ziyade küçüğüne aşına
Nereden de çıktı ikisi birden karşıma
Ne olur verin küçüğünü Allah aşkına

Ben büyüğü değil küçüğünü isterim
Ben ablasını değil kardeşini isterim
Ben, güzellerin en güzelini isterim
Yoksa, ikna olmaz içimdeki hislerim

Biraz düşünüp cevap verelim dediler
Dostlar üzülme hayırlısı olsun dediler
Abla varken küçüğü olmaz haberini verdiler
Hayal ve ümit dünyamın yıkmasına yettiler

Bayram der; bir yiğide iki güzel göstermeyin
Gösterirseniz de beğendiğine olmaz demeyin
Gençlerin hayal ve ümit dünyalarını yemeyin
Anormal bir hal görürseniz, ne oldu demeyin
B. TUNCA/08.11.2000-15.00

Bayram Tunca

İki Katlı Evde

Eskişehir de iki katlı bir evde
İkram edilen bir çay bir pasta
Yaptı bana, bir Leylâ'ya hasta
O, tam benim aradığım yaşta

Eskişehir'de iki katlı bir evde
İkram edilen, birkaç dilim portakal
Gönlüme bıraktı, dermansız bir hal
İçimdeki bir his, kaçırma bu kızı al

Eskişehir de iki katlı bir evde
Tavanda asılı, kupürlü perde
O evdeki yâr düşürdü dermansız derde
Dertlerim bir iken, oldular perde perde

Eskişehir yeşil tepe de iki katlı bir evde
Sanki de gözüme indi, büyülü bir perde
O yâr düşürdü beni bu dermansız derde
Bulunmazdı böyle bir güzel başka yerde

Eskişehir, Yeşil Tepede iki katlı bir ev
Sanki o gözümde oldu, büyük bir dev
Kalbimdeki bir his kaçırma bu kızı sev
Sevdim ama, o da oldu, sanki bir dev

Eskişehir'deki iki katlı bir evde
Tabanında serili halı desen desen
Bayram onu çok seviyorum desen
Acep, o yâr hayra yorar mı dersin

Eskişehir'deki iki katlı bir evde
Kilimlerinin desenleri benek benek
O Leylâ, yapmış çeşit çeşit yemek
Bana da düştü, eline sağlık demek

Aşık olduğumu söylemem çok mu çok güçtü
Tam seni seviyorum diyecektim, dilim sürçtü
Şair Bayram eskiden kendi çapında bir güçtü
Bugün şair Bayram onun eline ayağına düştü

B. TUNCA/12.12.2000-18.16

Bayram Tunca

İkili Dörtlükler

İkili dörtlükler, yumurta ikizi gibidir
İkili dörtlükler âşık maşuk misalidir
İkisini birbirlerinden ayrı koyamam
Bir kez okumakla tadına doyamam

Çiğ yumurtayı dahi tek başıma soyamam
Sevdiğimden başkasını kalbime koyamam
Ben aşkın tadını tek başıma hiç doyamam
İkili dörtlüklerimi şiirlerden ayrı koyamam

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

İkimiz de Yandık

Ne sen beni, ne de ben seni, birbirimizi anlayamadık
Aynı ateşin kıvılcımıyla yıllarca ayrı vadilerde yandık
Hayat, hep çiçim günleri gibi tozpembe geçer sandık
Hayatın gerçeklerini, yine hayatın çilesiyle öğrendik
B. TUNCA/19.05.2001-16.45

Bayram Tunca

İlhan Abi

Ağabeylerin abisi, İlhan abisi
O, tıpkı günümüzün sahabesi
Ne de çoktur; onun öğrencisi
O şair Bayram'ın da ağabeysi

Onu tanıyanlar; genelde celalliğiyle tanır
Şair ise celalinden ziyade şefkatiyle tanır
Her ne kadar kızsa da gönül almasını bilir
Herkese takılmayı, latife yapmayı, iyi bilir

O lisan-ı haliyle celalliyse de, kalben kemalliydi
O kemalli olmasaydı, o kadar fedakâr olamazdı
Hizmet aşkıyla gece gündüz yerinde duramazdı
Çoğu zaman kendine ayak uyduranı bulamazdı

O, Dünya makamını, ahiret adına, terk edendi
Ahiret adına şehevi arzusuna sabır gösterendi
O, sabrının mükâfatını daha dünyada görendi
O, Ay yüzlü, huri misali yengemizle evlenendi

Hizmettin ilklerinden ve ilkleri bizleri tattırandı
O, bizleri istikbale umut, aşk, şevkle baktırandı
O acı tatlı neyi varsa, aynen bizlerle paylaşandı
O, azığını çok kişiyle paylaşmaktan zevk alandı

Hizmetteki her ilkin, ilk hizmet erlerinden biriydi
Nerde bir ilk yapılaşma olsa, o Hızır gibi ordaydı
İlklerin temelinde onun çok mu çok emeği vardır
O, yıldızlar kümesinin has elemanlarından biridir

O, davası adına sevdalımız gibi fedakar birisidir
O, giyinmesini, kuşanmasını çok cok iyi bilendir
O, doz, poz, koz prensiplerini de çok iyi bilendir
Ondan olsa gerek ki, onun soyadı da İşbilen'dir

B. TUNCA/17.06.2001-17.45

Bayram Tunca

İlk Aşkım

İçimdeki bir duygu, sana yakınlık duydu
Belki de sana karşı olan ilk aşkım buydu
Sana aşık olduğumu, cümle alem duydu
Zaten dünyaya ilan edeceğim aşk buydu

Gel artık nazlım, örtbas edilecek bir şey kalmadı
Gördün sen benimsin diye kimseler göz koymadı
Bayram sensiz ne dünyaya, ne de aşka doyamadı
O kadar çok sevdi ki ordan başka yere koyamadı

Yıllarca güller arasında mecnun gibi dolandı durdu
Hiçbir gülün dikenine takılmadan seni arayıp buldu
Ancak senin aşkının karşısında elpence divan durdu
Zaten yıllarca, hep güller arasında aradığı da buydu

Gel artık gel, şair beklemekten yapraklar gibi kurudu
Sana yazdığı aşk şiirleriyle aşkınızı dünyaya duyurdu
Sevenleriniz, sizin aşkınızın bekası için dua buyurdu
Melekleriniz de çoktan Nebimize ve Allah'a duyurdu

Korkma haydi gel, şair eskisi gibi değil artık, duruldu
Senin aşkınla sanki yüreğinden yedi kurşunla vuruldu
Çağlayan bir nehirken senin deryana ulaşınca duruldu
Aşkınız internet sayesinde tâ Fizandakilere duyuruldu
B. Tunca/25.09.2001-15.45

Bayram Tunca

İlk Şok

Ah ne vakit göbek bağım koptu
Korkudan sanki de ödüm koptu
Bu hayatta gördüğüm ilk şoktu
Çünkü onun gibi bir huri yoktu

B. Tunca/12.09.2003-12.09

Bayram Tunca

İmtihan

Ademoğulları çeşit çeşit
İmtihanı da bin bir çeşit
Kimininkisi, boyuna eşit
Kimininki, Everest'e eşit

Her insan, bir şeyle imtihanda
Kimi varlıkla, kimi de yoklukla
Kimi dostuyla, kimisi postuyla
Kimi zahiri ve batını hastalıkla

Kimi kavmiyle, kimi leylâsıyla
Kimi mallıyla, kimi de canıyla
Kimi yakınıyla, kimi hasmıyla
En çetini, en yakın olanlarıyla

Zor ve çetin, bir imtihandayız
Esasında soruları bilmekteyiz
Vazifelerimizi de bilmekteyiz
Ama birazcık gaflet içindeyiz

Aslen, rehber ve kaynak belli
Az gayretle, kâr etmemiz kati
Yeter ki, kul vazifesini bilmeli
Korku ve havf içinde yaşamalı

Şu dünya han, insanoğlu hancı
İmtihan da bitmeyen bir sancı
Onu kazananın çoktur kazancı
Kazananın desteği olur inancı

Enbiyalar ve evliyalar, daha nice kullar
Bin bir çeşit imtihanlara tabi tutuldular
Her birileri, birer sabır kahramanıydılar
Daha sonra gelen kullara, örnek oldular

Şu hayatta, ne çok gaileler geldi başıma
Gülmedi felek yüzüme geldim şu yaşıma
Mendillerim yetmedi gözyaşımı silmeme
Gözyaşlarım, mama gibi eritti bu sinemi

Şekva edecek olsam, onlar gelir aklıma
Hemen ısırırım dilimi, sıkarım dişlerimi
Hiç mi hiç bozmam edep ve metanetimi
En yakınlarım zindan etse de günlerimi

Hemen aklıma gelir, nebilerin o cefaları
Dillere destandır imtihanlardaki vefaları
Gözlerimde tüllenir bin bir türlü cefaları
Orada verilir, her şeyin cezası/mükâfatı

Her varlık, bir maksada binaen yaratıldı
Bütün insanlar da imtihan için yaratıldı

Kendilerine, çeşit çeşit niğmetler verildi
Her biri, ayrı ayrı şeylerle imtihan edildi

Ne mutlu imtihan idrakiyle yaşayan kullara
Acırım, ömürlerini idraksizce zayi edenlere
Şair, idrakinde olmakla birlikte çok endişeli
Nasıl endişeli olmasın ki onlar dahi endişeli

B.Tunca/02.08.2002-16.26

Bayram Tunca

İncir ve İncim

O incirin, gölgesi serin mi serin
Bende gördüğün senindir senin
İncirin yemişi açmış gül pembe
İnci'nin yanakları da gül pembe

İncirin yemişleri erip, ballanmış
İncim, giyinip allanıp pullanmış
Rab tarafından, şaire yollanmış
Meleği tarafından da kollanmış

O incirin kökleri derin mi derin
Yarimin uykusu derin mi derin
Bende gördüğün senindir senin
Beni bağlayan, sevgindir sevgin

İncirin yaprakları, kollarımı yaktı
O yârimin bakışları, kalbimi yaktı
Yârimin incileri, çok temiz ve pâktı
O yârin aşkı, kor olup, sinemi yaktı

Yâr dayanamadı gelip kucağıma yattı
O yârin aşkı, mağma misali içime aktı
Yârimin aşkı dudağından bal olup aktı
Yaktı beni yaktı, o yârin aşkı çok yaktı

İncirin filizleri var yemyeşil
İnci'min yeşil gözleri ışıl ışıl
İncirin damarlarından su akar şırıl şırıl
Yârin gerdanından inci sarkar pırıl pırıl

İncirin yemişinden, süt akar, damla damla
İnci'min gözlerinden yaş akar damla damla
İncirin yemişlerinden bal akar damla damla
İnci'min dudağından bal akar damla damla

Ah o incirin yemişleri soyulmuyor
Ah İncimin sevgisine doyulmuyor
Yıllar geçse de gönül o yârla yorulmuyor
Dünyada yardan tatlı bir şey bulunmuyor

B. TUNCA/13.11.2000-18.35

Bayram Tunca

İnsan mülâhazası

İnsan deryada kadre misali gelir dünyaya
Asıl vazifesi kulluktur, gerisi hep angarya
Kabiliyeti nispetince rolünü oynar burada
Elbette ki ne ekerse onu biçecektir orada

B. Tunca/15.04.2004-15.04-İst.

Bayram Tunca

İnsanoğlu-2-

İnsanların, aslı nesli aynı
Balcıktandır ham maddesi
Sevgi muhabbettir mayası
Odur canlıların tek sultanı

Ahsen-i takvim suretinde yaratıldı
Her nedense, kimisi çok şımartıldı
Kimi, kendisini Peygamber ilân etti
Kimi, daha ileri gidip, İlah ilân etti

Neticede her biri eli boş göçüp gitti
Burda kim ne ektiyse orda onu biçti
Bugün tam yetmiş iki fırkaya ayrıldı
Kimi Allah'a kimisi başka şeye taptı

Kimin, kimin, iç aleminden haberi var
Her âdemin, bin bir çeşit ahu zarı var
Her insanoğlunun oynadığı bir rol var
Bu rol neticesinde ceza veya ödül var

Her kul gelir bu cihana rütbesiz bir er
Aynen gider, ahrete rütbesiz bir nefer
Ne olursa olsun hep böyledir tüm beşer
Ömrünün nasıl gelip geçtiğini çok şaşar

Bak bende er gelip, er olarak gidiyorum
Kışta gelip, baharı görmeden gidiyorum
Ne yazık ki, o sadet asrını göremiyorum
Gelecek nesillerin görmelerini diliyorum

Dünyada ne olursa olsun, insanın maddi hali
İki metrelik patiska kefenledir ahrete intikali
Eğer ki ömrünü etmişse zayi, perişandın hali
İnsanın manevi servetiyledir cennete intikali

Ne olursa olsun, insanoğlunun Dünyadaki namı
Ne denli büyük olursa olsun, servetinin endamı
Geçmez kabirden, Dünyada kalır, Dünyalık malı
Her adem madden ve manen çok zengin olmalı

B. Tunca/02.05.2003-12.05

Bayram Tunca

İnsanoğlu

İnsanoğlu balçıkla yoğruldu
İlk adem Havva'dan doğdu
Cihanın her tarafına yayıldı
Tam yetmiş iki boya ayrıldı

Kimi helal, kimisi haram yedi
Kimisi iyilik, kimisi kötülük eti
Kimisi hakkı kimisi batılı seçti
Niceleri dünyadan gelip geçti

Kimi hakta, kimi batılda pekti
Kimi tamir, kimi de tahrip etti
Kimi iyilik, kimi de zakkum ekti
İnsanoğlu ne ektiyse, onu biçti

B. Tunca/13.03.2002-09.45

Bayram Tunca

İnşallah-Maşallah

Gönderdiğin o güllerin gibisindir inşallah
Gönderdiğin resmindeki gibisindir inşallah
Şanki de dünyalar güzeli gibisin maşallah
Ümidime kar/kırağı yağdırmazsın inşallah
B. TUNCA/03.07.2001-11.45

Bayram Tunca

İst. Çamlıca Tepesi-1-

Efelerin efesi ah şu yörük efesi
Tepelerin tepesi çamlıca tepesi
İnsanları çeker, gizemli cazibesi
Beni de çekti mıknatıslı cazibesi

Arşınladım İstanbul'un tepelerine
Tırmanıp çıktım çamlıca tepesine
Seyrettim güneşin gizemli batışına
Ah o an görmeliydiniz kalp atışıma

Hayran kaldım o Ressamın nakşına
Bir görmeliydiniz, güneşin batışına
Hele o hüzmelerindeki renk akışına
Keşkem görseydiniz O'nun nakışına

Güneş gökte asılı bir altın portakal
Dedim, ne olursun batma orada kal
Dedi emir kesin ve katidir kalamam
Beni de al dedimse de dedi alamam

Güneş tüm güzelliğiyle battı batacak
Gözlerimden hicranlı yaş aktı akacak
O batarsa acep yüzüme kim bakacak
Desene, ademoğlu yollarına bakacak

Batışıyla içimde oluştu tuhaf bir hal
Bir tek, benim içimde olmadı bu hal
Gördüm çiçeklerde bile var aynı hal
Allah'tan ki imdadımıza yetişti Hilâl

Güneşin vedasını teselli ediyordu Ay
Sanki, gökte asılı kristal avizeydi Ay
İstanbul Boğazı sanki gerilen bir yay
Ahh doyamadım onun güzelliğini vay

Seyrettim İstanbul'u en geniş açıdan
Sayısızca güzelliği oldu beni şaşırtan
Boğaz Köprüsü sanki gök kuşağından
Her çeşit gemi gelip geçiyor altından

İstanbul Boğazı sanki de cennet ırmağı
Suyu, Cennet yoluna serilmiş yeşil halı
Kulları adeta büyülüyor bu gizemli hali
Beni de büyüledi daha ne söylem gayri

Tek göze tırmalayan, uydu antenleriydi
Adeta ahtapot gibi her yeri sarmışlardı
Buna derler düzelteyim derken bozmak
Buda tepenin cazibeliğinden olsa gerek

Görüp/duyduklarım doyurdu beş duyuma
Eğer istersen sende latifelerini doyurmak

O zaman ilk fırsatı değerlerdir hiç durma
Ömrümüz, akan su gibi gelip geçiyor bak

B. Tunca/20.05.2003/20.20

Bayram Tunca

İst. Sahilin de Gördüklerim

Sabahın seherinde çıktık yola
İstanbul sahilinde verdik mola
Sevdiğim yârla girdik kol kola
Martılar sanki diyor, hayır ola

Sağımızda deniz suyu dalga dalga
Solumuzda tarihî eserler sıra sıra
Çınar yaprakları, el sallıyorlar, ara sıra
Yârla gidiyoruz parke taşına vura vura

Mevsim ilkbahar, güneş doğdu sahile
Meltem rüzgârı, ılık, ılık esiyor, sahile
Dalgalar vuruyor, köpük, köpük sahile
İnsanların yaşlısı genci geliyor, sahile

Güller çiçek, kuşlar kanat açmış sahilde
Vapurlar yelken açmış karşıdaki sahilde
Gemiler aşağı-yukarı yol alıyor, sahilde
Kelebek ve arılar çiçeğini arıyor sahilde

Sahili boydan boya, taşla doldurmuşlar
İki şeritli geliş-gidişli yol kondurmuşlar
Kenarına ne de güzel, parklar kondurmuşlar
Buraya yetmiş iki milletten insanı dolmuşlar

Kimi özgürlüğünün tadını çıkarıyor durmadan
Kimi çimenlerde yuvarlanıyor hiç aldırmadan
Kimi bisikletini sürmeye çalışıyor, durmadan
Kimi uçurtma uçurmaya çalışıyor, durmadan

Güller, sabah güneşiyle, ne de güzel gülüyor
İnsan, gülün gülüşüyle daha da mutlu oluyor
Sahile günde yetmiş iki milletten insan uğruyor
İnsanlar, sahilin güzelliğine, yaz kış doyamıyor

İşportacılar, nara atıyor, müşteri çekmek için
Balıkçılar, denize olta atıyor, balık tutmak için
İnsanlar, yem atıyorlar, martıları sevindirmek için
Vapurlar, rıhtıma demir atıyor, yolcu indirmek için

Sahil, sanki bayram yeri gibi her tarafı çoluk çocuk
Aileler, sabah erkenden, sahile geliyorlar, oluk oluk
Aileler gelirken, yanında getirmiş, çeşit çeşit yolluk
Sahil sanki mesire yeri, aman Allah'ım, bu ne bolluk

Âşık maşuklar girmiş kol kola düşmüşler sahilin yoluna
Ne ben söyleyeyim, ne de sen tahmin et, bu işin sonuna
Sahilin güzelliğini anlatırken, gelmişim şiirimin sonuna
Daha fazlasını görmek istersen, sen de gel, sahil yoluna
B. TUNCA/29.01.2001-11.25

Bayram Tunca

İstanbul'da Karlı Günler

Gökyüzünden yeryüzüne yıldız yağdı
Onun hasreti, sanki içimde bir dağdı
Bak, her yer beyaz kristalle kaplandı
Ay'la/Güneş, üç gün bizden saklandı

Ne gökte kuş, ne de yerde karınca vardı
Ne gökteki, ne de yerdeki Leyla'm vardı
Sanki semadakiler inzivaya çekilmişlerdi
Onun hasreti, yüreğime akkor gibi sardı

Yıldızlı patika yollar sanki, uzadıkça uzuyor
O yarin içimdeki hasreti de arttıkça artıyor
Estikçe deli rüzgar, kar/bora fırtına tozuyor
Kar/bora fırtına tozudukça, asap bozuluyor

Yapraksız ağaçlar, ah başım/vah başım diyor
Nice aileler de kronik krizden için için ağlıyor
Onların ağlayışları, benim yüreğime dağlıyor
N edem, garipliğim de elim-kolumu bağlıyor

İstanbul, bir an baştan sona beyaza boyandı
Sema sanki, bulanık derya renginde boyandı
Bitkiler kar bora fırtınayla beyaz badanalandı
Onların ne yeşil bi yaprağı, ne bi çiçeği vardı

Burası, İstanbul Başak Şehir her yönüyle belli
Ara sokakları ve kaldırımları sanki buz patenti
Bahçelerdeki ağaçlar sanki açan pamuk misali
Öyle çok soğuk öyle ayaz ki, sanki Sibirya gibi

B.TUNCA/19.12.2001-09.15

Bayram Tunca

İstanbul

(İ) çimde sevgin, elimde resmin
(S) evgin kalbimde, dilimde şarkın
(T) arihe sığmadın ki içime sığasın
(A) klımda ismin, dilimde şiirlerin
(N) asıl unutulur, o unutmaz ismin
(B) ulunmaz cihanda, eşin benzerin
(U) nutulmaz senin tarihî destanın
(L) alelerin güzellik sembolü senin
B. TUNCA/23.01.2001-10.25

Bayram Tunca

İstanbul "Keşke O Ben olsaydım"

Keşke seni fetheden o komutan ben olsaydım
Senin tarihini yazdıran komutan ben olsaydım
Çağ açıp/çağ kapatan, komutan ben olsaydım
Nebimizin muştulu bir neferi de ben olsaydım

Senin aşkına gemileri karadan yürüten ben olaydım
Senin burçlarına zafer sancağını diken ben olaydım
Senin aşkına şahadet şerbetini içenlerden olsaydım
Nebinin muştulu neferlerinden biri de ben olsaydım

Keşke senin adını değiştiren komutan ben olaydım
En azından O komutanın bir neferi de ben olaydım
Ya da karada yüzen o geminin mihmandarı olaydım
Peygamberimin muştulu, bir neferi de ben olsaydım

Keşke toprağında yatan, o Gülcemal'in ben olsaydım
Ya da o muştulu komutanın mihmandarı ben olaydım
En azından uğurunda ölen bir nefer de ben olsaydım
Peygamberimizin muştulu, bir neferi de ben olaydım

Senin üstünde dalgalanan, al bayrağın kanı olaydım
Ya da dalgalanan o al bayrağının, ay yıldızı olaydım
Gündüzleri Güneşin, geceleri de Ay'ın ben olsaydım
Nebimizin muştulu, neferlerinden biri ben olsaydım

Ne edem, güzde gelip, muştulu baharını göremedim
Arzularıma nail olamadım, senin kıymetini bilemedim
Senin sahillerinde özgürce uçan martılar ben olaydım
Peygamberimizin muştulu, bir neferi de ben olsaydım

Boğazındaki gerdan misali iki köpründen biri olsaydım
Ya da Müslümanlığın nişanı caminin mimarı, olsaydım
En azından, gök kubbende uçan, bir kuş ben olsaydım
Peygamberimizin muştulu, bir neferi de ben olsaydım

En azından o yeşil ormanlarının bekçisi ben olsaydım
Senin aşkına şehit olanın kanı veya teri ben olsaydım
Seni fetheden ordunun sıradan bir neferi ben olaydım
Peygamberimizin muştulu, bir neferi de ben olsaydım

Yeri geldi payitahtımız, yeri geldi kara bahtımız oldun
Ama tâ o günden beridir, her şeyinle hep bizim oldun
İnşallah, ilelebet de Türk milletinin, gözbebeği olursun
Ey muştulum, inşallah Nebimizin şefaatine nail olursun

B. TUNCA/25.01.2001-17.25

Bayram Tunca

İstanbul Boğazı

Boğaza gerdan, insanlara yol olmuş, asma köprüsü
Dillere destan, o yiğitlerin yazdıkları boğaz türküsü
Sanki, gemilere asfalt olmuş, boğazın suyunun üstü
Şaire ilham olmuş, boğazın mavi dalgaların köpüğü

Boğazından, her gün şayısız gemi, tekne gelir geçer
Nedense, âşıklar hep İstanbul Boğazı'nı mekan seçer
Neden seçmesin ki güzelliğini gören kendinden geçer
Tercihini sorsalar, bu şair de İstanbul Boğazı'nı seçer

İstanbul Boğazı'nın dalgaları, sanki öbek öbek dağlar
İstanbul Boğazı, Kara Denizi Marmara Denizi'ne bağlar
İstanbul Boğaz Köprüsü, Anadolu'yu Avrupa'ya bağlar
İstanbul Boğazı, şehre ayrı bir güzellik ve özellik sağlar

Boğazın rıhtımında her gün balıkçılar balık avlar
Boğazın güzelliğini görenler hayranlığından ağlar
Onun güzelliğini görüp, ayrılanlar karaları bağlar
Nasıl bağlamasın ki onun hasreti ciğerleri dağlar

Yazın ılık ılık, kışın hırçın hırçın eser rüzgârı
Yazın yatak misali, kışın dağlar gibi dalgaları
Geceleri, inci mercan gibi ışıkla süslenir kıyıları
Bir de Ay avize oldu mu görmek gerek o yalıları

Şair der, ben bir gördüm, bin vuruldum güzelliğine
Gidenler gibi gelecekler de hayran kalır güzelliğine
Geçmişteki gibi gelecekte de paylaşılmaz ki güzelliği
Yedi cihanda, dillere destandır, onun bunca güzelliği
B. TUNCA/20.01.2000-15.35

Bayram Tunca

İstanbul Hasreti

Ben senin öykünü tâ beşikteyken duymuştum
Ben senin tarihini, tâ okuldayken okumuştum
Dillere destan güzelliğine o gün vurulmuştum
Sana kavuşmak için tâ o gün plân kurmuştum

Uğrunda ölenler gibi ben de uğurunda ölürüm
Elbet bir gün ben de senin güzelliğini görürüm
Senin şiirlerini değil destanını yazmak isterdim
Onu ecdadım yazmış, ben de yaşatmak isterim

Seni görmezsem tatmin olmaz, içimdeki hislerim
Toprağında sakladığın o ecdadımı görmek isterim
Müslümanlığın sembolü camilerini görmek isterim
Senin o dillere destan gizemliğini, görmek isterim

Ey İstanbul, seni görmeden gidersem bu diyardan
Bil ki sana hasret kalan, gözlerle giderim buradan
Sana burada olduğu gibi hasretle bakarım oradan
İnşaallah, Rab kavuşturur bizi, ömrüm dolmadan

Duydum ki sırtını yedi kardeş tepeye yaslamışsın
Yeşilliği minder, mavi gök kubbeyi örtü yapmışsın
Üç tarafındaki denizinle, havayı suyu arındırırmışsın
Yetmiş iki milletten insanı da içinde barındırırmışsın

Nedendir bilinmez, kalbini beyaz martıları kaptırmışsın
Biz insanlardan ziyade, martı ve kuşları seviyormuşsun
Acaba, kuş gibi uçarak gelsem, beni de içine alır mısın
Yoksa, seni doymadan gidenler gibi gittiğimi duyarsın
B. TUNCA/21.01.2001-15.35

Bayram Tunca

İstanbul Sevgisi-1-

Önce hikayeni, sonra şanlı tarihini, okudum
Sonra türkülerini dinleyip, şiirlerini okudum
Daha sonra kendini görüp, tâ içine sokuldum
Gözlerimle görüp, ellerimle bizzat dokundum

Seni hakkıyla anlatamam diye yıllarca kaçındım
Fakat bu kadar da ekmeğini yiyip, suyunu içtim
Vefasız dersin diye, birkaç kelam edeyim dedim
Ama, anlatmaya ne kelam, ne kalem bulabildim

Sende hayat ne kadar zor olsa da caziben yeter
Senin güzelliğinden ayrılmak, ölümden de beter
Senin şiirlerini değil, destanını yazmak isterdim
Onu ecdadım yazmış, ben de yaşatmak isterim

O dil beste cazibeliğini görür, lâkin anlatamam
Çünkü seni anlatan lal-i güher lehçeni bilemem
Ben de senin cazipliğini kapılan, bir Mecnun'um
Sana aşık olanlardan ne ilk, ne de sonuncuyum

İlkin surundan gedik açıp, sonra da dışarıya taştın
Anadolu'dan gelenlere yedi tepende mesken açtın
Sonra da sayısız insanı, Halil İbrahim sofrası açtın
Altın olan o taşın toprağından da bereketler saçtın

Ne hoşgörülüsün ki her çeşit kulu bünyene alırsın
Ne kutsalsın ki içinde çeşitli mabetleri barındırırsın
Öyle vefalısın ki nice vefasızları içinde barındırırsın
Öyle şanlısın ki tarihini altın harflerle yazdırtmışsın

Yeşille mavi içinde gizlenmiş, bir nazar boncuğusun
Allah seni kem nazarlardan, sonsuza kadar korusun
Anneler seni fetheden misali yeni Fatihler doğursun
İnşallah, bu şan ve şerefle ebedi Milletimin olursun

Öncekiler gibi ben de bir kaç günlüğüne misafirindim
Misafirliğim bitti bitecek, ama daha sana doyamadım
Sevgini yüreğime koydum, fakat kendini koyamadım
Çünkü seni içime değil, tarih sayfasına sığdıramadım

Bunca verdiğin nimetler ve gösterdiğin güzellik yeter
Çok şey istemem, Dünya ve Ahret mekanım ol yeter
Ben seni içime sığdıramadım, sen beni içine al yeter
Sen, kendini ne de çok sevdirdin, gönlümde ol yeter

B. TUNCA/22.01.2001-12.15

Bayram Tunca

İstanbul Sevgisi-2-

Ah güzelliği dillere destan İstanbul
İsterdim uğrunda şehit olan bir kul
İnan sensiz yaşamak bana gelir zül
Senin güzelliğine vurgundur bu kul

İstanbul uğrunda şehit olasım gelir
İstanbul sende su olup akasın gelir
Semandan kuşlar gibi bakasım gelir
O sönmeyen hasretin yüreğimi delir

Gök kuşağı misali köprün olasım gelir
Nazar boncuğu gibi Ay'ın olasım gelir
Gökte avize gibi Güneşin olasım gelir
Bağrında yatıp da toprak olasım gelir

Üstündeki dalgalanan al bayrak kanımızın
Göğe yükselen minaren Müslümanlığımızın
Kıyılarında uçan martılar, özgürlüğümüzün
Kalbindekiler simgesidir hoşgörülüğümüzün

Gök kubbeyi yorgan yapman maviyi sevdiğini
Yeşilliği bürünmen, benim gibi yeşili sevdiğini
Kendini denizin ortasına atman suyu sevdiğini
Barındırdıklarınla da anlıyorum hoşgörülüğünü

Ah İstanbul'um, yeri geldi payitahtımız oldun
İstanbul yeri geldi bazen kara bahtımız oldun
Tâ o günden beri her şeyinle hap bizim oldun
Temennim İnşallah ilelebet Milletimin olursun

B. TUNCA/23.01.2001-10.25

Bayram Tunca

İstanbul Sevgisi-3-

Şu İstanbul ne büyük bir metropol
Onda yaşamak için lazım güçlü kol
Onsuz yaşamaksa, daha da bir zor
Her ayrılışımda hasreti olur ak kor

Bence, İstanbul'da yaşamak bir tutku
Onu görenlerin nedense tutulur nutku
Aç açık da olsa olur insan onda mutlu
Şu İstanbul'da yaşayanlar ne de kutlu

B. Tunca/08.03.2004-08.08

Bayram Tunca

İstanbul'da Hava

Bugün burada sanki, yazdan kalma bir hava
Her kim olsaydı o da gelirdi benim gibi tava
Gerdan olmuş gök kuşağı İstanbul boğazına
Hayranıyım onun taşı toprağı havası suyuna

Yankılanıyo martıların sevinç çığlıkları kıyıda
Olmasaydı cazip, çekebilir miydi ademoğluna
Bak gerdan olmuş köprüler İstanbul boğazına
Kurban olam onun taşı toprağı havası suyuna

Fırsat buldukça, yedi tepesinden temaşa ettim
Her bir tepesinden ayrı ayrı güzellikler gördüm
Gördüğüm o güzellikler karşısında, büyülendim
Onunla olan göbek bağımı, sımsıkı düğümledim

Gezdim Cihanı, bulamadım ondan daha güzelini
İstanbul medeniyet beşiği/Anadolu'nun mozeyiği
Neyleyim elin güzelini, bana yeter onun güzelliği
beyhude aramayın bulamazsınız İstanbul gibisini

B. Tunca/20.12.2003-12.20

Bayram Tunca

İstemezdim

Bugün gördüklerim görmek istediklerim değil
Bugün yaşadığım, yaşamak istediklerim değil
İşittiklerim, işitmek istediklerimin hiçbiri değil
Anlatılan ve görmek istediğim dünya bu değil

Görüp duyduklarım karşısında şok oluyorum
Her hayal kırıklığımda dudaklarımı ısırıyorum
Bazen gözlerimi bazen kulaklarımı kapıyorum
Ben şu yalan dünyadan çook gıcık kapıyorum

Şahsen, ne tanık, ne de sanık, olmak isterdim
Ben bu talihsiz asırda hiç yaşamak istemezdim
Günümüzde gülenden çok ağlayan görüyorum
Çaresizliğimle de her an, ölüp ölüp diriliyorum

Kadere isyan edemem ama talihsiz asırda gelmişim
Ne edeyim acele edip baharda değil kışta gelmişim
Ecdadım gibi ben de göremedim, o bahar günlerini
İnşaallah, belki sizler görürsünüz o bahar günlerini

B Tunca/25.01.2002-09.25

Not:
Bu şiiri sayısız vefasızlık görüp, hayal kırıklığı yaşamış,
bir dava adamı konumunda okumanızı istirham ederim

Bayram Tunca

İsterdim

Tattığım en güzel tatları sana da tattırmak
Gördüğüm en güzel şeyi sana da göstermek
Duyduğum en güzel şeyi sana da duyurmak
İsterdim, tattıklarımı tattırıp, aşkı doyurmak

Ben senin için her şeyin en güzelini düşlerdim
Sen bana nasip olmazsan, yıkılır tüm düşlerim
Zayi olup, boşa geçer ummanlar gibi güçlerim
Yoksa, hiçbir şeyle, tatmin olmazdı ki hislerim

B.Tunca28.03.2002-13.25

Bayram Tunca

İşte Ben Buyum

Çoktur benim huyum
Onu sevdiğimi duyun
Yanıyorum buz koyun
Yörük'tür esas soyum

Ben aşkta daha toyum
Olur mu onsuz doyum
Ölürsem yanına koyun
Belki, o an olur doyum

Mama gibidir közlerim
Ela mı, eladır gözlerim
Acı ve tatlıdır sözlerim
Az manidardır şiirlerim

Hakka karşı eğik başım
Batıla karşı diktir başım
Haksızlığa çatıktır kaşım
Lâvı söndürür gözyaşım

Nasırlı mi nasırlı ellerim
Hamal gibi bükük belim
Yarık mı yarık topuğum
Toprak misali dudağım

Ateş parçasıdır ellerim
Tatlı beyazdır bedenim
Tam, bir atmıştır boyum
Lale sümbüldür boynum

Okşanmaya hasret başım
Gerilmiş yay misali kaşım
Onsuz tatsız/tuzsuz aşım
Ortalamanın yarısı yaşım

Bulanık aktı durdu çayım
Çilesiz hiç geçmedi ayım
Kızını vermedi, ah dayım
İçim yanmakta her daim

Ben, dertli öten bir sazım
Karaydı benim alın yazım
Koptu teli çalmıyor sazım
Başta yazılmış alın yazım

Ben de dertli bir sazdım
Onun için şiirler yazdım
Onu sevince biraz azdım
Granitlere ismini yazdım

Aldım bir muhacir kızını
Çoktu çekemedim nazını

Verin benim çileli sazımı
Anlatayım sizi alınyazımı

Benim adım, şair Bayram
Ezelden beri içerim ayran
Kahır çekerim yok kayran
Hakiki dostu nasıl ayıram

Dert çeke çeke dertli oldum
Şiirler yaza yaza şair oldum
Bu hususta az mahir oldum
Ben de şairlere dahil oldum

Esas çok söyleyecek sözüm
Yoktur hiç dünyalıkta gözüm
Kozan Yörüğüdür, esas özüm
Şimdilik bu kadarcıktır sözüm

İşte, ben bayram hep buyum
Dün neysem bugün de oyum
Isınmakta artık benim suyum
Elbet bi gün kazılacak kuyum

25.06.2000

Bayram Tunca

İşte Gidiyorum

İşte geldim, işte gidiyorum, şu fani dünyadan
Bir ömür boyu, hep koşturdum, hiç durmadan
Yine de eli boş gidiyorum aradığımı bulmadan
Hem de çoğu insan gibi gençliğime doymadan
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

İtfaiyeci Lazım

İtfaiyeciler, görünen yangınları söndürüyor
Fakat nice sevenin yüreği alev alev yanıyor
Esas yüreklerdeki yangın için itfaiyeci lazım
Onu bulabilmek içinde çırayla aramak lazım

İçimin yangınını söndürecek itfaiyeci bulamadım
Yıllarca feryad-ı figan ettim sesimi duyuramadım
Aşkla yanan sineme, su yerine sanki benzin döktüler
Aşkla yanan yüreğime sanki yanardağa döndürttüler

B. Tunca/01.02.2002-10.04

Bayram Tunca

İtiraf-1-

Ne etsin şair de bir beşerdi
Ara sıra o da bazen şaşardı
Rüzgâr olup, dağları aşardı
Sel olup, deryalara ulaşırdı

O, bu çileleri nasıl da yaşardı
Gören ve bilenler ona şaşardı
Yıllar sonra gören aynısın derdi
Doğruydu, yediği, içtiği aynıydı

Değişen tek şey zamandı, o da ne yamandı
Dünya herkese olduğu gibi, ona da yalandı
Bayram bir mazisine, bi de istikbaline baktı
Geleceğinin günleri, geçmişinden daha azdı

Şair der ki bir ömür gelip/geçti sazla sözle
Bayram yeter artık, sen hep cenneti gözle
Sana da faydası yoktur, bu fani dünyanın
O seni terk etmeden, sen onu terk edesin

B. TUNCA/25.11.2000-18.08

Bayram Tunca

İtiraf-2-

Bu kadar hiç kimseden aman dilememiştim
Böyle olacağını, hiç mi hiç düşünmemiştim
Bir güzelin kaşları yay, kirpikleri de ok oldu
Gözleri dom dom kurşunu olup, beni vurdu

Mağlûp oldum Allah'ım, mağlûp oldum dosttum
Şen söyle, sırtım hiç yere gelmiş miydi dosttum
Önce nefse, sonra da bir Yaban Gülünün aşkına
Böyle miydim hele bir bakın halime Allah aşkına

Ta fizana kaçtımsa da yine de arayıp beni buldu
Gündüzleri karşımda, geceleri hayalimde, durdu
Kalbim ile birlik olup, beni canevimden vurdular
Elimizden dilimizden kaçamazsın deyip durdular

Mağlûp oldum Allah'ım, mağlûp oldum ahbaplar
Siz söyleyin sırtım hiç yere gelmiş miydi yaranlar
Bak itiraf ediyorum, kaç defa sırtımı yere getirdi
Fani mi fani bir aşk uğruna da sayısız pes ettirdi

B. TUNCA/07.05.2001-15.50

Bayram Tunca

İtiraf ve Pişmanlık

Düşünmekten kendi kendimi yiyip bitirdim
Ah o gençliğimi nasıl da çarçabuk yitirdim
Ahh aldandım şu fani dünyayı baki sandım
Bu zan sebebiyle de, gençliğimi zayi ettim

B. Tunca/14.04.2003-14.04

Bayram Tunca

İyi ki-2-

İyi ki iyi kötü bir işim var
İyi ki böylesi bir eşim var
Sağda/solda, benim ne işim var
Ne ararsam helal dairesinde var

İşsizlere/güçsüzlere dünya olur dar
Ta arşa yükselir içlerindeki ahu zar
Çaresizlikten kalpleri yanar har har
Çünkü, günümüzde geçim derdi var

B. Tunca/18.02.2004-18.02

Bayram Tunca

İyi ki

Ancak bugün fark ettim, iyi ki iki evli değilim
Bu hususta, fazla söz söylemeye eğil değilim
Ama ikinciyle evlenecek kadar da deli değilim
Çünkü ikisini idare edecek kadar veli değilim

ADEMOĞLU/30.09.2002-14.30

Bayram Tunca

İz Bırakan Tarih

(Yirmi Sekiz Şubat)
Yirmi sekiz şubat denince; iki hadise gelir akla berbat
Her ikisi de belleklerimizde kayıtlıdır berbat mı berbat
Biricisi siyası tarihteki, unutulmayan yirmi sekiz şubat
İkincisi edebiyat tarihinde iz bırakan yirmi sekiz şubat

Şair olarak, bizleri ilgilendiriyor, birinci dereceden ikincisi
Bir yarışmada değer verilmemiş yüzlerce şairden hiç birisi
Demek ki; yokmuş şairlerin popstarcılar kadar dahi değeri
Zaten ölmeden anlaşılmaz ki, ekseriye şairlerimizin değeri

B. Tunca/28.02.2004.02.28

NOT:Bu şiir
Bilgi Yayınevi'nin 2003 yılında şiir dalında düzenlediği
ekitap yarışması sonuç bildirgesine istinaden yazılmıştır.
http://www.bilgiyayinevi.com.tr/

Bayram Tunca

İz Bırakan Yolculuk

Bahardan kalma bir gün vardı
Güneş, gurup etmek üzereydi
Güneş akisleri dans etmekteydi
Bineceği vapur kalmak üzereydi

Seyahati, Kadıköy-Eminönü arası
Dedi, açlığı yatıştırır ekmek arası
Cebinde vardı birkaç kuruş parası
Hesap tutmadı yine kanadı yarası

Kıyamadı vermeye ekmek arasına
Bir kez daha tuz bastı o yarasına
Simidi tercih etti, ekmek arasına
Oturdu vapurun arka güvertesine

Martıların sesine karışıyor bir ses
Çıtır/çıtır-sıcak/sıcak alsın herkes
Kimi karada, kimi havada kapacak
Bitti bitecek, birazdan kalmayacak

Son güneş banyosunu yapmış kuşlar
Kıyıda tek düzen olmuş karabataklar
Yolcu vapuruna eşlik ediyor martılar
Paylaşıyor azığını martılarla insanlar

Görüp duyunca, martıların çığlıklarını
O da verdi martılara elindeki simidini
Tercih etti açlığını, kuşların sevincine
Aynısını siz de yapardınız kanaatince

Bilmezdi onların bu denli simit sevdiğini
Martılar halleriyle söylediler sevdiklerini
Hayran kalırdınız havada pike yapışlarını
Şaşar kalırdınız simidi havada kapışlarını

Kısa yolculuk bellekte silinmez iz bıraktı
Sevinç gözyaşlarım mavi deryaya karıştı
Temennim bu hazzı tatsın tüm dostlarım
Mutlu olsun her daim kuşlarım/dostlarım

B. Tunca/08.02.2004-18.02

Bayram Tunca

Kabak Tadı Verme

Şairlikte kabak tadı verdiğimin farkındayım
Çünkü, her taşın altından ben çıkmaktayım
Ne edeyim, alışmışım bir kere şiir yazmaya
Nedense, bırakamıyorum aşk şiiri yazmaya

Kiminin yarasına tuz, kimininse buz olmaktayım
Kimine kaş, kimine yaş, kimine taş, olmaktayım
Bazense kaş yapayım derken göz çıkarmaktayım
Ama şiir yazmadan aşkımı çilemi nasıl anlatayım

B. Tunca/14.03.2003-11.45

Bayram Tunca

Kabul Görmeyen Özür

Zannımca af edilmeyen özür
Kabul edilmeyen dua gibidir
Anlımdan vuranı belki af ederim de
Ama sırtımdan vuranı asla ve katta

Söyle, benden özür dilemen, ahret endişenden mi
Yoksa, her gün içini kemiren vicdan azabından mi
Eğer hakkındaki duyumlarım doğru ise, vay haline
Günah olarak bana yaptıkların yeter de artar sana
B. Tunca/20.02.2004-20.02
NOT:
Hani demişti ya nebi birine gözümü fazla gözükme
Aynen ben de derim ki sen de bana fazla görünme

Bayram Tunca

Kaçırayım mı O Güzeli

O güzel yine çıktı karşıma
Boyu postu denkti arşıma
İki de bir çıkıp duruyor karşıma
Bir gün onu kaçırırsam şaşırma

Sanki hep beni gözetiyor karşıdan
Ne zaman geçsem, çarşı pazardan
Tebessüm edip, geçiyor karşımdan
Hep de aklımı alıp gidiyor başımdan

Siz söyleyin, ben ne yapayım, bu güzeli
Hayli zaman oldu, beni çok mu çok üzeli
Hayli zaman oldu, ona methiyeler düzeli
Siz söyleyin kaçırayım mı ben bu güzeli
B. TUNCA/27.03.2001-14.12

Bayram Tunca

Kadar

Parlamamıştı gözlerim seni gördüğümdeki kadar
Hiç gülmemişti yüzüm sana gördüğündeki kadar
Bağlanmamıştı şu kalbim; sana bağlandığı kadar
Dağlanmadıydı ciğerim; aşkınla dağlandığı kadar

Açmamıştım sinemi kimseye sana açtığım kadar
Açmamıştım kimseye sırrımı, sana açtığım kadar
Açmamıştım bu kollarımı, senin için açtığım kadar
Beklememiştim hiç kimseyi seni beklediğim kadar

Eğer gelmeseydin, inan ki beklerdim ölene kadar
İnancım şu ki, sen de beklerdin beni ölene kadar
Çünkü ahd-i peymanımızdı beklemek ölene kadar
Bilirsin, aşkımız mezara kadar değil, ebede kadar

B. Tunca/11.09.2001-12.02

Bayram Tunca

Kadın-1-

Aşkın/sevginin ilk mayası
Güzelliğin kaynağı/aynası
Edebiyat ve şiirin hülasası
Erkeğin en sadakatli asası

Süzülen anzer balı tadındadır
Nezaket ve zerafet abidesidir
İlk sevgi ve ilk aşk kaynağıdır
Gizemliğin/güzelliğin anasıdır

Hakikate giden yolun mihenk taşı
Cennete girmek için sorulur rızası
Ona verilen paye çok mu çok yaşı
Ne hoştur, ona bu payenin verilişi

Kadın kimimize ana kimimize bacıdır
Hepimizin baş tacı derdimizin ilacıdır
Kadınlar, bizi doğuran ve doyurandır
Örtümüz ve dilimizdeki türkümüzdür

Kadınlar kristal bir avize gibi taşınmalı
Nazenin bir gül gibi sevilip/koklanmalı
Aşkla yoğurmalı, gülsuyuyla paklamalı
En değerli bir hazine misali saklanmalı

Olmasaydı kadın, hiç olur muydu tadın
Nebinin sevdiği üç şeyden biridir kadın
Ey adem güzel davranmak senin şiarın
İyilerden olmak için onlara iyi davranın

Veren el alan elden üstündür prensibiyle
Kadın erkeğe nazaran vericilikte üstündür
Onların bize verdiği, her şeyden üstündür
Masharlığı bel ki vericiliğindendir övgüye

Kadın, nazenin bir çocuk veya bir gül misalidir
Ona bir dadı gibi seversen, nazarında iyisindir
Kaynana gibi davranırsan, elbette kötüsündür
Eğer sen nasılsın dersen, bunu ona sormalıdır

B. Tunca/01.10.2001-13.30

Bayram Tunca

Kadın-2-

Aslı/faslı, kara toprak
Tıpkı narin bir yaprak
Ayın on dördü gibi ak
Mıknatıs misalidir bak

Semada ay/yerde lâle
O kolları sanki meşale
Aşkı akan sanki şelale
Getirir adamı kül hale

Deryalarda inci mercan
Uğruna verilir nice can
Onu görünce ısınır kan
Yok ondan güzel canan

Gizemli derin bir derya
Ona kurulur nice hülya
Hoş yaratmış onu Hüda
Onsuz yaşanmaz Dünya

B. Tunca/25.04.2003-14.25

Bayram Tunca

Kafamın Tası Attı

Nedeni malum yine bugün kafamın tası attı
Ah bir görseydiniz, o gözyaşlarım nasıl aktı
Hiç ummadığım birisi, arkamdan çelme taktı
Düştüğümü görünce de düğün bayram yaptı

Söyle be vefasız söyle, Bayram sana ne yaptı
Her n yaptı ise hep sana iyilik niyetiyle yaptı
Onca çelmene rağmen, bak yine ayağa kalktı
O garibi yaptıkların ne çok çirkin bir irtikâptı

B. Tunca/03.03.2004.03.03

NOT:
Geçmişte yaşadığım bir hadisenin anısıdır
Hiç abartı yok, yaşadığımın tıpkı aynısıdır

Bayram Tunca

Kainatın Tasviri

Şu kainat gördüğüm en gizemli akvaryum
Bulandırıldığında çok vahim oluyor durum
Tıpkı, karın kar boraya dönüştüğü anı gibi
O anı sanki çomak sokulan akvaryum gibi

Şu kainat bir acıdan bir eczaney-i kübradır
Diğer bir acıdan en güzel bir akvaryumdur
Her derdin ilâcı da bu eczanede mevcuttur
Bulmak için, çok çalışıp çabalamak gerekir

Şimdiye dek bulduklarımız henüz zehredir
Ama bulacaklarımızın da bir göstergesidir
Gizemli hazineler derin deryalarda gizlidir
Tüm hazineler O'nun eczanesinde gizlidir

B. Tunca/14.01.2002-15.09

Bayram Tunca

Kandil

Hey dost bak bu gece kandil
Kulağın çınlarsa, andığımı bil
Senin için dua ettiğimi de bil
Sabaha dek, hep zikreder dil

Bugece iki büklüm olsun nice bel
Duadan, karıncalansın nice ak el
Affımız için olsun, gözyaşımız sel
Gönül bağında ılgıt ılgıt essin yel

Dostlarım bugün bari, olmayın el
Yoksa, dayanmaz bu acıyı bu bel
Hem gökten iner sayısızca melek
Halimizi şahit olurlar sabaha dek

Gelin dostlarım bugece tövbe/istifar edek
Allah'a ağlayıp, yalvaralım, tâ sabaha dek
Bugece yapılan dualar belki, bin yıla denk
Belki bi daha nasip olmaz böyle bir ahenk

B.Tunca/01.12.2002-12.01

Bayram Tunca

Kandil Hasreti

Gök kubbede Ay avize, yıldızlar spot lamba
Camilerde kandil, yüreklerde mum yanmada
Gözlerden yaş, yüreklerden sızı damlamada
Eller duadan, diller zikirden karıncalanmada

Bugün sanki her yürekte bir kandil yanıyor
Yüreğimde tâ çocukluğumun kandili yanıyor
O günkü kandilin kokusu, burnumda tütüyor
Sadece burnumda değil gözümde de tütüyor

Her evden önce duman sonra koku yayılırdı
Her köy evinden değişik kokular yükselirdi
O gün paylaşılırdı, yapılanlar konu komşuyla
Sevindirilirdi, eş-dost, çoluk-çocuk, kandille

Yakınların hal hatırı sorulup, gönül alınırdı
Gurbettekilere selam, ölülere dua yollanırdı
Gözlerde eriyen mumlar yürekleri de eritirdi
Peygamberimizin hasret aşkı sanki delirtirdi

Akşamları camilerde günün önemi anlatılırdı
Hanelerde o günle ilgili menkibeler anlatılırdı
Her yerde Peygamberimizin miracı anlatılırdı
Mevlütler okutulur, selatu selamlar getirilirdi

Günümüzde bu adet belli camilerde yapılıyor
Apartmanlardaki insanlar birbirini tanımıyor
Ekseriyet kendi kabuğuna çekilmiş yaşıyor
Çoğu insan gibi şair de bu halimizi şaşıyor

O eski yakınlaşma ve dayanışmayı göremiyor
Ondan olsa gerek o hep eski kandilleri arıyor
O, aklı selimlere ne oldu bizlere diye soruyor
Kimseciklerden doğru dürüst cevap alamıyor
B.TUNCA/13.10.2001-16.35
Not: Geçmiş kandiliniz mübarek olsun.
Hayatta her şey gönlünüze göre olsun

Bayram Tunca

Kapansa da Gözlerim

Kapansa da şu ela gözlerim
Ben daima hep seni özlerim
Gün geçtikçe artar közlerim
Bel ki makes bulur sözlerim

Hasretinden kapansa da şu gözlerim
Yine de tanırlar seni, diğer azalarım
Bu hususta çok hassastır kulaklarım
Hakeza, duyarlıdır ellerim/ayaklarım

Yeter ki değişmemiş olsun eski değerlerin
Belleğimde kayıtlıdır senin tüm değerlerin
Dokunsan veya dokunsam bilirim sıcaklığını
Konuşsan hassastır kulağım ölçer frekansını

Bana doğru gelişini anlarım ayak seslerinden
Anlarım sevgini, diğer hal ve hareketlerinden
Elbette etkilenirim seni seviyorum deyişinden
Çünkü eskisinde daha da çok hassasımdır ben

B. Tunca/26.02.2004-14.02

Bayram Tunca

Kapılar

Vardır her yapının bir giriş kapısı
Kapılar vardır eşiğine baş koyulur
Kul eğer girebilse, o eşikten içeri
O an mutluluk gözyaşına boğulur

Geliriz Dünyaya gizemli bir kapıdan
İlham alırız gördüğümüz yapılardan
Her canlının gizemlidir yapısı kapısı
Kapıların en güzeliyse, gönül kapısı

Öyle kapılar vardır, dehlizlere açılır
Öyleleri vardır gül bahçelerine açılır
Kapılar vardır açıldığında ışık saçılır
Bazen kapı ziline bamteli gibi basılır

Kapalı kapılar ardında alınır kararlar
Açıl susam açıl misali açılsa kaplılar
Görülse kapı ardındaki gizemli sırlar
Yıkılsa artık günümüzde tüm tabular

Bazı kapılar açıldığında, ufkumuz açılır
Kimi de kapandığında dünyamız kararır
Kimi yüzümüze, kimi üstümüze kapanır
O vakit başımız döner, gözümüz kararır

Hey Ademoğlu, bir köy muhtarsız olmaz
Yine malumundur bir iğne ustasız olmaz
Her kapı gibi, her yapı da ustasız olmaz
Elbette ki; şu kainat dahi ustasız olmaz

Her kapının vardır çok gizemli bir yapısı
O'ndadır her kapı ve yapının asıl tapusu
O'ndadır, her kapı ve yapının anahtarları
O diler ve isterse, kalmaz kapalı bir kapı

B. Tunca/12.06.2003/12.06

Bayram Tunca

Kar "Beyaz Afet"

Karardı arştaki mavi bulutlar
Kaskatı kesildi kara topraklar
Çoktan dökülmüştü yapraklar
Kulların kimi aç/kimi toktular

Yağmur bir anda kara dönüştü
Böyle afeti acep kim görmüştü
Yeryüzü beyaz kefene büründü
O an ne deniz ne kara göründü

Zaten olanlar ondan sonra oldu
Koptu hat, ana baba günü oldu
Kesildi elektrik su ve doğal gaz
Sanki, oda dışarıdan daha ayaz

Esti rüzgar kar bora fırtına oldu
Kuytu vadiler, karla buzla doldu
Canlı/cansız tüm cisimler dondu
Kuşlar uçmaz, sular akmaz oldu

Kulların birbiriyle irtibatı koptu
Nice insanın sanki ödleri koptu
Belki de bu yaşadıkları ilk şoktu
Çünkü, feryatlarına duyan yoktu

Koptu borandan çelik halat dahi
Oldu nice ademin malı canı zayi
Belleğe kazındı unutulmaz gayri
Her kış bu öykü gelir akla gayri

Kaç gündür hasrettik biz güneşe
Doğdu güneş, neşe geldi içimize
Yaşadığımızı haber ettik herkese
Bu beyaz afet ders odu hepimize

Doğdu güneş ılgıt ılgıt eridi karlar
Görünce yarini mum gibi eridi yar
Eriyen karlar aktı deryasına doğru
Yarini görenler baktı yarine doğru

Açınca güneş endam etti kar çiçekleri
Görünce güneşi saçtılar etrafa neşeyi
Hepsinin yanağında açmıştı kar çiçeği
Eminim, unutamaz onlar da bu neşeyi

B. Tunca/16.02.2004-16.02

Bayram Tunca

Kar Afeti

Kar yağmayacak galiba derken
Öyle bir kar yağdı ki; diz boyu
Kesildi şehrin elektrik ile suyu
Tam da bayram arifesindeyken

Olmadı derde derman, senaryo planı
Soğuktan dondu nice insanların kanı
Zayi oldu, nice insanımızın malı/canı
Bu belleğimize kazınan kalıcı bir anı

Teknik ve beşer, bugün de aciz kaldı
Yüzlerce insan yollarda mahsur kaldı
Kar bora fırtına kaç kulun canını aldı
Mazideki duyulan endişe nerde kaldı

Kesildi elektrik/su, halk perişan oldu
Yetkililer, sırrı kadem basıp kayboldu
Kaybolmayanlarsa, suçu halkta buldu
Velhasıl, olan yine gariban halkı oldu

Kardan tratuvar ve buz patenti oluştu
Soğuktan kullar sağa sola koşuşturdu
Boğaz Köprüsünün, çelik halatı koptu
Kar boradan ademoğlunun ödü koptu

Yağan karı tuz değil gözyaşımız eritti
Yetkililerin duyarsızlığı bizleri delirtti
Bereket ki askerimiz yardıma seğirtti
Birazcık olsun, teselli olmamıza yetti

Söylesem sözüm geçmez kalır havada
Elinki toprak altında/bizimkisi havada
Bak, fırtınadan kesildi yine elektrik/su
Ders almadığımız kaçıncı hadisedir bu

Ah koptu yine nakil hatları karanlık bastı
Yoktu aslında bu şairin hiç kimseye kastı
Şair, milletimizin yaralarına parmak bastı
Acı/tatlı bir kar fırtınası daha geldi/geçti

Varsın, bu sözlerimden kimileri az alınsın
Tüm nakil hatlarımız toprak altına alınsın
Dilerim ki, bu tür olaylardan ibret alınsın
Ta çağdaş medeniyet seviyesine ulaşılsın

B. Tunca/22.01.2003-22.01

Bayram Tunca

Kar Beyazı Bulutlar

Durun durun ne olur gitmeyin beyaz bulutlar
Siz giderseniz, yok olur hayalimdeki umutlar
Ah nerede o çocukluğumdaki beyaz umutlar
Her halde çocukluğumdakiler beni unuttular

Ah gökyüzünde gördüğüm, o beyaz bulutlar
Karlı dağlar zannettiğim, kar beyazı bulutlar
Zirvesinde olmak istediğim, o güzel bulutlar
Ah nerede o çocukluk anısı o beyaz umutlar

İlkbaharda gördüğüm o pamuk beyazı bulutlar
Kar zannedip yemek istediğim, o beyaz bulutlar
Pamuk şekeri zannettiğim o kar beyazı bulutlar
Ah nerede o çocukluğumun anısı beyaz umutlar

Güneş ışığıyla daha da güzelleşen o beyaz bulutlar
Kaybolduğunda eridi zannettiğim, o beyaz bulutlar
Hiç kimseyle paylaşamadığım, o kar beyazı bulutlar
Ah nerde o çocukluğumun anısı kar beyazı umutlar

Ah alıp götürdü o zalim rüzgarlar, beyaz bulutlarımı
Ah alıp götürdü o zalim hayat, o güzelim umutlarımı
Ne olur, geri getirin rüzgarlar o beyazım bulutlarımı
Ne olur, geri ver acımasız hayat, o güzel umutlarımı

B. TUNCA/12.01.2001-14.00

Bayram Tunca

Kar Çilesi-1-

Kar kapladı evimin patika yollarına
Yine hasret kaldım, yârin kollarına
Mahsur kaldım, İstanbul yollarında
Bu gece de olamam yarin kollarında

Seherle başladı lapa lapa yağmaya
Kar borası yeterdi insanı boğmaya
Kimin gücü yeter ki onu durdurmaya
Acizdiler, mahsur kalanı kurtarmaya

Nerede o Hazireti Ömer'in mesuliyeti
Nerede, o dağdaki koyunun endişesi
Olsa, ölür müydü, soğuktan çok kişi
Bugün var mıdır! acaba öyle bir kişi

Kar yağdıkça, esiyor rüzgâr, ayaz ayaz
Yeryüzü olmuş baştan başa bembeyaz
Ağaçların kimisi eğmiş, kollarını yere
Kimisi de kaldırmış, kollarını tâ göye

Kimi ağaçlar, yağdır ya Mevlam diyor
Kimi ağaçlar da koru ya Rabbim diyor
Gökten serpilen kristaller dans ediyor
Estikçe rüzgâr, ağaçlar da raks ediyor

Tüm ağaçlara gelinlik giydirilmiş beyaz
Estikçe esiyor deli rüzgâr ayaz mı ayaz
Tüm cisimlere davetiye dağıtılmış beyaz
Davetlilerin başına yıldız saçılmış beyaz

İnsanlar olmuşlar sanki buharlı bir kazan
Akvaryumu ısıtmaya çalışıyorlardı her an
Fakat, sanki bulandırıyorlardı, akvaryuma
Gözlerim çok net göremiyordu akvaryuma

Rüzgâr kumları yüzüme yüzüme savurdu
Yanaklarımı, pembe bir gül gibi kavurdu
Sızladı yanaklarım, damladı gözyaşlarım
Hep buz tuttu elim ayağım saçım sakalım

Yolda mahsur kalıp, gidemez oldum yâre
Kuşlar gibi uçarak gitmek istedim o yâre
Hasretinden ciğerim oldu sanki pare pare
Kar bora ayırdı bizi elden gelmez bir çare

Şair der, Ya Rab yok mudur buna bir çare
Ne olur tipiyi durdursan da gitsem o yare
Yoksa hasretiyle ciğerim olacak pare pare
Ancak, senden ümit ederim, buna bir çare
B.TUNCA/05.01.2002-09.35

Bayram Tunca

Kar Çilesi-2-

Boncuk mavisi akvaryumum bulandı
Onun patika yolları duman dumandı
Sema griye, arz da beyaza boyandı
O yârdan ayıran, kar bora fırtınaydı

Yine kar kapladı, sisli patika yollarıma
Bugün de gelemem, bakma yollarıma
Bu gece de alamam Leyla'm kollarıma
Eğer nasipse, yakında alırım kollarıma

Baş dumanlı, gözlerim hicranla sulandı
Yârimin, patika yolları duman dumandı
Ayrı kaldım, yârden halim pek yamandı
Dağlar/taşlar, uçan/kuşlar hep yabandı

Yollarımız birden bire boran ile kapandı
Hasret bütün gücüyle benliğime abandı
Yüreğim onun hasretini çok zor dayandı
Bilmem o benim hasretimi nasıl dayandı

B.TUNCA/27.02.2002-14.35

Bayram Tunca

Kar Erimesi

Ademoğlunun tuzlamasıyla sadece yollar açılabildi
Güneşi gören yeryüzündeki tüm karlar birden eridi
Güneş açmasaydı bu karları kaç ton tuz eritebilirdi
Leylâ'm olmasaydı benim buzlarımı kim eritebilirdi
B. Tunca/26.02.2003-13.26

Bayram Tunca

Kar Mutluluğu

Bu gece İstanbul beyaza boyandı
Mamur gözlüm ta seherde uyandı
Sevinç çığlığından tüm aile uyandı
Kar nedeniyle sabaha zor dayandı

Kar sevincinden sayısız çığlıklar attı
Sayısız kartopu yapıp sağa sola attı
Daha sonra da kardan adam yaptı
Yeter dediğinde de birkaç takla attı

Karla oynamak kızan için büyük bir keyifti
Halis/Muhlis, bu keyfi, ilk defa bugün tattı
Kar mutluluğu, her yerlerinden su gibi aktı
Bu kar öyküsü belleklerinde kalır hep saklı

B. TUNCA/10.12.2001-09.35

Bayram Tunca

Kar Tanesi

Ne vakit, karla toprak öpüşseler
Kalemimle kağıdım da öpüşürler
Belleğimdeki sözcükler uçuşurlar
Leyla'ya aşk türküsü oluştururlar

Yaptığım kartopları avuçlarımda eridi
Gözlerine baktığım o Leylâ'm sevindi
Aşka davet edişi her halinden belliydi
O Leyla'nın, dışı kar, içi nar tanesiydi

O çağla yeşili gözleriyle adeta büyüledi
Şair bakınca cemalini öylece dona kaldı
Çekiciliği, sadece o yeşil gözleri değildi
Boyu, postu, dekoru, ekolüyle de ehildi

Bugün, ağaçlar dahi aynı gelinliği geydi
Aşıkla maşukun düğünü mü vardı neydi
Tüm ağaçlar, taçlı kollarını yerlere eğdi
Aşıkla/Maşukun mutluluğu, göğe deydi

Sanki patlamış mısır misali kar taneleri
O derenin de mis gibi kokuyor naneleri
Geçersiz mi geçersiz, onun mazeretleri
Bak aşka davet ediyo, tüm kar taneleri

B. Tunca/23.02.2003-15.23

Bayram Tunca

Kar Üstüne Kar

Kar üstüne kar yağdı
Yar üstüne yar sevdi
Dostları delisin dedi
O kul da boyun eydi

Kar üstüne kar yağar
Yar üstüne yar sever
Zarar üstüne zarar eder
Ömür boyu ah vah eder

Kar üstüne kar yağarınca kolay mı erir
Yar üstüne yar seven, sanma ki sevilir
Her iki gözlerinden hicranlı yaşlar gelir
Belki de yakınları tarafından bile yerilir

Kar üstüne kar yağarsa, buz tutmaz mı
Yar üstüne yar seveni, Leylâ kızmaz mı
Bi Leyla gönül eğlendirmeye yetmez mi
Hem helal dairesi keyfe kafi gelmez mi

B. Tunca/23.02.2003-15.23

Bayram Tunca

Kar Yağıyor

İstanbul'da yine kar yağıyor lapa lapa
Bak ellerim üşüdü, kartopu yapa yapa
Gözlerim yoruldu, yollarına baka baka
Gel seninle oynayalım kartopu ata ata

Yaptığım kar topu, su gibi elimde eridi
Gözlerine baktığım Leylâ için için eridi
Daha henüz onun yaşı, on altı/on yedi
Aşka davet ettiği her halinden belliydi

Mıknatıslı gözleriyle bana hipnozladı
Bakınca ay yüzünü öylece dona kaldı
Çekiciliği, sadece o ela gözleri değildi
Boyu/postu, dekoru/ekolü bana eğildi

B.TUNCA10.12.2001-09.35

Bayram Tunca

Kar yağıyor Kar

Ah Leyla'm ah bak kar yağıyor kar
Şensiz dünya bana dar geliyor dar
İçim yanıyor aşk ateşinden har har
Söndüremez ki içimdeki o ateşi kar

B. Tunca/12.02.2004-12.02

Bayram Tunca

Kara Kutum

Biliyorum ki kara kutum bendedir
Fakat anahtarıyla şifresi sendedir
Ne olur, kara kutumu deşifre etme
Ne olur, dosta/düşmana rezil etme

Sen bilirsin, benim en gizli sırlarımı
Çünkü kayda aldırttın tüm yıllarımı
Senden saklayamam ki hiçbir sırlarımı
Biliyorum, çok zayi ettim tüm yıllarımı

Yine sen bilirsin benim tüm zaaflarımı
Çünkü zaaflarımın kurbanı oldum ben
Uyamadım, senin emirlerine harfiyen
Biliyorum, çok zayi ettim tüm yıllarımı

Eyvah aldandım dünyayı sabit sandım
Bu zan sebebiyle gençliğimi zayi ettim
Günahımın cezası olarak, çok çile çektim
Ne olur tövbe/istifarımı kabul et Allah'ım

B. Tunca/22.03.2002/15.55

Bayram Tunca

Karalama Defteri

Herkesin vardır bir karalama defteri
Yazılıdır katar katar burada dertleri
Her bir derdin farklı farklı sebepleri
Dermansızdır çoğu taa ezelden beri

B. Tunca/05.05.2004-05.05

Bayram Tunca

Karın Aşk çağrışımı

Yine bugün burada lapa lapa kar yağıyor
Ah bir bilsen, şu gönlüm seni nasıl arıyor
Uzaktan araman hiç mi hiç işe yaramıyor
Şair, sensiz karlı havanın tadını alamıyor

Olaydın yanımda kartopu oynardık seninle
Tahminim, buzlu karlar bile erirdi terimizle
Isınırlardı yeryüzüyle gökyüzü buharımızla
Bilmem sensiz nasıl baş ederim karla kışla

Özlemin akkor olur karlı gecelerde sinemde
O aşk ateşin, buzlu karları eritir yüreğimde
Siluetin, tahtı belkız misali getirilir karşıma
Bir gün aşkından, toprak olursam şaşırma

Toprak karı doydu, ben o yari doyamadım
Aç/susuz, durdum da o yarsiz duramadım
Arşınladım arzı, onun gibisine bulamadım
Ben o Leylâ'sız sıcak bir yuva kuramadım

B. Tunca/23.02.2003-14.23

Bayram Tunca

Kaybetme Korkusu

Daha düne dek yoktu hiç kaybetme korkum
Seni sevince, hep kaybederim diye korktum
ADEMOĞLU/18.12.2003-12.18

Bayram Tunca

Kendimden Geçtim

Yayla suyunu ilk kaynağından içtim.
O Yaban gülünü oymağımdan seçtim.
Yayık ayranı kalaylı taslardan içtim.
Edalımı görünce; kendimden geçtim.

Süt yoğurt ve tereyağın tabîsini seçtim
Güllerin içinden yaban gülünü seçtim.
Yaban gülü için ben en güzel bir eştim.
Yaban Gülü görünce kendimden geçtim

25.06.2001-15.30

Bayram Tunca

Kendimi Şiirlere Verdim

O günden beri kendimi şiirlere verdim
Dostlar için deste deste güller derdim
Kalbimle ambalajlayıp dostlara verdim
Yaratandan dolayı yaratılanları sevdim

Eğer kendimi şiire vermeseydim yerdim kafayı
Çünkü gördüklerim görmek istediklerim değildi
Duyduklarımsa duymak istediklerim hiç değildi
Zira o anlatılan ve vaatedilen hayat bu değildi

B. Tunca/09.02.2004-09.02

Bayram Tunca

Kır Çiçeğim-1-

Yaylanın dağını gece gündüz arşınlıyorum
Lakin, bir türlü o kır çiçeğimi bulamıyorum
Onsuz gece gündüz yerimde duramıyorum
Utancımdan, hiç kimseye de soramıyorum

Sarı çiçek yaylasını gece gündüz arşınlarım
Kır çiçeği göz koyanı elimallah kurşunlarım
Mahrem eli/mahrem gözü ilişmesin çiçeğim
Senin aşk şarabından yudum yudum içeyim

Ben, seninle olunca, bulunmaz bir neşeyim
Her gün senin yolundan gelip geçmekteyim
Sadece seninle gülüp/oynar tüm latifelerim
Yokluğunda, Sarı Çiçekte inleyen bir neyim

Benden başkası senden sözetmesin isterim
Benden gayrisi sana hiç gözetmesin isterim
Benden başkası yolundan geçmesin isterim
Benden başkası senle söz kesmesin isterim

Yoksa yıkılır, sana güven duyan şu hislerim
Hem çok yazık olur, istikbale dair ümitlerim
Yıkılır dünyam, kaybolur o güzel hayallerim
Bak seni ben, yıllarca ne ümitlerle beklerim

İsterim! sadece ben koklayayım kır çiçeğim
İsterdim! sadece zülüflerini ben toplayayım
Ah kır çiçeğim, önce kokunu içime çekeyim
Sonra abıhayat aşkını yudum yudum içeyim

Gece gündüz tuzlu leblebi misali kavrulayım
Daha sonra deli esen rüzgarlarla savrulayım
Dağları, çölleri geçerek, ummanlara ulaşayım
Fizan'a gideyim fakat neticede sana ulaşayım

Bir ömür boyu sana kavuşmak için uğraşayım
Ulaşamasam da karınca misali yolunda öleyim
Geçeceğin yol kenarındaki mezarlığa konayım
Senin gelip geçtiğini hissettikçe, mutlu olayım

B. TUNCA/22.06.2001-10.00

Bayram Tunca

Kırk Yıllık Kânî Gibi

Az zamanda, çok şiirler yazdım, her biri mani gibi
Şu hayatta bir dosta rasladım, kırk yıllık Kânî gibi
Ben de onu seviyorum; bir Ferhat, bir Mecnun gibi
İnşallaah, o da vefasız çıkmaz, eski dostlarım gibi
B. TUNCA/26.06.2001-17.45

Bayram Tunca

Kıssadan Hisse Almayanlar

Geçmişlerini miras malı gibi bitirenler
Bugününü, pişmanlıkla geçirmeyenler
Yarınlarından hiç endişe duymayanlar
Bunlar; kıssadan hiç hisse almayanlar

B. Tunca/25.12.2003-12.25

Bayram Tunca

Kış Ayları-2-

Geldi çattı yine o kış ayları
Ekser kulun çatıktır kaşları
Akıyor gariplerin gözyaşları
Halden anlamıyor ki başları

Yine havalandı göçmen kuşları
Yol aldı yerdeki tüm mahluklar
Hep baka kaldı geride kalanlar
Ahh şu yüreğim nasıl da yandı

Ah esiyor yine rüzgar deli deli
Yine ekser gariplerin hali belli
Aldığı boğazına yetmiyor belli
Kimileri her gün oynar iki telli

Dağlar oluşturdu gökte bulutlar
Katar katar oldu göçmen kuşlar
Ah nereye gitti içimdeki umutlar
Boranlı havada uluyor aç kurtlar

Ah yine esiyor rüzgar serin serin
Ademoğlu düşünüyor derin derin
Kara bulutlar sanki şaha kalkmış
Gariplerse büyük telaşa kapılmış

Bak, her şey görüldü ayan beyan
Ah gel de sen bu kara kışa dayan
Hayat yolunda yürürüz hep yayan
Çoğu deriz, dayan dizlerim dayan

Geliyor geliyor soğuk hava geliyor
Ah geliyor geliyor kara kış geliyor
Gariplerin halleri yüreğime deliyor
Halkımızın gözlerinden yaş geliyor

Geldi yine kış ayları çileler tazelendi
Sararıp dökülen yapraklar gazellendi
Hayat kış mevsimine göre düzenlendi
Canlılar kendi yuvalarında kümelendi

Gelince kış ayları, hava tez kararıyor
Göçmen kuşları veda şarkısı çağırıyor
Rüzgar önünü çıkanları sert bağırıyor
Kış ayları seveni sevdiğinden ayırıyor

Gidenlerin bir çoğu geriye dönemezler
Dönseler dahi, Leyla'larını göremezler
Belki ondan, yanık çalıp, söyler aşıklar
Belki ondan, çok hisli şiir yazar şairler

Canlılar muştulu haberi, dört gözle bekler
Düştü mü toprağa, suya, havaya cemreler

Açtı mı badem çiçek, kış korkusu da biter
O an Rab, bin bir çeşit niymeti arza serer

B. Tunca/15.10.2003-10.15

Bayram Tunca

Kış Ayları

Gerilir toprak, dökülür sarı yaprak
Geliyor, yağmur yüklü bulutlar bak
Yine boşalır, yeryüzündeki yuvalar
Sessizliğe bürünür, arzdaki obalar

Geldi mi Kış Ayları, hava tez kararır
Arzda her ne varsa hepsi de sararır
Ya yağmur, ya kar, ya da kırağı yağar
Fakir fukaralara da kış korkusu sarar

Canlı ve cansız varlıklar çok donarlar
Güzün gidenlerin hasreti, içime dolar
Hasretten olsa gerek, bet beniz solar
Gözlerim, yağmur bulutları gibi dolar

Kabarır denizlerin dalgaları, dev gibi
Dağlar, beyazlığa bürünür, gelin gibi
Sema, çeker kalın perdeyi Leylâ gibi
Toprak, sıkar dişini aynen bizler gibi

Geldi mi Kış Ayları, dertler tazelenir
Sararıp dökülen yapraklar gazellenir
Bütün canlılar, kendi obasına çekilir
Yaşantı kış aylarına göre düzenlenir

Yaz ve bahar ayları gibi gülmez sema
Çoğu zaman yetim misali ağlar daima
Ay, Güneş, yıldızlar, gizlenir bizlerden
Dost da görünmez olur bilmem neden

Tabi ki var, kış aylarının da güzel yanı
Nasıl da çeker o güzelliği ademin canı
Dondursa da ayaz kanı, o ister cananı
Olunca yanında cananı, tez ısınır kanı

Rüzgarın namesi yankılanır kulağımda
Martıların çığlığı yankılanır kulağımda
Boza ve simit kokusu tüter burnumda
Mevsimin gizemliliği tüllenir gözümde

Kış gelince patlamış mısır gelir aklıma
Kış gelince kestane kebap gelir aklıma
Kış gelince babamın ocağı gelir aklıma
Kış gelince anamın kucağı gelir aklıma

Yağmur yüklü bulutlar itfaiyeci gibi koşar
Akar sular deryalarına ulaşmak için coşar
Ağaçlar, kışa meydan okurcasına soyunur
Canlılar, kışın gizemli güzelliğiyle avunur

B. Tunca/23.12.2002-12.23

Bayram Tunca

Kıyaslama

Düne kadar vurulmazken hiçbir kapıya kilit
Bugün yetersiz kaldı çelik kapılara çift kilit

Mazide korkulurken, haram lokma yemekten
Bugün haz duyulur haram lokma yenmekten

Bir zamanlar zekat verilecek fakir aranıyordu
Günümüzde zekat verecek zengin aranır oldu

Bir zaman, yargıçlar sanki de sinek avlıyordu
Asrımızdaysa yargıçlar başını kaşıyamaz oldu

Bir zamanlar prensipti, "adalet mülkün temeli"
Bugün, adaletsizlikle sarsılıyor ülkemin temeli

Bir zamanlar kılı kırk yarılırken ölçü ve tartıda
Bugün kırk tilki kuyruğu dolaşır oldu kafalarda

Mazide bir karıncayı bile ezmekten korkulurken
Bugün nice masumlar öldürülüyor hiç acımadan

Mazide endişe edilirdi, dağda otlayan koyundan
Bugün suyundan mı huyundan mıdır yok aldıran

Bayram yazsa kıyaslamaların ardı arkası gelmez
Bozulduysa vicdanlar artık elden bir şey gelmez

B. Tunca/11.11.2002-12.02

Bayram Tunca

Kıymet Bilme

Verilen her yeni günümü, bir avans kabul ederim
Verenin rızasına uygun kullanmayı gayret ederim

B. Tunca/02.11.2003-11.02

Bayram Tunca

Kimileri Ne Diyor

Kimileri, nefislerini aşamıyor
Kimileri, söylediğini yaşamıyor
Benim gibilerine de yaşa diyor
Benim gibisi de ne yapacağını şaşırıyor

Kimileri, yaşanmazı yaşa diyor
Kimileri, aşılmazı aşarsın diyor
Kimileri, bir ömür boyu koşarsın diyor
Benim gibisi de ne yapacağını şaşırıyor

Kimileri, paşamsın diyor
Kimileri, uşağımsın diyor
Kimileri, hep koşarsın diyor
Benim gibisi de ne yapacağını şaşırıyor

Kimileri, bu çileyi yaşarsın diyor
Kimileri, yavaşça okşarsın diyor
Kimileri, vefasızsa boşarsın diyor
Benim gibisi de ne yapacağını şaşırıyor

Kimileri, çok çalış diyor
Kimileri, çok çalışma diyor
Kimileri, bu çileye alış diyor
Benim gibisi de ne yapacağını şaşırıyor

Kimileri, iyi ettin diyor
Kimileri, kötü ettin diyor
Kimileri, yettin artık diyor
Benim gibisi de ne yapacağını şaşırıyor

Kimileri, mürtetsin diyor
Kimileri, mürtecisin diyor
Kimileri, yüreksizsin diyor
Benim gibisi de ne yapacağına şaşırıyor

Bu güne dek deste deste nasihat dinledim
Söylediklerini hakkıyla yaşayanı görmedim
Kim ne derse desin hak yolundan gideceğim
Kendime Peygamberimi rehber edineceğim

B. TUNCA/20.11.2000-16.20

Bayram Tunca

Kimse Baki Değil

Her mazi, ömürden kopan birer yaprak
Her insanoğlu bir gün olur kara toprak
Geldiği gibi gider fani dünyadan çıplak
Korkusu odur ki günahlarım olur pıtrak

Ahretine ayır yirmi dört altından birini
Zayi etme sana verilen tüm sermayeni
Yoksa görürsün emanete ihanet cezası
İş işten geçince olmaz ki bunun kazası

Bakarsan görürsün hiç kimse baki değil
Hiç olmazsa günde beş vakit olsun eğil
Unutma her yeni an, bize verilen mehil
Olmaya çalış sen de peygamberine ehil

Bak kalmamış Dünya Sultan Süleyman'a
Ey ademoğlu, sakın ha bel bağlama ona
Eğer inanmazsan, şair Bayram'ın sözüne
Bakarsan görürsün Kur'an da işin özüne

B. Tunca/25.12.2003-12.25

Bayram Tunca

Kitap Okuma

Her gün mutlaka bir sayfa kitap okuyorum
Her yıl,365 sayfalık bir kitabi bitiriyorum
Her kitaptan bir şeyler öğrenmiş oluyorum
Her kitaptan sonra biraz daha üzülüyorum

Kendi kendime, ” keşke bitmeseydi diyorum”
Çünkü kitabı okurken adeta büyüleniyorum
Renk, koku, tat, gizemli desenler çok ahsen
Çünkü, Kitab-ı Kainatın Katibi de çok ahsen
B. Tunca/14.08.2002-14.14

Bayram Tunca

Konuşamam

Alimin yanında konuşmam su-i edep olur
Cahilin yanında çok konuşmam yazık olur
Düşmanımın yanında konuşamam sırra vefasızlık olur
Dostun yanında konuşmam belki o da düşmanım olur

Zaten konuştuklarımın çoğu aleyhimde oldu
Doldu artık doldu, ömrüm hep çileyle doldu
Konuştuklarım, hayatta çekilmez çilem oldu
Hayatta, düşmanımdan çok dostlarım yordu
B. TUNCA/13.01.2001-18.30

Bayram Tunca

Kopya Çekme

Belki okul da kopya çekmeyi öğrenmişsin
Ama şiirde kopya çekmeyi öğrenmemişsin
Eğer, seni şairler divanına versem asarlar
Sehpada asmasalar da bil ki tefe basarlar

Dikkat et, aldığın o şiir kalbini yakmasın
Görenler sana bir mecnun gibi bakmasın
Onun kelimeleri âşk olup, içine akmasın
O şiirim beni çok yaktı, seni de yakmasın
B. TUNCA/25.04.2001-11.35

Bayram Tunca

Kor Oldum

Sana sevgi verdim dağlardan da yüce
Belki gelirsin diye, bekledim günlerce
Senin için hep şiir yazdım, hece hece
Hasretinden kor gibi oldum kaç gece

Yıllarca, çöllerde bir Mecnun gibi dolandım
Her gün hasretinden biraz daha korlandım
Gönlümde sen varsın diye de hep horlandım
Hayatta ve ayakta kalmakta, çook zorlandım

Bak, sonunda halsiz düşüp, kalkamaz oldum
Hasretinden ateşim yükseldi, sanki kor oldum
Hani, o hakiki dostların nerede diye soruldum
Yıllarca hakiki dost arayıp, beyhude yoruldum

Yutkunup, diyemedim hakiki dost bulamadım
Aç/açıp/susuz durdum da o yârsiz duramadım
O yârsız, kuşlar gibi sıcak bir yuva kuramadım
Gezdim şu cihanı, o yâr gibisini de bulamadım

B. TUNCA/08.04.2001-10.00

Bayram Tunca

Korku ve Endişe

Ah ömrümün çoğu geçti cürüm işlemekle
Geri kalanını geçirsem de tövbe etmekle
Yine de korkarım boş heybeyle gitmekten
Ama başka da çarem yok tövbe etmekten

Çoğu insanoğlu da yaşar benim gibi deli
Neresinden dönerseniz, kardır diyor veli
Hem, tövbe kapısı hep açıktır diyor Nebi
Yaş olmadan, otuz-kırk-elli tövbe etmeli

B. Tunca/26.09.2003-14.14

Bayram Tunca

Korkuyorum

Korkuyorum eskisi gibi şiir yazamamaktan
Sevenlerimi, hayal kırıklığına uğratmaktan
Diyorum ki şair kötü yazamazsın artık sen
Çünkü dostların gönlünde taht kurdun sen

Ondandır titrektir sesim, titrektir kalemim
Sürç-ü lisan etmemek için kılı kırk yararım
Her şiir sarayımın tuğlasını, iğneyle ararım
Hepsini Mimar Sinan hassasiyetiyle örerim

Korkuyla nicesini subasmanında bekletirim
İnşası için uygun zaman ve zemin kollarım
Bazen içinden, bazen de dışından bakarım
İnşasında beş duyumu işçi gibi çalıştırırım

Şiir yazmadığımda suyu kesilene benzerim
Bahardaki nutku tutulan bülbüle benzerim
Hislerimi paylaşmazsam, hayattan bezerim
Ondandır o gün bugündür hep şiir yazarım

Sureten ve siğreten en güzel olsun isterim
Eğer görürseniz göze gönle hoş gelmeyeni
Her insan gibi, o şairin bir zaafıdır bilin ki
Eğer hoş görüp afederseniz şanınız bilirim

B. Tunca/14.06.2003/14.06

Bayram Tunca

Köyden Geldin Şehre

Köyden geldim şehre, gözlerim döndü nehre
Çoğu kez, geri dönesim geldi seğirte seğirte
Ahh o şehir, çok çile çektirdi geğirte geğirte
Kanaatim o ki öldürecek beni bağırta bağırta

B. Tunca/22.07.2003-22.07

Bayram Tunca

Köylerinin önü

Köylerinin altında kesik
Her evde vardır bir eşik
Her evin dekoru değişik
Her ademin rolü değişik

Köylerinin önünde bahçe
O köylü kızının adı Hatce
Adını sayıklarım her gece
O yâr olsa, iyi olur netice

Köylerinin karşısında harman
Ah o köylü kızları çok yaman
Gelip geçiyor amansız zaman
Onu ister, beş duyum her an

Köylerinin önünden akar dere
Oğlanlar gider 18 inde askere
Kızlar bekler dörtgözle teskere
Şafakla, sevinç yayılır her yere

Köylerinin önünde var bir kuyu
O kuyudan kızlar çekerler suyu
Beni benzer o sevdiğimin huyu
O yari ister, içimdeki beş duyu

Köylerinin doğusundan akar çay
Geceleri avize olmuş semaya ay
Hedefi vurmak için gerilmiş yay
O yarsız geçer mi! hiç bunca ay

Köylerinin önünde bir yeşil tepe
O yâr, uyuyup kalmış sere-serpe
O yâr, daha bir gonca gibi körpe
Uyandırdım yanağından öpe/öpe

Köylerinin önünde var dibek taşı
Düğünlerin öz yemeği keşkek aşı
Köy kızlarının sanki hilâl gibi kaşı
Her birinin, Ferhat misalidir aşığı

Köylerinin bağı bahçesinde var asma
Hey Leyla ellerin sözünü kulak asma
Ben askere gidiyorum diye de küsme
Sakın ola Rab'den ümidini hiç kesme

Kısmetse dönerim bir gün köyümüze
Dostlar birlikte yaparız düğünümüze
Mevla vermedi mi? bu rolü hepimize
Ah ne kadar çok özledim hepinize

B. Tunca/03.05.2003-13.15

Bayram Tunca

Kulluk Borcu

Ah dostlar sizi bilmem de öyle bir borçluyum ki
Korkum o ki; ömür boyu ödesem dahi bitmez ki
Çünkü bu borcu ödemeye güç kuvvet yetmez ki
Çünkü sıfır sermayeyle başlatılmışım ben bu işi

B. Tunca/02.11.2003-11.02

Bayram Tunca

Kum Saati

Değirmen gibi öğütüyor kum saati zamanı
Ömrümüzü, tam da değerlendirme zamanı

B. Tunca/30.04.2004/08.30

Bayram Tunca

Kuramadım

Kuramadım anlatılanla gerçekler arasında bir denge
Beni anlatılanlar nerede, görüp duyduklarım nerede
Anlayamadım dünya mı değişti yoksa kul mu değişti
Neredeyse kafayı yiyecektim, imdadıma iman yetişti

B. Tunca/23.10.2003-10.23

Bayram Tunca

Kurban Bayramı-1

Bayram ruhun helal dairesindeki sevinmesidir
Birbirine hasret kalan gönüllerin sevinmesidir
Dostlukların bayram vesilesiyle pekişmesidir
Bayram insanın maddi ve manevi sevinmesidir

Bayram öyle bir mübarektir ki akıl tariften acizdir
Şairin dili ifadeden, kalemi de yazmaktan acizdir
O, Hz. İbrahim'den beri yapılan en güzel ibadettir
O, Allah'ın elcisiyle bize gönderdiği bir rahmettir

Bizler, her yıl bu hediyeyi bayram olarak kutlarız
Bayramlarda zikir ve şükrümüzü, ziyadeleştiririz
Maddi durumu iyi olanlar bunu hac olarak kutlar
Göremesek de melekler onu semalarda kutlarlar

"Allah-ü ekber" sedası yer ve gökte yankılanır
Ulvi süfli her ruh bayramdan az çok nasiplenir
Bayram her yıl değişik mevsim ve günde gelir
Onun ulviliğinden, melaike bile, cezbeye gelir

Kurbanlık hayvan, Burak mertebesini yükselir
Başka bir cihetten, insan mertebesine yükselir
Kurbanlık hayvanlar her cihetten beşere nimettir
O, Allah tarafından rahmet olarak gönderilmiştir

Bayram nimetinden en çok insanoğlu istifade eder
İnsan, hem ruhen, hem de maddeden, istifade eder
İnsanlar onun vesilesiyle, eşi dostu ziyaret eder
Ziyaret edilen, bayram nimeti olan et ikram eder

Bayram nedeniyle ölenler bile manen istifade eder
İnsanlar bayram vesilesiyle, ölülerini ziyaret eder
Ziyaret edemeyen yasin okuyup ruhuna hediye eder
Eğer ki zenginse, ölenin adına, adak kurbanı keser

Şair der, bayramların kadir ve kıymetini bilelim
Onu günahlarımızdan temizlenme vesile bilelim
Tövbe ve istiğfarla günahlarımızın affını dileyelim
Affedildiğimizi bilirsek esas o günü bayram edelim
B. TUNCA/02.03.2001-11.15

Bayram Tunca

Kutlu Doğum

İyi ki doğmuşsun ey Nebimiz
Sevinçli ve mutluyuz hepimiz
Kavmin olmaktan gururluyuz
Tam olmasa da az şuurluyuz

Armağandır bize kutlu doğum
Çiçekler açmış boğum boğum
Olur mu bu mutluluğa doyum
Asımın neslinden gelir soyum

.....
.....
.....
.....

B. Tunca/01.05.2004-12.05

Bayram Tunca

Kuyruk

Nedir bu her yerdeki kuyruk
Sanki herkes başına buyruk
Doğumda kuyruk, ölümde kuyruk
Hastanede kuyruk, postahanede kuyruk

Durakta kuyruk, burakta kuyruk
Orada kuyruk, burada kuyruk
Sanki herkes, her şey başına buyruk
Baksana kainatta var mı hiçbir şey başına buyruk

Veznede kuyruk, hazinede kuyruk
Vapurda kuyruk, otobüste kuyruk
Sanki herkes her şey başına buyruk
Baksana kainatta var mı hiçbir şey başına buyruk

Bankada kuyruk, banyoda kuyruk
Fırında kuyruk, firmalarda kuyruk
Sanki herkes her şey başına buyruk
Baksana kainatta var mı hiçbir şey başına buyruk

Çarşıda kuyruk, pazarda kuyruk
Dükkanda kuyruk, markette kuyruk
Sanki herkes her şey başına buyruk
Baksana kainatta var mı hiçbir şey başına buyruk

Her şey yerli yerinde, intizam nizam içinde
Beşerin her elinin değdi şey perişan içinde
Ekser insanlar, bir şeyler 'köşeyi dönme' peşinde
Herkes razı olsa hakkına, her şey olur huzur içinde

Bayram der, yok mu şu insanı kuyruktan kurtaracak
Eğer çıkarsa bir kurtarıcı o zaman her şey iyi olacak
Yurdumuzda huzur, insanımızda da, mutluluk olacak
Olacak, olacak, elbette bir gün bunlar, gerçek olacak
B. TUNCA/07.12.2000-11.08

Bayram Tunca

Küpelim

Gel, seninle biraz dertleşelim
Hasret yorgunluğu giderelim
Bahar kumrusu gibi koklaşalım
Birbirimize moral/teselli verelim

Ah küpelim yanağından öperim
Korkma sırrını vefasızlık etmem
Ne olur, konuş dertleş benimle
Dost/sırdaş olayım hep seninle

Açarken tebessüm, solarken mahzunsun
Yetim gibi boynun bükük ve mahzunsun
Niye sabahları gülüp, akşamları ağlarsın
Niye gelip derdini benimle paylaşmazsın

Ah küpelim eskiden bende senin gibiydim
Gençken, geleceğe daha ümitle bakardım
Bak, bugün boyun bükük, baş öne eğiktir
Beniz soluk, duygularım da kırık döküktür

Aç veya susuzsan susuzluğunu gidereyim
Söylemezsen derdini, ben nerden bileyim
Yoksa, seni de benim gibi o vefasız üzdü
Ah zaten o vefasız, hayatta bizi hep üzdü

Kim senin özgürlüğünü kısıtlayıp terk etti
Kim toprak varken, saksıya mahkum etti
Yoksa sana da mı o vefasız mahkum etti
Yetti artık yetti, vefasızlığı canımıza yetti

Korkma dost, bana yapılanı yapmam seni
Korkma söylemem kimseyi o gizli sırlarını
İstersen ben söylem sana bütün sırlarımı
İlk defa o vefasıza açmıştım tüm sırlarımı

Aslında, ortak özelliklerimiz çoktur seninle
Aslında, yediğimiz içtiğimiz benzer seninle
İkimiz de onun mahkumu olmuşuz seninle
Sadece, lisan-ı halimiz farklıdır tek seninle

Ah al yanak/bal dudaklı vefasız dostumuz
Niye bizleri, böyle boynu bükük bıraktınız
Zaten, yakınken de bize karşı soğuktunuz
Vefasızlığınızla bizi yetim/öksüz bıraktınız

Hey dost gel paylaşalım bu hayatı birlikte
Belki, daha çok mutlu oluruz, hep birlikte
Acı tatlı her şeyi harman edip paylaşalım
Gülüp, oynayacaksak da birlikte yapalım

B. TUNCA/06.07.2000

Bayram Tunca

Laf Lafı Acar

Atalarımız hani demişler ya “laf lafı açar”
Tıpkı, o günkü ağzımdan kaçan o söz gibi
Bazen, insanoğlunun başına ne işler acar
Tıpkı o şiir yazan veya okuyanlarınki gibi
bayramtunca@hotmail.com
14.03.2002/15.15

Bayram Tunca

Leyla'nın Vasfı

Cömertliği çoktur
Pratiği çok yoktur
Arkadaşlığı çoktur
Başka âşığı yoktur

Darılması çok yoktur
Ama sarılması çoktur
İyiliği çok mu çoktur
Asla art niyeti yoktur

Leyla'nın nazı çoktur
Kini ve nefreti yoktur
Huysuzluğu çooktur
Uykusuzluğu yoktur

Allah'a kulluğu çoktur
İlgisizliğe sabrı yoktur
Büyüye saygısı çoktur
Eşi benzeri hiç yoktur

Arzu ve istekleri çoktur
Halden anlaması yoktur
Tatlı dilli sohbeti çoktur
Hayat tecrübesi yoktur

Cömertliği çok mu çoktur
Cimriliği hiç mi hiç yoktur
Lâl-i güher sözleri çoktur
Zaman mevhumu yoktur

Ocakta pişirdiğini taşırır
Randevu zamanını aşırır
Benim de sabrımı taşırır
Kızınca, eli ağına dolaşır

Akşamları vaktinde yatmaz
Sabahları vaktinde kalkmaz
Hürmette asla kusur yapmaz
Değerlerimizi kimseyi satmaz

Eve gelmediğimde arayıp sorar
Bir yere gideceğimde çok yorar
Ne pişireyim diye benden sorar
Geç geldiğimde de hesap sorar

B.TUNCA/60.10.1999

Bayram Tunca

Leyla'yı Arıyorum

Ah Leyla, katip arzun ben olayım
Arzu ve isteklerini bir bir sorayım
Arzu ve isteklerin için seferber olayım
Yerine getiremesem de yolunda öleyim

Yeryüzünde aradım, bulamadım Leyla'yı
Gökyüzünde aradım, bulamadım Leyla'yı
Gece ve gündüz çok yalvardım Mevla'ya
Rabbim, ne olur kavuştur beni Leyla'ya

Baktıkça Aya, Güneşe arıyorum Leyla'yı
Geceleri yıldız olup, kayıyorum Leyla'ya
Çöllerde Mecnun gibi arıyorum Leyla'yı
Dağlarda, Ferhat gibi arıyorum Leyla'ya

Hani İstanbul, gönlünü martılara vermiş ya
Aynen, ben de kaptırdım kendimi Leyla'ya
Gündüzleri, Güneş ışınıyla arıyorum Leyla'yı
Geceleri, dolun Ay ışınıyla arıyorum Leyla'yı

Yıllarca ne çok yalvardım, Leyla için Mevla'ya
Yeryüzü dar geldi, feryadım çıktı ta arşı alaya
Bilmem ki ne ettim, reva görüldüm bu cezaya
Belki de Mecnun bile dayanamazdı bu cezaya

Denizlerde arıyorum, Leyla'nın o gözlerini
Meltemlerde arıyorum, Leyla'nın kokusuni
Gökte ayın nurunda arıyorum, onun cemalini
Güneşin şualarında arıyorum, onun sevgisini

Bilmem ki nerelerde bulurum O'nun kendisini
Eğer ki taa fizandan alsam Leyla'nın haberini
Kuş olup uçarak, karlı dağları aşarak giderim
Ulaşamasam da karınca gibi yolun da ölürüm
B. TUNCA/10.05.2001-10.30

Bayram Tunca

Leyla'yı Beklerken

Ne dizde derman, ne de gözde fer kaldı
Gözüm yollarda, aklım sende takılı kaldı
Sevdan azıcık olan aklımı başımdan aldı
Neredesin gel artık bu şaire bir hal oldu

Tam ben geliyorum sen gitmiş oluyorsun
Tam sen geliyorsun ben gitmiş oluyorum
Bu işte bir hikmet var, ama anlamıyorum
Neredesin yar, hasretini dayanamıyorum

Beklerken içime hasret, gözüme yaş doldu
Görenler de halime garip garip bakar oldu
Beniz limona, boynumsa ayçiçeğine döndü
Gel artık gel Bayram eskileri tarihe gömdü

Dönüp dolanıp yine geldim fakat sen yoktun
Hasretinle, sanki de demir fırınlarına soktun
Şair, hasretinle mama gibi eriyip akkor oldu
Hasretini çekmek ölümden bile çok zor oldu

Diktim gözlerimi taa güneş doğumu ufuklara
Yüreğimde var ta ezelden beri derin bir yara
Leylâ'm hala gelmedi, demek ki bahtım kara
Kadir Mevla'm, ne olur, kavuştur beni o yare

Ayakta beklemekten ayaklarına karasular indi
Ufkunu gözetlemekten, gözlerindeki fer dindi
Acaba! Bayramı bu çileyi çektiren Leylâ kimdi
Bayramı kendini bu kadar çok sevdiren kimdi

Leylâ, buluşmanız herhalde, mahşerde olacak
Seni beklemekten şairin bir gün ömrü dolacak
Ama, o yine de seni beklemekten bıkmayacak
Vadesi dolsa dahi o seni Cennette bekleyecek
B. Tunca/18.10.2001-11.55

Bayram Tunca

Leylâ Hasreti

Ah Leyla'm toprağın yağmura haset kaldığı gibi hasretim
Kavuşup, toprağın yağmura doyduğu gibi doymak isterim
Yoksa, başka hiçbir şeyle bastırılmaz ki içimdeki hislerim
Leylâ'm yıllarca seninle yoğrulup, buharlaşmayı düşlerim

B. Tunca/23.01.2003-01.23

Bayram Tunca

Leyla'nın Saçları

Ah ipektendir onun saçları
Kudrettendir o hilâl kaşları
Yakuttandır başındaki tacı
Odur benim derdimin ilâcı

O Leylâ'nın saçları gür mü gürdür
Baharda sular akar güldür güldür
O yârin dudağı bal yanağı güldür
Ondan gayrilerine gözüm kördür

Leylâ bir tel verse saçının telinden
Belki kurtulurum elin kem dilinden
Gönül sazına tel yapsam saçından
Belki kurtulurum, aşkın eleminden

O ipek saçlarına hangi tarak dayanır
Tarak yapsam parmaklarım yaralanır
Okşadıkça o ipeksi saçları sırmalanır
Yanan saçlarına kalbim nasıl dayanır

Okşadıkça o ipek saçları elektriklenir
Nutkum tutulur, boğazım düğümlenir
Söyleyeceklerimi lisan-ı halim anlatır
Anlasa şu halimi, duygularım tatlanır

Okşasam saçlarını gözleri olur ışıl ışıl
Bebek gibi kollarımda uyur mışıl mışıl
Her öpüşümde gül yanakları olur al al
Dudakları şıralanır, tadı olur sanki bal

Tabi ki ademoğlunda da oldu garip hal
Görenler de dediler nedir bu garip hal
O yârin yüzü ay, kaşları da sanki hilâl
O yârim benimdir, her şeyi bana helal

Kendi ellerimle örsem o ipek saçlarını
Doyuncaya dek baksam hilal kaşlarını
Bizzat ellerimle taksam başının tacını
Verir miydi ki acep, derdimin o ilâcını

B. Tunca/25.09.2003-15.25

Bayram Tunca

Manisa-1-

Hey gidi Manisa’m, hayrandır sana insan
Mesir macununla şifa bulmuştur, o insan
Bu ne güzel bir âdet, bu ne pak bir ihsan
İlelebet sahip çıkmalıdır, bu mirası insan

Güneyinde Spil Dağı, kuzeyinde Yunt Dağı
Vardır hep, halkının arasında dostluk bağı
Üstünde Kiraz Yaylası, altında Gediz Ovası
İkisinin ortasından da geçmekte Gediz çayı

Bir yanda pamuk, diğer yanda mısır tarlası
Bir yanda buğday, diğer yanda arpa tarlası
Bir yanda sebze, diğer yanda meyve tarlası
Vardır yüreğimde, Manisa’ma hasret yarası

Manisa'nın boldur, yaz/kış, sebze/meyvesi
Sebze/meyveyle tez dolar halkının heybesi
Kimsenin kimseye, yoktur buralarda hilesi
Dolmadı daha şairin dünyada gurbet çilesi

Ömrü dolmadan, bitse şairin gurbet çilesi
Yoksa çekilmiyor, gurbet elin çilesi/hilesi
Buralarda dolmuyor, şairin heybe ile filesi
Manisa’dan başka yok, şairin şehir hevesi

Manisa, gözlerini yeşil bağlara kaptırmış
Yatağını, yorganını, pamuktan yaptırmış
Ecdadımızı, kendisine ne de çok sevdirtmiş
Ay ile Güneşi, gök kubbeye avize yaptırmış

Tarzan gibi tırmanıp çıktım Seyir Tepesine
Seyir Tepesinden baktım, Gediz'in akışına
Manisalım üzüm kiraz doldurmuş sepetine
Hayranım Manisalının yüzündeki neşesine

Gediz, deniz hasretiyle akar batıya doğru
Manisa sırtını dayamış Spil Dağına doğru
Spil, Manisa'ya, Manisa’da Spil’e âşık doğru
Bu şair gurbetten bakıyor, Manisa'ya doğru

İstanbul kara yolu, teğet geçer İzmir'e doğru
Ankara tren yolu paralel geçer, İzmir'e doğru
Manisa, yüzünü çevirmiş Ay’a, Güneş’e doğru
Şair Manisa'yı, Manisa da Spil’e âşıktır doğru

Gençliğimi bıraktığım, sokaklarında dolaştım
Akıl kütüphanemden o eski anılarıma ulaştım
Hayret ettim, ne de çabuk ihtiyarlığa ulaştım
Hayat yolunda on beş yıl yollarında dolaştım

Konuğun olan, o şanlı şerefli insan ben olaydım
Gökyüzünde kanat çırpıp uçan bir kuş olsaydım

Mutluluktan yeniden doğan bebek ben olurdum
Zaten! güzelliğine ezelden beri hayran olurdum

Hey! Manisa'm kimler hayran olmadı ki sana
Bak ben de hayranım ta ezelden beridir sana
Hasretinden göz yaşım sel gibi akıyor baksana
Gediz'den akan su değil, gözyaşımdır baksana

Bak senin hasretinden kayalar bile ağlıyor
Hem de bildim bileli hiç durmadan ağlıyor
Ondandır belki adını da ağlayan kaya koymuşlar
Benim adımı da senin için ağlayan şair koysunlar

Manisa'm, gençliğim gibi ihtiyarlığımı da vereyim
Uğurunda öl de, tereddütsüz ecdadım gibi öleyim
Doyamadım bağrına al bari toprağına gömüleyim
Kabrime konacak birkaç lâlenle olsun, avunayım
B. TUNCA/15.05.2001-12.45

Bayram Tunca

Manisa-2-

Tırmandım, Spil Dağının tâ zirvesine
Büyülendim, tüm canlıların cilvesine
Hayran kaldım, yaylasının dokusuna
Ta ciğerlerime çektim mis kokusuna

Tarzan gibi çıktım ta Seyir Tepesine
Hele bir görseydiniz o gür nefesime
Heyecandan kalbim duracaktı adeta
Nereye baksam, büyülüyordu adeta

Kuşbakışı seyrettim, Gediz Ovasına
Nasıl anlatayım o cennet bahçesine
Gündüzleri güneş, geceleri ay avize
Göye yükselen buhar benzer denize

Bereket fışkırıyor arazisinden adeta
Harmanlanmış koku yayılıyor etrafa
Bu kokuyu hissedenler, mest oluyor
Gediz Ovasına görenler, dost oluyor

Baktım Manisa'nın Spile yaslanışına
Hayran kalmamak elde mi duruşuna
Başını yaslamış Spil'e bir çocuk gibi
Spil Dağı emziriyor onu bir anne gibi

Manisa büyüyor uslu bir çocuk gibi
Bundandır ekser emeklilerin tercihi
Bayram'a da sorulsa, onadır tercihi
Şairde hayrandır ona ekseriyet gibi

Gençlik anılarını onda yaşamak ister
Emeklilik hayallerini, bununla süsler
Hatta ebedi istiratgahını da onda düşler
Ya nasip diyerek bunu O'na havale eder

B. Tunca/01.10.2002-01.10

Bayram Tunca

Maziye Bir Bakış

Seherde bir kervan çıkmıştı yola
Serden geçtiler girmişti kol kola
Gören dedi gazanız mübarek ola
En son nerede vermişlerdi mola

Acep döner mi ola o giden kervan
Bak dönüyor baş, dönüyor devran
Gelmeyince gidenler ciğer püryan
Uyan artık gönlüm uyan gafletten

Unuttun mu gidenler geri gelmez
Gelseydi O gelirdi, O bile gelmez
Kanun kural böyle karşı konamaz
Kervancısız dünyanın tadı olamaz

Döndükçe devran, dönüyor başım
Dinmiyo gözlerimdeki kanlı yaşım
Geçti geçliğim, kemale erdi yaşım
Gözüm açık omuzda taşınır naşım

B. Tunca/22.11.2003-11.22

Bayram Tunca

Mevsimler

Farklı mizaçlı dört kardeş gibi
Olur muydu bu tat tek olsaydı
Ayrı ayrı her mevsimin özelliği
Dokusu/kokusu ve soğu/sıcağı

Alemin raksıyla olur mevsimler
Mevsimlerde oluşur güzellikler
Farklıdır her mevsim dört unsur
Etkiler her insanı bu dört unsur

Bahar çocukluk/gençlik yıllarımızı
Yazlar olgun ve verimli yıllarımızı
Kış mevsimi çile/kahırlı yıllarımızı
Sonbahar anımsatır ihtiyarlığımızı

Mevsimler yaz/kış ilk ve son bahar
Geldi mi yaz duygular dağları ağar
Geldi mi kış mahlukata telaş sarar
Baharda tohum taşı/toprağa yarar

Onda gördüm aşkın tüm motiflerini
İşittim onda aşkın ahenkli müziğini
Yaşadım onda aşkın bütün tonlarını
İhtimal yaşamışındır sende aynısını

İlk baharda gördüm yeniden dirilmeyi
Yaz mevsiminden aldım hasret dersimi
Kış mevsiminden öğrendim kahrı çileyi
Güzün yaşadım her türlü ayrılık acısını

Mevsimler ister kış/isterse bahar olsun
Yeter ki bahar gözlü yar yanımda olsun
Onunla beraberken her şey gül gülistan
Ama o yokken, yeryüzü sanki kabiristan

B. Tunca/19.04.20043-19.04

Bayram Tunca

Minnetsiz Adam

O, yarı aç/yarı tok, belki de vakitsiz
Sesiz/sedasız ya senle/ya da sensiz
Ya kefenli, ya da dileği gibi kefensiz
Vakti saati geldi mi, gider minnetsiz

B. Tunca/07.12.2003-12.07

Bayram Tunca

Misafir Gibiydin

Misafir gibi geldin ev sahibi oldun
Eve geç geldiğimde parola sordun
Şorgu meleği gibi beni çok yordun
Ömür boyu aşkla yakan ak kordun

B. Tunca/03.01.2003-13.03

Bayram Tunca

Misafirin Hali

Karnı doyan misafirin gözü yolda olur
Gönlü doyan misafirin aklı yârde olur
Kovulsa bile ondan ayrılması zor olur
Ayrılsa dahi hasreti yakan akkor olur

B. Tunca/09.01.2004-19.01

Bayram Tunca

Murat Dağı-1-

O yaylanın yolları taşlı çakıllı
Yörük kızları ne de çok akıllı
O yaylanın yolları ipince patika
Yörük kızları giyer ince patiska

Her bahar çıkılır, Murat Dağına
Salıncak kurulur, çam dallarına
Çadır kurulur, Sarıçiçek Yaylasına
Tadına doyum olmaz onun balına

Tabiidir her şeyi, yenilir yerilmez
Yüksektir yaylası, çabuk erişilmez
Kışın çok yağar karı, yazın erimez
Murat Dağım, kimselere verilmez

Soğuktur suları çok fazla içilemez
Çoktur güzel ve özelliği sayılamaz
Onu görenler, büyülenir ayılamaz
Murat Dağım kimselere verilemez

Yörük çadırlarından duman tüter
O yaylanın dağlarında keklik öter
Yaylanın kokusu burnumda tüter
O yaylanın bülbülü gurbette öter

Yaylanın çimeninde koyun meleşir
Yaylanın kırlarında sevenler elleşir
Yakarsak ormanını, yaylası kelleşir
Korursak ormanı, yaylası güzelleşir

Sarp vadilerinden kar suları çağlar
O Leyla'nın hasreti ciğerimi dağlar
Boranlı dağlar elimi kolumu bağlar
Ne olur yol verin bana yüce dağlar

Yaylamın yazın ılgıt ılgıt karı eriyor
Patika yoldan Yörük güzeli geliyor
Anası un eliyor, kızı bebek beliyor
Ah o yarin hasreti ciğerimi deliyor

Anlatamadım, yaylamın güzelliğine
Yaşamak lazım, yaylamın özelliğine
Görmek lazım, yaylamın güzelliğine
Hiç unutamadım onların güzelliğine

B. TUNCA/09.02.2000

Bayram Tunca

Musalla Taşı

İster ağa ol, isterse azam paşa
İster bir yıl, isterse bin yıl yaşa
Bir gün mutlaka ölüm gelir başa
O zaman sen de gelirsin bu taşa

Eğer ki, inanmıyorsan git sor şu naşa
Bak, daha dün hem ağaydı hem paşa
Bugün oda geçici konuk oldu bu taşa
Belki de yarın sen de gelirsin bu taşa

Eğer beni inanmazsan git sor bu taşa
Bu güne kadar kaç kışı kondu bu taşa
Hem kimileri ağaydı, kimileriyse paşa
O ne ağa bilir, ne paşa gelir her başa

Getirip koymuşlar tam yolun sonuna bu taşı
Dünyada son konaklama yeridir musalla taşı
Bak arkadan başkası geliyor kaldırın şu naşı
Böyle gelmiş böyle gidiyor, bu hayattın akışı

Hey ademoğlu eğer almadınsa kıssadan hisse
O an kâr etmez, şair Bayram ne yazıp söylese
Keşkem, bu hakikati özü sözü bir olan anlatsa
Belki de o vakit alırdı insanoğlu kıssadan hisse

B. TUNCA/22.02.2001-10.35

Bayram Tunca

Ne Çok İsterdim

Bu gizemli havada ne düşler kuruyorum
Toprak gibi hep seninle olmak istiyorum
Tahtı Belkıs gibi, getirilmeni bekliyorum
Yokluğunda, hep derdimi dert ekliyorum

Ah ne çok isterdim bugün seninle olmak
Senin sevgin ve şefkatinle dolup taşmak
Karlı dağları, engin ovaları aşıp ulaşmak
Seninle toprak misali ebedi kucaklaşmak

Ama varmış bugün kaderde yalnız olmak
Zaten kuraldır yalnız doğup yalnız ölmek
Ademoğluna düşer, kadere boyun eğmek
En güzeli, O neylerse güzel eyler demek

B. Tunca/17.10.2003-10.17

Bayram Tunca

Ne Fayda

Nice yıl yaşadım, ne fayda
Hiçbiri olamadı bana fayda
Nice gül gördüm, ne fayda
Hiçbiri ilâç olmadı ne fayda

Öncekiler gibi boşa geçti, bu ay da
Eyvah evvelkiler gibi kaçtı o yâr da
Yapılanların hepsi geçiriliyor kayda
Şu ömür dediğin nedir ki az sayıda

Bir gün ben de gideceğim bir ayda
Belki bu ayda, belki de başka ayda
Yapılanların tümü geçiriliyor kayda
Ne iyilik yaparsan ondan var fayda

Ömrünü geçirmişsen hep hayırda
Kokma kalmazsın ahrette bayırda
Aklın varsa hep koştur dur hayırda
Mal dediğin ne ki, kim gördü fayda

Hiç ölmeyecekmişsin gibi dünyana
Her an ölecekmişsin gibi de ahretine
Çalış ki; hem dünyan hem ahretin gülsün
Sorulanlar da örnek kulluğuna şahit olsun

B. TUNCA/10.10.2000-18.10

Bayram Tunca

Ne gibi-1-

Şu alemde sefa süremedim el gibi
Akıp durdu, göz yaşlarım sel gibi
Ötemedim bahçelerde bülbül gibi
Gelip geçti bu ömür, bir rüya gibi

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Ne Gibi-2-

Bakışmamız ayla güneşin bakışması gibi
Ayrılmamız ayla güneşin ayrılmaları gibi
Vuslatımız, rahmetin toprakla buluşması
Küsme ve kırılmalarımız met cezir misali

Hasretimiz toprağın yağmura hasreti gibi
Sevincimiz suyun deryaya kavuşması gibi
Hislerimiz dağ görünümdeki bulutlar gibi
Hayalimiz uçsuz/bucaksız deryalar misali

B. Tunca/09.01.2004-19.01

Bayram Tunca

Ne Hale Geldik

Gurbetçimizden duyardık da inanmazdık
Sebze ve meyvenin taneyle satıldıklarını
Gel gör ki; ülkemde de uygulanıyor aynı
Kiloyla aldığımızı gramla alır olduk artık

Hatta bazısını gramla dahi alamayan var
Zaten, kimin kimden ne denli haberi var
Zenginlerle fakirler arasında uçurum var
Ama milletimiz arasında manevi bağ var

Belki bundandır bu ağır şartlardaki direnç
Olmadı, ülkemde Arjantin'deki olan iğrenç
Ama her direncin bir kopma noktası vardır
Bıçak kemiğe dayandı, haberleri var mıdır

Günümüzde bozuldu denge, kimi aç, kimi tok
Kimi burunlarken pastayı, kiminin ekmeği yok
Düğünlerde havada uçuşuyor euro ile dolarlar
Doğru yazıp söyleyeni, dokuz köyden kovarlar

Bu mevzuu hamur misali daha çok su götürür
Olanları tek tek yazsam, çok gözyaşı döktürür
Günümüzde ev geçindirmek çok kök söktürür
Hayat ekseriyetimize işte böyle dert döktürür

B. Tunca/26.05.2003/17.05

Bayram Tunca

Ne Oldu Dost Sana

Daha dün ayaktayken, düşmüşsün yatağa
Yoksa, sen de mi aşık oldun kara toprağa
Yemyeşil çınar gibiyken kurumuşsun baya
Yoksa yol mu göründü, durulmuşsun baya

Üzme tatlı canını, bir tek sen değilsin fani
Yüzde doksan dokuz yakınlarımız yok hani
Bel ki de sen bizlerden daha çok şanslısın
Çünkü dünyanın eracivinden kurtulacaksın

Lisan-ı halinle, yolun sonu göründü diyorsun
Bakıyorum da, nazarını dikmişsin öbür aleme
Duymuyorsun artık dostlarının söylediklerine
Lisanen, faniyim fani olanı istemem diyorsun

Ne mutlu sana, dostların sevgilerini sunuyorlar
Her birisi hakkında müspet duada bulunuyorlar
Bencileyin acizhane Mevla'dan affınızı diliyorlar
Helallik dileyip şahitlik edeceklerini söylüyorlar

B. Tunca/25.02.2004-20.25

NOT:
Ö. Faruk ÖZKÖSE'ye atfen yazılmıştır

Bayram Tunca

Ne Olduysa Oldu

Doldu artık ömrüm doldu
Soldu artık benzim soldu
Doldu artık sabrım doldu
Hep onun aşkından oldu
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Ne Yağıyor

Nisan yağmuru yerine zam yağmuru yağıyor
Halkımızın feryad-ü figanı yürekleri dağlıyor
Ekonomik kriz nedeniyle, nice aileler ağlıyor
Birileri de feryat edenin elini kolunu bağlıyor

Birleri hortumladı, birileri de hortumlattı
Masum halkımız da hep garip garip baktı
Zamlar dolu gibi yağınca, gözyaşları sel olup aktı
Halkımız pâktı, fakat zamlar alev alev onları yaktı

Hep nisan yağmurlarını beklerken insanlarımız
Dolu gibi zam yağmurunu yakalandı insanımız
Eğer, Allah lütfetmezse, halkımıza sabır ve ihsanını
O zaman yürek mi dayanır, halkımızın perişanlığını
B. TUNCA/06.04.2001-05.00

Bayram Tunca

Ne Yapmam Gerek

Ağladığımı ispat için, illâ gözyaşı dökmem mi gerek
Kıymetimi anlaman içinse, mutlaka ölmem mi gerek
Zaten ölüden yok pek farkım o günden bu güne dek
O aşkının elinden ne çektiğimi, ancak O bilir bir tek

B. Tunca/25.05.2003-15.15

Bayram Tunca

Nereden Bilirdim

Nereden bilirdim, dostların düşman
Düşmanın da bir gün dost olacağını
Sevenlerin sevdiklerini çok yoracağını
Seveninde sevdiğini pişman olacağını

Hayat öğretti, bu acı gerçekleri beni
İstersen söylem öğüttüm olsun seni
Dostuna dostum diyerek çok sarılma
Düşmanına düşman diye çok darılma

Bir gün gelir, bunlar yer değiştirebilir
Dost düşman/düşmanda dost olabilir
Bence her ikisini insanca yaklaşılmalı
Çiğ süt emiş, belli olmaz insanın hali

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Neredesin Gel Artık

Defterin arasında, kurumuş bir yaprak, buldum
Senin elin deymiştir diye, hep sakladım durdum
Senden kalan bir hatıra olarak koklayıp durdum
Tez gel artık, beklemekten yaprak gibi kurudum
B. TUNCA/30.04.2001-10.30

Bayram Tunca

Neydi Neydi O...!

Neydi neydi o eski sevdalar neydi
Eskiden, ara/sıra seviyorum derdi
Ekser gibi o da her nedense yerdi
Daha ölmeden, kaç kez yere serdi

Eskiden başım, ta göklere değerdi
Gören ahbaplarım başlarını eğerdi
Desene artık dost yaş kemale erdi
Bak baş ayçiçeği misali yere eğildi

Benim hayalimdeki hayat bu değildi
Ölümü aradığım günlerim az değildi
Eskiden ara sıra seni seviyom derdi
Ah vefasızlığıyla kaç kes yere serdi

Nedense gelenler gidenleri aratır oldu
Görüp duyduklarım mazimi aratır oldu
Yaşadığım çilem, ruhumu daraltır oldu
Tutkun ayva/liman misali sarartır oldu

Allah aşkına yok mu hiçbir merhametin
Bırak öleyim eğer sızlamıyorsa vicdanın
Bil ki o zaman bir tek suçlu sen olursun
Belki bu suçtan o gün hesap sorulursun

B. Tunca/03.05.2004-08.03

Bayram Tunca

Neydik Ne Olduk

Sendin benim bademim, bendim senin ademin
Biz eskiden en tatlı ballı bademiydik şu alemin
Bak bugünlerde maskarası olduk cümle alemin
Acep neydi günahı bu masum ademle bademin

B. Tunca/05.05.2004-05.05

Sayende bugün maskarası olduk cümle alemin
Söyler misin! neydi günahı bu mazlum ademin

Bayram Tunca

Neye Ne Gerek

Pişmiş aşa tuz/yoğrulmuş hamura maya gerek
Ateşli hastaların ateşini düşürmeye buz gerek
Yürekteki yangına söndürmeye itfaiyeci gerek
Senin gibi Leyla'ya, benim gibi Mecnun gerek

B. Tunca/01.09.2003-09.01

Bayram Tunca

Neyleyim Neyleyim-1-

Bazen yaş damlar gözlerimden
Bazen ter damlar bedenimden
Bazen kan damlar kalemimden
Etkilenir dostlarım kelamımdan

Bir savaş arifesinde idrak ettik bu kurbanı
Desene yine olacak binlerce savaş kurbanı
Anlamaz zalim oğlu zalim bayramı/seyranı
Ya Rab, yok senden başka onların kayıranı

Deymeyin benim gamlı yaslı gönlüne deymeyin
Eğmeyin, garip ve yetimlerin boynunu eğmeyin
Neyleyim ben anasız babasız bayramı neyleyim
Onlar olmayınca, ben gönlümü kiminle eyleyim

Her yediğim bal, her giydiğim atlastan ipek olsa
Neyleyim neyleyim, ben yârsız bayramı neyleyim
Yâr olmayınca şu garip gönlümü kiminle eğleğim
Samanlık seyran her gün bayram olurdu yâr olsa

Deymeyin deymeyin şu garip gönlüme deymeyin
Ne olursunuz yine bana o bayram geldi demeyin
Hatırladıkça bayram arifesi kurbanlık seçilenleri
Hafakanlarım kabarıyo bunu bize reva görenleri

Unutmadım, unutamam bir arife günü atılmamı
Menfaat pazarında stepne gibi atılıp/satılmamı
Hem de vefasız dostlarımın acımasız önerisiyle
Yargısız infaz emrini veren o yargıcın kararıyla

Bayram denince hep o acılı günler gelir aklıma
Gelip/geçse de o günler acısı belirir yüreğimde
Elbette bu haksızlıkların bir gün hesabı sorulur
Haksızlık eden, orada hesap vermekten yorulur

Nasıl zalimin zulmü varsa, mazlumun da ahı var
Orada dünya hesabının görüleceği bir mizan var
Almayın mazlumların ahını, çıkar aheste aheste
Her insan, ölmeden helalleşmesi gerek herkesle

B. Tunca/10.02.2003-10.02

Bayram Tunca

Neyleyim/Neyleyim-2-

Neyleyim/neyleyim, sensiz olanları neyleyim
Sen olmayınca, bu gönlüme kiminle eyleyim
Ben zaten taa ezelden beri, sana meyilliyim
Senden başkasına da sevmemeyi yeminliyim

Ben de anlayamadım, Mecnun muyum neyim
Gece gündüz her daim seni sayıklamaktayım
Aşk tarlasında hep ayrık otu ayıklamaktayım
Çoğu vakit de yorgun düşüp, bayılmaktayım

B. Tunca/19.10.2003-10.19

Bayram Tunca

Niye

Niye, şu ademoğlu almıyor kıssadan hisse
Öncekilerinki gibi kâr etmiyor ne dedimse
Nedense kıssadan hisse almıyor hiç kimse
Eğer varsa gelsin canımı vereyim o kimse

B. Tunca/14.04.2003-14.04

Bayram Tunca

Niye Kırıldın

Ahh Leylâ, neyime kırılıp, niye darıldın
Ne olur söyle elimden mi, dilimden mi
Yoksa gözlerimden mi sözlerimden mi
N olur söyle bileyim, neyimden kırıldın

Eğer ki elimden kırıldınsa ellerimi kırayım
Eğer dilimden kırıldınsa, dilimi koparayım
Eğer sözümle kırdımsa sözümü geri alayım
Söyler misin Leyla'm daha nasıl yalvarayım

Bilerek veya isteyerek sana kötülük yapmadım
Sana ne yaptımsa, hep de iyi niyetimle yaptım
Her gördüğümde, gözbebeğinin ta içine baktım
İnan seni sevdiğimde masum çocuk gibi pâktım

Çook Züleyha çıktı karşıma, Yusuf misali kaçtım
Ömrü hayatımda bir tek sana şu gönlümü açtım
Neyim var/neyim yoksa, hepsini uğrunda saçtım
Ne olur konuş artık Leylâ, ne yapacağımı şaştım

B. TUNCA/11.07.2001-09.10

Bayram Tunca

Niye Yarar

Dardayken dost olmadıktan sonra niye yarar
Varlıklıyken yar oluşun niye yarar niye yarar
Düşmanımdan ziyade, verdin sen bana zarar
Niye yarar/niye yarar, vefasızlığın verdi zarar

Söyle vefasız yar söyle, olur muydu bu böyle
Hangi kitap, hangi örf adete sığardı yaptığın
Böyle miydi benimle yaptığın ahdi peymanın
Söyle, kim öğretmişti vefasızlık etmeyi böyle

Çaresizlikler girdabında hayat mücadelesi verirken
Doğru muydu gece gündüz deli gömleği giydirmen
İtikadım men etmeseydi, kıymıştım bu canı çoktan
O zaman, sen de katilim olmuş olurdun hiç yoktan

B. Tunca/11.03.2003-15.11

Bayram Tunca

Niymetin Kadri

Yemediklerimiz kimilerine turfanda gelebilir
Giymediklerimiz birilerine bayramlık olabilir
Verilen niymetler her an elimizden alınabilir
Her niymet en iyi şekilde değerlendirilebilir

Unutma ki sadece verdiklerimiz bizimle gider
Vermediklerimizse zamanla heder olup gider
Hem bilirsin, "veren el alan elden" üstündür
Unutma ki; vereceklerimiz de bize verilendir

Bayram Tunca 10.06.2002/09.50

Bayram Tunca

O Duyar Diye

Avazım çıktığınca bağırdım cümle alem duysun diye
Gören görmezlikten, duyan duymazlıktan geldi niye
Belki de düşünmüşlerdir mecnun veya meczup diye
Ama, ne deliydim, ne de divane, belki O duyar diye

Zaten O duyduktan sonra duymayanları da duyurur
Nice duymayan sağırların, gözünü toprakla doyurur
Hem görülür ki en aciz varlıklar en güzel doyurulur
Yeni doğanlar, meyve kurtları vs mutluluğa boğulur

B. Tunca/11.11.2003-11.11

Bayram Tunca

O Gece

Gökyüzü bu gece, en güzel takılarını takmış
Leyla da bu gün, benim için al duvak takmış
Leyla ile Mecnun aşkın tadını bu gece tatmış
Bu aşk onlara tâ Âdem ile Havva'dan kalmış

Sema kaldırmış perdesini, saydırıyor incilerini
Leyla! sen de kaldır perdeni sayayım incilerini
İstersen; tespih gibi satırlara dizeyim sözlerini
Methiyeler düzerek destanlaştırayım güzelliğini

Mavi kubbe de Ay avize, yıldızlar da inci mercan
Yârin yüzü Ay, kaşları hilal, gözleri de zümrütten
Semam sanki sen en zengin kuyumcu dükkanısın
Leyla'm, sen de en büyük sanatkarın şaheserisin

Yeryüzü! bu sabah, gökteki fıskiyeyle sulanmış
Leyla gece aşk, sabah da gül suyuyla yıkanmış
Gökte melekler, yerde dostları onları alkışlamış
Düşmanları da kıskançlıktan, cam gibi çatlamış

Eş dost bu mutluluğun bekası için dua ediyorlar
Hep 'Allah ikinizi bir yastıkta, kocatsın diyorlar'
Melekler de şahitlik edip, Allah'a şöyle diyorlar
Onlar birbirlerini seviyorlar sen de sev diyorlar
B.TUNCA/02.10.2001-15.10

Bayram Tunca

O Nasıl Başarıyor

Hava bulutlu gözlerim buğulanıyor
Kış aylarında hava çabuk kararıyor
Onu görmediğimde ufkum daralıyor
Yüreğim yanıyor, gözlerim kararıyor

Boranlı havada, gözlerim buğulanıyor
Ben onsuz edemedim, o nasıl duruyor
Onu görmediğimde gözlerim yaşarıyor
Gün geçtikçe, şair Bayram, yaşlanıyor
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

O Neyi hatırlatıyor

Her seferinde, benimle boyunu ölçmesi
Benim gibi konuşup, benim gibi gülmesi
Benim gibi kızması, benim gibi sevinmesi
Hatırlatıyor, her şeyiyle benim gençliğimi

Mimiklerime varıncaya kadar, takip etmesi
Benim hareketlerimi de aynen taklit etmesi
Ben büyüdüm artık beni baba deyin demesi
Hatırlatıyor, bir baba gibi olmam gerektiğini

Onun yaptığı her yaramazlığı çocukluğumu
Masum hayal kurguları yok olan ümitlerimi
Kanının kaynayıp kabına sığmayışı gençliğimi
Kısacası, o hatırlatıyor her şeyiyle geçmişimi

B. TUNCA/03.01.2001-15.33

Bayram Tunca

O Yâr

Aşımın ekmeğimin tadı tuzu
Görsem erir yüreğimin buzu
O, anacığının biricik kuzusu
Güllerin arasında en durusu

Ah kaderime yazılan..... kızı
O kalbimi çalan tek aşk hırsızı
Dinmez ki artık kalbimdeki sızı
Ne yapsam ki acep ben bu kızı

Yaslayıp başımı dinledim kalbini
O an anladım beni çok sevdiğini
Bende gösterdim nasıl sevdiğimi
Kabul etti uğrunda ölebileceğimi

Misafir gibi gelip, ev sahibi oldu
Eve geç geldiğimde parola sordu
Şorgu meleği gibi beni çok yordu
Ömür boyu aşkla yakan ak kordu

B. Tunca/07.12.2003-12.07

Bayram Tunca

O Yâre Sitem

Hey huri güzeli kadın kadın
Ah nerde o senin eski tadın
Yok artık, o eski ağız tadım
Ah nerde benim eski dadım

Sen dün yine bana çok yalvarttırdın
Bugün de dünümü çırayla arattırdın
Sen eskiden bulunmaz bir kaftandın
Acep bunca eziyeti bana niye yaptın

Daha düne dek bilinmeyen gizli bir sırdın
Bak, bugün bile bile benim kalbimi kırdın
Yarın belki de, sevdalı kafamı da kırarsın
O vakit bu mutluluğu çok mu çok ararsın

O çeşme ne güzel çeşme, su içecek tası yok
Kırma şairin kalbini, tamir edecek ustası yok
Şu oğlan, ne güzel oğlan, kırılacak kalbi yok
Kırma onun kalbini, yapacak başka usta yok

Hem iyilik yapmak varken, kötülük/şer neyimize
Hem Nebi diyor ki; helal dairesi kafidir hepimize
Cennete gitmek varken, Cehennem de neyimize
Hem Mevla yaratmadı mı, her şey gibi hepimize

B. TUNCA/25.05.2000

Bayram Tunca

Odur

Dönüyor güzün gidenler diyardan
Daha hala bir haber yok o yardan
Onun hasretidir saçlarımı ağartan
Odur beni gece gündüz yalvartan

Ağartsa da saçlarımdan önce sakalımı
Bozmadım bozmam bu güzel vakarımı
Çevirse de kara kışa, baharımı yazımı
Bozmadım bozmam bu güzel vakarımı

B. Tunca/12.12.2003-12.12

Bayram Tunca

Oğlum A. Halis

Doksan dört temmuzda öğleyin geldin
Tam ikibuçuk kg, kırkdokuz santimdin
Sen temmuz öğle sıcaklığında doğdun
Gelişinle bizi sevinç ve neşeyi boğdun

Sen sormadın ki geleyim mi dünyaya
Sorsaydın, derdim ki gelme bu asırda
Bu dünyanın cefası çok, vefası yoktur
İnsanların; kötüleri iyilerinden çoktur

İst. Huzur Hastanesinde gözlerini açtın
Evimize ve çevrene, neşe sevinç saçtın
Gel dememe rağmen, emekleyip kaçtın
Hiperaktifliğinle, başımıza ne işler açtın

N. T. amcan, sordu hoca dedenden adını
Hoca Efendi koydu, senin bu ahsen adını
Layık olmaya çalış, sen de bu güzel adını
Esirgeme sende onlar için hayır dualarını

Annen baban yaptı, dünyaya geliş duanı
Halil Altundağ, okudu ilk kulağına ezanı
Şakirt amcaların okudular, ilk Kur-an-ını
Unutma sen de onlar için hayır Kur-an-ı

Sen ikinci olarak geldin amma pîr geldin
Ağabeyin Muhlis'e arkadaş olarak geldin
San ki de bir iyilik meleği miydin neydin
Ağzındaki lokmayı çıkarıp Muhlise verdin

Anneni emmekte, hiç mi hiç naz etmedin
Gündüz ve geceleri çok fazla gaz etmedin
Geceleri de ağabeyin gibi çok naz etmedin
Sen bizi keyif verdin, keder/gam vermedin

Anındır kaç kez mamayı yüzümüze püskürttün
Ayan pedala yetişmedi halde, motoru sürüdün
Lastikleri pedal yaparak, motoru öyle sürerdin
Sen, daha bebekken bilene, çok kabiliyetliydin

Az sarışın, zayıf saçlı, minyon tipli, tatlı dillisin
Kara kaşlı, kara gözlü, tatlı dil, güler yüzlüsün
İyilik sever, iyilik düşünür, çok merhametlisin
Kötülük nedir bilmez, neşe sevinç kaynağısın

Emeklemeyi, yürümeyi, ağabeyinden öğrendin
Paylaşma ve iyiliği bilmem ki kimden öğrendin
Paylaşmayı/iyiliği ağabeyin Muhlis'e sen öğrettin
Daha ilk olarak, ben affettim, sen de affet dedin

Hatırlıyorum ilk kez Allah demeye başladın
Sonra, anne, baba, dede demeye başladın

Daha sonraları da mama demeye başladın
Nihayet, isteğini bir bir sırlamaya başladın

İlk önce, yerlerde emeklemeye başladın
Daha sonra badi badi yürümeye başladın
Nihayet, delikanlı gibi yürümeye başladın
Candan oluşunla da, gönlümüzü taçladın

Tatlı olduğundan mı, tatlıyı çok sevmezdin
Her zaman gülüp/oynar şakayı çok severdin
Her şeyi, herkes' le paylaşmayı çok severdin
Ağabeyin Muhlis, canını yaksa bile affederdin

Daha dün bir bebekken, bugün çocuk oldun
Altı yaşında Adana'da erkekliğe ilk adım attın
Grup Lacin ile İbrahim Sönmez kirven yaptın
Dün bir çocukken, bugün büyük adam oldun

İki bin yılı ikinci dönem, anaokuluna başladın
İki bin bir de, penye lüks ilkokuluna başladın
İki bin bir nisan ayında da okumaya başladın
Oğlum Halis artık sen adam olmaya başladın

B. TUNCA/20.07.2000

Bayram Tunca

Oğlum M. Muhlis

Doksan üç mayısının, yirmi üçünde
Güneşle birlikte teşrif ettin dünyaya
Üç kilogram kırk dokuz santim geldin
Gelişinle bizleri çocuk gibi sevindirdin

Bu dünyanın cefası çok, vefası yoktur
İnsanların; kötüleri iyilerinden çoktur
Sen sormadın, geleyim mi bu dünyaya
Sorsaydın, derdim gelme, bu dünyaya

İst. Huzur Hastanesinde gözlerini açtın
Evimize ve çevrene, neşe sevinç saçtın
Gel dediğimizde de emekleyip kaçardın
Afacanlığınla, başımıza ne işler açardın

İlhan amcan, sordu hoca efendiden adını
Hoca efendi koydu, bu güzel Muhlis adını
Oğlum layık olmaya çalış, sen de bu adını
Unutma sen de, onlar için her daim duanı

Ebeveyinin yaptı, ilk dünyaya geliş duanı
Enes Ergene hoca, okudu kulağını ezanı
Şakirt amcaların okudular, ilk kur-an-ını
Unutma sende onlar için dua ve kuran-ı

Dünyaya gelmekle bizim için ne iyi ettin
Hanemiz ve çevremize neşe/sevinç ektin
Evimiz ve çevremizin neşe kaynağı tektin
Dünyada afacan ve şakacılıkta da pektin

Yalnız sen anneni emmede çok naz ettin
Yedirdiklerini gece/gündüz çok gaz ettin
Geceleri uyumamak için çok naz ederdin
Hem mutluluk verdin, hem eziyet verdin

Vaktinden çook evvel emekleyip yürüdün
Yürüyebilmek için çok yerlerde süründün
Afacanlı oluşunla da çok neşeli göründün
Bizim ve görenlerin öpücüğüne büründün

Hatırlıyorum ilk kez Allah demeye başladın
Sonra, anne, baba, dede demeye başladın
Daha sonraları da mama demeye başladın
Nihayet, isteğini bir bir sırlamaya başladın

İlk önce, yerlerde emeklemeye başladın
Daha sonra badi badi yürümeye başladın
Nihayet, delikanlı gibi yürümeye başladın
Candan oluşunla da, gönlümüzü taçladın

Tatlı olduğundan mi dır, tatlıyı çok severdin
Her zaman gülüp/oynar şakayı çok severdin

Her şeyin, en iyisi kendinin olmasını isterdin
Bu nedenle bal tatlısı kardeşin Halisi üzerdin

Daha dün bir bebekken, bugün çocuk oldun
Altı yaşında Adana'da erkekliğe ilk adım attın
Grup Lacin ile İbrahim Sönmez kirven yaptın
Dün bir çocukken, bugün büyük adam oldun

Doksan dokuzda İstanbul'da ilkokula başladın
İkibin yılında çat pat olarak okumaya başladın
Hafta sanlarında da, izcilik kursuna başlandın
Oğlum Muhlis artık sen adam olmaya başladın

B. TUNCA/30.06.2000

Bayram Tunca

Okul Yılları-1-

Kırağı değil sanki de kar yağmış o arza bak
Patika okul yollarıysa çatlayan çorak toprak
Kar yağmış gibi kımıldamıyor hiç bir yaprak
Buna rağmen, okula gitmek gerekiyor, bak

Saçaklardan buzlar kama misali sarkıyor bak
Durgun sular da sanki buz patenti olmuş bak
Soğuktan testi dahi donmuş, su akmıyor bak
Bunlara rağmen, okula gitmek gerekiyor bak

Çocuklar, bulamazlardı ki giysinler pantolon
Çocuklara giydirirlerdi sanki pijama gibi don
Öyle kırağı yağmış ki her yer olmuş buz/don
Her hafta, okula odun götürmek şart beş on

Yoktur ki giysinler, bugünkü gibi kalın kaban
Vardı sırtta yufka kaban ayakta incecik taban
Patika yollar çay çamur, şu hayat çok yaman
Her gün okula odun götürmek ne çok yaman

Ayakta lastik ayakkabı bacaktaysa incecik don
Yeryüzü sanki kar yağmış gibi buz patenti don
Bulursan sıcak bir tarhana çorbası kahvaltı son
Her hafta okula odun götürmek gerekir beş on

Ateşte mis gibi kokan tarhana çorbası kaynıyor
Bayram okula gideceğim diye içi içine sığmıyor
Bulursa buzu çözülen suyla elini yüzünü yıkıyor
Her gün okula odun götürmek, çok can sıkıyor

Güneş her zaman anneler gibi içimizi ısıtamıyor
Ama yine de gizemliliğiyle mutluluklara boğuyor
Sarkıt dikit olmuş buzlarsa, gözyaşı misali eriyor
Her sabah okula odun götürmek çok zor geliyor

Eğer hazırsa; içerdim tarhanadan birkaç yudum
Çoğu zaman da boğazıma takılır o birkaç yudum
Bir elimde kitap defter, diğer elimde bir odunum
Patenci gibi buzlu yolda okul yoluna koyulurdum

Okul yolunda ya çanta, ya odun, ya ben düşerim
Okula varıncaya dek bilmem ki kaç defa düşerim
Ayaklar ayazdan kas katı olup sızlardı tırnaklarım
Ellerimse mosmor olur tir tir titrerdi parmaklarım

Unutma, odun getirdiğini mutlaka göstereceksin
Eğer, unutursan odun götürmeyi bil ki oyulursun
O zaman leylek gibi tek ayak üstünde tutulursun
Bazen de beş parmağının ucundan sopayı yersin

B. TUNCA/06.12.2000-12.06

Bayram Tunca

Olmasaydı Gözler

Gözler kalbimizin dikiz aynası
Sarayın dışa açılan penceresi
Vücudumuzun en iyi gözcüsü
Aşıkların en güzel dünürcüsü

Gözler kalbin en iyi tercümanıdırlar
Dil sürç-ü lisan da olsa, yalan söyler
Fakat, gözler asla yalan söylemezler
Söyleseler hemen yakayı ele verirler

Gözler arasında görülmez kablo vardır
Bu gizemli kabloyla kalpler şarj olurlar
Ondandır ki ilk aşklar gözlerden başlar
Bilare de taşlar yerine oturmaya başlar

Gözler, deryaların pınarı, çağlayanıdırlar
Olmasaydı gözler, olmazdı bu güzellikler
Olmasaydı gözler, olmazdı bu özellikler
Olmasaydı gözler, olmazdı bu ay yüzler

Olmasaydı gözler, olmazdı ceylan bakışlar
Olmasaydı gözler, olmazdı, yürek yakışlar
Olmasaydı gözler, işlenmezdi ince nakışlar
Olmasaydı gözler, yapılmazdı nice alkışlar

Olmasaydı gözler, tutulur muydu kaçanlar
Olmasaydı gözler, vurulur muydu uçanlar
Olmasaydı gözler, yaralanır mıydı aslanlar
Doğru nişanın tarifi dahi gözlerden başlar

Olmasaydı gözler hiç uçabilir miydi turnalar
Olmasaydı gözler hiç vurabilir miydi avcılar
Olmasaydı gözler kaçabilirler miydi ceylanlar
Olmasaydı gözler yakalayabilir miydi aslanlar

Olmasaydı gözler, olmazdı iz bırakan dağlamalar
Olmasaydı gözler, olmazdı büyüleyici bağlamalar
Olmasaydı gözler, görülemezdi özellik/güzellikler
Olmasaydı gözler, bu denli görülmezdi hakikatler

B. TUNCA/30.11.2000-12.50

NOT:
Vücudumuzdaki tüm azalarımız bir fabirkanın çarkları hükmündedir
Yalnız aşkta bunlardan bazılarının öncelik ve özellikleri tartışılamaz
Gözle kontak kurulmadan elle dille diğer azalarla irtibat kurulamaz
Askerden aklımda kaldığı kadarıyla, doğru nişan bile gözle başlar
Gözden, gezden, arpacığın silme tepesinden, hedefin alt kenar
orta noktasına alınan nişana doğru nişan denir.

Bayram Tunca

Olsaydılar

Yok ki babam ona sızlanayım
Yok ki baş tacı ona sığınayım
Vefasızlar çok kime inanayım
Dert katar hangisine yanayım

Sormayın saçlarım niye dağınıktır
Yoktur anam/babam içim yanıktır
Çektiğim çileye, melekler tanıktır
Kullar perde, bir tek iblis sanıktır

Ah, olsaydı benim de anam babam
Olur muydu hiç böyle virane obam
Hiç böyle ele baktırırlar mıydı kem
Dimdik dururdu kalelerim muhkem

Olsalardı hiç böyle ezdirirler miydi
Hiç böyle masum gezdirirler miydi
Siper için hep kol kanat gererlerdi
Eminim canlarından çok severlerdi

Ben istemez miydim gülüp oynamayı
Kendi arzumla gelmedim bu dünyaya
Ben mi istedim ki, bu rolü oynamayı
Razıyım Onun verdiği rolü oynamaya

Çilekeşlikte daima baş rolde oynadım
Verilen rolümü oynamaktan bıkmadım
Ama yıllarca kirpiklerimi kurutamadım
Yapılan vefasızlıkları, hiç unutamadım

B. Tunca/11.01.204-11.01

Bayram Tunca

Olur muydun?

Semada bulut olsam gözyaşım olur muydun
Kafeste bülbülün olsam gülüm olur muydun
Vadinde bağın olsam, üzümüm olur muydun
Saksıda toprağın olsam, gülüm olur muydun

Olur muydun bağlarda dalın olsam sarmaşığım
Olur muydun dağlarda karın olsam kardelenim
Olur muydun denizlerde suyun olsam mercanım
Deseydim seni seviyorum olur muydun cananım

Kerem'in olmak isteseydim, olur muydun Aslı'm
Ferhat'ın olmak isteseydim, olur muydun Şirin'im
Mecnun'un olmak isteseydim, olur muydun Leyla'm
Deseydim ki seni seviyorum, olur muydun cananım

B. Tunca/10.03b2003-09.45

Bayram Tunca

Ona Tembih

Sevdiğim açma göğsünü yel vurur
Seni sevdiğimi duymasın el vurur
Çok karşımda durma, yelim vurur
Beni çok yorma bak kalbim durur

Kaçma benden beyaz kelebek gibi
Yakalarsam koklarım çiçekler gibi
Bak okşarım saçlarını ipekler gibi
Bal doldururum kovanına arı gibi

Çok uzak durma, hasretin vurur
Çok uzak durma dudağım kurur
Çok uzak durma düşmanım vurur
Sen terk etsen de Yaradan korur

Ayrı durma benden hasretin yakar
Ayrı kalma benden eller kem bakar
Görse gözlerim, şimşek olup çakar
Terk edersen, Allah da seni yakar

Ne olur çok bekletme, ömrüm dolar
Yetim gibi çok ağlatma yüzüm solar
Çok yalvarttırma, bak kalbim durar
Terk edersen, Allah'ım hesap sorar
B. TUNCA/29.01.2001-17.30

Bayram Tunca

Onlar Gibi Olabilsek

Gidenlerin hepsi yıllarca yan yana yatıyorlar
Benim gibi âdemoğulları da ibretle bakıyorlar
Dost düşman hepsi aynı toprağa paylaşıyorlar
Ama insanlar bu fani dünyayı paylaşamıyorlar

Kimse kimseye gözünde kaşın var demiyor
Kimse kimsenin tavuğuna kiş bile demiyor
Kimse kimseye öte git veya beri gel demiyor
Kimse değil gıybet etmek, sır bile vermiyor

Şair Bayram, hep bunun hikmetini düşünüyor
Ölenler nasıl oluyor da aynı toprağı paylaşıyor
Yaşayanlar şu fani dünyayı niye paylaşamıyorlar
Bence insanlar, dünyanın faniliğini anlamıyorlar

İnsanların avukatı olup, söz alsaydım, şöyle derdim
"Faniyim fani olanları, acizim aciz olanları istemem
İsterim, fakat yari bir baki isterim, hiç ender hiçim
Ama Onun cenneti cemalini birlikte görmek isterim
B. TUNCA/08.01.2001-15.40

Bayram Tunca

Onlar Üveyikler gibidir

Gözler Minare ışığında
Kulaklar ezan sesinde
Kaşık elde, zikir dilde, oruçlu bekliyor tetikte
Top veya ezan sesiyle oruç açılır hep birlikte

Müminin yüzü günahsız masum çocuk yüzü gibi
Dudaklar sanki hazan görmüş çorak toprak gibi
Gözleri kuyumcu dükkanındaki spot lamba gibi
Oruçlular sanki hisler âlemindeki üveyikler gibi

Oruçlu ramazanda sanki çekapa girmiş gibidir
Bedenen, sanki deryada yüzen yüzücü gibidir
Azaları, sanki görülmeyen bir iple bağlı gibidir
Oruçlu, sanki duygular âlemindeki peri gibidir

Oruçlu ramazanda aza ve duygusunun hakimidir
Şehevi, bedeni, arzu ve isteklerinin esiri değildir
Hele insi ve cinsi şeytanın oyuncağı hiç değildir
Oruçlu sanki duygular âlemindeki üveyik gibidir

Ayın on dördündeki dolunay gibi parlaktır yüzleri
Ayın on dördündeki yıldız misali hepsinin gözleri
Oruçlunun iftar vakti, kısılır sesi, az çıkar nefesi
Teravide selat-ı selam söylerler gür sesle hepsi
B. Tunca/21.11.2001-08.40

Bayram Tunca

Onun için Değer

Cemaline baktım dolunaya benzer
Nabzına baktım nabzıma eş değer
Çok şükür, aradığım oymuş meğer
Onun için servetimi versem değer

Gözleri, tıpkı kutup yıldızına benzer
Huyu suyuysa benimkisine eş değer
Hamt olsun, aradığım oymuş meğer
O yare kanımı canımı versem değer

Tadı, aşım/ekmeğimin tuzuna benzer
Siret ve sureti hurilerinkine eş değer
Hayalim ve idealimdeki oymuş meğer
Saçım adedince başımı versem değer

B. Tunca/07.12.2003-10.07

Bayram Tunca

Onunki Gibi Olmalı

Her giydiğim, Leylâ'm misali sarmalı bedenime
Her yediğim, tat vermeli onunki gibi damağıma
Duyduklarım, onunki gibi hoş gelmeli kulağıma
Velhasıl her şey onunki gibi haz vermeli daima

B. Tunca/06.01.2003-18.06

Bayram Tunca

Oy Çilem

Felekten yedin ilk silleyi
Kuldan gördüm ilk hileyi
Dengimdekiler bükemezdi bu bileği
Nereden bilebilirdim ki böyle hileyi

Oy çilem, oy çilem
Verin al mendilimi, gözyaşlarımı silem
O vefasızın terk edeceğini nerden bilem
Terk edilmek kaderimmiş, ben ne edem

Yine bugün de giydirdi deli gömleğini
Pişman ettirdi Kerem misali sevdiğimi
Neden nedendir acep bunca çektiklerim
Acep denk gelmez mi, bu aşka bu çilem

Oy çilem oy çilem
Verin mendilimi hicranlı gözyaşlarımı silem
Onun bu kadar çektireceğini nereden bilem
Yoksa bu derdime bir çare, bırakın da ölem

B. TUNCA/28.06.2001-12.45

Bayram Tunca

Oy Dağlar

Terkisizdir bozkırlarınızdaki atlarınız
Ekser nemlidir sabahları yaylalarınız
Taşlı çakıldır o ince patika yollarınız
Aşık/maşuklara şefkatlidir kollarınız

Bulunmaz sizdeki o güzelim dekorlar
Sönmez yüreğimdeki o yanan korlar
Bilmem ki sevenler sevdiğini niye yorar
Kul, bazen sevdiğinden de görür zarar

Kime derdime anlatsam, hep kulak tıkadılar
Feryadım ancak siz dağlarda yankı buldular
Hem öyle yankı buldu ki, taa fezadan duyuldu
Yağmur yüklü bulutlar bile ağlamaya koyuldu

Dağlar ne olur, bir de siz dinleyin, şu derdime
Tabipler derman bulamadı dermansız derdime
Oy dağlar ne olur, yol verin gideyim sevdiğime
Belki de o derman olur, şu dermansız derdime

Oy turnalar ne olur, tez haber salın, sevdiğime
Söyleyin o yare dermansız dertlere düştüğümü
Söyleyin ona bilsin vefasızlığına çok küstüğümü
Belki de ancak o ilâç olur, dermansız dertlerime

Oy dağlar sizleri Ferhat misali hep kazasım geliyor
Çoğu zaman destan gibi şiirlerinizi yazasım geliyor
Bazense halk ozanı gibi türkünüzü yakasım geliyor
Ne edeyim, elinden, dilinden, ancak bunlar geliyor

B. Tunca/02.12.2001-11.30

Bayram Tunca

Oy Dağlarım

Dağlarım, dağlarım oy dağlarım
O günden beri hasretle ağlarım
Nerede benim Yaban Gülü yârim
Sinemde eriyor, o buzlu karlarım
B. TUNCA/05.07.2001-13.45

Bayram Tunca

Öğretmen Sevgisi-1-

Ne ilmim, ne irfanım var
Ama içimde sevginiz var
Anlatamama kabusu var
Ama bende hakkınız var

A'dan Z'ye öğretenimiz
A'dan Z'ye söyletenimiz
A'dan Z' ye gösterenimiz
A'den Z'ye uygulatanımız

Bazen ağabey rolü oynadınız
Bazen de abla rolü oynadınız
Kimi zaman annemiz oldunuz
Kimi zaman babamız oldunuz

Üzüntülerimizin kaynağını bilen oldunuz
Ağladığımızda gözyaşımızı silen oldunuz
Hayatta kadir kıymetimizi bilen oldunuz
Bizi destekleyen/yüreklendiren oldunuz

Oldunuz/oldunuz, bizim idealimiz oldunuz
Oldunuz/oldunuz, bizim hayalimiz oldunuz
Oldunuz/oldunuz, bizim ümidimiz oldunuz
Oldunuz/oldunuz, bizim abidemiz oldunuz

Siz geçim sıkıntınızı bizleri belli etmediniz
Sınıfımıza bir melek gibi hep neşe ektiniz
Bizim gönlümüze giren ilk sevgilimizdiniz
Çünkü her şeyimiz olmaya müktedirdiniz

Sahabe Hz, Ali bile, sizi meth-ü sena eder
Bir harf öğretenin, kulu kölesi olurum der
Siz bize bir harf değil, bin harf öğrettiniz
Siz bizim için her şeyimiz olmaya yettiniz

Siz ilim ve irfanın en doğrusunu öğrettiniz
Siz bizleri, tüm canlıları sevmeyi öğrettiniz
Siz bizleri yürünecek ideal yolu gösterdiniz
Siz bizi her daim istikbale doğru yönelttiniz

İlk olarak doğruyum, çalışkanımı söylettiniz
Hayatta, doğru ve çalışkan olmayı öğrettiniz
Büyüğü saymayı, küçüğü sevmeyi öğrettiniz
Siz bizleri, bütün canlıları sevmeyi öğrettiniz

Hani derler ya, "her ademoğlu sevdiğine bezer"
Aynen öyle de bu şair Bayram da size benziyor
Çoğu mimik hareketleri, aynen sizinkini benzer
Bak itiraf ediyor, imzası dahi sizinkine benziyor

Resmini albümüme, ismini belleğime yerleştirdim
Sevginizi pak yüreğimin tam ortasına yerleştirdim

Sizi anam/babam ve ağabeyim/ablamla özleştirdim
Sizi onlar gibi sevip, hiç unutmayacağımı söz verdim

Sizinle nerede karşılaşsam, başımı saygıyla öne eğerim
Sizin sevgi ve şefkatinizle mutluluktan ta göğe değerim
Sizi anam/babam, ağabeyim/ablam gibi candan severim
Her gününüzün, Öğretmenler Günü gibi olmasını dilerim

B.TUNCA/24.11.2000-15.53

Bayram Tunca

Öğretmen Sevgisi-2-

İlkleri, iliklerimde hissettirdi
İlkleri, en iyi şekliyle öğretti
Sevgi ve şefkatiyle özümletti
Başta taç, gönlümde sultandı

Güneş olup fotosentez yaptırdı
Sevgi ve şefkat suyuyla suladı
Filizken meyveli bir ağaç yaptı
Başta taç, gönüllerde sultandı

O öğretti, tüm canlıları sevmeyi
O öğretti, tüm insanları sevmeyi
O öğretti, aile fertlerini sevmeyi
O öğretti, vatana millete hizmeti

İlk o gösterdi, her şeyin en iyisini
İlk o öğretti, her şeyin ilk temelini
İlk o öğretti, böyle vefakar olmamı
İlk o öğretti, kadir kıymet bilmemi

Eğer ki bulabilsem, o öğretmenimi
Verirdim bir kucak dolusu sevgimi
Unutmadım, unutamam o kucaklayışını
Tam da, sevgiye muhtaçken yapmasını

Bir defa babam gibi başımı okşamasını
Bir kere anam gibi şefkat göstermesini
İlkleri ta iliklerime kadar hissettirmesini
Hem tam şefkate susamışken yapmasını

Nerde bir öğretmen görsem o gelir aklıma
Hülyalara daldırıp, alır götürür eski yıllara
Hemen film şeridi gibi silueti gelir, aklıma
Hep iyilikleri gelir, bir bir gözümün önüne

Eğer ki onu herhangi bir yerde raslasaydım
Elimden dilimden gelen tüm iyiliği yapardım
Hatta başa taç, kalbime de sultan yapardım
Zaten hep gözböbeğinin taa içine bakardım

Hani derler ya bir kahvenin kırk yıl hatırı vardır
Öğretmenimin kırk değil, ebediyen hatırı vardır
Muhabbeti kalbimde ismi belleğimde yeri vardır
Sevdiklerimin içinde de onun ayrı bir yeri vardır

Canlıları severim, canlılar içinde de kulu severim
İnsanlar içinde de onu anam babam gibi severim
Her vakit başıma taç, gönlüme de sultan yaparım
Her yaptığım duamda, onun ismini de zikrederim
B. Tunca/18.04.2002-09.55

Bayram Tunca

Ölüm-1-

Ey nefsim kaç bakalım kaç sen
Daha ne kadar kaçacaksın sen
Başıma daha ne işler açacaksın
Nereye kaçsan, kurtulamazsın

Baki değilsin ki ilelebet yaşayacaksın
Nereye kaçsan da Azrail'den kaçamazsın
Hem hiç kurtulan olmuş ki sen kurtulasın
Hiç istisna edilmiş ki sen istisna edilesin

Gidenlerin çetelesi tutulmak istenseydi
Ne katip, ne kalem ne de defter yeterdi
Hem gidenler gelenlerden daha çoktur
Hem gidenlerden geri gelen hiç yoktur

Gelenler konaklıyor, konanlar da göçüyor
Ömrün azı da çoğu da bir yel gibi geçiyor
Yaptıkların gizli kamera ile kayda geçiyor
Kara kutusu açılan gerçeği görüp şaşıyor

Ey nefsim, sonradan çok şaşırmak istemiyorsan
Helal dairesi keyfe kafidir, sakın harama bakma
Benim şu garip başıma daha da fazla işler açma
Ey Nefis, ben de şikayetçi olurum orada senden
B. TUNCA/26.03.2001-10.05

Bayram Tunca

Ölüm Nedir

Her şeyin bir ömrü, bir de hak ölümü var
Aslında mevt her yerde ve her zaman var
Bedenimizdeki hücrelerde her an ölüm var
Duygu ve düşüncelerde her vakit mevt var

Kainaattaki canlılarda her zaman ölüm var
Küre-i arzdaki gece ve gündüzde ölüm var
Bak şu semadaki yıldızlarda dahi ölüm var
Hayat olan her yerde her zaman mevt var

Ölüm, hayatın son noktası, son durağıdır
Ölenin yatağı toprak, yorganı ot yapraktır
Lâyık olanın ondan sonraki bineği Buraktır
Yoksa, gideceği yer malum işiyse haraptır

Esasen, ölüm her an, göz kırpıp duruyor
Genç ihtiyar tanımıyor her an gelebiliyor
Her şeyin faniliğini en güzel ölüm anlatıyor
Hey nefis hisse almadınsa şair ne anlatıyor

Şu fani dünyada insanlar, farklı farklıdır
İnsanoğlunun ölümleri de farklı farklıdır
Alimin ölümü ile zalimin ölümü aynı mıdır
Söyle şehit ile teröristin ölümü aynı mıdır

Bazı hayatlar vardır, ölümden de beter
Eğer aradığını bulduysan o sana yeter
Eğer aradığını bulmadıysan sonun beter
Ey nefis, bu kadar nasihat da sana yeter

Her akşam kefensiz yatıp, kefensiz kalkarız
Görüp duyduğumuz mevti hayretle bakarız
Hiç aldırmadan hayatımızı boşuna geçiririz
Dünyalık her şeyi, kabir kapısında bırakırız

Madem ki kabir kapası açık, ölüme çare yoktur
O zaman ömrümüzü baki bir ömre çevirmeliyiz
Madem ömür kısa, hayatta lüzumlu işler çoktur
Ömrümüzü her an lüzumlu işlerde harcamalıyız

Kimbilir Azrail, ne zaman ne şekilde kapıyı çalacak
Bilemiyoruz, canımızı neyi vesile edip, nasıl alacak
Sizi bilmem ama bana hayatta birkaç kez ikaz etti
Dünya fani, ölüm hak, sakın ola unutma bak dedi

Ey Âdemoğlu, inanmazsan ölüm bir idam-ı ebedidir
Eğer ki inanırsan, o senin için bir terhis teskeresidir
İnanmayanları, kabir de adeta bir zindan-ı ebedidir
Ama inananlara cennet bahçesine açılan bir kapıdır

B. TUNCA/10.02.2001-09.35

Bayram Tunca

Ölümüm Ne Zamandı

Dünya adına neticesi belli bir muharebedeyim
Ahreti kazanma adına hayat mücadelesindeyim
Yıllarca, çaresiz dertlerime, çare aramaktayım
Derdime çare olacak bir dost bulamamaktayım

El aman el aman şu dünya ne de çok yaman
Hep geçiyor zaman derdime yok mu derman
Allah'ım, bu nasıl da sırrı bilinmez bir ferman
Gelen gidiyor giden gelmiyor acep bu neden

Bunca tabip, bunca alim, gelip geçti, dünyandan
Ama Onlar da bulamadılar, fermanına bir derman
Hep geldi geçti, geçiyor zaman, hem de ne yaman
Yok anlaşılan derdime derman, ölümüm ne zaman
B. TUNCA/26.01.2001-11.35

Bayram Tunca

Ömür

Her şeyin bir ilki, bir de sonu vardır
Doğum ilk nokta, ölüm son noktadır
Ömür iki nokta arasındaki mesafedir
O iki nokta arasındaki gibi olmalıdır

B. Tunca/16.04.2004-16.04

Bayram Tunca

Önemli Dört Unsur

Bir yılda “yaz, kış, ilk ve sonbahar” önemli dört unsur
Hayatımızda “hava, su, ışık, toprak” önemli dört unsur
Vücudumuzda “kalp, kafa, kol, kan” önemli dört unsur
Şiirlerimde harf, hece, kelime, satır önemli dört unsur

B. Tunca/13.01.2003-13.01

Bayram Tunca

Öpesim Geldi

Sular akıyor yatağından
O yâr bakıyo otağından
Yeni uyanmış yatağından
Öpesim geldi yanağından

Ah yanıyorum onun aşkından
Nasıl ayrılırım onun yanından
Sevdiğini anlarım bakışından
Onu çok seviyorum canımdan

B. Tunca/19.01.2004-19.01

Bayram Tunca

Öptüğüm Yerler

Öptüğüm o yerlerin alev alev yanar
Görenler de orada yangın var sanar
Sanıyor musun ki şair öpmekle kanar
O senin aşkından, Mecnun gibi yanar
B. TUNCA/01.07.2001-10.05

Bayram Tunca

Öyle Doyur ki

Belleğimi öyle doyur ki kanmasın başka hiçbir söze
Gözümü öyle doyur ki ihtiyaç duymasın başka göze
Söyleyeceğini öyle tatlı söyle ki kulağımı tırmalamasın
Aşkla öyle doyur ki başka hiçbir aşka ihtiyaç duymasın
B. TUNCA/05.07.2001-13.45

Bayram Tunca

Öz Eleştiri

Ceddimizden miras ilkelerimiz vardı
Dillere destan örf/adetlerimiz vardı
Anlı şanlı yürüyen kervanımız vardı
Ulus olarak ahd-i peymanımız vardı

Bizler anlı, şanlı, namlı delikanlıydık
Yemeyip yedirir, giymeyip giydirirdik
Haddini bilmeyeni haddini bildirirdik
Bizler misafir perver Türk Milletiydik

Fabrika çarkları/vücut azaları gibiydik
Asırlık çınarın kök ve yaprağı gibiydik
Kurt girdi içimize yüztuttuk çürümeye
Kelaynak/akbabalar üşüştü tünemeye
Leş kargaları başladılar kümelenmeye

Vurmazdık hiç kimseyi, asla sırtından
Mecbur bırakılınca vururduk anlından
Duruşumuz dik/vuruluşumuz mertlikti
Vurulsak, makam ya gazi/ya şehitlikti

Şehitlik, arzu ettiğimiz en yüce istekti
Tarihimizde, ölmek var, dönmek yoktu
Örnek mi istersin, yetmez mi Çanakkale
Dahasını istersen mazimize bir bak hele

Hep alkış alırdık yerdeki ve göktekilerden
Bugün duyulmuyor artık, o alkışlar neden
Nedir bizi özümüzden uzaklaştıran neden
Bu halimizdir beni gece gündüz kahreden

Ne yazık ki günümüzde benzedik ecnebiye
Evveli hep rehber edinirdik veliye/Nebi'ye
Günümüzde bozulduk döndük sanki deliye
Durum vahim, Rab sonumuzu hayır eyleye

B. Tunca/18.03.2004-03.18

Bayram Tunca

Özelliğim

Her bulduğum şeyi yiyemem
Her bulduğum şeyi giyemem
Her dostuma gerçek dosttum diyemem
Her gördüğüm güzele de yâr diyemem

Her zaman bulamayacağım şeyi yemem
Her zaman bulamayacağım şeyi giymem
Her zaman göremeyeceğim güzele bakamam
Her duyduğum dedikoduya, hiç kulak asmam

Faniyim fani olanı istemem
İsterim bir yâr-i baki isterim
Hiç ender hiçim, cenneti cemali beraber isterim
Yoksa, inler durur bastırılmaz içimdeki hislerim

B. TUNCA/20.09.2000-16.35

Bayram Tunca

Özlem

Yine depreşti, içindeki o sana olan özlem
Ne zaman başı okşanan bir adem görsem
İçimden ah edip derim keşke o ben olsam
Ne olurdu, ben de sevilen bir insan olsam

B. Tunca/19.04.2003-14.19

Bayram Tunca

Pes Etme

Şu hayatın mengeneleri sıkamaz iken
Dengimdeki pehlivanlar yıkamaz iken
Hiçbir Leyla aşkta pes ettiremez iken
O Leyla'nın aşkından pes ettim erken
B. Tunca/08.08.2002-08.48

Bayram Tunca

Pilav Günü

Aldığım davetle mazideki hayallere daldım
Davete icabet etmek için deryalara daldım
O deryalarda bazen haz, bazen gam aldım
Randevuya yetişmek için yolları arşınladım

Yıllar var ki hasret kalmıştık o eski dostlara
Yıllar var ki hasret kalmıştık, âşina simalara
Yıllar var ki hasret kalmıştık, o eski bağlara
Pilav günü vesile oldu, dostlarla buluşmaya

Sılaya dönen göçmen kuşları misali buluştuk
Yıllarca, hasret kaldığımız dostlarla görüştük
Birbirimizi kucaklayıp, el ele tutuşup öpüştük
Birbirimizin anılarını dinlerken, çook gülüştük

Kaderimiz vesile olmuştu, dostlarla yaşamaya
Dostlar vesile oldu, eski anıları hatırlamamıza
Anılar vesile oldu, pilav günü mutlu olmamıza
Pilav günü vesile oldu, dostlarla buluşmamıza

Pilav günü çoklarımız ağlamaklıydı mutluluktan
Her birimiz gelmiştik, yurdun dört bir yanından
Gelemeyenler de mesaj göndermişlerdi fakstan
Her birinden selam vardı, ta Edirne ve Kars'tan

O günün çocukları, bugünün adamları olmuşlar
O günün çocukları, bugünün idarecisi olmuşlar
O günün idarecileri, bugünün ihtiyarı olmuşlar
O günün hasbileri, bugün başlara taç olmuşlar

Hasret giderdik eski dostlarla o nezih mekanda
Sevinç ve mutluluk tavana vurmuştu her canda
Hep yâd ettik eski günlerdeki acı tatlı hatıralara
Hayırla yad ettik aramızdan ayrılan arkadaşlara

Vaktin ne de çabuk geçtiğine hepimiz çok şaştık
Bir dahaki pilavda buluşmak ümidiyle vedalaştık
Bağ ve bahçeli, kır çiçekli asfalt yollardan geçtik
Hepimiz, kazasız belasız çalıştığımız yere ulaştık

Biz, bir pilav günü mutluluğunu böyle paylaştık
Baştan mutluyken, ayrılırken hüzünden ağlaştık
Dostlarımızla dostluğumuzu pekiştirip, helâlaştık
Zamanın su misali nasıl geçtiğini bizler de şaştık

B. TUNCA/15.05.2001-17.15

Bayram Tunca

Püsküllüm

Gördüm, yüzü sararıp solmuş
Susuzluktan yaprağı kurumuş
Çileden ciğeri pare pare olmuş
O da aşk kurşunuyla vurulmuş

Kapıyı açar açmaz gördü beni
Hal hatır ettim cevap vermedi
Anladım, çok mu çok kızmış beni
Gördüm ki hasreden yanmış teni

Su verdim, içti kana kana
Sevgi verdim, sarıldı bana
oksijen verdim, rayiha verdi bana
Seviyorum dedim, sarıldı boynuma

Gideceğim dedim, yine küstü bana
Gözyaşını damla yapıp, akıttı bana
Geleceğim dedim, gülümsedi bana
Ben de öptüm okşadım, kana kana

Bir derdin olursa, gel söyle bana
Canımı, her şeyimi vereyim sana
Ne olursun, küsüp de darılma bana
Seni seviyorum dedim, sarıldı bana

Ben şu dünyada gülsüz gülemem
Ben gülsüz baharda bile ötemem
Başka kimseye derdimi söyleyemem
Senden başka kimseyi de sevemem

Dedim ona kim seni bu hale getirdi böyle
Söylemek istemedi, dili tutulup kaldı öyle
Dedim ki seni de mi o vefasız yaptı böyle
Evet der gibi tâ gözümün içine baktı öyle

B. TUNCA/06.07.2000
Not:
Hasretin doruğunda çiçekle hasbihaldir

Bayram Tunca

Rabbe Yalvarış

Mecnunu, Leylâ'yı çöllerde aratan
Yusuf'u dipsiz kör kuyuda yaşatan
Ferhat'ı Şirin için dağları kazdıran
Ne olursun kaldır engelleri aradan

Yaradan Yaradan sensin bizi yaradan
Ne olursun engelleri kaldır aradan
Bak kalbimiz göz göz oldu yaradan
Sensin, her şeyi topraktan yaratan

Cisimleri fırıldak gibi evirip çeviren
Yeryüzüne binbir çeşitli sofra seren
Sensin bizleri canlılara sultan eden
Ne olur tüm engelleri kaldır aradan

O der o gün fayda yok anadan babadan
Bir tek ümidimiz sendedir yüce Yaradan
Ne olursun, tüm perdeleri kaldır aradan
Sensin her şeyi en güzel şekilde yaratan

Severiz her şeyi Sen'den ötürü yaradan
Her şeyi ayrı ayrı rol vermişsin yaradan
Kimine uç/kimine kaç demişsin yaradan
Ne olursun, tüm engelleri kaldır aradan

B. Tunca/13.07.2003-13.07

Bayram Tunca

Rahat Bırakmıyorsun

Leylâ, senin hiç başka işin yok mu
Hep beni mi sayıklayıp duruyorsun
Leylâ, senin bana hiç acıman yok mu
Olmadık saatte kulağımı çınlatıyorsun

Gecenin bu saatinde de hiç şair uyandırılır mı
Bir gece olsa neyse, hiç her gece bu yapılır mı
Hem kurulu saat gibi aynı saatte uyandırılır mı
Şairin kulağı bu saatte bu kadar çınlattırılır mı

Madem bu kadar çok seviyordun niye beklettin
Bekletmekle hem kedini, hem bana heder ettin
Aşkının hasretiyle beni öldürmekten beter ettin
Aşk çilesi çektirmekte de sanki dünyada tektin

Gecelerimi, gündüzlerimden daha da beter ettin
Yiyip/içtiğimin üstüne acı biber, yaramı tuz ektin
Gece rüyama, gündüz hayallerime apansız girdin
Ahtapot gibi benliğimi sarıp hayatımı alt üst ettin

Yetin, be artık Leylâ yettin, bak saçlarımı ak ettin
Aslında sen bu hususta mükafatı çoktan hak ettin
Aşk ateşinle, demir fırınlarında yaka yaka kül ettin
Seherlerde öten bülbülken, kafesinin bülbülü ettin

B. TUNCA/06.07.2001-10.45

Bayram Tunca

Ramazan Bayramı-1-

Ay nur yüzüyle bir göründü, Ramazan geldi
Ay nur yüzüyle bir da göründü, bayram geldi
Kullar, "vay Ramazan ne de çabuk gitti" dedi
Arkadan "ah Bayram ne de çabuk geldi" dedi

Mevsim kış, aylardan aralık, hava çook serindi
Bayramın gelişine kimi üzüldü, kimi de sevindi
Şartlar ağır da olsa, halkımız bayrama sevindi
Onun on günlük misafirliği daha da sevindirdi

Mahkumlar afla sevindi, mağdurlar üzüldü
Hükümet mahkuma af dedi, mağdur üzüldü
Şehit yakını mezarlıkta ağlamaktan süzüldü
Ölenler için nice ağıt ve methiyeler düzüldü

Depremzede soğuktan barakalarda büzüldü
Görenler de onların bu haline acıyıp üzüldü
Gözyaşı yine sel olup, yanaklardan süzüldü
Ölenler için nice ağıt ve methiyeler düzüldü

İnsanımızın kimi bizzat yerinde gördü üzüldü
Kimi televizyondan seyrederek görüp, üzüldü
Kimi gazete sayfalarında görüp okudu üzüldü
Kimi de radyolardan dinleyerek duydu üzüldü

Her şeye rağmen, bu bayram da çok güzel oldu
Bayram bu sene üç arkadaşıyla birlikte bulundu
Nice kırık kalbler, bayram ziyaretiyle tamir oldu
Kalpler arasında tekrar sevinç salıncağı kuruldu

Kimi ticaretinden, kimi ziyaretinden memnun oldu
Kimi aradığından, kimi de arandığından mutlu oldu
Kimi yakın ilgiden, kimi de iltifattan memnun oldu
Her şeye rağmen, bayramda milletimiz mutlu oldu

Öyle veya böyle, bir bayram daha gelip geçti böyle
Kimisi sevinçli, kimisi kederli değil miydi? sen söyle
Kim şu dünyada aradığını buldu ki bayramda bulsun
Dileğim tüm ademoğlu bayramdaki gibi mutlu olsun

Şadece insanlar değil, tüm canlılar da mutlu olsun
Öyle mutluluk olsun ki mutluluktan yer gök dolsun
Haneler, fabrikalar bütün iş yerleri mutlukla dolsun
Cihanın dört bir yanı hoşgörü ve mutlulukla coşsun

B. TUNCA /28.12.2000-15.00

Bayram Tunca

Ramazan Davulu

Ne hoş gelir davulun ta uzaktan sesi
Anlaşılmaz ki o kadar uzatan manisi
Yaklaştıkça davul hangi yürek dayanır
Onun mazisi, asırlar öncesine dayanır

Sevinç ve mutlu günümüzde hep başrolde
Çalgılar içinde, gür sesiyle her an başrolde
Gaza ve zaferdeki güm güm sesiyle yürekte
Tokmağının sesi kulakta, nameleri bellekte

Ramazanda yakından duyulur davulun sesi
Ne de güzeldir her tokmaktaki tak tak sesi
İmsakta uyandırır mahalledeki tüm herkesi
Şahitlik eder, kalkan ve kalkmayan herkesi

Bu ramazan, çok cılız çıkıyor, davulun sesi
Elbet vardır, gür çıkmayan sesin bir manisi
Ya tokmaktan, ya da davulun patlaklığından
Ne tokmaktan ne de davulun patlaklığından

Ekonomik kriz nedeniyle yanık tüm yürekler
Bundan olsa gerek, bu yıl çok yanık maniler
Sadece maniler olsa neyse, yanıktır nameler
Kriz nedeniyle inim inim inliyor nice aileler

Ramazanda bile mutluluk vermiyor davullar
Sevinç yerine hüzün veriyor manili nameler
Arar oldu insanlar eski ramazan ve manileri
Kurtulsak da krizden, kavuşsak eski günleri

Uzadı aş evinin ve belediye ekmeği kuyruğu
Et yerine mercimek, bal yerine reçel yemek,
Muz yerine elma...yemek yetkilinin buyruğu
Bu ekmek bulamazsanız pasta yeğin demek

Ramazandan çok önce çaldı karında davullar
Ekonomik kriz nedeniyle, çok yanık bağırlar
Çalsa da davul, bağırsa da içi yanık insanlar
Duymazlar ki halkın seslerini sanki sağırlar
B. TUNCA/18.11.2001-15.25

Bayram Tunca

Ramazan Uğurlaması

Müezzinlerimiz veda nameleri söylüyor
Demek ki misafirimiz ramazan gidiyor
Ne güzeldi, bu yılki şehr-i ramazanımız
Hiç de üzmemişti bu yılki ramazanımız

Sanki çekaba girmişti tüm azalarımız
Tam da kabullenmişti tüm azalarımız
Sanki inzivaya çekilmişti tüm duygularımız
Keşke has misafirimiz olsaydı ramazanımız

Tam alıştık derken, gitti gidiyor ramazan
O gitmeseydi, gelmez miydi acaba bayram
Acaba nasip olur mu dersin bir daha ramazan
Ramazan gitmeden gelmiyor demek ki bayram

Gelse de bayram, öpsek büyüklerimizin elini
Kazanabilsek, onların sevgi ile muhabbetini
Alsak, onların her birerlerinin hayır dualarını
Biz de göndersek geçmişlere hayır dualarımızı

İmkanımız nisbet inde, sevindirebilsek küçüklerimizi
Dua etsek, mağdur ve mazlum mümin kardeşlerimizi
Hayır dualarla yâd etsek gelmiş geçmiş mevtalarımızı
Sevaplarımızın artmasına vesile yapsak, bayramımızı

Ramazandaki yardım severliğimizi bayramda da göstersek
Yetim öksüz ve beli bükülmüş kimsesizlerimizi sevindirsek
Kurtuluşumuza vesile olacak işlerle geçirsek bayramımızı
Belki de kavuşuruz, affımıza vesile alacak, bayramlarımızı
B. TUNCA/14.12.2001-08.15

Bayram Tunca

Ramazanın Gelişi

Ayın gökyüzündeki görünüşünden
Yoksulların bir nemze gülüşünden
Halkımızın hummalı çalışmalarından
Anlarız onun gelişini alametlerinden

Onun gelişini, kandil geceleri müjdeler
Mabet ve evlerdeki hazırlıklar doğrular
Ne çok şükreder onu tekrar kavuşanlar
Ramazan için mani ve ilahiler söylerler

Etrafa yayılan misk-i amber kokusundan
Çarşı, pazar ve dükkanların dekorundan
Anadolu halkının oturup kalkmalarından
Anlaşılır onun gelişi tüm alametlerinden

Zaten çoğumuz aşınadır onun cehresini
Dört gözle bekleriz, Ramazan'ın gelişini
Recep ile Şabandan alırız geliş haberini
Bugün teknolojiyle anlarız onun gelişini

Hele bir de geldi mi duygusallaşır insan
Yaradan sunar hazinesinden bolca ihsan
Yadedilir gelmiş geçmiş Ramazan anıları
Söyler onun için adem en güzel manileri

Etkilenir kullar onun manevi havasından
Sanki cekaba girmiş gibi olur nice insan
Tövbe ve istifarla bire bin kazanır insan
Ramazan bizlere sunulan en güzel ihsan

B. Tunca/20.10.2003-10.20

Bayram Tunca

Randevuya Gelmeyen Kimdi

Hani randevulaşmıştık, belli gün ve saatte
Ben bayramlığımı giyip de geldim o saatte
Fakat sen randevumuza sadakat göstermedin
Avazım çıktığınca bağırdığım halde duymadın

Seni beklemekten ayaklarıma karasu indi
Yollarına bakmaktan gözlerimin fer'i dindi
Hasretin tüm ağırlıyla, kalbimin üstüne bindi
Acaba söz verip de gelmeyen o sevgili kimdi

B. TUNCA/01.07.2001-10.05b

Bayram Tunca

Rastgeldi!

Rastgeldi dün bana bir adem
Gözleri sanki de çağla badem
Ne yapsın onu gören bu adem
Aşk ilân etti, duysun tüm alem

B. Tunca/28.04.2003-14.28

Bayram Tunca

Resim Altı

Mazide kalan o izler
Ağaçta açan filizler
Size bakan o gözler
Her daima sizi özler

Gözlerim sizleri görmek ister
Hayatta hep sizi sevgi besler
Şayet beni soran olursa eğer
Çıkarıp da bu resmimi göster

Kendim uzak, hayalim yakın
Resmimi bakıp ağlama sakın
Bu bir şairdir dikkatle bakın
Değerim yoksa, ateşte yakın

Resmim, sizleri görmeye geldi
O'nun selamını vermeye geldi
Size tatlı bir buse vermeye geldi
Sevgisini sizle paylaşmaya geldi

Nice yiğitleri öldürür, o acı sözler
Eskiden yakından bakan o gözler
Şimdi gurbet elde bakar o gözler
Aşıklar maşuklarını çok çok özler

Hey dost iyi bak bu benim resmim
Zaten altında da yazıyordur ismim
Resimde görüldüğü gibidir cismim
Aslen Yörük efesidir benim cinsim

Ben bir garip şairim çokmuş kederim
Ne edem sizden ayrılmakmış kaderim
Şu dünya yalandır belki de dönemem
Resmim hatıram olsun belki gelemem

Azrail, şah damarımdan daha yakın
Ölürsem arkamdan ağlamayın sakın
Özlediğinizde çıkarıp resmimi bakın
Eğer değerim yoksa, resmimi yakın

B. TUNCA/08.08.1982

Bayram Tunca

Rüyadaki Mutluluk

Bu gece rüyamda dudağımdan öpen sen miydin
Saçlarımı usulca okşayan gerçekten sen miydin
Kulağıma seni seviyorum diyen yine sen miydin
Ne olur söyle, o mutluluğu yaşatan sen miydin

Rüyamda yaşattığın, mutluluk bir ömre bedeldi
Her şeyin, hurileri kıskandıracak kadar güzeldi
Kaşın, gözün, boyun/ postun benim için özeldi
Hülya ve rüyalarımı süsleyen o melektin sanki

O, huri güzeli, ceylan gözlü, hilâl kaşlı sen miydin
O gece tattırdığın mutluluğun tadı, damakta kaldı
O güzelliğin cazibeli oluşun belleğimde takılı kaldı
Rica etsem, aynı mutluluğu bir daha tattırır mısın
B. TUNCA/04,10,2001-15,30

Bayram Tunca

Rüzgâr-1-

Şu rüzgâr, en muazzam bir klima
Çalışınca, ne güzel serinler dünya
Hayranım onu icat eden O ustaya
Kimse üretemedi, onun gibi klima

Estikçe rüzgâr, ağaç dalları raks eder
Kokusu harman olup, etrafa akseder
Şallanır dallar, öpüşür yeşil yapraklar
İlham alır şairler, imrenir ona âşıklar

Estikçe rüzgâr, sanki dilleniyor yapraklar
Bu orkestraya eşlik ediyor, bütün canlılar
Hz. Süleyman gibi anlayabilseydim dillerini
O zaman, verirdim tüm dünyalık servetimi

Bak, rüzgârla döllenip, çoğalmakta bitkiler
Elbette, bu güzellikler ademoğlunu etkiler
Rüzgârla hareket eder, kar beyazı bulutlar
Onlarla oluşur, içimizdeki o güzel umutlar

Bak denizde köpük köpük dalgalar oluşuyor
Martılar semada, âşıklar kıyılarda buluşuyor
Canlıların da zikirlerinden mutluluk oluşuyor
Rüzgarlarla, bilinmez ne hikmetler oluşuyor

Esmese rüzgâr, eser miydi gönüllerde rüzgâr
Esmeseydi rüzgâr, dünyamız olurdu bize dar
Esmeseydi rüzgâr, yağar mıydı yağmurla/kar
Estikçe rüzgâr, yüreğimize mutluluklar dolar

Esmeseydi rüzgâr, hiç hareket olur muydu?
Hareket olmayan yerde bereket olur muydu?
Acaba o zaman da hayatın tadı olur muydu?
Rüzgârla hava temizlenmese yaşanır mıydı?

B. TUNCA/07.05.2001-15.50

Bayram Tunca

Rüzgar-2-

Esme be, hey deli rüzgâr esme
Jilet olup, elimi yüzümü kesme
Bırak da gideyim yâre, yolumu kesme
Esersen güneyden es, kuzeyden esme

Zaten de karlı dağlar, kesmekte yolumu
Zaten dumanlı dağlar kesiyor umudumu
Ne olur, bir de sen kesme, elimi kolumu
Öyle deli deli esersen getirirsin sonumu

Güneyden es ki içim ısınıp, gülsün yüzüm
Turnalar gibi o yâre doğru kanat çırpayım
Karlı dağları, engin ova ve vadileri aşayım
Kara kış gelmeden, o Leyla'ma kavuşayım

Ne olur çalma be deli rüzgar düğünü acı acı
Bak, gitti ana baba evde ağlıyor kardeş bacı
Başkaları acımıyor, bahri biraz olsun sen acı
Eğer, böyle devam edersen, dikilir dar ağacı

Öttürme be hey deli rüzgâr ıslığını öttürme
Ne olur, ağaç yaprağı gibi saçımı döktürme
Döktürme, be hey deli rüzgâr dert döktürme
Derdim çoktur, bir de sen gözyaşı döktürme

Öttüreceksen ne olur bahar havasında öttür
Tüm canlıları da lâl-i güher şarkılar söylettir
Tüm bitkiler çiçek açıp, hayvanat neşelensin
Kuşlar, böcekler, tüm nebatatlar da dillensin

B. Tunca/02.12.2001-11.15

Bayram Tunca

Sabriye

(S) iretini ve suretini sevdiğim güzel
(A) llah seni, benim için yaratmış özel
(B) ulunmaz dünyada senin gibi bir güzel
(R) esmin elimde, ismin de dilimde güzel
(İ) smin, cismin, resmin, her şeyin güzel
(Y) aradanım, seni benim için yaratmış özel
(E) lim eline, gözüm gözüne, hasrettir güzel
B. TUNCA/23.01.2001-10.25

Bayram Tunca

Sadık Bildiklerim

En vefakar gölgemi bilirdim, o da vefasızlık ediyor
En vefalı tenimi bilirdim, o da öldüğümde çürüyor
En sadık azalarımı bilirdim, onlar da şahitlik ediyor
En sadık onları bilirdim, onlar da o gün terk ediyor

Faniyim fani olanı istemem, acizim aciz olanı istemem
İsterim, fakat baki bir Yâr ister, hep de O'nu düşlerim
Hiç ender hiçim, fakat Cenneti cemalini görmek isterim
Yoksa bastırılmaz içimdeki o sonsuzluk isteyen hislerim
B. Tunca/25.01.2002-17.25

Bayram Tunca

Sağım Solum

Sağımda melek/solumda melek
Nasıl çelme takarsın zalim felek
Söylesene, günahım nedir bilek
Günahlarım için çok tövbe edek

Sağımda bir oğlum/solumda bir oğlum
Sanki de her biri, en güçlü birer kolum
Artık mutluluktur, her an benim yolum
Onlar olmazsa, tutmaz ki benim kolum

Beni benden değil, komşumdan sorun
Beni benden değil, dostlarımdan sorun
Beni benden değil, şahitlerimden sorun
Beni benden değil, şiirlerimden öğrenin

Sağımda bir oğlum, solumda diğer oğlum
Sanki, her ikisi de güçlü, birer elim/kolum
Ezelden beri, hak yoludur, her daim yolum
Ne kadar yaşasam da yine ölümdür sonum

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Sahilde Gördüklerim-2-

Deniz yaz sıcağıyla buram buram terliyordu
Şema güneşin voltajlı lambasıyla yanıyordu
İkisi arasında kalan cisimler de kavruluyordu
Ilık esen rüzgârla denizde met-cezir oluyordu

Kıyıdaki tüm canlılar çifter çifter geziyordu
Martıların mutluluk çığlıkları yankılanıyordu
Sevenlerin mutluluğu gözlerinden okunuyordu
Bu güzellikler Ferhat'a teselli yerine üzüyordu

Sahilde yalnız gezen bir ördek, bir de Ferhat vardı
O gözlerini uzak ufuklara dikmiş Leyla'yı arıyordu
Ördek kara ve havada bulamadığını suda arıyordu
Ferhat da kaybettiği Leyla'sını denizlerde arıyordu

Dalgalar kıyıya değil, Ferhat'ın sinesine çarpıyordu
Ferhat'ın kalbi; kurulu saat gibi Leyla için atıyordu
Ilık ılık esen meltem yeli, iğdenin dalını okşuyordu
Şairde iğdenin dalını Leyla'nın saçı gibi okşuyordu

Ferhat martılar gibi Leyla için çığlıklar atıyordu
Leyla ya duymuyor ya da duyup da aldırmıyordu
Ferhat, Leyla için ördekten bile yardım diliyordu
Ferhat, Leyla'sı için ördeğe şöyle sesleniyordu;

Ördek suya dal da gel, yârden haber al da gel
Eğer o yâr gelmez ise; tut kolundan al da gel
Eğer getiremez isen, o yârdan haber al da gel
Hiç olmazsa, ipek saçlarından bir tel al da gel
B. TUNCA/14.07.2001-18.00

Bayram Tunca

Sakın Kınamayın

Sakın kınamayın, benim çektiğimi siz çekseydiniz
Öyle tahmin ediyorum ki, çok ağlar/az gülerdiniz
Ben çilelerimin ancak dörtte birini size yansıttım
Biliyorum bunu yapmakla bile çok canınızı sıktım
B. Tunca/20.10.2002/10.20

Bayram Tunca

Sakın Öldü Demeyin

Alev alev yandığımı görseniz de sakın öldü demeyin
Zaten O'nun vuslat âşkıyla, tâ ezelden beri yanıyorum
Yanmak nedir ki yanardağı maması gibi kavruluyorum
Kuzeyden esen rüzgârlarla da sağa sola savruluyorum

Bayramlığımla gidiyor görürseniz, sakın öldü demeyin
O'ndan davetiye geldi, bizzat icabet etmeye gidiyorum
O'nun aziz bir emaneti vardı bizzat vermeye gidiyorum
Şehitler ölmez ben O'nunla bayramlaşmaya gidiyorum
B. TUNCA/28.12.2000-17.37

Bayram Tunca

Sana Doyamam

Her gün, her gün aynı yemeği yemek zor olsa da
Her gün, her gün aş ekmek gibi yesem doyamam
Her gün, her gün aynı gülü koklamak zor olsa da
Her gün, her gün lâle gibi koklasam da doyamam

Her gün, her gün meyve gibi sıkıp da içsem doyamam
Yanar dağda lav olsam, aşkının yaktığı kadar yanmam
Her kim, senin için ne söylerse söylesin, ben inanmam
O kadar seviyorum ki kalbimden başka yere koyamam
B. TUNCA/26.06.2001-16.30

Bayram Tunca

Sana Gelir/Giderken

Sana gelirken bahar sabahının güneşi gibi gelirim
Yanındayken de, hep ağustos güneşi gibi yakarım
Ayrılırken de, güz akşamının güneşi gibi ayrılırım
Tekrar kavuşabilmek için de zamanı iple çekerim
ADEMOĞLU20.10.2002-10.20

Bayram Tunca

Sana Ne Oldu

Sen bir zamanlar akıllı Bayram'dın
Şimdi mecnun gibi garip bir şairsin
Evvel böyle değildin, şimdi ne oldun
Galiba, O'nu çok sevdiğin için oldun
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Sana Vurulmuşum

Ah benim ceylan bakışlı gece kuşum
Seni gökte ararken, yerde bulmuşum
Avcı gibi seni aramaktan yorulmuşum
Görür görmez kalbimden vurulmuşum

Sanki senin zembereğinle kurulmuşum
Senin gibi aşk mayasıyla yoğrulmuşum
Özenle senin uyduna göre ayarlanmışım
Senin gibi ben de senin için yaratılmışım

Düne kadar senin deryana akan bir nehirdim
Sana ulaşmak için deli esen yel gibi seğirttim
Sanki eskiden ben senin için yabancı bir eldim
Ama inan ki ilk seni görüp gönül veren bendim

Seni sevince deryaya ulaşan nehir gibi duruldum
Daha ilk görür görmez sana kalbimden vuruldum
Bil ki, sana kavuşmak için çok koşturup yoruldum
Herkes tarafından, mecnun musun diye soruldum

B. TUNCA/10.03.2001-11.25

Bayram Tunca

Sanki Sabıkalıydım

Ekserin uykuya yenik düştüğü bir anda
Görenler dediler hey ne arıyorsun orda
Diyemedim ki Leyla'yı arıyorum burada
Sanki, bir suçlu gibi donakaldım orada

Ah dostlar ah, sanki sabıkalıydım sabıkalı
Bileklerimden ziyade, dilim kelepçelenirdi
Her gördüğümde ela gözlerim büyülenirdi
Nutkum tutulur, boğazım da düğümlenirdi

B. Tunca/12.12.2003-12.12

Bayram Tunca

Sanki Sağırdı

Zannediyor musunuz ki sakalı boşuna ağardı
Bayram bir ömür boyu durmadan hep bağırdı
Söz dinletemedi, saçından önce sakalı ağardı
Bazı dostlarının kulağı sanki sağır mı sağırdı
B. TUNCA/17.04.2001-18.12

Bayram Tunca

Sanki Tektik-1-

Bir kayada ötüyor iki keklik
Aşıkların içinde sanki tektik
İçimize sevgi tohumu ektik
Biz iki bedende tek yürektik

Pekmez tarlasına buğday ektik
Tarlada sanki keklik gibi sektik
Aşıkların içinde sanki biz tektik
Sanki şu dünyada ikimiz tektik

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Sanki Tektik-2-

Yaylanın kırlarında keklik misali sektik
Gönül vadimizi mutluluk tohumu ektik
Çiçekler arasında aşkı yaşmada pektik
Şu fani dünyada da sanki ikimiz tektik

Sakız kokulu çamlar arasında buluştuk
Çiçekler arasında kelebekler gibi uçtuk
Sanki de sevinçten uçan bir çift kuştuk
O gün cennetteymişiz gibi çook hoştuk

B. TUNCA/07.05.2001-15.50

Bayram Tunca

Sarmaşık

Çınara yapışmış sarmaşık
Çınar hayat acılarına alışık
Sarmaşık çınara olmuş aşık
Fakat işlerse birazcık karışık

Duvarlara sarılmış sarmaşık
Sevenler, birbirine tam aşık
Gönülleri de birbirine barışık
Yalnız, duygular biraz karışık

Şarmaşıklar nasıl dalına sarılmış
Âşıklar da birbirine öyle sarılmış
Dostlar nasıl birbirlerine sarılmış
Onları gören melekler kıskanmış

Teşbih denize düşen yılana sarılırmış
Kötü yâre düşenler, dikene sarılırmış
Kötü dosta düşen düşmana sarılırmış
Bunları gören şeytanlar da sevinirmiş

Sarmaşıklar tutundukları dallara sarılır
Boranlı havada şimşek çakar dal yarılır
Ama, sarmaşıklar yine de dalına sarılır
Bilmem ki, dostlar dostuna niye darılır

Keşke sevenler sarmaşıklar gibi sarılsaydı
Keşke sevenler hiçbir zaman ayrılmasaydı
Keşke dostlar da birbirlerine darılmasaydı
Keşke dostlarımız düşman gibi olmasaydı

Keşke biz kullar sarmaşıklar kadar olabilsek
Sevdiklerimizi o sarmaşık misali sarılabilsek
Keşke dostlarımız sarmaşıklar kadar olabilse
Keşke kullar dünyanın faniliğine anlayabilse

B. TUNCA/23.09.2000-15.13

Bayram Tunca

Savaş-1-

Acaba o ilk savaşı kimler başlatmıştı
Galiba, Habil ile Kabil başlatmışlardı
İçimden, beddua edesim gelir onlara
Kötü örnek oldular, tüm matadorlara

Unutma ki tahrip kolay, tamir zordur
Günümüzde savaş sanki bir akkordur
Günümüz silahları da malumunuzdur
Kıtalar arası biyolojik ve kimyasaldır

Yapılırdı eskiden savaş er meydanında
Bugün kıtalar arası füzeyle yapılmakta
Arzda daha kurumadan gözyaşı ile kan
Savaş alır bir başka yerde, sayısız can

Ölecek desene yine ana/baba, yavrular
Yine, savaş tamtamları çalıyor cavurlar
Savaşa bahaneleri ne ondan ne bundan
Petrolü üstün görmeleri kandan/candan

Dört kitap ehli, tasvip etmese de savaşı
Akli selim onca kul hayır dese de savaşı
Dinazorlar, başlatacak gözüküyor savaşı
Desene yine akacak sayısız âdemin kanı

Her şeye rağmen, vurmayı kararlı zalim
Vursa zalim, var mı durduracak mecalin
Nerde o eski sözünü dinlettirdiğin halin
Asla taraf olup da olma onlar gibi zalim

Her savaşın bedelini öder, gelecek nesil
Günümüzdekiler gibi olurlar yıllarca esir
Olsa da durdurabilse, bu savaşı bir iksir
Yıllarca kan ağlamasa yüz binlerce nesil

Hiroşima, Nagazaki'den ders alınmayanlar
Anlamsız petrol savaşını destek veriyorlar
Neymiş elinde atom bombası varmış onun
Siz değil miydiniz? Saddam'ı silahlandıran

Nasıl ki, ademoğlunun ömrü ebedi değildir
Elbette ki devletlerinde ömrü baki değildir
Dünküler gibi bugünküler de yok olacaktır
Bu savaş belki o süreci başlatmış olacaktır

Barış ilke edinilmedikçe ne ilk ne son olacak
Gün geçtikçe bunların daha şiddetlisi olacak
Belki dar gelecek arz, yıldız savaşları olacak
Bir gün ahir zaman gelecek kıyamet kopacak

Dileyim, son bulsun böyle anlamsız savaşlar
Sevgiyle kucaklaşsın dünyadaki tüm insanlar

Verilen nimetler, tüm canlılara yeter de artar
Yeter ki; nimetleri güzellikle paylaşsın kullar

B. Tunca/02.02.2003-12.02

Bayram Tunca

Savaş-2-

Ne ilk, ne son bu savaş
Mukabil yine olur savaş
Yine ölüm, yine gözyaşı
İlke edinmeli, kul barışı

Yuva yapmaz ki artık kuşlar
Çiçek açmaz ki artık ağaçlar
Bal yapmazlar ki artık arılar
Ah dumanı tütmeyen obalar

Dikiş tutmaz ki, artık yaralar
Acıklı feryatlar yürek paralar
Nice ağıt yakar bahtı karalar
Sayılmaz artık yıkılan obalar

Barut kokar vadiyle/yamaçlar
Matadorlar, ganimet amaçlar
Ön cephede çarpışır askerler
Arkada zevktedir koca başlar

Bu savaş ne ilk, ne son olacak
Elbette bunun mukabili olacak
Yine ölüm, yine gözyaşı olacak
Biri galip diğeri mağlup olacak

Bu dünya böyle gelmiş böyle gidecek
Korkum şu ki, dünyanın sonu gelecek
İhtimal, pek yakında kıyamet kopacak
İşte esas savaş ve barış o vakit olacak

Şehit düşer, obanın direği olan babalar
Öksüz/yetim kalır nice masum yavrular
Ne kabuk bağlar, ne dikiş tutar yaralar
Bahtı karaların o ağıtları, yürek paralar

Vücudundaki atomu hükmedemeyenler
Başkalarının malını, canını göz dikerler
Hem dünya, hem ahretini heder ederler
Her ademoğlu, kendi savaşını kaybeder

Ahmet'e de, Mehmet'e de yeter ihsanlar
Güzel niymetleri, güzellikle paylaşsınlar
Güzellikleri güzellikle paylaşsın insanlar
Onları örnek alsın, dünyadaki hayvanlar

Hepimizin yaşaması için bir dünya verilmiş
Her kavme, birer önder sultan gönderilmiş
Sultana sultanlık gedeya da gedalık yaraşır
Bilmem ki bu dünyada insanlar niye savaşır

Kaç savaştan, yılandan/çığandan kaçar gibi
Savaş ki nice güzellikleri, güzelleri yok eder

Bir kişiyi öldüren, öldürmüş sayılır bin kişiyi
Kiminin dünyasını, kiminin ahretini yok eder

Bakınız düsturdur, tahrip kolay, tamir zordur
Bir adam, bir sarayı bir dakikada bile yıkabilir
Ama aynı sarayı yüz kişi yüz günde yapamaz
Onca saray, bir cani yüzünden asla yıkılamaz

Dil söylemek/kalem yazmak istemiyor savaşı
Hem istemiyor ekseriyet ademoğlu bu şavaşı
Altından dağ olsa da girme demiyor mu Nebi
Ey Türk, Ata'nın prensibini unutma sakın emi

B. Tunca/10.03.2003-10.03

Bayram Tunca

Seher Yıldızı

Ayım, güneşim, yıldızım
Ah benim muhacir kızım
Aşkın alev alev yakıyor beni be kızım
Sen gelmezsen bitmez içimdeki sızım

O Muhacir Kızı, sevgiyle giyindirilmiş
En güzel inci mercanla süslendirilmiş
Nar çiçeği açmış pembe yanaklarından
Anzer balı akıyor, o tatlı dudaklarından

Şeker şerbet akıyor o tatlı dillerinden
Lâl-ı güher dökülüyor tatlı sözlerinden
Işık saçıyor o yıldızlı yeşil gözlerinden
İpek saçı tel tel sarkmış omuzlarından

Maharet akıyor, on parmağının onundan
Ay yıldızlı küpeler sarkmış kulaklarından
Ay yıldızlı altın tuğra sarkmış göğsünden
Gül kokusu yayılıyor, gülpembe teninden

Daha da anlatamam, kalemim düştü elimden
Aah bir bilsen, neler geçmekte şu gönlümden
Şu an ne yazmak, ne de konuşmak istiyorum
Sadece ve sadece, sana kavuşmak istiyorum

B. TUNCA/09.07.2001-10.10

Bayram Tunca

Selam Söyleyin

Selam söyleyin sıladaki eşe dosta
Deyin ki, hasretinizden şair yasta
Hayli zamandır gelmez oldu posta
Sitemlidir şair Bayram bu hususta

Selam söyleyin benden o nazlı yare
Hasretinden ciğerim oldu pare pare
Mecnun gibi geziyorum avare avare
Ya Rab n' olur kavuştur beni o yare

Selam söyleyin benden bütün can dostlarıma
Ne vakit isterlerse, gelip otursunlar postuma
Unutmasınlar, çatlarcasına onlara koştuğuma
Anne baba kardeş gibi onlara kucak açtığıma

Selam söyleyin benden cihandaki tüm kullara
Bıraksınlar savaşları prensip edinsinler barışa
Girsinler birbiriyle ilim/irfan sahasında yarışa
Zaten budur ademoğluna en güzel yakışan da

Selam söyleyin benden istikbaldeki nesillere
Sahip çıksınlar şu alemdeki kültür eserlerine
Yadetsinler eseri meydana getiren ediplerine
Razı olsun O, sahip çıkanlardan yüz bin kere

Alsınlar heybemdeki çerezlerden doyana dek
İçsinler pınarımdan avuç avuç kanıncaya dek
Devşirsinler bahçedeki güllerden deste deste
Yeter ki adımı yad edip paylaşsınlar herkesle

B. Tunca/04.04.2004-04.04-İst.

Bayram Tunca

Selvi Boylum

Sensizlik vurdu o sevdalı başıma
Daha yeni girdim 17 - 18 yaşıma
Hele bir baksan kor gibi yanan alnıma
Belki o zaman anlarsın niye yandığıma

Sana olan aşkım çok ezeli ve ebedidir
Benim Leylâ'm sanki huriler güzelidir
Senin bana sevdiğin o ela gözlerinden bellidir
Leyla'm ince belli, servi boylu, pembe tenlidir

Servi boylumun resmini alıp, cebime koydum
Siluetini alıp belleğimin tam ortasına koydum
Hülya ve rüyalarımda aşkını kalbime koydum
Servi boylumu sevdiğimde, daha çok toydum

Selvi boylum, yine kulağımı çınlattın benim
Yine azıcık aklımı da başımdan aldın benim
Hülya veya rüyamda rahat bırakmıyorsun beni
Ne olur siluetten veya sireten rahat bırak beni

Bu kadar çok seviyorsan söyle isteteyim seni
Allah'ın emri, peygamber kavliyle alayım seni
Ben seni, sen beni, doyalım ikimiz birbirimizi
Ancak ölümümüz ayırırsa, ayırsın her ikimizi

B. TUNCA/10.07.2001-10.10

Bayram Tunca

Sen de Ben de

Her şeyi görürsün gül pembe
Benim aradıklarım var sende
Senin aradığın da var bende
Gel mutlu olalım bu bedende

Her şeyi görürsün, gül pembe
Alyanak, bal dudak, var sende
Gözüm, gönlüm, kaldı sende
Gel mutlu olalım bu bedende

Her şeyi görürsün gül pembe
Gel de gerçekleri gör bu tende
Gel sen de mutlu ol, bu tende
Gel de mutlu olalım, ikimizde

Her şeyi görürsün gül pembe
Ne çok hayal kuruyorsun sende
Ne güzellikler vardır Bayramda
Ah bir fark edebilseydin sen de

Ah gülpembe hep hayalle yaşarsın
Beni görürsen, dere tepe kaçarsın
Kalbimde çok derin yaralar açarsın
Elbette bir gün olur elime düşersin

Gülpembe sen hepten hayal görürsün
Sen de benim gibi çok yaya yürürsün
Birgün yaşlanır ayağını yerde sürürsün
Bana ettiklerinin de cezasını görürsün

Söylenen dedi koduyu çabuk kanarsın
Sen, hep benim sevmediğimi sanarsın
Bil ki! bir gün sen de o aşkla yanarsın
Belki iş işten geçtikten sonra anlarsın
B. TUNCA/19.05.2000

Bayram Tunca

Sen Kendini

Sen kendini benim kadar sevmiyorsun
Oysa ben seni o günden beri seviyorum
Oysa ben seni o günden beri özlüyorum
Oysa ben seni o günden beri gözlüyorum

Sen kendini, benim kadar, düşünmüyorsun
Oysa ben seni, günde 24 saat düşünüyorum
Oysa ben seni, yılda 365 gün düşünüyorum
Oysa ben seni, o günden beri düşünüyorum

Eğer sen kendine şair kadar sevmiş olsaydın
Yazık etmezdin o hasret çeken güzel tenleri
Bekletmezdin o boşlukta kalan, sıcacık elleri
Bekletmezdin o seni bekleyen masum gözleri

Eğer sen kendini benim kadar sevmiş olsaydın
Yazık etmezdin, o hasretle çarpan yüreğimizi
Kör etmezdin o yıldız gibi parlayan gözümüzü
Soldurmazdın o dolunayı misali nur yüzümüzü

Eğer sen kendini benim kadar da olsa acısaydın
Çektirmezdin, hasretle yanan kalbimizi bu çileyi
Ne sen çeker, ne de ben çekerdim, çekilmez acıyı
Gel de dindirelim artık, bu yüreğimizdeki sancıyı
B. TUNCA/12.01.2001-18.55

Bayram Tunca

Sen mi Çağırdın

Anne babamı sen mi çağırdın
Ne olurdu, biraz sabretseydin
Biliyorum çok seviyordun onu
Eminim o da aynı şekilde seni

Ne de çarçabuk gitti arkandan
Hem de bizimle vedalaşmadan
Gidişiyle dünyamız oldu alt üst
Hanemize baykuşlar yaptı büst

Biliyorum bir dediğini, iki etmezdi
Dünyayı verseler seni değişmezdi
Vermediklerinde seni nasıl kaçırmıştı
At sırtında o karlı dağlardan aşırmıştı

Şevdanızı duyanlarsa ne çok şaşırmıştı
Ölümden gayri, hiçbir şey ayıramamıştı
İnancım odur ki ölüm de ayıramadı sizi
Dilerim Rab cennetinde kavuşturur sizi

Çünkü, şöyle müjdeliyor Peygamberimiz
Burada sevenler orada da birlikte olacak
Altından ırmaklar akan köşkler de olacak
Dileğim evladınız olarak beni de alırsınız

B. Tunca/20.07.2003-10.20

Bayram Tunca

Sen Ne Diyorsun

Her zaman bir şeyler örüyorsun
Benim ne çektiğimi görüyorsun
Sana âşık olduğumu da biliyorsun
Herkes de biliyor, sen ne diyorsun

Bir mecnun gibi gezinip durdum
Eli ayağa düşüp, ezilip durdum
Hasretinden aç susuz kalıp büzüldüm
Seni mutlu edemediğime çok üzüldüm
B. TUNCA/10.10.2000-17.55

Bayram Tunca

Sen Neler Ettin Neler

Ettin/ettin mükâfatı çoktan hak ettin
Yaşattığın az aşkla saçlarımı ak ettin
Çektirdiğin çileyle canıma tak ettirdin
Çile çektirmede sanki dünyada tektin

Ettiklerin beni deli divaneye döndürdü
Gözyaşlarım değirmen taşını döndürdü
Senin gibileri ne aile ocakları söndürdü
Senin gibileri yârini toprağa gömdürdü

Gözyaşlarım, yanar dağları söndürürdü
Ağıtlarım duyanı Mecnun'a döndürürdü
O zehirin en güçlü yiğidi bile öldürürdü
Bir başkası olsaydı inan seni öldürürdü

Yoldurdun yoldurdun, saç/baş yoldurdun
Soldurdun soldurdun, benzimi soldurdun
Azıcık çileli aşkla ahir ömrümü doldurdun
Bir tomurcuk gülken, örseleyip soldurdun

Daha genç yaşta deli gömleğini giydirdin
Genç yaşta boynumu öksüz gibi eğdirdin
Feryadı figanımı, taa arş-ı âlâya değdirdin
Kırdın kolumu kanadımı ta yere değdirdin

Hak ettin/hak ettin, en iyi ödülü hak ettin
Mükâfatını bulamadım, O'na havale ettim
Madem başta sevdin niye sonra terk ettin
Terk etmekle, öldürmekten de beter ettin

Gözyaşlarımla sineme kurşun döktürttün
Yıllarca, sen bana sayısız kök söktürttün
Saçlarımı daha güz gelmeden döktürttün
En son şair yapıp, içimi böyle döktürttün

Akan gözyaşımla, sinemde kurşun erittirdin
Aylar-yıllarca çok kefensiz gömlek giydirttin
Hayatımda kaç kez öldürüp öldürüp dirilttin
Her şeye rağmen, yine de kendini sevdirttin

B. TUNCA/19.06.2001-11.35

Bayram Tunca

Sen Neredesin

Ne gündüzlerimde, ne gecelerimde
Ne hülyalarımda, ne de rüyalarımda
Ne düşlerimde, ne de düşüncelerimde
Beni yalnız bırakmayan sen neredesin

Ne karlı dağlarda, ne de düz ovalarda
Ne toprak kokulu karada, ne semada
Ne sı Denizlerde, ne de Ummanlarda
Beni yalnız bırakmayan sen, neredesin

Ne akşamlarımda ne de sabahlarımda
Ne yaz aylarımda, ne de kış aylarımda
Ne ilkbahar ne de sonbahar aylarımda
Beni yalnız bırakmayan sen, neredesin

Ne uyanıkken, ne de mışıl mışıl uyurken
Ne hazin hazin ağlarken, ne de gülerken
Ne iyi günüm, ne de kötü günümdeyken
Beni yalnız bırakmayan Leyla neredesin

Yoksa, sen çöllerde görülen serap mısın
Yoksa, her an takip eden, gölgem misin
Yoksa, rüyalarımı süsleyen o peri misin
Beni yalnız bırakmayan Leyla neredesin

Yoksa denizlerdeki kaybolan dalga mısın
Yoksa denizlerdeki mercan kayalık mısın
Yoksa kırlardaki açan yaban çiçeği misin
Yoksa hep hayal ettiğim, güzel sen misin

Yoksa, semada yalancı yağmur bulutu musun
Yoksa, geceleri yanıp sönen ateş böceği misin
Yoksa, bir mevsimlik açıp solan kır çiçeği misin
Beni hiç yalnız bırakmayan Leyla sen neredesin

Ah bir çözebilsem, sen kimsin, neyin nesisin
Dost musun yada dost gözüken düşman mısın
Sen, hayattaki çözemediğim yegâni bilmecesin
Beni hiç yalnız bırakmayan Leyla sen neredesin

Gel desem gelmezsin, git desem gitmesin
Sen yıllarca hülya ve rüyalarımı süslersin
Ben beklemekten usandım, sen hâlâ gelmezsin
Yıllarca, hasretinden ne çektiğimi bilmez misin
B. TUNCA/18.12.2000-11.55

Bayram Tunca

Sen Olmayınca

Sen olmayınca dinmez yaşım
Gece gündüz hep ağrır başım
Sen olmayınca düşmez ateşim
Gün geçtikçe artıyor hararetim

Sen olmayınca dönmüyor dilim
Bilmem mecnun muyum neyim
Sen olmayınca yazmıyor kalem
Sen olmayınca anlamsız kelam

Sen olmayınca gülmüyor yüzüm
Sen olmayınca görmüyor gözüm
Sen olmayınca zayi oluyo sözüm
Sen olmayınca sönmüyor közüm

Sen olmayınca tutmuyor kolum
Sen olmayınca dumanlıdır yolum
Sen olmayınca perişandır sonum
Sensiz yün yatakta dahi dondum

Sen olmayınca arı bal yapmıyor
Sen olmayınca bu şair yatmıyor
Sen olmayınca kimseler bakmıyor
Sen olmayınca kimseler takmıyor

Sen olmayınca kelebekler uçuşmuyor
Sen olmayınca kimse kapımı açmıyor
Sen olmayınca kimse dost seçmiyor
Sen olmayınca hayat böyle geçmiyor

Sen olmayınca sular berrak akmıyor
Sen olmayınca evde ocak yanmıyor
Sen olmayınca çocukların kanmıyor
Sen olmayınca latifelerim kanmıyor

Kırık kalbime, merhem olur musun
Sen benim gibi sevgili bulur musun
Ben sensiz sen bensiz durur muyuz
Hiç ayrı kalmakla mutlu olur muyuz

Yağmur yüklü bulutlar gibi gözlerim
Hasretinle kalbimi akkorla közledim
Yolunu bakmaktan yoruldu gözlerim
Gel artık gel Leylâ, seni çok özledim

B. TUNCA/07.10.2000-12.36

Bayram Tunca

Sen Varsın Ya Aklımda

Ne okuduğum, ne yazdığım var aklımda
Akşamları yattığım sabahları kalktığımda
Sadece ve sadece sen varsın ya aklımda
Her şeyi unuturum gözlerine baktığımda

Ne gördük ne de duyduklarım var aklımda
Ne yediklerim ne de içtiklerim var aklımda
Sadece ve sadece tadın vardır dimağımda
Seni görünce kanım kaynar damarlarımda

Neyleyim başkasına, sen varsın ya aklımda
Hep konuk ederim seni, şu gönül tahtımda
Gönül yanında olmanı ister, her baktığında
Unutur tüm dertlerimi, cemalini baktığında

Ne okuduğum, ne yazdığım, kalmış aklımda
Sadece ve sadece anılarımız var belleğimde
Ne arayanım, ne de soranım, kaldı ardımda
Sadece ve sadece türkülerim kaldı ardımda

Ne mal, ne mülk, ne de kürk, kaldı arkamda
Sadece ve sadece tek şiirlerim kaldı ardımda
Temennim, bestelenip söylesin artık şiirlerim
Yıllarca dilden dile dolaşıp dursun türkülerim

B. Tunca/16.08.2002-10.16

Bayram Tunca

Sen Yokken

Sen yokken durgun sular gibiydim
Sen yokken yele kapılanlar gibiydim
Sen yokken sele kapılanlar gibiydim
Sen yokken yetim bir çocuk gibiydim

Sen yokken nutku tutulan bülbül gibiydim
Sen yokken yaprağı dökülmüşler gibiydim
Sen yokken Aysız gecedeki yıldız gibiydim
Sen yokken yârsız kalan mecnun gibiydim

Yokluğunu, karlı gecelerde iliklerimde hissettim
Ayazlı gecelerdeki yokluğunu kanımda hissettim
Senin yokluğunu, bütün duygularımda hissettim
Gece rüya, gündüzün de hülyamda konuk ettim

Belki dönersin ümidiyle, ümidimi hiç yitirmedim
Dağların bile dayanamayacağı çilelere sabrettim
Belki de aşktan çile çekenlerin içinde ben tektim
Bil ki sadece senin aşkın için bu kadar sabrettim

Sensiz ne yedim ne içtim geceleri hiç uyumadım
Aşk ateşinle yanışımı, hiç kimselere duyurmadım
Aylar yıllar oldu, ama hâlâ lütfedip de buyurmadın
Aşka olan açlık ve susuzluğumu daha doyurmadın

Beklerken, günüme gün derdime dert ekliyorum
Beklemekten ne gözde fer ne de dizde bağ kaldı
Beklemekten ahir ömrümün çoğu gidip, azı kaldı
Azı değil son saniyesi dahi olsa, yine bekliyorum

B. TUNCA/15.01.2002.15.12

Bayram Tunca

Sende Biliyorsun

Benimle bazen tesadüfen karşılaşıyorsun
Karşılaştığımızda da hal hatır soruyorsun
Gerçi ne çektiğimi sen daha iyi biliyorsun
Anlatsam dayanabileceğini mi sanıyorsun

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Seni Bekliyorum

Yine bugün, akmayan su misali durgunum
Bugün yine, aynen o günkü gibi vurgunum
Yıllarca, seni beklemekten çook yorgunum
Geçliğim geçse de yine de seni bekliyorum

Gelmediğin her günde derdimi dert ekliyorum
Ne kadar yaşlansam, yine de seni bekliyorum
Nasıl bir sevgin varmış ki hiç içimden atamıyorum
Ne geceleri, ne de gündüzleri sensiz yatamıyorum

Belki bir gün gelirsin diye, başkalarına bakamıyorum
Vefasızlık olur diye de, yüreğimden silip atamıyorum
Gözüm, gönlüm, kolum bütün bedenimle bekliyorum
Ne olursun gel artık, tüm benliğimle seni bekliyorum
B. TUNCA/25.12.2000-16.25

Bayram Tunca

Seni Böyle Bilirim

Aysız bir geceyi sensizlik bilirim
Güneşsiz bir günü sensiz bilirim
Seni Ay'ım, Güneş'im gibi bilirim
Bir gün dahi görmesem deliririm
B. Tunca/01.04.2002-17.05

Bayram Tunca

Seni Düşünürüm

İnan sensiz bir hayatı hiç düşünmedim
Başka birine asla ve katta düşünmedim
Gece rüyalarımda dahi seni düşünürüm
Çünkü; seni alnıma yazılan düşünürüm

Bil ki sensiz geçen bir hayatı yok sayarım
Sen olmayınca inan bozulur benim ayarım
Zindana da koysalar, yine seni düşünürüm
Çünkü ben seni alnıma yazılan düşünürüm

Seni gözlemekten yorgun düşse de gözlerim
Gece gündüz demeden yine yolunu gözlerim
Akkora dönüşse de içimdeki yanan közlerim
Ağarsa da saçlarım ben yine seni düşünürüm

B. Tunca/09.09.2001-09.55

Bayram Tunca

Senin Azaların

Senin elin, dilin, benim her şeyime şifadır
Senin gözün; gönlün, benim için deryadır
Senin kokun; benim için misk-i amberdir
Beni sana bağlayan kuvvet ise o vefandır
Âdemoğlu/ 10.07.2001-10.30

Bayram Tunca

Senin Yaptığın Ayıp

Sadece biz miyiz sanıyorsun garip
Düşene, kim çıkar sanıyorsun sahip
Ne yapayım eski dostlar oldu kayıp
Kime sorsan, der yaptığın çok ayıp
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Senin Yaranınım

Daldan dala konup, bulamadım seni
Hani, bir ömür boyu sevecektin beni
Ben hem hayranın hem de arayanınım
Sen sevmesen de ben senin yaranınım
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Seninle-1-

Seninle çocukluğumuz aynı
Yoksa gençliğimizde mi aynı olacak
Seninle gözlerimiz aynı
Yoksa, sözlerimizde mi aynı olacak

Seninle doğumumuz aynı
Yoksa, ölümümüzde mi aynı olacak
Seninle kaderimiz aynı
Yoksa, ahretimiz de mi aynı olacak

Olacak olacak her şeyimiz aynı olacak
Dünyamız da ahretimiz de aynı olacak
Sevenler dünya ve ahrette beraber olacak
Mutluluktan üveyikler gibi havada uçacak
B. TUNCA/20.04.2001-16.35

Bayram Tunca

Seninle-2-

Düne kadar ayrı vadilerden akan iki nehirdik
Bugün aynı deryada buluştuğumuza sevindik

Düne kadar ayrı yaylanın kral ve kralçesiydik
Bugünse aynı peteğe bal yapışımıza sevindik

Daha düne kadar ayrı bağın gülü bülbülüydük
Bugün, aynı altın kafeste mutluluğa büründük

Daha düne dek ayrı deryalarda yüzen iki varlık
Bak, bugün aynı akvaryumda yüzdürüyor Hâlık

B. Tunca/22.05.2003-13.22

Bayram Tunca

Seninle Burada Evlenemem

Burda evlenenlerin hepsinin ayrıldığını görüyorum
Oysa ki ben seninle, ebedi aşkı yaşamak istiyorum
Tahtımız cennet, bineğimiz Burak olsun istiyorum
Nikah şahidimiz Nebi, nikahımızı O kıysın istiyorum

Çünkü, burda evlenenlerin hepsi bir sebepten ayrılıyor
Oysa, benim gönlüm, senle ebedi aşkı yaşamak istiyor
Tahtımız cennet köşkü, bineğimizin Burak olsun istiyor
Nikah şahidimiz Nebi, nikâhımızı da Huda kıysın istiyor

Çünkü, ben senin o doyumsuz aşkını burada doyamam
Seni bu fani dünyada oturtacak bir köşk/saray bulamam
Şu fani dünyadaki fani aşklar için hayaller bile kuramam
Sen yanımda olmazsan, cennet köşkünde bile duramam

B. TUNCA/01.07.2001-10.05

Bayram Tunca

Seninle olmak

Bazen sabahlar olmasın isterim
Bazen akşamlar olmasın isterim
Senle olunca doyumsuzdur hislerim
Çünkü her an seninle olmak isterim

Bazen de sabahın erken olmasını isterim
Bazen de akşamın erken olmasını isterim
Yanımda olmadığında, yine seni düşlerim
Sensiz başka türlü bastırılmaz ki düşlerim

İki gönül bir olunca, samanlık seyran olur
Kavuşamazsak hayatımız tıpkı zindan olur
Vuslat için, benim gibi sen de koş ne olur
Biz istersek, ancak bu prensip gerçek olur

Ne kadar çok isterdim şu an seninle olmak
Seninle aynı değer ve duyguları paylaşmak
Hayattaki tek istek ve arzum seninle olmak
İsterdim ki toprak misali hep seninle olmak

Ne aş, ne ekmek, ne su gelir benim aklıma
Her zaman ve her yerde sen gelirsin aklıma
Her şeyi unuturdum, o gözlerini baktığımda
Her daim seni düşünürüm yatıp kalktığımda

B. Tunca/23.12.2002-12.23

Bayram Tunca

Seninle Yatıştırdım

Beden açlığımı azığımla yatıştırdım
Ruh-i açlığımı kur-an'la yatıştırdım
Aşktan, geceyi gündüzü karıştırdım
Aşka olan açlığımı senle yatıştırdım

Arşınladım cihanı, seni soruşturdum
Senden gayrilerini hep savuşturdum
Ben kendimi ancak sana yakıştırdım
Hayatın ıstırabını, seninle yatıştırdım

İsmini, cismini, belleğime kazıttırdım
Resmini hafıza albümüne yapıştırdım
Seninleyken hiçbir şeyden bıkmadım
Seninle olunca, dünyalara sığmadım

B. Tunca/09.01.2003-17.09

Bayram Tunca

Sensin Bizi Yaradan

Rüzgâr esiyor karadan
Dağı taşı kaldır aradan
Seni seviyoruz Yaradan
Sensin her şeyi yaratan

Meltem esiyor denizden
Hesap sorarsın hepimizden
Aman diler şu ademoğlu Senden
Affetmezsen, ne gelir elimizden
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Sensiz

Sensiz ne gecem belli, ne gündüzüm
Sanki, asmada unutulan bir üzümüm
Her gün güneş vurdukça, büzülürüm
Hasretinden turnaları gibi süzülürüm

Sensiz durulmuyor duygu ve hislerim
Durulsa da doyuma ulaşmaz hislerim
Ancak senle doyar duygu ve hislerim
Yoksa, hiç tatmin olmaz ki o hislerim

Ben sensiz hep böyle çok sitem kârım
Şu dünyada seni sevmektir tek kârım
Ben seninle her şeyi paylaşmayı varım
Eğer gelmezsen, çınlatır arzı ahuzarım

B. TUNCA/03.07.2001-1145

Bayram Tunca

Sensiz Olmuyor

Her öğün yediğim bal olsa da
Her gün giydiğim ipek olsa da
Konağım cennet köşkü olsa da
İnan ki sensiz olmuyor olmuyor

Her şeyin en iyisi benim olsa da
Tüm insanlar beni sevip/övse de
Tüm huriler hizmetçim olsalar da
İnan Sensiz hiç olmuyor, olmuyor

Deryalar, denizler, benim olsa da
Her tarafım parayla pulla dolsa da
Huriler benim için kelebek olsa da
Yine de Sensiz olmuyor, olmuyor

Güneşsiz gündüzün, Aysız gecenin
Tadı tuzu yok, Leylâ'sız hecelerimin
Ah benim, ayım, güneşim, yıldızım
Sensiz olmuyor, anlasana be kızım

Her gördüğüm dünya güzeli olsa da
Her güzel benim için saçını yolsa da
Her güzel benim için bayılıp kalsa da
İnan Sensiz, olmuyor Leyla olmuyor

B. TUNCA/07.10.2000-12.36

Bayram Tunca

Sensizken

Sensizken hayatta boş ve nahoştum
Kaç yıldır avcı gibi peşinden koştum
Sanki sen ceylan ben avcı olmuştum
Hamt olsun ki bugün sana kavuştum

Derin mavi denizlere andırıyo gözlerin
Dinlendiren sahile benziyo gamzelerin
Benim için birer esintidir o mimiklerin
Birer ikramındır gösterdiğin latifelerin

B. Tunca/06.01.2004-13.06

Bayram Tunca

Sergi Sarayı

Biz insanlar, öyle bir sergi sarayındayız ki
Saraydaki tablolar öyle bir güzellikteler ki
Tablodaki renk, motif ve figürler ayrı bir güzellikte
En iyi ressamlar dahi onun güzelliğine hayranlıkta

Hem her ressam, bu saraydan ilham almıyor mu ki
Aldıkları halde, onların aynılarını yapabiliyorlar mı ki
Saraydaki tabloları seyretmek o kadar doyumsuz ki
Yıllarca seyredenler dahi, doyup da mı gidiyorlar ki

Tablolar, her an film şeridi gibi değiştirilmiyorlar mı
Bir gündeki olan değişikliği sayalım desek sayılır mı
Bir yıldaki değişikliğini sayalım desek, güç yeter mi
Değişiklikteki gizemi yazalım desek kalem yeter mi

Sarayın tablolarının gizemini kimler hayran olmadı ki
Onun o eşsiz gizemini kimler anlatmaya çalışmadı ki
Nebiler, veliler, şairler, ozanlar, âşıklar, daha kimler
O kadar anlatana rağmen, yine bazıları anlamıyorlar

Bazı basiretsiz seyirciler, göremiyor hakiki Ressamı
Halbuki, her bir tablo, çok iyi anlatmakta O ressamı
Kimileri, öküzün trene baktığı gibi bakıyor bu sarayı
Belki de basiretsizliklerinden, göremiyorlar ressamı

Şair bu hususta muzdarip, ondandır feryad-ü figanı
Ey Âdemoğlu, gafil olma, bu sarayın ressamını tanı
Nasıl ki her bir tablo bir ressamın varlığını gösteriyor
Aynen öyle de bu sergi sarayı da o ressamı gösteriyor

Tabloları temaşa erken mutlaka ressamı görmelisin
Yoksa, ne sarayın, ne de hayatın hiç olur mu anlamı
Ey Âdemoğlu, sen de bakarlar gibi olma gör ressamı
İyi bak ki iyi göresin, iyi gör ki hayattan lezzet alasın

Zaten gaye-i hayat, bu sarayın ressamını tanımaktır
Gerisi senin benim ve her fani gibi hepsi de yalandır
Tabloları görüp de ressamı görmezsen hayat ziyandır
O tablolar, her an gördüklerimiz, saraysa, bu cihandır

Sarayda görülen her bir tablonun sayısız gizemleri var
Anlatmak için ne kalem, ne kelam, ne de ömür yeter
Çünkü her bir tabloda sayısız renk, sayısız figüran, var
Elbette ki bu kadar harika tabloların bir de ressamı var

B. TUNCA/15.04.2001-15.50

Bayram Tunca

Sevdalı

Sevdalı Bayram bilmez hile
O aşk çilesi çeker, bile bile
Gönlünü kaptırmış bir güle
O toprak olur, bu sevda ile

Gözünü kestirdi edalı birisine
Uzun uzadığa baktı gözlerine
Ah bir dinletebilseydi sözüne
Altın takardı onu kaç düzüne
B. Tunca/22.05.2003-12.02

Bayram Tunca

Sevdalı Adam

Sevdalı Adam; diyar-ı gurbetten ney gibi inliyor
O inledikçe de bizim gözyaşlarımız, hiç dinmiyor
Onun hasretinden ne çektiğimizi kimse bilmiyor
O günden beri de sevenleri gözyaşlarını silmiyor

Ah seni anlayabilseydik; ne sen inlerdin ne de biz
Bari sen affet zaten cezamızı hasretinle çekiyoruz
Söylediklerini yapmamanın cezasını çekiyoruz biz
Ey sevdalım, artık hülyalarımızda konuk ediyoruz

Sen inlerken biz de burda göz yaşımızı silmiyoruz
Vuslatımız da ne zamandır; onu da hiç bilmiyoruz
Kar bora fırtınalardan ne yapacağımızı şaşırıyoruz
Yokluğunuzdaki günlerimizi çok sıkıntılı yaşıyoruz

Çok kimseler, dayanamadılar, onun bu sevdasına
Bilmem ki o nasıl dayanıyor bunca yıl bu sevdaya
Dert edinmese, bunca yıl çekmezdi o bu sevdaya
Bilirim, o bizlerin imanı için katlanır, bu sevdaya

Sevdalı Adam, hayat engellerini bir bir aşıyordu
Bu nasıl bir sevda ki! o bunu nasıl da yaşıyordu
Tanıyıp, tanımayan onun bu sevdasına şaşıyordu
Nasıl şaşmasınlar ki sevdası yedi kıtayı aşıyordu

Bilirim ki, sevdalının sevdası milletinin imanıdır
Bilirim ki, onun sevdası milletimizin selametidir
Onun ye gâni isteği, tüm insanoğlunun felahıdır
Sevdalım bunu görürse, gönlü gül gülistandadır

Bayram der, Sevdalı Adam, yaşanmazları yaşadı
Yine der ki, 'Sevdalı Adam, başarılmazı başardı'
Onun, hoşgörüsünü görenler; hayretten şaşardı
Ben azına dayanamadım, o çoğunu nasıl yaşardı

Geleyim desem, bin bir türlü manie var gelemem
Yürüyüp geleyim desem hesapladım ömür yetmez
Kuş gibi uçup geleyim desem kanat kırık uçamam
Yetim şair hasretinden gece gündüz ağlar uyumaz

Yıllarca, hülya ve rüyalarımda konuk ediyom seni
Gerçi yakınken de çok dinleyip, az anlamışım seni
Yetim şair, rüyalarında bile mecnun gibi arar seni
Yetim şair, yokluğunda bugün daha iyi anlar seni
B. TUNCA/12.11.2000-12.30

Bayram Tunca

Sevdiğim İnsan

İlk gördüğüm ve ilk dinlediğim insan
İlk dinlediğim ve büyülendiğim insan
İlk hasbi ve samimi gördüğüm insan
Yanılmamışım, o görevli gelen insan

Anlattıklarından çok yaşadıkları etkiledi
Sadece bana değil, tüm dünyayı etkiledi
Nasıl etkilemesin ki ektiği tohumlar yeşerdi
O, lutf-u İlahi olarak, gönderilen bir veliydi

Öyle etkiledi ki her dildeki millet dua diledi
Düşmanları diş biledi dostları dualar diledi
O düşmanlarını bile her an hayır dua diledi
Sayısız ademoğlu, onun hizmetini imrendi

Birileri çok gördü, onun imana olan ilgisini
Hazmedemediler, onun hoşgörülü oluşunu
Kıskandılar onun ilim ve irfana olan ilgisini
Çekemediler onun kalplerde taht kuruşunu

Onun hasreti, sinelerimize mama gibi yaktı
Hicranlı gözyaşlarımız da çağlayan olup aktı
Bu ayrılık bizler için ne de talihsiz bir bahttı
Bilemiyoruz, onu diyarı gurbete, kimler attı

Bedenimiz uzak olsa da gönlümüz ona bağlı
Yalnız gönlümüz hasretiyle çok mu çok dağlı
Yalnız yıllar oldu görüşemeyeli bu neye bağlı
Rüyada olsun, görmek istesek, bu neye bağlı

Bildiğim kadarıyla, o istemeyerek gurbet ele
Ama o gitti gideli hep maruz kaldık sam yele
Endişe ediyorum, bir gün kapılırsak diye sele
Turnayla haber saldım tez gelsin diye o yare

Kalmadı ki ümit bağlayacağım başka da kimsem
Var mı ki, arkamdan ağlayacak başka da kimsem
Yoktur başka da arkasından ağlayacağım kimsem
Bir Yüce Rabbim vardır, bir de o sevdiğim kimsem
B. TUNCA/29.07.2000

Bayram Tunca

Sevdiğim Yâr

Leylâ, niye caydın sözünden
Bak yaşlar akıyor gözümden
Kırıldın mı yoksa, sözümden
Hiç de gitmiyorsun özümden

Ah Leyla niye sözünde durmadın
Zaten adam yerine de koymadın
Hiç mi hiç hal hatırımı sormadın
Böyle yapacağını niye vurmadın

Yemeğini yiyip, suyunu içmiştim
Güzellerin içinden de seni seçtim
Sen benim için en güzel bir eştin
Aşk varken niye vefasızlığı seçtin

Kahveni fincanından içmiştim
Çok mu çok candan sevmiştim
Seni de çok candan bilmiştim
Eski olanları çoktan silmiştim

Ben Leyla'yı sevdim soyundan
Ben o yârimi aldım, huyundan
Kaç kez aşını ekmeğini yedim
Soyu güzel, huyu güzel yârim

Kahveyi içtim, toprak fincandan
Benim yarim çok mu çok candan
Ben de Leyla'yı seviyom candan
O ikimizi yaratmış, aynı kandan

Çok çayını içtim, kristal bardaktan
Ben Leyla'yı aşık oldum çardaktan
Yayık ayranı ikram etti, bardaktan
Onun yolunu ölürüm hayranlıktan

Yoğurdunu yedim, kalaylı çanaktan
Leyla'm, öpücük verdi, al yanaktan
Ben de öptüm, elmacık yanağından
Leyla'yı aldım, Muhacir konağından
B. TUNCA/25.05.2000

Bayram Tunca

Sevdiklerimin Hepsi

Gökyüzü gümüşten yapılmış yuvarlak bir tepsi
Sevdiğim kristaller itinayla yerleştirilmiş hepsi
Gündüzleri, Güneş gök kubbemizde avize sanki
Geceleri Ay avize, yıldızlar da spot lamba sanki

Evren desenli mi desenli sanki altından bir tepsi
Sevdiklerimin kimi altında, kimisi üstünde hepsi
Bunların, tat-koku renk ve diğer özellikleri farklı
Kimi acı, kimi tatlı, kimi ekşi, hepsi de çok farklı

Diğer bir cihetten, Kâinat büyük bir kitab-ı kebir
Pınar, çay, nehir, deniz ve deryalar birer sebildir
Sevin ey âdemoğlu tüm bunlar senin için yaratıldı
Sakın unutma, tüm insanlar, imtihan için yaratıldı

Her mevsim ayrı ayrı nimetler, ayrı ayrı güzellikte
Kimi al, kimi kırmızı, kimi yeşil, kimisi mor renkte
Her mevsimin her günü ayrı renk, ayrı bir güzellikte
Her şey intizam ve nizam içinde, hepsi yerli yerinde

Tüm bu güzellikler içinde, Leyla ayrı bir güzellikte
Mevla sanki onu benim için yaratmış ayrı özellikte
Yaradan bütün güzellikleri Leyla da toplanmış sanki
Leyla'nın gözleri yıldız, cemali Ay'ın on dördü sanki
B. Tunca/31.10.2001.14.10

Bayram Tunca

Sevemem

Allah varken, başka mabut aramam
Kur-an varken, başka kitap aramam
Nebim varken, başka Nebi aramam
Leyla’m varken, başka yâr aramam

İyilik varken, kötülük nedir bilmem
Sünnet varken, başka yolla girmem
Helal dairesi varken, harama girmem
Leyla’m varken, başka Leyla bilmem

Aydınlık varken, karanlığı sevemem
Gülmek varken, ağlamayı sevemem
Cennet varken, cehennemi istemem
Leyla’m varken, başkasını sevemem

Doğruluk varken, yalanı sevemem
Doğru varken, yalancıyı sevemem
İyilik varken, kötülüğü hiç sevemem
Leyla’m varken, başkasını sevemem

Özgürlük varken, köleliği sevemem
İzzetle ölmek varken, zilleti sevmem
İyilik varken, kötülüğü hiç sevemem
Leyla’m varken, başkasını sevemem

Güller varken, dikenleri sevemem
Gülme varken, ağlamayı sevemem
Güldürme varken, ağlatmayı sevmem
Sevgilim varken, başkasını sevemem

Tebliğ varken, tenkiti hiç de sevmem
Tamir varken, tahribi hiç de sevmem
Tatlılık varken, tatsızlığı hiç sevmem
Leyla’m varken, başkasını sevemem

İntizam varken, dağınıklığı sevmem
Temizlik varken, pisiliği hiç sevmem
İyilik varken, kötülüğü hiç sevemem
Leyla'm varken, başkasını sevemem

Ecdadım gibi izzetle yaşamak isterim
Yoksa, her an izzetimle ölmek isterim
Yoksa, başka türlü bastırılmaz hislerim
Ben sadece ve sadece Leyla’mı isterim
B. TUNCA/07.06.2000

Bayram Tunca

Seven hoşlanır

Yağmur yağdıkça dağlar ıslanır
Yârim her gördüğünde yaslanır
Aşk gözyaşlarıyla sinem ıslanır
Sevenler sevdiğinden hoşlanır

Meyve veren ağaçlar taşlanır
İnsanoğlu, gün gelir yaşlanır
Sevmeyen her yerden dışlanır
Sevenler sevmekten hoşlanır

Kışın engin vadilerde kışlanır
Her işe Bismillah ile başlanır
Sevmeyen her yerden dışlanır
Sevenler sevdiğinden hoşlanır

İşlenmeyen demir tez paslanır
Sevilmeyen insan tez yaşlanır
Sevilenler daha da geç yaşlanır
Sevenler sevdiğinden hoşlanır

Güzeller güzellikten, hoşlanır
Sevmede önce gözden başlanır
Sevmeyen, çok çabuk yaşlanır
Sevenler sevdiğinden hoşlanır

Gençlikte az çok efelik taslanır
Yaşlılıkta o gözlerimiz yaşlanır
İlk sorguya kulluktan başlanır
Sevenler sevdiğinden hoşlanır

Eğer burada çektirmişsen, orada çekersin
Zaten burda ne ekersen orada onu biçersin
Bir gün gelir sen de bu dünyadan göçersin
Eğer çok çektirmişsen sırattan geçemezsin
B. TUNCA/27.06.2000

Bayram Tunca

Sevenlerim

Sevenlerim sevdiklerimdir benim
Has bahçenin gülleri/bülbüllerim
Nazar boncuğum/gözbebeklerim
Hep de böyle kalmalarını dilerim

Ne yüzlerini gördüm ne yüzümü gördüler
Görmeden sevgi ipliğiyle dantele ördüler
Yorumlarıyla ümit verip, yüreklendirdiler
Hiç görmeden karşılıksız candan sevdiler

Kimileri taş atarken onlar hep gül attılar
Kimileri kem bakarken onlar hoş baktılar
İyi görüp, iyi düşünmeyi prensip yaptılar
İçimde sönmeyen sevgi meşalesi yaktılar

Sevenlerimin yürekten sevgilerine vuruldum
Deli esen yel/bulanık akan seldim duruldum
Seven şair dostların kimlerdir diye soruldum
İsimlerini zikretmekten daima gurur duydum

İsimlerini belleğime silinmez kalemle yazdım
Onlar gibi ben de onlar nazarında bir hazdım
Duygularımı harmanlayıp yüzlerce şiir yazdım
Eğer yüreklendirmeselerdi şairlik yapamazdım

B. Tunca/25.04.2004-09.25

Bayram Tunca

Sevgi

Ne çarşıda, ne de pazarda satılırsın
Ne gözle görülür, ne de elle tutulursun
Ama her canlının kalbinde yer bulursun
Ezelden ebede kadar kalblerde durursun

Sensin benim mayam, seninle yoğruldu hamurum
Yaratılmamışım ben kavga için sevgidir hamurum
Muhabbet fedaileridir, tüm tenimdeki duygularım
Husumete yer yoktur, sevgi doldur benim kalbim
B. TUNCA/27.12.2001

Bayram Tunca

Sevgi Yarım Olmamalı

İnsan sevdiği zaman, tam sevmeli
Sevdiğini de canından çok sevmeli
Gerekirse sevgilisi için her şeyini vermeli
İşte o vakit, sevgili de sevildiğini bilmeli
B. TUNCA/11.07.2001-10.10

Bayram Tunca

Sevgililer Günü

Bugün on dört şubat sevgililer günü
Kiminin bayram, kiminin hüzün günü
Bayramı olanlar, kutlasınlar bu günü
Olmayanlar da teselli saysınlar dünü

On dört şubat, hatırlatıyor dünü bugünü
Ölümden gayri, kim çözebilir bu düğümü
Seneler önce atmıştık biz bu kör düğümü
Dillere destan yapmıştık o günkü düğünü

Niye ayın on dördü seçilmiş sevgililer günü
Belki, dolunaya benzediğinden onların yüzü
Dolunaylı gecelerde pırlantadır onların yüzü
Dolunaylı gecelerde yıldız gibidir yarin gözü

Yılanı deliğinden çıkarır, dilinden çıkan sözü
Tabi ki sevdiğini de baştan çıkarır tatlı sözü
Ballı kaymaya benzer, bizim sevgilimizin özü
Hasret kaldığımızda mama misali yakar közü

Karlı yeryüzü gibi giysin sevgili beyaz gelinliğini
Hasret ateşiyle yanan yürekle beklesin sevdiğini
Toprağın karı emişi misali çeksin içine sevdiğini
Kalbinde yaşatsın, bir ömür boyu onun sevgisini

B. Tunca/14.02.2004-14.02

Bayram Tunca

Sevgilim-1-

Doyamadım, bakmaya kaşına
Severken sormadım ki yaşına
Deli gönlüm bir tek sana aşına
Ne olur bekletme Allah aşkına

Sen, benim için en güzel kuştun
Sen beni bırakıp, nerelere uçtun
Ben senin aşk ateşinle tutuştum
Ah ne güzel hayaller kurmuştum

Sen benim için en güzel bir ilaçtın
Gönlümde sultan, başımda taçtın
Sen beni bırakıp da nereye kaçtın
Ah şu kalbimde nasıl yaralar açtın

Ben senin için dertli bir sazdım
Seni sevince çook dağlar kazdım
Ben senin için, çok şiirler yazdım
Ahh geleceksen, gel artık nazlım

Ah senin için ne hayaller kurdum
Yıllarca hep seni bekleyip durdum
Hasretinden yaprak gibi sararıp soldum
Gel artık Nazlım beklemekten yoruldum

Aylar-yıllar odu, hep seni bekliyorum
Günüme gün, derdime dert ekliyorum
Beklerken ara sıra da olsa bak tekliyorum
Buna rağmen yine de hep seni bekliyorum

B. TUNCA/05.10.1999

NOT:Yazdığım 2.şiirimdir.....

Bayram Tunca

Sevmek

A-Yar İçin
Seni öyle baki bir aşkla, seviyorum ki
Ecelim gelip, Azrail canımı alsa dahi
Yine de yüreğimden hiç çıkmaz sevgin
Çünkü aynı şekilde sen de beni sevdin
B-Vatan için
Bir değil bin başım olsa uğurunda fedadır
Sensiz şu dünya Cennette olsa, bana dardır
Sensiz bir dünyada yaşamak bana çok ârdır
Zilletle yaşmaktansa, izzetle ölmek kârdır
B. Tunca/20.12.2001-17.45

Bayram Tunca

Sırtıma Dayadıklarım

(Hayat öyküm)
Sırtımı dayadım koca taşa
Anamı alıp, su katı felek aşa
Genç yaşta bu da geldi başa
Kim dindirir hicranlı gözyaşa

Sırtımı dayadım, o talihsiz babama
Zalim felek, tez alıp götürdü, babamı
Yetim bıraktı, hem beni, hem obama
Ben, ne ümitler bağlamıştım babamı

Kim aratmaz ki o fedakar babamı
Kimler sahip çıkar artık, o yuvamı
Kader, otuz üçünde götürdü babamı
Yetim ve öksüz bıraktı mutlu obamı

Sırtımı dayadım anam bildiğim analığa
Baba ölünce analık da kaçtı samanlığa
Bir sarayken hanemiz döndü viraneye
Üç kardeş, bizlerde döndük, divaneye

Sırtımı dayadım, o vefasız üvey anamı
Üvey ana da dayanamadı kaçtı yabana
Kim görse, acırdı benim garibanlığıma
Çok arayıp, bulamadım anamı babamı

Sırtımı dayadım bacıma
Bacı da dayanamadı kaçtı acıma
Bacım da derman olamadı acıma
Kimler derman olur benim acıma

Sırtımı dayadım Mehmet emmime
Aldırmadı, hakkımı ver dediğime
Pişman ettirdi, emmim dediğime
Pişman ettirdi, dünyaya geldiğime

Bak ona da yaramadı, yetimlerin malı
O da götüremedi ki, hiçbir dünya malı
İbretlikti ölümündeki son perişan hali
Belki ahrette de perişandır, onun hali

Sırtımı dayağım dedim, o dayılarıma
Dayılarım da dayatmayız dedi daima
Onlar da vermediler hakkıyla payıma
İşte yetim şair böyle çile çekti daima

Elbette, ahirette Allah alacaktır payıma
O vakit, yazık olacak amcam ile dayıma
Bakılsa, görülmez ki acısız geçen ayıma
Şair Bayram, işte böyle çile çekti, daima

Sırtımı dayadım, sevdiğim Muhacir kızına

O da, zor günümde vefasızdı, bahtım kara
Mutlu etmeye yetmedi ki kazandığım para
Kara mı kara, bu Bayram'ın bahtı çok kara

Sırtımı dayamışım, ne çok vefasız dostlara
Bazı vefasız dostlar, sattılar beni bir posta
Meğer güvenmemek gerekirmiş her dosta
Bazı dostlar, değişirmiş dostuna bir posta

Sırtımı dayadım sadık dostlarıma
Zalim felek bir bir alıp götürdü o dostlarıma
Hepsinin açıları içimdeki kanayan birer yara
Bir bir gitti o candan dostlarım, bahtım kara

Sırtımı çok yere daydım, fakat yine kaldım yaya
Çok çalıştım; ama sonunda yine de kaldım yaya
Şair "bundan sonra sırtımı Allah'a dayayacağım"
O'ndan başka kimseye katiyen dayamayacağım

Bayram der, benim gibi sizde dayanmayın başkasına
Başta olmasa da sonunda, kalırsınız benim gibi yaya
Hayatınız boyunca, çok çile çekersiniz ben gibi baya
Sırtını verin Allah'a, kalmazsın, her iki Cihanda yaya
B. TUNCA/30.10.2000-15.35

Bayram Tunca

Silme Gözyaşlarını

Bırak, silme o gözyaşların varsın aksın
Yanaklarından süzülürken yatak yapsın
Ancak böyle boşalıp, sükunet bulursun
Belki de aradığını, bu şekilde bulursun

Hem bak, gökyüzü bile sık sık ağlamaktadır
Galiba, semada ağlamakla rahatlamaktadır
Bak, bazen çok ağladığından göz pınarı kurur
O an, gökyüzü de benim gibi çok sessiz durur

Sakın ola ki sen de benim gibi için için ağlama
Sevda hasretiyle, yüreğini ak korlarla dağlama
Kimsenin görmesini istemiyorsan geceleri ağla
Öyle ağla ki; feryad-ı figanınla dağları da dağla

Hem öyle gözyaşları vardır ki, şehit kanına denktir
Böyle gözyaşları arzularımıza ulaşmakta mihenktir
Hem bak, ağlamakla kimler Leyla'sını kavuşmadı ki
Misal mi istersin; Nebiler ve sahabeler yetmez mi ki
B. TUNCA/04.07.2001-10.45

Bayram Tunca

Sitem-1-

Yine, elimde kalem, dilimde kelam
Yazayım dedim, ona üç beş kelam
Gözlerim uyku, yüreğim duygu yüklü
Yaban Gülümün hasreti belimi büktü

İçimdeki fırtınalar dalgalar oluşturdu
Dalgalar ruhumda girdaplar oluşturdu
Şair ümit ve hayaller peşinde koşturdu
Soğuk gecelerde hep ellerini ovuşturdu

Geceleri uykularım bölük börcüktü
Gözyaşım damla değil, oluk oluktu
Kınamayın dostlar saçım yoluk yoluktu
Hasretten beti benzim soluk mu soluktu

İçimdeki fırtınalar soğuk mu soğuktu
Yüreğimdeki yaralar ovuk mu ovuktu
Hayallerim ümitlerim kopuk mu kopuktu
Gözyaşım damla değil, sanki oluk oluktu

Bağırayım dedim bağıramadım sesim çok kısıktı
Yaban Gülümün nazları çok mu çok canımı sıktı
Yaban Gülün gittikçe artan hasreti, belimi büktü
Şair onu beklemekten yaprak gibi ömrünü döktü
B. TUNCA/05.08.2001-14.45

Bayram Tunca

Sitem-2-

Bir kez doğdum, fakat belki bin kez öldüm
Buna rağmen yaptıklarını maziye gömdüm
Böyle yapmasıydım, bu kadar sevemezdim
Bu kadar sevmesiydim, böyle yapamazdım

Bayram Tunca

Son Arayışım Olabilir

Bak bu arayışım belki son olabilir
Bu sesim, bu nefesim son olabilir
Görenler, kimin aradığını sorabilir
İsmimi söylersen referans olabilir

B. Tunca/30.03.2004-08.30-İst.

Bayram Tunca

Son Nefes

Öyle bir derin çekilir ki, o son nefes
Dost ve düşman kulak kesilir herkes
Keşke, ibret alabilse, bundan herkes
Çünkü, mutlak tadar, bu acıyı herkes
B. Tunca/30.11.2002-11.30

Bayram Tunca

Son Sözü Söyletme

Son sözü söyletme bana
Bugünlerde ne oldu sana
İnan hiçbir kötü niyetim yoktu sana
Ne yaptımsa iyi niyetle yaptım sana

Her insanın bir sabır tahammülü var
Çok zorlama benim de bir sabrım var
Geçinip giderken isyana ne gerek var
Dışarda ne var, ne ararsan evinde var

Son sözü söylemeye zorlama bana
İstemeyerek söylersem o sözü sana
Ben de bir şey yapamam artık sana
Bak yazık olur, hem sana hem bana

Biz belki kader deyip çekeriz cezamıza
Esas yazık olur, o zaman bu yavrulara
Aklın yetmiyorsa, sen bu işe çare ara
Ömür boyu kanayıp durmasın bu yara

Leyla, bak o son sözü söyletme bana
Eğer ki o son sözü söylettirirsen bana
Hakkın fermanına uymak düşer bana
Bak! yazık olur, hem sana, hem bana

Sana söyleyecek başka sözüm kalmadı
Senden başka kimsede gözüm kalmadı
Sana verecek, başka özüm de kalmadı
Yaptıklarına dayanacak halim kalmadı

Allah aşkına ne olur sonsözü söyletme bana
Haber saldım, bütün akrabana, ana, babana
Ben anlatamadım, belki onlar anlatırlar sana
Son kez söylüyorum, sonsözü söyletme bana
B. TUNCA/26.10.2000-16.44

Bayram Tunca

Sonbaharda Gördüklerim

V oluşturan Allı Turnalar, güneye göçüyorlar
Tek sıra olan karıncalar, yuvasına çekiliyorlar
Yayla ve yazlıktakiler, kışlıklarına taşınıyorlar
Kış hazırlığı yapmayanlar da ah vah ediyorlar

Kuşlar veda şarkıları söyleyerek güneye gidiyor
Sarı yapraklar birer birer toprak olmaya gidiyor
Rüzgâr ıslık öttürerek gidenlere yardımcı oluyor
Yağmur yüklü bulutlar da kışın habercisi oluyor

Bulutlar yağmur yüklü, gönüller hüzün yüklüdür
Denizler köpüklü dalga, dağlar duman yüklüdür
Dağ, taş, ot, yaprak, sabahları hep çiğ yüklüdür
Hazan görmüşlerin yürekleri duygu his yüklüdür

Güneş bile; yüzünü bulutlar arkasına saklar oldu
İçimi dışımı ısıtan güneş sonbaharda ısıtmaz oldu
Uçup giden yaprak gibi gidenler geri gelmez oldu
Gökyüzündeki bulutlar gibi gözler de nemle doldu

Tüm canlılarda; vedalaşma telaşı vardır sonbaharda
Her şeyde ayrılığın verdiği hüzün vardır sonbaharda
Yeryüzü hicrandan yüzünü sarıya boyar sonbaharda
Gökyüzü bulutları bile, hep ağlamaklıdır sonbaharda

Ağacın yaprağı koparılıp atılan defter sayfaları misali
Geçti ömrüm sonbaharda dökülen sarı yapraklar gibi
Güneş yüzünü mor peçeyle örtmüş duvaklı gelin gibi
Ağaçlar, her şeyi elinden alınan, öksüz ve yetim gibi

Sonbahar değil, arkasından gelen kış korkutuyor beni
İhtiyarlığım değil, arkasından gelecek korkutuyor beni
Gençliğim çoktan gitti, ihtiyarlık kapıma dayandı benim
İhtiyarlık alamet-i farikaları başımda göründüler benim

Yürüdüğüm patika yollar; hazan yapraklarıyla örtülmüş
Mazi baktığımda, sanki yıllarım değirmende öğütülmüş
Farkına varamadım; yıllarım geçip gitmiş, bir rüya gibi
Bir gün; şair de bu alemden uçar gider bir yaprak gibi

Ölüm idam-ı ebedi olmadığı gibi sonbahar da son değildir
Mevsimler dünya ile tüm içindekiler için bir devr-i daimdir
Güz Mevsimi, bir kabuk değiştirme, bir örtü değiştirmedir
Mevtten sonraki gibi sonbahardan sonra da dirilme vardır

B. Tunca/30.08.2001.09.35

Bayram Tunca

Sonuç Hep Aynı

Neticenin hep aynı olduğunu gördüm
Formül doğum artı hayat eşittir ölüm
Yollar farklı da olsa netice yine ölüm
Sırat-ı müstakimden gitmeliyiz gülüm

B. Tunca/15.04.2004-15.04

Bayram Tunca

Sorsaydınız

Sorsaydınız en çok ne üzer diye, derdim ki vefasızlık
Yine sorsaydınız en çok ne sevindirir derdim vefalılık
Gösterilen vefa, canı dudağına gelene verilen gibidir
Vefasızlığa uğramışlar tıpkı susuz bırakılanlar gibidir

Ben vefayı, önce sevdalımızdan, sonra sizden dördüm
Gösterdiğiniz her vefanızla, yüreğimde dantele ördüm
Düştüğüm ümitsizlik girdabından, vefanızla kurtuldum
Bu güne dek hayatta ve ayakta sizin vefanızla durdum

B. Tunca/19.11.2003-11.19

Bayram Tunca

Söyle Leylâ'm

Söyle Leylâ'm neyim etkiledi seni
Masumane o çocuksu bakışım mı
Serçeninkine benzer, kalp atışlarım mı
Yoksa, kızgın maşa misali dudağım mı

Saçlarına tarak yaptığım, parmaklarım mı
Ellerine şarja bağladığım akkor ellerim mi
Her mevsim aşk şarkısı söyleyen dilim mi
Deryada damla kadarki, ilmim/irfanım mı

Yanar dağı maması misali akan kanım mı
Yoksa, her an sevdan için atan kalbim mi
Yok denecek kadar ki şanım/şöhretim mi
Yörüklüğe has o ekol ya da dekorum mu

Yoksa, kalbimin aynası nurlu yüzüm mü
Yoksa, mıknatıslı ve hipnozlu gözüm mü
Yıllarca, sönmeyen volkan lavı közüm mü
Ya da saf Anadolu çocukluğum/özüm mü

Yoksa şiirlerime akseden yalvarışlarım mı
Rüyanda da olsa, kucağındaki yatışım mı
Yoksa, yazdığım en ateşli aşk şiirlerim mi
Yoksa senin için söylediğim türkülerim mi

Ne olursun söyle Leylâ ağzından duyulsun
Kimi kıskanırken, kimi mutluluğa boğulsun
Yok denecek, ilmime/irfanıma mı vuruldun
İtiraf et artık, herkesçe malumu ilân oldun

B. Tunca/20.01.2003-01.20

Bayram Tunca

Söyle Yâr Söyle

Söyle yâr söyle, neyim sana nahoş geldi
Gönderdiğim elciler dolu gidip boş geldi
Sözlerin mızrap olup, yaralı sinemi deldi
Oysa şair Bayram seni ölümüne sevmişti

B. Tunca/09.09.2003-09.09

Bayram Tunca

Söylemedi Deme

Bak arkadaş sonra demedin deme
Benim gibi birdenbire gönül verme
İş işten geçince görürsün akı karayı
Bak, sonra benim gibi yersin ayvayı

Bu işin başı gibi sonu da güzel olmuyor
Düşenin candan bir dosttu bile olmuyor
Hiç kimse, senin ne çektiğini anlamıyor
Her güzel, dulsun diye de pas vermiyor

Bak hey arkadaş, al asili, ser altını hasırı
Gamsız, tasasız yaşarsın belki de bir asrı
Alamazsan asili, seremezsin altına hasırı
Yaşayamazsın dertsiz/tasasız çeyrek asrı

Bak arkadaş, alacağın asilden veya nesilden olsun
O zaman, altına sereceğin istersen hasırdan olsun
Alacağın güzel yeter ki helal süt emmiş birisi olsun
Bulursan, hem suretten, hem sihre ten güzel olsun

O zaman her yerin mutlulukla dolduğunu görürsün
Yoksa hayatının zehir zemberek olduğunu görürsün
Şu hayatta da kaç kez ölüp ölüp dirildiğini görürsün
Allah göstermesin düşersen bir vefasıza sürünürsün

O zaman bulamazsın, derdine derman olacak birisini
O zaman kuvvetten düşer, söz geçiremezsin, vefasızı
O vakit başımdan atsam da kurtulsam dersin birisine
En son pes edip, beddua edesin gelir yedi sülalesine

Hey dost, ah vah etmekle biter mi sanıyorsun bu çile
İbret olsun, düşmandan ziyade, dosttan gördüm hile
Hayatta yıllarca çekilmez dost çilesini çektim bile bile
Hayatta çektiklerimi Allah'tan başka da acep kim bile

Hey arkadaş, bak ben aklımın cezasını şiddetli çektim
Şair der, bu hususta çekenlerden ne ilk, ne de tektim
Belki faydası olur düşüncesiyle, gerekli nasihati ettim
Nasihat etmekle, vicdan azabından kurtulmuş oldum

Bayram Tunca

Sözünü Tutmuyor

Sönmüş ocakta duman tütmüyor
Bazıları verdiği sözünü tutmuyor
Onların yaptıkları hiç unutulmuyor
Söyledikleri yalan atık yutulmuyor

Sular donmuş, testiye su dolmuyor
O yâr küsmüş, koynuna koymuyor
Bir kerecik de olsa, halimi sormuyor
Beni hiç mi hiç yâr yerine koymuyor

Sabah güneşi doğar, güzel yüzüne
Aldanmamak lazım sevdim sözüne
Bakmak gerekir, geçmişteki özüne
Hiç de güvenemem aşktaki sözüne

Yâr üstüne, yâr sevenlerin büstünü
Yazmak gerek, herkesin küstüğünü
Güneşin akşam gölgesi vurmuş üstüne
Nereden de bileyim, o yârin küstüğüne

B. TUNCA/18.07.2000

Bayram Tunca

Sözünün Eri Olma

Sözünün eri olanın eri olurum
Öyle birni bulsam deli olurum

ADEMOĞLU/22.09.2003-09.22

Bayram Tunca

Stepne Gibi Atıldım

Başta sabi bir çocuk gibi sevildim
Daha sonra her nedense yerildim
Bubi tuzaklarıyla da yere serildim
Tuzak kuranları görünce delirdim

Baştan bir dost gibi sineye basıldım
Sonra cani gibi darağacında asıldım
Ben de çilekeşler kervanına katıldım
Bir stepne gibi oradan oraya atıldım

İlk önce en iyi bir sevgili gibi bakıldım
Daha sonra bir cani gibi kem bakıldım
Ben de, aşktan çile çekenlere katıldım
Bir stepne misali oradan oraya atıldım

İlk bulunmaz Bursa kumaşı gibi bakıldım
Daha sonra da bir hain gözüyle bakıldım
Ben de..... kervanına katıldım
Bir stepne misali oradannn oraya atıldım

Bayram Tunca

Su Gibi Olaydım

Ateşin korkulu rüyası ben olaydım
Hidrojen gibi sana eş ben olaydım
Vücut dengeni saylayan ben olaydım
Vazgeçemeyeceğin yar, ben olaydım

Senin akvaryumundaki su ben olaydım
Senin inci mercanlarını ben saklaydım
Seni her gün sayısız kere paklasaydım
Seni o derin denizlerimde saklasaydım

Olaydım olaydım sular gibi aziz olaydım
Her canlının bedeninde ben bulunaydım
Hasretle yolları gözetlenen ben olaydım
Herkes tarafından sevilen birisi olaydım

Kirleten değil, temizleyen biri olsaydım
Dilde zikir, gönülde şükür, ben olsaydım
Şairlerin de ilham kaynağı ben olsaydım
Her kez tarafından aranan biri olsaydım

Hasret çekenlerin itfaiyecisi ben olsaydım
Yaratılış ve son nefesteki, o ben olsaydım
Kendini rahmet olarak andıran o olsaydım
Her yerde ve her zaman aranılan olsaydım

Savaşlara barışlara konu olan ben olsaydım
Türkülere, şarkılara konu olan ben olaydım
Aşıkların hararetini söndüren ben olsaydım
Kendini rahmet olarak andıran ben olaydım
bayramtunca@hotamil.com
19.04.2002-15.06

Bayram Tunca

Suç Oldu

Sustum suç oldu, konuştum suç oldu
Yazdım suç oldu, yazmadım suç oldu
Sevdim suç oldu, sevmedim suç oldu
Hep iyi niyetle yaptıklarım suç oldu

Çok çalıştım suç oldu, az çalıştım suç oldu
Çok sevmem suç oldu, az sevmem suç oldu
Sevgisini yıllarca kalbimde taşıdım suç oldu
Ne yapsam kimseye yaranamadım suç oldu

Oruç tuttum suç oldu, namaz kıldım suç oldu
Allah'ın emri, peygamberin sünneti suç oldu
Sessiz veya sesli, farklı düşündüm suç oldu
Memleket-millet için çok çalışmam suç oldu
B. TUNCA/06.07.2001-10.45

Bayram Tunca

Suçluluk Piskolojisi

Aylardan mayıs, günlerden Salı
Görmeliydin, bu şairin tuaflığını
Yoktu garibin, hiç mi hiç mecali
Görenler de hayırdır der gibiydi

Sema masum çocuk yüzü gibi nurlu
Yeryüzü de gelinlik giymiş gibi süslü
Esiyor rüzgar, yayılıyor bahar kokusu
Ah ne güzel, tabiattaki bahar dokusu

Bütün bitkiler, rüzgarla raks ediyorlar
Sallanıyor dallar, öpüşüyor yapraklar
Denizde ardı arkası kesilmez dalgalar
Kıyılarda sevinç çığlığı atıyor martılar

Her şey güzel olsa da bir tuhafım bugün
İzinliyim fakat, garip bir duygu içindeyim
Sanki bugün okuldan kaçan çocuk gibiyim
Çünkü monotom hayatın dışındayım bugün

Sokakları arşınlıyorum bir baştan bir başına
Göremiyorum buranın o maşeri kalabalığına
Duyamıyorum o nara atan satıcıların sesine
Aklıma inandıramadım bugün suçsuzluğuma

Çünkü senelerce Pazarları izin kullanıyordum
Bu hafta, iş icabı Salı günü, izin kullanıyorum
Ama suçluluk piskolojisinden kurtulamıyorum
Ya hep işsiz kalsaydım ne olurdu benim halim

Bayram Tunca

Suçlusunuz

Sen ve bu şehir çaldınız gençliğimi
Yok ettiniz, yüreğimdeki ümitlerimi
Alın o emanetinizi verin emanetimi
Pişmanım paylaştığımı sizle aşkımı

B. Tunca/09.12.2003-12.09

Bayram Tunca

Suizan

Hayatın anlamı senle geçen an
Seninle kazandım en güzel şan
Görünce kaynar içindeki al kan
İstersen sen hep sevmiyor san

Bir bilsen seni nasıl istiyor bu can
Çırpınışı sanki de güvercin kanadı
Hasretinden yaralarım yine kanadı
Var sen yine hep sevmediğimi san

Ağardı saçlarım seni düşünmekten
Feri düştü gözlerimin gözlemekten
Püryan oldu ciğerlerim hasretinden
Kanımca yok naz etmene bir neden

Sevmesem çeker miyim bunca çileyi
Ömür boyu hiç meyil etmedim hileyi
Ama nicelerinden gördüm sayısız hileyi
Ne edem zaten felekten yemişim silleyi

Sevmesem hiç es geçer miydim nice Leyla'yı
Hiç tercih ettim mi ki onca gösterilen cilveyi
Bizarım anlatamadım hiç kadir kıymet bilmeyi
Ne edeyim zaten Felekten yemişim ben silleyi

B. Tunca/06.11.2003-11.06

Bayram Tunca

Sun'îlik

Saksılar sunî çiçeklerle doldu
Sepetler sunî meyvelerle doldu
Tablolar sunî resimlerle doldu
Simalar sunî tebessümle doldu

Yediğimiz, içtiğimiz, hep suni oldu
Görüp duyduklarımız da suni oldu
Evvel böyle değildi, bizlere ne oldu
Galiba ahir zaman oldu, böyle oldu

Gözlerimiz sunî, sözlerimiz sunî oldu
Simalarımız sunî, sevgimiz sunî oldu
Günümüzde her şeyimiz çok sunî oldu
Sun'îlikten memleketimiz perişan oldu

Bugün Hazreti Ömer adaleti, aranır oldu
Bugün Leyla ile Mecnun aşkı aranır oldu
Bugün sözünün eri âdemoğlu aranır oldu
Bugün her şeyin eskideki tadı aranır oldu

Bugün güven vermiyor artık o sunî yüzler
Bugün güven vermiyor artık o sunî sözler
Bugün güven vermiyor artık o sunî gözler
Bugün Şair Bayram da eski sadeliği özler
B. TUNCA/06.06.2001-14,15

Bayram Tunca

Şairin Ahvali

Bayram’ın saçlarından önce sakalları ağardı
O, yıllarca dermansız derdine derman arardı
Onun sırtındaki hayat yükü, çok mu çok ağırdı
O, imdat çığlığı atarken, dostları sanki sağırdı

Genç yaşta, siyah saçları kar beyazı ağardı
O yıllarca dermansız derdine derman arardı
Tabipler de derdine derman yok deyip savardı
Onun saçı sakalı kar beyazı olup yüzü sarardı

Ara sıra da olsa, eski dostları hal hatır sorardı
Galiba ahir zaman oldu, şair eski dostları arardı
Dost gözükenler acep bu alemde ne işe yarardı
Şairin saçı-sakalı kar beyazı olup, yüzü sarardı

O gece gündüz hiç durmadan Allah'a yalvardı
Hz. Eyüp gibi derdinin çokluğu kalbine zarardı
O, ne azı ne de çoğu arardı, dileği orta karardı
Şairin saçı-sakalı kar beyazı olup, yüzü sarardı

Bayram’ı 'Namertlere muhtaç etme ya Rab'
Sen merhamet etmesen Bayram’ın işi harap
Şu fani dünyada gördükleri sanki hep serap
Çileleri amel defterine yazılır inşallah sevap
B. TUNCA/20.03.2001-13.05

Bayram Tunca

Şairin Duygusu-1-

Ben deniz, şiir yazmadığım zaman
Suyu kesilen çeşmeye benziyorum
Ben sevdiğimi görmediğim zaman
Sanki sıkılmış limona benziyorum

Sayısız aşk şiiri yazıp, sayfama astım
Aslında yoktu, benim kötü bir kastım
Sevgimi, şiirle duyurmaktı maksadım
Aşkımı aleme duyurmaktı tek kastım

Şiir yazdığım zaman roman gibi yazarım
Sevdiğim zaman da, Ferhat gibi severim
Leyla için çöllerde Mecnun gibi gezerim
Sevip sevmediğini, gözlerinden sezerim

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Şairin Duygusu-2-

Şiir yazmaya başladığımda sanki deryadayım
Bilinmez, bulunmaz, görülmez bir alemdeyim
Sanki de şiirlerimde geçen, hatıralarımdayım
Bazen o karlı dağlarda, bazen de çöllerdeyim

Harfleri heceye, heceleri de kelimeye dizerim
Kelimeleri de satırlara dizerek şiirler düzerim
Şiirlerimi birer birer akıl süzgecimde süzerim
Şiirlerimle bazen sevindirir, bazen de üzerim

B. TUNCA/25.06.2001-15.30

Bayram Tunca

Şairin Sitemi

Diyorum ki kırsam kalemimi yazmasam artık şiir
Bunca yazdıklarımdan, göremedim ki hiçbir iksir

B. Tunca/16.01.2004-16.01

Bayram Tunca

Şairin Şiir Aşkı

Her ana çocuğunu nasıl tanırsa
Her baba evladını nasıl tanırsa
Her canlı yavrusunu nasıl tanırsa
Ben de şiirimi tanırım aynen öyle

Tüm şiirler harman edilse yine tanırım
Hatta heceleri karıştırılsa yine tanırım
Terkipleri değiştirilse, yine de anlarım
Hatta tersine çevrilse, yine de tanırım

Çünkü, onların her biri, ayrı birer öyküm
Çünkü, onların her birisi, benim türküm
Önce benliğimde yaşadım, sonra yazdım
önce belleğime, sonra deftere nakşettim

Şiir yazmadığımda suyu kesilene benzerim
Baharda dilini yutmuş bir bülbüle benzerim
Duygumu paylaşmazsam, hayattan bezerim
Onun için o gün bugündür, hep şiir yazarım

B. TUNCA/25.04.2001-11.35

Bayram Tunca

Şairler-2-

Şiirler yazarlar deste deste
Kimileri çırak, kimileri usta
Hep yürürler aheste aheste
Azığını paylaşırlar herkesle

Öpüştü mü kalemleri kağıtla
Öpüştü mü ayakları toprakla
Örtüşür aşkları aşık maşukla
Tutuşur yürekleri aşk şevkle

Harfleri boncuk gibi satıra dizerler
Değerlerimize methiyeler düzerler
Bazen sevindirip, bazen de üzerler
Günde en az dört mevsim yaşarlar

B. Tunca/07.01.2004-13.07

Bayram Tunca

Şairler

Öpüştü mü, kalemleri kağıtla
Yanar yürekleri, aşkla/şevkle
Fırtınalar kopar, belleklerinde
Girdaplar oluşur, deryalarında

Heceleri, belleklerinde süzerler
Kelimelerle methiyeler düzerler
Bazen sevindirip, bazen üzerler
Aynı duyguları onlarda yaşarlar

Onlar, deste deste şiirler yazarlar
Dost/düşman herkesle paylaşırlar
Bazen alkışlanıp, bazen taşlanırlar
Her insan gibi onlar da yaşlanırlar

Heceleri göz nurlarıyla harç yaparlar
Kelimelerle, şiir kuleleri inşa ederler
Bazen içinden bazen dışından bakarlar
Beğenmediklerini yıkıp tekrar yaparlar

İnsanlar, bir yılda dört mevsim yaşarlar
Şairler ise, günde dört mevsim yaşarlar
Bazen, yazda kışı veya kışta yazı yaşarlar
Bilen bilir, bilmeyen şairin haline şaşarlar

Onların duyuları, sanki alıcı anten gibidir
Duyguları da, sanki azgın dalgalar gibidir
Yiyip/içtikleri her şeyden farklı haz alırlar
Görüp, duyup, tattıklarını da şiirleştirirler

Sanki, gece kuşu misali uyumazlar geceleri
Şiir yazlar, fakat anlaşılmaz bazen heceleri
Mecnun zanneder, onları görenlerin niceleri
Taşa/taca aldırmadan, yazarlar onca şiirleri

Bazıları gibi hisli, bazısı gibi yaşlıdır gözleri
Ama çoğu kez, kılıçtan bile keskindir sözleri
Öyle ki bir sözle ya başlatır, ya keser savaşı
Yine sözle, ya kestirir başı ya af ettirir başı

Esen yelden etkilenen yaprak gibidir hisleri
Bazen, kabaran dalgalar misalidir duyguları
Çoğu zaman, dumanlı dağlar gibidir başları
Bazen, oku gerilmiş yay gibidir hilal kaşları

Çok azı enaniyetli olsa da ekseriyeti izzetlidirler
Sevmezler zilletle yaşamayı ondan dikbaşlıdırlar
Bazı baldan tatlı, bazı baltadan keskindir sözleri
Bazen Ay'ın on dördü misali mıknatıslıdır gözleri

Şairlerimiz, toplumun ve yaşadığı asrın aynasıdırlar
Yazdıkları şiirlerle de tarihimize not düşmüş olurlar

Nice yüzyıllar gelip/geçse dahi şairler unutulmazlar
Çünkü, şiirleri belleklerde, isimleri yüreklerdedirler

B. Tunca/11.11.2002-11.11

Bayram Tunca

Şairliğe İlk Adım

Çile çeke çeke dertli oldum
Şiirler yaza yaza şair oldum
Onun aşkıyla Mecnun oldum
Bu hususta, az mahir oldum

İlham geldikçe aşk şiiri yazdım
O akla geldikçe dağları kazdım
Yazda kışı, kışta güzü yaşadım
Ben hep yaşanmazları yaşadım

Allah vermeseydi, ademe bu aklı
Her şey, O'nun hazinesinde saklı
O, istediğini dilediğini verir farklı
Nasip olanlara, bu haz çok farklı

Öyle, kuru kuruya şairlik olmaz ki
Acı/çile çekmeden şairlik olmaz ki
Ben bu yalan dünyada çok çektim
Acı çekenler içinde belki de tektim

Aslında ne ilmim, ne de irfanım vardı
Ne marifetim, ne de kabiliyetim vardı
İlk defa çektiğim çilenin ızdırabı sardı
Çilemin anısı olarak şairlik miras kaldı

Bence çapalayıp bulamayan, kara bahtlı
Kınamamak lazım, bu insanlar çok farklı
Kimisi çalışır/çabalar, emeline ulaşamaz
Kimisi de, birbirini çok sever buluşamaz

Şu fani Dünyada, kimi zengin, kimi fakir
Kimileri benim gibi şair, kimileri de şakir
Kimileri şair, kimileri Mecnun misali zakir
Kimileri zengin yaşar, sonunda ölür fakir

Tüm lambaları kapadım, gözüm açık kaldı
Saate baktığımda saat gece ikiye on vardı
Bilir misin bu Bayramın ne çok derdi vardı
İşte, yetim Bayram'a da şairlik böyle sardı

B. TUNCA/25.05.2000

Bayram Tunca

Şairliğimin Öyküsü

Hayat çok pahalı yetmedi para
Hatun dedi ki kendine ek iş ara
Durmadı içimdeki kanayan yara
Oturup çok düşündüm kara kara

Dinmedi içimdeki o kanayan yara
Yıllarca hep kanadı durdu ara ara
Düşünüp taşındım, yoktu bir çare
İlk şiirimi yazdım sevdiğim o yare

Kütükteki yaşım olmuştu, kırk üç
Yüreğime düşmüştü kara bir düş
Bundan sonra ek iş bulmak çok güç
Bu yaştan sonra, gel de ele aya düş

İşte, şairliğim bundan sonra başladı
Önce sıkıntılar, sonra şairlik başladı
Önce düşman, sonra da dostlar dışladı
İşte şair Bayram, şairliğe böyle başladı

Ne şairliğin ne de şiirin 'ş' ne anlamadan
Edebiyatın 'E' ni, imlanın 'i'ni anlamadan
Herhangi bir şairin, şiirini çok okumadan
Herhangi bir şair ve şiirden etkilenmeden

Öyle bi başladım ki az zamanda çok şiir ürettim
İki yılda, iyi kötü, tam beş yüz adet şiir türettim
Yazdığım şiirlerin tashihini yapmadan paylaştım
Ham iken, şiir severlerin yorumuyla biraz piştim

Daha çok pişmem gerektiğini, çok geç öğrendim
Yazmaya nokta koyup, yazdıklarımı yorumladım
Kaş yapayım derken, göz çıkarışımı geç anladım
O şair gibi şiirimi yakmadım ama kalbimi yaktım

Bayram Tunca

Şairlik de Çıkmaz Sokak

Dolandım dünyaya aşkla şevkle
Teselli aradım duyduğum seste
Duygularımı paylaştım herkesle
Görüp duyduklarım, birer beste

Dünden bugüne bakıp gördüm ki
Ekser, şair de benim gibi çilekeş
Zira ölmeden değer verilmiyor ki
Bence, şairlik mesleği de çilekeş

Gemisini yürütenlere kaptan derler
Ama lafla peynir gemisi yürümüyor
Hem lafla, boş tencere kaynamıyor
Af edersiniz ama aç ayı oynamıyor

Dün, davet üzerine gittim bir editöre
Sormayın dostlarım ne umup ne göre
Ah dostlarım ah, bu ne biçim bir töre
Meğer ki şairlikte değilmiş bana göre

O editör ne şiirime, ne yüzüme baktı
Sadece ve sadece delik cebime baktı
Dedi ki biliyorsun, şairlik para etmiyor
Kitabını basmaya da paramız yetmiyor

Dedi eğer varsa paran basarız kitabına
Dedim param olsa bastırırdım kitabıma
Dedi o zaman kendine başka editör ara
Yine kanamaya başladı içimdeki o yara

Baktım gördüm ki şairlikte çıkmaz sokak
Dedim kendi kendime başka bir iş bakak
Düşünürken kara kara bu yaşta ne yapak
Açıldı, dünyamı değiştirecek kaç kapı bak

Bilmem ki bu verilen güzel lütuflar neden
O'dur elbette tüm dualarımızı kabul eden
O'dur bir kapıyı kapatıp, başkalarını açan
Bu kuldur, sevinçten ne yapacağını şaşan

B. Tunca/24.08.2003/08.24

Bayram Tunca

Şehitler Ölmez

Karlı dağlardan indirdiler
Adımı kayıttan sildirdiler
Beyaz gömleğimi giydirdiler
Şehitliğimi sılaya bildirdiler

Şehitler ölmez ki ben öleyim
Açın yüzümü anamı göreyim
Sonkez, ondan helallik dileğim
Dünya yalanmış ben ne bileyim

Açın gözlerimi o yâri göreyim
Sonkez, sevdiğimi söyleyeyim
Öleceksem ondan sonra öleyim
Dünya faniymiş ben ne bileyim

Daha ölmeden, öldüğümü söylediler
Mezarını kazın haberini gönderdiler
Bayrağa sarıp sarmalayıp gönderdiler
Sevenlerimi deli divaneye dönderdiler

Oy anam, oy anam ağlamanı dayanamam
Ağlama anam ağlama, yüreğimi dağlama
Şehitler ölmez, arkamdan ah edip ağlama
Ne olur ağıt yakıp, karaları bağlama anam

Eğer ki beyaz giymişte gidiyor görürseniz
Sakın öldüğümü inanmayın şehitler ölmez
Bir davet aldım, icabet etmeye gidiyorum
Bir emanet vardı, onu vermeye gidiyorum
B.TUNCA/27.01.2002-18.15

Bayram Tunca

Şehitten Hesap Sorulur mu

Dağların sisine, gem vurulur mu
Türk askeri önünde durulur mu
Vatansız bu dünyada durulur mu
Şehitlerden hiç hesap sorulur mu

Bulanık akan sel suyu durulur mu
Türk Askeri, arkadan vurulur mu
Güzelleri sevenler, hiç yorulur mu
Şehitlerden hiç hesap sorulur mu

Göklerde uçan turnalar vurulur mu
Türk Milletinin önünde durulur mu
Şu vefasız Alemde, hiç durulur mu
Şehitlerden, hiç hesap sorulur mu

Şahlanan ata dizgin vurulur mu
Coşan asker önünde durulur mu
Vatansız bu dünyada durulur mu
Şehitlerden hiç hesap sorulur mu

Hiç çiğ yumurta soyulur mu
Güzel Leylalara doyulur mu
Pişmiş aşa hiç soğuk su konur mu
Şehitlerden hiç hesap sorulur mu

Vatan sevgisine hiç doyulur mu
Millet sevgisine hiç doyulur mu
Türk Ulusunun önünde durulur mu
Şehitlerden, hiç hesap sorulur mu

Türkiye'nin güzelliği doyulur mu
Türk milleti önünde durulur mu
Türk askeri arkadan vurulur mu
Şehitlerden hiç hesap sorulur mu

Türkiye'nin güzelliğine doyulmaz
Türk milletinin önünde durulmaz
Türk askeri hiçbir zaman yorulmaz
Şehitlerden hiç bir hesap sorulmaz
B TUNCA/21.03.2000

Bayram Tunca

Şiir Kırıntıları

Ferhat misali sevdalıdır başım
Bin başım olsa, fedadır başım

Derman dedi, tabipler derdime
Derman bildim ben de derdime

Hey adem aradığın ben değilim
Bir başkasınadır benim meyilim

Tabip anladı ok yaydan çıkmış artık
Dedi Leyla'nı tez kavuşmalısın artık

Acılar pranga vurmuş esir yüreğime
Ah çöreklenmiş apansız acılar içime

Misafir gibiydin, has konuğum oldun
Derde derman gönlüme sultan oldun

Seninleyken, haram girmez gözlerime
Seninle sarıp sarmalarım duygularıma

Hayallerim gök kuşağından daha güzel
Çünkü, hayallerimdekiler şahsıma özel

Hep seni sayıklıyormuşum rüyalarımda
Zaten hiç rahat bırakmadın ki dünyada

Şairlikle tanışması üçüncü yılına doldurdu
İlgi ve iltifatınız onu yerinde zor durdurdu

Belki de dönerler diye hep beklerler gideni
Bilmezler mi ki, gidenlerin geri gelmediğini

Zindana da koysalar, ayıramazlar seni benden
Çünkü her daim hayalimde yaşatırım seni ben

En azından seni dinlediğim nispette dinle beni
Belki de o zaman anlarsın, ne kadar sevdiğimi

Dün, köprünün arka, bugün orta, yarın son ayağı
Şöyle bir baktım da sona epe yaklaşmışım bayağı

B. Tunca/15.02.2004-15.02

NOT:
Dörtlüklerimden artanları ısraf olur diye atmadım
Belki de bir seven olur diye sebze çorbası yaptım
Yavan gelirse, kusura bakmayın acemiliğime verin
Hoşunuza gitmezse kırılmam güzel olmamış deyin

Bayram Tunca

Şiirlerim-1-

Bazen yaş damlar gözlerimden
Bazen ter damlar bedenimden
Bazen kan damlar yüreğimden
Bazen inciler dökülür dilimden

Elbet kimse ağlamaz keyfinden
Benim çektiklerim kaderimden
Şiirlerimin içeriyi öykülerimden
Etkilenir dostlarım şiirlerimden

Şiirlerim manili ve pek manidardır
Kalemle satırlara dizilen incilerdir
Gönül deryamdan çıkan türkülerdir
Hayatta bizzat yaşanılan öykülerdir

Hecelerini akıl süzgecimde süzdüm
İki yılda beş yüz küsur şiir düzdüm
Kelimeleri tespih gibi satıra dizdim
Öykülerimi ayrı ayrı şiirlere dizdim

Öykülerini akıl kütüphanemden aldım
Sansürsüz duygularımla harmanladım
Gözyaşlarımla yoğurup da mayaladım
Şiirlerimi alın teri göz nuruyla yazdım

Kendi akkorlu fırınımda pişirip sundum
Karşılığında, ne para/ne de pul umdum
Çile çekenlerden, ne ilk, ne de sondum
İsteyen çilemden içebilir yudum yudum

Hayatım boyunca oradan oraya kondum
Çoğu defa da, bir stepne yerine kondum
Dayanabilecekleri çilemin şiirine sundum
Arzu eden, çilemden içsin yudum yudum

Kader mahkumu hayat hapishanesindeydim
Hayat boyunca, acıklı çile çeken, bir neydim
Kimse bilmedi, bir Mecnun muydum neydim
Her şeye rağmen, çilelerle yaşamayı sevdim

Bilerek almadım bir başkasının hamurundan
Eğer ki bir iki hece karışmışsa, dostlarımdan
Buda komşularının tuzu, biberi, mayası olsun
Her kim şiirlerimden maya alırsa, helal olsun

Şiirimi okuyan, kendini benim yerime koysun
O zaman şiirimi okuma zevkine doymuş olsun
Şiirlerim bir kere okunmakla tadına doyulmaz
Her şiirim bir hayat öykümdür, ayrı koyulmaz

Her kim internetdeki şiir sitemi ziyaret ederse
Bizzat şahsıma ziyaret etmiş gibi kabul ederim

Her kim şiirlerimi yapıcı yönde yorum yaparsa
O'nu sırtımdaki akrebi alan dost olarak bilirim

B. TUNCA/21.11.2000-14.34

Bayram Tunca

Şiirlerim-2-

Şiirlerimdeki hatalar eksikliğimi gösterir
Şiirlerimdeki sitemler çilelerimi gösterir
Şiirlerimdeki gizemler hislerimi gösterir
Şiirlerimdeki öyküler yaşantımı gösterir

Şiirlerimin hecelerini bir bir belleğimle süzdüm
Satırlarını alt alta getirerek methiyeler düzdüm
Kelimelerini tek tek tesbih gibi satırlara dizdim
Şiirlerimle, sizi bazen sevindirip, bazen üzdüm

Şiirlerimde olduğu gibi bazen yaz, bazen güzdüm
Bazen yanardağlardaki sönmek bilmeyen közdüm
Şiirlerimi türkü sözlerine yatkın hecelerle düzdüm
Şiirlerimle bazen sevindirip bazense böyle üzdüm

Mısralarını merdiven yapsaydım, semaya çıkardım
Zaten hayalen de olsa, sık sık arş-ı âlâya çıkardım
Yolum gökkuşağından, fenerim de Ay ışığındandı
Yazdıklarım duyup, görüp, yaşadığım öykülerimdi

Gece gündüz hayalen şu kürey-i arzı arşınlardım
Gördüklerimden hem ilham/hem de ibret alırdım
Görüp/duyduklarım karşısında, bazen şok oldum
Bazen de mutluluk tufanına tutulup boğulurdum

B. TUNCA/09.07.2001-10.10

Bayram Tunca

Şu An Neredeyim

Şu an, Ay'ın lambamız olduğu, o yerdeyim
Yıldızların seyredip de kıskandığı yerdeyim
Rüzgârın ılık ılık esip, serinlettiği yerdeyim
İlk sözleştiğimiz ve buluştuğumuz yerdeyim

Şu an, kiraz ağacının siper olduğu o yerdeyim
Cırcır böceklerinin senfoni dinlettiği yerdeyim
Cemalin Ay olup gözümü kamaştırdığı yerdeyim
İlk buluştuğumuz ve sarmaştığımız o yerdeyim

Ellerinin, kor parçası olup da, yaktığı yerdeyim
Gözlerinin birer yıldız olup, parladığı yerdeyim
Dilinin bülbül olup, benim için şakıdığı yerdeyim
İlk buluştuğumuz ve kor olduğumuz o yerdeyim

Kalbinin bir saat gibi, aşkımız için atığı yerdeyim
Aşkının, volkan lavı gibi içime yaktığı o yerdeyim
Aşkımızın dışındaki duyguların silindiği yerdeyim
İlk buluşup kumrular gibi öpüştüğümüz yerdeyim

Otların yatak, taşların yastık, olduğu yerdeyim
Çiçeklerin de binbir çeşit koku saçtığı yerdeyim
Aşkının sular gibi ılık ılık içime, aktığı yerdeyim
Tüm duygularımızın özgürce seviştiği yerdeyim

Ben şu an orda, o günkü, duygu ve düşüncedeyim
Şu an, orada seninle tekrar buluşma ümidindeyim
Ben, hep aynı yerde, aynı duygu ve düşüncedeyim
Ya sen neredesin? ben her an seni beklemekteyim
B. TUNCA/07.12.2000-11.56

Bayram Tunca

Takdir ve tekdir

Aşkolsun dengeli terazi gibi ayakta durabilenlere
Veyilolsun içi boş başak gibi sağa sola eğilenlere

B. Tunca/22.02.2004-22.02

Bayram Tunca

Takılı Kaldı

Gözlerin takılı kaldı gözlerimde
Kolların takılı kaldı kollarımda
Sesin takılı kaldı kulaklarımda
Dudağının tadı kaldı dudağımda

Kalbin bitişik kaldı kalbimde
Ellerin bitişik kaldı ellerimde
Gül kokun bulaşmış bedenime
Sıcaklığın yakıyor hâlâ tenime

Affedemiyorum hâlâ kendi kendime
Niye kaptırdım ki bu kadar kendime
Hele bir dokunsan şu kor bedenime
Belki o an anlarsın yanış nedenime
B. TUNCA/17.05.2001-12.45

Bayram Tunca

Tanrı Misafiri

Bir gece ansızın çalsam kapının zilini
Hiç parola sormadan alır mıydın içeri
Yorgunum desem serer miydin döşeği
Konuk eder miydin bu Tanrı misafirini

Ben şeref sayar, oturturdum baş köşeyi
Aşk şarabıyla doldururdum eldeki şişeyi
Yatak/yastık yapardım şu akkorlu sineyi
Çünkü aşıktım ben sana ta ezelden beri

B. Tunca/04.01.2003-12.04

Bayram Tunca

Taşınmaktan Aşındım

Dokuz ay anne karnında taşındım
İki yıl; kucakta ve sırtta taşındım
Belli yaşa kadar itina ile taşındım
Belli yaştan sonra da hep aşındım

Belli bir yaştan sonra göçebe gibi taşındım
Yirmi üç yıllık hizmet verdim yine taşındım
Her taşınışta eşyalarım gibi ben de aşındım
Öyle ki ayakta duramayacak kadar aşındım

Her seferinde bir sebepten dolayı taşındım
Bu sefer ekonomik kriz nedeniyle taşındım
Ama dost vesilesiyle daha iyi yere taşındım
Ama yine de stresten, çok mu çok kaşındım

Her taşınmada iyi kötü bir çok öyküm oldu
Bunları yazsaydım büyük bir roman olurdu
Her taşınmada bazı şeylerim çok zayi oldu
Ama, her taşınma da hayırlara vesile oldu

Her taşındığım yerde yeni komşularım oldu
Dünya adına aleyhte, ahret adına lehte oldu
Belki bazı taşınmam bana hicret sevabı oldu
Bir cihetten taşınma ölümden daha zor oldu

Her taşınmada taşıyıcılar az çok problem oldu
Bu sefer de taşıyıcılar içinde işin ehlisi yoğudu
Az kalsın taşıyıcı kitapları çuvala dolduruyordu
Kızdığımda da bir şey olmaz be ağabey diyordu

Rabbim, dünyada mekan ahrette iman son dileyim
Her şeyin en iyisini sen bilirsin daha ne söyleyeyim
Malumunuzdur, iki üç yılda bir hep taşınmaktayım
Ya Rabbim ne olur bir daha kendi evime taşınayım
B. Tunca/11.08.2001-21.30

Bayram Tunca

Taşlı Tarla

Ah taşlı tarla, taşlı tarla
Hani, her tarafın kaplıydı karla
Hani, misafirin olmuştuk o yârla
Hani, hasret gidermiştik o yârla

Hey, taşlı tarla taşlı tarla
Pek yakında, yine geleceğiz o yârla
Belki yine misafirin olacağız o yârla
Eski anıları, canlandıracağız o yârla
B. TUNCA/14.12.2000-11.05

Bayram Tunca

Tatlı Olur

Tatlı olur, Pekmez Tarlasının yemişi
Tatlı olur, o yaban gülünün gülüşü
Tatlı olur, o yârin dudaktan öpüşü
Tatlı olur, o yârin seviyorum değişi

Tatlı olur, Pekmez tarlasının inciri
Tatlı olur, o yaban gülünün incisi
Tatlı olur, Pekmez Tarlasının meyvesi sebzesi
Tatlı olurdu, yaban gülümün boynuma sarılışı
B. TUNCA/10.10.2000-17.55

Bayram Tunca

Tefekkür ve Tevekkül İnsanı

"Hekimoğlu İSMAİL"

O en son anda bile güzel prensibini bozmamıştı
Çünkü o mayasını sevdalı üsdadımızdan almıştı
O gösterecekti son nefesinde bile hasbi olmayı
Cephede göğsünü siper eden asker gibi olmayı

Çünkü o biliyordu, alimin kılınçı kalemi olduğunu
Onun için son nefesine kadar onu bırakmayacaktı
Ecdadımızın şu nasihatlarını çok iyi yorumlamıştı
Alimin ölümüyle alemin ölümünün aynı olduğunu

İlmiyle amel eden alimin hükmünü de çok iyi biliyordu
Onun için Hazreti Eyyüb gibi yaralarına sabır ediyordu
Sevdalısı gibi, o da son anda bile kalemine sarılıyordu
Her kim neyle meşgul olursa, onunla haşir olunuyordu

O biliyordu ki, bunca acılar belki derecesini artıracaktı
Yine biliyordu ki, bizim duamız kadere etkilemeyecekti
Belki de, lehinde şahitlik yapacakları görmek istiyordu
Onun için bizden elden ziyade, dille yardım bekliyordu

Bu tefekkür ve tevekkül insanı ömür boyu koşturmuştu
Hem de, gece-gündüz, yaz-kış demeden, bildiğim bileli
Bugün, onun için koşturma ve dua etme sırası bizdeydi
Bugün bu kervana katılabilmek için bu şairde koşturdu

Fakat, ne yazık ki elinden, dilinden pek faydası dokunmadı
Sağlıklıyken çok görse de bugün hayır duasını bile alamadı
Çaresizliğini hayıflanıp kendince bir iki kelam edeyim dedi
Alimin yanında su-i edep olur diye de onu dahi beceremedi

Sadece şöyle diyebildi, Rabbim sahabenin dediği gibi derim
Allah'ım, şahidim ki bu kulun elinden, dilinden geleni yaptı
Gecesini gündüzünü katıp, milletimize bihakkın hizmet etti
Eğer bu mucrimin şahitliğini kabul edersen, şahitlik ederim
B. Tunca/26.05.2002

Bayram Tunca

Tek Sınıflı Okul

Tâ uzakta, orada bir köy var
Onun tek sınıflı bir okulu var
O okulun, melek yüzlü bir öğretmeni var
O okulun, tombul yanaklı öğrencileri var

Tek sınıfta, beşli halinde üç sıra vardı
Birinci sırada, birinci sınıflar oturuyorlardı
İkinci sırada, ikinci sınıflar oturuyorlardı
Üçüncü sırada, üçüncü sınıflar oturuyorlardı

Bir, iki ve üçüncü sınıflar sabahçıydılar
Dört ve beşinci sınıflar da öğlenciydiler
Büyük sınıftakiler bazen öğretmendiler
Bunlar sanki birer stajer öğretmendiler

Aynı sınıfta ders yapan öğretmen seslenirdi
Şimdi 1. ve 2. sınıf kendileri çalışsınlar derdi
Her derste bir sınıfa ders öğretmeye çalışırdı
O öğretmenler, ne de fedakar öğretmenlerdi

Sayıları kuru fasulye veya nohutla öğrendim
Yazıları kara tahtada tozlu tepişirle öğrendim
Üçe kadar kaçıncı sınıfta olduğumu bilmedim
Çünkü, birden üçe kadar aynı sırada oturdum

O okulun, o sınıfında, bir kır çiçeği gibi koktum
Birden beşe kadar o okulun o sınıfında okudum
Birden dörde kadar bilmezdim, hangi sınıftayım
Çünkü, birden dörde kadar hep aynı sınıftaydım

Şair soruyor, bir sınıfta üç sınıfın dersi nasıl oluyor
İşte olduğu kadarıyla oluyor, olan garibanları oluyor
Bu tip okulda okuyanların da temeli çok zayıf oluyor
Hayatta başarılı olmaları, şahsi gayretleriyle oluyor
B. TUNCA/06.12.2000-16.25

Bayram Tunca

Tercih Etmek

Yaratandan dolayı, yaratılanları severim
Ama, aralarından tek seni tercih ederim

B. Tunca/08.03.2004-08.03

Bayram Tunca

Terörün Çirkin Yüzü

Gösterdi yine terör o çirkin yüzünü
Kana buladı, nice masumun yüzünü
Yaş doldu, nice yakınlarının gözünü
Kazımak gerek tüm terörün kökünü

Kana buladı terör ülkemin toprağına
Tez duyuldu acı haber dört bir yana
Hangi yürek dayanabilir bunca cana
Lanet olsun, terörü besleyen cihana

Terör ülkemi odaklamış kem nazarına
İstanbul bir anda döndü can pazarına
Terör yıldıramaz benim ülkem halkına
Aksine kenetlendirdi tüm vatandaşına

Görüldüğü gibi tahrip kolay/tamir zordur
Dün olduğu gibi terör daima kolayı seçer
Bir hasmı için nice masumları ezip geçer
Pireyi kızıp koskoca yorganı/ülkeyi yakar

Eylemi yapanların çoğu birer maşadırlar
Yaptıranlar kendilerince birer paşadırlar
Aslında var ya alçaktan daha alçaktırlar
İnsanlıktan nasibini alamamış canidirler

Hak mıdır ki bir düşman için onca cinayet
Değil insanı, caiz değildir karıncayı ezmek
Helal mi? aç köpekler gibi insan eti yemek
Mukabil gelmez, bu cinayete en ağır diyet

Yoktur hiçbir dinde terör ve teröriste ruhsat
Nerede bir terörist görürsen tut kolundan at
Teröristliğe yok, vicdanlarımızda hiçbir geçit
Terör kurbanlarının makamı, şehidinkine eşit

Kurt gövdeyi girmeden gereken önlemi alalım
Bağ ve bahçemizi ayrık otlarından temizleyim
Dünyada sulh, Cihanda sulhu da unutmayalım
Yalnız, kaş yapayım derken, göz çıkarmayalım

B. Tunca/20.11.2003-11.20

NOT
Duran çarkların, uyumlu dönmeye başladığı
Tam Ramazan Bayramı sattı maline girildiği
Bir anda
Huzur bozucu menfur terör saldırısını
Yapanları ve yaptıranları lanetliyorum

Bayram Tunca

Toprak

Sende açar güllerim, sende öter bülbüllerim
Sana benzer elementlerim sana benzer tenim
Sende deşarj olur, bütün duygu ve latifelerim
Sensin benim öz anam, sensin en sadık yârim

Sen öyle bereketli ve cömertsin ki bire bin verirsin
Hem de ayrı tat, ayrı renkte bin bir çeşitte verirsin
Sen iyiyi, kötüyü, canlıyı, cansızı, hiç de ayırmazsın
Sen altındakilere ve üstündekilere yeter de artarsın

Öyle geniş ve bol çeşitli bir yeryüzü sofrasısın ki
Sen öyle geniş ve bol çeşitli bir sergi sarayısın ki
Sofrandaki nîmetleri sayayım desem sayılmazlar ki
Sergindekini sayayım desem, onları da sayamam ki

Sofrandaki nimetler beni Âdem'den beri hiç bitmez
Sarayındaki sergilediğin, ihtişam gözümden gitmez
Her mevsimde ayrı, ayrı nimet ve güzellik sunarsın
Bilirim sen bunları onun adına bizler için yaparsın

Öyle çekicisin ki, hasrettir tüm cisimler hep sana
Sana kavuşmak için koşturup dururlar yana yana
Ancak sende deşarj olur, tüm canlı cansız varlıklar
Başta tüm canlılar, elektrik, şimşek, yağmur ve kar

Hep sendedir benim yıllarca hasretini çektiklerim
Uğurlarında yıllarca hicranlı gözyaşı döktüklerim
Peygamberlerim, sahabelerim, velilerim, atalarım
Anam, babam, kardeşlerim, dostlarım akrabalarım

Öyle vefalısın ki; nice vefasızları bile sinene alırsın
Veysel'in dediği gibi sen benim de en sadık yârimsin
Temennim; bir gün beni de günahımla kabul edersin
Dileğim odur ki sinene aldığında beni çok sıkmazsın

İnşaallah bir gün anne gibi beni de sıcak sinene alırsın
Sendendir ilk mayam hamurum, benim toprak anamsın
İnancımıza göre bütün âdemoğlu da senden yaratılmıştır
Ondan olsa gerek, insanoğlunun ilk ve son evi sendendir

Deryalara dalsam, yine hasretin sinemi kor gibi yakar
Yedi kat semaya da çıksam, hasretin burnumda tüter
Ondandır ki ana gibi yâr vatan gibi diyar olmaz derler
Öyle çok sevilirsin ki uğrunda ölen şehitlerimiz yeter

Hey kara toprak senden geldim sana döneceğim
Elbette, bir gün ben de ölüp, sana gömüleceğim
En değerli şeyleri en güzel şekilde sen saklarsın
Benim gibi günahkarları da ancak sen pâklarsın
B. Tunca/26.09.2001.14.35

Bayram Tunca

Toprak Aşkı

Ayrılmadım ayrılmam ben senden
Yediğim içtiğim her şeyim senden
Kimse asla ayıramaz seni benden
Kati bir gün toprak olacak bu ten

B. Tunca/02.05.2004-17.05

Bayram Tunca

Trafik Canavarı

Arabama bindim, gidiyorum yolumdan
Trafik canavarı geçiyor sağdan soldan
Çok emin değilim, bu yolun sonundan
Trafik canavarından sen koru Yaradan

Herkes, dikkatli gitse, kendi yolundan
Hiç kimse, olmasa canından, malından
Hiç kimse de pişman olmasa sonundan
Trafik canavarından Sen koru Yaradan

Bindim arabama gidiyorum karadan
Sevdiklerimi kavuştur beni Yaradan
Bütün engelleri kaldır, bir bir aradan
Trafik canavarından Sen koru Yaradan

Arabam gittikçe gidiyor karadan
Yollar gitmekle bitmiyor Yaradan
Uzakları yakın eyle sevdiğim Yaradan
Trafik canavarından sen koru Yaradan

Gaflete daldırma beni hiçbir an
Zinde ve uyanık olayım her an
Boşuna akmasın bu damardaki kan
Boşuna gitmesin bu bedendeki can

Trafik canavarına kurban gidersem
Yazık olur hem bana hem de vatana
Gözüm arkada kalır, Leyla'mı görmezsem
Korkum ölüm değil, canım feda bu vatana

Daha çok hizmet etmek isterim, ben bu vatana
Bir canım var, şehit vermek isterim, bu vatana
Boşa canımı vermek istemem, trafik canavarına
Hem yazık olmuyor mu, bu kadar vatan evladına

Bayram der, trafik kurallarına uyalım
Uymayanları da uygun dille uyaralım
Bunca vatan evladının yazık olduğunu duyuralım
Anlamayanı da insan katili olduklarını duyuralım
B. TUNCA/13.12.2000-14.04

Bayram Tunca

Tükendi

Yaza yaza defterinin sayfaları tükendi
Yaza yaza kelimelerin heceleri tükendi
Yaza yaza parmağının dermanı tükendi
Yaza yaza kaleminin mürekkebi tükendi

Sensiz yatağı, yorganı, yolu hep dikendi
Bağırmaktan sesi kısılıp, nefesi tükendi
Hasretle, ağlaya ağlaya gözyaşı tükendi
Bekleye bekleye de şairin ömrü tükendi

Yollarına baka baka gözünün feri tükendi
Hasretinden, ter döke döke terleri tükendi
Senin için dünyayı dolaşıp serveti tükendi
Servet nedir ki; beklemekten ömrü tükendi

Hülyalarında konuk etti seni hep yıllarca
Hasretin mesken oldu, gönlünde yıllarca
Şair Bayram beklemektedir, seni yıllarca
Yine de niyeti beklemektir ömrü boyunca

Ne zaman bitse vuslat, sevinir dünyalarca
Bil ki o hep hasretten yandı ömür boyunca
İnanki biter onun hasreti sana kavuşunca
Şair Bayram ne çekilmezleri çekti yıllarca

Hasretten önce gençliği, sonra ömrü tükendi
Önce hayali, sonra da ümitleri bir bir tükendi
Sensiz hayat, sanki ona her an batan dikendi
Başkasını bilmem ama o gerçek çile çekendi
B. TUNCA/12.06.2001-16.45

Bayram Tunca

Unutamadım

Adını unutmak için hep mevzuu değiştirdim
Görünmemek için kaç kez mevzi değiştirdim
Tanınmamak için kaç defa kılık değiştirdim
Ne yaptımsa da; onu bir türlü unutamadım

Ta Fizan'a kaçtım silueti gözlerime takıldı
Ummanlara daldım, aşkının harareti yaktı
Adını hiç anmayayım dedim, dilime takıldı
Unutmak için uykuya daldım rüyama girdi

Öyle bir aşkı var ki hiç çıkmadı kalbimden
Nasıl bir isimmiş ki hiç düşmedi dilimden
Nasıl bir güzellik ki hiç gitmedi gözümden
Ne adı ne tadı hiç gitmedi benim özümden

Unutmak isteğim taa arş-ı âlâ'ya değdi
Bilemedim cin miydi, melek miydi neydi
Nere gitsem, ne yapsam, o hep içimdeydi
Onu hiç unutamadım o melek miydi neydi
B. TUNCA/17.06.2001-11.35

Bayram Tunca

Unutmadık O Günü

Yine tazelendi acılar
Yine depreşti sancılar
Yıllar geçti sarılamadı yaralar
Her birinin ağıtı yürek paralar

Yıllar oldu; hâlâ acı ve feryatlar var
Hâlâ yarası sarılamayan aileler var
Hâlâ evsiz, barksız nice depremzede var
Hâlâ yardıma muhtaç; sayısız aileler var

Bu günkü sel felaketi, o acımızı hatırlattı
İçimiz burkulup, gözyaşımız sel olup aktı
O gün deprem, bugün sel yine acı bıraktı
O gün söz verenler, bugün ortada bıraktı

Sanki o korku ve endişeleri bir daha yaşıyoruz
Sanki o ambulans sirenlerini tekrar duyuyoruz
Sanki o acı feryatlara kalbimizde hissediyoruz
Sanki o dramatik filmleri baştan seyrediyoruz

Bayram'ın dileği, 'bir daha o acıyı yaşamayalım'
O'nun kanunlarına uyalım, fiili duamızı yapalım
Evimizi fay hattı ve heyelan alanını yapmayalım
Yaparsak kendimizden başka suçlu aramayalım
B. Tunca/17.08.2001-8.35

Bayram Tunca

Unutulma Korkusu

Ramazandan ramazana hatırlanırım ben
Ancak Bayramdan bayrama anılırım ben
Bilin ki, gelip geçti mi Bayram-Ramazan
İnanın unutulurum ben/unutulurum ben

Çünkü öksüz ve yetim kalan çocuğum ben
Çünkü garibim ben, çünkü kimsesizim ben
Çünkü yaşlıyım ben, çünkü düşkünüm ben
Çünkü, kader mahkumu ve mazlumum ben

B. Tunca/30.10.2003-10.30

Bayram Tunca

Üç Günlük Misafiriz

Şu fani dünyada, üç günlük misafiriz
Gitti dünümüz/yarından emin değiliz
Yaşadığımız günü değerlendirmeliyiz
Bilinmeli ki hepimiz hesap vereceğiz

B. Tunca/11.04.2004-11.04-İst.

Bayram Tunca

Ümit ve Endişe

Her gün geleceğini öyle ümit ederim ki
Güneşin, her gün doğacağı katiyetinde
Gidişini her seferinde öyle üzülürüm ki
Şemsin ya doğmazsa kaygısı nispetinde

B. Tunca/01.11.2003-11.01

Bayram Tunca

Var mıydı Bir Neden

Sevmemişti seni sevdiği kadar kendini
Sevmemişti seni sevdiği kadar kimseyi
Göze almamıştı, kimse uğrunda ölmeyi
Yemin etmişti bir başkasını sevmemeyi

Var mıdır acaba bu kul gibi çile çeken
Baş kaldıran nefsinin başını taşla ezen
Aşkından Mecnun misal çöllerde gezen
Odur bu yolda sabrın mükafatını sezen

Neden neden var mıydı kırıp dökmene bir neden
Söyler misin; bunca çile çektirmeye neydi neden
Var mıydı o gün, isyan bayrağını çekmene neden
Ah daha ölmeden öldürüp, giydirdin beyaz kefen

B. Tunca/24.02.2004-08.24

Bayram Tunca

Vasiyetim Olsun-1-

Mezarımın başında, bir çınar olsun
Bu çınarın, dallarına kuşlar konsun
Gölgesindekiler de konuğum olsun
Göz yaşlarım bu çınara pınar olsun

Çınarın meyvesi küpelerim olsun
Dökülen yaprağı yorganım olsun
Ulu çınarın hışıltıları ninnim olsun
Kökleri emziğim/biberonum olsun

Bu ulu çınar, oksijen çadırım olsun
Kökleriyle yüreğime oksijen dolsun
Bu dünyadaki gözüm/kulağım olsun
Benim de her şeyim ona helal olsun

Soğuğa/sıcağa karşı şemsiyem olsun
Gecelerde, koruyup/kollayanım olsun
Yıldırımlara karşıysa paratonerim olsun
Acıktığımda anam gibi emzirenim olsun

B. Tunca/18.08.2002-18.18

Öneli Not:
Besteye namzet tüm şiirlerim noter tasdiklidir.
İzinsiz yazılı veya görsel basında kullanılamaz.
Beste yapmak isteyeni, çok kolaylık gösterilir.
İrtibat Tel: 0212-639 34 90-

Bayram Tunca

Vasiyetim Olsun-2-

Helalleştim şu alemdeki herkesle
Gidiyorum ahirete aheste aheste
Ah bir görebilseydim, son nefeste
Sarılırdım sana büyük bir hevesle

Bak Leylâ bu sana vasiyetim olsun
O gün şöyle bir yere gömdürürsün
Orda ne kavga, ne de savaş olsun
Orada, daima sevgi ve barış olsun

İnsanlar arasında sevgi yarışı olsun
Her gün, Ay/Güneş sevgiyle doğsun
Yeryüzü ambarı da bereketle dolsun
Her gün tüm canlıların karnı doysun

Duymayım oralarda çocuk çığlıkları
Duymayım orada mazlum feryatları
Duyulmasın oralarda barut kokuları
Barut yerine, tütsün oba dumanları

Ağaç ile bulutlar yapsınlar gölgelik
Ilgıt ılgıt essin yel, öpüşsün yaprak
Anne misali sarsın beni kara toprak
Sakın ola ki, vasiyetimi unutma bak

B. Tunca/19.04.2003-17.04

Bayram Tunca

Vasiyetimdir-2-

Güneyli olmama rağmen hep kuzeyde yaşıyorum
Ben şu kaderimin cilvesini, çok mu çok şaşıyorum
Her nedense evim barkım işyerim hep kuzeydedir
Şairse, işte bu garipliklere kafaya çok takmaktadır

Şair der vasiyetimdir, mezarım bari güneye baksın
Yıllarca hasretini çektiğim güneş, içime aydınlatsın
Eller güneyde yaşarken, ben kuzeye mahkumdum
Aslında kimsenin değil, kaderimin mahkumuydum
B. TUNCA/26.03.2001-11.00

Bayram Tunca

Vasiyetimi Yazıyorum-1

Gözyaşlarımı mürekkep yaptım, şiir yazıyorum
Alınterimi kazanç yaptım, hesabımı yapıyorum
Ellerimi kazma-kürek yapıp, mezarımı kazıyorum
Neredesin gel artık nazlım, vasiyetimi yazıyorum
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Vatan

(V) atan, uğrunda ölebilen varsa vatandır
(A) ta vatanı uğrunda ölümü göze alandır
(T) arih'e adını altın harflerle yazdırandır
(A) talarımızın armağanıdır bu vatan bize
(N) eferi olabilmek en güzel şereftir bize

B. Tunca/13.02.2004-13.02

Bayram Tunca

Veda-1-

Her acılı nida, bir veda şarkısı
Her geçen gün bir ibret levası
Her mevsim, bir ibret tabelası
Her verilen selâ bir veda ilânı

Kar için için erir dağı veda eder
Toprak kaya anasını elveda eder
Su ana rahmi toprağa veda eder
Her canlı ana rahmini veda eder

Her yazın sonunda sonbahar var
Her vuslatın sonunda elveda var
Bütün canlıya verilen bir rol var
Bu rolü de veren elbet birisi var

Nice gün, ay ve yıllar gelip geçer
Nice dost ve akraba ölümü seçer
Vadesi gelen her canlı veda eder
Bu dünya, böyle devir daim eder

Her vuslat akabinde vardır bir veda
Her veda sonunda çıkar acı bir nida
Ne yapsak veda eden gelmez bir da
Dünya düzenini böyle kurmuş Hüda

Yara vardır geçici, yara vardır kalıcı
Veda vardır geçici, veda vardır kalıcı
Öyle yara vardır ki, ömür boyu kalıcı
Öyle veda vardır ki, çok yürek yakıcı

Dünya han, insanlar geçici birer hancı
Veda da çaresi bulunamamış bir sancı
Tüm kullar er veya geç bu acıyı tadıcı
Dünya düzenini böyle kurmuş yaratıcı

Her canlı en yakınını bile elveda diyor
Her mevsim bir sonrakine veda ediyor
Her gece bir sonraki güne veda ediyor
Âlem böyle gelmiş böyle geçip gidiyor

Her gün veda ile yatıp veda ile kalktım
Doğadaki vedayı hayret/ibretle baktım
O işleyen çark karşısında, şaşıp kaldım
Her güzün vedayı iliklerimde hissettim

Ne vedalar gördüm, nidaları inletiyordu
Kör, sağır olmayanı ibretle dinletiyordu
Her an vücutta hücreler elveda ediyordu
Şair de bir gün veda edeceğini biliyordu
B. Tunca/06.07.2002-16.06

Bayram Tunca

Veda-2-

Anne rahmini veda edip geldim
Büyüleyici nidalarla karşılandım
Ninni çağımda, vedayla tanıştım
Veda acısıyla yaşamaya çalıştım

Veda ile yatıp, acı nidayla kalktım
Veda acılarının her çeşidini tattım
Ah ne çok karaymış benim bahtım
Veda acılarını dayanamadı tahtım

Eğer, her güz görmeseydim vedalara
Dayanamazdım bunca acıklı nidalara
Hangi yürek dayanır ki o acı feryada
Dağlar bile dayanmazdı ki bu acılara

Nice yıllar yaprak misali veda ettiler
Nice dost ve akrabam bırakıp gittiler
Bin bir çeşit canlılar da veda dediler
Doğadaki her şey veda dersi verdiler

Güneş, nasıl ki her gün doğup batıyor
Güller, nasıl her mevsim açıp soluyor
Aslında, her an veda açıkça görülüyor
Görülmekle kalmıyor bizzat yaşanıyor

Gece gündüz gidiyorum veda yolundan
Hiç eksilmedi veda namesi kulağımdan
Hiç silinmedi veda sahneleri gözümden
Hiç eksilmedi, veda acıları yüreğimden

Kimi beşiğinden kimi ölüm döşeğinden
Her biri bir şeyler alıp götürdü benden
Daha fazla anlamamı istemeyin benden
Ben de elveda deyesim geldi dünyadan

Veda etmemiş bir ademoğlu gösterin ki
Bende vedasız bir dünya arayıp bulayım
Veda görmemiş bir insanoğlu gösterin ki
Bende vedasız nidasız bir alem bulayım

Şair öyle unutulmaz veda ve nidalara bilir
Ne kalem yazabilir, ne de dil ifade edebilir
Asırlar geçse de nidası kullarda yankılanır
Veda acısı sineleri bir mızrak gibi saplanır

Veda hak olmasaydı, Nebi veda eder miydi
Veda olmasaydı, hiç ahde vefa bilinir miydi
Ben de O'nun veda acısıyla kıvranmaktayım
Fani dosttan ziyade, baki dost aramaktayım

B. Tunca/06.07.2002-19.29

Bayram Tunca

Veda-3-

Canlılar tatlı nidayla gelir bu aleme
Veda acılarıyla yoğrulurlar hayatta
Acı bir nidayla, veda eder bu aleme
O böyle yaratmış bu aleme kime ne

Her veda sonucu, akar gözden yaşlar
Acı nidayla sağa sola savrulur başlar
Veda acısıyla kavrulur yeşil yapraklar
Hazan olur, yemyeşil bağ ve bahçeler

Küme küme kuşlar, tabur tabur böcekler
Katar katar turnalar, öbek öbek bulutlar
Sararıp rüzgara kapılan, yeşil yapraklar
Daha nice canlılar veda dersi veriyorlar

Veda hak olmasaydı, Güneş Ay batar mıydı
Veda hak olmasaydı, ölüm pak olur muydu
Aysız, Güneşsiz hiç burada durulur muydu
Bulandırılan akvaryum hiç durulur muydu
B. Tunca/06.07.2002-19.29

Bayram Tunca

Veda ve Nida

Bakıp gördüm ki her gün Ay'la Güneş vedalaşıyor
Akşam Güneş Ay'a, sabah Ay Güneş'i veda ediyor
Gün günlere, ay aylara, yıl yıllara hep veda ediyor
Madem bu kadar veda hak, insan niye nida ediyor

Veliler ne diyor, dünya ve dünyalıklar fanidir diyor
Ömür gelip geçiyor, vadesi gelenlerde veda ediyor
Bayram veda hak olmasaydı veda eder miydi nebi
Hey dostum sen de kabullen etme vedaı nida emi

B. Tunca/26.05.2003/10.10

Bayram Tunca

Vefasız Aşk-2-

Vefasız aşk girdi mi kalbe
Bedenimiz alır ağır darbe
Hafızamız da uğrar kayba
O aşktan sakınmalı daima

Kimine derman, kimine ölüm fermanı
Ah aldı götürdü dizlerimdeki dermanı
Sevineceğim anda, tebliğ etti fermanı
Durdurun inecek var şu aşk kervanını

B. Tunca/14.03.2004-14.03

Bayram Tunca

Vefasız Aşk

Adını duymam ve görmem ızdırap veriyor
Nerede adını duyduysam kulağımı tıkıyor
Nerede ismine rastlasam, artık hep siliyor
Fakat, bir yerden, uğraşsam da silinmiyor

Başta aşkımsın, canım, cicimsin, deniliyor
Bir zaman geliyor, kadir kıymet bilinmiyor
Geçmişte yapılan iyilikler bir anda siliniyor
İşte, bunun böylesine vefasız aşk deniliyor
B. TUNCA/14.07.2001-18.00

Bayram Tunca

Vefasız Dostlar

Ahh vefasız dostlarım ah yaktınız beni yaktınız
Ummadığım bir anda, arkamdan çelme taktınız
Düştüğümü görünce de düğün bayram yaptınız
Aslında siz beni değil, kendi kendinize yaktınız

Araştırdım yokmuş cihanda hakkımı alacak hakim
Bari müsaade edin de, susma hakkımı kullanayım
Burda susuyorsam, sanmayın ki konuşmayacağım
Ahrette, siz vefasız dostlarımdan davacı olacağım

B. Tunca/13.03.2004-13.03

Bayram Tunca

Vefasız Dostlara Sitem

Dünyada şairin vefasızlara, geçmedi sözü
Ne söylediği ne de yazdığının anlaşıldı özü
İçinde vardı, hep yanlış anlaşılmanın közü
Kapatmayın açık gitsin bu şairin kalp gözü

Şairin, vefasızlara vardır elbet bir çift sözü
Eğer söylemeden ölürse, o bir çift acı sözü
Vasiyetidir kapatmayın açık gitsin kalp gözü
Söylese bile anlaşılmaz sözünün gerçek özü

Şair eğer söylerse vefasızlara bir çift acı sözü
Vefasızlarda az ar olsaydı burada durmazlardı
Ama onlar sağırdırlar söyleneni duyamazlar ki
Şair ne söylese ma-kes bulmaz dünyada sözü

Şair susma hakkını kullanıyor söylemez o sözü
Yeri geldiğinde söyleyecektir o bir çift acı sözü
Vefasızlar anlayacaklar belki o zaman esas özü
O an kâr etmeyecek vefasızların yalvarma sözü

Ah neredesin? gel artık vefa timsali ela gözlüm
Sizi görmeden gidersem açık gider kalp gözüm
Ah bir bilseniz ne çoktur, size kahır dolu sözüm
İsterseniz onlar söylesinler onlara ne yapmıştım

Söyleyin vefasızlar söyleyin, nazarınızda neydim
Cani biri miydim, yoksa vebalı hasta biri miydim
Söyleyin vefasız dostlar söyleyin gizli ajan mıydım
Öğrenmek isterim niye fişlenip, dişlenip dışlandım

Reva mıydı yaptıklarınız, vicdanen rahat mısınız şimdi
Kim öğretmişti size dost gözüküp de arkadan vurmayı
Sonrada hiçbir şey olmamış gibi kıs kıs gülüp durmayı
Utanmadınız mı küfür eder gibi gelip nasılsınız demeyi

B. TUNCA/21.10.2000-18.20

Bayram Tunca

Vefasızlığa Sitem

Ümit bağlayıp sırtımı dayadıklarım fos çıktı
Ah, bağrıma bastıklarımın çoğu da taş çıktı
Dost gözükenlerin tavırları canımı çok sıktı
Ummanlar gibi olan ümitlerimi aniden yıktı

Gözlerimde cam, yüreğimde hayal kırıklığım
Cam kırığından daha çoktur hayal kırıklığım
İçimdeki burukluğumun çoğu dostların eseri
Yoktur gördüğüm vefasızlıkların hattı hesabı

B. Tunca/12.12.2003-12.12

Bayram Tunca

Vefasızlık

Haydi Ablasının vefasızlığına alışmıştım
Ya gaynın vefasızlığına ne demek lazım
Haydi annesinin vefasızlığına alışmıştım
Ya babanın vefasızlığına ne demek lazım
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Veremedim

Sen benim kalbime sevginle doldurdun
Hülyalarımı ve rüyalarımı hep süsledin
Bu güne kadar bir dediğimi iki etmedin
Oysa ki ben sana hiçbir şey veremedim
B. TUNCA/02.07.2001-15.30

Bayram Tunca

Vuracaksan Sen de Vur

Çarşı pazarda satılıyor hep hurma
Zaten vuruyorlar, bir de sen vurma
Eğer, vurmaya niyet ettinse, hiç durma
Öyle bir vur ki bir daha sen de bulama

Zaten kalkacak durumum yok
Zaten; arayıp soranım da yok
Sana karşı uygulayacak bir fermanım da yok
Vuracaksan vur, zaten arayıp soranım da yok

Böyle bir dünya da yaşamanın anlamı da yok
Zaten gariplere şu dünyanın, acıması da yok
Zaten; sensiz bu dünyanın, tadı- tuzu da yok
Vuracaksan vur, zaten arayıp soranım da yok

Zaten, vefasızlığınla her gün vuruyorsun
Zaten de iki de bir terk edip duruyorsun
Zaten, çekilmez çileleri çektirip duruyorsun
Vuracaksan sen de vur, daha ne duruyorsun

Zaten ayakta duracak dermanım kalmadı
Zaten hayatta arayıp soranım da kalmadı
Yârsiz şu dünyanın bir anlamı da kalmadı
Vuracaksan vur, arayıp soranımda kalmadı

Zaten, vefasızlığınla her an vurup duruyorsun
Bu yetim şaire, ikide bir terk edip duruyorsun
Sana ne ettim de böyle vefasızlık yapıyorsun
Vefasızlığınla, her gün canıma tak ediyorsun

Şu dünyada kimse senin gibi kötü bulmadı
Şu âlemde kimse senin gibi kötü vurmadı
Şu dünyada kimse senin gibi çok yormadı
Kimse senin gibi yüzüstü bırakıp gitmedi

Çok işkence çektirdi, dayanacak hal koymadı
Bayram neyi varsa verdi, yine gözü doymadı
Her şeye rağmen, daha sabrı henüz dolmadı
Şair doluya koydu olmadı, boşa koydu olmadı

Şair her şeyini ona verdi, o yine de doymadı
Bunca şeye rağmen, şair onu daha kovmadı
Annesi, niye böyle yapıyorsun diye sormadı
Bu kadar şeye rağmen şairin ömrü dolmadı
B. TUNCA/28.06.2000

Bayram Tunca

Vurmayın Sırtıma-1-

Karada oldu kar bora fırtına
Havada oldu kar bora fırtına
Deryada oldu kar bora fırtına
Vuruyor garibin sırtına sırtına

Kar bora fırtınadan çığ düştü tene
Garibim bakmayın, benim pırtıma
Hayatın ağır yükü vuruldu sırtıma
Ne olur, vurmayın sırtıma/sırtıma

Karada, havada, denizde oldu fırtına
Vücudumun her yerlerinde oldu fırtına
Hayatın ağır yükünü yüklediler sırtıma
Ne olur, vurmayın artık sırtıma, sırtıma

Ya Rabb'im, ne zaman bitecek bu fırtına
Gece/gündüz, vuruyorlar sırtıma/sırtıma
Allah'ım, ne olur vurmasınlar artık sırtıma
Rab aşkına vurmayın artık sırtıma/sırtıma

Hey Bayram sadece sana vurmuyo fırtına
Yeryüzündeki tüm garipleri vuruyo fırtına
Ya Rabb'im, vuruyorlar sırtımıza sırtımıza
Ya Rab, ancak Sen dindirirsin bu sızımıza

Bakın yere düştüm, vurmayın artık sırtıma
Bakın ele ayağa düştüm, vurmayın sırtıma
Bakın yataklara düştüm, vurmayın sırtıma
Hiç insaf yok mu vurmayın sırtıma sırtıma

Yağırlaştı, yükleyip durmayın sırtıma sırtıma
Hamal olsa bile, kaldırmaz bu vücut bu yükü
Eğer adilsen, gel beraber kaldıralım bu yükü
Ne olursunuz, vurmayın artık sırtıma/sırtıma

Daha fazla kaldırmaz artık bu vücut bu yükü
Ah benim çilem anlatılması çok zor bir türkü
El âlem keyif sürerken, bense, çekerim yükü
Erkekseniz, gelin beraber kaldıralım bu yükü

B. TUNCA/10.06.2000

Bayram Tunca

Vurmayın Sırtıma-2-

Çınarın yaprağı dökülüyo rıhtıma
Hayatın yükünü vurdular sırtıma
Saçlarımın teli dökülüyor sırtıma
Bak düştüm artık, vurma sırtıma

Azgın dalgalar vuruyor rıhtıma
Gemiler yanaşıyor hep rıhtıma
Hayatın yükü vurulmuş sırtıma
Düştüm vurmayın artık sırtıma

Yadelde yaman yakaladı fırtına
Hemen aldım ceketimi sırtıma
Vurmayın gidiyorum yurduma
Düştüm vurmayın artık sırtıma

Denizde meydana geldi fırtına
Gemiler zor yanaştılar rıhtıma
Hemen indim gemiden rıhtıma
Fırtına indirdi darbeleri sırtıma

Hayat yolunda yakaladı fırtına
Dedi ki Bayram hiç kıpırdama
Dedim kıpırdayacak hal mi kaldı
Öyle ki ağrılar her tarafımı sardı

Kaldırım taşı döşenmişler rıhtıma
Hayatın yükü yüklemişler sırtıma
Yükleyip durmayın artık, şu sırtıma
Yağır oldu artık yüklemeyin sırtıma

Martılar konup kalkıyor rıhtıma
Garipler mekan yapıyor rıhtıma
Hayatın yükü yüklenmiş garibin sırtına
Vuruyorlar hep gariplerin sırtına sırtına

Kiminin sırtına giyeceği hırkası bile yok
Kiminin açlığını giderecek azığı bile yok
Hayatın yükü yüklenmiş garibin sırtına
Vuruyorlar hep gariplerin sırtına sırtına

B. TUNCA/02.10.2000-11.45

Bayram Tunca

Ya İnadı Ya da İşi Bırak

(Yâre Sitem)
Ya inadı bırak, ya da bu işi bırak
Ya inadı bırak, ya da aşkımı bırak
Ya inadı bırak, ya da rahat bırak
Yoksa vururum, birini tırak tırak

Ya inadı bırak, ya da aşkımı bırak
Gidersen, ya onu, ya öbrünü bırak
Ya inadı bırak, ya da her şeyi bırak
Yoksa vururum, kendimi tırak tırak

Ya inadı bırak, ya da benden git ırak
Ya inadı bırak, ya da bir haber bırak
Ya inadı bırak, ya da adresini bırak
Yoksa vururum, kendimi tırak tırak

Ya benden uzak dur, ya da daha yakın dur
Ya benden uzak dur, ya da beni tuzak kur
Ya tuzağına, ya kor gibi kucağına düşeyim
Yoksa. bırak Mecnun gibi çöllere düşeyim

Ya tam sevseydin, ya da hiç sevmeseydin
Ya tam gelseydin, ya da hiç gelmeseydin
Ya sımsıkı sarsaydın, ya da hiç sarmasaydın
Ya olduğun, ya da göründüğün gibi olsaydın
B. TUNCA/21.07.2000

Bayram Tunca

Ya Rab

Seni seviyorum Yüce Yaradan
Ne olur tüm manileri kaldır aradan
Hiçbir şey istemem fani dünyadan
Her şeyin en iyisini Sensin yaratan

Ya Rab, her gönülde ayrı ayrı yerin var
Her ademoğlunun da ayrı ayrı derdi var
Gariplerin, Senden başka acep kimi var
Ya Rab, her şeyin en güzeli Sen de var

Ya Rab, kurtar beni şu acizlikten
Her şeyi Sensin, en güzel yapan
Şu dünyanın tadı tuzu kalmadı Yaradan
Ne olursun, tüm engelleri kaldır aradan

Ya Rab, geleyim mi artık ben buradan
Ama fazla haberim de yoktur oradan
Kitabımız diyor ki daha güzeldir buradan
Her şeyin, en iyisini Sen bilirsin yaradan
B. TUNCA/25.07.2000

Bayram Tunca

Yaban Eller

Ah bu eller bana yaban geliyor
Yediklerim çook yavan geliyor
Vatan hasreti yüreğimi deliyor
Yadellerde hep sam yeli esiyor

Ah yaban eller, yaban eller
Meğer ne çok yamanmış bu eller
Dayanır mı! bu hasreti bu beller
Gurbette esiyor, hep sam yeller

Ah yaman eller, yaman eller
Halden dilden anlamıyor bu eller
Gurbette esip duruyor sam yeller
Meğer, çok acımazsızmış bu eller

Nice şiir yazdırır bu yaban eller
Nice ağıt söyletir bu yaban eller
Çok çile çektirir, bu yaman eller
Yabanelde gözyaşım oldu seller

Nereye baksam, hepsi yaban eller
Dağ, taş, ağaç, toprak hepsi eller
Hicranlı gözyaşım sanki oldu seller
Yaban ellerde eser, hep sam yeller

Sanki gurbette üstüme devrildi dağlar
Estikçe sam yelleri, viran oldu bağlar
Yarsiz yediklerim bal da olsa, yavandı
Gurbet elde her şey bana çok yabandı
B. Tunca/19.06.2002-09.35

Bayram Tunca

Yabangülü

Ah ne de çok seviyorum, ben bu gülü
Ömür boyu içimde saklasam, bu gülü
Yine de doyamam ben bu yaban gülü
Eğer ki alırsa başkası, olurum hep ölü

Her an Sarıçiçek Yaylasını arşınlıyorum
O Yaban gülü çok arıyor, bulamıyorum
Ben Yabangülsüz, hiç de duramıyorum
Utancımdan, kimseye de soramıyorum

Sarı Çiçekten baktım, Gediz'in ovasına
Leyla'm süt doldurmuş bakır kovasına
Uzun uzadığa baktım boyunu postuna
Ailesine dünürcü gönderdim dostuma

Ceylan gözlüm oturmuş çamlar altına
Dayanamadı, boynu bükük baktığıma
Çam pürçüğünden yatak yaptı altıma
Yaban gülü düştü, benim de bahtıma

Sarı çiçekten baktım, Gediz'in akışına
Baktım çam gölgesinde onun yatışına
Dayanamayıp, baktım kalbinin atışına
Sorma! söylemem, kolumdaki yatışına

Yabangülünü, öptüm, öptüm kokladım
Ara sıra, kalbi durdu mu diye yokladım
Belki üşür diye de koynumda sakladım
Sonra, kar suyu, gül suyuyla pakladım

O eşi benzeri bulunmayan bir yabangülü
Ah neresinden nasıl tutayım ben bu gülü
Dikenleri elime, sözleri kalbime batmasın
Beni de hiçbir vakit başkalarına satmasın

Ah yabangülü, çok isterdim, bülbülün olmak
Alınması gerekenlerin de, en güzelini almak
Gösterilmesi gerekenin en iyisini göstermek
N de çok isterdim, ömür boyu seninle olmak

B. TUNCA/15.03.2000

Bayram Tunca

Yağmur Yağıyor

Yağmur yağıyo, şakır şakır
Kimileri oynuyor, şıkır şıkır
Kimisi de gülüyor, fıkır fıkır
Sanki işler gidiyor tıkır tıkır

Yağsın yağmur şakır şakır
Oynasın kimileri, şıkır şıkır
Gülsün kimileri de fıkır fıkır
Sanki işler gidiyor tıkır tıkır

Yağmur çağlayan/sel olup aktı
Sevenler, yârinin gözüne baktı
Bakışlar yürekleri akkorla yaptı
Bizim oğlan da onu kafayı taktı

Yağmur yağdı, dağ taş ıslandı
Sevenler sevdiklerini yaslandı
Dünün gençleri, bugün yaşlandı
Sevdiğini terk edenler, haşlandı

Yağmurla sırılsıklam ıslanıyorum
Sevdiğim nerdesin yaşlanıyorum
Hasretinle her gün haşlanıyorum
Bak artık, bastona yaslanıyorum

Yağmur yağdı, çukurlar göl oldu
Eski dostlar, bugünlerde el oldu
Yağmurlar fırtınayı dönüşür oldu
Olan yine, gariplerin sırtına oldu

Dinince yağmur gökte gökkuşağı açtı
Solmuş güller, bin bir çeşit, çiçek açtı
Toprak ana miski amber kokusu saçtı
Sevenler, mutluluktan sevinç çığlı attı

B. TUNCA/21.07.2000

Bayram Tunca

Yalansa Yalan Söyledim

Seni üzmemek için çok yalan söyledim
Hal hatır sorduğunda hep iyiyim dedim
Yatmam gerekirken, ayakta göründüm
Karaydı bahtım hayatta çok süründüm

Seni üzmemek için kerhen gülümsedim
Hem de içim kan ağlarken bunu yaptım
Bilemiyorum iyi yaptım, kötümü yaptım
Ama bu tür hareketleri çoğu kez yaptım

Bir ihtiyacın var mı dediğinde yok dedim
Hem de açlıktan kıvranırken, yok dedim
Bir sıkıntın var mı? dediğinde yok dedim
Hem de sayısız tasam varken yok dedim

Seni üzmemek niyetiyle, yalan söyledim
Bunu kendim için değil, senin için yaptım
Derdi vereni şikayet etmemek için yaptım
Belki, Lisan-ı halden anlarsın diye yaptım

Davet ettiğinizde, yol param yok diyemedim
Yarı aç, yarı tok, yorgun argın koşup geldim
İkramın alışkanlık yapar korkusuyla yemedim
Bunlar, benim için hep tufandaydı diyemedim

B. Tunca 10.06.2002/09.50

Bayram Tunca

Yalnız Bir Adam

Milyonlar içinde tek başına yalnız bir adam
Ummanlar gibi yüreği doludur kederle gam
Görenler benzetiyor hep onu Mecnuna tam
O bazen yerilip, bazen sevilen şair bayram

B. Tunca/24.01.2003-19.01

Bayram Tunca

Yalnız Kalan Dörtlükler

Yalnız kalan dörtlükler bana anlatır
Vefasız dostlar da dostlarını aldatır
Sevdiklerini değil kendilerini aldatır
Bir gün olur, onu da başkası aldatır
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Yanlış Anlaşılmak

Dostlarım anlamadı ki düşmanlarım anlasın
Leylâ anlamadı ki vefasız dostlarım anlasın
Varsın tüm insanlar beni hep yanlış anlasın
Yeter ki Hakim-i mutlak olan doğru anlasın
Ademoğlu/30.01.2002-08.30

Bayram Tunca

Yansıtma

Cisimler nispetlerince ısıyı/ışığı yansıtır
Kalemşörler de yaşadıkları çağı yansıtır
Herkes karınca kaderince, özverileriyle
Kimi sesli/kimi sessiz, oynadıkları rolle

B. Tunca/05.04.2004-05.04-İst.

Bayram Tunca

Yapamadım-2-

Şu alemde yapamadım el gibi
Akıp gitti şu gençliğim sel gibi
Gülemedim bahardaki gül gibi
Geldi geçti ömrüm rüya misali

Şiirini yazmak istedim, yazamadım
Şarkını yazmak istedim, yazamadım
Resmini yapmak istedim, yapamadım
Türkünü yazmak istedim, yazamadım

Sevgimizi yazacak bir kalem bulamadım
Aşkımızı anlatacak bir kelam bulamadım
Sevdiğimi söyleyecek cesareti bulamadım
Aşkımızı ilân edecektim; fırsat bulamadım

B. TUNCA/25.06.2001-15.30

Bayram Tunca

Yaptıkların Yetmez mi

(Yare Sitem)
Hayatta çok yalvarttın
Bari ahrette yalvartma
Bu dünyada çok arattın
Bari orda olsun aratma

Hayatta çok beklettin
Bari ahrette bekletme
Bu dünyada çok üzdün
Bari orada olsun üzme

Bu dünyada ne çok çektirdin
Bari, ahrette olsun çektirme
Bu dünyada çok kök söktürdün
Bari, ahrette gözyaşı döktürme

Bu dünyada çok kızdırdın
Bari orada olsun kızdırma
Bu dünyada yaramı çok kanattın
Bari ahrette yaramı çok kanatma

Bu dünyada çok dırdır ettin
Bari mezarımda dırdır etme
Fani dünyada çok kızdırdın
Bari öbür alemde kızdırma

Hayattayken anlamadın
Bari öldükten sonra anla
Bu dünyada sevdiğimi inanmadın
Bari öldükten sonra sevdiğimi anla

Hayattayken anlamadın
Bari ahrette anlasaydın
Bu dünyada sevmediğimi sandın
Bari ahrette sevdiğimi bilseydin

Günahkarsam çektirdiklerin yetmez mi
Burda çektiklerim günahıma yetmez mi
Allah affediyor, o sevdiğim af etmez mi
Bu kadar ömre bu kadar çile yetmez mi
B. TUNCA/22.09.2000-16.30

Bayram Tunca

Yâr Gelse Derman Olur

Yağmur taneleri birleşse sel olur
Gözyaşlarım birleşse derya olur
Tartılsa çilemiz onunki kadre, benimkisi derya olur
Başkası değil de yârim gelse, yarama merhem olur

Kar taneleri birleşse, çığ olur
Gözyaşlarım birleşse, çay olur
Yârim bugün de gelmezse kaç aylar olur
Yârim kendi gelse, derdime derman olur

Dolu taneleri birleşse, bomba olur
Gözyaşlarım birleşse, deryalar olur
Yâr bu gün de gelmezse, sen söyle kaç yıl olur
O yâr kendisi gelse, belki derdime derman olur

Dereler birleşse çay olur
Çaylar birleşse nehir olur
Nehirler birleşse derya olur
Yârim kendi gelse, bil ki derdime derman olur
B. TUNCA/10.10.2000-18.10

Bayram Tunca

Yâr Hasreti

Anılarım onun hatıralarıyla dolu
Kar kapladı yolu, boş kaldı kolu
Onsuz, gel de uyuyabilirsen uyu
Hep o yâri sayıklarım gece boyu

Onsuz geceler tıpkı dipsiz kuyu
Onsuz uyuyabilirsen gel de uyu
Bana benzer onun da huyu suyu
Ta ben-i ademdir, onun da soyu

Yarsız gecelerim, sanki zindan oldu
Ne şafak söktü, ne de gündüz oldu
Hayat ne yarsiz, ne de diyarsız oldu
Gün geçtikçe, benzim sararıp soldu

Gören mecnun musun diye sorar oldu
Senin mecnunum demekse gurur oldu
Aşk ateşin sanki içimde yanardağ oldu
Ah nerdesin, beş duyum seni arar oldu

B. Tunca/20.04.2003-20.04

Bayram Tunca

Yâr ve Deniz

Denizin dibinde var yosun
Leylâ, sen ne duruyorsun
Eller almış yârini, yaşıyor baharını
Gel bizde yaşayalım ilk baharımızı

Denizin kıyısında bin bir çeşit çakıl
El almış yârini, oynuyor şakır şakır
Gel, biz de oynayalım, şakır şukur
Bizim de aşkımız var Allah'a şükür

Sahillerde vardır, inci misali kum
Ah Leylâ'm, sen niye duruyorsun
O yıldız misali yeşil gözlerini yum
Bana olan, en güzel ikramını sun

Deniz suyu tuzlu, dışımı yakıyor
Yârin aşkı, kor gibi içimi yakıyor
Eller almış sevdiğini stres atıyor
Benim gözyaşlarım içime akıyor

İskeleye yanaştı güzel bir tekne
Leylâ ne olursun dur beni bekle
El takmış kolunu sevdiğini gidiyor
Tez gel Leylâ, bak kalbim tekliyor

Denizde oluşur dağlar gibi dalga
Yâr neredesin başım çook darda
Eller almış yârini eğleniyor barda
Göz yollarda, gönül hala o yarda

Denizlerde yüzüyor gemi
Neredende çok sevdim ben seni
Aşk ateşinle yakıp kül ettin beni
vefasızsın gençliğini doyma emi

Denizde yaşıyor bin bir çeşit balık
Her ikimizi de, yaratmadı mı Hâlık
Sen yanımda ol, gerisine can sağlık
O vakit ikimizi kıskanır tüm mahluk

Sık sık denizin serin sularına daldım
O yârin, anasını babasını haber saldım
Her gördüğüm kimseye, onu sorardım
Beklemekten ay çiçeği misali sarardım

B. TUNCA/23.09.2000 –13.50

Bayram Tunca

Yâr Yeter Bana

Kapatın lambayı, Ay ışığı yeter bana
Sevdiğimi verin, sevdiğim yeter bana
Aş, ekmek, istemez yârim yeter bana
Çok acıksam da o yârim doyurur beni

Kapatın lambayı, yıldızlar yeter bana
Verin yârimi, onun incileri yeter bana
Aş ekmek istemez, o yârim yeter bana
Çok acıksam da o yârim doyurur beni

Kapatın lambayı onun gözleri yeter bana
Verin sevdiğimi, onun incileri yeter bana
Aş, ekmek, su istemez, yârim yeter bana
Çok acıksam da o sevdiğim doyurur beni

Kapatın lambayı onun Ay yüzü yeter bana
Verin Leylâ'mı, Leylâ'mın aşkı yeter bana
Aş, ekmek, su istemez, yârim yeter bana
Çok acıksam da o sevdiğim doyurur beni

Oy bana, oy bana, verin o ela gözlümü bana
Çöllerde çok aradım, mecnun gibi yana yana
Sarılayım ona, öpeyim yanağından kana kana
Başka bir şey istemez, verin yârim yeter beni
B. Tunca/06.09.2001-09.02

Bayram Tunca

Yaralıyım

Yaralıyım zaten ben ta ezelden
Çile çekmekteyim, bir güzelden
Ne olur, tabip çağırın tez elden
Çok çile çektim ben o güzelden

Murat Yaylasının dereleri kokar nane
Leyla'nın gözleri, çok mu çok şahane
İncilerini sayasım geliyor, tane, tane
O güzel uydurur bin bir türlü bahane

Leyla'nın mazeretleri, geçersiz mi geçersiz
Onun çok çayını içtim, şekersiz mi şekersiz
Çay içerken, gözünü şeker yaptım habersiz
Süzerken, incilerini tesbih yaptım habersiz

B. Tunca/11.12.2001-15.45

Bayram Tunca

Yaranamadım

Yıllarca bir edalı gibi sırtımda taşıdım
Yıllarca en güzel konaklarda ağırladım
Yıllarca aç-susuz kaldım, fakat onu bırakmadım
Yıllarca aç açık gezdim, fakat onu gezdirmedim

Yıllarca ezildim, büzüldüm fakat onu ezdirmedim
Çalıpçırpmadım, hiç haram lokma da yedirmedim
Kem nazarlardan hep göz bebeğim gibi korudum
Lakin yine de ne ettimse; bir türlü yaranamadım

Zaman, zaman yerilmeden dolayı, kireç gibi eridim.
Sıkılmış liman, boynu bükük ayçiçeği gibi sarardım
Neymiş; niye daha fazla çalışıp kazanmıyormuşum
Neymiş; niye falan- filanlar gibi yaşamıyormuşum

Sayısız istek ve arzularımdan feragat etmeme rağmen
Nefsime, onun adına, türlü işkence yapmama rağmen
Şahsıma ait işleri(.....) kendim yapmama rağmen
Ne yaptım, ne ettimse de bir türlü, ona yaranamadım

Söyleyin; bu kaderi ben mi yazdım, bu rolü ben mi aldım
Ne olur sorun ona; anne veya babasından zorlamı aldım
Elini-kolunu bağlayıp, ağzını-gözünü kapatıp mı, aldım
Allah'ın emri, peygamberin kavli, kendi rızasıyla aldım

Sadece ona yaranamasam gam yemez, feryat etmezdim
Geçe-gündüz çalışıp-çapaladım, lakin yine yaranamadım
Geçliğimi, sağlığımı, hatta bilâ ücret, hayatımı vakfettim
O kadar fedakarlığa rağmen, bazılarına da yaranamadım

Yaranamadım, yaranamadım, kimselere yaranamadım
Dayanamadım, dayanamadım, acılarımı dayanamadım
Anlatamadım, anlatamadım, halimi kimselere anlatmadım
Aslında yaptıklarımı kimseye yaranmak için yapmamıştım

Neyi niçin yaptığımı, her şeyi görüp, gözeten Allah biliyor
Melekler ve azalarım da ahrette doğru şahitlik ediyorlar ya
Kim ne derse desin, her kul gibi benim de karakutum var ya
Onun için; şair vur Ferhat kazmayı çoğu gitti, azı kaldı diyor
B. Tunca/25.09.2001-10.30

Bayram Tunca

Yare Sitem

Ya bu dünyada ya ahrette
Bir gün karılaşırız elbette
Çok geç arama artık arama
Arayıp da kanatma yarama

B. Tunca/08.11.2003-08.11

Bayram Tunca

Yâre Yalvarış

Gel Nazlı'm gel artık, dermanım kalmadı
Sana uygulayacak bir fermanım kalmadı
Sen varsın diye, başkasına yalvarmadım
Bu kadar yalvartacak, ben sana ne ettim

Senin gibi hiç kimse beni böyle yormadı
Bayram senin için gece gündüz yalvardı
Senin için yalvarmaları ta arşı alaya vardı
Şaire bu kadar yalvartacak ne sucu vardı

Onun aradığı sende, senin aradığın ondaydı
Onun gönlünde sen, senin gönlünde o vardı
Onun gibi, seni seven acep başka kim vardı
Onun bu kadar yalvartacak ne günahı vardı

Gel artık gel hasretin bütün benliğime sardı
Sen varken başkasına yalvarmam bana ardı
Sensiz cennet dahi, şair Bayrama çok dardı
Söyle Nazlı'm bu kadar yalvartacak ne vardı

B. Tunca/30.01.2002-08.30

Bayram Tunca

Yargısız İnfaz Edenler

Bugün hakkımda fetva verenler, çok haksızlık ediyorlar
Çünkü hakkımda karar verirken geçmişimi bakmıyorlar
İsterdim ki, en azından bir suçlu kadar değer verileyim
Eğer idam edileceksem de ondan sonra idam edileyim

B. Tunca/10.02.2003-10.20

Bayram Tunca

Yârim-2-

Yârim, ayağına giymiş şalvar
Yârim, sen de garip bir hal var
Yârim, ben de garip bir hal var
Yârim, ikimizde de aynı hal var

Yârimin, boynunda şalı var
Yârimin, yanaklarında alı var
Yârimin, dudaklarında balı var
Yârimin, arzda ayrı bir tadı var

Yârimin, başında peçesi var
Yârimin, yüzünde neşesi var
Yârimin, evinde menekşesi var
Yârimin, ilgisizliğe meşesi var

Yârimin, ne güzel özü var
Yârimin, ne güzel yüzü var
Yârimin, ne güzel sözü var
Yârimin, ne güzel gözü var

Gözlerinde ne güzel kaşı var
Bana uygun ne güzel yaşı var
Allah nimeti, ne güzel aşı var
Bayram isminde tek âşığı var

Yârimin, alınyazısı ne de akmış
Benim yârimin kalbi ne pâkmış
Başına ne güzel, güller takmış
Bakışıyla şairin kalbini yakmış

Elleri kınalı, sevdiğim benim
Gözleri sürmeli, yârim benim
Gerdanı düğmeli, yârim benim
Saçları tel örmeli, yârim benim

Aşı güzel, kaşı güzel, yaşı güzel
Yüzü güzel, sözü güzel, özü güzel
O yâr, Allah'ın lütfudur bana özel
Benim sevdiğim, her şeyden güzel
B. TUNCA/15.10.1999

Bayram Tunca

Yarim Ol

Ege'nin bağlarında üzüm olur
Senin gibi gülde, gözüm olur
Gül olan yerde, kokusu da olur
Gerçek Gül'ün, dokusu da olur

Leyla, bağ olan yerde bostan olur
Hakiki yar senin gibi dosttan olur
Dost ol, ömür boyu seveyim seni
Leyla'm ol ki vereyim her şeyimi

Ah yar, dağlarda dağlandım seni
Ah yar, bağlarda bağlandım seni
Dost ol, ömür boyu seveyim seni
Yar ol, uğrunda vereyim bu teni

Yar bakışların çok mu çok derindi
Havalar bu kış çok mu çok serindi
Aradığım tüm özellikler sendeydi
Senin aradıkların hepsi bendeydi

Lapa lapa kar yağdı, yolları kapalı
Kaç ay oldu, onun yollarına bakalı
Kaç Yıl oldu, Leyla'yı kafayı takalı
Yıllar oldu, ona altın yüzük takalı

Kapalı havalar bana hiç yaramıyor
Sevdiğim, bir kere olsun aramıyor
Uzaktan arasa da bir işe yaramıyor
Gelip de kollarıyla, beni saramıyor

Yıllarca, hep içime ağladım, bilmedin
Yılarca sevdim, kadir kıymet bilmedin
İyilikleri unutup, kötülükleri silmedin
Sen hayatın gerçeklerini hiç bilmedin

Sanma ki, sende vardır çok meziyet
Allah aşkına yapma, bana çok eziyet
Acizliğini anlamaktır, esas meziyet
Yetmez mi bu kadar yaptığın eziyet
B. TUNCA/09.06.2000

Bayram Tunca

Yaşadığımız Bayram

Mevsimlerden ilkbahar, aylardan da marttır
Ekonomik kriz nedeniyle halk çok berbattır
Beş bin kişi kurban, dahası da kurbanlıktır
Devalüasyondan halkın feryadı çok yanıktır

Ekonomik kriz nedeniyle durum hiç de iyi değil
Kime sorsan, ekseriyet halinden memnun değil
Ne insanların, ne de bu yılki bayramın tadı var
Kime sorsan, her birinin binbir türlü derdi var

Ne olduysa, bayram arifesindeki o krizden oldu
Zengin daha zengin, fakir biraz daha fakir oldu
Benim gibi binlerce İnsan işinden aşından oldu
Öncekiler gibi olan yine gariban halkımıza oldu

Kimi bankaları hortumladı, kimi de hortumlattı
Hortumun büyüklüğü halkımızı hayrette baktı
Aslında halkımız pâktı, fakat hortumcular yaktı
Neticede ekonomik kriz halkımıza kor gibi yaktı

Öyle bir yaktı ki feryatları, ta arş-ı âlâlara çıktı
Meğer, ne çirkin yüzler varmış, hep ortaya çıktı
Fakat ekonomik krizin faturası, yine de halka çıktı
Halkın değil, bayram yapmak neredeyse canı çıktı
B. TUNCA/09.03.2001-12.05

Bayram Tunca

Yaşantımdan Kesit

En son ceketimi beş yıl önce almıştım
En son ayakkabıyı üç yıl önce almıştım
En son gömleğimi iki yıl önce almıştım
Ben zaten ezelden beri garip kalmıştım

En son memlekete üç yıl önce gitmiştim
Akraba elini bilmem ne zaman öpmüştüm
Sen söyle, o insanı ne zaman görmüştüm
Ben zaten ezelden beri gurbette kalmıştım

Ben bazı şeyleri vitrinlerde görmüştüm
Ben bazı şeyleri, başkasında tatmıştım
Ben çoğu zaman aç ve açıkta yatmıştım
Ben zaten ezelden beri öksüz kalmıştım

Hz Ömer gibi tek gömlekli olmak istedim
Olmadı, fakat tek ceketli olmaya çalıştım
Ben garipliği ve yokluğu, hayatta alıştım
Ben zaten ezelden beri, yetim kalmıştım

Beş on yıl sonra gören dost aynısın dedi
Doğruydu çünkü yediğim içtiğim aynıydı
Fakat bir şey değişmişti o da tek zamandı
Anlayamadım nasıl geçtiğini, ne yamandı

Alamadım çocuğumun makul isteklerini
Alamadım hanımımın makul isteklerini
Alamadım, kendi ihtiyaç ve isteklerimi
Bilmem ki nasıl anlatsaydım isteklerimi

Çoğu zaman ekmeğime katık yaptım soğanı
Çoğu zaman ekmeğime katık yaptım zeytini
Çoğu zaman ekmeğime katık yaptım peyniri
Benim çektiğimi, Rab'den başka kim bilir ki

Çoğu zaman, kepeneğimi yatak yaptım kendime
Çoğu zaman dağda taşları yastık yaptım başıma
Aç kaldım, susuz kaldım çiğnetmedim benliğimi
Şu yalan dünyada anlatamadım kimseye kendimi
B. TUNCA/08.08.2000

Bayram Tunca

Yayla Türküsü-1-

İhlamurun kabuğunu soyarlar
İsli mi isli çaydanlığa koyarlar
Akkorlu ocaklarda kaynatırlar
Kızları, düğünlerde oynatırlar

Çam ağacının kabuğunu soyarlar
Gövdesini keserle ince ince oyarlar
Getirip çeşmenin oluğuna koyarlar
Soğuk sularını içmeye doyamazlar

Yaylaların çeşmeleri ağaç oluklu
Sebze ve meyveleri ince kabuklu
Uzaktan bir yar geliyor gür soluklu
Iraktan gelen o yar benim yavuklu

Sarıçiçek Yaylasından kar gelir
O yârim fistan giymiş dar gelir
Yaylanın patika yolundan yar gelir
Ah anam ellerin sözü bana âr gelir

Sarıçiçek yaylasında güzel bal olur
O yari görünce, içim bir tuhaf olur
Sarılmazsam o yari sabah zor olur
Sinemde kar erir, yürek akkor olur

Yayladan köpüklü yayık ayran gelir
Karşıdan Yörük Efesi, Bayram gelir
Bayram'ı görmeye, hayranları gelir
Bayram'ı görenin de, bayramı gelir

B. TUNCA/25.03.2000

Bayram Tunca

Yaylam ve Yârim-1-

İçimdeki yar ve diyar özdeştir
Sanki her ikisi de öz kardeştir
Sorsan tercihimi, ayırmam ki
Ben de, onlarsız duramam ki

Yaylamın suları akar şırıl şırıl
O yarimin cemali de pırıl pırıl
Estikçe yeli yaprakları öpüşür
Görsem onu yüreğim tutuşur

Yaylanın çamından sakız akar
O yârin ağzından da bal akar
Yaylamın çiçekleri koku saçar
O yari gördüğümde içim açar

Yaylanın, koyun/kuzusu zilli
Benim o yarim, çok tatlı dilli
Yaylanın mazısı çok anlı/şanlı
Benim o yarim, çok tatlı canlı

Yaylamın kırlarında, çiçek topladım
O yâri görünce, havalara hopladım
O yârimi, çamlar altında, kokladım
O yârin anısını kalbim de sakladım

Yaylamın kekliği kınalı mı kınalıdır
Benim o yarimin de elleri kınalıdır
Yaylamın dokusu kokusu güzeldir
O yârin dokusu kokusu da özeldir

Yaylamın kekiğini, kaynatıp içerler
Yörük Kızlarını da oynatıp seçerler
Ağaç oluklu çeşmesinden su içerler
Güller içinden herkes gülünü seçer

Yaylanın ormanı meşedendir/meşeden
Leyla'nın gülmesi, neşedendir/neşeden
Ah yaylanın yolları taşlı patikadır/patika
Benim, o gülümün adı da Atika'dır Atika

Yayla deresinde nane çiçek açmış beyaz
Yâr sevgimizden bana bol bol haber yaz
Sarıçiçek Yaylasında, hava ayaz mı ayaz
Bak gelmezsen kaçıracağım seni bu yaz

Ah tam anlatamadım, yaylamın güzelliğini
Bizzat görmen gerek, yaylamın güzelliğini
Ancak, o an anlaşılır, onun gerçek özelliği
Bayramı büyüledi onların güzel ve özelliği

B. TUNCA/16.02.2000

Bayram Tunca

Yaylam ve Yârim-2-

Estikçe yel, yapraklar hışıldar
Yârimi sevdikçe gözleri ışıldar
Benim yârim uyurken mışıldar
Sevmeyenlerin içi dışı çok dar

Estikçe yel, ağacın dalları sallanır
Öptükçe, yârimin dudağı ballanır
Gül, allanır/pullanıp gelin yollanır
Bülbülse vaktinde askere yollanır

Ben o sevdiğim yari verdim mehir
Ah şu askerlik, olsaydı keşke tehir
Vurdukça Güneş, kar ılgıt ılgıt erir
Eridikçe kar, sanki dere olur nehir

Eridikçe kar, coşar dere/çay/nehir
Oturmuş o yar kirmenle yün eğirir
O aklıma geldikçe gözlerim seğirir
Kavuşamazsam hayatım olur zehir

Aah şu yaylanın dağları, sisli mi sisli
Yörüklerin çadırları da çok isli mi isli
Benim sevdiğim yâr çok mu çok hisli
Esen bir yel/el deyse, ağlar hisli hisli

Yaylamın dağlarına duman bürümüş
Yabangülleri Murat Dağına yürümüş
O güzeller, eteklerini yerde sürümüş
Gözlerime Leylâ'nın hasreti bürümüş

Yaylamın pınarından, soğuk su içtim
Yaylardan Sarıçiçek Yaylasını seçtim
Güzeller içinden o yabangülü seçtim
Ben o an, daha çok mu çok gençtim

Yetmedi o yaylamı anlatmaya kalemim
Yetemedi Leyla'mı anlatmaya kelamım
Nazarımda özdeştir onların güzellikleri
Nazarımda özdeştir onların o özellikleri

B. TUNCA/26.02.2000

Bayram Tunca

Yaylam ve Yarim-3-

Yayla suları akar, şırıl, şırıl
O yârin cemali de pırıl pırıl
Yaylanın yeli eser, hışıl hışıl
O yârim de uyur, mışıl mışıl

Yaylamın dağları meşeli mi meşeli
O Leyla'm, bugün neşeli mi neşeli
Sarıçiçek Yaylaları karlı mı karlıdır
O Leyla'yı sevmek kârlı mı karlıdır

Yaylamın, lal-i güher arısı, balı var
Benim yarimin yemeni, çemeni var
O yârin Bayram isminde seveni var
Yaylamdan başka güzel, neresi var

O yaylam, sanki bir eczane deposu
O Leyla'm, sanki bir hazine deryası
Lal-i güherdir onun dokusu kokusu
Lal-i güherdir o yarin ekolü/dekoru

Yaylamın çiçekleri kokar, burcu burcu
Yâr fistan giymiş, turuncu mu turuncu
Leyla'nın var bana ezelden sevgi borcu
O yâr için tutarım, ben de sevgi orucu

Yaylamda kartallar yükseklerde uçarlar
Terkisiz atlar çayır çimenlerde koşarlar
Eriyen kar suları da nehirlerde coşarlar
Rahmet bulutları, itfaiyeci gibi koşarlar

Yaylamın suları, çelik gibi soğuk içilmez
Bin bir çeşit gülü, koklamadan geçilmez
Kekiği/ot çayları, kaynatılmadan içilmez
Yaylamla yabangüllerinden vazgeçilmez

Yağlı süttü/yoğurdunun tadına doyulmaz
Sebze ve meyvelerinin kabuğu soyulmaz
Harmanlanmış çiçek kokusuna doyulmaz
Nazarımda her ikisi de özdeştir, ayrılmaz

Onları anlatmaya ne kalem ne kelam yeter
Onlardan ayrı yaşamak, ölümden de beter
Bayram der ki; fazla söze hiç gerek yoktur
Beyhude aramayın, onlar gibi güzel yoktur

B. TUNCA/11.05.2000

Bayram Tunca

Yaz Yağmurları

Yeryüzü çok kasvetli ve nemli
Gök patlayacak bomba misali
Suya ne de çok hasreti toprak
Gürledi gökyüzü, çaktı şimşek

Yerde ve gökte görüldü toz bulutu
Ardından da geldi, yağmur bulutu
Daha sonra da duyuldu bir uğultu
Sanki de gökte, kızıl kıymet koptu

Bardaktan boşanırcasına tufan yağdı
Tufana dönüştüğü arzda çok can aldı
Yaz ortasında adeta kara kış yaşandı
Bir sürü ülkede, seferberlik başlatıldı

Her şeyin azı çoğu zarar, ortası karar
Yaz ortasında yağan tufan oldu zarar
Sele kapılanı yana yakıla dostları arar
O'nun kanununa uyman, gördü zarar

Hey ademoğlu, yapma dere yatağına ev
Yaparsan, alır götürür her şeyini bir dev
Gel kızma, doğru söyleyen bu ademi sev
Fiili duanı tam yap ki zarar vermesin dev

B. Tunca/20.08.2002-20.20

Bayram Tunca

Yazıyorum-Kazıyorum

Hiç durmadan gece gündüz yazıyorum

Hiç durmadan gece gündüz kazıyorum

İlham geldikçe hep aşk şiiri yazıyorum

O yârimin aşkından, dağları kazıyorum

B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Yazmak mı/Konuşmak mı Zor

Ağızdan çıkan söz sanki yaydan çıkan ok gibidir
Kalemden çıkan yazı, kınından çıkan kılıç gibidir
Yaydan çıkan dönemez, kınından çıkan dönebilir
Düşünme süreci yazarken çok, konuşurken azdır

Kimine göre yazmak, kimine göre konuşmak zordur
Bana sorarsanız, konuşmak yazmaktan daha zordur
Çünkü konuşurken yaptığın hataları asla silemezsin
Ama, yazarken yaptığın hataları silip düzeltebilirsin

B. Tunca/22.03.2004-22.03-İst.

Bayram Tunca

Yeni Çıktı Fırından

Şiirim daha yeni çıktı, ateşli fırınımdan
Pişmeden servis yapılmıştır tarafımdan
Hele bir bakın dostlar sağından solundan
Şiirim nasıl gitmektedir, bu şiir yolundan

Eğer yamuğu varsa, anlarım yorumunuzdan
Güzelliği varsa, yine anlarım yorumunuzdan
Eğer ki tashihi varsa, düzeltelim daha baştan
Yoksa hiçbir mazeret kabul etmem sonradan
B. TUNCA/25.10.2000-16.37

Bayram Tunca

Yeni Yıl Mesajı-1-

Bak dünkü hayallerimiz bugün mazi oldu

Acı-tatlı anılarımız belleklerde arşiv oldu

Bak, dünkü hülyamız bu gün gerçek oldu

Senin yârin olmam beni mutluluğa boğdu

B. Tunca/30.12.2002-11.30

Bayram Tunca

Yeni Yıl Mesajı-2-

Dünkü hayallerini kurduğumuz yıllar bugün mazi oldu
Acı/tatlı hatıralarımızın hepsi, belleğimizde arşiv oldu
Hey dost bak güneş bu sabah bir başka gizemli doğdu
Seninle yeni bir yıla girmiş olmam beni sevince boğdu
B. Tunca/01.01.2003.10.01

Bayram Tunca

Yeni Yıl Mesajı-3-

Şairin sizlerle tanışması üçüncü yılını doldurdu
Şizlerin ilgi ve iltifatınız ona sevince boğdurdu
İlgi ve alakanız nedeniyle o yerinde zor durdu
O da bu aşk şevkle, kucağınıza şiirle doldurdu

Dün hayalini kurduğumuz bir yıl daha mazi oldu
Acı/tatlı hatıralarımız belleklerimizde arşiv oldu
Gördünüz, yeni yılda güneş daha gizemli doğdu
Sizinle yeni bir yıla girmem beni sevince boğdu

Mazide kaldı dört mevsim üç yüz atmış beş gün
Unutmayalım avanstır bize verilen her yeni gün
Bayramımdır sizlerle geçirdiğim her yeni günüm
Ölümüm olur sizlerden ayrı geçecek her günüm

B. Tunca/01.01.2004.01.01

Bayram Tunca

Yeni Yıl Muhasebesi

Dünya ahretin tarlasıdır derler
Kim ne ekerse orada onu biçer
Kimi adem sırattan kolay geçer
Kimisi de çok zor mu zor geçer

Hesaptan önce hesabımı yaptım
Ah dostlar ah, ben ne yapmışım
Baharım nasıl da çarçabuk geçmiş
Sermayenin çoğu gidip, azı kalmış

Hep zarar eden ben olmuşum neden
Desene kural böyledir ne gelir elden
Hiç var mı acaba gelip de baki kalan
Bilmez misin ademoğlu, dünya yalan

Her şeyin azı/çoğu zarar, ortası karar
Yaklaşınca yılbaşı bilanço telaşı sarar
Ah baktım da bu yıl da etmişim zarar
Her yıl zarar eden müflis ne işe yarar

Düştü yine ömür ağacından bir yaprak
Gün geçtikçe, azalıyor ağaçtaki yaprak
Her adem gibi hepimiz olacağız toprak
Korkum şu cürümlerim ya olursa pıtrak

B. Tunca/31.12.2003-12.31

Bayram Tunca

Yenik Düştüm Aşka

Şok üstüne/şok yedim
Gayrisine tövbe dedim
Düne dek çok deliydim
Bak aşka boyun eğdim

Aşk getirdi beni bu hale
Göz yaşlarım oldu şelale
Boynum sanki bükük lale
Her bir uzvumsa, meşale

Aşk, gece başka, gündüz başka
Ben nasıl baş edeyim ki o aşkla
Ah dostlar yenik düştüm o aşka
Ama, yine de pes etmedim aşka

Garip bir sevda geldi şu başıma
Kimler siler ki gözlerimin yaşına
Ah ahbaplar bu sevda bir başka
Kimlere anlatayım ki bu aşkıma

Bir günde dört mevsim yaşarım
Bu nasıl bir aşk ben de şaşarım
Bu aşkla daha ne kadar yaşarım
Aşkımı paylaşacak olanı şaşarım

B. Tunca/24.08.2003-18.08

Bayram Tunca

Yeter ki

Korkma, ne versen onu yiyip içerim
Kanaatkar/itaatkar Tanrı misafiriyim
Umduğumu değil, bulduğumu yerim
Yeter ki hanende has misafir olayım

B. Tunca/04.01.2003-12.04

Bayram Tunca

Yetim-1-

Lambalar yandı galiba yine akşam oldu
Bu gün de ömürden bir gün daha doldu
Hiç farkında değil, ona bir şeyler oldu
Doldu galiba doldu, o'nun ömrü doldu

Güneş doğdu, galiba yine sabah oldu
Evvel böyle değildi, bu şaire ne oldu
Ne olduysa, onu sevdikten sonra oldu
Saçını başını yolup, mecnun gibi oldu

O hep karıştırıyor, geceyle gündüzü
Hiç fark edemiyor, geceyi gündüzü
Çünkü ne gecesi belli, ne de gündüzü
Benzer asmada unutulan kuru üzümü

Ne çok çekilmez çile çekti, gülmez yüzü
Çook ağladı, yine de yaşlıdır iki ela gözü
Vefasızlara geçmedi, geçmez artık sözü
Deryalar da girse, yine de sönmez közü

Yetim şair, budanmış bir asma gibidir
Güveneceği ne dalı, ne de malı vardır
Susuz kalan, kavak gibi saçları dökülür
Asmada çürüyen üzüm gibi dişi dökülür

Budanmış bir ağaç gibi kolu kanadı kırıktır
Gölgesine sığınacağı başka bir ağacı yoktur
Tutunacağı her hangi bir dalı malı da yoktur
Dost gözüken düşmanları da çok mu çoktur

Onun için o her esen yel ile her akan sel ile
Bir sağa, bir sola, düşüp toprak olur sel ile
Kışın soğukta aç, yazın susuz kalıp büzülür
Çok çalışsa da derdine çare bulamaz üzülür

Yetim şairin şimdilik bu kadardır sözü
Kimsenin malı, mülkünde yoktur gözü
Aslında daha çoktur söyleyeceği sözü
Söylese de burda makes bulmaz sözü

Belki; öldüğün de anlaşılır, sözünün özü
Anlatamadan ölürse açık gider kalp gözü
Hiç bitmedi, bitmez ki onun kalbinin közü
Kapatmayın, açık gitsin yetimin kalb gözü
B. TUNCA/20.11.2000-16.20

Bayram Tunca

Yetim-2-

Boynu bükük, duyguları kırık dökük
Pantolon cebi delik, ayakkabı sökük
Bir mazlum gibi beti benzi çok soluk
Bir dokunsan gözyaşı akar oluk oluk

Yükseğe çıkmak isteyenler sırtına basarlar
Sonra birisi hakim, diğeri savcı olup asarlar
Kitabını uydurup, tutanağa mühür basarlar
Anlayanlar anlar, anlamayanlar bu işi şaşar

İttiler, Kimi eli, kimi dili, kimi de ayağıyla
Ya Rab, yetemez mi ki çektiğim bunca çile
Yetimin halini Senden başka acep kim bile
Şu hayatta hep gördü hile, çekti bolca çile

Bir gün olur, bu yetim şairin çilesi de biter
Bir gün olur, zulüm yapanın ömrü de biter
Her kim burada ne ekerse, orda onu biçer
Zulüm yapanlar bir bir cezalarını çekerler

Hayatta çektiğim çilem ölümden de beter
Ölseydim belki de olurdum bir kere heder
Fakat acılı çileyle oluyorum, her an heder
Ölmeseydi peder, hiç olur muydum heder

Ne diyebilirim işte budur benim kaderim
Yetim kaldım, hayatta hep çile, çekerim
Daha beterini görüp, Allah'a şükrederim
Her şeye rağmen ben yaşamayı severim

Yetim der; daha ölmeden kaç kez asıldım
Daha ölmeden eşik gibi kaç defa basıldım
Hayatta kaç kez, makam mansıba satıldım
Hayatta çook stepne gibi kullanılıp atıldım

Bayram der; yetimliğimi pek üzülmüyorum
Aslında yetim hakkını yiyenleri üzülüyorum
Yetim hakkını yiyeni ne dendiğini biliyorum
Allah'ın bu husustaki emrini hatırlatıyorum

Nice yetim, nice zalim, gelip-geçti, dünyadan
Her gelen gidiyor, mutlaka bu fani dünyadan
Yetim hakkını yiyenler, kaçsalar da Fizan'dan
Yetim hakkı yiyen, geçemez yine de mizandan
B. TUNCA/20.11.2000-16.20

Bayram Tunca

Yetim

Yetim, yetim, ben sana ne ettim.
Sen çağırdığında; hep seğirttim.
Sen benim yanımda bir keyiftin
Sen! bir zaman çok iyi heriftin.
Bayram TUNCA
25.10.2000-16,37

Bayram Tunca

Yetim Şair

Zaten felek vurmuş tâ ezelden
Azığı kahır olmuş bir güzelden
Hem gelen, hem giden vurmuş
Duygu ve düşleri hazan olmuş

Garibime, yel vurmuş, el vurmuş
Yetmemiş bir de dostları vurmuş
Ayçiçeği misali boynu burkulmuş
Ne etsin onun da kaderi buymuş

Yüreğinde yanıyo fersiz bir mum
Gözyaşıyla da sönmüyor bu mum
Şu hayat yolu da çay çamur kum
Vicdanın elveriyorsa gözünü yum

Gözyaşları içtiği su, çilesi aş olmuş
Kimilerinin, yüreği sanki taş olmuş
Bayramın yüreği yanıyor çayır çayır
Başkaları kayırmadı sen olsun kayır

B. Tunca/14.03.2003-14.03

Bayram Tunca

Yetimin Ağıtı

Anam yok ki, derdimi ona anlatayım
Babam yok ki, halimi ona anlatayım
Derdim çoktur hangisine dayanayım
Vefasız dost çok hangisine inanayım
B. TUNCA/20.09.2000-16.35

Bayram Tunca

Yetmez

Seninle aşkı yaşamayı, bir değil, bin gece bile yetmez
O aşkı anlatmaya bir hece değil, bin hece bile yetmez
Senin aşkından başka hiçbir aşk bu kulu tatmin etmez
Zaten, "helal dairesi keyfe kafidir" gayrileri tat vermez

Bayram Tunca

Yetmez mi

Günahkarsam çektirdiklerin yetmez mi
Burada çektiklerim günahıma yetmez mi
Allah affediyor, o sevdiğim affetmez mi
Bu kadar ömre bu kadar çile yetmez mi
B. TUNCA/22.09.2000-16.30

Bayram Tunca

Yıkılan Çınarın Filizleri

Budanan çınar kuruyup kalır sanıldı
Ona bu zulmü reva görenler yanıldı
Yıkılan o çınarın filizleri baş kaldırdı
Baş kaldırışını görenlere korku sardı

Kurudu sanılan çınarın kökü eşelendi
Can suyu verilince yeniden neşelendi
Dallarına kelebekler/kuşlar kümelendi
Yıkılan çınarın filizleri, yeniden dirildi

Toprağa düşen tohumlar çürür sanıldı
Mazide yanılanlar bir kez daha yanıldı
Tohumlar kardelen misali taşları yardı
Yıkılan çınarın filizleri dal/budak saldı

İlk önce ülkelerinde karantinaya alındı
Askere uğurlanır gibi cepheye yollandı
Her gittikleri yerde elci gibi karşılandı
Yıkılan çınarın filizleri arzda nam saldı

Bir filiz gibi gittiği yedi kıtada kök saldı
Şehit olup dönse dahi, ünü cihana sardı
Zira, hamurunda hasbilerin mayası vardı
Yıkılan çınarın filizleri semada nam saldı

Kuşlar, toplu halde çınarın dallarına kondu
Barınmaları için çınar dallarına yuva kondu
Bu yuvaların içine on binlerce civciv kondu
Bu yuvaların adlarına da ışık yuvası kondu

Işık yuvalarındaki civcivlere itina ile bakıldı
Bunların akıllarına, müspet ilimler, aktarıldı
Civcivler palazlanıp, yedi kıtaya tebliğe çıktı
O çınarın filizleri müspet ilimde zirveye çıktı

Filizlerin elleri marifetli alınları ak gönlü paktı
Filizleri gören dost ve düşmanlar, ibretle baktı
Onlar, olimpiyat madalyasını göğüslerine taktı
Yıkılan çınarın filizleri tüm dünyada nam yaptı

B. TUNCA/.09.01.2001-11.45

Bayram Tunca

Yıkman mı Gerek

Yıkman mı gerek yıkman mı gerek
İllâ değerlerimizi yıkman mı gerek
Sıkman mı gerek sıkman mı gerek
İlle de şu canımı sıkman mı gerek

Çıkman mı gerek çıkman mı gerek
İlle de zıvanadan çıkman mı gerek
Yıkman mı gerek, yıkman mı gerek
Mutlaka, sarayımı yıkman mı gerek

Kırman mı gerek kırman gerek
İlle de kristal avizemi kırman mı gerek
Ağlatman mı gerek ağlatman mı gerek
İlle de zalim gibi, yalvartman mı gerek

İyilik yapmak varken kötülüğe ne gerek
Bu yaptıklarını bir bir kaydediyor Melek
Sana lazım, yüzünü örtmen için bir elek
Mutlak bir gün hesabını soracaktır Felek

Hem bak tamir zor, tahripse çok kolaydır
Yaptıklarınsa, vicdana sığmaz bir olaydır
Hem Nebimiz, örnek olmadı mı hepimize
Hem O, iyilik için yaratmadı mı hepimize

Asiliği bırakıp çekidüzen verem kendimize
Dosta düşmana güldürmeyelim kendimize
Hem Rabb'im, eşit yaratmadı mı hepimize
Üstünlük bir tek takvadır der Nebimiz bize

B. Tunca/16.06.2003/16.06

Bayram Tunca

Yıktın Hayallerimi

(Yare Sitem)
Gidişinle ayrı, gelişinle ayrı acı verdin
Eskiden hiç olmazsa, seviyorum derdin
Sen bana mutluluktan ziyade acı verdin
Başkası neyse, sen de hor görüp yerdin

Geleceksin diye, ne hayaller kurmuştum
Gece - gündüz hep bekleyip durmuştum
Yıktın o güzel hayallerimi, artırdın acımı
Dindirecekken, daha artırdın sancılarımı

Ben ah çekerken, sen hep of çekiyordun
Ben sıkıntı çekerken, sen aldırmıyordun
Ben çile çekerken, sen hiç duymuyordun
Ben, hep içime ağlarken sen gülüyordun

Ne hayaller kurmuştum, geleceğin için
Yıktın ümidimi, bak ağlıyorum için için
Bütün bu yaptıkların, söyler misin! niçin
Her halde seni Kerem gibi sevdiğim için

Gelmenle, hayalim gerçek olur sandım
Gelmenle, hasretimi dindirirsin sandım
Hatanı anlar, belki özür dilersin sandım
Yıktın hayallerimi, arttı acılarım yandım

Dostlardan daha yakın olursun sanmıştım
Ömür boyu vefakar eş olursun sanmıştım
Met-ü sena edenlerin sözlerine inanmıştım
Yıktın hayalimi, artırdın acımı, çook yandım
B. TUNCA/14.08.2000-03.25

Bayram Tunca

Yılbaşı

Her insanoğlu bir şeylere ümit bağlayarak yaşar
Fakir de zengin de olsalar, biraz hayaliyle yaşar
Ümitleri gerçekleşmeyince ümitleri yıkılır şaşar
Milyon da bir ihtimal gerçekleşse, hepten şaşar

Halkımız önce hükümete ümit bağladı, olmadı
Sonra yılbaşı ikramiyesine ümit bağladı olmadı
Ümitleri bir bir tükenince hüngür hüngür ağladı
Memur işçi ve emeklinin ağlayışı, yürek dağladı

Nasıl dağlamasın ki evde çocuk açlıktan ağladı
Hükümet halka bilet, kendisine de para sağladı
Üç beş kişiyi zenginlik, kalanı ümitsizlik sağladı
Memur, işçi ve emeklinin ağlayışı yürek dağladı

Kimi gönlünce eğlenirken, kimi açlıktan ağladı
Kimi afla sevindi, kimi de adaletsizlikten ağladı
Kimi gidemezken şehir içi ve şehir dışı ziyaretine
Kimileri de uçakla gittiler, tâ Fizan'a eğlenmeye

Daha fazla lafa gerek var mı? ortadadır halimiz
Yıllarca halkımızı Avrupalı yapmaya çalışıyoruz
Aslında Avrupalıyı geride bırakır yılbaşı halimiz
Avrupalıya her şeyden iyi anlatır yılbaşı halimiz

Şair Bayram der, ümit bağlama kendin gibi faniye
Madem bağlarsın, o zaman da ah vah edip ağlama
Bağlayacaksan, yâr-î baki olan Allah'a ümit bağla
Tebdili mekan yapsan da namının kalmasını sağla
B. TUNCA/02.01.2001-16.36

Bayram Tunca

Yıllar Sonra

Yıllar geçse de o sima değişmemişti
Yıllar geçse de o nida değişmemişti
Yıllar geçse de o kalb değişmemişti
Yıllar geçse de o aşk değişmemişti

Yıllar geçse de o damardaki kan değişmemişti
Yıllar geçse de o bedendeki can değişmemişti
Yıllar geçse de o kalbteki canan değişmemişti
Yıllar geçse de ondaki güzellik, değişmemişti

Yıllar sonra görmek nasıp oldu o aşına simayı
Hemen görür görmez hatırladım o nur simayı
O simayla birlikte, o anılarımızı da hatırladım
Boşanan bir yay gibi taa çocukluğuma gittim

Ne kadar değişse de, yine de farklıydı bu sima
Daha görür görmez, içimdeki o his" bu o sima"
Hemen sarıldım boynuna, o da hatırladı bana
Birlikte yâd ettik, o mazide kalan anılarımıza

Alında patika yollar oluşsa da o değişmemişti
Yıllar geçse de o günlerin anısı değişmemişti
O öyle bir sikke vurmuş ki karışmamıştı simalar
Yıllar sonra da karşılaşılsa, çok aşınaydı simalar
B. TUNCA/20.12.2000-12.43

Bayram Tunca

Yine Ayaktayım

Yine saat üç otuz, ben yine ayaktayım
Yine seninle çok tatlı hülyalarımdayım
Anlamadım ki; Mecnun muyum neyim
Her gece/her gece, rüyada seninleyim

Yokluğunda hülyalarınla avunuyorum
Rüyalarımda anca kollarıma alıyorum
Her şeye rağmen yine seni savunuyorum
Söylentilere rağmen yine seni seviyorum

Yine saat üç otuz, herkes el ayak çekmiş
Sadece yerde ve gökteki melekler kalmış
Oysa ben yine seninle tatlı hülyalardayım
Beş duyumla hayalen seninle olmaktayım

Seninle olmaktan da, büyük haz duymaktayım
Sensiz gecelerdeyse hep hayaller kurmaktayım
Bir gece değil, taa o günden beri hep böyleyim
Aşkından her gece ayaktayım daha ne söyleyim

B. TUNCA/11.07.2001-10.10

Bayram Tunca

Yine de Anlatamadım

Eller gibi yüzmesini beceremedim şu deryada
Derdime derman bulamadım, şu dârıdünyada
Bir yar sevdim, ondan da bulmadım bir fayda
Duyulsa, yürek dayanmazdı, içimdeki feryada

Meramım için, deste deste kalemler tükettim
Kelimeleri art arda satıra dizip şiirler türettim
Avazım çıktığınca bağırarak gücümü tükettim
Ama yine de anlatamadım, ömrümü tükettim

B. TUNCA/07.05.2001-16.30

Bayram Tunca

Yine Vurdular

(Haksızlığa sitem)
Biri ağzımı, diğeri gözümü kapattılar
Biri elimden, diğeri kolumdan tuttular
Birisi hakim, diğerleri de savcı oldular
Hepsi birlik olup, gıyabım da vurdular

Yaralarım kabuk bağlamadan yine vurdular
O kadar düşman varken gelip beni buldular
Kimi hakim, kimi savcı, kimi cellat oldular
Hepsi birlik olup, gıyabımda yine vurdular

Şikayetçi olsam, kimi kime şikayet edeyim
Dost gözüküp, arkadan vurdular n edeyim
Sonra da utanmadan gelip, halimi sordular
Şu dünyada düşmandan çok onlar yordular

Allah'ım, şikayetimi ancak Sana yaparım
Sen de sahip çıkmazsan, ben ne yaparım
Ne olursun! ya hakkımı, ya da şu canımı al
Yoksa, kalmadı artık, dayanacak bir mecal

Kalmadı artık; tutunacak bir dal kolu
Kardeş kardeşin kuyusunu kazar oldu
Kardeş kardeşine bir posta satar oldu
Kardeş kardeşe çelme madik atar oldu

Dertlerim bir iki değil, katar katar oldu
Evvel böyle değildi, şimdi bize ne oldu
Kardeş kardeşin etini dişler/şişler oldu
Kardeş kardeşi çelme/madik atar oldu

Doldu artık doldu, yetimin çilesi doldu
Doldu artık doldu, yetimin sabrı doldu
Yetim, yoldu artık, yoldu, saçını yoldu
Hani! bu yol, güzel ve doğru bir yoldu

Yol doğru yoldu, fakat yolcular bozuldu
Bu şiirimi okuyanlar belki biraz bozuldu
Ben de istemezdim, böyle bir şiir yazmayı
Ama, kardeşlerim mecbur ettiler yazmayı

Yazmakla, Bayram bir suç işlediyse eğer
Sebep olana verilse, en ağır ceza değer
Düşman varken, niye bu şaire dişlediler
Bir vebalı gibi bu yetime, niye dışladılar

Bayram Tunca

Yirmi Üç Nisan

Nasıl sevinmesin bu neşeyi gören insan
Gördükçe neşeyi, gurur duyuyor insan
Gördükçe bayrağı, mutlu oluyor insan
Bugün Ata'nın armağanı yirmi üç nisan

Edirne'den Kars'a bayrağımla donatılmış
Çocukların her birisi, sanki kanatlanmış
Parlıyor gözleri umutla çakmak çakmak
Bugün hakkıdır onların bayram yapmak

Atalarının en büyük armağanıdır bugün
Yirmi üç nisan çocuk bayramıdır bugün
Çalsın çalgılar, oynasın çocuklar bugün
Hakkıdır onların bayram yapmak bugün

Bugün hiçbir yerde, ağlamasın çocuklar
Durdurulsun savaşlar, ölmesin çocuklar
Ölmesin baba, yetim kalmasın çocuklar
Ölmesin anne, öksüz kalmasın çocuklar

Keşke, insanlar çocuklar gibi saf olsaydı
Tüm insanlar da barış içinde yaşasalardı
Belki o an, bu anlamsız savaşlar olmazdı
Dünyamız da böylece, arenaya dönmezdi

Çocuklarımız savaş değil, barış görseydi
Her zaman barış şarkılarını söyleselerdi
Hiç olmasa, onlar bari barışla yaşasaydı
Çağımızın, matadorları gibi olmasalardı

Bak bugün de binlerce ağlayan çocuk var
Kim bilir, hangisinin ne de çok derdi var
Belki birinin anası, diğerin de babası yok
Nerde ağlayan çocuk görsem, olurum şok

Temennim odur ki, bu nesil barışcı olacak
Dünyada savaşı değil, sulhu temsil edecek
İlim ve irfanla, insanlığa faydalı olacaklar
Ülkede sulh cihanda sulhu tesis edecekler

Zaten, bunun numunesini bir bir görmekteyiz
Bilim olimpiyat madalyalarını, toplamaktayız
Atamızla gururlu, neslimizle de çok ümitliyiz
Bizler dünya barışını tesis etmeye de adayız
bayramtunca@hotmail.com
19.04.2002-09.05

Bayram Tunca

Yok muydu

Yok mu beğendiğin bir yanım
Aşkından yanan bir püryanım
Aşk nedir bilmez misin canım
Seni görünce, kaynıyor kanım

Yok mu hoşuna giden bir yerim
Senin için yüce dağları delerim
Ben aşkının emrinde bir neferim
Seni görünce buharlaşıyor terim

Yok mudur beğendiğin bir halim
Ne olacak benim bu garip halim
Eller acımadı sen olsun acı balim
Sakın eller gibi sende olma zalim

Yok mu hoşuna gidecek bir huyum
Sensiz olur mu hiç bu aşka doyum
Kozan Yörük efesidir benim soyum
Fokur fokur kaynıyor kanım/suyum

Ah bi bilsen nasıl yanıyor yüreğim
Dilimde tüy bitti daha ne söyleyim
Ben dün neysem, bugünde öyleyim
Öl de, uğurunda teredütsüz öleyim

Allah aşkına yok mudur hiç merhametin
Varsa yok etsin içimdeki aşkı kerametin
Eğer sızlamıyorsa vicdanın, bırak öleyim
Dilim damağım kurudu daha ne söyleyim

B. Tunca/02.08.2003-14.08

Bayram Tunca

Yoksa...!

Gidenlerle sana elciler gönderdim
Gelenlerden de cevabını bekledim
Şu sineme taş basıp pes etmedim
Avcı misali tepelerden gözetledim

Daima adını andım sen anmadın mı
Aşkından yandım, sen yanmadın mı
Aşkımızı ilân ettim, sen etmedin mi
Yoksa, seni sevdiğimi inanmadın mı

Kuşlarla selam gönderdim almadın mı
Kokumu yolladım rüzgarla almadın mı
Sevda yüklü ak bulutları görmedin mi
Aşk ixsirli yağmurlarla yıkanmadın mı

Aşk mayalı pınarlardan su içmedin mi
Ben benden geçtim sen geçemedin mi
Gönderdiğim elcilerle ikna olmadın mı
Yoksa aşkım sende ma kez bulmadı mı

B. Tunca/04.04.2004-04.04-İst.

Bayram Tunca

Yollarda

Yine patika yollardayım yollarda
Nice çile çektim ben bu yollarda
Ömrü tüketim o yarın yollarında
Gönlümce yatamadım kollarında

Hep nöbet tuttum onun yollarında
Bak fer kalmadı şu ela gözlerimde
Ne yükler taşıdım ben bu yollarda
Derman kalmadı artık bu kollarda

Konuk oldum yollardaki saraylarda
Ne aşklar yaşadım ben bu yollarda
Yoldaş oldum, yollardaki canlılarla
Süleyman misali konuştum onlarla

Kiminden ilham kimden gam aldım
Hal ve hareketlerinden ibret aldım
Ben Leyla'mın aşk ateşiyle yandım
Onun aşkıyla kızgın çöllere daldım

Aah nerede benim Leyla'm nerede
Beni düşürdü dermansız bir derde
Derdim bir iken, oldu perde perde
Ben, bu yollarda düştüm bu derde

Ne çok bekledim, onu bu yollarda
Ne diller döktüm ona bu yollarda
Çok gözyaşları döktüm yollarında
Doyuncaya yatamadım kollarında

Bayram yolları onun için arşınladı
Ondan gayrilerini, hep kurşunladı
Onun her şeyini belleğine mıhladı
Şair her şeye rağmen, hiç yılmadı

Bak Leyla, ne yaş, ne de baş kaldı
Sol yanım hep senin için boş kaldı
Gözlerimde bir iki damla yaş kaldı
Geleceksen gel artık vakit az kaldı
B. Tunca/08.09.2002-18.08

Bayram Tunca

Yolunu Gözlerim

Ah şu hicranlı ela gözlerim gözlerim
Gözlemekten yorgun düştü gözlerim
Ak kor oldu içimdeki yanan közlerim
Ne edeyim ma-kes bulmadı sözlerim

Gece gündüz her an yolunu gözlerim
Ah bak kan çanağına döndü gözlerim
Ezik kalbimi hasret ateşinle közlerim
Ne edeyim, ma-kes bulmadı sözlerim

Kraterler oluşturdu akan gözyaşlarım
Bak ağardı saçlarımdan önce sakalım
Çevirsen de kara kışa baharımı/yazımı
Bozmadım bozmayacağım bu vakarımı

Sanki Maraş biberi sürülmüş gözlerime
Aldırmayın siz benim sitemli sözlerime
Gelse o Leyla'm, tez söndürür közüme
Fer gelir gözlerime, nur yağar yüzüme

İstemem dünyada ne mevki ne makam
İstemem şu alemde ne han ne hamam
Olmasın isterim yüreğimde keder/gam
Yarımda Leyla olsa işler olur tastamam

B. Tunca/12.10.2003-10.12

Bayram Tunca

Zafer ve Sevinç

Zaferden zafere koşturan Ulustuk biz
Kaç asırdır, yeri göğü inletmiştik biz
Asırlarca sesimizi dinlettirmiştik biz
Kaç yıldır böyle zafere hasrettik biz

Çağ açıp, çağ kapatan bir Millettik biz
Yedi Cihana hükmeden bir Ulustuk biz
Zafere doymayan, Türk Ulusuyduk biz
Son yarım asır zaferlere hasrettik biz

Dudaklarımız, hasretten çorak topraktı
Milletce, sesimiz, soluğumuz kısılmıştı
Cephede kazanıp masada kaybetmiştik
Bir asra yakın, zafere hasret kalmıştık

Nefesler tutuldu, heyecan ta doruğa çıktı
Türkiye Türkiye sedamız, her yeri çınlattı
Zafer muştusuyla, gözyaşlarımız sel oldu
Çatlayan dudaklarımız, ab-u hayat buldu

Bugün yediden yetmişe neşeye boğulduk
Sesimizi yükselterek, dünyaya duyurduk
Biz ölmedik, ayakta ve hayattayız dedik
Biz Türk ulusu olarak, tek yüreğiz dedik

Neredeyse bir asırlık hasretimiz son buldu
Çatlak dudağımız gözyaşımızla nem gördü
Gözyaşlarımız, dudağımızın zemzemi oldu
O zemzemle çatlak dudağımız suya doydu

Milli Bayram bir Ulusun sevinmesiyse eğer
Bugün en büyük bayram, sevinmeye değer
Türk Milletimiz zaferlere hasretmiş meğer
Bu zaferimiz, sevinilip övünmemize değer

Zaten sevinç çığlıklarımız arşı alaya deydi
Sevincimiz görülmeye ve övünmeye deydi
Acaba bu sevinç çığlığımızın kaynağı neydi
Millilerimiz dev gibi takımları bir bir yendi

Adımızı duyanların canları boğazına gelmişti
Türkler geliyor denince de felekleri şaşmıştı
Sanki elleri ayağına dolanıp gözleri büyülendi
Onları elimizden büyücüleri dahi kurtaramadı

Günümüzde sevinç ve hüzün anında görülüyor
Görülmekle kalmıyor, bizzat anında yaşanıyor
Buda gelişen ilim ve teknoloi sayesiyle oluyor
Bugün, Türk Milleti yediden yetmişe seviniyor

Her gün milletçe kimi sevinip, kimisi de üzülüyor
Bugün komşumuz İran deprem nedeniyle ağlıyor

Afganistan, Filistin ve Çeçenistan yıllarca ağlıyor
Yetim'de şiirini daha nice zaferlere diye bağlıyor
Bayram Tunca/22.06.2002-15.55

Bayram Tunca

Zalim

Göremedim, anne babadan sefa
Görmedim, bazı dostlardan vefa
Çok çektim, macir kızından cefa
Anlıma yazılmış bu yazı bir defa

O zalim, bu zalim, dünya zalim
Ne olacak benim şu garip halim
Dünyada anlaşılmadı, arzu halim
Çok çile çektim kalmadı mecalim

Zalim bir değil ki derdim biricik olsun
Anam/babam yok ki hakkımı korusun
Hakkımı almak, ahdi peymanım olsun
Hakkımı yiyene, hakkım haram olsun

Şu dünyanın cefası çok, vefası yokmuş
İnsanların kötüleri, iyilerinden çokmuş
Benim gibi gariplerin de dostu yokmuş
Şu dünyada, şairin çilesi ne de çokmuş

Düşman zalim olsa neyse, dost da zalim
Dostlar zalim olsa neyse, o yâr da zalim
Şu Dünyada, hiç anlaşılmadı arzu halim
Çook çile çektim, kalmadı artık mecalim

Kendimi anlatabilmek için, çok diller döktüm
Anlatamayıp, gözyaşlarını hep içime döktüm
Çekilmezleri çekeyim derken, erken çöktüm
Şu dünyadan gençliğime doymadan göçtüm

B. Tunca/12.12.2001-15.45

Bayram Tunca

Zaman Treni

Bindirilmişiz biz geri vitessiz bir treni
Kopmuş freni, durduramadık o treni
Biner binmez, ötmeye başladı sireni
Kim durdurabilir ki bu ekspres treni

Bu tren, sanki de bir hız rekortmeni
Ne de çabuk kat etti bu uzun tüneli
Sanki ışınlanarak geldik son durağa
Durakta indirilip, bindirildik Burağa

Yol boyunca gördüklerimiz gizemliydi
Duraklar aynı, fakat yolcular farklıydı
Pasaportlarımız, baştan hazırlanmıştı
Kroki ve rotamız ta ezelden çizilmişti

Kimler kimler yoktu ki bizim vagonda
Her birimizi, indirdiler yolun sonunda
Sanki, her kesin kelepçe vardı kolunda
Ne bet ne de beniz vardı insanoğlunda

Hiç mola vermeden, geldik son durağa
Her birimizi bindiler, bir başka burağa
Çıktık geri dönüşsüz, çok çetin bir yola
Ademoğlu inşallah akibetimiz hayır ola

B. Tunca/12.06.2002-18.08

Bayram Tunca

Zaman Yorumu

Geçmiş zaman harcanmış para
İstikbalse elde edilmemiş para
Şimdiki zaman elimizdeki para
Sermayen için kârlı yatırım ara

B. Tunca/02.05.2004-15.05

Bayram Tunca